

پيڳاي صالح برون و به ره و خرا برون

خوپاک و چاکردن له بهر روښنايي قورټان و سوننه تدا

THE PATH TO GOD
AND RIGHTEOUSNESS

1442 - 2021

علي باپير

چاپي
06
به پالوتن و
زيادکردنه وه

The collage features a central portrait of AliBapir. Surrounding it are various digital links and social media handles:

- Facebook: AliBapir/علي باپير
- YouTube: علي باپير/ AliBapir
- Website: www.alibapir.net
- Archive: archive.org/details/@alibapir
- QR codes for Google Play and App Store
- QR codes for social media and website

له نړۍ څخه پورته کېدو ته
Stay in touch on social media
نږدې پاتېدل

پاڼه پانډی مکتبې ماموستا علی بابیر

AliBapir/علي بابیر

archive.org/details/@alibapir

علي بابیر/AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

پاڼه پانډی مکتبې ماموستا علی بابیر

پښتانه صالحان د بهر د خراج وړ دي

رېځگای صالح بوون و بهرخوا چوون

نووسینى: عهلى باپير

ماڤى له چاپدانه وهى پاريزراوه بؤ نووسينگهى تهفسير

چاپى شه شه م ۱۴۴۲ ك - ۲۰۲۱ ز

نوسينگهى تهفسير

بؤ بلاوكرده وه

هه ولير - شه قامى 30 مه ترى، ته نيشته منارهى چؤلى

+964 750 818 08 65

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

f t g+ y i /TafseerOffice

ئاماده كردنى پيرست - نووسينگهى تهفسير

رېځگای صالح بوون و بهرخوا چوون، عهلى باپير (نووسه ر)

۴۵۶ لاپه ره،

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت، ته زكیه

ISBN: 978-9922-632-77-3

له بهرپوه بهرايه تى گشتنى كتبخانه گشتييه كان

هه رېمى كوردستان ژماره سپاردنى (۶۲۰) ى سالى ۲۰۰۵ پيدراوه

"بيروبوچوونى ئه م كتبه، مه رج نبيه هه مان بيرو بؤچوونى نووسينگهى تهفسير بى"

خهت: نهوزاد كوڤيى

ديزايينى ناوه روك: جمعه صديق كاكه

رنگای صالح برون و
به ره و خواهر برون
خونیاک و چاکر و دبه و پروت و نی و فز و کوس و تنه و تنه

چاپی شه شه
به پالاوتن و زیاد کردنه و

عسله باپیر

www.alibapir.com

له تېره کومته په تېره کون له مکمل کولن
Stay in touch on social media
نن شکر پر موخه انځور اچول

پاڼه پانډی مه کته بی ماموستا علی بابیر

AliBapir/عالي بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

عالي بابیر/ AliBapir

که نالی
پاڼه پانډی مه کته بی ماموستا علی بابیر

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and website

پاڼه پانډی مه کته بی ماموستا علی بابیر

وہ تیرے ہی سلام و درود سے یہ کہہ کر روٹنے لگا
 دیکھا تو پوچھا کیا کہہ رہا ہے ہر وقت رگڑتی زینت
 حق پرست ملا جاؤ۔ جہاں سوسائٹی خلیفہ حضرت
 محمد صلی اللہ علیہ وسلم کی ہے۔ یہ وہاں وہ نہ گئے۔
 خلیفہ نہ گئے۔ بخانہ ٹیس و کاربانہ وہ لڑتے رہیں
 بین بین سوسائٹی کا کام۔

عَلِیُّ بْنُ ابْنِ حَبِیْبٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله محمد وآله
بنده د. محمد حنیف () پٹنہ عاقبتاً مخلص و

نورانی، توفیق سے توفیق کے عمل کے بعد چاہے و
بلا کر دیکھو کتب کا نام، خدا پرست اور پڑھنے والے
نجات دہی کا پتہ دہے۔

وہ ایک نورانی دیکھ کر ہر ایک کا حق چاہے و
بلا کر دیکھو کتب کا نام بننے والے۔

ع
محمد حنیف

۱۱ ربیع الثانی ۱۴۳۷ھ

۲۰۱۶ / ۵ / ۰۵

محمد حنیف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْنَاهَا ۝٧﴾

﴿ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝٨﴾

﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝٩﴾

﴿ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝١٠﴾

الأحزاب

له نوره كونه لايهيه مكان له كنه لائقين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir / علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir / علی بابیر

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for social media and app stores

پیشکشہ

بہو مسولمانانہی کہ لہ سایہی تہزکیہ بوونیانہوہ:

❁ زہین ھوشیارو ،

❁ دل یدارو ،

❁ جوان ٹاکارو ،

❁ خوش رھتارنو ،

❁ بۆ خوی پھروہردگار بہندہی راست و پاک و ،

❁ لہ گہل براو خوشکانیاندا ھتا بلیی وھفادارو

چاکن.

❁ لہ گہل خہلکدا بہ گشتیی، دلسوز و بہ پھروش و

بہ کارن.

لہ نوزہ کوملایہ نیہکان لہ گہلکان
Stay in touch on social media
لنن ھکم عیر مواقع التواصل الاجتماعی

Alibapir/ علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

Alibapir/ علی بابیر

Alibapir

Alibapir/ علی بابیر

پیششہ کی چاپی شہ شہم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وآله المهتدين بهداه، من الصحب والأزواج
والقراة والتابعين لهم بإحسان إلى يوم لقاء الله.

خوینہری بہریتزو سہنگینم!

لہ چاپی شہ شہمی نئم کتیبہ دا "کہ خوشہ ویستیہ کی تایبہ تییم بڑی ہئیہ" نئم
گوپانکاریانہ مان کردوون:

یہ کہم: بہوردی و وشہ بہوشہ پییدا چومہ و ہو، لہ ہلہو پہلہ پیشو و ہکان بڑاری کی
باشم کردو و، ہیوادارم لہ جارن پاک و پوختہر بووبی.

دو و ہم: ہندی ک دہقی سوننہت باشتر و ردتر (تخریج) کراون، چہند ئایہ تیک و
فہرمو و دہیہ کیش کہ پیشتر مانا نہ کرابوون، مانا مان کردوون.

سییہم: بہشی نئیہ مان لی زیاد کردو کہ لہ بارہی بیڑکھی: (یہ کبوی: وحدۃ
الوجود) و دہیہ و، ہولمدا وہ بایی بہرچا و پروونہ و ہوی خوینہرو پیوستیہ کھی، قسہی
لہ بارہ و ہ بکہین.

چوارہم: بہشی دہیہ مان لی زیاد کردو، بہنا و نیشانی: (تہصہ و وف و صوفیہ کان) کہ
لہ حوت کورتنہ باسدا، پوختہ و گوشراوی بیروپای خوم لہ بارہی تہزکیہ و تہصہ و وف و ہ
باسکردوہ.

پڇنجهڻ: ناوه ڪه ڀان ٿاوا ڳڙي: (ڀڳاي صالڻ ٻوڏن و بهر و خواجھوڻ: ڇو پاڪو ڇاڪرڻ لڊر پڙشناي ڦورٿان و سوننه ٿدا).

هيواڌا ريشم و له ڇواي به ڇشه ريش داوا ڪارم:

ٽهم ڪٽيڀه ڪه هه ٿا ٽيستا (۲۰۲۰/۱۰/۱۰ ز - ۱۴۴۲/۲/۲۳) ٽه وه شهش جاران ڇاپ بڪري و، هه زاران نوسخه ي ٿي بلاو ٻوڏه وه، له هه نديڪ له ماموستانايم بيسته وه ڪه ڇهندان جار به ڊهرس گو تو ويانه ته وه، ڪرڊو ويانه ته مادده ي وتاره ڪاني جومعه و، پيم وايه هه زاران گه ڇو لاوي پي بهر ڇاو روونبو ونه وه، پهرو ڊرڊه ٻوڏن و، له خوا نيزيڪ ڪه وتو ونه وه و سالڻ ٻوڏن، له مه و دواش پيت و پيڙي زياتر ٿيڀڇي و، ڇاڪر ٻو ڇوڻه راني بهر بگري و، به تاييه ت له لايهن پهرو ڊرڊه ڪارانه وه بايه ڇي پٿري پي ٻڌري.

سبحانك اللهم وبمحمدك، أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إليك.

۲۰۲۰/۱۰/۱۰ ز

۱۴۴۲/۲/۲۳ ڪ

هه وٿير

پیئشہ کی چاپی پیئجہم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) ﴿آل عمران﴾.

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) ﴿النساء﴾.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) ﴿الأحزاب﴾.

أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ^(۱).

(۱) هذه الخطبة تسمى (خطبة الحاجة) وهي تُشْرَعُ بين يَدَي كل حاجة، رواها كل من: الترمذي برقم: (۱۱۰۵) وَحَسَنُهُ، والنسائي برقم: (۱۴۰۴)، وابن ماجه برقم: (۱۸۹۲)، والطبراني في (الأوسط) برقم: (۲۴۱۴)، وأحمد برقم: (۳۷۲۰)، وروى طرفاً منها مسلم في صحيحه.

خوینهره بهرېزو خوښه ویسته کان !

هم چاپه ی پینجه می هم کتیبه (ریځای صالح بوون و بهره و خواجی بوون) بیجگه له راستکردنوهی هندیك ورده هله ی چاپی و، چهند ورده دهستکاریه کی کم، دوو جیاوازی دیکه ی سهره کی همن، له گهل چاپه پینشووه کان دا:

یه کم: سهرجه م فرمایسته کان له سهرچاو متمانه پیکراوه کانی سونه ته وه (تخریج) کراون، له لایهن برایه کی گه نجه وه، که نه یویست ناوی بهینم، خوا پاداشتی بداته وه، که دیار له نه سل دا بو ته رجه مه عه ربیه کی نه وه نه رکه ی کی شابوو^(۱)، به لام دوا یی (تخریج) هکانی خستنه سهر هم چاپی پینجه مه کوردیه ش.

شایانی باسیشه چهند ده قیک که له رووی سهند وه به ییز بوون، لامان بردن.

دووه م: له سونگه ی نه وه وه که زیاتر له ده (۱۰) سال به سهر دوا پید اچونه وه مدا بو هم کتیبه تیپه ریوه، که (۲۰۰۰/۱۰/۳۰) یه، له ماوه ی نه و یازده ساله دا هه ورازو نشیوی زورم هاتونه ری، که کاریگه ریان له سهر حاله تی بهره و خواجوونم هه بووه، به پیویستم زانی، نه گهر به کورتیش بووه، جاری کی دیکه دوا بوچوون و سهر نجه کانی خوم، له باره ی ته زکیه ی نه فس و سه فهری صالح بوون و بهره و خوا چونه وه، تومار بکم، به تاییه ت نه زمونی بیست و دوو (۲۲) مانگه ی زیندانی کردنم له لایهن نه مریکا وه.

هیواداریشم هم کتیبه له م چاپی پینجه مه ی دا — به زمانی کوردی — و له چاپه عه ربیه ی و فارسیه کیشی دا^(۲)، نه و نامانجه نه ی، که بویان نووسراوه، به جوانترین شیوه بیان پیک و، خوی به خشنده به به زه ی بی سنووری خوی، هم کتیبه و سهرجه م به ره مه کانی دیکه شم، بکاته مایه ی زیاتر تیگه یشتن و چاکتر پیگه یشتنی مسولمانان، به تاییه ت چینی تازه پیگه یشو و گه نجه مان له کوران و کچان، که بیگومان هم روظگار ه دا

(۱) که نیستا (دار الحکمة) ی لهندن سهرگرمی چاپ کردنیه تی.

تیبینی: له میزه چاپ و بلا وکراوه ته وه.

(۲) سوپاس بو خوا نه ویش بهر یوه یه.

له هه موو کاتیک پتر پیوستییان به له خوا نزیکبوونه و هو، صالح بوون و نه فس ته زکیه بوون هیه، چونکه له لایه که وه گهرده لوول و ره شه بای فساد و دارووخانی ره وشت و خووی په سندن، ئیستاکه توندتر له ههر سهردهم و رۆژگارینکی پیشوو هه لیکردوه، له لایه کی دیکه شه وه ته وژمی ئیسلامی، خه ریکی هه رچی زیاتر ده بیته جیگای هیواو ئومیدی کۆمه لگاکانی مسولمانانو، به دیلی رژی مه خو سه پی نه سی کۆلاریسته کان!

دیاره هه ر کام له م دووانه ش له سهر ته وژمی ئیسلامی و نه ندامه کانی به تاییه ت و، مسولمانان به گشتی پیوست ده کهن، که له پرووی ئیمان و ته قوا و ته زکیه ی نه فس و لایه نی مه عنه ویه وه، هه رچی زیاتر خویان به هیژو پیژ بکه ن، تا کو له به ردهم ره شه با و گیژده لو که ی به ره ه لادی و فساد دا، خۆرا گرو نه له خشا و بن و، له بنباری به رپر سیاری تی، پاک سازی و چاک سازی کۆمه لگاشدا، جی متمانه و وه ک پیوست و شیاو بن.

خوایه! به که ردهم به زه یی و چاکه ی بی سنووری خۆت، هه رچی زیاتر ئیمانان کاملترو، پارێزکاریمان زیاترو، خوا په رستییمان چاکترو، ره وشت و خوومان جوانترو سه ره نجام نیزیکییمان له خۆت زیاتر بکه .

سبحانک اللهم و بحمدک، أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إليك.

به غدا

نه نجوومه نی نوینه ران

۲۸ صفر ۱۴۳۳ - ۲۰۱۲/۱/۲۱

ماھۇستا باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن

ئىشەنچلىك بىر مۇلازىمەتلىك

ماھۇستا باپىر

QR code for Maohosta Bapir

ماھۇستا باپىر

AliBapir

QR codes for AliBapir

پیشه کی چاپی چواره م

الحمد لله رب العالمين، صلى الله تعالى وسلم وبارك على جميع الأنبياء والمرسلين،
خصوصاً سيدهم وخاتمهم محمد إمام المتقين وقائد المجاهدين وآله أجمعين، من الصَّحْبِ
والأزواج والقراة والتابعين لهم بإحسان الى يوم الدين.

خوينه ره به ريزو خوشه ويسته كان !

به پيويستی ده زانم، که له پیشه کی ئەم چاپه چواره مهی (رینگای صالح بوون و به ره و
خوا چوون) دا، که له لایه ن نووسینگه ی ته فسیره وه ته نجام ده درئ، ئاماژه بو چهند خالیك
بکهم:

۱/ ته زکیه ی نه فس: خالی هاوبه شی نیوان سه رجه م مسوئمانان و ته هلی ئیمانیه و، له سه ر
هه ر کامیان پیویسته، که م و زور پشک و به شی تییدا هه بئ، ته گه ر بیه وئ به مسوئمان و
ئیماندار له قه لئه م بدرئ، به لگه ش له سه ر ته مه، ته وه یه که خوای کار به جئ سبحانه
و تعالی سه رفرازی (فلاح) ی کردۆته ته نجام و به ره مه می ته زکیه ی نه فس، وه ک
فه رموویه تی:

۱- ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۚ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝۹﴾ وَقَدْ
خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿۱۰﴾ الشمس.

۲- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝۱۴﴾ الأعلى.

وشه ی (فلاح) یش، که ئیمه به (سه رفرازی) مان ته رجه مه کردوه، بریتیه له:

{ به نامانچو مراد گه‌یشتنو، له‌خه‌م و په‌ژاره دهربازبوونی په‌ها له دنیاو دواړوژدا }.

تنجا له سؤنگه‌ی ته‌وه‌وه، که خوی زاناو توانا (جلّ شأنه) رایگه‌یانده، که (تزکیه) سهرفرازیی (فلاح) به‌ره‌م دیني، پی‌چه‌وانه‌که‌یشی، که (تدسیه)یه - واته نقومکردنی نه‌فس له چلک و چه‌په‌ری گوناح و خه‌سلته په‌سته‌کاندا - زیانباری و په‌شیمانیی (خبیة) وه‌دی دیني، که‌واته: هه‌ر مسولمانیک به‌ته‌مای سهرفرازیی و له‌خه‌م په‌خسینو، به‌خته‌روه‌ربوون بی، ده‌بی که‌م و زور پشک و به‌شی له ته‌زکیه‌دا هه‌بی، ته‌گه‌رنا به مه‌رده‌ی ته‌و که‌سه ده‌چی، که به‌بی مه‌له‌زانین خوی به ده‌ریایه داده‌دات، یان به گیرفانی خالیی، که‌لویه‌لی کرین، سه‌ودا ده‌کات!

۲/ به‌لام ته‌گه‌ر (خو ته‌زکیه‌کردن) جاريک بو مسولمانان به‌گشتی، فه‌رزو پی‌ویست بیت، ته‌وه بیگومان بو که‌سانیک، که له مه‌یدانی کارو چالاکیی نی‌سلامییدان و، ده‌یانه‌وی خه‌لک و ده‌ورو به‌که‌یان به‌ره‌و خوا بانگ بکه‌ن و، فی‌ری خواپه‌رستی و دینداری بکه‌ن، چه‌ندان جار پی‌ویسته، چونکه ناشکرایه، که که‌سیک شتیک شک نه‌بات، پی‌ی نابه‌خشری (فاقد الشيء لا يعطيه)، دیاره پاکسازیی به پاکان و، چاکسازیی به چاکان و، (اصلاح)یش به (صالح)ان ده‌کری!

پی‌ویستبوونی ته‌زکیه‌ش بو نی‌شکه‌ران (العاملین) له مه‌یدانی کارو چالاکیی نی‌سلامییدا، وپرای مه‌رجبوونی بو سهرفرازیی و به‌خته‌وه‌ریی دواړوژیان، له دوو رووه‌ویه:

یه که‌م: - وهک پی‌شتر گوتمان - که‌سیک خوی له‌خویدا پاک و چاک نه‌بی، ناتوانی پاکسازیی و چاکسازیی له ده‌ورو به‌ریدا بکات.

دووه‌م: که‌سیک که‌م و زور خوی ته‌زکیه نه‌کردبی، سه‌ختی و دژوارییه‌کانی پی خه‌لک بو لای خوا بانگ‌کردن و، فه‌رمان به چاکه و پی‌گرتن له خراپه‌و... هتدی پی ته‌حه‌مول ناکری و، به‌رگه‌ی فشار و کوسپ و له‌مه‌رو سهرئیشه‌کان ناگری و، دوو چاری په‌که‌که‌وتن و ازهینان، یان سهرگه‌ردانیی و لادان ده‌بی و، کاره‌که‌ی نه‌ک هه‌ر بنه‌تو و ناکاته‌وه، بگره زوری‌شی له‌سه‌ر قه‌رزدار ده‌بیته‌وه! نمونه‌ی ته‌و جوړه

که سانهش، چ له میژوی مسولمانان و، چ له واقعی ته مپروشماندا زۆرن^(۱).
 دیاره ئەم راستییەش یەکیکە له حیکمەتەکانی ئەو هەموو جەختکردنە ی خوای
 پەنهابین (جل و علا) دەرەق بە پیغەمبەرەکی (صلی الله علیه وسلم)، که له
 چەندان شوینی قورئانیداو، له سیاقی قسە کردن دەربارە ی بانگەوازو هەقیبژیو،
 فرمان بەچاکە و رێگرتن له خراپە و، تیکۆشان لەپیری خوادا، فرمانی پیدەکات بە
 هەرجی زیاترو چاکتر، له خوا نزیکەوتنەوهو، پشت بە خواوەستو، خوا بە
 پاکگرتن و ستایشکردنی و، زۆر یادکردنی و، سەجده بو بردنی و، شەونویژکردن و،
 قورئان خویندن و، دواپۆژ لەبیربوون و، دنیا بە کهمگرتن و... هتد، وهك لهم
 نایەتانه دا دەبینری، که چەند نمونە یەکن لهو بواره دا:

- ۱- ﴿كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (۱۹) ﴿العلق﴾.
- ۲- ﴿وَلَقَدْ نَعَّمْنَا أَنْكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ (۱۷) ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (۱۸) ﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ (۱۱) ﴿الحجر﴾.
- ۳- ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ (۳۲) ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾ (۲۴) ﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ (۲۵) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ (۲۱) ﴿الإنسان﴾.

- ۴- ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ
 اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ (۱۳۰) ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
 مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ (۱۳۱) ﴿طه﴾.

به ئی (تهزکیه ی نهفس) مایه ی:

أ/ سەرفرازی و به ختە و هری دواپۆژو،

(۱) به تیۆه ایمانی دیاردە ی لادان (انحراف) ی ئەو جۆره که سانهش، به پوویی دەبینری، که خۆشیستی
 دنیاو شوینکەوتنی ئاره زووه کان و خۆدەرخستو... هتد، لەپشت ئەو نهخۆشییانه و هیه وەن، ئەمانەش
 هەمویان نیشانه کان (أعراض) ی نهبوونی تهقواو تهزکیه ن.

ب/ سهرکه‌وتن و پیت و پیژ هه‌بوون له کارو چالاکیی داو،

ج/ سه‌لامه‌تی و پاریزران له په‌ککه‌وتن و پروخان و به‌زین، یان گهنده‌ل بوون و لادان و هه‌تله‌بوونه، له مه‌یدانی تی‌کۆشان و کارو جموجۆلی ئیسلامیی دا.

هه‌ر بۆیه‌ش، من هه‌ر کاتی‌ک بابایه‌ک ده‌بینم، که له مه‌یدانی کارو چالاکیی ئیسلامییدا، خۆی خه‌ریک کردوه، به‌لام له خواپه‌رستییه تایه‌تییه‌کان دا، سارد و سهره، هیچی له خه‌لکی عه‌وام زیاد نیه، یه‌کسه‌ر له می‌شکم دا نیشانه‌یه‌کی پرسپاری گه‌وره‌ په‌یدا ده‌بی:

تۆ بلیی ئه‌و به‌ریژه راست بکات، که له خه‌لکی عه‌وام زیاتر خوای خۆشه‌هوی و، لیی ده‌ترسی و شه‌رمی لی ده‌کات و، له‌وان پتر ئیمانی به‌ رۆژی دوا‌یی و لی‌پرسینه‌وه به‌هه‌شت و دۆزه‌خ هه‌یه و... هتد.؟!

ئه‌دی ئه‌گه‌ر راست ده‌کات، بۆچی هیچی له‌وان زیاد نیه؟! ئه‌گه‌ر راستیش ناکات، بۆچی ئیددیعی واده‌کات، بابایه‌ک بۆخۆی ویران بی‌ت، چۆن چۆنی غه‌یری خۆی ئاوه‌دان ده‌کات؟!

۳/ وه‌ک چۆن ئه‌نجام (نتیجه‌)‌یک، که په‌یه‌سته به‌ چهند پیشه‌کیی (مقدمه‌)‌یه‌که‌وه، به‌بی‌ریزکردن و ئاماده‌کردنی ئه‌و پیشه‌کیانه، چاوه‌روانیی‌کردنی شتی‌کی پوچ و ناماقول، به‌ هه‌مان شیوه‌ش چاوه‌روانیی‌کردنی هاتنه‌دی حاله‌تی (ته‌زکیه)، به‌بی‌ئاماده‌کردنی هۆکاره‌کانی و، گرته‌به‌ری رێبازه‌کانی و به‌کاره‌ینانی شی‌وازه‌کانی، شتی‌کی بی‌جی و خه‌یالی‌کی به‌تاله!

ئنجای ئیمه له دوو تویی ئه‌م کتیبه‌دا، به‌ پرونیی باسی ئه‌و باب‌ه‌ته‌مان کردوه و خستوو‌مانه‌ته‌روو، که ئینسانی مسوولمان، چۆن چۆنی ده‌ستی له ته‌زکیه‌ی نه‌فس گیرده‌بی و، ئه‌و ئامانجه‌ گرن‌گ و گه‌وره‌یه‌ی بۆ مه‌یسهر ده‌بی، بۆیه لی‌رده‌ا هه‌ر به‌ کورتیی وه‌ک ئاماره‌یه‌ک ده‌لیم:

هه‌رکه‌سی‌ک ویستی خۆی له (فجور) بژار بکات و، به‌ (تقوی) پرا‌زیته‌وه‌و، بی‌پته‌خواه‌نی نه‌فسی‌کی پاک و چاک (نفس مزکاة) پی‌ویسته:

(۱) چاو به بوونناسیی و تیروانین و ئیمان و عه قیدهیدا بگپرتتهوه، که بناغهی دینداری و مسوئلانه تییه و، بهو جوړهی لیبکات، که خواو پیغه مبهه کهی له قورئان و سوننه تدا پرونیان کردو ته وه به راست و په سندیان داناوه، چونکه بیگومان بوونناسیی ته و اوو ئیمانی راست و دروست، بناغه و روح و هوینی ته قواو ته زکیه یه و، به بی وی، ئینسان هرچه نده خوئی ماندوو بکات و رهنج و تهقه لالا بدات، بی هووده یه و هیچ به هیچ ناکات، خوای زانا و تواناش به پیغه مبهه ری خوئی (صلی الله علیه وسلم) فرموده: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ ﴿۱۹﴾ محمد.

وهك دهینین هتا فرمانی پی نه کرده به خوا به یه کگرتن (التوحید)، فرمانی پی نه کرده به داوای لیبوردن له خوا کردن، که هه نگای یه که می بو خوا صولحان و ته زکیه ی نه فسه !

(۲) سه رنجی خواپه رستییه کان (عبادات) ی بدات، به تاییه ت نویژه کهی، که کوئه گهی مسوئلانه تییه تی و په یژه ی له خوا نریکبونه وه یه تی له پرووی:

أ- (خشوع) هوه، که پرووحی نویژو هر خواپه رستییه کی دیکه شه و، خوای په روه ردگاریش رایگه یانده و، که مسوئلانانی نویژکه به گه ردنکه چیه وه، سه رفران: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿۲﴾ المؤمنون.

ب- به جیهینانی له کاتی دیارییکراوی خویدا: ﴿...إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ ﴿۱۰۳﴾ النساء، پیغه مبهه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) کاتیک پرسیاری لیکراوه: چ کرده وه یه که له هه موو کرده وه یه که باشتره؟! فرموده تی: {الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا} ^(۱).

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۰۴)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۶۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۷۰) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

ج- پاراستنی پایوه فیه رزو سوننه ته کان و به جیه پنیانی بهو شیوه یه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نویژی بهرپا کرده، چونکه خوی کار به جی، نهو نویژ که رانه ی به سهر فراز و هس ف کردون، که پاریز گاری له نویژه کانیان ده که ن: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ﴿۹﴾ ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ پیغه مبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: ﴿صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي﴾^(۱).

د- نه نجامدانی به کومه ل واته هر کام له پینج نویژه فیه رزه کان- چونکه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نویژی به کومه لی به بیست و هوت پله، به چاکتر داناوه له نویژی تا ک: ﴿صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ، أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَذِّ بَسْبَعٍ وَعَشْرِينَ دَرَجَةً﴾^(۲).

ه- کردنی نویژه سوننه ته کان، به تاییه ت شهونویژ (صلاة الليل) و و ترو رهواتیب، چونکه به سوننه ته کان، که لی و که موکوورپی فیه رزه کان پر ده کرینه وه، وه که له فرموده ی پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه.

هروه ها سه رنجی سه رجه م جوړه کانی دیکه ی خوپه رستییه شه خسی و تاییه تییه کانی دیکه ی وه: رږژوو گرتن، زیگری خوا کردن، پارانه وه، قورپان خویندن... هتد، بدات و، به نه میه ت پیدانی تاییه تی بهو جوړو چونییه تییه، که شه ریه ت بو هر کام پکیان دیاری کرده، نه نجامیان بدات.

۳) چاو به هه لسه وکهوت (تعامل) و ره وشت و خویدا بخشی پیته وه، له هه مو بواره کانی ژیانیداو، وردو درشتی به تهر ازووی قورپان و سوننه ت هه لسه نگین و، هر شتی که له شه رعدا جی نه بزه، ده سته رداري بیت و خوی لی بزار بکات.

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۰۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۱۶۵۸) عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۵۰۹) وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۲۰۵۲) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَلِلْبُخَارِيِّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: ﴿بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً﴾.

۴/ ته فاعول کردنیش له گهڼ کتیبی خوا دا - که مه به ستم پیی راست و دروست خویندنی و له بهر کردنی و، چاک لی تی گه یشتنی و به جیددی پیوه پابه ندبوونیه تی - تاکه ری بازی پروون و بی چه ندو و چوون و راست و بی گری و گولی، بهره و خوا چوون و صالح بوون و نه نفس ته زکیه بوونه، ته دی ته وه نیه خوا تبارک و تعالی فرمویه تی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ ﴿٩﴾ الاسراء.

که واته: هر که سیك دهیه وی بهره و خو ته زکیه کردن ههنگاو بنی، با هه تا پیی ده کری له گهڼ کتیبی خوا (کتاب الله) دا خه ریک بیتو، زوړترین کاتی خو ی بو ته رخان بکات، ناشکراشه، که به بی شوین پی هه لگرتنی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و، ناشنایی به سوننه و ری بازی موباره کی، چاک لی تی گه یشتنی کتیبی خوا و، پیوه پابه ندبوونی، مه یسه ر نابی، وه خوی کار به جی جل جلاله فرمویه تی: ﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُّوْنَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

سا خوی پهروه دگاران! به ناوه هه ره چاک و په سنده کانت لی ت ده پار پی نه وه، که یار مه تیمان بده ی، به هو ی چاک ته فاعول کردنمان له گهڼ کتیب به ری زو موباره که ته داو، به هو ی باش شوین پی هه لگرتنی پیغه مبهره که ته وه (صلی الله علیه وسلم)، بتوانین خو مان ته زکیه و پاک و چاک بکهین، تاکو صالح بین و بهره و تو بیین و، به دیدارت شاد بین، ثامین.

عه لی باپیر

۳ ره مه زان ۱۴۲۶ - ۶/۱۰/۲۰۰۵

هه ولیر

ماھۇستا باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن

ئىشەنچلىك بىر مۇلازىمەتچى

ماھۇستا باپىر

QR code for Maohusta Bapir

ماھۇستا باپىر

AliBapir

QR codes for AliBapir

پیشہ کی چابی سیئہ م

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ تَحْمَدُهُ وَتَسْتَعِينُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم وَبَارَكَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْأَمِينِ الْمَبْعُوثِ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، مِنَ الصَّحَابَةِ وَالْقُرَابَةِ وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

خونہری بہر پز!

تہم چابی سیئہ مہی کتیبی (ریگای صالح بوون و بہرہو خوا چوون) کہ نزیکہ یازدہ (۱۱) سال پاش نووسران و چابی یہ کہ میہ تی، لہ کاتیک دایہ، کہ مسولمانانی دنیا بہ گشتی و مسولمانانی کوردستان بہ تابیہ تی، لہ سونگی شہر و خراپہی دہرونیان و رہتار و کرداری بہ دیانہو، گیرودہ و دوو چاری چہندان گیر و گرفت و دہرد و نہ خوشی و گرفتاری و ناہہ مواری بو و ن.

بویہ بہ پہ سندیو بگرہ بہ پیوستیشم زانی، کہ چاویکی جیددی بہم کتیبہ دا بگیڑمہو، گورانکاریہ کی گہورہ و ریشہیی تیدا بکہم، کہ لہ (رپی خوشکردن) دا تاماژم پیگردہ.

بہ لئی، بیہمی مسولمان لہ گہرمہی کی شہو قہیرانہ کاناندا، زیاترو چاکتر تیدہ گہین و دلنیا دہین، کہ وہک خوی زاناو تواناو کاربہ جی فہرموویہ تی، بو گورین و چاکسازیی و پاکسازیی واقعی و بارودوخی نارپک و پیٹ و شپرزو شیواومان، ہر دہبی لہ دہروونی

خومانه وه دهستی بکینو، تاویک که له سهرچاوه لیل و قوراو بیت، له جوگایه بوت پروون نابیته وه، دیواریکیش، که له بناغه وه لارو خوار بیت، له سهریرا بوت راست نابیته وه:

﴿... اِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ...﴾ (۱۱) الرعد.

واته: خوا حال و بال و واقعی هیچ کومه لیک ناگورئ، ههتا نه وهی دل و دهر و نیان پییه وه گیر و ده بووه، نه یگورن و چاکی نه کهن.

به لئ، به راستی بنک و ریشه ی کرده وه و رهفتاره خراپ و ناشه رعیه کافمان، له دل و میشک و دهر و نمان دایه، هه بر یه ش پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فیری کردوین، که بلین: ﴿نَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا...﴾.

فاکترو هۆکاری تیشکان و بهزین و زهفر بی برانیشمان له بهرانبهر دوژمناندا، بهر له هه شتیک هه له و ناشه رعیه و، کرده وه و سیفه ته خراپه کافمان.

وهک خوی پهره ردگار فهرموویه تی: ﴿وَمَا اَصْبَحْتُ مِنْ مُّصِیْبَةٍ فَمَا كَسَبْتُ اَنْفُسَكُمْ...﴾ (۲۰) الشوری.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿اَوَلَمَّا اَصْبَحْتُكُمْ مُّصِیْبَةً قَدْ اَصْبَحْتُمْ مِّثْلَهَا قُلْتُمْ اَنْ هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللَّهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ﴾ (۱۱۵) آل عمران.

واته: نایا کاتیک به لایه کتان تووش بوو (که تیشکانه له جهنگی ئو خوددا) به سه رسو پمانه وه گوتتان: نه وه چۆن و بۆچی و له کوپوه بوو؟ له حالیکدا که ئیوه ش (له جهنگی به دردا) دووقاتی نه وه تان به سه ر دوژمن هی نابوو، — نه ی موحه ممه د — بلئ: نه وه له لایه نه فسی خوتانه وه بوو، بیگومان خوا له سه ر هه موو شتیک تواناداره.

ههروه ها خوی پهره ردگار، هه ره له بهاری هوی تیشکان و پاشه کشه کردنی ژماریه که له هاوه لانی پیغه مبهروه (صلی الله علیه وسلم) له جهنگی ئو خوددا، فهرموویه تی: ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ یَوْمَ اَلْتَقٰی الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اَسْرَلَهُمُ الشَّیْطٰنُ بِعَیْضٍ مَّا كَسَبُوْا وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِیْمٌ﴾ (۱۵۵) آل عمران.

ماھۇستا باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن
ئىشەنچلىك بىر مۇلازىمەتچىسى

ماھۇستا باپىر

QR code for Maohusta Bapir

ماھۇستا باپىر

AliBapir

QR codes for AliBapir

پیشہ کی چابی دوہم

الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِهِ وَعَظِيمِ سُلْطَانِهِ، وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى وَسَلَّم وَبَارَكَ عَلَى
مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَصَحْبِهِ الْأَكْرَمِينَ، وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ، الْوَاصِلِينَ مِنْهُمْ
وَالسَّائِرِينَ.

مسولمانی بہرِیزو خوشہویست !

تہم کتیبہی بہردہست، کہ بۆ یہ کہ مجار لہ سالی (۱۴۱۰) ی کوچی دا نووسراو چاپ
کرا، ہولیکہی بہندہ بوو بۆ پرکردنہوہی تہو کہ لیتو بۆشایہیہ زلہی، کہ لہ لایہنی
مہعنہویہوہ لہ کاری نیسلامییدا ہستی پی دہ کرد، نیستاش:

واتہ پینج سال دوی تہو کاتہ، ہرچہندہ کارو حالتی نیسلامیی لہ کوردستانو
شوینہکانی دیکہی جیہانی نیسلامییشدا، بہ شیوہیہ کی گشتی لہ چاو تہوسا زور
گہشہی کردوہو بہرہو پیش چوہو، بہ لام بہرہی بہندہ لہ پرووی مہعنہویہی و تہخلاقییہوہ،
تہو کہ لیتو بۆشایہیہ ہر ہستی پی دہ کری، بگرہ لہ گہل گہورہبوونی قہوارہو کیانی
کارو حالتی نیسلامییدا، تہویش زلتر بوہ!

بۆیہ لہ سہر داواکردنی چہند برایہ کی خہ مخور دلسوزیش، بہ پیوستمان زانی، کہ
لہم قوناغہدا بہ شیوہیہ کی فراوانترو چاکتر لہ جاری پیشو (ریگای صالح بوون و بہرہو
خوا چوون) چاپ و بلاو بکریتہوہ، پاش دہستکاریہ کی کہم لہ ہندی شوینیدا.

ماھۇستا باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن
ئىشەنچلىك بىر مۇلازىمەتچىسى

ماھۇستا باپىر

QR code for Maohusta Bapir

ماھۇستا باپىر

AliBapir

QR codes for AliBapir

بوچی ته م کتبه م ناوناهو

رښکای صالغ بوون و به ره و خواجرون؟!

وهك سهرنجی تهو نایه ت و فهرموده و شوینه واران (آثار) هم داوه، که په یوه ستن به لایه نی مه عنه ویی و پاک و چاک (تزکیه) کردنی نه فسه وه، بوم دهر که وتو، به ته جره به و نه زموونی کرده یی خوشم زیاتر حالی بووم، که نامانج له پهر و درده کردن و ته زکیه کردنی نه فس، دوو شته:

یه کم: چاک و پاک و شایسته بوون و به که لک هاتنو، ناماده بوونی مرؤف بړ نریکبوونه وه له خواي میهره بان و پهر و در دگار.

دوهم: شاد بوون و گه شستن به دیداری پر خیر و خوشی و پیت و پیزی خوا — سبحانه و تعالی — که له دنیا دا بریتیه له ناسینیکي ته وتو، که چاکترین جوړه به ندایه تی و په رستن لئ په یدا ده بی و، له دواړو ژیشدا بریتیه له گه شستن به به هه شته رازاوه و نه براهه کی و، دیتنی و تیوه پرامانی به چاوی سهر. وهك فهرمودیه تی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (القیامة، پیغه مبهری خواش صلی علیه وسلم فهرمودیه تی: ﴿إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ عَيْنًا﴾^(۱)).

واته: بیگومان له مهودوا — له به هه شت دا — پهر و در دگارتان به ناشکرا ده بینن.

(۱) رواه البخاري برقم: (۶۹۹۸).

ههروهها فهرموويه تي: { إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا؟ أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتُنْجِنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: بَلَى، فَيَرْفَعُ الْحِجَابَ، فَيَنْظُرُونَ إِلَى وَجهِ اللَّهِ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ...﴾ (۸۳) یونس { (۱) .

واته: ههركات بههشتیهه كان چوونه بههشتهوه، خوا تبارك وتعالى دهه رموی: چیتان دهوی بوتان زیاد بکهه؟ دهلیین: نه دی پرومانت نه درهوشاندوتهوه، نه تحستووینه ته بههشتهوه، له ناگر دربازت نه کردووین؟ دهه رموی: با، تنجا په رده لاده دروی ته ماشای پرووی خوا ده کهن، نی دی هیچ شتیکیان نه دراوه تی، له لایان خو شه ویستتر بی له ته ماشا کردنی پرووی په روه ردگاریان، پاشان نه مهی خوینده وه: بو نه وانهی چاکیان کردوه، پاداشتی هه ره چاک و زیادهش هیه...

هه ربویه ش خوی دادگهر دهراره ی کافرو لاری بووانی تاوانبار فهرموويه تی: ﴿كَلَّا إِنَّ

كُنْتُ الْفَجَّارِ لَفِي سَجِينٍ ۝ (۷) وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝ (۸) كُنْتُ مَرْقُومٌ ۝ (۹) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ (۱۰) الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝ (۱۱) وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ (۱۲) إِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِ ءَايُنَا قَالِ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ (۱۳) كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ (۱۴) كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمْ حُجُّوا ۝ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝ (۱۶) المطففين.

وهك ده بینین: خوی دادگهر دواي نه وهی باسی هه لویستی چه وتی بی پروایانی خراپه کار ده کات، له ناقار بهرنامه کهیدا، که بریتیه له به نه فسانه له قه له مدانی ثایه ته کانی قورثان، نهو راستییه گرنکه ده خاته پروو، که نهو کافره تاوانبارانه، له سوڼگه ی کرده وهی

(۱) رَوَاهُ أَحْمَدُ، بِرَقْمٍ: (۱۸۹۵۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۴۶۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ، بِرَقْمٍ: (۳۱۰۵) عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

خرابو شوومی خوځیانه وه، دل و دهر وونیان پهردهی رهشی تاوان دایپویشیوهو، گوناحو خراپه کاریی ژهنگو که مړه ی له سهر دلیان په یداکردوه، ننجا به توورپه یی و تیوه خوړپه وه رایگه یاندوه، که نه و بیپروا چه توون و نه گبه تانه، له رږژی دوا پیدا پهرده پوښ ده کرین و، له دیدار و دیتنی خوی میهره بان بیبهش ده کرین، ناخر چوڼ خاوه ن دل و دهر وونیک شیای دیتنی خوییه، که له ژیاننی دنیا یدا، به ژهنگو که مړه و چلک و چه پهری تاوان و خراپه کاریی، نه و دهر وونه ی خوی دارزانده و بی خپرو بیړی کردوه !!

ننجا جیی سهرنج نه و دیه، که خوی پهره ردگار، سزای (بیبهش کران له دیداری خوا) ی پیش سزای (چونه نیو ناگری دوزه خ) خسته و! ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُجُونَ﴾ ۱۵ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ ۱۶ ﴿الْمُطَفِّفِينَ﴾ به لئ مادام به پپی فرمایشته که ی پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) که (مسلم) گیر ابوویه وه و، پیش توژیک نووسیمان، هیچ شتیك چاکترو خوشه ویستتر نه بی، له لایه نه هلی به هه شته وه له (دیتن و به دیداری خوا شاد بوون)، دیاره بی به شبوونیش له و نیعمه ته هره به رزو مه زنه، له هه موو نازار و سزاو نه شکه نجه یه ک بیپره زاترو نه سته مته.

ننجا نیمه نه م کتیبه مان ناونا: (ریځای صالح بوون و به ره و خوا چوون)، چونکه نومیدمان وایه هه رکه سیك چاک تیی بگات و رهفتاری پی بکات، که م و زور پیی صالح و چاک ده بی و، له نه نجامی نه و صالح بوونه شدا، شایسته یی نه و په یداده کات، که به ره و ناسینیکی قول و په سنی خوا هه نگاو بنی و، له دنیا دا به چاوی عه قل و دل و، له دواړو ژیشدا به چاوی سهری، خوی بی وینه ببینی و، به دیداری به رزو پیروژی شاد بیت، به لئ، هه روه ک چوڼ پاکیی و چاکیی، مهرجی چوونه به هه شته، وه خوی کار به جی له سهر زمانی فریشته کانی به به هه شتیبه کان ده فرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ ۷۲ ﴿الزمر﴾.

به هه مان شیوهش، چونه نیو بهه شتی ناسینو په رستنی خواوه، په کی له سهر نه و
چاکی ویاکبه که وتوه.

رڻ ڇو شڪردن

خويند ره سەنگين و شيرينه کان !

نەم کتيبەي بەر دەستان لەم چاپي پيڻجە مەيدا، باسو بابەتە کاني بەم شيوەيهي
خوارەو ريزکراون:

بەشی يەكەم: پيڤاسەو گرنگي و پلەوپايەي تەزکيەي نەفس، کە سەرەتا تيشک خراوەتە
سەر هەر کام لەم وشەو زاراوانە: (التزكية)، (الإحسان)، (التصوف)، (السير
والسلوك).

پاشان گەورەيي و گرنگي تەزکيەي نەفسو، پلەوپايەي لە ئايينو بەرنامەي
بەهەڵو پەلەي خۆي کاربەجی دا، خراوەتە روو.

بەشی دووەم: قوناغە کاني رڻگای صالح بوون و بەرەو خواچوون، کە نەم شەش
قوناغەن:

۱- تۆبەکردن و پاک بوونەو:

چونکە خوا پاکەو پاکي خۆشدەوي، ئينسان هەتا لە چلک و چەپەري خراپەو
تاوانان خاوي نەبيتەو، تەنانەت شايستەي بەرەو خواچوونيشي نيە، چ جاي
لئ نزيککەوتنەو بە دیدار شادبوونی !

۲- زانایی و چاوپړون بوونه وه:

چونکه بیگومان خوی بی وینه و تاك و ته نیا، له بهر تیشکی زانیاری و زانستدا دهناسری و دپه رستری، دیاره بابای ریپواریش پاش خوشوردن و ناماده بوون بو سغه ری، ده بی هه تا ته و او له و رییه، که پییدا دهروات، شاره زاو بهر چاوپړون نه بی، به ری نه که وی.

۳- ئیخلاص و یه کلابوونه وه:

له سونگه ی ته و وه، که نیازپاکی و ته نیا خوا پی مه به ست بوون، بو هه ر کاروباریک بناغیه، کاکله، هه وینه، هه ناوه، که واته بابای ریپوار (سالك) ی ری به ره و خوا چوون، نابی یه ک هه نگاو هه لی نی، هه تا ته و او ته و او دلنیا و مسوگر نه بی، که پرووی دلی بهس له خوییه و، جگه له په زامه ندی وی، هیچ نیه ت و مه به ستی کی دیکه ی مه عنه وی و ماددی له دل نه گرتوه و، پرووی له هیچ قیبله یه کی دیکه نه کردوه.

۴- پاریزکاری و وردبوونه وه:

که به راستی جهرگو و هه ناو و کاکل و جه و هه ری ریځای ناوبراوه، وه ک دواتر پرووی ده که ی نه وه.

۵- ئیحسان و بهر زبوونه وه:

چونکه پاش هاتنه دی خه سله تی بهر زو کوکهره وی پاریزکاری، ئینسانی مسولمان ده توانی بهر ده و ام سهرگرمی پیته لا چوون و بهر زبوونه وه و نزیک بوونه وه بیت.

۶- ده و ام و ساردنه بوونه وه (الاستقامه):

که قوناغی کوتایی ته و سغه ره موباره ک و پر خیر و بهر که ته یه، چونکه بیگومان ده و ام و پشوودریژی و کولنه دان، مهرجی پیویست و هتمی به ناکام گیشتنی هه ر کاریکه.

به شی سییهم: تویشووی رینگای صالح بوون و به ره و خوا چوون.
که له (۸) خالدا (۵۲) نامراز و هوکاری گه وره و گرنگی صالح بوون و له خوا
تزیککه و تنه و ده مان باسکردوون و، که م و زور کورته توژیینه و ده کمان له سهر کردوون.

به شی چواره م: په ریچ و کو سپه کانی سهر رینگای به ره و خوا چوون.
له م به شه شدا له هشت (۸) خالاندا، سهرجه م نه و کو سپ و ته گه ره و له مپه ره
سهره کیانه ی، که ده بنه مایه ی له خوا دوورخستنه و ده ی تینسان و له پری لادانی،
به خیرایی تیشکیان خراوته سهر.

به شی پینجهم: پروونکردنه و ده ی چهند راستیه ک و، راستکردنه و ده ی چهند هه لیه ک له
بواری ته زکیه و ته صه و وفدا.

له م به شه شدا له ده (۱۰) خالاندا چهند راستیه کی گرنگ خراونه پروو، چهند
هه لیه کی بیړه زاو کوشنده ش، که به ناحق خزیندراونه نیو بازاری ته زکیه ی
نه فس و (تصوف) ی په سه نه و، راستکراونه و ده به ته رازووی شهرعو عه قل
کیشراون و، له مه هک دراو.

به شی شه شهم: دوا یین سهرنج و بوچوونه کانه له مپه ته زکیه ی نه فسه و ده:

که له چهند خالیکی گوشراودا تیبینی و سهرنجه کانه له و باره و ده خستوته پروو.

به شی هه و ته م: نه زمونی تاییه تی و کرده یی خو م سهاره ت به ته زکیه ی نه فس، که له م
به شه شدا له چهند خالیکی چروپر دا، نه زمونی خو م له و باره و ده نووسیوه، به لکو بینه
مایه ی زیاتر بهرچا و پروونی خوشک و برایانی دیندارو نیسلا مییم به گشتی، له پرووی
موسلمانه تی و دیندارییه و ده، به تاییه تیش له بواری ته زکیه ی نه فسه و ده.

به شی هه شته م: دوا سهرنجه له باره ی ته زکیه ی نه فسه و ده پاش یازده (۱۱) سالی
ر ابردو و .

له م به شه شدا به کورتیی و گوشراوی، دوا تیبینی و سهرنجه کانه له باره ی نه فسه و ده
ده خه مه پروو، نامازیه کیش به ماوه ی زیندانی کرانه له لایهن نه مریکاوه و،
کاریگه ریی نه و ده له بواری به ره و خوا چوون دا، ده که م.

له کۆتایی ئهم ریخۆشکردنه شدا، ږوو له خوینهر ده که مو ده لایم:

عه زیزم !

ئومید هوارم و له خوا ی به خشر داواکارم، که تۆش وهک خواناسان و پښوارانی پښی خواپهرستی، به گورو تین و عزمی پولا یین و دلی پر له نه وینه وه، بهر و خوا بکه ویته پښی، سه فهری خیرت بی و، سه رجه م قوناغه کان بپری و هه لپویری و، له ئاکامدا بییه مسولمانیکی کاملی به مراد گه یشتووی به دیداری خوا شاد بوو !

ئنجا سوور سووریش بزانه، که پښگه یشتنی تۆو هاووینانت، خوا یاربی سه رچاوه ی لاچوونی گیروگرفتانه، چونکه خوا گفتم به لایینی داوه و فهرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) الأنبياء.

واته: بښگومان پاش ته ورات له زه بووردا نوو سیومانه، که: بهنده چاکه کانم زه وی به میرات ده گرن.

به لای به نه ندازه ی صالح بوومان، خوا (اصلاح) ی حالی خه لکیمان پی ده کات، به ته عبیریکی دیکه: به بارت ه قای خو گورینمان، واقع و خه لکیشمان پی ده گورپی، وهک خوا ی زاناو داد گهر فهرموویه تی: ﴿...إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ...﴾ (۱۱) الرعد.

ده جا هاودینی شیرینم !

ته گهر به ته ماین خوا لیمان رازی بیتم، به هوی ته نجامدانی نه رکی سه رشانمانه وه، با هه تا زووه له چاک کردنی خو مان وه خو بکه وین و ده سته کار بین، به لکو بهر مژده ی خوا بکه وین و، هم سه رزه مینی ته دنیا و، هم هی به هه شتیش به میرات بگرین.

به‌شی یه‌که‌م

پیناسه‌و پله‌وپایه‌و
گرنگیی
ته‌زکیه‌ی نه‌فس

نه‌نوره‌ کومه‌لایه‌یه‌که‌ن له‌که‌لانیس
www.alibapir.com
بخت‌مک‌م عیر‌مواقع‌التواصل‌الاجتماعی

پلگه‌پاندیی مه‌کتبه‌ی ماموستا‌علی‌بابیر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

AliBapir

کەتالی

پلگه‌پاندیی مه‌کتبه‌ی ماموستا‌علی‌بابیر

www.alibapir.com

پلگه‌پاندیی مه‌کتبه‌ی ماموستا‌علی‌بابیر

۱- پیناسه:

له سۆزنگهی ئهوهوه که هه رکام له وشه و زاراوه کانی: (التزکیة)، (الإحسان)، (التصوف)، (السير والسلوک) بۆ پیناسه و ناوونیشانی لایه نی پووحیی و مه عنه ویی به کاره یئراون، به پیویستی ده زانم چه مک و واتای هه رکامیکیان به کورتیی بجه مه پروو:

أ- (التزکیة): که وشه یه کی قورئانییه و به چه ندان صیغه له قورئانییدا هاته، کورته ی واتایه که ی بریتیه له (گه شه کردن و پیژ تیزان) و (پاک و پوخته بوون)، به ته عییریکی ساده: ته زکیه بریتیه له (پاکیی و چاکیی).

(راغب الأصفهانی) له و باره وه گو تویه تی^(۱):

{زکا: أصل الزكاة النمو الحاصل عن بركة الله تعالى ويُعتبر ذلك بالأمر الديني والأخروية، يقال: زكا الزرع يزكو، إذا حصل منه نمو وبركة... وبزكاة النفس وطهارتها يصير الإنسان بحيث يستحق في الدنيا الأوصاف المحمودة وفي الآخرة الأجر والمثوبة، وهو أن يتحرى الإنسان ما فيه تطهيره، وذلك يُنسب تارة إلى العبد لكونه مُكتسباً لذلك في الحقيقة، نحو ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ ﴿١﴾ الشمس، وتارة يُنسب إلى الله تعالى، لكونه فاعلاً لذلك في الحقيقة، نحو ﴿...بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ...﴾ ﴿٤٩﴾ النساء، وتارة إلى النبي، لكونه واسطة في وصول ذلك إليهم، نحو ﴿...تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾ ﴿١٠٣﴾ التوبة }.

واته: (زکی) ریشه ی (زکاة) گه شه کردنه به هوی پیژی خوی بهرزه وه، ئه ویش به سه رنجدانی کاروباره دنیا یی و دواړژییه کان، ده گو تر ی: (زکا الزرع يزكو) ئه گه ر گه شه کردن و پیژی تیدابوو... به هوی ته زکیه بوونی نه فس و پاکبوونه وشیه وه، مروڤ له دنیا دا شایسته ی سیفه ته په سنده کان و، له دواړژدا شایسته ی کری و پاداشت ده بی، ئه ویش به وه ده بی که مروڤ له وه بجه فتی که پاک ی بکاته وه، ئنجا ئه وه ش جاری وایه

(۱) (مفردات ألفاظ القرآن)، ص: (۲۱۸).

پالده دريټه لای بهنده، چونکه خوی ودهستهینه ریه تی، وهک فهرموویه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ ۱ ﴿الشمس، جاری واشه پالده دريټه لای خوی بهرز، چونکه خوا بکه ری راسته قینه ریه تی، وهک فهرموویه تی: ﴿...بَلِ اللَّهِ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ...﴾ ۴۹ ﴿النساء، جاری واشه پالده دريټه لای پیغه مبه ر، چونکه هوکاری گه یاندنی نه ویه پیان: ﴿...تَطَهَّرَهُمْ وَزَكَّاهُمْ بِهَا...﴾ ۱۰۳ ﴿التوبة.

که واته:

تهزکیه بوونی نه فس، بریټیه له بژارکران و پاکرانه و دی له خووو خده و خسه له ته پیس و به ده کان و، چاک بوون و رازیترانه ووه گه شه پیدان و پیگه یه نرانی، به هوئی تیداخه ملیتران و چه سپیترانی خسه له ت و ئاکار بهرز و په سنده کان، به ته عبیری نه هلی عیرفان (التخلية من الرذائل والتخلية بالفضائل).

ب- (الإحسان): که نه میش به چندان ریژگه (صیغه) له قورئانیدا هاتوه، له نه سلی زماندا به مانای چاک کردن دی و، له زاراه دی شه رعیشدا پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناوا پیناسه ی (إحسان) ی کردوه: {الإِحْسَانُ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ} (۱).

واته: ئیحسان نه ویه، که به جوړیک خوا بیه رستی، وهک بیبینی، بیگومان نه گهر توش نه بیبینی نه و ده تبینی.

ناشکراشه، که نه م جوړه دینداری و خوا په رستی بیکردنه، که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به (الإحسان) ناوی ده بات، که نه هلی عیرفان و ته صه ووف پیی ده لئین: ئیمانی دیته نیی (الإیمان الشهودی)، گه وړه ترین بهرهم و زاده ی تهزکیه ی نه فسه و، لووتکه ی هره بهرزی مسولمانه تی شه خصیه.

(۱) رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۳۶۷)، وَالبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۰۲)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۶۴) وَابْنُ حُرَيْمَةَ بِرَقْمٍ: (۲۲۴۴)، وَغَيْرُهُمْ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

ج- (التصوّف) : ثم وشهيه، که له سهرجم وشهو زارواکهانی دیکه باوتره، له هیچ کام له دهقه کانی قورښان و سوننه تدا نه هاتوهو، زیاتر ته هلی رښازده کانی ته صه ووف بو ځویانان به کارهیڼاوه.

تنجا له وباردهیه وه، که تیا وشه ی (تصوف) له چیه وه هاتوهو، چوڼ چوڼی پیدا بووه؟! زاناو توښه درهوان بیروړای جیاجیان هه، بو وینه (ابن تیمیه) له وباردهیه گوتویه تی: {وشه ی (صوفي) له سی وچه کان (القرون الثلاثة) دا باو نه بووهو، له باره ی چوڼیه تی پیدا بوونیه وه راجیایی هیه: گوتراوه پالدراره ته لای (أهل الصفة)، به لام نه وه هه لیه، نه گهرنا ده بوو گوترا بیه: (صفي)، هه روه ها گوتراوه ته: پالدراره لای ریزی پیښه وه ی نوښ، به لام نه میښ هه لیه، چونکه نه گهر و ابوایه، ده بوو گوترا بیه (صفي)، گوتراو یشه پالدراره ته لای خه لکی هه لېژاره ی خوا (الصفوة من خلق الله)، به لام نه میښ هه لیه، چونکه نه گهر و ابوایه، ده بوو بگوتری: (صفي)..

هه روه ها گوتراوه:- که نه مهش باوتره - پالدراره ته لای پوښینی بهرگی خوری (الصوف)، چونکه سه رته تا (تصوف) له (به صرا) سه ریه لداو یه که مین که سیش، که خانو لکه یه کی بو صوفیان دروست کرد، هه ندی له هاوه لانی (عبدالواحد بن زید) بوون، که نه میښ له هاوه لانی هه سنی به صراپی بوو.

خه لکی به صرا له نیوان هه موو ښاره کانی دیکه دا به وه باو بوون، که زیاده رښیان له زوه دو خواپه رستی و له خواترسان و نهو شتانه دا ده کرد، بویه ده گوترا (فقه کوفي وعبادة بصرية).

(ابو الشيخ الأصفهاني) له (محمد بن سيرين) ی گپراوه ته وه، کاتیک پی گه یشته وه، که کومه لیک ده بهر کردنی پوښاکی خوری (صوف) به چاکتر داده نیڼ، گوتویه تی: (کومه لیک هه بهرگی خوری ده پوښنو ده لښن و هک مه سیحی کوری مه ریه م ده که نه! به لام ری و شوینی پیغه مبهری خومانان به لاوه چاکتره، دیاره پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) بهرگی لکه و غهیری نه ویشی ده بهر ده کرد) {^(۱).

(۱) پروانه: مجموع الفتاوی، ج: (۱۱)، ص: (۶، ۷).

به لّام خاوهنی (الفتوحات الإلهية شرح المباحث الأصلية)^(١) د بارهی چوڼیه تی په یدابوونی وشه ی (صوفی) رایه کی دیکه ی هه یه، که له دوو توئی ته می شیعره ی (أبو الفتح البسّتی) دا خستوویه ته روو:

تخالف الناس في الصوفي واختلفوا

جهلاً وظنوا أنه اشتق من الصوّف

ولست أمنح هذا الإسم غير فتى

صافى فصوفي حتى سُمي صوفي

که واته: به پپی ته می قسه یه (صوفی) یانی: بابای صافبوه وه بى خهوش.

ته وه له باره ی چوڼیه تی سهره لّدان و داتاشران (اشتقاق) ی وشه و زاراه ی صوفی و ته صه ووفه وه، به لّام له باره ی کاکل و نیوهرؤک و ماهیه تی ته صه ووفه وه: ته هلی عیرفان و ته صه ووف، ده یان جوړه پیڼاسه یان ریژ کردوون، که له یه که وه نزیکن و له روو لایه نی جوړاو جوړه وه، سهرنجی بابه ته که یان داوه، بو وینه:

١- (ابن قیم الجوزية) له (أبو بكر الکتانی) یه وه هیڼاویه تی، که گوتوویه تی: {التصوف خُلِقَ، فمن زاد عليك في الخلق زاد عليك في التصوف}^(٢).

واته: ته صه ووف ره وشته، هه رکه س له ره وشت دا، له تو زیاتر بوو، له ته صه ووف له تو پتر به شی هه یه.

٢- هه روه ها له باره ی ته صه ووفه وه گوتراوه: (هو تجريد القلب عما سوى الله تعالى)، واته: بریتییه له دارینی جگه له خوی بهر ز له دل و دهر وون.

٣- به لّام به رای من تیرو ته ووترین پیڼاسه بو وشه و زاراه ی ناوبراو، ته وه یه که خاوه نی (الفتوحات الإلهية.. نووسیویه تی)^(٣): {وهذه الطريقة هي طريقة الصوفية وهي مَوْضُوعَةٌ لِكَيْفِيَّةِ تَهْذِيبِ الْقُلُوبِ وَتَصْفِيَّتِهَا مِنَ الرِّذَالِ، وَتَحْلِيَّتِهَا بِالْفَضَائِلِ، لَتَنْهِيَ

(١) بروانه: په راویزی (إيقاظ الهمم في شرح الحكم)، ص: (٣٦).

(٢) بروانه: (مدارج السالكين)، ج: (١)، ص: (٤٦٥).

(٣) بروانه: ص: (٣٦).

بذلك لمعرفة الحق تعالى المعرفة الحقيقية التي هي معرفة العيان بطريق الذو والوجدان}.

واته: هم رښبازه بریتیه له رښبازی صوفیه کان، که به مه بهستی رښک و پښک کردن و بڅار کردن دلو دهر و ونه کان له خه سلته په سته کان و، رازاندنه و دی به خه سلته به رزه کان، دانراوه، بښه و دی له سونگه ی شه و ده دله کان نامادو شایسته ی ناسینی خوابن، ناسینی کی راسته قینه، که بریتیه له ناسینی شه و دی و ناشکرا، له رښی چیژتن و هه سته پښک کردن مه عنه و ییه و ده.

٤- هه روه ها له شوینیکي دیکه دا هه له و باره و نووسیویه تی^(١): {مقصود التصوف تصفية البواطن، حتى يكون العبد على حالة يرضاها الله ورسوله ظاهراً وباطناً، وأيضاً مقام التصوف، هو مقام الإحسان الذي فسره الرسول صلى الله عليه وسلم، بقوله: ((أن تعبد الله كأنك تراه...)) وذلك لا يصح بدون ما تقع به العبودية والتعبد من عقائد الإيمان وأعمال الإسلام، فهما ظاهره وهو باطنهما، فلا قيام لهما إلا به، ولا صحة له بدونها، فهو كالروح وهما كالجسد، فالروح لا تقوم بغير الجسد، والجسد لا يقوم بغير روح، ولذلك قال الإمام مالك: من تفقه ولم يتصوف فقد تفسق، ومن تصوف ولم يتفقه فقد تزندق، ومن تفقه وتصوف فقد تحقق...}.

واته: ناماځی ته صه و و ف پا ک کردن و دی دهر و ونه، به جوړیک به نده بجیتته حالیکه و ده، که خوا و پیغه مبه رکه ی لی پازیی بن له رواله ت و په نهانی، هه روه ها پایه ی ته صه و و ف پایه ی ئی حسانه، که پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) به ((أن تعبد الله كأنك تراه...)) ته فسیری کرده، ننجا بیگومان شه و ده ش نایه ته دی، مه گه ر به و دی، که به نندایه تی و خوا په رستی پی و به ر ده که و ی و دروست ده بی، له پایه و به شه کانی ئیمان و کرده و ده کانی ئیسلام، که و اته: ئیمان و ئیسلام رواله تی شه من و شه میش نیو ده رڅیانه، شه وان به بی شه نایه نه دی و، شه میش به بی شه وان دروست نیه و دانامه زری، شه و ده ر و و و شه وانیش و ده جه سته ن، دیاره هیچ کام له ر و و و

(١) پروانه: ص: (٩٠، ٩١).

جهستهش، به بیّ یه کدی نابن، هه ربۆیهش ئیمام مالیک گوتوویهتی: هه رکه سیّک شارهزایی هه بیّ و تهزکیه ی نه بیّ، به ره و لاړیوون ده چی و، هه رکه سیّک تهزکیه ی بیّ شارهزایی هه بیّ، سه ری له زهندهقه وه ده ده چی، به لام شه و که سه ی هه رکام له شارهزایی ئایین و تهزکیه ی ده روون کوڅکاته وه، شه ۱۱ بیگومان گه یشته ته حه قیقه ت.

د- (السیر والسّلوک): شه دوو وشه یهش، که له شه سلدا له یه ک جیان و یه که میان به مانای (به پښگادا پښشتن) و، دوو ه میان به مانای (هه لّسوکه وت و په فتار) دیت، له عورفی به کاره یتانی شه هلی عیرفانو ته سه وه و فدا، مه گه ر چۆن، ده نا هه ر پیکه وه به کار دین و، وه ک یه ک زار او دیان لیه اته، که مه به ست پییان جوړو چۆنیه تی په فتار و هه لّسوکه وت و، به پښی دیندا پښشتن و، به ره و خوا چوونی پښوارانی پښی دینداری و خواناسینه.

یه کیّک له نو سه ره هاوچه رخه کان له به ره ی وشه ی (السیر إلی الله) وه نو سیویه تی^(۱): {السیر إلی الله یعنی: انتقال من نفسٍ غیر مزکاة إلی نفس مزکاة، ومن عقل غیر شرعی إلی عقل شرعی، ومن قلب کافرٍ أو منافقٍ أو فاسقٍ أو مریضٍ أو قاسٍ، إلی قلب مطمئنٍ سلیم، ومن روحٍ شاردةٍ عن باب الله غیر متذکرةٍ لعبودیتها، وغیر متحققة بهذه العبودية، إلی روح عارفةٍ بالله قائمة بحقوق العبودية له، ومن جسدٍ غیر منضبط بضوابط الشرع، إلی جسم منضبط انضباطاً کاملاً بشریعة الله، وبالجملة من ذات أقل کمالاً إلی ذاتٍ أكثر کمالاً، فی صلاحها و فی اقتدائها برسول الله صلی الله علیه وسلم قولاً و فعلاً و حالاً}.

واته: مه به ست له (به ره و خوا چوون) گواسته نه وه یه له نه فسیکی تهزکیه نه بو وه، بو نه فسیکی تهزکیه کراوو، له عه قلیکی پابه ند نه بو به شه ره وه، بو عه قلیکی پابه ند به شه ره وه، له دلّیکی کافر، یان مونافیق، یان لاړی، یان نه خو ش، یان په قه وه، بو دلّیکی نارام گرتووی ساغو ته واوو، له روو حیکی له قاپی خوا یاخی، به ندایه تی خوا فه رامو شکه ری، گوئی به خوا په رستی نه ده ره وه، بو روو حیکی

(۱) پروانه: (تربیتنا الروحية) سعید حوی، ص: (۷۵)، ط: (۱)، ۱۹۷۹.

خواناسی مافی به ندایه تیې بۆ خوا جیبه جیکه رو، له جهسته یه کی به رهه لداوه، بۆ جهسته یه کی په یوه ست به سنووره کانی شه ریه ته خواوه، به شیویه کی گشتیې: له کامل نه بوونی یه وه بۆ کامل بوونی ته واوو، له چاک بوونی و له شویې پې ه لگرتنی پیغه مبهری خوادا (صلی الله علیه وسلم)، له هه رسیک بواړی قسه و کرده وه و حال و سیفه تدا.

نیستاش، که هه تا رادده یه ک چه مک و واتای هه ر کام له (ته زکیه و نیحسان و ته سه ووف و سه یرو سولووک) مان بۆ روون بۆوه، با بچینه سه ر خالی دووه می نه م به شه.

٢- گرنگی و پله و پایه ی ته زکیه ی نه فس:

وه ک پیشتز ثاماره مان پیکرد، هه ر کام له وشه کانی (التزکیه) و (الإحسان)، له دهقه کانی قورپان و سونه تدا به سیغه ی جزواو جزو به کار هیتراون، بۆیه به سه رنج دانی چنه د دهقیکی قورپان و سونه ت، که دوو وشه ی ناوبراویان تیدا هاتوون، له گرنگی و پله و پایه و ته زکیه ی نه فس، شاره زا ده بین:

١/ ته زکیه:

یه ک: ته زکیه ی نه فس، یه کی که له چوار نه رکه هه ره گه ووه و گرنگه کانی پیغه مبهری کو تایی محمد (صلی الله علیه وسلم)، خوی کار به جی له چوار شوینی قورپانیدا، نه ر ک و کاری پیغه مبهری خوی (صلی الله علیه وسلم) له نیو نومه ته کهیدا، له چوار شتندا کورت هه له یناوه، به مجوره:

١. ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ البقرة.

٢. ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة.

۳. ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿١٦٤﴾ آل عمران.

۴. ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿٢﴾ الجمعة.

بهائی هه ركام له:

✽ خویندنه وهی ثایه ته کانی خوا..

✽ ته زکیه کردن (واته: پاک کردن وهی نه فسو و چاک کردن و گه شه پیدان و بهره و پیش بردنی).

✽ فیرکردنی بهرنامهی خوا (که مه بهست بنچینه و دهستوره کانی شه ریه ته).

✽ فیرکردنی لیژانی و کارامهیی بۆ جیبه جی کردن بهرنامهی خوا، یان فیرکردنی خهسلهت و ئاکاره بهرزو په سنده کان.

نه رکه گه وره و بنه رتهیه کانی پیغه مبهری کو تاین له نیو نومه تدا.

دوو: به وهی ته زکیه وه ئینسان سه رفرازی و به خته وه ری راسته قینهی دنیا و قیامه تی

چنگ ده که وی، وهك خوی بهرزو مه زن فه رمویه تی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ﴿٧﴾

فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا

﴿١٠﴾ الشمس.

هه روه ها فه رمویه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا﴾ ﴿١٤﴾ الأعلى.

سی: ئینسانی خاوهن ته زکیه، له شوین که وتنی شه یتان و خراپه و تاوان دوو و

پاریژاو ده بی، وهك خوی په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَن يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا

فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ، مَا زَكَّيَ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ النور.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بروتان هیناوه! به دوا‌ی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون، هه‌رکه‌سیک شوین هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان بکه‌وی، ئه‌وه بیگومان (شه‌یتان) فه‌رمان به شتی ناقولاً و خراپه ده‌کات و، ئه‌گه‌ر چاکه‌و به‌زه‌یی خواش به‌سه‌رتانه‌وه نه‌بووایه، هه‌رگیز هیچ کامی‌کتان ته‌زکیه نه‌ده‌بوون، به‌لام خوا هه‌رکه‌سیکی بو‌ی ته‌زکیه‌ی ده‌کات.

چوار: هه‌موو ئینسانیک پ‌یو‌یستی به ته‌زکیه هه‌یه‌و په‌کی له‌سه‌ری که‌وت‌وه:

أ- نَجَا نَهْگەر مسو‌لمان بی‌ت، بۆ زیادکردنی تاعه‌ت و له‌ خوا نزیک‌بو‌نه‌وه به‌رزبو‌نه‌وه: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي ﴿٣﴾ عَبَسَ﴾

واته: روی گ‌رژکرد و هه‌رچه‌رخا، له‌به‌رئه‌وه‌ی کو‌ی‌ره‌که‌هاته‌لای، ن‌ج‌ا تۆ چ‌وزانی! ده‌بینی خۆی ته‌زکیه ده‌کرد!

دیاره مه‌به‌ست له ته‌زکیه لی‌ره‌دا بۆ (ابن أم مکتوم) (خوا لی‌ی پ‌ازی بی‌ت)، گه‌شه‌کردنی ئیمان و زیادکردنی ته‌ق‌وا و تاعه‌ته.

ب- ئه‌گه‌ر کافرو بی‌دین بی‌ت، بۆ فری‌دانی کوفرو شیرک و نی‌فاق و، خۆپ‌ازاندنه‌وه به ئیمان و ته‌وحید، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَى ﴿٥﴾ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي ﴿٧﴾ عَبَسَ﴾

واته: به‌لام بابایه‌ک، که خۆی پ‌ی بی‌نیازه، تۆ پ‌ی‌یه‌وه سه‌رگه‌رم ده‌بی! ده‌جا ئه‌گه‌ر خۆشی ته‌زکیه نه‌کات، تۆ چ زیانی‌ک ده‌که‌ی!! که ئه‌وه بیگومان مه‌به‌ست پ‌ی سه‌رانی کوفرو شیرکی خه‌لکی مه‌که‌یه‌و، ته‌زکیه‌ی

ټوانیش و هر که سیکی دیکه ی و هک وانیش، قوتار بونیا نه له کوفرو شیرک و، ټیمان هیټان و خوا بهیه کگرتنیا نه.

ب/ ټیحسان:

یهک: ټیحسان لووتکه ی هره بهرزی دینداری و خوا بهرستییه: {الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ..} (۱)، ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ...﴾ (۱۲۵) النساء.

دوو: ټیحسان له لایه ن بهنده وه، که له قه دهر خو یه تی، به ټیحسان له لایه ن خوا وه، که شایسته ی و ییه، پاداشت دهر یتیه وه: ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ (۱۶۰) الرحمن. ټایا پاداشتی چاکه کاری هره چاره کاری نیه! سی: خوی دادگرو به خشر، ټو که سانه ی خو شده و یت، که خاوه نی ټیحسان و، به له گه ل بوونی تاییه تییش له گه لیا نه ﴿... وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۶۱) العنکبوت. به دلنیا یی خوا له گه ل چاکه کاران دایه.

چوار: ټیحسان خه سله ټیک کۆکه روه (جامع) وه، پاییه کی هیټده بهرزو مه زنه، که له سر شتیک و دوو شت، یان لایه نیک و دوان کورت هه لته هاتوه و، سه رجه م شته چاک و په سه نده کان و ټیکر پای لایه ن و بهاره کانی دینداری و مسو لمانه تی کۆده کاته وه، ټوه تا خوی په روه دگار له وه صفی ټو بهنده هه لته رادانه دا، که به (محسنین) ناوی بردوون، چه ندان خه صله تی گه وره وه په سندی ریز کردوون: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ (۱۵) اخذین مآ انهم رهم ایتهم کانوا قبل ذلك محسنین ﴿۱۶﴾ کانوا قلیلاً من الیل ما یجمعون ﴿۱۷﴾ وبالأشعار هم یستغفرون ﴿۱۸﴾ وفی أموالهم حق للسائل والمحروم ﴿۱۹﴾ الذاریات.

(۱) رواه أحمد برقم: (۳۶۷)، والبخاری برقم: (۵۰)، ومسلم برقم: (۱۰۲)، وابن ماجه برقم: (۶۴) وابن خزیمه برقم: (۲۲۴۴)، وغیرهم عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه.

واته: بښگومان پارټيزکاران له نښو باغانو سهرچاوان دان، نو نيعمه تانهى، که په وروډگاربان پټى داوان و هريان ده گرن، بښگومان نه وانه له وده پيش چاکه کار بوو، عاده تيان و ابوو که ميک نه بى له شه و گار نه ده خه و تن، ده مهو به يان يانيس داواى لي بوردنيان - له خوا - ده کردو، له مال و سامانياندا مافى سوال که ورو بى بهش داين کرابوو.

پيغه مبهري کوټاش ﷺ له و باره ده فهرموويه تى: {إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلْيُرِخْ ذُبِيحَتَهُ} (١).

واته: بښگومان خوا پټويستى کرده، هموو شتيک به چاکيى نه نجام بدرئ، تنجا نه گهر يه کيکتان نيچيريکى کوشت، با به پيکيى بيکوژيت و، نه گهر شتيکتان سهربري، به جوانيى سهريبيرن، با يه کيکتان - که شتيک سهرده بري - تيغه کمى تيژ بکات و، با زوو سهربر او ده کمى ناسوده بکات.

تنجا له مهو ده گهينه نه نجاميکى زور گرنه، سهاره ت به ته زکيهى نه فسو ئيحسان، نه و يش نه و ده، که ته زکيه و ئيحسان، دوو ناوون بوى يه که حقيقه ت و، شتيکى زيادهش نين له ئيمان و ئيسلام.

چونکه وه که له فهرمووده کمى پيغه مبهردا، که (مسلم) له (عمر بن الخطاب) وه (خوا لى رازى ييت) هيتاويه تى، ده رده که وى، که به (حديث جبريل) ناسراوه، پيغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) له کوټاييه کهيدا فهرموويه تى: {هَذَا جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ} ، پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له وه لامى ههر کام له پرسيا ره کاني (أَخْبَرَنِي عَنِ الْإِسْلَامِ) و (أَخْبَرَنِي عَنِ الْإِيمَانِ) دا پينچ پايه کاني ئيسلام: (شايه تمان، نوټو، زه کات، روژوو، حه ج) و شمش پايه کاني ئيمان: (پروا به خوا و فرشته کاني و کتيبه کاني و

(١) رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْمُ: (١٧١٥٤)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْمُ: (٥١٦٧)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْمُ: (٢٨١٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْمُ: (١٤٠٩)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْمُ: (٤٤٠٥)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْمُ: (٣١٧٠)، وَالبَزَّازُ بَرَقْمُ: (٣٤٦٨) عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

پيغهمبراني و پژۍ دوايي و قهزاو قهدهري خستوونه ږوو، بهلام له وهلامی پرسیاري
(فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ) دا، هيچ شتيكي زيادهي له پايه و بهشه کاني ئيسلام و
ئيماني باس نه کرده !

کهواته:

ته زکيهي نفس، ئيحسان، ته صه ووف، عيرفان، سهيرو سولووک، که سه رجه ميان
پيناسه و ناوونيشاني يه که حقيقيه تن، که بريته له (لايهني معنه ويی و پنهاني
مسولمانه تي و خواپه رستي)، له ږووي ژماره و قه باره و چندي تي (العدد والحجم
والكمية) يوه، هيچ شتيكي زياده ناخاته پال ئاين و بهرنامه ي خوا، بهلام له ږووي
نيوه ږوک و چوني ته تي و دهر ووني (الماهيّة والكيفيّة والباطنيّة) هوه، ږوويك به بهر
تيكړاي ئاين و سه رجه م پايه و بهشه کاني ئيسلام و ئيماندا ده کات، که پيی دهن به
شتيكي ديکو، ده چنه ئاستيكي ديکه ي که جار بهرزو بالاوه، که:

۱/ ئيمان له قوناغي زانياري و بهلگه وه، ده گه يه نيته دندی بهرزي چيژتن و ديتن
(الذوق والمشاهدة) دياره مه به ست سه رجه م پايه کاني ئيمان، نه که ته نيا ئيمان
به خواي بي وینه و هاوتا.

۲/ ئيسلام و تاعه ت، له حاله تي هه ست به قورسيي کردن و زور له خو کردن
(تکلف) هوه، ده گورې بؤ حاله تي چيژ ليوه رگرتن و پيوه
سه بهر زبون (تشرف) ^(۱).

۳/ عه قل و دل له حاله تي ږزو بلاويي و سه رقا ليه وه، ده گورې بؤ حاله تي
کوږونه وه و خو شحاليي !!

۴/ سه رباري نه وه، که هه رچي ږه گو پيشه و خشپ و خالي خه سلته پيس و
نزمه کان (رذائل)، زه وي دل و مي شكيان لي گه سک ده دات و لايان ده بات،
به پيچمه وانه شه وه، خونچه ي گولي سه رجه م ږه وشته بهرزو په سنده کان (فضائل)
ده پشکويي و ده خه مليني و... هتد.

(۱) واته: شانازي پيوه کردن و هه ست کردن به زياد بوني ږزو حورمه ت.

به‌كورتیی:

له‌ ئه‌نجامی ته‌زكیه‌بوونی نه‌فس و گه‌یشتن به‌ پایهی به‌رزى ئیحسانه‌وه‌، هه‌ركام له‌ ئیمان و ئیسلام، به‌ هه‌موو پایه‌و به‌شو كارو چالاكییه‌كانیانه‌وه‌، حه‌قیقه‌ت و جه‌وه‌ره‌كه‌یان له‌ ئینساندا دیته‌دی، هه‌روه‌ها حه‌قیقه‌ت و جه‌وه‌هری هه‌ر كام له‌ خوا به‌یه‌كگرتن (توحید) و پارێزگاریی (تقوى) و به‌ندایه‌تییکردن (عبودیه‌) و ئیخلاص و پشت به‌خواه‌ستن (توکل) و خۆراگرتن (صبر) و سوپاسگوزاریی (شكر) و... هتدیش به‌ هه‌مان شیوه‌، كه‌ ئه‌مانه‌و گه‌لى شتى دیکه‌ش، هه‌ر له‌ جوغزو بازنه‌ی فراوانی ئیمان و ئیسلام و ئایینی خوای په‌روه‌ردگار دان.

كه‌واته‌:

هه‌م با ئه‌و كه‌سانه‌ی، كه‌ به‌ خه‌یالى خۆیان لایه‌نگری ته‌زكیه‌و ته‌سه‌ووف ده‌كهن، به‌لام واده‌زانن كه‌ ته‌سه‌ووف و رێبازه‌كانی، له‌ شه‌ریعه‌ت جیانو، وێرای شه‌ریعه‌ت، ته‌ریقه‌تیش پێویسته‌ بۆ چاك دینداریی كردن و چاك خواپه‌رستن، بزائنو، هه‌م ئه‌و كه‌سانه‌ش، كه‌ به‌ بیانوی دژایه‌تییکردنی شتى پرپه‌وچ و ئه‌فسانه‌وییو، داهینه‌راوه‌كانی زۆر له‌ شوینكه‌وتوانی ساده‌و نه‌زانی رێبازه‌كانی ته‌سه‌ووف، هه‌ستیاریی (حساسیه‌)یان نه‌ك ته‌نیا به‌ وشه‌ی صۆفی و ته‌ریقه‌ت، بگه‌ به‌ وشه‌ی ته‌زكیه‌و زیكرو فیکریش په‌یدا كردوه‌و، به‌هۆی ئه‌و هه‌لۆیسته‌ عاتیفی و سه‌ركیلا نه‌یانوه‌، خۆیان له‌ گه‌لیك گه‌وه‌هه‌رو مرواریی ده‌ریای ده‌وله‌مه‌ندی عیرفان و ته‌سه‌ووف بێ به‌ش كردوه‌و، به‌هۆی ئه‌و خۆ دوورگرتن و هه‌ستیاریه‌ ناماقوولانه‌وه‌و، له‌ كاردانه‌وه‌ی ئه‌هلی ته‌ریقه‌تدا، تا راده‌یه‌كی زۆر ئه‌و لایه‌نه‌ گرنگ و گه‌وره‌یه‌ی پوه‌حیی و مه‌عنه‌ویه‌یان فه‌رامۆش كردوه‌، با بزائن، كه‌ یه‌كه‌میان گیرۆده‌ی ده‌ردی تێپه‌راندن (افراط) و، دووه‌میشیان دووچاری نه‌خۆشی به‌زایه‌دان (تفریط) بووه‌، هه‌لۆیسته‌ی راست و شه‌رعیش هه‌ر ئه‌وه‌یه‌، كه‌ به‌ عه‌قل و وێژدانیه‌كی ساغ و سه‌لیمه‌وه‌، ته‌رازووی قورئان و سوننه‌ت، بۆ كێشان و هه‌لسه‌نگاندنی هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ك به‌ ده‌سته‌وه‌ بگه‌ڕینو، زۆر وریابین به‌هۆی خۆشوێستنه‌و بوغزانده‌ی خه‌لكه‌وه‌، تووشی نادادگه‌ریی و بی‌وێژدانیه‌ی به‌هه‌له‌ داچوون و لادان نه‌بین.

ماھۇستا باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

لە ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن
ئىشەنچلىك بىر مۇلازىمەتچىسى

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: **ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن**
ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: **ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن**
ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن

ئەلى باپىر

ئەلى باپىر AliBapir

كەتەپلى
بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: **ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن**
ئۆزە كۆمەتلاپەتتەكەن ئەمەلدارىن

به‌شی دووهم

قۇناغه‌كانى

پىڭاى صالح بۇدون و به‌ره و خۇرا بىرون

The banner is divided into several sections. At the top, it features the website address www.alibapir.com. Below this, there are two blue bars with Facebook icons and the text "AliBapir" and "AliBapir". The central part of the banner features a portrait of a man in a turban, with the text "AliBapir" and "AliBapir" below it. To the left of the portrait, there is a red bar with the text "archive.org/details/@alibapir" and a QR code. To the right, there is a red bar with the text "AliBapir" and a QR code. Below the portrait, there is a red bar with the text "AliBapir" and a QR code. At the bottom, there are two QR codes and a small text box with the text "AliBapir" and "AliBapir".

قۇناغى يەكەم: تۆبە كىردن و پاكبوونەو

مسولمانى بهر پىز !

قۇناغى يەكەمىن و يەكەم ههنگاوى بهر و خوا چوونت، ئەو هيه، كه تۆبە يەكەمى راسست و ساغ له گەل خوادا بكەى و، پهيمانى بهندايه تىي له گەل نوئ بكه يه و، بهلئىنكى راسستى پىبدەى، بهلكو له هه موو هه له و په له كانى رابردووت پاكست بكاته و، بتشوات و، بتباته رىزى ئەو كه سانهى، كه خوا له وهسفاندا فەرموويه تى: ﴿... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة.

واته: بىگومان خوا تۆبە كارانى خوشدەوین و خو پاكه ره وانىشى خوشدەوین.

ئىجا كه ئەمەت كرد، مانای وایه يەكەمىن خەسلەتى ئەو كۆمەله بروداره هه لىژاردە يەت له خۆتدا هیناوه ته دى، كه خوا هه لىانده بژىرى بۆ نوئ كردنه و هه هینانه و هه ئایین و بهرنامهى خۆى: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾، كه خوا خوشى ده وین و، سه ره نجام خوا خوشى ده وین.

ئىجا ئىستا بهر له و هه بچینه سه ر روون كردنه و هه چۆنیه تى و ماهیه تى ئەو گه رانه و هه (توبه) يه، وای به چاك دەر زانم، نه ختیک گرنگی و بايه خىي بجهينه روو:

مسولمانى خوشه وىست !

ههروهك چۆن هه تا دهستنوێژت نه بى و، جهسته و جلو بهرگت و ئەو شوینهى، كه له سه رى راده وهستى پاك نه بى، بۆت نیه نوێژ بكهى و، ههروهك چۆن هه تا له له شپىسى خۆت پاك نه كه يه و، پى چوونه نىو مزگه وت و دهست له قورپان دانت نیه و، ههروهك چۆن هه تا جووتیار زه و بیه كهى نه كىلى و هه لىنه و ئىزى، هه چى تىدا ناچىنى، به هه مان شىوه ش، هه تا له بىدهستنوێژى سه رگه رم بوون به دنیا و هه، له له ش پىسى خراپه و تاوانه كانو، له گژو گىاو چرپو چالى سيفه ته به ده كان و خو و خده

پیسسه‌کان، پاک نه‌بیه‌وه، مه‌ودای به‌ره‌و خوا چوون و له‌خوا نزیک‌بوونه‌وت نیه، چونکه به دیداری خوا شاد‌بوون، ئامانج و مه‌به‌ستیکی یه‌کجار به‌رزو پی‌روژ‌وه ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ (۷۹) الواقعة.

واته: پاک‌بووه‌وان نه‌بی ده‌ستیان نایگاتی^(۱).

هەر بۆیه‌ش خوای زاناو میهره‌بان، تۆبه‌کردنی به یه‌که‌مین خه‌سله‌تی سه‌ره‌کیی ئه‌و پروادارانانه دانوه، که سه‌رو مالی خویان به‌خوا فروشته‌وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْنِلُون فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْنُلُونَ وَيُقْنِلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنِعْمِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۱۱) التَّائِبُونَ الْعَمِيدُونَ الْحَمِيدُونَ الْمُخْلِصُونَ الْمَكِينُونَ السَّاجِدُونَ لِلْأَمْرِ وَالْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۱۲) التوبة.

ديسان هەر بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری دانا‌مان (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: {الطَّهْرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ}^(۱).

(۱) یه‌کێک له‌خواناسانی دڵ بیدار له‌وباره‌وه «فهرموویه‌تی: ((کیف یُشْرِقُ قَلْبٌ صُور الْأَكْوَانِ مَنْطِبَعَةً فِي مِرَاتِهِ؟ أَمْ كَيْفَ يَرَحُلُ الْقَلْبُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُكْبَلٌ بِشَهَوَاتِهِ؟ أَمْ كَيْفَ يَدْخُلُ الْحَضْرَةَ وَلَمْ يَتَطَهَّرْ مِنْ جَنَابَةِ غَفْلَاتِهِ؟ أَمْ كَيْفَ يَفْهَمُ دَقَائِقَ الْأَسْرَارِ وَهُوَ لَمْ يَتُبْ مِنْ هَفَوَاتِهِ؟!))، واته: چۆن دڵێک رووناک ده‌بیته‌وه، که وێنه‌ی دروست‌کراوه‌کان له‌ ئاوێنه‌که‌یدا تۆمار‌کراوه (له‌به‌ر خورما نایه‌رژێته سه‌ر خوا)، یان چۆن دڵێک که به‌ کۆت و زنجیری ئاره‌زووه‌کانی داپیچ‌راوه، ده‌توانی به‌ره‌و خوا بجۆ، یان چۆن دڵێک ریتی ده‌که‌وی بجیتته خزمه‌ت دیداری خوا، که جارێ خۆی له‌ شه‌پیسبی و که‌مه‌تر خه‌مییه‌کانی پاک نه‌کردۆته‌وه؟ یان چۆن به‌ ته‌مایه له‌ نه‌یتنییه وردده‌کان حالیی بی، که جارێ له‌ ورده هه‌له‌کانی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه؟!

بروانه: (إيقاظ الهمم في شرح الحكم)، ب: (۲)، ل: (۴۶۲).

واته: پاكيي نيودهى بروايه، هه لښه ته ليږدها وشهى (طهور) نه گمر پاكيي پړواله تيش بگريته وه، زياتر پاكيي مه عنده ويى مهبه سته، چونكه ده گونجى مروځ پړواله تى له هه موو كهس پاك وخواينتر بى و، هيڼدهى دهنكه خهرته له يه كيش برواى له دلدا نه بى، چ جاى نيوه (۲) !

تيستاش له چهنده خاليكدا نيوه پړوك و چوڼيه تى توبه ده خهينه روو:

۱/ توبه يانى چى ؟

(توبه) گه پرانه وه: به پيچه وانهى ليحاليي بونى زوربهى خه لگييه وه، بريتى نيه له وشه يهك، كه به زار ده گوتري، چونكه وشهى (التوبه) له نه سللى زماندا يانى: گه پرانه وه، شهرعيش ههر له سهر نه سللى واتا زمانيه كهى به كار بهيئاوه، به لام تاييه تى كردو به گه پرانه وه يو لاي خوا جل جلاله.

به لى.. توبه يانى وازهينان له گوناح و تاوان و خوو و خده و رپفتارى خرابو، به دل پشه يمان بونه وه، به زمان دان به تاوانباريى خودا هيئان و، پارانه وه و داواى ليږوردن كردن و، پرياردان له سهر نه گه پرانه وه سهر تاوان و خراپه و، به رده و امبون له سهر

(۱) أَخْرَجَهُ أَحَدٌ، برقم: (۲۲۹۵۳)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۵۵۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۳۵۱۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ، وَالدَّارِمِيُّ برقم: (۶۵۳)، وَالبَيْهَقِيُّ برقم: (۲۱۱)، وَالبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) برقم: (۲۷۰۹) عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ.

(۲) زور وئده چى كه مهبه ست له م فرموده يه {الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ} نه وه بى، كه له زارودهى ته صه ووف و ته زكيه دا پيى ده گوتري (التخليه)، واته: خو خاليي كردن له سيفه و خووه به ده كان (الذائل)، چونكه هه روهك زانايانى دل بيدار و هوشيار فرمود يانه: كاكلى مسولمانه تيبى و خواناسيى دوو شته:

۱/ خو پاك كردنه وه و له خو دارينى سيفه و خووه ناژه لى و درنده يى و شهيتانيه كان، كه پيى ده گوتري (التخليه) و نيمام غه زاليى بهو خه سله تانه ده لى: (المهلكت)، واته: فهوتنه ره كان.

۲/ خورازانده وه بهو خه سلته و خووه په سنده پاك و چاكانى، كه له فرشته كاندا هه و، نيمام غه زاليى به (المنجيات) رزگار كره كان، ناويان ده بات، نه مه يش له زارودهى (تزكيه و تصوف) دا پيى ده گوتري (التحليه)، به هه كام له (تخليه و تحليه) (تزكيه) پيكدنن، (تزكيه) ش وهك خوا فرموده يى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا ۝۹﴾ الشمس. كه واته (تزكيه) له يه كاتدا، ماناى (تخليه و تحليه) هه ر دوو كيان ده گه يه نى. بروانه (مفردات القرآن) راغب الأصفهاني، ل: (۲۱۳).

خواپهرستی و کرده‌وی چاک، به نندامه کانش جیبه‌جی‌کردنی نهو برپاره‌و، سه‌لماندنی راستی نهو په‌شیمانبوونه‌ویه.

بویه نه‌وانه‌ی به زمان ده‌لین: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ)، به‌لام به کرده‌و حال، هر به‌رده‌وامن له‌سهر حال و ده‌زی پیش‌وویان و، به‌س زمانیان گورانی به‌سهردا هاتوه، ده‌نا نه‌ندامه کانیان هر له‌سهر به‌زم و رهمی پیش‌وویان و، له‌سهر تاوان و گونا‌ح‌کردن به‌رده‌وامن! نه‌وانه له‌راستییدا نه‌ک هر به توبه‌کردو له‌قه‌لم نادرین، به‌لکو به گالته‌کردو به توبه، له‌قه‌لم ده‌درین!

چونکه تو یه‌کیک بانگت بکات بو لای خو‌ی و بلی: بگه‌ریوه لام، توش به‌زار بلی: نه‌وه گه‌راموه. یان نه‌وه ده‌گه‌ریمه‌وه!! به‌لام به کردار هر به‌رده‌وام بی، دیاره نهو جوړه رفته‌ارهت، جگه له گالته‌پن‌کردن، هیچ ته‌فسیریکي دیکه‌ی نیه، نجا نیستا که مه‌عناو نیوه‌ړوکی توبه‌مان بو ده‌رکوت، با بزاین توبه چو‌ن ده‌کریټ؟!

۲ / چو‌نیه‌تی توبه‌کردن:

پیغه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) فرمویه‌تی: {مَا مِنْ رَجُلٍ يَذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ} (۱).

واته: هرکه‌سیک تاوانیک بکات، پاشان هه‌ستی خو‌ی پاک بکاته‌وه، (خو‌ی بشوات، یان ده‌ستنویژ بگری)، نجا دوو رکات نویژ بکات، دوا‌ی داوا‌ی لیخو‌ش‌بوون له‌خوا بکات، بیگومان خوا ده‌یبه‌خشی.

(۱) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۴۰۶)، وَقَالَ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ جَبَانَ بِرَقْم: (۶۲۳)، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاة) بِرَقْم: (۱۳۲۴)، عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَفِي رِوَايَةِ أَبِي دَاوُدَ: {فَيَتَطَهَّرُ فَيُحْسِنُ الطَّهْرَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ فَيَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ... الْحَدِيث}.

که واته:

خوښه‌ری شیرین، مسولمانی به‌رېز!

ته‌گه‌ر ده‌ته‌وې پړگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون بگری! هه‌نگاوی یه‌که‌مت
ته‌وه‌یه، که به‌نیازی توبه‌کردن و گه‌رانه‌وه لای خوا، خوت بشوې، یان ته‌گه‌ر بټ پړی
نه‌که‌وت خوت بشوې، ده‌ستنویژیکې پوخت بگری، ننجا دوو پکات نویژی توبه‌ بکه.

دوايي هه‌تا ده‌توانی سوپاس و ستایشی خوا بکه‌و، سه‌لات و سه‌لام بو پیغه‌مبه‌ر
(صلی الله علیه وسلم) بنیره، ننجا چاو به‌ رابردوی خوتدا بگیږه‌و، هه‌موو ته‌و تاوان و
خراپانه‌ی، که به‌ دل و زمان و چاو و گوئ و ده‌ست و لاق و زارو گه‌ده‌و... هتد کردووتن،
وه‌بیر خوتیان بینه‌وه‌و، به‌ گه‌ردنی که‌چو، پروی زه‌ردو چاوی فرمی‌سکاوی و
ده‌نگیکې کزو به‌ لالانه‌وه‌و کرووزانه‌وه‌و، فرمی‌سک باراندنه‌وه‌و، ده‌ست به‌رز بکه‌وه‌و
بلی:

خوايه! من له هه‌موو ته‌و تاوان و خراپانه‌و زوری دیکه‌ش، که من، یان له یادم
نه‌ماون، یان هر نه‌زمانیون، کردوومن و لییان په‌شیمانم دان به‌ هه‌له‌و نات‌ه‌واوی
خومدا دینم، به‌لام لیم روونه، که تاوان و خراپه‌کاتم هه‌رچه‌نده زوربن، لی‌بوردنی تـ
زورتره‌و، هه‌رچه‌نده گه‌وره‌ بن، به‌زه‌یی تـ مه‌زنتره، ننجا خوايه! داواي لی‌بوردن و
چاوپوشییت لی ده‌که‌م، توش نا‌تومیدم مه‌که‌و به‌ لوتفو به‌زه‌یی خوت بم‌ووره، چونکه
ته‌گه‌ر منیش شیاوی به‌خشان نه‌بم، تـ شایسته‌ی لی‌بوردن و به‌خشینی!!

ننجا پاش ته‌وه جاریکې دیکه‌ چاویکی ورد به‌ لیستی گوناچه‌کاتدا بگیږه‌وه‌و،
بزانه‌ چه‌ندیان په‌یوه‌ندیان به‌س به‌ خواوه‌یه، ته‌وه تومید وایه ته‌گه‌ر توبه‌و
گه‌رانه‌وه‌که‌ت به‌راستی بووبی، خوا له هه‌قی خوی بب‌ووری، به‌لام ته‌و تاوان و
خراپانه‌ی، که په‌یوه‌ندیان به‌ خه‌لکه‌وه‌ هه‌یه‌و، مافی خه‌لکیان خستویه‌ سهر، ته‌وه
ته‌و جوړه‌ گوناخانه‌ وپړای ته‌وه‌ی گوتمان، چه‌ند شتیکی دیکه‌ش هه‌ن، ده‌بی په‌چاویان
بکه‌ی، ته‌گه‌ر بته‌وې ته‌وانیشت لی بسپرنه‌وه‌و، به‌یه‌کجاری پزگارت بی.

٣/ چوښه تنی توبه کردن لهو گوناخانهی، که په یوه نندیان به خه لکوهه هیه:

ا) چاو به رابردووی خوتدا بگپړه وه، زور به وردی سهرنج بدهو بزانه، داخو هر له کاتی بالغ بووتنه وه هه تا ټو سه عاته ی ئیستات، که توبه ی تیدا ده که ی، چ که سیځ مافیکی به سه رته وه هیه و زیانیکت پی گه یانده، جا چ غه یبه تت کردبی، یان بوختانت پیوه کردبی، یان هه سوودییت پی بردبی، یان مالت خواردبی، یان گومانی به دت پی بردبی... هتد.

نجا که هه مو ټو که سانه ت وه پیر خوت هیانه وه، که مافیک یان چهند مافیکیان لهو جوړه مافانه له سه رته، به دلکی غه مگینو چاوکی به گریانو پهنگی زهردو هه لېزړکا وه، ده ست به رزبکه وه بو یان ده ست بکه به پارانه وه ی گهرم به کول، هه ول بده چاکترین دوعای دونیاو دواړو ژیان بو بکه ی، به تایبه تی له و باره وه، که خوت به قهر زاریان ده زانی.

واته: نه گهر بویه غه یبه تت کردبو، که له ټاپرو (سمعه) که مېکه یه وه، له پله و پایه ی نیو جه ماوهری داشکی نی، داوا له خوی به رزو مه زن بکه، که ناو و پله و پایه ی به رز بکاته وه، حورمه ت و ریزی زیاد بکات، نه گهر بویه هه سوودییت پی بردوه، چونکه زانیاری و تیگه یشتنی له تو زیاتره و، په وشت و خوی له هی تو به رز تره و جوانتره، له خوا بیارپوه، که زانیاری و تیگه یشتنی پتر بکات و، په وشت و ټاکاری په سندتر بکات، نه گهر له بهر ده و له مهندي و دارایی رقت لی هه ستا وه، هه ول زیان لی دانییت داوه، داوای بو له خوا بکه، که رزق و مالی هه لالی بو زیاد بکات و... هه روه ها.

به لام گرنګ ټه ویه به دلکی ساغ بو ټو خاوه ن مافانه بیارپیته وه، له قوولایی دلته وه هه ز بکه ی، خوا چی خپرو چاکه یه بو یان بکات، نه ک له ده می پارانه وشدا شه یانی به دو پیس، فیلت لی بکات و، هه روا ها که زایی و زور به ساده یی دوو عایان بو بکه ی !!

نجا دوا ټه وه بیر بکه وه بزانه کی و هیه، که بتبوغزینی، یان گومانی به دت پی به ری، یان غه یبه تت بکات، یان نازارت بدات، یان هه سوودییت

پئی بهرئ.. یان.. هتد، دواى ئەوێ یەك یەكی ئەوانەت لە ئاوی ئەوێ خەیاڵتدا
ئامادەکردن، بە دڵ و بە کۆل بۆیان لە خواى میهرەبان و بەخشنده پیاپۆت و
بۆی:

خواى پەرورەدگار! تۆ لێبوردەى و لێبوردنت خۆشەوێ، لەبەر ئەو وە وا من
لە هەموو ئەو کەسانە بوردم، کە بەهەر جۆریك و شیوەیەك ئازار و زیانیکیان تووش
کردووم، ئنجا داوات لێ دەکەم تۆش بە لوتف و بەزەیی خۆت بیانبەخشی و
چاپۆشیان لێ بکە^(١)، دەجا خوايە! هەر وەك چۆن من لە مافەکانى خۆم
بوردم و گەردنى ئەوانەم ئازاد کرد، کە ئازار و زیانیان تووش کردووم، تۆش بە
میهرەبانى و بەخشندهیى خۆت من ببەخشەو، مافى خەلکیم لەسەر لابەرەو،
لە چلک و چەپەرى ئەو جۆرە خراپە و گوناخانه قوتارم بکە.

ب) دواى هەول بەهەرکەسیك^(٢) کە بەهەر شیوەیەك زیانت لێداوە و دلت
ئازارداه، داواى لێبوردن و گەردن ئازایی لێ بکەى و، ئەگەر بگۆنجی و بزانی پتر
نارەحەت نابى، دەقى ئەو ئازار و زیانەشى بۆ بگێرەو، ئەگەر نا پێویست
ناکات.

ج) هەول بە مالى هەر خاوەن مافیکی زیندووت لەلایە بیدەو، ئەگەر مردیش،
بیدەیهو، میراتگرەکانى، ئەگەر نەشگۆنجاو مسوڵمانانىش (بيت المال) یكى
راستەقینەیان هەبوو، بۆى بخە (بيت المال) هەو، ئەگەر نەشبوو، بۆى بکە
بە خێرو چاکەو بۆى ببەخشە.

(١) هەلبەتە ئەمە بەس بۆ ئەو کەسانەیه کە مسوڵمانن، چونکە بۆ نامسوڵمان دروست نیە، مەگەر
دوووعای هیدایەت.

(٢) ئەگەر دەتەوێ بە تێرو تەسەللی لەم مەسەلەى (حق الناس) رەتکردنەو و چۆنیەتى خۆ رزگارکردن لەو
مافانە حالییى، بە وردیى سەرنجى کتیبى: (الزواج في اقرار الكافر) (ابن حجر الهيتمي) بەدە،
باسى (الكبيرة)، ل: (٤٦٣)، (ترك التوبة من الكبيرة) ب: (٢)، ل: (١٨١).

تنجا مسولمانی به‌پړیز !

ته‌گهر ته‌و شتانه‌ی گوتران، هه‌موویان یه‌ک به یه‌ک و موو به موو جیبه‌جیی بکه‌ی، ته‌وه مسوگه‌رو دلنیا به، ته‌گهر بیټ و به دل‌ییکی راست و ساغ، ته‌و توبه‌یه‌ت کردبی‌و، بیجگه له‌ پازیبکردنی خواو له‌ خوا نزیک‌بوونه‌وه، هیچی دیکه‌ت له‌دل نه‌گرتبی، نومید وایه، که تاوان و خراپه‌کانت هه‌ر چو‌نیکی و هه‌ر چه‌ندیکی بن، خوا‌ی میهره‌بان به‌ ناو و ته‌رزو به‌فری لوتف و به‌خششی خو‌ی لیټ بشوات و، وه‌ک قوماشی‌کی سپیی چاک شو‌راو پاک بیته‌وه.

پیغه‌مبه‌ری پی‌شه‌وامان (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: {التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَ لَا ذَنْبَ لَهُ} ^(۱).

واته: توبه‌کەر له‌ تاوان، وه‌ک ته‌و که‌سه وایه، که تاوانی نین.

٤ / نیشانه‌ی گه‌ران‌ه‌وه‌ی ساغ (التوبة النصح) چیه‌ ؟

مسولمانی به‌پړیز !

دوا‌ی ته‌وه‌ی به‌و شی‌وه‌یه‌ی به‌ کور‌تی‌ی خرایه‌روو، توبه‌ت کرد، ره‌نگه‌ بته‌و‌ی بزانی داخو‌ توبه‌و گه‌ران‌ه‌وه‌ک‌ت لی‌ وەر‌گیراوه، یان نا !

دیاره‌ هه‌قیشته‌و زور جیی خو‌یه‌تی، که هه‌ولی زانینی وەر‌گیران و وەر‌نه‌گیرانی توبه‌ک‌ت بده‌ی، بو‌ته‌وه‌ی ته‌گهر بزانی توبه‌ک‌ت وەر‌نه‌گیراوه، لی‌ پانه‌وه‌ستی و جار‌ی‌کی دیکه‌ سه‌رله‌نو‌ی توبه‌ک‌ت دو‌بار‌ه و سی‌بار‌ه و چه‌ند جار‌ه بکه‌یه‌وه، هه‌تا ده‌گه‌یه دل‌نیا‌یی ته‌واو، که توبه‌ک‌ت وەر‌گیراوه، چونکه هه‌روه‌ک چو‌ن ته‌و که‌سه‌ی شتی‌ک ده‌شوات، ته‌گهر بزانی به‌ جار‌یک شو‌ردن پاک‌نه‌بو‌ته‌وه، ده‌یکاته دو‌جار و هه‌روه‌ها، هه‌تا خاو‌ینی ده‌کاته‌وه، ئیمه‌ش پی‌ویسته، هه‌تا مسوگه‌ر نه‌بین واز‌نه‌ین و کو‌ل نه‌ده‌ین.

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (٤٢٥٠)، وَابْنُ أَبِي حَتْمٍ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقَم: (٧١٧٨) وَرَجَّاهُ شِقَات عَنْ عُبَيْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ)، بِرَقَم: (٣٤٢٧).

ټیستاش با بیینه سمر نیشانه‌ی وهرگیرانی توبه:

پیښه کی ده لیم: خوی تاك و پاك فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ...﴾ (٨) التحريم.

واته: نه‌ی ته‌وانه‌ی پرواتان هیڼاوه! بگه‌ړینه‌وه بولای خوا به گه‌ړانه‌وه‌یه کی ساغ (بی خلته) و دلنیابن^(۱) که په‌روه‌دگارتان (به‌هوی توبه‌ی ساغه‌وه) خراپه‌کانتان لی بسریته‌وه، بتانخاته چند باغیکه‌وه، که پروباریان به‌ژیردا ده‌ړون...

له‌م نایه‌ته‌وه ده‌رده‌که‌وئ، که توبه‌ی ساغ و راست، حه‌تمه‌ن خوی به‌به‌زه‌یی به لوتفو که‌ړه‌می خوی وهریده‌گړئ، ده‌شیکاته مایه‌ی شوران و پاکبونه‌وه‌ی ینسان، له خراپه‌و تاوانه‌کانی و شادبوونی به به‌هه‌شتی به‌رین.

مادام وایی هر کاتیک توبه، به شی‌ړه‌یه کی راست و ساغ و بی خلته کرا، نه‌وه مسوگه‌ر وهرده‌گیرئ، ده‌شتوانین له چند خالیکدا نیشانه‌کانی توبه‌ی راست و ساغ و وهرگیراو، بخه‌ینه‌و روو:

(یه‌ک) مرؤف له قولایی دلیه‌وه بریاریکی قول و پته‌وو یه‌کجاری بدات:

یه‌که‌م: له باره‌ی رابردووه‌وه، هر گوناح و تاوان و خراپه‌یه کی کردوویه تی، زوری له‌سهر په‌شییمان بی‌و، نه‌گه‌ړیته‌وه سه‌ری و، مافی هه‌موو خاوه‌ن مافی‌ک بداته‌وه، یان گه‌ردنی خو‌ییان پی‌ تازاد بکات.

هر چاکه‌و پی‌ویستی و نه‌رکی‌ک، که چوواندوویه تی، زوری پی‌ ناخوش بی‌و، پروای وایی، که گه‌وره‌ترین زیانی لی‌ که‌وته.

(۱) چونکه زانایان فهرموویانه: (عَسَىٰ مِنَ اللَّهِ وَاجِبَةً)، واته: هرچه‌نده (عسی) له زمانی عه‌ریدیدا به‌مانای رهنگو له‌وانه‌یه، دئ، به‌لام که خوا به‌کاری هیڼا، مه‌عناکه‌ی ده‌بیته‌ه‌تمی و مسوگه‌ر، چونکه به‌خشنده، نه‌گه‌ر یه‌کیکی به‌ته‌ما کرد، پی‌ی ده‌به‌خشی (الکریم إذا أطمع أعطی).

دوهم: له باره ی ئیستاوه، دهست له هه موو تاوانیځکی وردو درشت هه لښگری، و، قوْل له جیبه جی کردنی هه موو تهرک و پیوستییه کانی سه رشان ی هه لښکات، هه رچیش له رابردودا چواندوویه تی، بیگی پرتیه وه.

سییم: له باره ی داهاتوویه وه، دل ی قایم بی له سه ر نه گه رانه وه سه ر خراپه و تاوانه کان و، به رده وام بوون له سه ر چاکه و جیبه جی کردنی پیوستییه کان (الفرائض).

دوو) هه ول بدات هه روه ک چوْن کاتی خو ی به هو ی شتی چه رامه وه، یان به هو ی گوناح و تاوانانه وه، یانی لانیکه م به هو ی ته نه لاییه وه، گوشت و به زی و سه ریه ک ناوه و خو ی قه له و کرده، له مه ولا به هو ی خواپه رستی و خو ماندوو کردن و، گریان و خه فته خواردن و نازاردانی نه فسه وه، نه و گوشت و به زه بتوییتیه وه، به مه عنای وشه خو ی قال بکاته وه.

سی) ده بی پاش تو به کردن، هه ست بکات، که گوناح و تاوانه کان وه ک ژه قنه موت تال و ناخو شن و، نه و په ری تام و چیژیش له خواپه رستی و کرده وه چاکه کان وه ر بگری.

چوار) ده بی له خواردن و خواردنه وه نو وستن و قسه کردن و تی که ل بوونی خه لکی، بگریته وه، (پاشان پتر نه م باسه ده تو یژینه وه).

نه مانه هه ندیک بوون له درو شم و نیشانه سه ره کییه کانی تو به و گه رانه وه ی راست و ساغ. ننجا با کو تایی با سی تو به و گه رانه وه بو لای خو ای به خشنده، به م فه رمایشته موباره که ی پیغه مبه ری کو تایی (صلی الله علیه وسلم) بی نین، که هه ندیک له به ره هم و به ره که ته کانی گه رانه وه بو لای خو ای تی دا خستونه پروو:

{ مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِعْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا، وَمِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ }^(۱).

(۱) رواه أحمد برقم: (۲۲۳۴) تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده ضعيف، وأبو داود برقم: (۱۵۱۸)، وابن ماجه برقم: (۳۸۱۹)، دياره هم فرموده نه گه ر نه گه ر له پرووی سه نه دیشه وه بی هیز بی له پرووی ماناو نیوه ر و که وه به هیزه و، ژماره یه ک ثایه ت هه مان مه به ستیان تی دایه .

واته: ههركه سیك له سهه داواى لیبوردن له خوا كردن بهردهوام بچ، خوا له هه موو دلتهنگییهك قوتارى دهكاتو، له هه موو سهغله تییهك دهرووی لی دهكاتوهو، بچ نهوهی پچ بزانی، بژیوی بو دهره خسینی.

به لی خوینه ری به پیز!

زۆربهی هه ره زۆری گيرو گرفتو کیشه ماددیو مهعنه ویهه کائمان، له سۆنگه گوناح و هه له و لادانه کانی خو مانه وه، سهه هه لدهدن، وهك خواى دادگهر فهرموویه تی: ﴿وَمَا أَصْبَحْكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ...﴾ الشوری.

واته: هه ره به لایه کتان به سهه دی، نهوه به ره هه می کرده وهی دهستی خو تانه.

دهجا وهك چۆن لاپی بوونو له خوا یاخیی بوون، ماکو کانگای به لاو گرفته کانه، چاکه کاریبو بو لای خوا گه رانه وهش، مه لحه می ساریژکه ری زۆربهی هه ره زۆری برینو زامه ماددیو مهعنه ویهه کانه.

هه ره بویه شه، که ده بینین پیغه مبه رانی پایه به رزی خوا (عليهم أفضل الصلوات وأتم التسليمات) فهرمانیان به گه له کانیان کرده، که داواى لیبوردن بکه نه و بگه پینه وه لای و، له به رانه به نه وه شدا و پرای لیبوردن و به هه شت، موژدهی خیرو خوشی دنیاشیان پییان داوه، بو وینه:

١- نوح (سه لامی خواى لیبی) فهرموویه تی: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ نوح.

واته: ئنجا گوتم: داواى لیبوردن له په ره ردگارتان بکه نه، بیگومان نهو زۆر لیبوردهیه، له ئاسمانه وه بارانیکی به خورزه متان بو دهنیژی و، مالو سامانو کورانتان پچ ده به خشی و، باخان و رووبار گه لتان بو دهره خسینی.

۲- ههروهه ها هود (عليه السلام) به گهلی خوی که (عاد)ه، فرمویه تی: ﴿وَيَقَوْمِ
أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدَّكُمْ قُوَّةً
إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا بُحَيْرِينَ﴾ ٥٢ هود.

واته: نهی گهله کم! داوای لیبوردن له پهره وردگارتان بکه، نجا بگه پینه وه
لای، له ناسمانیوه ناوی به خورپتان ده ژینیتته سهرو، ویرای هیژو تواناتان،
هیژو پیژتان بۆ زیده ده کات .

۳- یونوسیش (سهلامی خوی لیب) دواي تهوهی نههنگ قووتی دا، بیجگه له دان به
ههلهی خۆ داهینان، خۆ به سته مکار له قهلهمدان، داوای لیبوردن له خوی
میهره بان کردن، هیچی دیکه ی به دهسته وه نه مابوو و، هیچ شتیکی دیکه شی له فریا
نه هات، وهک خوی پهره وردگار له وباره وه فرمویه تی: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا
فَطَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ٨٧ فاستجباله، ونجینه من الغم
وگذا لك نوحی المؤمنین ﴿٨٨﴾ الانبیاء.

واته: خاوه نی ماسی - یونس - کاتیک، که به تووره بوونه وه له لای خه لکی نهینه وا
رؤیشتو پییوابوو (مانه وه له نیو خه لکی نهینه وا دای) لی وه تهنگ ناهینین (و
بۆی هیهه بیچته شونیکه دیکه)، (نجا) دواي تهوه نههنگ هه لیلوشی، له نیو
تاریکیه کاندای بانگی خوی به به زهیی کرد که نهی خواجه! بیجگه له تو هیچ
پهرستراو نین، تو پاک، به لام من له سته مکاران بووم، نجا به دهنگیه وه
هاتینو، له خه فته و تهنگانه قوتارمان کرد و، هه رئاواش بروداران رزگار
ده که ین .

مسولمانى خوښه ويست !

دواى نه ودى بهم شيو هيهى گوتم توبه^(۱) كړدو، نهو نيشاناندى خړانه پروش، له توبه كهدا ديتران، نهو د لنيابه، نه گهر خوا حهز بكات، توبه كهت گيرا بووه، چاك چاك پاك بوويه وه.

ماناي وايه ئيستا وهك بابايه كى به ده ستويز، بوت ههيه نويزى له خوا نزيك بوونه وه دابه ستى و، وهك بابايه كى له ش پاك، بوت ههيه بچيته خزمهت مالى خواو، ده ست بو كتيبي خوا بهرى و، وهك جووتيارى كى، كه زه ويه كى ده كيلى و بزارى ده كات و هه ليد و يزي، توش به گاسنى توبه يه كى راست، زه ويى دل و دهر و نى خوت كيلاوه و، له گزو گياو پچك و پالى گوناح و تاوانه كان، هه لتيو ژارتوه و، ناماده شت تيدا چاندنت كرده و.

مادام واش بى، نهو جار بچو سهر قوناغى دوه دم و، ههنگاوى دوه دم هه لينه وه.

(۱) باسى (توبه) بهم چند لاپه ريه تهواو نابى، خوا پشتيان بى به ته مام له ناميلكه يه كى تاييه ت و ته رخندا به تير و ته سه لى بيتويزمه وه، (ان شاء الله) هه ول دده دم دوا به دواى نه م كتيبي چاپ و بلا و كرتي وه، بويه هه نديك بابه ت و مه سه له، كه به ته مابووم له م چاپى سييه مدا بيانوسم، هه لمگرتن بو نه وى.

ئيستاش (۲۰۱۲/۱/۲۲) ده ليم: ستايش و شوكرانه بو خواى به خشر كتيبي (گه رانه وه بو لاي خوا) هه تا ئيستا پينچ جار ان چاپ كراوه ته وه.

ئيستاش: ۲۰۲۰/۹/۲۹ - ۱۴۴۲/۲/۱۲ ك. به ته مام چاپى شه شه مى بكه ينه وه و ئيستا له ژير چاپه.

قۇناغى دووم: زانياريى و چاو پروون بوونەو

مسولمانى بهرپرو خوشهويست !

دواى ئەوئى قۇناغى يەكەمى بهرهو خوا چوونت پرىو، تۆبەت كىردو پاك بوويهو، ماناى وايە ئىستا وەك پىبوارىك واى، كە كەلوپەل و تويشوى پىيەى نامادە كىردو، ئەوجار دەيهوئى بكهويته پرىو، بەلام هيچ گومانىكى تىدا نيە، كە هيچ پىبوارىكى ژىرو فاميدە، ناكهويته پرىو، مىلى پىيە ناگرى، هەتا تەواو لە پىچو پەناو كىونو قوژبنى ئەو پىيە شارەزا نەبى، كە دەيهوئى پىيدا پروات.

كەواتە: پىويستە تۆش، ئىستا - پاش گەرانهو پاك بوونەوئەت - سەرگەرمى ئەو بى، كە بزانى: داخو سىروشتى پرىو لە خوا نزيك بوونەوئەت بهرهو خوا چوون، چۆنەو، پىويستە چى بكهو چى نەكەى؟ دەنا ئەگەر خوا نەخواستە بهبى زانياريى و شارەزايىو، پىش بهرچاو پروونبوونەو، بكهويه پرىو، زۆر نزيكە پىگات لى و نىبىو، شەيتانەكان گىرۆدەى كەندەلان و هەلدىرو شىرىنى عاسىت بكهو بەمراد نەگەى.

زۆر چاك بزانه! زۆربەى هەرە زۆرى ئەوانەى بە نەزانيى و بى ئاگايى، بهرپىى بهرهو خواچووندا كەوتوونە پرىو، نەك هەر نەگەيونە جى، بگرە زۆربەيان سەريان لە زەندەقەو لاپرى بوونو گومراپىيەو، دەرچووە !

خوای زانا لەوبارەو بەئاشكرا فەرمويهتى: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لِكِ بِهٖ عِلْمٌ

...﴾ (٣٦) الإسراء.

واتە: بەدواى شتىك مەكەو، كە زانيارىيت دەربارەى نيە.

ئىمام مالىكىش گوتويهتى: ((من تفقه ولم يتصوّف فقد تفسق، ومن تصوّف ولم يتفقه فقد تزندق، ومن تفقه وتصوّف فقد تحقق)) كە پىشتەر مانامان لىكدايهو.

ئىنجا ئىستا پەنگە بلەى: باشە ئەو قەناعەتم هەينا، كە بهبى زانياريى و تىگەيشتنو بهرچاوى خو دىتن، ناگونجى مروّف بهرهو خوا بچى، بەلام ئاخىر ئەو زانياريىو

شاره‌زاییه، چۆنه و چه‌نده و له‌کۆی ده‌ستگیر ده‌بێ؟!

له‌ وه‌لامدا ده‌لێین:

له‌ راستیدا مه‌به‌ستمان له‌و زانیاریی و شاره‌زاییه، تیگه‌یشتن و حالیی بوونه له‌ ئیسلام، که به‌هۆی لی‌کۆلێنه‌وه له‌ قورئان و سوننه‌ت و، ئهو کتێبانه‌ی شه‌رح و لی‌کدانه‌وه‌ی وانن، ده‌ستگیر ده‌بێ، ئنجا بی‌گومان ئه‌مه‌ش بو‌ که‌م که‌س هه‌ل‌ده‌سوورێ، که‌واته: ده‌بێ لای که‌م (حد اقل)ی ئهو زانیاریی و شاره‌زاییه دیاریی بکه‌ین، که ده‌توانین بلێین بریتیه له‌:

١/ شاره‌زایی ده‌رباره‌ی بنچینه‌کانی تی‌پروانین (تصور)ی ئیسلامیی، سه‌باره‌ت به‌ بوونه‌وه‌رو ژيان و ئینسان، که زاراوه‌ی بوونناسیی (معرفه‌ الوجود - Ontology) بو‌ به‌کار دی.

٢/ شاره‌زایی ده‌رباره‌ی پایه‌ بنه‌رته‌یه‌کانی بی‌روپروا (عقیده)ی ئیسلامیی.

٣/ شاره‌زایی ده‌رباره‌ی کاکل و نی‌وه‌پۆکی خواپه‌رستی (عباده) به‌گشتیی و، ده‌رباره‌ی پینچ دروشمه‌کانیش (نوێژ، پۆژو، زه‌کات، جه‌ج، زیکر) به‌تایبه‌تی.

٤/ شاره‌زایی ده‌رباره‌ی خو و په‌وشتی به‌رزو جوان و ئه‌ده‌به شه‌رعیه‌کان.

٥/ شاره‌زایی ده‌رباره‌ی هه‌ر مه‌سه‌له‌و باب‌ه‌تیکی دیکه، له‌ هه‌موو بواره‌کانی خێزانیی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی و ئابووریی و... هت‌دا. که ئینسانی مسو‌لمان سه‌ری تی‌ی ده‌وه‌ستی و په‌کی له‌سه‌ری ده‌که‌وێ، بو‌ وینه: که‌سی‌ک بیه‌وێ ژن به‌ی‌نی و مال‌ پیکه‌وه بنی، پی‌وستیی به‌ زانیاریی شه‌رعیی هه‌یه، له‌ بواری خێزان دروست کردندا، هه‌روه‌ها که‌سی‌ک بیه‌وێ جه‌هاد بکات، ده‌بێ له‌وباره‌وه به‌رچاوی پوون بیت، هه‌روه‌ها مامه‌له‌و بازرگانیی و... هت‌دیش به‌هه‌مان شی‌وه.

ئنجا مسو‌لمانی به‌رێژ!

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌م قۆناغی دووه‌می (زانیاریی و چاو پوونبوونه‌وه) شت بپری، ته‌وجار خۆت گورج و گۆل بکه‌و، به‌ره‌و قۆناغی سی‌یه‌م هه‌نگاو بنی، که: ئیخلاص و یه‌ک‌لابوونه‌وه‌یه.

قوناغی سییهم: ئیخلاص و یه کلابوونهوه

مسولمانی عهزیزو شیرین!

دواى ئهوهى قوناغى دووهمت برىو، له ئایینی خواو پړى بهرهو خواچووندا زانا بووىو، بهرچاوت پروون بووهو، زانیت ئهه پړیهى بهتەماى بیبرىو، بگهیه مه نزلو، ببیه مسولمانیکى تهواوو کامل، چیهو چونه؟! ئیستا بهس په کت له سهر ئهوه کهوتوه، که ناوى خواى لى بىنىو، یه که مین شهقاو هه لىنىو بکهویه پړى، مادام وابى سه برى بگرهوه یه که شهقاویش هه لمه یه نه، هه تا ئهه قوناغى سییه مهش ده برى، که بریتیه له (ئیخلاص و یه کلابوونهوه)، چونکه به دهردى شاعیریکی فارس گووتویه تی:

عبادت به إخلاص نیت نیکوست
و گر نه چ آید زبى مغز پوست
اگر جز به حق میرود جاداهات
در آتش فشانند سجاداهات

واته: خواپه رستیی به نیازو مه بهستیکى بى خلتوهه چاکه، دهنه تویکلى بى کاکل چى لى پهیدا ده بى؟ نه گهر پړیگهت به لای جگه له خوادا پروات، بهرماله کهت لى دهنه گهرى دۆزهخ داوین.

به لى چاوه کهم!

نه گهر کردوهه کان تۆو بنو، ته مه نه زهوى بى، ئیخلاص و خوا پى مه بهست بوون (ئاو)هو، بىگومان هیچ پروه کیکیش به بى ئاو ناروئو گه شه ناکات، کهواته هیچ کردوهیه کی چاکیش به بى خوا پى مه بهست بوون، نایه ته دى و وهرناگیرى.

به لى ههروهه چۆن شیر هه تا (ههوینى) تینه کرى، نامه یى و نایته ماست، هیچ جموجول و چالاکییه کیش، به بى ههوینى ئیخلاص نامه یى و به که لك نایهت، هه

بۆيەش پيغەمبەرى پابەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: {كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَّمْ يُبْدَأْ فِيهِ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، فَهُوَ أَقْطَعُ} (١).

واتە: ھەر ئیشیکی گەنگ، کە بە (بسم اللہ الرحمن الرحیم) دەست پێ نەکرا، ئەو دواپراو و بێ خێرە!

چونکە لە دەمی (بسم اللہ) کردندا، پێویستە مەزق، چوار شتی بە دڵدا بێن:

یەکەم: ئەم کارە بەس بۆ ئەو دەکەم، کە خوا لێم رازی بێ.

دووەم: ئەم کارە بەناوی خواوە دەکەم.

سێیەم: ئەم کارە بەھیزو دەسەڵات و شان و شوکەتی خۆم نایکەم، بە یارمەتی و توانای خوا ئەنجامی دەدەم.

چوارەم: ئەم کارە بەپێی ئەو شەرع و بەرنامەیە ئەنجام دەدەم، کە خوا ناردوویەتی.

ئەنجا گومانیشی تێدا نیە، کە ھەر کاریکی خێر یەکیک لەم مەرجانەی تێدا نەبن، خواوەنەکی سەپانی پووشی و ماندووی بێ بەرھەمە.

دیسان ھەر بۆیەش لە سەرەتای نوێژەو پێش خۆیندنی فاتیحە، پيغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) فێری کردووەین کە بڵێن: {وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ...} (٢).

واتە: ڕووی - دڵی - خۆم لەو زاتە کرد کە ئاسمانەکان و زەوی بنیادناون.

بێگومان لێرەدا مەبەست لە ڕووی خۆم (وجہی)، نابێ ڕووی ماددی و ڕۆلەتی بێ، چونکە مەزق لە کاتی نوێژدا، ڕووی ڕۆلەتی بەرەو قیبلەییەو، دیارە خواش (جلّ

(١) ذکره العظیم آبادی (ح ١٣، ص ١٢٧) وقال: وهو حديث حسن. وانظر: الجامع الصغير، للسيوطي: ٦٢٨٤، وحسنه النووي في الأذکار.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٧٢٩)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (١٨٤٨)، وَابْنُ خُزَيْمَةَ بِرَقْم: (٤٦٢)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (٣١٣٣)، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

جلالہ) نہ لہ لای کہعبہو، نہ لہ ہیچ شوینیکی دیکہش^(۱) نیہ، کہواتہ مہبہست لہ (پرو) لیڑدا، پروی دلّو دہروون و نیازو مہبہستہ.

ئجنا مسولمانی خوشہویست !

تۆش ئیستا بہرلہوہی بھوولئی، پروی دلّو نیازو مہبہستت بکہ قبیلہی ہرہ بہرزت، کہ خوی بہرزو مہزنو بہخشہرو داھینہرو خاوەن لوتفو بہزہییہو، تہواو تہواو دلّت ساغو یہ کلا بکہوہو، بیجگہ لہ: (لہ خوا نزیک بوونہوہو، بہرہو بہرزایی بہرزبوونہوہو، بہ رزامہندی خوا شادبوونو، کامل بوونو، تیگہیشتنو پیگہیشتن) ہیچ نیازو مہبہستو ئاواتو ئامانجو خولیایہکی دیکہ لہ دلّتدا مہہیلہو، پاک پاک نیازہکانی دلّو دہروونت بہ بیژنگی قورٹانو سوننہت دابیژہو، بیجگہ لہ دہغلی کاکل دارو ساغی خوا پی مہبہست بوونو، بہرہو خوا چوون، ئہوی دیکہ ہہمروی فری بدہ.

بہ لّام چاوەکەم ! زۆر زۆر وریای خۆت بہ، با زیوانو بنژیلو گەمی کوێرو لیڈراوی، نیازو مہبہستہکانی دیکہ، ہەرچیہک بن، فیلّت لی نہکەنو، خۆت لی بہ گەنم نیشان نہدەن، چونکہ نہفسو شہیتان فیلّو فہرہجیان گەلیک زۆرہ !!

ئجنا با لہ کۆتایی ئەم باسەدا، سی قولہ ئامۆژگاریانیشت بکہم:

یہ کہم: ئەگەر ہەموو کەس فیلی لیبکری، فیلّ لہ خوا ناکری، چونکہ خوا وەک پیغہمبہری پیشہوامان (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہتی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ، وَلَا إِلَى صُورِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ}^(۲) واتہ: بیگومان خوا نہ تہماشای لہشو لارتان دہکات، نہ تہماشای دیمہتتان، بہلکو تہماشای دلّہکاتتان و کردہوہکاتتان دہکات.

(۱) مہبہست (لیبوون)ی ماددیو بہرہستہ، چونکہ خوا نہ لہ ذاتیو نہ لہ سیفہتہکانیدا لہ دروستکراوہکانی ناچیت (لیس کمثلہ شیء)، کہ دہشلّین خوا لہ سہرووی ئاسمانہکانہوہیو لہسہر

عہرشہ، دیارہ بہ شیوہیک، کہ بۆ خوا شایستہیہو لایقہو نیمہ چونیہتیہکەى نازانین.

(۲) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۷۰۸) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

که واته عهزیم! په له پهل و تالوکه مه که و، هه تا ته و او دلنیاو مسوگر
 نه بی، که رووی دلت جگه له خوا، له هیچ شتیکی دیکه نیه، هم قوناغه به جی
 مه هیله و مه که و! ری، چونکه (شیر) هه رچه نده زور چاک بیت، به بی هه وین
 نامه بی و دترشی، ته گهر دنیا یه ش به تووی دابجینی، به بی (تاو) سه و ز
 نابی، که واته: هه تا رووی دلت له گهل خوا دا راست راست نه که ی و، ته و او ته و او
 خوت بو خوا خاوین و یه کلا نه که یه و، هیچ مه که، چونکه دیواریک له سه ر زبل
 دابنری، سه ره نجامی هه روو خان و هه رس هیانه!

دو وده: هه موو جموجول و چالاکی و ره فجدانیکی بابای مسولمان، به مه به سستی
 نه ویه، که خوا لی و هه رگری و پاداشتی بداته و ده به به هه شتی به رینی و
 ره زامه ندی خوی شادی بکات، ده جا خوا به راشکاو بی رایگه یانده، که کار و
 کرده و ی هیچ که سینک ثیعتیباری پی ناکری و هه رناگری، جگه له خواناسانی
 راسته قینه و پاریزکار، وه که ده فهرموئ: ﴿...إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۲۷)
 المائدة.

واته: ینگومان خوا به س له پاریزکاران و هه رده گری.

که واته با بهر له و ی هه نگاو بنیین، ته و او له خومان ورد بینه و ده بزانیین
 داخو واین، که خوا لیمان و هه رگری، یان نا؟.

سییه: خوی میهره بان له فهرمووده یه کی قودسییدا فهرموویه تی: ﴿أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي
 بِي...﴾^(۱).

واته: من به گویره ی گومان و بیرکرده و ی به نده که مم سه به رت به من.

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۹۷۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۹۸۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۶۰۳)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۸۲۲)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۸۱۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

کهواته مسولمانی به پړیز!

زور چاک بزانه! به بی بؤ خوا ساغ بوونه وه، هیچ شتیکت لی هه لئاوهری و،
چهنده مه به ستت خوا بی و، چهنده رهامه ندیی خوات له دل دابی، خواش هینده توی
مه به سته و هینده توی دهوی!

به کورتیی: (خوا له لای تو چۆن بی، تۆش له لای وی ئاوی!).

ئیستاش دواي ته ودي ته و او دلت بؤ خوا ساغ و یه کلا بؤوه و، بیجگه له
وه دهسته یانی رهامه ندیی وی و لی نزیکه بوونه و دی، هیچ ئاوات و مه به ستیکی
دیکه ی ماددی و معنه ویت له دلدا نه ماوه و، جگه له خوا هیچ شتیکی دیکه له
ئاوینه ی دلدا به دی ناکه ی، ناوی خوا بینه و خۆت گورج و گۆل بکه و، به ره و
گرنگترین و کاریگه ترین قوئانگی ئه م سه فهری به ره و خوا چوونه برۆ، که بریتیه له
قوئانگی چواره م: (پاریزکاری و وردبوونه وه).

له نۆزه کۆمهله بیههتکان له کۆمهلهت

بۆن مەم عێز مۆافع الزوادل الاجتماعي

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads

کەتالی

راکەباندنی مەکتەبی مەلۇسە عەلی بابیر

QR codes for website and social media

راکەباندنی مەکتەبی مەلۇسە عەلی بابیر

قۇناغى چوارهم: پاريزكارىي و وردبونهوه

مسولمانى بهرېزو خۆشهويست !

ئىستا، كه قۇناغى سېيەمت هەلباردو، بهتەواويى پرووت له خوا كړدو، جگه له ئامانجى به ديدارى خوا شادبون و كامل بون، هيچ نياز و مەبهستېكى ديكى مەعنەويى، وەك مەدح و پېئەلاگوتران و پلەو پايه وەدەستەيئان و، پرووى خەلكى بهلاى خۇدا هيئان، يان ماددى وەك دەسلالت و پارەو سامان و ئافرهتى جوان، له ئاوينەى دلتدا نايىنى، ئەمجار خۆت گشت و وشت بكهو، بچو قۇناغى: (پاريزكارىي و وردبونهوه) وە.

ئىجا با بهرلەوهى بچينه سەر پروونكردنهوهى چۆنيهتى: پاريزكارىي و وردبونهوه، پېئاسەيهكى پوختى پاريزكارىي (تقوى) بكهينو، برېك دەربارەى بهرەمەكانى بدويين:-

سەرجهم قسەو توئېئينهوهى زانايان سەبارەت به چەمك و واتاي وشەى (تقوى) دەچيئە سەر ئەوه، كه (تقوى) يانى (ورىايى و ئاگا له خۆبون و خۆ پاراستن)، بۆ ويئە (راغب الأصفهاني) گوتويهتى: (وصار التقوى في اصطلاح الشرع، حفظ النفس عما يُؤثم)^(۱)، واتە: تەقوا له زاراوهى شەرعدا يانى (خۆپاراستن له هەر شتېك، كه تاوانبارىي تېدايه).

به ئى... (تەقوا) له كوردىيدا (پاريزكارىي) بۆ داندراوه، يانى: چاودىريى خۆكردن و وريايى و بېدارىي و هۆشيارىي و خۆپاراستن، له هەر نياز و مەبهست و قسە و وتار و كردهوه و رەفتاريك، كه نارهزايى و گلەيى خواى تېدايه، ئەو نياز و وتەو كردهوانەش، كه دەبنە هۆى گلەيى و نارهزايى خوا، سى جۆرن :

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۲۳۰-۲۳۱، المكتبة العصرية/ ۲۰۱۲م.

یه کهم: نه کردنی شتیکی پیویست، یان په سهندو چاک.

دووه: کردنی شتیکی هپام، یان ناپه سهندو خراب.

سییه: زیاده پړویی کردن له شتی هلالو موباح دا.

هه ربویه ش یه کیك له هاو له به پړزه کانی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) خوا لییان رازی بی، له وه لامي یه کیكدا، که لیی پرسی ته قوا چیه؟ گوتی: ﴿هل سَلَكَ طَرِيقًا ذَا شَوْكٍ﴾، نایا هیچ جارن به رییه کی درکاویدا نه پړیوی؟ گوتی: با.

گوتی: (فماذا فعلت؟) لهو کاتهیدا چیت کردوه؟

گوتی: (شَّعَرْتُ وَاجْتَهَدْتُ) خوُم گورج و گول کردوه و ناگاداری خوُم بووم.

گوتی: (فَذَلِكَ التَّقْوَى) دهئا نهوه ته قوايه؟!

نجا پاش نهوهی، تا راددهیهك زانیمان ته قوا چیه؟ با نه ختیکیش دهر بارهی گرنگی و بهرهم و دهستکه و ته کانی بدویین:

(١) ته قوا دهیته هوئی زانایی و چاو و ونه بونه وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا...﴾ (٢٩) الأنفال.

(٢) ته قوا و له مرؤف دهکات که خوی له گهل بیت: ﴿... وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (٣٦) التوبة.

(٣) ته قوا دهیته هوئی له قوربان حالی بوون: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (٢) البقرة.

(٤) ته قوا و له ئینسان دهکات، که خوا خوخی بویت: ﴿... فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ (٧٦) آل عمران.

(٥) ته قوا هوئی چونه بهه شته: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾ (٥٤) القمر.

۶) ته قوا مایه لی کرانه و دی دهر ووی خیره: ﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝﴾ الطلاق.

۷) ته قوا مایه کاروبار بو ئاسان بوونه: ﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝﴾ الطلاق.

۸) ته قوا ده بیته هوی پاداشتی مهزن و سرانه و دی خراپه کان: ﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝﴾ الطلاق.

۹) ته قوا قه لغانه له بهرام بهر پیلانی دوژمناندا: ﴿... وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝﴾ آل عمران.

۱۰) همر ئیش و کاریک له سهر بنچینه ی ته قوا دابه زری، ههرهس نایه نی:

﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَاكِ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ... ۝﴾ التوبة.

۱۱) سه ره نجای خیر له گره و ی ته قواداران دایه: ﴿... إِنَّ الْعُقَبَةَ لِلْمُنْفِقِينَ ۝﴾ هود.

ئنجبا با بزاین پارێزکاری و وردبوونه وه، چیه و چۆنه و، چۆن دهستگیر ده بی؟! باشتین رینگای وه دهسته ی نانی پارێزکاری و وردبوونه وه، ته وه یه، که ئینسان هه موو رۆژنیک به بی بواردن به گوێره ی ته و په یمانه پینج به ندیه له گه ل نه فسی خۆیدا رهفتار بکات، که زانیانی دل بیدار و هۆشیار و پارێزکار، بو به ره و خوا چوون و کامل بوون، دایاننا وه له سهری ریک که وتوون.

تهو په یمانه پینج بهندیښ به کورتی ته مهیه:

۱- مهرج له گهل دا گرتن (المشارطة).

۲- چاودیری کردن (المراقبة).

۳- سهرکونه کردن (المعاقبة).

۴- لیپرسینه وه (المحاسبة).

۵- سزادان (المعاقبة).

چونیه تی ره فتارکردنیش به په یانی ناوبراو، بهم شیوهیه:

ههنگاو په کم: مهرج له گهل دا گرتن:

همموو رږژئ به یانی، که له خه وئ هه لاسای، به عزمی کی پته وو پولاینه وه، خوت بدوینه مهرج له گهل نفسی خوتدا بگره، که ناگاداری خوی بی و وریاو بیدارو ورد بی و، نه هیلی گیروده ی هیچ خراپه و بی شه رعیه ک، یان ره فتاری کی پوچ (لغو) و ناپه سند (مکروه) بی.

تهو ناگا له خو بوون و هوشیاری و ورد بوونه وهش، به پاراستنی هوت شتان دیته دی.^(۱)

ا/ وشه کان (الکلمات): هیچ وشه یه که نه لئ و نه بیستی، که تاوان بی، یان لانی کم پوچ و بی سوود بی و، له گوتنی هیچ وشه و قسه یه کی فهرزو سوننه تیش خوی نه بویری.

(۱) ناشکراو به لگه نویسته، که خه سلته تی پاریزکاری (تقوی) بهس به وهنده نایه ته دی، که ټینسان ناگاداری خوی بی دوو چاری هه لئو تاوان نه بی، چونکه (بهرد) پش به بهردایه تی خوی، گوناحان ناکات، به لام همر بهرده و بهس بهمه نابی به هیچ! که واته ته قوای راسته قینه نه ویه، که ویرای خو له خراپه پاراستن، خوت له چاکه دا سهرگرم بکه ی و، هه ول بده دی ده قیه یه کیشیت بی هووده له دست نه چی.

ب/ سهرنجھ کان (النظرات): سهرنج نه داته هيچ شتيڪ، ڪه ھڙام بي، يان لاني ڪم پوچو بي سوود، يان ناپه سندن (مڪروه) بي، چاوي ته نيا بهو سهرنج روانينانهو ۽ خهريڪ بڪات، ڪه پيويست، يان په سندنو باشن.

ج/ نيازه کان (الخطرات): هيچ بيرو نيازتيڪ به دلي خويدا نه هيئي، ڪه خراپ، يان لايه نيڪم ناپه سندن بي، له نيازو مه بهستي پيويستو سوننهتو په سهنديشدا دريغي نه ڪات.

د/ تاوه کان (اللحظات): هيچ ده قيقه يه ڪي ته مهني له بيشه رعي، يان پوچي (لغو) دا بهري نه ڪاتو، هميشه سهرگرمي نه نجامداني نه ڪه شه رعيه فهرزو سوننه ته ڪان بي.

ه/ ههنگاهه کان (الخطوات): بهرهو هيچ ڪاريڪي خراپ، يان نا په سندن لاق هه لنه هيئي، بهرهو خيريش دريغي نه ڪات.

و/ پاروهه کان (اللقمات): هيچ پاروويڪ، يان لوقميڪي وا له گهرووي تاوا نه ڪات، ڪه نه ڪ هر هڙام، به لڪو جي شوبههش بي، له موباحيشدا زياده پڙي نه ڪات.

ز/ جوجولھه کان (الحركات): هيچ جوجولھيڪ به هيچ ڪام له نه ندانه ڪاني نه ڪات، ڪه هڙام، يان ناپه سندن (مڪروه) بي، له هيچ جوجولھيڪي پيويستو په سهندو چاڪيشدا، ته نه لايي و سستي نه نويئي.

ههنگاي دووهم: چاوديري ڪردن:

دواي نهوهي بهو شيويه ي، ڪه له ههنگاي يه ڪمه دا باسمان ڪرد، مهرجت له گهل خوتدا گرتو به لينيڪي پتهوت له گهلدا مور ڪرد، ثنا ده سته جي دوا به دواي نهوه، چاوديري و پشڪينيڪي وردو بهردهوام بخه سهر خوتو، زور چاڪ ناگاداري وشهو رسته ڪاني زمانتو، روانيني سهرنجھ ڪاني چاوتو، نيازو مه بهستو خولياو خه ياله ڪاني دل و ميشڪتو، چرڪهو ده ققه ڪاني ته مهنتو، پي هه لهنان و شه قاهه ڪاني لاقانتو، قمه خواردنهوهو پاروهه خواردنه ڪاني زارتو، جوجولھي

نه ندامه کانت بهو، نه هیلې ته گهر لانيکه م خواشيان پي له خوت پازي نه کهي، بېنه مایه ي شهرمه زاري و رهنج به خه ساري و قهر زدار بوونه و هت !! هه لېته ته هم چاوديري و ناگا له خو بوون و خوېشکښنه ش، تاييه ت نيه به کات و شوينيکي تاييه تي و دياربيکراوه و هو، پيويسته هر له ده مي بيدار بوونه و هو، هه تا کاتي پيش نووستن، بهر ده و ام بيت و يه ک تاو له خوې بي ناگا نه بي، چونکه شهيتان و نه فس هه ميشه بو مړوق له بو سه دان و، هر چاوه پي هه ل و ده رفه تيکن ! که يان نينسان دوو چاري هه ل و خراپه يه ک، يان له ده ستداني خيرو چا که يه ک بکه ن.

هه نگاوي سيېم: سه رکونه کردن:

ننجا دواي نه و ه ي هر له ده مي بيدار بووتته و هو، هه تا کاتي هاتنه سه ر جيگاي خه وتن، به وردبي و بي پسانه و ه چاوديري خوت کردو، چاوو گوئ و زمان و زار و دل و ميشک و گه ده و ده ست و لاق و باقي نه ندامه کانت، کردنه جي سهرنج و تيوه پامان و وردبوونه و ه ي خوت، شه وئ، که چويه سه ر جيگاي نوستنئ، مه نوو، هه تا چاويکي وردو قوول به هه ل سوکه و ته کاني نه و پوژته دا نه گپريه و هو، ننجا ته گهر خيرو چا که يه کت دي، سوپاسي خواي له سه ر بکه و سوور بزانه، که به ياريدو پشتگيري خوا کردو ته و، ته گهر خوا نه کرده خراپه يه کيشت بهر چاو که و ت، نه و ده ده سته جي لي زيوان به و هو بگه پيوه بو لاي خواو، داواي لي بووردني لي بکه و، سوور سوور بزانه، که نه فس ت به فه رمان ي شهيتاني به د، تووشي نه و چورتمه ي کردووي و به و ده رده ي بردووي، مادام و ابئ، زور جي خويه تي، که ده ست بکه ي به تانه ليدان و لومه و سه رکونه ي نه فس ت.

هه نگاوي چواره م: ليپر سينه و هو:

پاش نه و ه ي هه م و پيش خه وتنيک، لومه و سه رکونه ي نه فسي خوت کرد، له سه ر هه ل و تاوانه کاني، ته گهر زانيت نه فس ت به و سه رشکاندنه و هو خو لي تووړه کردن و سه رکونه کردنه، چاک بو و هو ته ده ب و شه رمي پهيدا کردو، نه و ه چا که، ته گهر نا له گه لي بگوازو و بو هه نگاوي چواره م، بهين بهين هر هه وتووي جاريک، ده ست بکه به

لیپرسینه وهیه کی ژۆر توندو وردی نه فستو، سه ره ده زییانیشی له سه ره حساب بکهو، یه که تۆز به زهییته پێیدا نهیه ته وه، چونکه ئه وه به زهیی به تۆدا نه هاتۆته وه، ویستوویه تی له پێی ئه و تاوان و خراپانه وه، دوو چاری توو پیهی خوا و ئازار و نه شکه نجیهی دنیا و دوا ژۆرت بکات !!

ئنجایه گهر له نه نجایه ئه و لیپرسینه وهیه دا، هه ست کرد، که نه فسی خراپه کارت شایسته ی سزا و جه زه به یه، ئه و «یه کسه ره له گه ئی بگوازه وه بۆ هه نگای پێنجهم.

هه نگای پێنجهم: سزادان :

وه که گوتمان دوا ی لیپرسینه وهیه کی وردو قوول، ئه گهر بۆت ده رکه وت نه فست شایسته ی سزا و جه زه به یه و هه وجیی ته مبی کردنییه، به بی سه له مینه وه و دوو دلی، به روکی نه فست بگه ره زه بریکی پر به پیستی تی بسره وینه، له خه وی سستی و ته وه زه لی و قالب گرانی و هه خه به ری بینه، ئه و کۆت و زنجیره ی، که شه یتانی به د خستوویه ته ده ست و پێ و گه ردنییه وه، به شمشیری شه رع، هه لا هه لای بکه و بیسیته.

هه لبه ته جۆرو چۆنیه تی و نه ندازه ی ئه و سزادانه ش، توژیته وه ی دوو رو درێژ هه لده گرێ، که لیرده ا مه و دامان نیه، به لام میانه پره وی (وسطیة) په چاو کردن له هه مو شتی کدا، نیشانه به ئینسان ده پیکێ.

که واته: هه ر کاتی که له سه ره تاوان و خراپه و کاریکی ناپه سه ند، ویستت سزای نه فست بده ی، له لایه که وه زه بریکی وای تی بسره وینه، که ئیشی پێ بگه یه نی و پێی بگوترێ سزا، له لایه کی دیکه وه، با ئازاردان و سزادانه که به جوړیکی هینده سه خت و بی په زه نه بی، که به ته زوی خۆی نه کاته وه، زیانی له قازانجی پتر بی^(۱).

(۱) (شایانی باسه: مه رج نیه سزادان هه ر لیدان و پێدادان بیت، به لکو هه ر شتی که بیته مایه ی ته مبی کردن و سه ره شکاندنه وه ی نه فس، سزایه، وه که برسی و تینو کردن و هه سپه کردن به هۆی ئیعتیکافه وه... هه تده، دیاره خۆ به ستنه وه ی (أبو لبابة) ش به کۆله که ی مزگه وته وه، هه تا پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) لی کرده وه، هه ره له و بابه ته بووه، وه که له (السيرة النبوية لابن هشام) دا هاته، ج ۳، ص ۱۱۸، ۱۱۷، ط ۲۰۰۶ / دار ابن الهیثم.

نه گهر بیتو تهو دی لهو په یمانه پینج بهندییه دا خرایه پروو، له گوئو دډل بگریو ر هفتاری پی بکهی، تهو مسوگهر به پشتیوانی خوا، خهسله تی بهرزو په سهندو مهزنی (پاریزکاری) ت تیدا پهیدا ده بیو، قوناغی چواره میش هلدده بویری، نجا پتر خوت گشت و وشت بکهو، سهرت هلدده بهر و لووتکهی هره بهرزو پیروزی خوا په رستی و مسولمانه تی، که پلهی ئیحسانه، پروانه و بیکه به جی خولیاو ساواتی بهررت.

ئیستاش با کوتایی توژیینه و دی هم قوناغی چواره مه بهم کورته باسه بهینین :

په ریزی چاکه و خرایه له ژیانئ ئینسان دا:

عه بدوللای کورې عه عباس خوا له خوی و بابی رازی بی، له باره ی په ریزی چاکه و خرایه وه، له ژیانئ ئینساندا گوتویه تی: ((إِنَّ لِلْحَسَنَةِ ضِيَاءً فِي الْوَجْهِ، وَنُورًا فِي الْقَلْبِ، وَسَعَةً فِي الرِّزْقِ، وَقُوَّةً فِي الْبَدَنِ، وَمَحَبَّةً فِي قُلُوبِ الْخَلْقِ، وَإِنَّ لِلْسَيِّئَةِ سَوَادًا فِي الْوَجْهِ، وَظُلْمَةً فِي الْقَلْبِ، وَوَهْنًا فِي الْبَدَنِ، وَنَقْصًا فِي الرِّزْقِ، وَبِغْضَةً فِي قُلُوبِ الْخَلْقِ))^(۱).

هم قسه به پیژدی (ابن عباس)، که به ناشکرا پرووناکیی بنه مالهی پیغه مبه رایه تی پیوه دیاره، ده (۱۰) یاسای گرنگی، دهر باره ی ته سیرو شوینه واری چاکه کردن و خرایه کردن له ژیانئ ئینساندا تیدان، پینجیان په یوه ندیان به بهر ه می چاکي چاکه کردن وه هیه، که نه مانه ن:

۱- که شی و درهوشانه و دی پروو، خواش فمرویه تی: ﴿... سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ

أَثَرِ السُّجُودِ...﴾ (۲۹) الفتح.

(۱) هم قسه یه (ابن قیم الجوزیه) له (الوابل الصیب ورافع الکلم الطیب) دا گپراویه ته وه، له گه لیک شونئ دیکه شدا باسکراوه.

پروانه: الوابل الصیب، ص ۶۷، ط ۱۴۲۵ هـ، دار عالم الفوائد.

هروه ها (المصنّف) لابن أبي شيبة (۵۰۰/۱۳) و (الحلیة) لأبي نعيم (۳۰/۳).

۲- پروناکیی دل، خواش فہرموویہ تی: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ...﴾ (۲۲) ﴿الزمر.

۳- بہہیزی جہستہ، خواش لہ سہر زمانی (ہود) علیہ السلام فہرموویہ تی: ﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ (۵۲) ﴿ہود

۴- فراوانی بژیو و رژی، خواش فہرموویہ تی: ﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿۲﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ...﴾ (۳) ﴿الطلاق.

۵- خوشہویستی لہ دلی خہ لکی مسولماندا، خواش فہرموویہ تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ (۹۶) ﴿مریم.

پینجیشیان باسی پهریزی شوومی خراپہ کردن دہ کهن، کہ نہ مانہن:

۱- رہشی و تہ لخی دہ موچاو، خواش فہرموویہ تی: ﴿... فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ...﴾ (۱۰۶) ﴿آل عمران.

۲- تاریکیی دل و دہروون، خواش فہرموویہ تی: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (۱۵) ﴿البقرة.

۳- بیہیزی لہ ش، خواش فہرموویہ تی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا...﴾ (۴۱) ﴿الروم.

۵- بوغزینراوی له دلی خه لکی - مسولمان - دا، خواش فەرموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾ ﴿١٥٩﴾ البقرة.

قۇناغى پىنجەم : ئىحسان و بەرز بوونەوہ:

مسؤلمانى سەنگىن !

ھەركاتىڭ قۇناغى راپردووت بەتەواويى بېرى، خەسلەتى پارىزكارىيى و وردبۇنەوہ تىدا بوو بە بەشىكى دامەزراوۇ بىنەپەتتى، ماناى وايە كەوتۇويە سەر خەتى راست و بەرەو ئامانج بەرپى كەوتۇويى و، نىزىكىش كەوتۇويى، بەلام بەس بەۋەندە قەناعەت مەكەو، خوا لوتفو بەزەيى و بەخشى زۆرۇ زەۋەندەيەو بە كەمى واز مەھىنە: {دىارە ئاۋاتى گەۋرەشە، كە پىاۋى گەۋرە دروست دەكات}، بەلام ئاۋات و مەبەستى بەرزىش، رەنج و خەباتىكى لەقەدەر خۇي دەۋى، چونكە: (إذا كانت الآمال كِبَاراً، تَعِبْتُ فِي مُرَادِهَا الْأَجْسَامُ) !!

ئىنجا دۋاى ئەۋەى لە ئەنجامى ھەلبۇاردنى چۈر قۇناغى پىشۋودا، گەشىتىە پلەو پايەى پارىزكاران (المتقين)، ئەگەر لەخۆت رادەيىنى بەۋەندە مەۋەستە، بەردەوام بە لەسەر رپى بېرىن، بەلكو ئەۋە خوايە، بە لوتفى خوا بتوانى خۆت بگەيەنيە پايەى ئىحسانو، بچىتە رىزى چاكەكاران (مىسنىن)ەۋە!

ئىنجا ھەر ھەمان رپىگاۋ چۆنيەتى، كە (پارىزكارىيى)ت پى و دەست ھىنا، پلەو پايەى ئىحسانىشى پى دەستگىر دەكرى، ئەگەر خوا مەيلى لىبى، بۆيە بەپىۋىستى نازانم چۆنيەتى گەشىتن بە پايەى ئىحسان (مقام الإحسان) بتۈيژمەۋە.

بەلام واى بەچاك دەزانم، بېرىك چەمكو واتاى (إحسان) پۈۈن بكمەۋە:

(ئىحسان): لە ئەسلى زماندا يانى: چاكەكارىيى، بەلام لە زاراۋى شەرعدا، بە بىلدنترىن پايەى خواناسىيى و، بەرزترىن لوتكەى رپى بەرەو خوا چۈۈن دەگوترى.

بەلى ئىحسان ئەۋە ھالەتە بەرزو پىرۋزەيە، كە ھەر كاتىك مەرۋف پىي گەشىت، ھەموو ئەركىكى ئىسلام بە چاكتىرىن و راستتىرىن شىۋە، ئەنجام دەدات، نوپژەكەى لەۋپەرى چاكىيى و تەۋاويىدا دەبى و، ھەم لەلەيەنى رۋالەتییەۋە، ۋەك

قورځان خویندن و ړکوع و ړکونوښ بردن و ته حیاته که ی، هم له لایه نی ددرونییه وه،
و هک گهر دنکه چیی و خو به که م زانین و، خوا به گه وړه و پاک گرتن و، به دل له خوا و
ړامان و دل پرېون له شهرم و ړیزی ..

جیهاد کړنه که شی به ته و اوترین شیوه ده بی و، سهر و مالی له سهر له پی دهستی
داده نی، له پیڼاوی بهر زکړنه وهی ناوی خوا و بوژاندنه وهی بهر نامه که یدا، بی ته وهی
چا و ړی سوا سکر دن و چا که دانه وهی هیچ که سیځ بیټ، بیجگه له خوا ..
هه وړه ها خو و ړه و شت و ړوژو زه کات و حه ج و زیکرو، هه موو شتیکی دیکه ی،
به هه مان شیوه .

که واته: ئی حسانیش و هک ته قوا، هه موو ئه رک و فرمانه کانی ئی سلام و، گشت
نیاز و ته و کرداره کانی ئینسان و، سهر له بهری لایه نه کانی ژیانی ده گړتیه وه، نه و نه ده
هیه چه ند جیا و ازییه کی ورد له نیوان ته قوا و ئی حساندا به دی ده کړین:

۱/ ته قوا خه سله تی که مرؤف له خراپه و تاوانه کان ده پاریزی و، بهر و چا که کاری هانی
ده دات، به لام ئی حسان خه سله تی که مرؤف له و شیوه خوا پرستییه ده پاریزی، که
شیوه یه کی چاکتر له وی هیه .

۲/ ته قوا بؤ ته و هیه مرؤف له دوزه خی قوتار بکا و بهر و به هه شتی ته یار بکات،
به لام ئی حسان ده بیته هو ی ته وهی له زیاتر پی هه لاچونی پله بهر زه کانی به هه شتی
دا، سهر گهر می پی شبر که (مسابقة) بی !

۳/ به کورتیی: ته قوا پرستنی خوا یه، به لام ئی حسان چاک پرستنی خوا یه، بابای
پاریزکار (متقی) هه ول ددات هه موو ده می له نیوان چا که و خراپه دا، چا که
هه لبریزی، به لام بابای چا که کار (مُحْسِن) هه ول ددات له نیوان چا که و
چاکتر دا، چاکتر هه لبریزی .

به لای خوینهری بهرېزم !

و هك گوتمان: ئیحسان له هه مورو شتیكدا ههیه، وردو درشت دهگریتهوه، به لام ئیمه لیږدها به هیښانهوهی دوو دهقی قورښان و سونهت، كه یه کیکیان په یوهندی به نیوان خواو بندهوه، تهوی دیکه شیان په یوهندی به هه لسوکهوتی مرؤقهوه له گهل خه لکیدا ههیه، واز له تویژینهوهی تم قوناغه دینین:

یه کهم: پیغه مبهری سهروه رمان (صلی الله علیه وسلم) سه بارهت به چونیته تی ئیحسان - نهوپه پری چاکیی - له پروا به خوا بوون و خواناسیی دا فهرموویه تی: {الإِحْسَانُ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ} ^(۱).

واته: ئیحسان تهویه، به شیویهك خوا بپه رستی، كه دهیبینی، ته گهر توش تهو نهیبینی، تهو دهتیبینی !

بیگومان تهو حاله تهش ههروا به ئاسانی، بو ئینسان نایه ته دی و زوری پی دهوی، تاكو دهیگاتی، به لام مه حالیش نیهو، ههركه سینك به راستیی ههولئ بو بدات، به لوتفی خوا پیی ده به خشرئ.

دووه م: خوای به خشه رمان فهرموویه تی: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ

وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

﴿ ۱۳۴ ﴾ آل عمران.

واته: تهوانه ی له فهرحانیو تهنگانه دا - مالیان - ده به خشن و، رقی خو قووتدهره وانو، له خه لکی بوردووان و، خواش چاكه کارانی خو شدهوین.

به لای، مال به خشین له کاتی دهوله مهندی و خوشیی و هه رزانی و فهرحانییدا، زور كهس له دهستیان دی، به لام هه موو كهس ناتوانئ له کاتی تهنگه دهستی و نه بوونی و شپه زییدا، پاروو له زاری خو و خیزانی بگریتهوه، له پیی خوا دا بیبه خشی !

(۱) رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۳۶۷)، وَالبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۰۲)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۶۴)، وَابْنُ حُرَيْمَةَ بِرَقْمٍ: (۲۲۴۴)، وَغَيْرُهُمْ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

که سانیکیښ ههن، که بتوانن له دهمی توورپهیی و رق ههستاندا بهسهر خویناندا زال بنو، ناگری توورپهیی خوینان کپ بکهن، بهلام بهدهگمن هه لده که وئو زور که من تهوانهیی، که سهره پای رقی خو قووتدانه وه، خو مهرزم کردن و توله نهستاندنه وه، ههستن دهست له ملی بابای تاوانباریش بکهن و لیثشی بیوورن و، داوای لیبور دنیثی بو له خوا بکهن^(۱)!!

ننجا له کوتاییدا تیپینییه کی گرنګ ماوه دهبی بگوتی:

که سینک روژیک له روژان پاروویک له زاری خوی و خیزانی بگریته وه و بیبه خشیی، یان جاریک له جاران به خوی بویری و تاقه تی به نه فسی بشکی و، رق و قینی خوی قووت بداته وه له بابای خراپه کاریش بیووری، ناگوخی، که گومانی ته وهی پی بیری، که گیوه ته پایهی نیحسان، چونکه گه یشتنه پایهی ناوبراو، به وه دهبی، که تهو جوړه خهسلت و هه لویستانه تییدا دابمه زرینو، بو بیبه ناکار (ملکة) و عاده ت.

ننجا هاو پروای خو شه ویستم!

وهک پیشتتر گومان پله و پایهی نیحسان، چله پوپه لووتکه ی هره بلندی مسولمانه تیبه و، له داوای وی پله یه کی دیکه نیه، که خوتی بو بکوتی، تهو ندنه هیه هه ر کام له پاریزکاری (تقوی) و چاکه کاری (نیحسان) له زاتی خویناندا، له چندان پله پیکدین و، نیحسان هه تا له پایهی نیحساندا پتر روچیی، زیاتر به ره و پله بلنده کان بهرز ده بیته وه.

(۱) دهگیر نه وه جاریکی کابرایه ک جینو و قسه ی ناشیرین به یه کیک له خواناسانی پایه بلند ددات، تهویش راده وستی هه تا جینوه کانی تهواو دهکات، پاشان پیی دهلی: کاکه گیان! ته گهر راست بکهی، خوا له من بیووری، ته گهر درویش بکهی خوا له تو بیووری!

ههروها جاریکی دیکه کابرایه ک قسه ی خراپی به خواناسیک گوتن، تهویش پیی گوت: برای خو! ته گهر من دوزه خیی، بی، شیواوی له وهش خراپترم، که تو گوت، بهلام ته گهر به ههشتی بی، قسه کانی تو زیانیتم لی نادن، برو خوات له گهل!

تیپینی: هه لبه ته تم رهو شته بهرزه له گهل مسولماناندا رهفتاری پی دهکری، بهلام له گهل دوژمن و ناحه زاندا، به تیابه تی له کاتی جهنگدا، تهو یاسی: ﴿... فَمِنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعَدُّوا عَلَيْهِمْ مِمَّا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ...﴾ البقرة، و ﴿... وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً...﴾ (۱۱۳) التوبة، دینه پیش، گوتراویشه: (لکل مقام مقال)، ههروها گوتراوه: (هه ر کام له: که نگر و ماست به وهختی خوی).

قوناغی شه شهیم: دهوام و ساردنه بوونهوه (الاستقامه)

مسولمانی سه نگین و شیرین !

له قوناغی پینجه مدا گوتمان، پایهی نیحسان مه نزلگای کوتایی سه فهری بهر دهو خوا چوونهو، له دواوی وی قوناغیکی دیکه نیه، که خواناسان له دنیا دا ههولئی بۆ بدنه، به لام ئیمه بزیه (دهوام و ساردنه بوونهوه) مان کرده قوناغی کوتایی و شه شه می سه فهری بهر دهو خوا چوون (السير إلى الله)، چونکه هیچ شتیک به بی پشوو دریتی و بهر دهوامی و، ساردنه بوونهوه، نایه ته دی.

به لئی ینسان به کۆلنه دان و پاشه کشه نه کردن و ساردنه بوونهوه، پشوو دریتی و خۆ راگری و بهر دهوامی، له هه شتیکدا، که ههولئی بۆ دهوات به مراد دهگات و، بی ئهوه هیچی بۆ ناکری و، درهختی ههولئی بهر ناگری !

هه ربۆیهش خوی زانا، له زۆر جیی قورئانیدا مه دحی ئهوانه ی کردوه، که خۆ راگر (صابر) و خاوهنی بهر دهوامی (الاستقامه)ن، بۆ وینه فهرمویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٢٠﴾ نَحْنُ أَوْلَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ... ﴿٣١﴾﴾ فصلت.

واته: بیگومان ئهوانه ی ده لئین: پهروه دگار مان خاوه، خۆ راگر و بهر دهوامیش ده بن، فریشته کان دینه سهریان - پییان ده لئین: - که مه ترسنو دلته نگ مه بن و، موژده تان لی بی بهو بهه شته ی، که به لئیتان پیدرابوو، ئیمه له ژیا نی دنیا و له دواوژدا دوستتانین.

خوا له چه ند شوینی کدا فهرمانی به پیغه مبه رمان کردوه، که پایه دار و بهر دهوام بی، بۆ وینه: ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ... ﴿١١٢﴾﴾ هود.

واته: ٽنجا وهڪ فھرمانٽ پيڪراوه بهر دهوام به.

پيڻه مبهري زاناي خو ڀاڳريشمان (صلي الله عليه وسلم) فھر موويه تي: {أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ} (۱).

واته: خوشه ويستترين ڪرده وه له لاي خواي بهرز، بهر دهوام ترينيه تي، هه ڇهنده ڪه ميس بي.

ٽنجا مسولٽماني شيرين و سهنگين!

هه تا دهواني خوراگرو پشوو دريڙو بهر دهوام بهو، پهنده وهر بگره له:

۱/ ٽهو دلويه ٿاوه نه سره وتوهي، ڪه شهوو ڀوڙ ڇڪه ڇڪيه تي و، له ٽه نجامدا بهردي رهق قوول دهڪات!

۲/ ٽهو دهنڪه بارانه ورديلانهي، ڪه سهدان ڀووبارو دهرياي زل زل پيڪديئنو لافاوي وا هه لڏهستيئن، شارو ديهاٽ وه بهر خو ده دات!

۳/ ٽهو ميروولانهي، ڪه به هوئي ٿيشو چالاڪيي بهر دهوام نه پساوه وه، عه مباري گهوره گهوهري دانهوي لڏه دروست دهڪهن و، وه سهريڪ دهنيئن و، بو کاتي پيويست پهزمهندهي دهڪهن!

۴/ ٽهو ميسهنگوينه چالاڪ و گورجو گولانهي، ڪه بهو زارو ڇهنگول هه گچڪانهي خويان، ڇهن دان شان ههنگوين له شيله ي سهدان گول و گياي جوراو جور دروست دهڪهن!!

عه پهبيش گوتوويانه: (مَنْ صَبَرَ ظَفَرَ)، و (مَنْ جَدَّ وَجَدَ)، و (مَنْ لَجَّ وَلَجَ).

(۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۸۶۶)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

سب پروونکردنه وهی پیویست دهرباره ی قوناغه کانی رینگای صالح بوون و به ره و خوا چوون

یه کهم: قوناغه کانی رینگای صالح بوون و به ره و خوا چوون، هر ئه شه شه نین، به لام له سۆنگه ی ئه وه وه، که زاناو شاره زایانی په روه رده و عیرفان و ته سه ووف، له نیو خویاندا ده رباره ی پله و قوناغه کانی رینگای ناوبرا و له سه ر ژماره یه کی دیاریکرا و ریک نه که وتوون و^(۱)، له چۆنیه تی ریزکردن و ژماره ی قوناغ و مه نزله کانی چاک بوون و به ره و خوا چووندا، بیروپرای جیا جیا یان هه ن، که له نیو په رۆکدا یه که ده گرنه وه، منیش پاش وردبوونه وه و تیوه رامانی زۆرو، به ته جره به ی کرده یی خۆشم، بۆم ده رکه وت، که هه موو پله و قوناغه کانی رینگای صالح بوون و به ره و خوا چوون، له م شه ش قوناغه دا کورت ده بنه وه، ئنجا بۆ ئاسانکردنی لی حالییبوونی مه به ست و زیاتر پروونکردنه وه ی بابه ته که، رینگای ناوبراوم دابه ش کرد بۆ شه ش قوناغی گۆرین، واته (تۆبه کردن و پاکبوونه وه، زانیاری و چاو پروونبوونه وه، ئیخلاص و یه کلابوونه وه، پارێزکاری و وردبوونه وه، ئیحسان و به رزبوونه وه، ده وام و ساردنه بوونه وه) که له راستیییدا هه موو پله و قوناغه کانی دیکه ی ئه و رینگا به رزو پیروژه، له نیو خویان ده گرن.

(۱) (ابن قیم الجوزیه) په همه تی خوای لیب، که چاکترین و وه فادارترین قوتایی مامۆستای زاناو خواناس و شۆرشگیر (ابن تیمیه) یه، له کتیبی (مدارج السالکین شرح منازل السائرین) دا، که به برۆای من پوختترین کتیبی (تصوف) ی راسته قینه ی پابه ند به قورئان و سوننه ته، له و باره وه گوتویه تی: ((وقد تحدث أكثر الناس في صفة المنازل وعددها، فمنهم من جعلها ألفاً، ومنهم من جعلها مائة، ومنهم من زاد ونقص، فكل وصفها بحسب سيرة وسلوكه...))، بروانه: (مدارج السالکین، ب: (۱)، ل: (۱۲۲)، واته: خه لکی ده رباره ی چۆنیه تی و ژماره ی قوناغه کانی ئه و سه فەر زۆر دواون، هه یانه کردوونی به هه زارو، هه شیا نه کردوونی به سه دو، هه شیا نه زیاترو که متری کردوون، هه رکه سه به گۆیه ی ئه زمونی سه یرو سولووکی خۆی سه ر ژمییری کردوون.

دووهم: حیکمهت و هوځی پیزکرانی تهو شەش قۇناغە، که شەش قۇناغی سەرەکی و بنه‌رته‌یی ریځای چاکبوون و بهرەو خوا چوون، بهم شیوه‌یه، که له‌م کتیبه‌دا ده‌بینرئ، تهو‌یه، که ټینسانی مسولمان و ری‌بواری ری‌ی به‌خۇداها‌تته‌وهو بهرەو خوا گه‌رانه‌وه، دواى ته‌وه‌ی به‌ لوتفو به‌زه‌یی خوا، له‌ خه‌وی شوومی لا‌ری‌بوون و، له‌خوا دووربوون، بیدار ده‌بیته‌وه، ده‌روون و ویزدانی پالئ پی‌وه ده‌نی و هانی ده‌دات، که بهرەو خوا بگه‌رپته‌وهو به‌خۇیدا بیته‌وه، به‌لام، که ته‌ماش‌ا ده‌کات به‌ پی‌لاوی پیسی تاوان و خراپه‌و بئ ټاگاییه‌وه، ریځای نادری بجیته‌ نیو می‌حرابی خواپه‌رستی و بهرەو خوا چوونه‌وه، بریار ده‌دات، که به‌ ناوی په‌شیمانی و گه‌رانه‌وه‌یه‌کی راست و ساغ، پاک پاک خۆی بشوات، بهم شیوه‌یه، یه‌که‌مین پله‌و قۇناغی ریځای خو چاک‌کردن و بهرەو خوا سه‌فه‌رکردن، هه‌لده‌بویرئ، که (توبه‌)یه.

ټنجا دواى، که خۆی پاک ده‌کاته‌وهو، بو‌وه‌رئ که‌وتن خۆی ساز ده‌کات، ته‌ماش‌ا ده‌کات ریځای ناوبراو ری‌یه‌کی سه‌خت و دوژوارو پر که‌ندو له‌ندو هه‌ورازو نشیوه‌و، ده‌یان جوړه جهرده‌و ری‌گرى له‌سه‌ر دانیش‌توون و، خۇیان تیدا له‌ بۆسه‌ ناوه، بۆیه سه‌ره‌نجام ده‌گاته‌و ته‌و قه‌ناعه‌ته‌ی، که پی‌ویسته به‌رله‌وه‌ی وه‌رئ بکه‌وئ، قۇناغی (زانباری و چاو روونبوونه‌وه)ش بپرئ، نه‌ک کویرانه‌ ملی ری‌یه‌ بگرئ و به‌ پی‌خواسی و ه‌نیو بکه‌وئ و، به‌سه‌ر بۆسان دابکه‌وئ، یان له‌ زه‌ندۆلان* بکه‌وئ !

ټنجا دواى ته‌وه‌ی تاراده‌یه‌ک ده‌راره‌ی ریځای گۆرین شاره‌زا ده‌بی، جاریکى دیکه هه‌لوه‌سته‌یه‌ک ده‌کات و، چاوئیک به‌ ده‌روونی خۇیدا ده‌گیرپته‌وهو، پرووی دلئ له‌گه‌ل قیبله‌ی (به‌س خوا پئ مه‌به‌ست بوون)دا راست ده‌کات و، به‌ قۇناغی (تی‌خالص و یه‌کلا‌بوونه‌وه)شدا تیده‌په‌رئ، ټنجا پاش ته‌واو‌کردنی پله‌و قۇناغە‌کانی (په‌شیمانبوونه‌وهو، چاو روونبوونه‌وهو، یه‌کلا‌بوونه‌وهو)، که هه‌رسیکیان وه‌ک کۆشکی به‌رزى بهرەو خوا چوون وان، بی‌جگه‌ له‌ دیوار دانان چیدی نامی‌نئ، ئیدی

* (زه‌ندۆلان کۆی (زه‌ندۆل)ه، که به‌ مانای شیوو دۆلئ قوولئ نی‌وان دوو چیا یان دوو که‌ندو گرد، دئ.

ټهوجار باباي رېښوار له گهرمه ي بړيني قوڼاغی دريژو گرنگی (پاريژکاري و وردېوونه وه) دا دهسته کار ده بڼ.

ټنجا پاش پي رڼوچوون (رسوخ القدم) یش به قوڼاغی ناوبراودا، رېښوار (سالک) ي پړی صالح بوونو بهر و خواچوون، جگه له بهر زېوونه وه پټه لاچوون، به په يژدی قوڼاغی (نيحسان و بهر زېوونه وه) دا، هيچ کاريکی دیکه ي ناميڼي.

ټنجا دواي ټه وې ټينسان که وټه نيو قوڼاغی پله ي (نيحسان) وه، که بهر زترين پله ي خواناسين و دواين قوڼاغ و مه نزل ي صالح بوون و بهر و خوا چوونه، هر ټه و ټنده ده ميڼي، که ده ست بگه يه نيټه پله و قوڼاغی (ده وام و ساردنه بوونه وه) و له سر بړين و ته واکردنی ټه و رېگا بهر زو پير ژده، پشو و دريژو بهر ده وام بڼ و بهر و دوا نه گه پريته وه، هه تا به که پر مه ي خوا له نيرو زه زامه ندي و به هه شتي رازاوه و نه پراوه ي خوادا خو ي ده بيني ته وه، وه ک خواي به خشر به پيغه مبهري خو ي فهرمو وه:

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

الحجر.

سپيهم: مه به ست له بړينو هه لېواردنی ټه و شش قوڼاغ و، هه موو قوڼاغه کاني دیکه ي رېښاي بهر و خوا چوون (طريق السير إلى الله) دا، به جي هيشتنی ټه و قوڼاغانه ني، بڼ و ټنه: که ده ليين: باباي رېښوار قوڼاغی ټوبه کړدن و پاکېوونه وې، ته واکرد، مه به ست ټه و ني، که قوڼاغی ناوبراي بړيوه به جي هيشته و لي ي ټيپه پړيوه، به لکو مه به ست ټه و يه، که له و قوڼاغ و، زه قترين و بهر چاوترين حال ته ي باباي رېښوار، ټوبه کړدن و دا وای لي بوردن و په شي مانېوونه وه و خو پاک کړدنه و يه، دنا قوڼاغی ناوبراو وه ک حال ته يکی د هرووني و خه سله تيکی بنچينه ي، له هه موو قوڼاغه کاني دیکه شدا هر بهر ده وام، هه و هه قوڼاغه کاني دیکه ش به هه مان شي و، چونکه ټه گهر وانه بڼ، ده بڼ بل يين: ټه و ټينسانه ي، که ده چي ته قوڼاغی (زانياري و چاو ورونبوونه وه) وه، ده بڼ حال ته ي گه پراوه ي (تائب) ي نه مابي و، ټه و

دیاره ئەمەش شتیکی مەحائەو پیچەوانەیی واقعیەشە، کەواتە وەك گوتان مەبەست لە برینی ئەو پلەو قوئاغانە، بەجیەیشتنو واز لە هینانیان نیەو، مەبەست ئەوەیە کە پیشتەر روونان کردەو^(۱).

(۱) له کتبی (بادی خوا) دا، که سالی (۱۹۸۷) نووسوم، نو مسمه له به درې تویژاوه ده.

به‌شى سٲيه‌م

توٲشووٲ رٲگا..

به‌چى صالح ده‌بين‌و

چون به‌ره‌و خواى به‌رزو بٲ وٲنه ده‌چين؟!

له‌ توره كومه‌لاره‌ نيه‌كان له‌ كه‌مه‌تاس
بش‌ مه‌كم عير موافق التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

كه‌مه‌تاس
راكه‌پاندنئ مه‌كه‌تبه‌ي ماموستا عه‌لى بابيهر

AliBapir

راكه‌پاندنئ مه‌كه‌تبه‌ي ماموستا عه‌لى بابيهر

خوینەر! خۆشه‌ویسته‌کانم!

دوای ئەو دی له بهشی یه‌که‌مدا بۆمان پوون بۆوه، که ته‌زکیه‌ی نه‌فس چیه‌و چۆنه؟ له بهشی دووه‌میشدا حالی بووین، که قۆناغ و مه‌نزله‌گی صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون، چی و چین؟

ئێستا کاتی ئەوه‌ هاتوه، که له‌م بهشی سییه‌مه‌دا، تیشک بخه‌ینه‌ سه‌ر ئەو هۆکار و نام‌پرازانه‌ی، که سه‌رجه‌م قۆناغ و مه‌نزله‌کانی ئەو سه‌فه‌ره‌ موباره‌که‌یان پێ ده‌ب‌ر‌درێن، هه‌ردووکه‌ مه‌به‌ستی به‌رزو پیرۆزی: صالح و شایسته‌ بوون، به‌ ره‌زامه‌ندی و دیداری خوا شادبوونیان، پێ ده‌ستگیر ده‌ک‌رین.

ئنجای ئێمه‌ خوای به‌خشنده‌و به‌خشه‌ر پش‌تیوان بێ، له‌م بهشی سییه‌مه‌دا له‌ هه‌شت ته‌وه‌ردا تیشک ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئەو باب‌ه‌ته‌و، سه‌رجه‌م ئەو هۆکار سه‌ره‌کیانه، به‌ کورتیی ده‌توێژینه‌وه‌و پوون ده‌که‌ینه‌وه‌.

شایانی باسیشه: سه‌رجه‌م ئەو هۆکارانه‌ له‌ دوو تویی پارێزکاری (تقوی)دا خۆیان ده‌بیننه‌وه‌و، ته‌ق‌واش خوای زاناو په‌نه‌ان بین، هه‌م به‌ چاک‌ترین توێشوو، هه‌م به‌ باش‌ترین به‌رگو پۆشاک‌ی ناو‌بر‌دوه‌، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَكَزُّوْا فَاِنَّكُمْ خَيْرَ الْاَزَادِ النَّقْوَى...﴾ (١٩٧) البقرة.

واته: پۆشاک‌ی ته‌ق‌وا بپۆشن، بپ‌گومان ئەوه‌ چاک‌تره‌!

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿... وَلِبَاسُ النَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ...﴾ (١٩٦) الاعراف.

واته: پۆشاک‌ی ته‌ق‌وا، ئەوه‌ باش‌تره‌.

ده‌جا ئاشک‌رایه، که بابای رێبوار له‌ هه‌موو شتێک زیاتر ئاتاجی ئەم دووانه‌یه: توێشو (زاد)، پۆشاک (لباس).

تیمەش خوا یاربى لەم بەشەدا، کە بەشیکی زۆر گرنگی ئەم کتیبەیه، لە هەشت تەوێردا، پەنجاو دوو (۵۲) ھۆکاری گرنگو گەورە دەنوسین، کە توێشووێ پێبوارانی پێی بەرھە خوا چوون پێکدێنن، لە بازەنی فراوانی پارێزکارییدا خۆیان دەبیننەو، ھەرچەندە ھەندیک لە ھۆکارەکان جۆریک لە دووبارەبوونەو و وێکچوونیان لە نێواندا ھەیە، ھەر لە بەراییشەو ڕایدەگەیەنن، کە ئیددیعای ئەو ناکەین سەرچەم ھۆکارو نامرازەکانی تەزکیەکردنی نەفسمان کۆکردوونەو، بەلام پێم وایە ئەمانە سەرەکییەکانیان.

تەمەری یەكەم:

راستکردنەوه و پتەوکردنە ئیمان و عەقیدە، گەورەترین
هۆکاری تەزکیە نەفسە:

بەلێ خۆنەری خۆشەویستم!

گەورەترین و کاریگەرترین هۆکاری تەزکیەبوونی نەفس، بگرە بناغە و سەرچاوەی
تەزکیە نەفس و صالحبوونی ئینسان و لە خوا نزیککەوتنەوهی، بریتیه لە
راستکردنەوه (تصحیح)ی ئیمان و عەقیدە و پتەوکردن و بەهێزو پێزکردن، چونکە
بێگومان، وەك چۆن کوفر بە هەموو جۆر و شیۆه کانیەوه، کانگای خەسلەتە پەستەکان
(معدن الرذائل)ە، ئیمانی و سەرچاوە و چاوگی خەسلەتە بەرزو پەسندەکان (مصدر
الفضائل)ە.

هەربۆیەش دەبینین خوای کاربەجێ لە قورئانی مەكکەیی دا، کە رێژەی زیاتر لە دوو
لەسەر سی (۳/۲)ی سەرجم قورئان پێکدێت، بانگی ئینسان دەکات بۆ خواناسین و
ئیمان هێنان، چونکە ئیمان بە هەموو پلەو بەشە کانیەوه، گەورەترین و سەرەکیترین
چاکەیهو، لەپێش هەموو خەسلەتێکی بەرزو پەسندەوهیهو، کەسێک ئیمانی
نەهێنابی، ناگۆجێ بۆ هیچ شتێکی دیکە بانگ بکریو، هیچ خێریکی لێ چاوەڕوان
بکری! ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ (۶) الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿۷﴾ فِي
أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿۸﴾ الانفطار.

پاشان لە قورئانی مەدینەیییدا، کە زیاتر باسی بنیاتنانی کۆمەڵگا و دەولەت و
یاسا و دەستورەکانی رێکخستنیان دەکات، هەمیشە بەر لە خستنه‌رووی هەر
فەرمان و قەدەغەکردن (أمر و نهی)یک، خوای کاربەجێ بە صیغە ((تەئەتوانە))
ئیمانتان هێناوه)) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ...﴾، مسوڵمان دەدوینێو، هەستی

ٿيمانو عه قيد هيان ده جو ٿيڻي، تهو جار هه لالو هه رامو چاڪهو خراپه ڪانيان ٻڌڻ
ڀڄڻ ده ڪاتهو:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ...﴾ (۱۸۳) البقرة.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ

فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۹۰) المائدة.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (۲) الصف.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ...﴾ (۹۵) المائدة.

ٻڌڻ پڙهيو ته هه ڪه موڪو ڀڄي و ناته واپه ڪه له هه ڪه سيڪڊا به ڊي ڪهين، ٻڌڻ
ڀڄو ڀڄهه هو ٻڌڻ پڙهيو ته هه ڪه قيدو ٻڌڻ واپه ڀڄهه ڪهيدا، ٻڌڻ ٻڌڻ پڙهيو ته
به ملاو لاڏا نه چين، چونڪه مه ڪه چوڻ، دهنا خواريو و لاري ڊيوار، له سوڻگهي
لاري بناغه وهه و، ليئي جو ڪاش، به رهه مي ليئي سه چاهه وهه !!

ڪه واته: براو خوشڪه مسو ٿمانه ڪانم !

ٻا چاو ڪيڙانه و ته تان به ٿيمانو عه قيد هه تان و، پشڪيني و ٿيو ڀڄاماني، ٻڌڻ ڏوڙينه وهه
هه ناته واپه و ڪه موڪو ڀڄهه ٿيڻي، له هه سلهه و نيشانه وردو درشته ڪاني، ڪوفرو
شيرڪ و نيفاق، بناغه و بنهه ڀڄي ته زڪيه تان و يه ڪه مين و سهه ڪييترين هو ڪاري سهه فري
بهه و هوا چووتان ٻڌڻ و، ٻڌڻ دهه دهه ٿيڻي سهه رجهم هه سلهه ته به رزو په سنده ڪان و،
قوتار ٻڌڻ له ٿيڪڙاي خو و خده په ست و خراپه ڪان، له سهه چاهه و ڪانگيان وهه دهه ست
ٻڌڻ ٻڌڻ و، به ٻڌڻ ڀڄڻ وهه بناغه، ٻڌڻ هه وهه، خو تان به ڀڄڻ وهه دهه و دهه و
ڊيواره وهه مانده مه ڪن و، هه ته سهه چاهه ڀڄڻ نه ڪنه وهه، به ڀڄڻ وهه دهه و ناوي جو ڪاو،
نه هه ٿيڻي ليلايه ڪه وهه، خو تان ڀڄڻ بهه هه سار مه ڪن.

دياره چوښه تې تهو راستکردنه وهو پالاوتن و بڅارکردن و پته وو به هيژکردنی ئيمان و عه قیده ش، هر تهو ديه، که له بهر تيشکی قورپان و سوننه تداو، به تيگه يشتنی زانو پيشه وايانی پيشينمان، سهرنجی سهرجه م پایه و به شه کانی عه قیده و بابته و مه سه له کانیان بده ين و، هر هه له و که موکوورپيه کمان بينی، ده سته جي ئيمان و عه قیده مانی لی پاک بکه ينه وه و بڅاری بکه ين و، هر که لين و ناته و اوويه کمان بينی، پری بکه ينه وه و ته وای بکه ين، ناشکراشه، که زانين، نه گهر نه گوږی بڅو توانين و، حالیی بوون، نه گهر نه بيته حال و، له عه قل و هوشه و نه گوازيښه وه، بو دل و دهر وون، هيچ به هيچ ناکری.

تيستاش با کو تایی ته م باسه، به سهرنجدانی ته م هه ژده نايه ته ی سوورپه تی (الاسراء) بينين:

﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾ (۲۲) وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفٍ وَلَا نَهْرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (۲۳) وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (۲۴) رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّلِينَ عَفْوَ (۲۵) وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا (۲۶) إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا (۲۷) وَإِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ أَبْغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا (۲۸) وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا (۲۹) إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا (۳۰) وَلَا تَقْلُوبُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ تَحْنُ تَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قُلْتُمْ كَانَ

خَطَاً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّتِهِ سُلْطَنًا فَلَا
يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَتْ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ
وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا
إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْقَلَىٰ فِي
جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ الإسراء.

واته: له گهڼل خواډا هيچ په رستراوړيكي ديکه دامه نني، نه گهرنا به ريسوايي و بڼ
پشتو په نايي داده ميښي و، په وروږدگارت فهرمانی کردوه، که جگه له وې نه په رستن
و، له گهڼل بابو دايکاندا چاکه بکهن، تنجا هر کاتيک له لات بوون و
په کيکيان، يان هر دوو کيان به سال داچوون، هيچ وشهيه کي نازارده ريان پي
مه لئ و، تيپانه وه مه خوړه وه هميشه قسه ي به ريزيان له گهڼل بکوه، له رووي به زه يپه وه
بالئ ملکه چيپيان بؤ شوړ بکوه، بلئ په وروږدگارم! وه ک چؤن به گچکهي به خيويان
کردم، به زه ييت پيپان دايپته وه. بيگومان په وروږدگارتان له خوتان زاناره به وې له
درووتاندا هيه و، نه گهر صالح و چاک بن (له گهڼل بابو دايکتان) دا ته وه - خوا -
بؤ توبه کاران زور ليږورده وه، - له مالو سامانت - مافي خويان به خرمان و
نه داران و رېپواران ببه خشه، به لام ده ستبلاويي مه که. چونکه ده ستبلاوان براي
شه يپانه کانن و، شه يپانېش سه باره ت به په وروږدگاري ناسوپاس و سپله بو، نه گهر -

ټه کاته ی داوایان لیځردی به دهسته و نه بو - به ناچار یی پروت لی ودرچه رځاندن و،
 به هیوای به زه یی و چاکه ی خوا بووی - که شتیکت بیته دهست - ټه وه قسه یه کی
 ناسانیان له گه ل بکه - و گفتیان پی بده و - وریابه له دهستگرتنه وه به خشیندا -
 نه دهست به ته وایی بقووچینه و به ملتیه وه بنوسینه و، نه زوری ش بالوی بکه،
 ټه گهر نا، به سه رکونه کراوی و داموایی سه رده نییه وه. بیگومان په ورو دگارت بو
 هه رکه سینک، که بیه وی پوزی زورو کم دهکات، چونکه ټه زور شاره زاو بینهری
 بنده کانیه تی، له ترسی هه ژاریش، منداله کانتان مه کوژن، نیمه بژیوی ټه وان و نیوه ش
 ده دین، به ته نکید کوشتیان تاوانی کی زله، توخنی زیناش مه که ون، چونکه زور
 ناقولایه و خراپترین ریبه، به حقه ی خویشی نه بی، ټه نه فسه که خوا قه دهغه ی کردوه،
 مه یکوژن. که سیکی ش به سته ملی کراوی بکوژی، ټه وه نیمه ده سه لاتی
 (توله) مان داوه به که سوکاری و با زیده پوی له کوشتنه ودا نه کات، چونکه -
 له لایه ن شهرعه وه - پشتگیری کراوه. مه گهر به چاکترین شیوه ش، ټه گهر نا توخنی
 مالی هه تیو مه که ون، هه تا بالغ ده بی و پی ده گات و، به لین و په یان به جی بینن،
 چونکه په یان لیپرسینه وه له سه ره، هه ر کاتی شتیکتان پیواش، به ته وای بیپون
 و، به ته رازووی راست شت بکی شن، ټه وه چاکتره و سه ره نجامی خیرتره. به دوا ی شتی
 مه که وه که زانیاریت دهرباره ی نه، چونکه بیگومان هه ر کام له بیست و دیتن و
 عه قل، لییان دهرسریته وه. به فیزو که شخه ش به زه ویدا مه پو، چونکه بیگومان، نه
 زه ویت بو هه لده در پی و نه هینده ی شاخانی ش به رزی! هه ر کام له و شتانه ی باسکران،
 خراپه کانیان له لای خوا ناپه سندن. ټه وه ش له و حیکمه ته یه، که په ورو دگارت بو ی
 ناردووی و، هیچ په رستراویک په گه ل خوا مه خه، دنا به سه رزه نشت کراوی و
 تی کشکاو یی ده خرپیه نیو دوزه خه وه. الاسراء: ٢٢ - ٣٩.

تنجا نیستا با سهرنج بدهین:

خودای کاربه جی لهو ههژده (۱۸) نایه ته دا دوازده (۱۲) فهران (أمر) و دوازده (۱۲) نه هیشتن (نهی)، ناراسته ی نینسان کردون، واته: سهرجه م بیست و چوار (۲۴) خه سلّات و ئاکار، که زوربه ی هه ره زوری بوارو لایه نه کانی ژیان و گوزهران، به تاکیی و خیزانی و کومه لایه تی و ماددی و مه عنه وییه وه، ده گرنه وه، به لام هم له سهره تای نهو نه مرو نه هییه وه، هم له کوتاییه وه فهرمانی پیکردوه، به نیمان و خوا به یه کگرتن (توحید)! به لئ فهرمانی پیکردوه، به وه که ته نیاو ته نیا، خوا به په رستراوی خوی دابنی و، هیچ شتیکی دیکه نه کاته هاوبه شی له په رستراندا: ﴿لَا يَجْعَلُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾ (۲۲) الإسراء، و ﴿... وَلَا يَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ (۳۹) الإسراء. تنجا جیی سهرنجیشه، که له نایه تی یه که مدا، ئاکام و سهره نجامی شوومی هاوبه ش په رستی به: ﴿فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾ باسکردوه، به لام له نایه تی دوایدا به: ﴿فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾، سهره نجامی رۆژی دواپی، واش پیده چی، نهینی و حکمه ته که نه وه بی، که مه به ست له نایه تی یه که میان، سزاو سهره نجامی شیرک بیت له ژیان دینادا، که خاوه نه که ی دوو چاری ریسوایی و شهرمه زاری و، بی که سی و بی نه وایی ده بی و، به نایه تی دواپیشیان، ئاکام و نه نجامی دوا رۆژ له بهر چاو گیرایی، که بابای هاوبه ش بو خوا دانه رو، سهر بو بت و صه نه م دانه وینه ر، به سوو کی و بی قیمه تییه وه، فری ده دریته دۆزه خه وه و، مۆری سهره نه شت کراوی و تیکشکاویشی به نیوچاوانه وه دهنری!

که واته:

به لئی راسته ټیمان و خوا به یه کگرتن و بهس خوا په رستی، بناغی ته زکیه ی نه فس و
چاوگی هه موو پاکیی و چاکییه که، به پیچه وانه شه و کوفرو هاو بهش بۆ خوا دانان،
بنکی تاوان و خراپه و کانگای سه رجه م خوو و خده و خه سلته پیسو و به ده کانه^(۱).

(۱) ټیپینی: به پای من زنجیره دهرسه کانی: (ټیمان و عه قیده ی ټیسلامی)، که ژماره یان په نجا
(۵۰) دهرسه و به بیسراوی یی ټیمارکراون، ټیستاش کار له سه ر نوو سینه و هیان ده کړی بۆ چاپ
کران، چاکترین و فراواتترین سه رچاوه ی ټیمان و عه قیده، به زمانی کوردیی، هیوادارم به ده کت و هیژو
پیژیک ی زوریان ټیداب، هه م بۆ راست کړنه و هو، هه م بۆ به هیژو پته و کړدن و چاکتر دامه زانندنی ټیمان و
عه قیده ی خوشک و برایانی مسوولمانی کورد، به هه موو پایه و به شه کانی عه قیده و هو له هه موو بواری
لایه نه کانیدا، شایانی باسیشه: زنجیره دهرسی ناوبراو هه ندیک له سه رچاوه کانی ته مانه:

- ۱- (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة) ی اللالكائي.
 - ۲- (الأسماء والصفات) ی البيهقي.
 - ۳- (السنة) ی ابن أبي عاصم.
 - ۴- (الشريعة) ی الأجرى.
 - ۵- (شرح السنة) ی البغوي.
 - ۶- (مجموعة الفتاوى) ی ابن تیمیة.
 - ۷- ته فسیره کانی (طبري، ابن کثیر، شوکاني، في ظلال القرآن).
 - ۸- (صحيح البخاري و صحيح مسلم) به شه رحي (ابن حجر) و (النووي).
- ټیستاش (۲۰۱۲/۱/۲۳ ز) ده لیم:

سو پاس و ستایش بۆ خوا ته و زنجیره دهرسه له شهش بهرگدا چاپ کراون به ناوونیشانی: (ټیمان و
عه قیده ی ټیسلامی له بهر رو شنایی قورټان و سوننه ت دا) و ده ک ژوربه ی به ره مه کانیشم له نوو سینگی
ته فسیر چاپ کراوه، له نیوان ساله کانی: (۲۰۰۶ - ۲۰۰۸) دا.

تهوهری دووهم:

ناسین و لیتیکه‌یشتن و ته‌فاعول له‌گه‌لداکردنی ناو و
سیفه‌ته بهرز و بی وینه‌کانی خوی بی وینه:

به‌لئی خوینه‌ری به‌ریز!

باسکردن و تیوه‌پرامانی ناو و سیفه‌ته بهرز و په‌سندەکانی خوا، چ له کاتی زی‌کرو
پارانه‌وه‌داو، چ له حاله‌تی ئاساییدا، گه‌وره‌ترین ده‌وری هه‌یه له ساف‌بوونه‌وه‌ی دل و
ده‌روونی ئینسانداو، جوان‌بوونی خو و په‌وشتیداو، له خوا نزیک‌که‌وتنه‌وه‌یدا، خوی
به‌رز و مه‌زن له‌وباره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا...﴾ (۱۸۰)
الأعراف.

پیغه‌مبه‌ریشمان (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: {إِنَّ لِلّٰهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِسْمًا مِّائَةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنَّهُ وَتُرِيحُ الْوُتْرُ} (۱).

واته: بی‌گومان خوی به‌رز، نه‌وه‌دو نو (۹۹) ناوی هه‌ن، سه‌د جگه له یه‌کیک،
هه‌رکه‌سیک بیان‌ترمی‌ری، ده‌چیته به‌هه‌شتی، بی‌گومان نه‌و تاکه‌و تاکی خو‌شده‌وی.

تنجا پیغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) له فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا، که (الترمذی
وابن حبان وابن خزيمة والحاكم والبيهقي وابن ماجه) گێ‌راویانه‌ته‌وه، نه‌و (۹۹) ناوه‌ی
باس‌کردوه، که ئیمه لی‌رده‌دا ده‌یان‌نوسین و به‌ کوردیش مه‌عنایان لی‌ک ده‌ده‌ینه‌وه:

(۱) رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۷۴۹۳)، وَالبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۵۸۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۶۹۸۶)، وَغَيْرُهُمْ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

{ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ... }

- ۱- الرَّحْمَنُ به به زهیی.
- ۲- الرَّحِيمُ به خشنده.
- ۳- الْمَلِكُ حوکمران، سه رۆک.
- ۴- الْقُدُّوسُ پاک.
- ۵- السَّلَامُ بی عیب، بی په له.
- ۶- الْمُؤْمِنُ دلیاکهر، به راستدانه ر.
- ۷- الْمُهِينُ به سه رپا گه یشتوو.
- ۸- الْعَزِيزُ زال، دهسته لاتدار.
- ۹- الْجَبَّارُ بالاده ست، ناچار کهر.
- ۱۰- الْمُتَكَبِّرُ خو به گه وره زان.
- ۱۱- الْخَالِقُ دروست کهر، بنیادنه ر.
- ۱۲- الْبَارِي به دیهینهر.
- ۱۳- الْمَصَوِّرُ وینه کیش.
- ۱۴- الْغَفَّارُ لیبورده.
- ۱۵- الْقَهَّارُ گهر دنکه چکهر.
- ۱۶- الْوَهَّابُ به خشه ر.
- ۱۷- الرَّزَّاقُ رپوزییده ر.
- ۱۸- الْفَتَّاحُ ده روو کهر ده.
- ۱۹- الْعَلِيمُ زانا.
- ۲۰- الْقَابِضُ لیگره ده، ویکهینهر.
- ۲۱- الْبَاسِطُ له دووده ر، فراوان کهر.
- ۲۲- الْخَافِضُ دانه وین، نه ویکهر.
- ۲۳- الرَّافِعُ بلند کهر.
- ۲۴- الْمُعِزُّ زال کهر، عیززه ت به خش.
- ۲۵- الْمُنِذِلُّ زه بوون کهر، مل پی که چکهر.

بیسه‌ر.	۲۶- السَّمِيعُ
بینه‌ر.	۲۷- الْبَصِيرُ
دادوهر، حوکرمان.	۲۸- الْحَكَمُ
دادگهر.	۲۹- الْعَدْلُ
چاکه‌کاری په‌نهان، وردبین.	۳۰- اللَّطِيفُ
شاره‌زا، هه‌والده‌ر.	۳۱- الْخَبِيرُ
هی‌دی، ئارام.	۳۲- الْحَلِيمُ
مه‌زن.	۳۳- الْعَظِيمُ
لی‌بورده، گوناح پۆش.	۳۴- الْغَفُورُ
سوپاسگوزار.	۳۵- الشَّكُورُ
به‌رز.	۳۶- الْعَلِيُّ
گه‌وره.	۳۷- الْكَبِيرُ
پاریزه‌ر.	۳۸- الْحَفِيفُ
بژیوگه‌یی‌ن، ده‌سته‌لاتدار.	۳۹- الْمُقِيتُ
لی‌پرسه‌ره‌وه.	۴۰- الْحَسِيبُ
سیفه‌ت به‌رز، پایه‌ به‌رز.	۴۱- الْجَلِيلُ
به‌ریز، ریزگر، به‌خشنده.	۴۲- الْكَرِيمُ
چاودی‌ر.	۴۳- الرَّقِيبُ
وه‌لامگۆ.	۴۴- الْمَجِيبُ
فراوان.	۴۵- الْوَاسِعُ
کاربه‌جی، لی‌زان.	۴۶- الْحَكِيمُ
به‌نده‌ دۆست، خو‌شویسته‌ر.	۴۷- الْوَدُودُ
پایه‌به‌رز، خاوه‌ن شکۆ.	۴۸- الْمَجِيدُ
زیندوو‌که‌ره‌وه، نی‌ره‌ر.	۴۹- الْبَاعِثُ
ئاگادار، ئاماده.	۵۰- الشَّهِيدُ
پایه‌دار، راست، حق.	۵۱- الْحَقُّ
کار پی‌سپی‌رراو، پشت و په‌نا.	۵۲- الْوَكِيلُ

به توانا.	۵۳- الْقَوِيُّ
به هیّز، قایم.	۵۴- الْمُتَيْنِ
دۆست، یارییده ده، سه رپه رشتییکار.	۵۵- الْوَلِيِّ
ستایشکراو، شایسته ی سوپاس.	۵۶- الْحَمِيدُ
ژمیّرهر.	۵۷- الْمُحْصِي
پهیداکهر	۵۸- الْمُبْدِئُ
گیّره ره وه، زیندوو که ره وه	۵۹- الْمُعِيدُ
ژیّنه ر.	۶۰- الْمُحْيِي
مرینه ر.	۶۱- الْمُمِيتُ
زیندوو.	۶۲- الْحَيُّ
مشورگیّ، راوه ستاو	۶۳- الْقَيُّومُ
هه بوو.	۶۴- الْوَاحِدُ
خاوه ن پایه ی بهرز.	۶۵- الْمَاجِدُ
یهك.	۶۶- الْوَاحِدُ
تاك، ته نیا.	۶۷- الْأَحَدُ
بی نیازو جیّ نیاز.	۶۸- الصَّمَدُ
توانادار.	۶۹- الْقَادِرُ
خاوه ن سه رچاوه ی توانا.	۷۰- الْمُقْتَدِرُ
پیشخهر.	۷۱- الْمُقَدِّمُ
دواخهر.	۷۲- الْمُؤَخَّرُ
یه که مین.	۷۳- الْأَوَّلُ
دوامین.	۷۴- الْآخِرُ
دیار، ناشکرا.	۷۵- الظَّاهِرُ
ون، په نهان.	۷۶- الْبَاطِنُ
سه رپه رشتییکار.	۷۷- الْوَالِي
زۆربه رز، خۆبه رزگر.	۷۸- الْمُتَعَالِي
چاکه کار.	۷۹- الْبَرُّ

- ۸۰- التَّوَابُ توبه وەرگر.
 ۸۱- الْمُنتَقِمُ تۆله ستین.
 ۸۲- الْعَفْوُ چاوپوشییکار.
 ۸۳- الرَّعُوفُ میهره بان.
 ۸۴- مَالِكُ الْمَلِكِ خاوهن ملک.
 ۸۵- ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ خاوهن پایه‌ی بهرزو پیز.
 ۸۶- الْمُقْسِطُ دادپه‌روهر.
 ۸۷- الْجَامِعُ کۆکهره‌وه.
 ۸۸- الْغَنِي دهلّه‌مه‌ند.
 ۸۹- الْمُغْنِي دهلّه‌مه‌ندکهر، بی نیازکار.
 ۹۰- الْمَانِع بهرگر، پیشگیرییکار.
 ۹۱- الضَّار زیانگه‌یین به دوژمن و ناحه‌زانی^(۱).
 ۹۲- النَّافِع سوودگه‌یین به دۆست و خوشه‌ویسته‌کانی.
 ۹۳- النَّور پرووناکیی.
 ۹۴- الْهَادِي رپی پیشاندهر.
 ۹۵- الْبَدِيع داهینهر، بی وینه.
 ۹۶- الْبَاقِي ههرماو.
 ۹۷- الْوَارِث میراتگر.
 ۹۸- الرَّشِيد کارزان، شاره‌زاکهر.
 ۹۹- الصَّبُور ئارامگر. {

(۱) له کتیبی ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامیی، به‌رگی (۳)، ل (۳۸۷)، ده‌رباره‌ی (الضَّار)، ئەم په‌راویزه‌مان نووسیه:

پیشتر باسمان کرد، که زانیانی فەرمووده‌ناس له‌باره‌ی سه‌نده‌ی ئەم فەرمووده‌یه‌وه به‌گشتیی مشتومریان هه‌یه، به‌تایبه‌ت له‌باره‌ی وشه‌ی (الضَّار) هوه، ئیشکالیان هه‌یه‌و، مه‌گهر (قید) یکی بخریته سفر وهک (الضَّار بالكافین)، ته‌گهر نا، شایسته‌ی خوا (سبحانه و تعالی) نیه‌و، به‌یه‌کی له‌ناوه‌کانی دانانری.

چەند ئاگادارییەك دەربارەى ناو و سیفەتەكانى خوا (تبارك وتعالى)

۱/ وەك لەو فەرموودانەى، كە رابردن دەدرده كەوئ، وشەى بەرزو پیرۆزى (الله) لە پىزى نەوهدو نو (۹۹)^(۱) ناوەكان، نەژمپیراوه، دەنا دەبوونە سەد (۱۰۰)، ئنجا پىگومان ھەرواشە، چونكە فەرموودەكە ئاوايە: (إِنَّ اللَّهَ ..) كەواتە ئەو نەوهدو نۆیە، ھەموویان ناو و سیفەتى خوا (الله)ن، ئەویان پى ناوبراوه وەسەف كراوه.

۲/ مەبەست لە پرستەى: {فَمَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ}، لەسەر پای زۆربەى زانیان، لەبەرکردن و تىگەشتن و پىرلێکردنەوئ ھەموو ئەو ناو و سیفەتە چاك و پەسندانەو، كار پێكردن و لەخۆدا ھێنانەدى، مەعناو نێوەرپۆكى ھەندىكیانە، كە بۆ ئینسان دەشیئ و دەگونجیئ.

۳/ كارىگەریی ئەو ناو و سیفەتە بەرزو چاكانە، لە چاكکردنى ئینسان و لە خوا نزىك خستەویدا، لەو پروووەیە، كە خۆى بى وینە پى خۆشە، بە ناو و سیفەتە ھەرە چاكەكانى مەدحو ستایشى بكەین و، ھەتا زیاتر ئەو ناو و سیفەتانەى خۆى بى ھاوئ، لە دۆ مێشكى مرۆڤدا جیگىربین، پتر پىریان لى بكاتەو، زیاتر كار دەكەنە سەر دۆ و دەروونى و، خۆنچەى خەسلەت و ئاكارە بەرزو جوانەكانى زیاتر تیدا دەپشكوون.

كەواتە: كى دەیهوئ دەست لە ھۆكارىكى ھەرە كارىگەر گیر بكات، بۆ صالح بوون و بەرەو خوا چوونى، با ئەم^(۲) ناو و سیفەتە بەرزو مەزانەى خوا بە پەوانى و بە

(۱) لە ھەر كام لە (الأذكار)ى (نووي) و (تحفة الذاكرين)ى (شوكانى)دا، ناو بەرزەكانى خۆى پەروەردگار نەقل كراون، بپروانە: (الأذكار)، ص: (۹۴) و، (تحفة الذاكرين)، ص: (۵۳)، ئەوئندە ھەبە لە (الأذكار)دا، ناوى (الأحد) پەرتیروھو، جگە لە (الله) ژمارەى ناوەكان (۹۸)ە، بەلام (تحفة الذاكرين) بەو شیوەیەى ھێناون، كە من نووسیومە.

(۲) زانیان لەسەر ئەو یەكەدەنگن، كە ناو و سیفەتە بەرزو بى وینەكانى خوا، جگە لەمانە، زۆرى دیکەشن، بەلام لەسەر ژمارەىكى تاییەت پێك نەكەوتوون .

مه عنای پروونه وه له بهر بکاتو، سهرنجی وردو قوولیان لی بدات و، له کاتی پارانه وه و
رازو نیازدا، پییان له خوا وپارې، به لام گرنګ بیر لی کړدنه وه و به دل داهینانی مه عناو
مه به ستیان و، خو پې رازندنه وه و له خودا هیئانه دی نیوډرڅکی نه وانه یانه، که بؤ ینسان
ده گونجین، وهک: (العلیم، الحکیم، الرؤوف، الرحیم، العزیز، الحلیم، العفو، الغفور،
الصبور، الشکور...).

چونکه مړوف ده گونجی: زاناو کار به جی و دل نهرم و به به زیوی و زال و هییدی و
لیبورد و... هتد بیت.

له نوره کومه لایه نیوکان له کله لاس
بش همک عر مواقع التواصل الاجتماعي

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

AliBapir

کله نالی
راکړېاندنی مکتبه یی ماموستا عالي بابیر

راکړېاندنی مکتبه یی ماموستا عالي بابیر

تهوهری سییه م:

چاکبوونی: دین و، دنیاو، دواړوژو، ژيان و، مهرگ، پینج مهرج و هوکاري گرنګی صالح بوون و بهرهو خوا چوونی مروشن:

پیغه مبهري پيشه و امان (صلى الله عليه وسلم) له پارانې وده كيدا فېرموويه تې:
 {اللَّهُمَّ أَصْلَحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلَحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي،
 وَأَصْلَحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلْ
 الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ} (۱).

واته: نهی خوايه! تهو دینداريېم (۲) که مایه ی راوه ستانی کاروبارمه، بوم چاک
 بکهو، تهو دنیایه ی، که گوزهرانی تیدایه، بوم باش بکهو، تهو دواړوژم، که بوی
 ده گه پیموه، بوم ریکبخه و، ته من و ژيانم بگپړه به مایه ی بهره و پيشچوون له
 هر خپرو چاکه یه کداو، مهرگیشم بؤ بگپړه به مایه ی ناسووده یی و قوتار بوون له
 هر خراپه و زیانیک.

به لئ مسولمانی سه نګین و شیرین!

پارانې وده کمه ی پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و داواکاريه کانی له خوا ی
 به خشر، ناوا بوون بؤ چاکبوونی:

(۱) دینداريی .. (۲) دینداريی .. (۳) دواړوژو .. (۴) ژيان .. (۵) مهرگ ..

دیاره مبه ستیش له چاکبوونی ثابین (دین)، چاکبوونی ټینسانه به ټایینه وه و،
 باش دینداريی کردنیه تې و، مبه ست له چاکبوونی دنیا، تهو ده که ټینسان
 ژيانیکي نازادو به که رامه ت و پر هیمنی و بئ نیازی و نا تاجی هه بئ، دواړوژیش

(۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۷۰۷۸)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) بؤیه وشه ی (دین) م وا تهفسیر کرد، چونکه دین (تیسلام) له ذاتی خزیدا هر کامل و چاکه و،

پیوستی به چاکبوون نیه: ﴿... الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾ المائدة.

البقرة ﴿٢٠١﴾

تهومری چوارهم:

**سای کوچکهی خورآگریی و سوپاسگوزاریی و پشت به خوا
بهستن (الصبر والشکر والتوکل):**

ئه مانهش سیی دیکهن له هۆکاره بنه په تییه کانی خو چاککردنی ئینسان و له
خوا نزیکبوونه وهی:

- ۱- خورآگریی (صبر): ﴿... إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (۱۰) الزمر.
- ۲- سوپاسگوزاریی (شکر): ﴿... لِّئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ...﴾ (۷) ابراهیم
- ۳- پشت به خوا بهستن (توکل): ﴿... وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾ (۲) الطلاق.

ئێستاش با سهرو تیشک بخهینه سهرو ههرو کامیکیان :

❖ مه بهست له خورآگریی (صبر)، خورآگرتن و پێچهسپاندن و دامه زراوی و
نه له خشاوییه، له بهرامبهرو فرمانبهریی (طاعة) و سه ریپچی (معصية) و به لاو
(مصيبة) دا، یه که میان بۆ به جیهی نانی به ته و اووی و، دووه میان بۆ خو لیپاراستن و،
سییه میان بۆ خو له ئاقاردا راگرتن و له بهرده میدا به چۆک دانه هاتن و یی زاری
دهرنه برین.

❖ مه بهست له سوپاسگوزاریی (شکر) به کاره ی نانی چاکه و نیعمهت و به ههرو
خواهییه کانه، له په زامه ندیی خوا دا، نه ک گوتهی (الحمد لله)، که ستایش و
مه دحکردنی خوایه.

❖ پشت به خوا بهستنی ئه وهیه، که وێرایی په چا و کردنی هۆیه کانی ههرو
کاروباریک و هه وڵدان بۆ دابینه کردنیان، ئینسان دلی ههرو به خوا وه یوه ست
بیته و، دلنایبی، که به بی وستی خوا، هیچ شتی نابی، نه به لای بوون و، نه به لای
نه بووندا (لَا مَنَعَ لِمَا أُعْطِيَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعَتْ).

بويه ش هم سييهم (صبرو شوکرو ته وه ککول) به سي کوچکي صالح بوون و بهره خوا چوون دانان، چونکه:

له سونگي صبره وه، له مهيداني دینداريیدا، پي چه قيوو پشوو دريژو نه به زیو دهین، له هرسیک بواری چاکه کاریو و دووری له گوناحو، خوراگرتن بو به لاو گرفتاریه کاند، هر بويه ش نه مبینیوه خواي دادگر له قورثانییدا، جگه له خوراگران (صابرون) به کسی دیکي فهرمووی، که به بی ژماردن پاداشتيان ده دريته وه! ... إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾ الزمر.

به هوې شوکرو وهش، شایسته یی ته وه پیدا ده کین، که به رده وام خواي به خشر له چاکه و به خششي خوی بومان زیده ده کات: ... لِّئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ﴿٧﴾ ابراهيم.

له سایه یی ته وه ککوله وهش، خوا له خه مو په ژاره ی دنیاو دواړوژ پزگارمان ده کاتو، هر بوخوې مشووری حالو بالو کاروبارمان ده خوات: ... وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿٣﴾ الطلاق.

به لئ مسولمانی شیرین!

به هوې خوراگریه وه دامه زراو دهینو، له سایه یی سوپاسگوزاریه وه بهره و زیادی ده چینو، له بهره کتی پشت به خوا قایم بوون و دل به خوا به ستیش ه وه، ناسوده دهینو، له خه می دنیاو قیامت دهره خسین!

له نوره کوملاره به یکل له ککلتاس

ښه مکتب خبر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڅه پانډی مکتبې ماموستا علی بابیر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

علي بابیر AliBapir

ککلتاس

پاڅه پانډی مکتبې ماموستا علی بابیر

AliBapir

www.alibapir.net

پاڅه پانډی مکتبې ماموستا علی بابیر

تهومری پینجهم:

ده (۱۰) ئامراز له پیداو یستییه کانی ریی بهرمو خوا چوون:

خوینهری خوشه ویست!

شتیکی ئاشکراو بی پیچ و په نایه، که خوی پهره در دگار، ئەم ژیانە ی ئیمه و تیکرای بوونه و هریشی، به پپی یاسای هۆکاری (قانون السببیه) دامه زاننده و بهر یوهی ده بات، که واته: بۆ هەر کاریک، سازکردن و دایینکردنی ئەو هۆیانە ی پتویسته، که په کی له سهریان کهوتوه و به بی وان نایه ته دی.

ئنجا مه سه له ی صالح بوون و بهرمو خوا چوونیش، که گرن گترین و بهر زترین کاره، وه که هه موو ئیش و کاریکی دیکه، هه وجیی چهند ئامراز و هۆیه کی تایبه تیه، که به بی وان ته نجامدران و بهر یوه برانی مه حاله، ئنجا پیغه مبهری پیشه و او چاوسا غمان (صلی الله علیه وسلم) له یه کیك له فهرموده به پیژه کانیدا، ده (۱۰) ئامرازی گرن گ و بنچینه یی بۆ ده ست نیشان کردوین و فیری کردوین، که له کاتی پارانه وه ماندا، له خوی میهره بانیان داوا بکه یین، فهرموده که مش ئەمه یه: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّباتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، حُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَخُلُقًا مُسْتَقِيمًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ} (۱).

واته: ئە ی خوایه! من داوای چه سپاویی له کارداو، دل دامه زراویی له سه ره هه قت لئ ده که م و، داوات لئ ده که م سوپاسی چاکه ت بکه م و چاکت بپه رستم و، دل یکی ساغو، زمانیکی راست و، ره وشتیکی چاکت لئ داوا ده که م و، داوای هه ره چاکه یه کت

(۱) رَوَاهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۳۰۴)، وَأَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۱۸۷۲) (وَحُلُقًا مُسْتَقِيمًا) مِنْ رِوَايَتِهِ، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، أَنْظَر: (تَحْفَةُ الزَّاكِرِينَ) لِلْإِمَامِ الشُّوْكَانِيِّ، ص: (۲۸۵)، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاةِ)، بِرَقْم: (۹۵۵) وَفِي (ضَعِيفُ سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ)، وَلَكِنْ صَحَّحَهُ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ)، بِرَقْم: (۳۲۲۸).

لئى دهكهم، كه بۆ خۆت دهيزانى و، په نات ديئمه بهر له ههر خراپه يهك، كه پيى زاناي و،
داواي ليى بوردنت لئى دهكهم، بۆ ههر ههله يهك، كه پيى ئاگاداري.

خوينهري بهريز !

ئهم فهرموده يه چوار برگه (مقطع) ي سهره كييه، كه ههر كامپكيان به (أسالك)
دهست پيى دهكاتو، له ههر كامپكياندا، چهند ئامپازيك له ده (١٠) هۆ ئامپازي
گرنگو بنچينه كاني رپيى صالح بوون و بهره و خوا چوون، باسكراون:

له برگه ي يه كه مدا ئامپازه كاني (١، ٢) كه بريتين له لاق چه قاندنو خورپاگري
له كاتي بهرپوه بردني ئيشوكارداو، دل به هيژي و دامه زراوي له سهر گرتن و ههلبژاردني
چاكه و ههق، خراونه روو، گومانيشي تيدا نيه، كه لاقى چه سپاوو دلي دامه زراو،
بناغه و بنچينه ي ههر ئيش و كاريكن، به تاييه تي كاري (به خوداهاتنه وه و بهره و خوا
گه رانه وه).

له برگه ي دووه ميشدا ئامپازه كاني (٣، ٤) باسكراون، كه بريتين له سوپاسكردني
چاكه و نيعمه تي خوا، چاك په رستني، ههلبه ته ئه مانيش تويشوو و سه رچاوه ي وزه ي
باباي رپيوار رپي صالح بوون و بهره و خوا چوون.

له برگه ي سييه ميشدا ئامپازه كاني (٥، ٦، ٧) خراونه روو، كه دلي ساغو، زماني
راست و پاك و، رهوشي بهرزو چاكن، دياره ئه مانه ش له گرنگترين هويه كاني برين و
تهواو كردني ريگاي ناوبراونو، بۆ باباي رپيوار رپي ناوبراو، وهك ولاخي سواربي و
هه لگري تويشوو كه لويه ل و پيداويستيه كاني ئه و ريگايه يه تي.

پيويسته ئه وه ش بگوتري، كه هه تا دل ساغو رووناك نه بي، زمان راست و پاك
ناييتو، به بي دلي ساغو رووناك و زماني راست و پاكيش، رهوشي بهرزو چاك
دهستگير نابي.

ئنجا له كوتايي و له برگه ي چواره مدا، ئامپازه كاني (٨، ٩، ١٠) باسكراون، كه
بريتين له سي مه بهستي گرنگو، وهك چه ترو قه لغان و كه لويه لي خوپاراستن، له
سه رماو گه رماو درنده و جهرده و رپيگري ريگان، كه ئه مانه ن:

- * داواکردنی هه‌رچی خێرو چاکه‌یه، له‌ خوا.
- * په‌نابردن له‌ هه‌رچی شه‌رو خراپه‌یه، بۆ لای خوا.
- * داوای لێ‌بووردن کردن بۆ هه‌رچی تاوان و هه‌له‌یه، له‌ خوا.

ئیدی هیوادارم خوای به‌رزو مه‌زنو به‌خشه‌رو میه‌ره‌بان به‌ لوتفی خو‌ی،
هه‌رکام له‌م ده‌ (۱۰) نام‌رازو پێداویستییه‌ گ‌رنگ و بنچینه‌ییانه‌مان پێ به‌خشی.

له‌ نۆزه‌ كۆمه‌ڵه‌یه‌ تێمه‌كان له‌مه‌ڵاناس

بەشێكێكی عێراقی ئازاد و ئازاد

ڤاڤه‌پاڤه‌ی مەڵووسا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

ڤاڤه‌پاڤه‌ی مەڵووسا عەلی بابێر

ڤاڤه‌پاڤه‌ی مەڵووسا عەلی بابێر

عەلی بابێر AliBapir

ڤاڤه‌پاڤه‌ی مەڵووسا عەلی بابێر

ڤاڤه‌پاڤه‌ی مەڵووسا عەلی بابێر

ڤاڤه‌پاڤه‌ی مەڵووسا عەلی بابێر

تهوهری شه ششم:

ده (۱۰) پایهو بنچینهی گرنګی رپی بهرهو خوا چوون:

له خالی پیښوډا له بهر تیشکی فرموده یه کی پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) ده (۱۰) هوو نامرپازی گرنګی رپی صالح بوون و بهرهو خوا چوون خړانه روو، لیږه شدا له بهر تیشکی فرموده یه کی دیکه ی نهو زاته بهرزه دا (صلی الله علیه وسلم) ده (۱۰) پایهو بنچینهی گرنګی نهو رپی بهر پیت و فېره، ده خهینه روو:

پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) له فرموده یه کیدا، که به گه وره ترین شیوه ی داوای لیږوردن کردن (سید الاستغفار) ی داناوه، فرموده یه تی {اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ} (۱).

واته: نهی خوايه ! تو په وړه دگارمی، جگه له تو هیچ په رستراو نین، دروستت کردووم، من بهنده ی تو، من به پپی توانام هر له سهر په یمانو به لینی تو، په نات دینمه بهر له چنگ خراپه ی نهو ی که کردوومه، دانت بو پیدا دینم، که چاکت به سهر منه وه هیه، پی له هله ی خو دینم، جا لیم ببوره، چونکه جگه له تو کهس له گوناحان خوش ناپیت.

(۱) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۹۴۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۰۷۰)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۸۷۲)، وَأَبْنُ جَبَانَ بِرَقْم: (۱۰۳۵)، وَالْحَاكِمُ، بِرَقْم: (۱۸۹۶) عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ بِاخْتِلَافٍ يَسِير.

به رله و دې دهست بکېم به نووسين و دهره پنانی نه و ده (۱۰) بنچينه گرنګه، که پيشتر باس مکردن، له دهریای پر گه وهه ری نه و فرموده ديهی پيغه مېهر (صلی الله عليه وسلم)، به پيويستی ده زانم راستييه کی مه زن بجه مه بهرچاوی خوینه ری به ريز :

هروه ک چوڼ دهریا زله کان هميشه پرې له نيچيری به نرخو، گه وهه رو مرواریی به قيمت، به لام له گه ل نه وه شدا، که زور کس به سهرياندا دي و ده چي، هر نه و راوچيانه، که کارامو مه له وانی نازو ليزان، نه و نيچيرو گه وهه رو مرواریيانه دهستگير ده کن، نايه ته کانی قورټان و فرموده دکانی پيغه مېهر يشمان (صلی الله عليه وسلم)، به هه مان شيوه پرېرې له حکمهت و په ندو زانياریی و نه پيی قوول و به سوود، به لام مهرج نيه هرچی له بهری کردن و مه عنای دهقی وشه کانی زانين، بتوانی په ی به هه مو نه و حکمهت و زانياریی و نه پيی گرنګو بایه خدارانه به ری، چونکه جگه له شاره زایی له زمان و نه ده بی عه ده پيدا، گه وره ترين مهرجی به هره مه ندبون له حکمهت و نه پيی، په نهانه کانی قورټان و سوننه، بریتييه له پاريزکاری (التقوى)، هر بويه ش خوی زانا فرموده تی: ﴿... إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا...﴾ ﴿٢٩﴾ الأنفال.

که واته: با هه ول بدهين، هرچی زیاتر خه سله تی پاريزکاری (تقوى) له خو ماندا قوول دامه زراو بکين، بو نه وهی له نه جامی نه وده دا، دل روونی و بهرچاو روونيمان، زیاترو چاکتر بیت.

نيستاش با بيينه سر ته سلې مه به ستو، نه و ده (۱۰) یاساو بنچينه گرنګو سهره کيیه که گفتمان دابوو، بیاخه يينه روو:

(۲، ۱) دانهيان به په روه ردگاريتي و، يه کتای خوا له په رستراو يتييدا: (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ). بيگومان خوا به مشور و خورو گه وره و سهره ورو په روه ردگاری خو زانين و، خوا به يه کگرتنيش له په رستندا، گه وره ترين راستيی (کبری الحقائق) نو، گرنګترين پایه ی ري به ره و خوا چوونيشن.

(۴،۳) دانه‌یښان به به‌دیه‌ینه‌رایه‌تیی خواو، به‌ندایه‌تیی خوډا: (خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ)).

ته‌مانیش دیسان دوو راستیی هره بنچینه‌یی و، دوو بنچینه‌و مهرجی گرنگی سهرکه‌وتنو به‌مراد گه‌یشتن، بۆ پړیواری پړی ناوبراو.

(۵) راگه‌یاندنی چه‌سپاویی له‌سهر به‌لیننی خوا، به‌پړی توانا: (وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ)، به‌لئ... نو‌یکردنه‌وی به‌لین و په‌یمان له‌گه‌ل خوادا مهرجو بنچینه‌یه‌کی هره گرنگ و پړیوایستی بابای پړیوار (سالك)ه.

(۶) په‌نا بردنه به‌رخو له‌چه‌نگ خراپه‌و تاوان: (أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ)، ته‌میش وه‌ک چۆن نامرازو هو‌ی به‌ره‌و خوا چوونه، پایه‌و بنچینه‌یه‌کی گرنگی ته‌و سه‌فه‌ره به‌به‌ره‌که‌ت و پر مه‌ترسیی و خه‌ته‌ره‌شه.

(۸،۷) دانه‌یښان به‌چاکه‌و نیعمه‌ته‌کانی خواو، خراپه‌و هه‌ل‌هی خوډا: (أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي)، به‌لئ وه‌ک له‌شوینه‌وار (أثر)یکدا هاتوه، خوا‌ی به‌خشنده‌و میهره‌بان به‌ینسانی فهرمووه: { يَا ابْنَ آدَمَ! مَا أَنْصَفْتَنِي، خَيْرِي إِلَيْكَ نَازِلٌ وَشَرِّكَ إِلَيَّ صَاعِدٌ }، ته‌ی ئاده‌مزاد ! له‌گه‌لم به‌ویژدان نی، هر چاکه‌ی منه به‌ره‌و تو دپته‌ خواو، هر خراپه‌ی تۆشه بۆ لای من سه‌رده‌که‌وی.

(۹،۱۰) داوای لی‌بوردن له‌خوا کردن و، ته‌ما براو بوون و ده‌ست شو‌ردن له‌جگه‌ له‌وی: (فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ)، به‌لئ داوای لی‌بوردن کردن له‌خوا‌ی لی‌بورده‌و به‌به‌زی، شتیکی یه‌کجار گه‌وره‌و گرنگه‌، به‌لام له‌وه گه‌وره‌ترو گرنگتر نه‌ویه، که‌دلنیابی، جگه‌ له‌خوا هیچ که‌س ناتوانی گوناح و هه‌ل‌وه‌و تاوانه‌کانت ببووری و له‌کو‌لت بکاته‌وه‌و، له‌پراستییدا، جیاوازییه‌کی به‌ره‌تیی نیوان ته‌هلی ته‌وحیدو ته‌هلی شیرک، له‌تیره‌دایه، که‌:

خوا به‌یه‌کگران (مُوحِّدین) ده‌زانو دلنیاو مسوگهرن، که‌گوناح پۆشینو عه‌فووکړدن و لی‌بوردنیش، وه‌ک دروستکردن (الخلق) و بژیودان (الرزق)، یه‌کیکه‌ له‌سیفه‌ته‌ تاییه‌تییه‌کانی خوا و هاوبه‌شی تیدا نیه‌، به‌لام ته‌هلی شیرک هر له‌بت په‌رسته‌کانه‌وه‌

بگره، هه تا نصرانييه مهسيح په رسته كانو، ههنديك له مسولمانه ناحاليو و
 سه رليشيو او ده كان به سوننيو و شيعه وه، كه وهك خوا چاوهرواني له شيخو و
 ئيمامه كانيش ده كن، بيان به خشنو لييان بېوړنو، له چلك و چه په ري گوناح پاكيان
 بكه نه وه، به لي، سهرجه م نه وانه هر كه سه به نه دازه و رادده ي رچووني له و بچوونو و
 رفتهاره هه له يه يدا، كه م و زور، دوو چاري هاوبه ش دانان (الإشراك) بووه، هيچ
 گومانيشي تيدا نيه، كه وه سفر كړني يه كييك له دروستكراوه كان (مخلوقات) به يه كييك
 يان زياتر له ناو و سيفه ته كاني خوا، شيركه و شيركي گه وره شه، واته: ته و جوړه يه،
 كه خوا قه له مي عه فوري به سهردا ناهيني: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ...﴾ (۴۸)
 النساء. به لام ده بي وريا بين و بزاني، كه بو حوكمي شيركو كوفر به سهر يه كييكدا
 دان، پيوسته دلنيابن له چه سپاندنو هاتنه دي مهرجه كاني كافربوونو، لاچووني
 په رچ و ريگره كاني، كه زانايان به رسته ي: (ثبوت الشروط وانتفاء الموانع) ته عيبريان
 لي داوه ته وه، كه واته مهرج نيه، هر كه سيك كوفري تيدا بوو، كافري و، هر
 كه سيكي شيركي لي ييستر، يان لي بينرا، به موشريك دابري، هر بويه ش زانو
 پيشه و ايمان بو وينه (ابن تيمية) - رهمه تي خويان لي بي - گوتويانه: (قد يكون
 قول الرجل وفعله كفراً أو شركاً، ولا يكون هو كافراً أو مشركاً) واته: جاري وا ده بي
 قسه و رفتهاري كابر كوفره، يان شيركه، به لام پي نايته كافر، يان هاوبه ش بو
 خوا دانه ر.

له نوره كوماليه بيه خان له كه لانس
 دى مكم عر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

کښانې
 راگېلاندې مکتبې ماموستا علي بابير

AliBapir

Google Play App Store

راگېلاندې مکتبې ماموستا علي بابير

تهومری حموتهم:

**پازده (۱۵) هوکاري گشتي و سهره کي، پي صالح بوون و
بهره خوا چوون:**

۱- نوښ:

نوښت بهرپاکردن که گوره ترين جوړی خواپه رستي تايه تيبه و، سنوړو نيوانی
 ټيمان و کوفره، که خوی په وړه دگار له باره و «فرمويه تی: ﴿...وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
 لَذِكْرِ﴾ ۱۴ طه. واته: نوښت بویادکردنم بهرپا بکه، کاریگه رترین و
 سهره کي ترين و گشتي ترين هوکارو نامرپی صالح بوون و بهره خوا چوونه،
 که واته: نهی مسولمانی هاودینی شیرینم! هه تا پیت ده کریت ئاگاداری به و،
 مهرجه پرواله تی و په نهانه کانی تیدا ره چاو بکه و، ته نیا به نوښت فرهزه کان واز
 مه هینه و، هه ول بده سهرجه م نوښت سوننه ته کانیش بکه ی، به تايه ت پوه اتیب و،
 وه ترو، شه و نوښت و، نوښت چی شته نگاو و، به کو مه ل نه بی نوښت فرهزه کانت مه که،
 چونکه زوره ی زانایان نوښت کردنی به کو مه ل، نه گهر به فرهزه عین نه زانن، به
 فرهزه کیفایه ی داده نین^(۱)، یان به لانی که مه وه به په سندی کی جه خت له سهرکراو
 (سنة مؤکدة).

۲- زیکر:

زیکری خواکردن به دل و زمان، دواي نوښت، چاکترین و کاریگه رترین هو ی له
 خوا نزیکه بوونه وه و پاکبوونه وه ی ټینسانه و، ته هلی عیرفان گوتو ویانه: (الذکر

(۱) له مه وسووعه ی: (خواپه رستی ئیسلامی...) کتبی دووه مدا، به تیرو ته سه لیلی باسی نوښت و
 سهرجه م مه سه له و بابه ته کانیمان کردوه، پروانه: چاپی دووه م: نووسینگه ی ته فسیر.

منشور الولاية^(۱)، خوی پوره د دگاریش له گه لیک جیگای قورئانی دا فهرمانی کردوه، که یادی بکهین، بۆ وینه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ (٤١) الأحزاب.

واته: ئه ی تهوانه ی پرواتان هیناوه! به یاد کردنیکی زور یادی خوا بکهین. ناشرکراشه، که زیکی خوا، جوړی زورن و، هر جوړه بۆ حالته و بارودوخیکی تاییه تییه، بۆ وینه:

زیکی (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بۆ حالته تی تویه کردن و هست به گوناخباری کردن و، زکی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بۆ ستایش کردن خوا، زیکی (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) بۆ حالته تی تنگانه و ترسان و... هتد.

هه لبه ته چه مک و واتای راسته قینه ی زیکیش له وه فراوانتره، که تنیا له گوته ی نه جوړه زیکی و ویردانه دا کورت هه لیبی، له جیگای دیکه شدا به تیرو ته سه لیبی باسی زکیو یادی خوا مان کردوه^(۲).

۳- قورئان خویندن:

قورئان خویندن، گه ورتین و بهرترین جوړی زیکیرو، له هه موو جوړه کانی، ته نانه ته گوته ی (لا إله إلا الله) ش، که گه ورتین وشه یه، خیرتره و کاریگه رتیشه، به تاییه ته بۆ که سیك، که لیبی تی بگات، خوی بهرزو مه زن فهرموویه تی: ﴿وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ...﴾ (٢٧) الکهف.

واته: ته وه ی له کتیبی پوره د دگارت بۆ لات سروش کراوه، بیخوینه و گوړه ریش بۆ پرسته کانی نیه..

(۱) واته: یادی خوا کردن پروانامه ی دوستایه تی (خوا) یه.

(۲) پروانه: (یادی خوا) بهرگی یه که م، چاپی یه که م: (۱۹۸۷) و، پروانه: (خواپه رستی نیسلا میی)، کتیبی چواره م.

نمونه‌ندهش بزانه که به نندازدی خواناسینو له خوا نزیک‌بوونه‌وت، له فەرمایشته‌کەشی حالێ ده‌بی، چونکه هه‌تا زیاتر به یه‌کیک تاشنابی، زووترو چاکتر له قسه‌کانی تی ده‌گه‌ی.

ع- رۆژوو گرتن:

خوای په‌روه‌ر دگەر فەرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (البقرة، ۱۸۳)

واته: ئه‌ی ئەوانه‌ی ئیمان‌تان هه‌ناوه‌! رۆژوو گرتنتان له‌سه‌ر پێویست کراوه‌، وه‌ک چۆن له‌سه‌ر گهلانی پێشووتان پێویست کرابوو، بۆ ئەوه‌ی پارێزکاریی بکه‌ن. به‌ئێ، به‌هۆی رۆژوو‌گرتنه‌وه‌، ئینسان به‌سه‌ر نه‌فس و ئاره‌زووه‌کانیدا زāl ده‌بی‌و، جل‌ه‌وی هه‌وا و غه‌ریزه‌کانی جه‌سته‌ی ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی عه‌قل و رووحی.

ده‌جا ئه‌ی مسوولمانی عه‌ودالێ ته‌زکیه‌ و کامل بوون و به‌ره‌و خرا چوون! رۆژوو‌گرتن بکه‌ به‌ په‌یژه‌ی پێه‌لا چوونتو، له‌ خوا نزیک‌بوونتو، وه‌ک فریشتان چوونتو، له‌ شعیطان دوور‌بوونتو، رۆژوو بگره‌ به‌ فەرز و سوننه‌تییه‌وه‌، فەرز که‌ مانگی ر‌ه‌مه‌زانه‌و، سوننه‌تیش ته‌گەر بتوانی، رۆژ نا رۆژێک، که‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه‌تی: چاکترین جۆری رۆژوو‌گرتنه‌و عاده‌تی (داود) بوو. علیه السلام، وه‌ک (بخاری)^(۱) گێڕاویه‌ته‌وه‌، ته‌گەر نه‌توانی دووشه‌مه‌ و پێنج شه‌مه‌ی هه‌ر هه‌فته‌یه‌ک، به‌لای که‌میشه‌وه‌ مانگی سی رۆژی هه‌ر لێ بگره‌، که‌ چاکتر وایه‌ رۆژانی (۱۳، ۱۴، ۱۵) بن، که‌ به‌ رۆژه‌ سپیه‌کان (ایام البیض) ناسراون، واته‌: رۆژانی شه‌وه‌ سپیی و دره‌وشاوه‌کان به‌هۆی مانگه‌وه‌.

توێژینه‌وه‌ی رۆژوو‌گرتنیش، پێویستی به‌ جێیه‌کی دیکه‌ی ته‌رخانه‌کراو هه‌یه‌^(۲).

(۱) أخرجه البخاري: ۳۲۳۸، ومسلم ۱۱۵۹، وغيرهما.

(۲) له‌ کتیی چواره‌می مه‌وسووعه‌ی: (خواه‌به‌رستی ئیسلامیی...) دا به‌ تیر و ته‌سه‌لیی باسی رۆژوو کراوه‌.

۵- حج و عمره:

خوای به رزو بالا دهست فهرموویه تی: ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ...﴾ (۱۹۶) البقرة.

واته: حج و عمره پش بۆ خوا به ته وایی نه نجام بدهن.

ئه مانیش ههردووکیان کاریگه ریه کی یه کجار مهزنیان ههیه بۆ پاک و پوخته کردنی ئینسان و له خوا نزیكخستنه وهی، له پراستییدا حج و عمره، هه کامیکیان جۆره خواپه رستییه کی هه مه لایه نه ی پرووچی و فیکری و نه خلاقیی و کۆمه لایه تی و ئابووری و سیاسی و سه ربازین و، له زۆر پرووه کار ده که نه سه ر مرۆف بۆ قولبونه وهی ئیمانی و ته زکیه بوونی و پهروه ده بوونی، ئه مانیش توێژینه وهیان شوینی ته رخانکراوی گه ره که (۱).

۶- ئیعتیکاف:

ئه میش، که خوای زانا و توانا له چه ند شوینیکی قورئانیدا ئاماژه ی پێ کردوه، بۆ

وینه: ﴿...وَلَا تُبْشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ...﴾ (۱۸۷) البقرة.

واته: له حالیکدا، که له مزگه وتاندا له ئیعتیکاف دان، دهست مه گه یه نه نه هاوسه ره کانتان.

به ئی ئه میش که شه ر عزانان ئاوا پێناسه یان کردوه، (مانه وه له مزگه وتی به مه به ستی عیبادت، به چه ند مه رجیکی تایبه تییه وه)، رۆلێکی یه کجار گرنگ و کاریگه ره ده گیرێ بۆ پاکبونه وهی دهروون و، گه شه کردنی و کاملبوونی ئیمان و به ره و خوا چوونی ئینسان (۲).

(۱) ههروه ها له سه رچاوه ی پێشودا، حج و عمره پش به درێژی توێژاونه ته وه، هه مان کتیی چواره م.

(۲) ئیعتیکافیش هه ره له گه ل رۆژوودا، له سه رچاوه ی پێشودا باسکراوه.

۷- بیرکردنه وه:

بیرکردنه وه و پامان له بوونه وه رو دیارده سه رسام که ره کانی و، له نه فس و جهسته و حالته سهیره کانیان و، له میژوو و کاره سات و پروداوه پهند به خشه کانی و، له مهرگو و گۆرو دیارده راجله کی نه ره کانیان و، له ناو و سیفته به رزو پیروژه کانی خوی بی وینه و، نایه ته راست و به هیژو پیژره کانی و... هتد، یه کی دیکه یه له تویشوو هه ره به نرخه کانی سه فهری به ره و خوا چون، خوی زانو په نهانی بینیش له وه باره وه گه لیک شتی فهرمووه، بو نمونه:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بَوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفِرَدَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا...﴾
 ﴿٤٦﴾ سبأ.

واته: بلی: من ته نیا یه ک نامۆزگارییتان ده که م: ته ویش ته وه یه که بو خوا هه ستنه پی، دوو دوو یه یه ک، دواپی بیرکه نه وه...

۸- پارانه وه (الدعاء):

خوی وه لامگو (مجیب) فهرمویه تی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾
 ﴿٦٠﴾ غافر.
 واته: پهروه ردگارتان فهرمووی: لیم بیاریته وه به ده نگتانه وه دیم، بیگومان ته وانه ی له ناست په رستنی مندا خویان به زل ده گرن، له مه و دوا به زه بوونی ده چنه دۆزه خه وه.

به لئی، پارانه وه، که پیروژترین و ناسکترین جوړی زیکره، به مه رجیک ته و ته ده بو مه رجانیه تیډا ره چاو بکړین، که قوربان و سوننه ت خستوویاننه پروو، یه کی که له هوکاره هه ره کاریگه ره کانی ته زکیه ی نه فس.^(۱)

(۱) له ته فسیری سوږه تی (الأعراف) دا، له کاتی ته فسیرکردنی نایه تی: (ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) دا، باسیکی باشمان له باره ی پارانه وه وه کردوه.

ٺهوندهش بزانہ که گرنګ ٺهوهیه خوا جوړی پارانه وه که ت فیر بکات، دنا وه لامدرانه وه ناسانه، چونکه خوا به خشه رو میهره بانه و، هر کاتیک جوړه پارانه وه کی فیر کردی، سوور بزانہ، که به خوږایی نه یخستوته دلته وه و، ديهوی وه لامیشت بداته وه، بشزانه، که جوړو چوښه تی پارانه وه که ت له گه ل ناستو قوښاغی بهر وه خوا چوونتدا، گونجاوو پر به پیسته.

۹- یارمه تییدانی خه لکي:

یاریده دانی خه لکیش به ده ستو زمان، یان به مالو سامان، یان به هر شیوه کی دیکه، دهوریکی یه کجار بهرهمدار ده بیني له برینی ریی بهر وه خوا چوونداو، له و باره وه ده قی قورپان و سوننه ت زوړن، بو وینه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اٰزْكُوا وَاَسْجُدُوا وَاَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَاَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۷۷) الحج.

واته: ټی ټه وانه ی تیماتان هیناوه! رکوع بهرن و، سه جده بهرن و، په روه دگارتان بپه رستو چاکه بکن، بو ټه وهی سه رفراز بن.

پیغه مبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: {لَاَنْ يَمْشِيَ اَحَدُكُمْ سَاعَةً فِيْ حَاجَةِ اَخِيْهِ خَيْرٌ لِّهُ مِنْ اَنْ يَّعْتَكِفَ فِيْ مَسْجِدِيْ هَذَا شَهْرِيْنَ} ^(۱)، ټه گهر یه کیکتان ساتیک به نیشی برایه کییه وه پروت، بو چاکتره له وهی، که دوو مانگ له م مزگه وته ی مندا بچیته تیعتیکافه وه.

هه روه ها فهرموویه تی: {وَمَنْ كَانَ فِيْ حَاجَةِ اَخِيْهِ كَانَ اللّٰهُ فِيْ حَاجَتِهِ} ^(۲).

واته: که سیک نیشی برایه کی پیکبه یینی، خواش کاری ده ساینی.

هه روا فهرموویه تی: {وَاللّٰهُ فِيْ عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِيْ عَوْنِ اَخِيْهِ} ^(۱).

(۱) رَوَاهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۷۷۰۶) .

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۵۶۴۶)، وَالبَّخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۳۱۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۵۸۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم:

(۴۸۹۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۲۶) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ .

واته: خواش هاوکاری بهنده که یه تی، تا کو تهو هاوکاری برایه که ی بی. شایانی باسیشه، که مالو سامان به خشین، که زه کاتدان جوړیکه تی و چاکترین و گه وره ترین جوړیشیه تی، بهر زترین شیوه ی هاوکاری و چاکه کاریه له گه ل خه لکداو، دهوړیک یه کجار کاریگه ریشی له ته زکیه کردنی نه فسو، مشتو مالو پاک کردنه و هی دل و دهووندا هیه، خوی دادگر فهرموویه تی: ﴿

حَذِّمْنَ أَمْوَالَهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾ (۱۰۳) الحج.

واته: له سامانه کانیان زه کاتیك وهر بگره، که به هیوه پاکیان بکه یه وه و گه شیان پی بده ی..

۱۰- خو و رهوشتی جوان و په سند:

خوو رهوشتی بهرزو په سندنیش، یه کی دیکه یه له هوکاره کانی ته زکیه و، تویشوویه کی زور به هیرو پیزی سهری بهرو خوا چونه، پیغه مبهری رهوشت مه زن (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: {اَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا} (۲). واته: یمان ته ووترینی پرواداران، رهوشت جواترینیانه. ههروه ها فهرموویه تی: {إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذْرِكُ بِحَسَنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ} (۳). واته: بیگومان پروادار به هو ی خو رهوشتی جوانییه وه، ده گاته پله ی که سیك، که بهر دهوام بهر وژوو ده بی و، بی پسانه وه شه و نویژ ده کات.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۴۲۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۰۲۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۹۴۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۴۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۲۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۳۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۳۹۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۶۸۲)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۷۹۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۴۷۹)، وَالحَاكِمُ بِرَقْم: (۱)، وَقَالَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ الشَّيْخُ الألباني: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(۳) أَخْرَجَهُ أَبُو داود: ۴۷۹۸، وَابْنُ حِبَّانَ: ۴۸۰.

پیناسه‌ی ره‌وشتی جوان :

(النووي) له (رياض الصالحين)^(۱) دا هیناویه‌تی، که (الترمذی) له (عبدالله بن المبارك) هوه نه‌قلی کرده، که له پیناسه‌ی ره‌وشتی جوان (حُسن الخلق) دا گوتوویه‌تی: (هو طلاقة الوجه، وبذل المعروف، وكفُّ الأذى) واته: بریتیه له: پرووی خوش و گه‌شو، چاکه‌کردن و به‌خشینو، ئازار و نار‌ه‌حه‌تیی له خه‌لکی گرتنه‌وه.

۱۱- پاراستنی دهر و دهر وون له گوناخ و هه‌له‌و قسه‌و ره‌فتاری پووچ:

خوای په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ...﴾ ﴿١٢٠﴾ الأنعام. واته: گوناخی ئاشکرا و پنهان واز لی‌بینن.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ ﴿٧٢﴾ الفرقان.

واته: (بهنده هه‌ل‌ب‌ئارده‌کانی خوا) ته‌وانه‌ن، که له شتی هه‌له‌و گوناخدا ئاماده نابن، کاتی‌ک به‌لای شتی پووچدا راده‌برن، به‌پ‌یزه‌وه راده‌برن، هه‌ل‌به‌ته ئه‌م مه‌سه‌له‌ی خو‌پاراستنه له گوناخی پ‌وال‌ته و پنهان، یه‌ک‌جار کاری‌گه‌ره له پرۆسه‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فسداو، له به‌شی چواره‌مدا زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه سه‌ر.

۱۲- که‌م خو‌ریی و که‌م خه‌ویی و که‌م دو‌ییی و که‌م تی‌که‌لیی:

هه‌ر له کۆنه‌وه زانایانی خواناسی دل‌ب‌یدار گوتوویانه: بابای ر‌ی‌ب‌واری ر‌ی‌ی خوا، هه‌تا به‌سه‌ر چوار شتاندا زال نه‌ب‌ئو، نه‌یان‌خاته ژیر ر‌ک‌ی‌فی ئیراده‌ی خو‌یه‌وه، هه‌یچی ل‌ئ‌ی چاوه‌پ‌روان ناکرئ:

۱/ خواردن و خواردنه‌وه (الأكل و الشرب).

۲/ نووستن (النوم).

(۱) پروانه: (رياض الصالحين)، ص: (۲۲۹).

۳/ قسه کردن (تکلم).

۴/ ټیکه ل بوونی خه لکی (الاختلاط بالناس).

چونکه هم چوارانه، هه روهك چوڼ چهند داخوازییه کی بنه رته تی ژیانن، بنك و سه رچاوه ی هه موو خراپه و تاوانه کانیشن، له کاتیکدا زیاده پوښان تیدا ده کریو، له شیرازه ی شهرع ده چنه ده ری.

به لئ مسولمانی خوشه ویست !

برسیټی و شه ونخونی و بیده نگیی و که نارگیری^(۱)، چوار هوو نامپازی هه ره گرنګ و پیوستن بو هه رکه سینک که به مسولمانه تی و خواپه رستییه کی ساده و عه وامانه قایل نه بیو، خولیاو ناواتی پیهه لاچوون و به دیداری جوانیی و شکو (جمال و جلال) ی خوا شادبوونی له سه ر دابی، نجا له ټیکرای دهقه کانی قورپانو سوننه تیش ده فامرینه وه، که: هه ر کام له که م خوریو، که م خه وییو، که م دویو، که م ټیکه لیی، شتی چاک و په سه ندن، بو وینه:

(۱) خوا ده رباره ی که م خوری فه رمویه تی: ﴿يَبْنَیْ ءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ

مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾ ﴿الأعراف.

(۲) پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: {مَا مَلَأَ آدَمِي وَعَاءٌ شَرًّا مِ بَطْنٍ، بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتُ يُقْمَنَ صُلْبُهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ، فُتِلَتْ لِبَطْنِهِ، وَتِلَتْ لَشْرَابِهِ، وَتِلَتْ لِنَفْسِهِ} (۲).

(۱) دیاره لیږده مه به ست حاله تی له گهل خو ټیکوښان (مجاهدة النفس)ه، ته گه رنا له حاله تی ناسایی و سروش ټییدا، به شیویه کی ناسایی له گهل هم مه سه لانه دا په فتار ده کری، هه روهك چوڼ نه خوش، هه تا نه خوشه پاریز دکات و چاره سه ر به کار دینئ، به لام پاش ټیپه ربوونی قوناغی چاره سه رو دوی چاکبوونه وه، ده چیتفه حاله تی ناسایی و، واز له پاریزو چاره سه رو دهرمان دینئ.

(۲) رواه أحمد برقم: (۱۷۲۲۵)، و الترمذي برقم: (۲۳۸۰)، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه برقم: (۳۳۴۹)، والحاكم برقم: (۷۹۴۵) وقال: صحيح الإسناد، وابن حبان برقم: (۵۲۳۶) وصححه الألباني في (السلسلة الصحيحة)، برقم: (۲۲۶۵)

واته: ئاده مزاد هیچ دهفریکی له گهدهی خراپتری پر نه کردوه، ئاده مزاد چهند پاروویکی به سن پشستی پی رابگرن، ته گهر ههر ناچار بو- بخوات-، با سییه کی (گهدهی) بو خواردنه که ی و، سییه کی بو خواردنه وه که ی و، سییه کیشی بو هه ناسه ی بی.

(۳) خوا له مه دحی که سانی کدا، که له شه ویدا بیدارن و، سه رگه رمی رازو نیازنو که م دهخون، فهرموویه تی: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ﴾ (۱۷) الذاریات.

(۴) پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) ده باره ی که م دوپی فهرموویه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمْتُ﴾ (۱).

واته: ههر که س بروای به خوا و رۆژی دوایی ههیه، با چاکه بلی، یان بیدنگ بی.

(۵) ههروه ها له زۆر نایهت و فهرموودان ده فامریتته وه، که زۆر تیکه لبوونی خه لکی

په سه ند نیه، بو وینه خوا فهرموویه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي

صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳) المؤمنون، ده جا

گومانی تیدا نیه، ته گهر بیت و به س ته م نایه ته ی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ

مُعْرِضُونَ﴾ (۳) جیبه جی بکه ی، خۆمان له تیکه ل بوونی زۆربه ی

خه لکی و، به شداربوونی زۆربه ی کۆرو مه جلیسه کانیان ده پاریزین و که نار ده گرین، چونکه مه گهر به ده گمه ن، ده نا خه لکی ههر سه رگه رمی قسه و

بابه تی پوچ و بی که لکن!!

ته وه نده ههیه ره چاو کردنی چهند خالیک مه رج و پیویسته، له وانه:

۱/ نابی که م خۆری و که م خه وییه که ی بگاته راددهیه کی وا، بی هیزو لاوازو نه خۆشی

بکات، مه گهر له چهند حاله تیکی زۆر پیویستداو، بو ته مبی کردن و

سه رشکاندنه وه ی نه فس، هه لبه ته ته وه ده میش ههر ده بی به ته ندازهیه کی ماقوول

بئو، کاریک نه کات زیانی له قازانجی پتر بیت.

۲/ نابئ کهم قسه ییه کهی وای لی بکات، که له ئاقار ناحه قدا بئ دهنگ بئ، یان مؤن و مرچ و بئ تام بیت بهرچاوی خه لکی، به لکو کهم دو ییه کهی له بواړی گیرانه وهی زماندا بئ، له قسه ی خراب و ناپه سه ند.

۳/ نابئ کهم تیکه لیه کهی به شیوه یه ک بئ، که سه دان جوړه ئیش و کاری خیر و چاکه ی له قیس بدات، که به بئ تیکه لیبوونی خه لکی ناکرین، وهک لا بردنی زو لئ و خراپه و بئ شه رعیی و چه سپاندنی بهرنامه ی خوا، یاریده دانی لیقه و ماوان، سهردانی نه خوژش، مردوو ناشتن، به شدارییی کردنی شین و شادیی دوستان... هتد.

خوینهری سه نگیڼ !

له راستییدا ئه م خالی دوا زده یه مه، یه کجار گړنگ و کاریگره له بهر و خوا چوون و پیته لاچوونی ریپواری ری خوادا، که واته، له بهر کهم بایه خیی نه خراوه ته ئیره، به لکو له بهر ئه وه بوو، که بابای ریپوار کاتیک ده توانئ: کهم خه ویی و، کهم خوړیی و، کهم دو ییی و، کهم تیکه لیبی، به سه ر تیڅواردن و، زوړ خه و تن و، زوړ دوان و، زوړ تیکه لیبووندا، هه لېږئی، که به هو ی نو یژ کردن و پوژو و گرتن و زیکرو قوړئان خویندن و پارانه وه و بیر کردنه وه... هتده وه، تا رادده یه ک دلی پووناک بوو بیت ه وه و پووحی به هیژ بوو بئ و، حاله تیکی وای بوړه خسابئ، که تام و چیژ و هرگرتنی مه عنه ویی، به سه ر تام و چیژ و هرگرتنی ماددییدا زال بوو بیت، به واتایه کی دی: هه رچه نده ئه م مه سه لیه ی: کهم خوړیی و کهم خه ویی و کهم دو یی و کهم تیکه لیه ی، به به ردی بناغو و بنچینه ی دهروون پاک کردنه وه (تزکیة النفس) و بهر ز کردنه وهی داده نرئ، به لام له سوڼگه ی ئه وه وه، که حاله تی ناوبراو ئه نجام و بهرهمی ئه و شتانه ی پی شه وه یه، خستمانه دوا ی ئه وانه وه، به لام ئاموژگاریی خوینهره به ریزه کان ده کهم، که زوړ وریابن! ئه و بیدعه ت و هه لئ و ناشه رعییانه ی، که هه ندیک له ئه هلی طمریقه ت، به ناوی خه لوه کی شان و چله کی شان و چی و چیه وه، دایانه ی ناو،

له گهل نه سلې نهم مه سه له يه دا، كه شتيكي شه رعييه و به لگه ي له سه ره، لييان تيكل نه بې و سه ريان لي نه شيو، كه نه به هڅي (حق) وه (باطل) قبول و، نه به هڅي (باطل) وه (حق) په زهف بكن و، ژيرانه و وردينه له يه كيان جيا بكنه وه و، هر كاميكيان حوكمي خڅي به سه ردا بده ن.

۱۳- د دوستايه تبي و هاوه لايه تبي كردني نينسانى صالح:

يه كي ديكه له و هويانه ي، كه ده وړيكي گه وريان هيه له ياريدده داني رېواري رېي به ره و خوا چونداو، به تويشوويه كي يه كجار گرنگي رېي ناوبراو داده نري، بريته له نزيكيي كړنو براده رايه تيي كړن له گهل نينسانى خواناس و پاريز كارد، هر بويه ش پيغه مبهري پيشه و امان (صلى الله عليه وسلم) فمر مويه تي: {الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ} ^(۱).

واته: مړوځ له سه ر ناييني خو شه ويسته كه يه تي، نجا با هه ركامتان سه رنج بدات دوستايه تبي كي ده كات!

دواين پاران هوي (يوسف) يش عليه السلام، ناويه: ﴿... أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ يوسف.

واته: (ته ي خوايه!) به س تو دوست و سه رپه رشتيarmi له دنيا و دواړوژدا، نجا به مسولمانه تبي بمريته و به صالحانم بگه يه نه.

زانياني پيشينمان خوا ليان خو ش بې، سه باره ت به گرنگي براده رايه تيي كړني نينسانى چاك، زوريان گوتوه، بو نمونه گوتويانه: سه رنج بده! چون مانگ، كه خڅي له خويدا خرڅكه يه كي تاريك و بې شه وقه، له به ره كه تي براده رايه تبي خوردا، چون له فيزو به خششي به هره مهند بووه و بوته چراخان!!

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤٨٣٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٣٧٨)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالبَيْهَقِيُّ فِي (شَعَبُ الْإِيمَانِ)، بِرَقْم: (٩٤٣٦) وَاللَّفْظُ لَهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِيِّ فِي (السَّلْسَلَةُ الصَّحِيحَةُ) بِرَقْم: (٩٢٧).

همروه ها گوتوویانه: نه و دنده بهسه بو سلهماندنی گرنګی هاوۀ لایه تی چاکان، کهسه گی برادرانی نه شکموت (أصحاب الکهف)، که له ماهیه تدا هیچ جیاوازی له گه ل سه گه کانی دنیا دا نیه، به هو ی نزیکی له و گه نجه خواناس و مهردانه وه، خوا له گه وره ترین کتیبی خویدا ناوی هیناوه و باسی دهوړی نیشکه گرتنی کرده.

به لئ هاوۀ لایه تی چاکان و دوستایه تی کردنیان، هو یه کی یه کجار کاریگه رو یاریده دهره، بو بهر چا وروونی و وره بهرزی و تیژ بونه وه و پشو و دریشی، ریپوارانی ریپ خواناسی، هر بهر یه ش له دیرزه مانه وه خاوه ن دلانی بی دار و هو شیار نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ﴿١١٩﴾ التوبة، یان کردو ته شیعار ی خویان !

به لام نه وه ی که گرنګ و پیویسته، نه وه یه، که له تیگه یشتنی مه عناو مه بهستی:

(پاریزکاری) و (له گه ل راستان بوون) دا، به هه لۀ دا نه چین و، له بهر تیشکی قورئانو سوننه تدا، له مانا و چه مکی (مُتَّقِي) و (صادق) حالی بین.

۱۴- موتالاکردن و ناشنا بوون به ژيان و به سهره اتی صالحان و خواناسان:

هو یه کی دیکه له وانه ی، که دهوړیکي گه وره یان هه یه له (له خوا نزیک خستنه وه) ی نینساندا، بریتیه له موتالاکو سهرنجدانی ژیان و گوزه رانی به قیমে تی مهردان و شیړه پیاو و ژنانی ریپ خواناسی.

به لئ... به سهره اتی (بو خوا ژیاوان) به ناسمانی بهرزی میژووی خواناسی به وه بو بابای مسو لمان، وه نه و نه ستیړه پرشنګدارانه وایه، که له شهوی تاریک و ته لۀ مدا، بو بابای ریپوار دهنه نیشانه و دهلیل و جیګاو ریګای خو ییان پی ددوژتیه وه و، ریپ لی تیګ ناچیت، به لام گرنګ نه وه یه وردو وریا بی و، گو له

تهستیره^(۱) ئاوروچکه، خوئی لی نه که نه مانگو رۆژو تهستیره، به دواى کلاوى خوار نه که وئو، له تهله و داوى ئينسانى زړو ناله بار نه که وئو !

ئنجاي بۆ سه لماندنى گرنگى شوين پى هه لگرتنى صالحان، چهند ده قيکى قورئان به نمونه دههينمه وه:

يه کهم: له سوورپهتى (الانعام) دا خواى بهرزو مەزن، پاش گيرانه وەى به شىک له به سه رهاتى (ابراهيم) عليه السلام، به ئيپراهيمه وه ناوى (۱۸) که سى له پيغه مبه رانى پايه بهرز هيناوه، که ته مانه ن:

(إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَنُوحَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطَ) عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، ئنجاي پاش چهند رسته يه که فەرمويه تى: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدَاهِهِمْ أَقْتَدَ...﴾ (۹۰) الانعام.

واته: ته وانه که سانيکن، که خوا رپروونى کردوون، ده جاي توش به دواى رپبازى پروونى وان بکه وه..

وه که ده بينين خواى ميه ره بان، نامۆزگارى پيغه مبه رى هه لبارده ده کات (صلی الله عليه وسلم)، که رپوشوینى به رزی ته و زاته به رزانه ره چاو بکات و، بيان کاته سه رمه شقى خوئی.

دووه م: له سوورپهتى (هود) يشدا پاش گيرانه وەى به سه رهاتى هه ركام له: (نوح و هود و صالح و ابراهيم و لوط و شعيب و موسى) عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، دواى چهند نايه تى که فەرمويه تى: ﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ...﴾ (۱۲۰) هود.

واته: له هه والى هه ركام له پيغه مبه ران شتى وات بۆ ده گيرينه وه، که عه قل و دلتي پى ده چه سپينين.

(۱) گوله تهستيره: جوړه زينده وهرىكى بالدارى پرووناك به خشى لاوازو کهم ته منه، به زوړى له که شى به هاردا ده بى، له شهوان دا دهرده که وئو.

که واته ناگادار بوون و شاره زابوون به به سهرهاتی خواناسان، مایه^(۱) برپوا
زیادبوون و باوه^(۲) پته و بوون و، سهره نجام دل چه سپان و دامه زرانه.
سییه: هره و ها له کوتایی سوورپه تی (یوسف) داو، دواي گيرپانه و هی سهرگوزشته ی
ئه و زاته به رزه فرموویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي
الْأَلْبَابِ...﴾ یوسف.

واته: به دلتیایی له گيرپانه و هی به سهرهاتیان دا، په ند هیه به خواهن عهقلان.
که واته: مسولمانی خوشه ویست و به ریز!

کاتیکی چاک له تمه نت تهرخان بکه، به خویندنه و هو موتالای ژیانی خواناسان
به م شیوه یه:

- ۱- پیغه مبه رانی خوا به گشتی (عليهم الصلاة والسلام).
- ۲- پینج پیغه مبه ره زور خواهن پینگه کان (نوح، ابراهيم، موسى، عيسى، مُحَمَّد)
به تاییه تی و، پیغه مبه رمان موحه مد (صلى الله عليه وسلم) به تاییه تیتر.
- ۳- هاوه ل و شوینکه و توانی پیغه مبه ران، به گشتی، که له قورپان و سوننه تی
راست (صحيح) دا، به سهرهاته کانیاں گيرپاونه و، ده که به سهرهاتی (مریم) و
(أصحاب الكهف) و (طالوت) و (مؤمن آل فرعون) و (أصحاب القرية)... هتد.
- ۴- هاوه لانی پیغه مبه رمان (رضي الله عنهم)، به تاییه تی چوار خه لیفه
راشیده کان (أبو بكر و عمر و عثمان و علي).

- ۵- زاناو خواناس و ناودارانی میژووی ئیسلام، هه ره له چاخی
شوینکه و توان (تابعین) وه، تاكو ئیستا وهك: (الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ، وَأَبْنُ سِيرِينَ،
وَعُمَرُ ابْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَزَيْنُ الْعَابِدِينَ،
وَأَبْرَاهِيمُ بْنُ الْأَدْهَمِّ، وَجَعْفَرُ الصَّادِقِ، وَأَبُو حَنِيفَةَ، وَمَالِكُ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ بْنُ

(۱) برپوا: (ایمان) ه.

(۲) باوه: متمانه و (ثقة) یه.

حَنْبَل، وَالْحَارِثُ الْمُحَاسِنِيُّ، وَمَعْرُوفُ الْكَرْخِيِّ، وَجُنَيْدُ الْبَغْدَادِيِّ، وَالْغَزَالِيُّ،
وَالْجَيْلَانِيُّ، وَالْعِزُّ بْنُ عَبْدِ السَّلَامِ، وَبِهَاءُ الدِّينِ نَقِشْبَنْدِي، وَجَلَالُ الدِّينِ الرُّومِيُّ،
وَأَبْنُ تَيْمِيَّةَ، وَأَبْنُ قَيْمٍ الْجَوْزِيَّةَ، وَالْإِمَامُ الرَّبَّانِيُّ، وَصَلَاحُ الدِّينِ الْأَيُّوبِيُّ، وَوَلِيُّ اللَّهِ
الدَّهْلَوِيُّ، وَأَجْدُ الرَّهَّائِيُّ، وَحَسَنُ الْبَنَاءِ، وَالثُّورَسِيُّ، وَأَبُو الْأَعْلَى الْمَوْدُودِيُّ،
وَسَيِّدُ قُطْبٍ، وَمُحَمَّدُ إِقْبَالٌ، ...) خوا له هه موو لايه كيان خو شېبې و، پله و
پايه يان بهر زتر بکاته ووه، تيمه ش هيدايت بدات بو چاو ليکړدنيان و بهره لى
وهرگرتنيان.

۱۵- پابهندي ته اوو به رڼو شويڼي پيغه مبهرو وه (صلی الله عليه وسلم):

له راستييدا نهم مه سه له يه مان له بهر كه م ته ميه تبي دوا نه خست، به لكو
ويستمان قورټان فهرموده يي: (خْتَامُهُ مِسْكٌ) بڼي.

چونكه به دلتيابي مه سه له ي پابه ندبونى نينسان به سوننه ته كاني پيغه مبهرو وه،
له هه موو حال كيدا گه وره ترين و گرنگ ترين و كاري گه رترين و، له هه مان كاتيشدا
قورسترين شته له ژيانيداو، نهم مه سه له يه هه موو نه و مه سه لانه ي، كه له
چوارده (۱۴) خالي رابردودا خانه روو، له نيو خو ي ودرده گري.

نجا مسولمانى سه نكين !

وهك پيغه مبهري به رڼيمان (صلی الله عليه وسلم) فهرموويه تي، زور به بايه خو
گرنگي پيدانه وه، پابه ندى رڼو شويڼي پيغه مبهري (صلی الله عليه وسلم) به و، دداني
له سره رڼو بگره {عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ}، چونكه هه موو رڼو بهره لاي خوا
به ستراونو، هيچ رڼي به ناتگه يه نيته ديداري خوا، بيجگه له شويڼي پي هه لگرتني
پيغه مبهري نه خو ينده وار، روو حم به فيداي بڼي، نه مه ي گوتيشم، قسه ي گيرفاني
خوم نيه و، ده قى قورټانه: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۲۱) آل عمران.

واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د! بلای: نه‌گهر ئیوه خواتان خوشده‌وئو - هه‌ز له دیداری ده‌که‌ن - دوام بکه‌ون، تنجا خواش خو‌شی ده‌وین و له تاوانه‌کانیشتان ده‌بوورئ...

به‌لای، ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وئ له خوا نزیک بکه‌وئ و به دیداری شادی، با خه‌ت و شوین پئی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بگرئ و به‌ری نه‌دات، چونکه ئه‌و زاته، رووحم فیدای بی‌ت، ده‌لیلکی کارامه‌و شاره‌زایه‌و، چۆته خزمه‌ت خوا و گه‌راویشته‌وه: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ...﴾ (١) الإسراء.

که‌واته: زۆر چاک ده‌زانئ به‌ کۆیماندا به‌ریو، زۆرباش ده‌توانئ ڕیگامان بۆ وه‌سف بکات و، سه‌ر راست و شاره‌زامان بکات و، مسو‌گهر هه‌ر که‌سیک به‌راستی دایمینی بگرئ و خو‌ی ته‌سلیم بکات، ڕیی لی و ن نابئ و به‌ مه‌نزلی ده‌گه‌یه‌نئ، خواش فه‌رموویه‌تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾ (٢) الأحزاب.

واته: بێگومان بۆ ئیوه له پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) سه‌رمه‌شقی چاک هه‌یه.

که‌وابی مسو‌لمانی شیرین!

هه‌ول بده پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وا و ڕه‌ند و ئاکار په‌سندت: له خواردن و خوردنه‌وه‌و، نووستنی و، قسه‌کردنی و، هه‌ستانی و دانیشتنی و، ڕۆیشتنی و، چاک و چۆنی و، به‌رگ و پۆشاک و، نوێژکردنی و، ڕۆژووگرتنی و، جیه‌ادکردنی و، ته‌وڕه‌بوونی و لی‌بووردنی... هه‌تدیدا، چۆن بووه، تۆش وابه، چونکه بارت‌ه‌قای ئه‌وه، که وه‌ک وی ده‌چی، بۆ لای وی ده‌چی^(١)!! به‌لای: شوین پئی هه‌لگرتنی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) چاکترین و کاریگه‌رترین هه‌وی به‌ره‌و خواچوون و له خوا

(١) چاکترین سه‌رچاوه، که من لی‌ی به‌ره‌مه‌ند بووم، بۆ شاره‌زابوون به‌ خوو و ڕه‌وشت و حال و بال و وردو درشتی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (صلی الله علیه وسلم)، کتیبی (الشفایه)، که (القاضی عیاض) نووسیویه‌تی و له جوار به‌رگان دایه‌و (مُلاً علی القاری) و (الحفاجی) شه‌رحیان کردوه.

نزيكبوونه وهيه، ههړ بويه ش خواي ميهړه بان له فهرمووده يه كي قودسيي دا فهرموويه تي:

{ مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا، فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَرَأُلْ عَبْدِي يَقْرَبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحَبَبْتُهُ، كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي أُعْطِيتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِذَّنَّهُ }^(١).

واته: بهنده ي من هيچ شتيك له من و نه نزيك ناكه وي، كه خو شه ويست تر بي له لام، له وه ي له سهرم پيويست كړدو، بهنده ي من بهر د و ام به هوي سوننه تانه وه ليم نزيك ده بيته وه، هه تا خو شمده وي، نجا نه گهر خو شمويست، دهمه نه و گوييه ي، پي ده يستي و، نه و چاوه ي، پي ده بيني و، نه و ده سته ي، پي ده گري و، نه و لاقه ي، پي ده روات و، نه گهر داواي شتيك لى بكات ده يده مي و، نه گهر په نام پي بيني، په ناي دده م!!

له م فهرمووده بهر زو پيروزه، چنده شتيك وهرده گيرين:

١- مرؤف له هه موو شتيك زياتر به هوي به جي هيناني فهرزه كانه وه، له خوا نزيك ده بيته وه، كه واته: پيويسته نه و په ري گرنكي و بايه خ به به جي هينان و پاراستني فهرزه كان بدات و، هه تا شتيكي فهرز له وي بي، خوي به سوننه تانه وه خهريك نه كات.

٢- ههركه سيك فهرزه كان به ته واويي جي به جي بكات، دهم بؤ دهمي پتر به هوي سوننه تانه وه له خوا نزيك ده بيته وه د هيناسي و پي ناشنا ده بي، كه واته شوين پي هه لگرتني پيغه مبه رمان (صلي الله عليه وسلم)، چاكترين هوي خواناسين و پروا پته و بوون و بهر د و خواچونه.

٣- له سونگه ي نه وه وه، كه (محمد) (صلي الله عليه وسلم) چاكترين و خو شه ويست ترين بهنده ي خوايه، مرؤف به هوي پابه نديي موو به موو به

(١) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٦١٣٧).

سوننه ته كانيه وه، ده بيته خو شه ويستي خوا، هه تا رادده ي پابه ندييه كه ي پتري، نه نازده ي خو شه ويستييه كه شي پتر ده بي.

۴- كاتيڪ به نده هي نده به سوننه ته كاني پيغه مبه ره وه (صلي الله عليه وسلم) پابه نده بو، كه بيته خو شه ويستي خوا، واي ليدي ده بيته دوست (ولي) ي خوا، نهو كاته ش چاوو گوئو ده ستو پي و باقي نه ندامه په نهان و رواله تسيه كاني، بهس به فرماني خوا به پي پي رهامه نديي وي ده جو ولين و، هه موو ده مي له خزمه ت خوادا ده بي، هه كاتيڪيش په ناي بو به ري، په ناي ده دات و ده پاري زي.

له نوره كومپلېكسيه تيمكان له مېلانس
بني مېم مير مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه ياندي مېلانس علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

علي بابير AliBapir

كه ناي
ډاگه ياندي مېلانس علي بابير

ډاگه ياندي مېلانس علي بابير

تهوهری ههشتهم:

حهوت (٧) هوکاری مهیدانی کاری ئیسلامیی:

مسوڵمانه بهرپێزو شیرینه کان!

خوا پشتیوان بێ له خالی ههشتهم و کووتاییه شدا، ههوت دانه هوکاری دیکهی گهوهه و کاریگهری مهیدانی کارو چالاکی ئیسلامیی، دهخهینه روو، که بهراستی تاوو تهئسیریکی یه کجار بهرچاویان ههیه له صالحکردنی ئینسان و بهرهو خوا بردنیدا، بهلام به کورتیی ئاماژهیان پێ دهکهن، چونکه ههر کامیکیان ههڵدهگرێ، که کتیبی تایبهتی له سههر بنووسرێو، له شوینی تهرخانکراودا باسو و خواسی له سههر بکری:

١/ بانگهواز (الدعوة):

خوای پهروهردگار له بهاره ی گهوههیی و بهرزیی خهڵک بانگ کردن بۆلای خواو، پایه بهرزیی بانگهوازکارانهوه فهرموویهتی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (٣٣) فصلت.

واته: ئنجا کێ قسهی چاکتره له هێ کهسیک، که (خهڵکی) بۆلای خوا بانگهواز دهکاتو، کردهوهی باش تهئجام دهداتو، دهڵێ من له مسوڵمانانم. لهراستییدا ئهم کاره بهرزو پیرۆزه ی بانگهوازکردن، دهبیته مایه ی زیاتر له خو و ریا بوون و وردبوونهوه ی ئینسان، نهبادا شتێک به خهڵک بلێ له کردنی چاکه و وازلیهینانی خراپه، که خو ی بهپێچهوانهوه بپێتو، وه بهر ههڕه شهی: ﴿...لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (٢) الصف، بکهوئو، له جیاتی خیر پێ بران و قازانجکردن به هو ی بانگهوازکهیهوه، له سۆنگه ی قسهو کردهوه یه کهنه بوونهوه، قهزدارباریش بپێتهوه! وهک خوا ی دادگهر فهرموویهتی: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ

تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿۲﴾ الصف، گوئی شتیځ، که رهفتاری له گهل نه بی، له لای خوا گه وره ترین تاوانه، که مایه ی تو وره بوونی خویه .

دیاره هر بویه ش، که خوی کار به جی له نایه تی (۳۳) ی (فصلت) دا یه کسر دوا به دوی رسته ی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ...﴾ دا فهرموویه تی: ﴿... وَعَمِلَ صَالِحًا...﴾

۲/ فیرکردن (التعلیم):

دیاره مه به ستمان له فیرکردن نه و دیه، که ښنسان خه لکی فیری هر زانیاریه کی به که لک و سوو دبه خش بکات، که بو دینداری و دنیا داریان ناتاجنی، به تاییه ت زانیاریه کانی شهرع (علوم الشرع)، واته: نهو زانیاریانه ی له وه حییه وه هاتوون و زانراون، نه گهرنا هه موو زانیاریه کی سوو دبه خش، شهرعییه .

ناشکراشه، که زانیاری فیری خه لک کردن و، بهرچاو پروون کردنه وهو شاره زاکردنیان، یه کی که له چوار نه رکه بنه رده تییه کانی پیغه مبه رمان (محمد) (صلی الله علیه وسلم)، که له نیو تومه تیدا نه نجامی داون، وهک پیشتیر باسما ن کرد: ﴿...يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ...﴾ الجمعة.

پیغه مبه ری پایه به ریشمان (صلی الله علیه وسلم) له باره ی پله ی به رزی زانیانو زانست فیری خه لکی که رانه وه، فهرمایشتی زورن، بو وینه:

أ- {مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا} ^(۱).

(۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۶۷۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۶۰۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۶۷۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ مَاجَهَ، بِرَقْم: (۲۰۶)، وَأَبْنُ حِبَّانَ، بِرَقْم: (۱۱۲)، وَالدَّارِمِيُّ، بِرَقْم: (۵۱۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واته: هر که سیك خه لکی بهره و هیدایهت بانگ بکات، به نه ندازه ی پاداشتی همرو نه وانه ی، که شوینی که وتوون، پاداشتی هیه و، هیچ له پاداشتی نه وانش کهم ناکاته وه.

ب- هر وه ها فره موویه تی: { فَضَّلَ الْعَالَمَ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَدْنَاكُمْ.. إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، حَتَّى الثَّمَلَةِ فِي جُحْرِهَا، وَحَتَّى الْحُوتِ لِيَصَلُّونَ عَلَى مُعَلِّمِي النَّاسِ الْخَيْرِ }^(١).

واته: پایه ی زانا، به سهر خواهرستی بی زانیاریدا، وه پایه ی من وایه به سهر کهم پایه ترینتاند... بیگومان خواو فریشته کانی و خه لکی ناسمانه کان و زه ویش، ته نانهت میرووله له کونه کهیداو، هه تا نه هه نگیش، سه له وات له سهر نه وانه ددهن، که چاکه فیری خه لکی ده کهن.

تنجا زانیاری و چاکه فیری خه لک کردن و پیرونی کردنیان و په روده کرده کردن دهست گرتنیان بهره و هیدایهت، که هوکاریکی یه کجار کاریگر به تو ته زکیه بوونی نینسانو، له خوا نزیکبونه و دی، پیچه وانه کهیشی، که شاردنه و دی هه قو زانیاریه له خه لک و، سهر لی شیشی و اندنیانه، به به راوه ژووه و، خراپه و تاوانیکی یه کجار بی ره زاو فهوتینه ره و، خاوه نه که ی له ده ریای تو وره یی و خه شم و قینی خاوا نو قم ده کات، خوا په نامان بدات، وه ک خوا ی دادگه رو تو له ستین فره موویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ﴾^(١٥٩) البقرة.

واته: بیگومان که ساینک، که نه و دی له به لگه ناشکرایه کان و هیدایهت ناردو و مانه ته خوار ی، دوا ی نه و دی بو خه لکی پرو ومان کردو ته وه، ده شار نه وه، نه وانه خوا نه فرینیان لی ده کات و، هرچی له عنه تکه ره له عنه تیان لی ده کات.

(١) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٦٨٥) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

۳/ د لَسْوَزیی (النصیحة):

ساغیی و د لَسْوَزیی له گه ل خه لکی، به تاییه ت له گه ل مسو لمانانداو، نه بوونی کینه و غه رزو حه سه دو ناپاکی و فیل و فره ج له گه لیان، یه کی دیکه یه له و شتانه ی، که تویشووی ریځای صالح بوون و بهر و خوا چوون پیکدینن، ساغو راستبوون و د لَسْوَزو بهر ووش بوونیش بو خه لکی، یه کی که له خه سلته بهرزو بهرجه سته کانی پیغه مبه رانی هه لبارده ی خوا (عَلَيْهِمُ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمَاتِ) نه و ته هه ر کام له: (نوح، هود، صالح، شعيب) عَلَيْهِمُ السَّلَام له نایه ته کانی ژماره (۶۲، ۶۸، ۷۹، ۹۳) ی سووړه تی (الأعراف) دا، به (ناصح) و خاوه ن (نصح) خو یان به گه لو کومه له که یان ناساندوه.

پیغه مبه ری کو تایی پیغه مبه رانیش (صلى الله عليه وسلم)، سه رتاپای نایینی خوا له (نصیحة) دا کورت ده کاته وه، وه ک فهرموویه تی: {الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ، وَعَآمَّتِهِمْ}.

واته: نایین (مه به ست دینداری و بهر و بردنی ئیسلامه، که تاکه نایینی دانپیدا هی تراوی خواجه له م رۆژگاره دا)، ساغیی و د لَسْوَزیی^(۱) گو تان: بو کی؟! فهرمووی: بو خواو، بو کتیبه که ی و، بو پیغه مبه ره که ی و، بو پیشه وایانی مسو لمانان و بو تیکرپایان^(۲).

شایانی باسیشه، که د لَسْوَزیی و په ر ووش و چاکی و ساغیی له گه ل خه لکید، بهرهمی راسته و خو ی له گه ل خوا دا، راستبوونه، وه ک خوی په نهان بین فهرموویه تی: ﴿... فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ...﴾ (۱) ﴿الأنفال﴾.

واته: ننجا پاریزکاری له گه ل خوا بکه ن و، نیوانی خوتان چاک بکه ن.

(۱) وشه ی (النصیحة) به پیغه وانه ی حالیبوونی زور که سه وه، به مانای ناموژگاری (موعظة) نیه، چونکه ناموژگاری خواو کتیبه که ی و پیغه مبه ره که ی ناکری، به لکو وه نووسیومانه به مانای (د لَسْوَزیی) یان (ساغیی) دیت.

(۲) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۰۵) عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(شیخ عبدالقادر)ی گەیلانییش گوتووێهتی: {دینداری لە دوو شتاندا کورت دەبێتەوە: (صدق مع الحق و خلق مع الخلق) راستیی لە گەڵ خوا و چاکیی لە گەڵ خەڵک}.

٤ / دۆستایهتی و دوژمنایهتی له پێناو خوادا (الموالاته والمهاداة في الله):

ئەمیش یه‌کی دیکه‌یه‌ له‌و شتانه‌ی، که‌ توێشوو‌ی سه‌فه‌ری به‌ره‌و خوا چوون پێکدێنن‌و، ئینسان صالح ده‌که‌ن‌و به‌ره‌و هه‌واری خوا به‌یه‌ک‌گرتن‌و به‌ندایه‌تی به‌و خوا کردنی تیرو ته‌واوی دینن‌و، پێگومانی‌ش ئهم خه‌سله‌ته‌ به‌ سه‌نگی مه‌حه‌کی دینداری و مسوڵمانه‌تی داده‌نری‌و، به‌بێ ئهم، مه‌حاله‌ ته‌زکیه‌ی نه‌فسی سه‌ربگری‌و، دره‌ختی له‌گه‌ڵ خۆدا تێکۆشان (مجاهدة النفس) به‌ربگری، چونکه‌ قه‌ت ناگنجی ئینسان به‌راستی خوا پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ هه‌موو که‌س و هه‌موو شتێک خۆشتر بوین، که‌چی دۆست و خۆشه‌ویسته‌کانی ته‌وانی له‌ لا به‌رێزو خۆشه‌ویست نه‌بن‌و، له‌سه‌ریان نه‌کاته‌وه‌و پشتیان نه‌گری‌و، رقی له‌ دوژمن و ناحه‌زه‌کانیشیان نه‌بێ‌و، به‌ربه‌ره‌کانی‌تی و دژایه‌تیان نه‌کات.

أ- خا‌ی زانا له‌وباره‌وه‌ فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٩﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ مَا أَتَوْا مَا اتَّخَذُوهُمْ أَولِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٢﴾﴾ المائدة.

واته‌: ته‌وانه‌ی کافر بوون له‌ به‌نی ئیسرائیل، له‌سه‌ر زمانی داوود و عیسا‌ی کورپی مه‌ریه‌م له‌عه‌نتیان لی‌کرا، ته‌وه‌ش له‌ سو‌نگه‌ی سه‌رپێچی کردنیان و ده‌ستدریژی کردنیانه‌وه‌، ته‌وان ده‌ستیان له‌ خراپه‌یه‌ک، که‌ ده‌یانکرد،

هه ٿنڊه گرت، ٿه وهش خراپ ترين شت ٻو، ڪه دهيان ڪرد. زوريان دهيني دوستايه تي ٿه وانهي ڪفرن، ده ڪهن! خراپ ترين شتيڪ ڪه نه فسيان ٻڌيان پيش دهات، ٿه وهيه ڪه خوا لڀيان توڙهيهو له نازاريشدا ده ميننه وه، ٿه گهر هاتباو ٿيمانين به خواو پيڻه مبر (صلي الله عليه وسلم) و ٿه وهي ٻڌي نيروا وه ته خوار، ٻيو وايه، ٿه وان ٿه (ڪافرانه) يان به دڙست نه ده گرتن!، به ٿام زوريڪيان له پري ده رچونه.

ب- هه روه ها خوا فهرموويه تي: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ...﴾ الممتحنة. واته: بهراستي سهرمه شقيه ڪي چاڪ ٻو ٿيو له ٿيبراهيم و ٿه وانهدا ڪه له گه ٿي ٻوون، ههيه، ڪاتيڪ به گه له ڪانين گوت: ٿيمه دوور (بريء) ين له خوتان و لهو شتانهي، ڪه جگه له خوا ده يان په رستن، ٻروامان پيتان نيهو، دوژمنايه تي و ڪينهيه ڪي يه ڪجاره ڪي له نيوانماندا ٿاشڪرا ٻوه، هه تا ته نيا ٻروا به خوا ڏينن (ڪه تاڪه په رستراوتانه).

ج- پيڻه مبريش (صلي الله عليه وسلم) فهرموويه تي: ﴿أَوْثَقُ عُرَى الْإِسْلَامِ: الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبَغْضُ فِي اللَّهِ﴾^(١).

واته: قائم ترين قولفهي ٿيسلاميه تي: له بهر خوا (خه لڪي ديندارو چاڪ) خوشويستن و، له پيناوي خوادا (خه لڪي ٻي دين و خراپ) بوغزانده.

د- هه روه ها فهرموويه تي: ﴿الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يُخَالِلُ﴾^(٢).

(١) رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (١٨٥٤٧)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ)، بِرَقْمٍ: (١٣)، وَغَيْرُهُمْ عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَهُوَ حَسَنٌ بِمَجْمُوعِ طُرُقِهِ، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْمٍ: (٢٠٠٩).

(٢) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (٤٨٣٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (٢٣٧٨)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ)، بِرَقْمٍ: (٩٤٣٦) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واته: ټينسان له سهر ټاييني د دوسته كه يه تي، ټنجا با هر كاميكټان
سهرنج بدات! دا خو له گهټ كې ټيكله ده بې و دهيكاته دوست!

۵/ فرمان به چاكه كردن وړې له خراپه گرتن:

نه مېش، كه يه كيكله له نيشانه و دروشمه سهره كيي و مهزنه كاني ټومه تي
پيغه مبهري كوتايي (صلي الله عليه وسلم) و، له چندان جيگاي قورټايدا باسي پله و
پايه ي بهرزي كراوه، هوكارو فاكته ريكي ديكي يه كجار كاريگهري تهزكيه بووني
ټينسان و كاملبووني ټيمان و، ټوكمه و توندو ټولبووني كومه لگاي مسولمان و،
بزار كردني چينو تويزه كاني و، پيكله وه جوشاندني ريزه كانيه تي.

ا- خوي په روهردگار فهرموويه تي: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠٤﴾ آل عمران.

واته: با كومه ليكتان هه بې (يان كومه ليك بن) بانگه واز بو چاكه بكه و، فرمان
به هر شتيكي په سهندو، ريگري له هر شتيكي ناپه سند بكه و، هر نه وانيش
سهر فزان.

ب- پيغه مبهري پيشه و امان فهرموويه تي (صلي الله عليه وسلم): ﴿كَلَّا، وَاللَّهِ لَتَأْمُرَنَّ
بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَلَتَأْخُذَنَّ عَلَىٰ يَدِ الظَّالِمِ، وَلَتَأْطِرَّنَّ عَلَىٰ الْحَقِّ
أَطْرًا﴾^(۱).

واته: نه خير به خوا ده بې فرمان به چاكه بكه و، قه دهغه ي خراپه بكه و،
دهستي سته مكار بگرن و، بيگي نه وه سهر هه قې به گيړانه وه يه كي چاك.
دياره هه ويړي تويزينه وه ي: (فرمان به چاكه كردن وړې له خراپه گرتن) ټاوي
زوري دهوي و، پيوستې به شوينيكي تهرخانو تاييه ته يه^(۱).

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، بِرَقْم: (٤٣٣٦)، وَابْنُ مَاجَهَ، بِرَقْم: (٤٠٠٦)، وَالتِّرْمِذِيُّ، بِرَقْم: (٣٠٤٧) وَقَالَ: حَدِيثٌ
حَسَنٌ غَرِيبٌ عَلَىٰ أَنْ سَنَدَ الْحَدِيثِ مُنْقَطِعٌ، هَذَا لَفْظُ أَبِي دَاوُدَ، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الضَّعِيفَةِ)،
بِرَقْم: (١١٠٥).

۶/ کوچ کردن (الهجرة):

له پیناوی خوادا به جیهیشتنی مال و حالو، دوورکه وتنه وه له نیشتمانو خرم و ناشنایان، که یه کیکه له بنه ماکانی رپبازو رپوشوینی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، به مهر جیک هه لومهرجه شهر عییه کانی تیدا ره چاو بکرین، دهرسیکی گهره و گرنگی دینداری و، فاکترو هویه کی بهرهمداری نه فس پاکبونه وه له خوا نزیکبونه وهی ینسانه، خوی په روهردگار فهرموویه تی:

﴿وَمَنْ يٰهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ النساء.

واته: هر که سیك له رپی خوادا کوچ بکات، نه وه له زه ویدا هوکاره کانی لووت شکاندن (ی ناحه زان) و فراوانی (جیگا و ریگا و بژیوی) دهستگیر ده بی و، هر که سیك به کوچ کردویی بهر و لای خواو پیغه مبه رکه ی له مال ه کی بجیته ده ری، نجا مردنی بگاته سه ری، بیگومان پاداشتی له سه ر خوی وه، خواش لیبوردی به به زه ییه.

(۱) هم باسی ناوبروو، هم مهسه له ی (دوستایه تی و دوژمنایه تی) و (بانگه واز) و سه رجه م هم بابه تانه ی په یوه ست به کارو چالاکی نیسلا مییه وه، خوا یارب له دوو توپی کتیبیکدا که له باره ی {کاری نیسلا می و سیاسه تی شهر عی} یه وه له بهر ده ست دایه، ده خریته روو - إن شاء الله تعالی - نیستاش (۲۳-۲۴/۱/۲۰۱۲) ز ده لیم:

ستایش بّ خوا که سه رجه م نهو بابه تانه و هی دیکه ش له کتیبی: (روونکردنه وه ی: بنه ما شهر عییه کان و هیله گشتییه کانی کومه لی نیسلا می) دا، خرا نه روو، هه روه ها کتیبی: (چند بابه تیکی سیاسی هاوچه رخ له بهر تیشکی عه قل و وه حی دا)، دیسان چند مهسه له یه کی گرنگی نهو بواره ی گرتوونه خو ی.

نیستاش (۳۰/۹/۲۰۲۰ ز - ۱۳/۲/۱۴۴۲ ک) ده لیم:

ستایش بی پایان بّ خوی به خشر، له هه ر کام له: {مهوسووعه ی: بیرکردنه وه ی نیسلا می له نیوان وه حی و واقع دا} که پیچ کتیبه و، {مهوسووعه ی: بهر و باشتر تیگه یشتن و پیگه یشتن} که دازده کتیبه، تیگرای نهو بابه تانه و هی دیکه ش، زور باش توپژاونه وه.

به لّام مهسه له یه کی یه کجار گرنګ هه یه، له مهه کۆچکردن و ئاواره ییه وه
له پیناوی خوادا، نابیی فەرماویش بکری، ئه ویش ئه وه یه که:

نابیی کۆچکردن پاساو (مبّر) و په رده یه ک بیو، راکردن و هه لاتی له ژیردا
شیرا بیه وه، چونکه هه موو له مال دەرچوون و نیشتمان به جیهیشتنی، مه رج
نیه به کۆچ (هجرة) له قه له م بدری.

سه رنج بده! چوون خوای زانای ئاشکراو په نهان، مال و حال و نیشتمان
به جیهیشتنی کۆمه لیک به هه لاتی و په فتاریکی ترسنوکانه داناوه و فەرموویه تی:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ

مُوتُوا...﴾ (البقرة: ۲۴۳) هه ر بۆیه ش، مه گه ر چوون، دنا خوای کار به جی،
کۆچکردن و جیهادکردنی هه ر پیکه وه باسکردوون، که واته ده بی کۆچکردن،
جهنگ و جیهادی به دوا دا بیتو، به دوا یه کدا هاتنی کۆچ و جهنگ (الهجرة
والجهاد) ییش چاکترین به لگه و نیشانه یه له سه ر ئه وه، که مال و حال
به جیهیشتنه که، هه لاتی و خوشاردنه وه خو قوتارکردن نیه.

خوای به رزو مه زن فەرموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَؤُلَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۱۸)

واته: بێگومان که سانی، که ئیمانیا نه و، ئه وانه ی که له پری خوادا
کۆچیا نه و و جیهادیا نه و، ئه وانه به ئومیدی به زه بی خوانو، خواش
لیبوردی به به زه بییه.

هه روه ها فەرموویه تی: ﴿ثُمَّ إِنَّكَ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
فَتَنُوا ثُمَّ جَافَهُمْ وَأَصْبَرُوا إِنَّكَ رَبُّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل: ۱۱۰)

واته: پاشان بیگومان پهروهردگارت بۆ کهسانیک، که پاش نازاردانو نارېحه تکران، کوچیان کردوه، دوايي جهنگاونو و خوراگر بوون، مسوگهر پهروهردگارت پاش نهم شتانه (له گه لیان) لیږدوهی به بهرهبیه.

۷/ جهنگ کردن (الجهاد):

نهمیش، که قوناغی کوتایی کارو چالاکیی حاله تی پیش دهولته تی کومه لی مسولمانه و، لووتکه ی هره بهرزی نیسلامه تییه، گه وره ترینو کاریگه رترین^(۱) هوکارو فاکته ری تهزکیه ی نه فسو، پهروهردوه پالاوتنی کومهل و کومهل گای مسولمانیشه.

به لی له راستییدا جهنگو جهادکردن له پیناوی خوادا، کووره یه کی هینده به تینه، ههرچی ژهنگو ژاره له دل و دهر وونی نیساندا لای ده بات و، بوته یه که، به شیویه که کوړو کومه لی مسولمان قال ده کاته وه و له مه که ده دات، که ههرچی خه لکی دل نه خوش و نیمان لاوازو ده غه ل و پوخه ل له نیو ریزه کانیاندا هیه، که شفیان ده کات و په رده یان له سر هه لده مالئ و نابروویان ده بات.

هر بویه ش یه کی که له ناوه کانی سوورته تی (التوبة)، که باسی رووداوه کانی جهنگی (تبوك) ده کات، بریتیه له (الفاضحة) ریسواکه ر.

ننجا نه هلی عیرفانو تهزکیه، تی کړا له سر نه وه یه که دنگن، که بابای ریېوار (سالك) ی ری به ره و خوا چوون (طريق السیر إلى الله)، هه تا دواړو ژو به هه شت به سر ژیان دنیادا هه لنه بژیرو، ژیان پینجو دووړو ژه ی دنیا به کم نه گری، له بواری تهزکیه ی نه فسدا هیچی بۆ به هیچ ناکری و، داری پی له سر به رد دانانری، ده جا خوی په نه ازانیس به راشکاو ی رایگه یاندوه، که هه مو نه وانه ی ناماده ی جهنگو جهادیان نه له ری خوادا، له بهر نه وه یه، که ژیان و

(۱) مه به ست لهو هوکارو فاکته رانه یه، که به کومهل دینه دی، چونکه زانیان نویژ به گه وره ترین خواپه رستی شه خصی و تاییه تی و، جهادیش به مه زترین جوړه خواپه رستی گشتی و به کومهل داده نی.

گوزهرانی که مو کورت و کم بایه خی دنیا یان پی چاکتره و، به سهر به هه شتی رازاوه و نه بروده دا هه لیا بنرژاردوه، وه که فرمویه تی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (۲۸) التوبة.

واته: ئه ئه وانه ئی ئیماتان هیناو! ئه وه بوچی کاتی که پیتان ده گوتری له ریخی خوادا بجه ننگن خوتانتان به زه ویه وه چه سپاند! ئایا ژیا نی دنیا تان پی با شتره له هی دواروژ؟ جا بیگومان ژیا نی دنیا له چاو هی دواروژ به س شتی کی که مه.

که واته:

با ئه وانه ئی به ناوی طه رقه ت و عیرفانه وه، واگومان ده بن، که جه نگ و جیهاد و چه که هه لگرتن و، خو به کوشندان و خه لک کوشتن، پیچه وانه ئی ته زکیه ئی نه فس و صالح بوون و به ره و خوا چوونه !! ناگدار بن، که زور خراپ به هه له داچوون و راست به پیچه وانه وه، هۆکاری کی یه کجار گه و ره و کاری گه ری ته زکیه، جه نگ و جیهاد وه، له گه رمه ئی جیهاد دا مسو لمانان پا لاوته ده بن: ﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾

﴿۱۴۱﴾ آل عمران، ته نیا که سانی کی ش ده توانن له ریخی خوادا بجه ننگن و بکوژرین، که به راستی بو خوا ساغو یه کلابوینه وه، به شی دنیا و شه یطانیان پیوه نه مابی: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ...﴾ (۱۱۱) التوبة.

واته: بیگومان خوا گیان و سامانی له بروداران کپیوه، که به هه شتیان هه بی، له ریخی خوادا ده جه ننگن و ده کوژن و ده شکوژرین...

ئىستا ستايش بۆ خاۋى خاۋەن ھەموو چاگەو نىعمەتلىك، كە لە ھەشت تەۋەردا، سەر جەم پەنجاو دوو (۵۲) ھۆكارو ئامپازى پىي صالح بوونى ئىنسانو، بەرەو خاچوونمان نووسى، كۆتايى بەم بەشى سىيەمەي ئەم كىيە دىنن، كە پىم وايە ۋەك چۆن لە پروى قەبارە ۋە گەۋرەترىن بەشە، لە پروى نىۋەڧۆكىشەۋە گرنگترىنەنە. بەلام بە پىۋىستى دەزانم لە كۆتايى ئەم بەشەدا، ئەم ھەوت ئاگادارىيى و پروونكردەنەۋەش بە كورتىيى و گوشراۋىيى بىخەمە پرو، كە كەم و زۆر پەيۋەستىن بە ھۆكارەكانو جۆنەتەي نەفس تەزكىيەبوونو بەرەو خوا جونەۋە:

۲- وشەى (قَلْب) یش تەعبیر لە لایەنى (هەست و سۆزو ویست و نەویست) ی
گیان دەکات و، ئەو دڵە مەعنەنەوییهش، کەم و زۆر، پەیوەندیی بە سینە و دلی
گۆشتینە و هەیه، بەلام نازانین چۆن؟

۳- وشه‌ی (نَفْس) یش وه‌سفی ږووحه له و ږووه‌وه، که په‌یوه‌ندی به‌جه‌سته و داخو‌ازی و غه‌ریزه سروشتیه کانیه و هه‌یه.

۴- وشه‌ی (عَقْل، فُؤاد) یش ته‌عبیر له حاله‌تی بیرک‌دنه‌وه و خولیاکانی ږووح ده‌کات، شایانی باسیشه، که ږووح به‌بی جه‌سته‌ش ده‌گونجی هه‌بی، به‌لام نه‌فس و دل و عقل، په‌کیان له‌سهر هه‌بوونی جه‌سته که‌وتوه، واته (گیان) ده‌گونجی بوونیکی سهر به‌خو (مستقل) ی هه‌بی، به‌لام سییه‌که‌ی دیکه واین.

دوهم: دل‌ی ساغ (قلب سلیم) تاکه ده‌ستمایه، که له ږوژی دوایدا فریای ینسان ده‌که‌وی و، ده‌بیته هو‌ی له دوزه‌خ قوتار بوونی و به به‌هشت شاد بوونی، وه‌ک خوی کار به‌جی فهرموویه‌تی: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝٨٨ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ۸۹ الشعراء.

واته: نه و ږوژه که سامان و کوران سرود ناگه‌یه‌ن- به‌هیچ که‌س-، مه‌گر که‌سک به دل‌یکی ساغوه هات‌بیته لای خوا.

بی‌گومان دل‌ی ساغ، نیشانه‌ی زورن، که‌واته بو نه‌وه‌ی هه‌ر کام‌یکمان، تاراد‌دیه‌ک ناگاداری ساغی و نه‌ساغی دل‌مان بین، با چه‌ند دروشم و نیشانه‌یه‌کی دل‌ی ساغ بخه‌ینه ږو، نه‌گه‌رچی به‌کور‌تیش بی:

۱- له دل‌دا چه‌سپان و ده‌مه‌زانی خوا به‌یه‌ک‌گرتن (التوحید)، که به تاک و پاک و بی وینه دانانی خویه، به دل و دهر وون به زمان و به کرده‌وه له په‌روهر دگار‌یتی (الربوبیة) و په‌رستراو‌یتی (الألوهیة) و ناو و سیفه‌ته‌کانیداو، خو به دوور گرتنه، له هه‌موو جوړو شیوه‌کانی کوفرو شیرک و نیفاق و سه‌رپ‌چی.

۲- تام و چیژ وهر گرتن له نویژو ږوژو و زی‌کرو قور‌تان خویندن و پارانه‌وه... هتد.

۳- هه‌ستکردن به تالی‌ی و ناخو‌شی هه‌ر گوناخ و خراپه‌یه‌ک، هه‌ر چه‌نده گچ‌که‌ش بی.

۴- نیشانه‌یه‌کی دیکه‌ی دلّی ساغ ئه‌وه‌یه، که ئینسان به‌گشتیی ته‌نیایی پی خوشتر بیّت له تیّکه‌لبوونی خه‌لک، مه‌گهر له کاتی ئه‌نجامدانی ئه‌و ئه‌رک و کاره خیرانه‌دا، که په‌کیان له‌سه‌ر تیّکه‌لبوونی خه‌لکی که‌وتوه، وه‌ک: بانگه‌واز، فه‌رمان به‌چاکه‌کردن و نه‌هی له خراپه‌کردن، جیهاد.

۵- پاکیی دلّ له بوغزو غه‌ره‌زو ئیره‌یی (حسد) و، به‌سووک سه‌یرکردنی خه‌لکی.

۶- به‌زه‌یی و په‌رۆش و دلّ پی سووتان، سه‌بارت به‌و که‌سانه‌ی، که ئازاری ده‌ده‌ن و خراپه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، هه‌روا دوعا بۆ کردنیان و، داوای شیفا و چاکبوونه‌وه بۆ له‌خوا کردنیان.

۷- خوشویستن و دۆستایه‌تی‌کردنی برواداران و، بوغزاندن و دۆژمنایه‌تی‌کردنی بی‌پروایان، که پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌قائمترین قول‌غه‌ی پروا (أَوْثَقُ عُرَى الْإِيمَانِ) له‌قه‌له‌م داوه.

ئه‌مانه‌هوت نیشانه‌و به‌لگه‌ی بنچینه‌یی و به‌رچاوی، دلّی ساغ و سه‌لیم، خوا به‌قسمه‌تمان بکات و له‌فه‌یزو به‌خششی خۆی بۆمان زیاد بکات.

سێیه‌م: ئینسان ته‌گه‌ر بیه‌وئ به‌ره‌و خواناسین و به‌دیدار شادبوونی خوا (لقاء الله) رێ بگرێته‌ به‌ر، نابێ جگه‌ له‌ناسینی خوا، په‌ی‌بردن به‌سیفه‌ته‌ به‌رزو په‌سنده‌کانی و، لێ نزیکبوونه‌وه‌ی و ئه‌و شتانه‌ی، که پاشکۆی ئه‌وانه‌ن، وه‌ک چوونه‌ به‌هه‌شت و، چه‌پاله‌ دران له‌دۆزه‌خ، هیچ نیازو مه‌به‌ستییکی دیکه‌ی هه‌بیّت، ته‌نانه‌ت نابێ مه‌به‌ستی له‌و به‌ره‌و خوا چوونه‌ (بووژاندنه‌وه‌ی ئیسلام) یش بیّت! ^(۱) چونکه‌ نه‌فس و شه‌یتان له‌په‌نای ئه‌و جوړه‌ مه‌به‌ست و ئامانجه‌ به‌رزو پاکانه‌دا، گه‌راو توخمی ده‌یان جوړه‌ نه‌خۆشیی پیسو و کوشنده‌ داده‌نیین.

(۱) مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نیه که مسوڵمان خه‌م له‌ئایین و به‌رنامه‌ی خوا، چه‌سپاندنی له‌ژیان و گوزهرانی کۆمه‌لگادا نه‌خوات، به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه، که نابێ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ بیته‌ هانده‌رو پالنه‌ری به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن و په‌رستنی، چونکه‌ به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن، خۆی له‌خۆیدا به‌رزترین مه‌به‌سته‌و، ناگرێ بکرێته‌ ئامرازو په‌یژه‌ بۆ جگه‌ له‌خۆی.

چوارهم: بۆ قبوولېبون و وەرگیرانی هرکاریکی خپرو چاکه، سی مهرج پیویستن:

- ۱- بهس خوا مه بهست بوون و ریا تیدا نه بوون (عدم وجود الرياء).
 - ۲- هست نه کردن به خوږه سندی (عدم الإحساس بالعجب).
 - ۳- دوورېون له داهینان (الإبتعاد عن البدعة) له بواری پروا و عیباده تدا.
- به لئ... خوا پی مه بهست بوون (الإخلاص) و به شان و شهوکه تی خوږه نازین و، هم موو شتی که له خوا زانین و، شوین پی هه لگرتن (اتباع) ی شهرع، سی مهرجی بنه رتین، بۆ وەرگیرانی هرکاریکی چاک و، به نه بوونی هر کامیکیان، ینسان رنج به خه سار ده بی و، ده بیته سه پانی پووشی، به واتایه کی دیکه: (ریاء) و (عجب) و (ابتداع) سی کرم و میکړوبی پیسن، هر کامیکیان - چ جای هه رسیکیان - بکه ویته هر کاریکی خپره و، وه شیری هه لگه راو و، گه نمی سن و کوپرو لیډراوی لی دیت و، خاوه نه که ی رنجه رږ ده بیته.

پینجهم: هر کاتیک ویستت بزانی داخو له لای په روه ردگار چونی؟ رامینه بزانه نه و له لای تو چونه، چونکه نه و له لای تو چون بی، توش له لای وی ناوی.

که وایی:

- ۱- تو چه ندهت خوا له لا به قه دره، نه ویش هینده قه درت ده گری.
- ۲- تو چه ندهت نه و خوشده وئ، نه ویش هینده.
- ۳- تو چه نده به تنگ رهامه ندی ویه و بهی، نه ویش هینده.
- ۴- تو چه نده خیرایی ده که ی له جیبه جی کردنی فرمانه کانی خوا دا، نه ویش هینده لوتف دهنوینی، له وه لامدانه و ی داوا کانتدا.
- ۵- تو چه ندت نه و له یاده، نه ویش هینده: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ...﴾ ﴿١٥٢﴾ البقرة.
- ۶- تو چه نده له سهر وی تو وره ده بی، نه ویش هینده: ﴿... اِنْ نَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾

... ﴿٧﴾ محمد.

۷- تۆ چەندە عادەتی خۆت بۆوی تێکەدەدی، ئەویش هێندە (خرق العادة) ت بۆ دەکات، سەرنج بدە! چۆن عادەتی سرووتان (إحراق) ی لە ئاگر دا نەهێشت بۆ (إبراهیم الخلیل).

۸- تۆ چەندە پشستی پێ ببەستی و تێپرابیی، ئەویش هێندە پشست دەگری و بە دەنگتەوه دی.

۹- تۆ چەندە چاکە ی لێ چاوەروان بکە ی، ئەویش هێندە چاکە لە گەڵ دەکات. ئەمانەش هەموویان لە پستە ی: {أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي...} (۱)، دەفامرێنەوه، کە بوخاریی گیراویەتەوه.

بەلام لێردا دەبی دوو شتمان لەبیر نەچن:

أ/ چەندە خوا بناسی، ئەوەندەش لێی دەترسی و، خۆشتەوه ی و، گومانەت بەرامبەری چاک دەبی، چەندەش خۆشتبوی و لێی بترسی و گومانی چاک ی پێبەری، ئەوەندەش بەندایەتی ی بۆ دەکە ی، وەك زانای ناودار (الحسن البصري) گوتویەتی: {لَوْ أَحْسَنُوا الظَّنَّ لَأَحْسَنُوا الْعَمَلَ} (۲). واتە: ئەگەر گومانیان باشبوا ی، کردەوه ی چاکیان دەکرد.

ب/ (چەندە ی تۆ (ئەوەندە ی وی، یە کسان نین و پێکەوه ناخێنە تەرازوویە کەوه، بە لکو (چەندە ی تۆ لەقەدەر خۆتەو (ئەوەندە ی ویش لەقەدەر وی! هەربۆیەش خوا لە فەرموودە ی قودسییدا فەرموویەتی: {وَإِذَا أَقْبَلَ إِلَيَّ يَمْشِي أَقْبَلْتُ إِلَيْهِ أَهْرُولُ...} (۳). واتە: ئەگەر بە رویشتن بۆ لام بی، بە راکردن بۆ لای دەچم.

شەشەم: پێی بەرهو خواچوون کۆتایی نیە، چونکە خوا بێ سنوورە، دیارە دەریای ناسینیشی بێ سنوورەو، (کامل بوون) ی مرووفیش شتیکی رێژەیی (نسبی) یە،

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ، برقم: (۶۹۷۰)، وَمُسْلِمٌ، برقم: (۲۶۷۵).

(۲) فيض القدير على الجامع الصغير: ۷۵۷۰، و(الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج ۱۰، ص ۶۰.

(۳) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ، برقم: (۶۹۷۰)، وَمُسْلِمٌ، برقم: (۷۱۲۸)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

د دنا ټینسان هر گیز به ته و اوایی له دنیا دا (کامل) نابیی، چونکه نه گهر و ابیی،
جموجول و بهر و خواجیرونی کوتایی پی دی و راد و دهستی!!

حهوتهم: پهنه یه کیځ بیرسی: باشه نهو رییه شهش قوناعییه، که تو
ناوت لیناوه: (ریځای صالح بوون و بهر و خوا چوون)، سهر به کام له ریبار
(طریقه) هکانی (تصوف) هو، نه گهر له ریبارزه ناسراوه کانی سوفیایه تییش جوییه،
ناوی چییه؟

ده لیین:

ټیمه ریرو حورمه تی زورمان بو هه موو نهو ریبارزه راستو^(۱) ساغانه ی (تصوف)
ههیه، که خه لکیکی زوریان بهر و خوا گیراوه ته و هو، ژماره یه کیشیان لی به
خول گه یاندوونو، ئیسلامی کی راستو ساغان تی گه یاندوون، به لام نه و هی ټیمه
لیره دا به (ریځای صالح بوون و بهر و خوا چوون) مان داناوه، ناویکی تاییه تی
نیه و، راسته و خو له قورئان و سوننه و نه زمونی راستو ساغی خواناسان
وهر گیراوه، نه گهر بگوئیی هیچ ناویشی لی بنرین، ده لیین: (ریبارزی
موحه ممدیی) یه.

(۱) به لی.. ټیمه ریرومان بو ریبارزه راستو ساغه کانی (تصوف) ههیه، به لام به داخه وه له میړه (تصوف) ی
راسته قینه، مه گهر به ده گمن، دنا بی سهر و سوراغهو، زور ریچکه ی خوارو خیچ و پر بی دعه و
نه فسانه ش به ناوی (تصوف) هوه هاتوونه گوړی، که له جیاتی ته قواو دینداری و صه فای دل و... هتد، ههر
چلک و چه بهرو قوراوی سهر کی شیی و دنیا داری و ژهنگی دهر و نیان لی ده چوړی.

به‌شی چوارهم

پەرچو کۆسپه‌کانی
سەر ڕێی
به‌ره‌و خوا چوون

له تۆره کۆمه‌ڵه‌یه‌تییه‌کان له‌که‌ڵتانی
بەش هه‌م ئێر مۆهه‌ج التواهل الاجتماعی

ڕاگه‌یه‌اندنی هه‌که‌ڵه‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

QR codes

Alibapir

هه‌ڵه‌لی
ڕاگه‌یه‌اندنی هه‌که‌ڵه‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

QR codes

ڕاگه‌یه‌اندنی هه‌که‌ڵه‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

پیشدهستی:

خوینهری خوشهویست !

بیگومان (ریڳای صالح بوون و بهره و خوارچون) هه چهنده له ورووه ده که مایه ی نارام گرتنی دل و ناسووده یی دهروونه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (۲۸) الرعد، تاکه کالایه که پر به بالای ناخ و زگمـاک (فطـرة) ی نینسان: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ...﴾ (۳۰) الروم. واته: دهجا پرووی خوٚت به چاکی و پاکی له گهل نایندا راست بکه، چونکه (نا نهوویه) نهو فیطرته ی، خوا خه لکی له سهر سروشتانده، دروستکرای خوا گورینی بو نیه، نا نهوویه نایینی ریک و راست (ی خوا، که له گهل فیطرته تا پیکه لپیکه و جوته).

به لئ، له و پرووه ده، که گوتمان، پروکردنه خواو خو ته زکیه کردن، نه که هه ناسانه، بگره یه کجار به له زهت و به تام و چیژی شه، به لام له و پرووه ده، که نینسان به مه بهستی تاقیکرانه وه له م سهر زهوییه روناوه، نهو ژیان و گوزهرانه کاتییه ی بو ساز کراوه: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (۷) الکهف.

واته: ئیمه هه رچییه که له سهر زهوی هیه، کرد و ومانه ته هو ی رازانه وه ی، بوته وه ی تاقییان بکهینه وه، داخو کامیان کرده وه ی چاکتره.

به لئ، له م پروهشیانه وه، که نینسان هه می شه له ژیر چاودیری و له حاله تی تاقیکرانه وه دایه و، دهیان و سه دان کوسپو له مپه ری جورا و جورو، چه ندان ئیش و گرفتاری و ناسورو، گه لیك جه رده و ریگری به زهرو زور، خو یان له و رییه دا بو مه لاسداوه و، هه ر له ده رفه تیك ده خه فتی، بو زهفر پیبردنی و له بوسه که وتنی، له م

پرووه شهوه، ههتا بلتی ریځایه کی سهخت و دژواوه مهترسییداره، دیاره پیغه مبهری خواش (صلى الله عليه وسلم) ته م لایه و پرووهی ژيانی دنیای له بهرچاو گرتوه، که فهرموویه تی: {الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ} ^(۱).

واته: ژيانی دنیا چه پسخانه ی برودادرو به هه شتی کافره ^(۲)، ههروه ها، که فهرموویه تی: {حَقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَحَقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ} ^(۳).

واته: به ههشت به سهختیه کان ئابلووقه دراوه - ئاگری دۆزهخ - یش به ئاره زووه کان دهوره دراوه.

ئنجا خوا یاریی ئیمه له م به شهی چواره مه دا، له ههشت ته وهردا سه رزمی ریکی خیرای تهو کۆسپو ته گهره سه ره کیانه ده کهین و، سهرو تیشکیکیان ده خهینه سه ر، تاکو ریپوارانی ریی به ره و خواچوون، له لایان نامۆ نه ناسراو نه بن و، له نه کاو به سه ریاندا نه کهون و، بی ئاگیانه و نه زانانه به ته له و داویانه وه نه بن و، له بۆسه ی به دیان نه کهون و، له ئاکامدا له تاقیکردنه وه ی گرنگو گه وهره مه ترسییداری ته م ژیا نه دنیاییه نه کهون و، له جیاتی به رزبوونه وه بۆ پله بلند هکانی به ههشت، له په وروو له ئاگری نیل دراوی ^(*) دۆزهخ نه کهون!! خوا په نامان بدات.

(۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۷۶۰۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۳۲۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۴۱۱۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۶۸۷) وَعَبْرَهُم، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

(۲) واته وهك چۆن مەروەف له زیندان دا ئازاد نیه و جم و جۆله کانی سنووردار کراون، به هه مان شیوهش بابای مسوولمان له ژيانی دنیای دا، ناتوانی به ئاره زووی خۆی جم و جۆل بکات و، شه ریعت هه ئس و کهوته کانی سنووردار دهکات، نامسوولمانیش له و پرووه وه که چی که یفی لی یی له دنیا دا ده بکات بی گویدانه دین و رهوشته، له و پرووه وه وهك ته هلی به هه شته وایه، که هیه چ شتیکیان لی قه دهغه نیه.

(۳) رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۸۹۳۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۷۳۰۸)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۷۱۹) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

* (نیل دراو: کلپه سه ندوو، بلتسه دار.

تهومری یه کهم:

بهه له حالیی بوون له ئیسلام

به پراستی بهه له و ناپاست تیگه یشتن له ئیسلام - به پای بهنده - گه وره ترین و به زه ترین کۆسپ و له مپهری ته زکیه ی نه فس و صالح بوون و به ره و خوا چوونی ئینسانه . چونکه ناشکرا و به لگه نه ویسته ، که له پری خوا و نه بی مرؤف به ره و خوا ناچی و ، تاکه ریگایه کیش ، که خوا پیشانی بهنده کانی داوه بۆ به ندایه تییکردنی و لی نزیکبوونه و هی و به ره و لاچوونی ، تهو ئیسلامیه ، که له دوو سه رچاوه پوون و بی چه ندو چوونه که ی دایه ، که قورئان و سوننه ت (الکتاب والسنة).

به لی ، ته نها و ته نها به پری ئیسلامدا و ، به پابه ندیی به قورئان و سوننه ته وه و ، به فرمانبه ریی کردن بۆ خوا و پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) ... أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ... ﴿٥٩﴾ النساء ، ئینسان پری راست و دروستی ته زکیه ی نه فس و صالح بوون و به ره و خواچوون و به دیدار شادبوونی ، بۆ ته خت و هه موار ده بی .

به لام بیگومان خودی پروا به ئیسلام هیان ، چهنده گرنگه و شوینکه وتنی ئیسلامه تی چهنده مه به سه ته ، چۆنیه تی تهو پروا پیه یان و شوینکه وتنه ش ، هینده گرنگه ، دیاره ، که مه به ستیش له : (أَحْسَنُ عَمَلًا) هه ره ته وه یه وه ک (الفضیل بن عیاض) گوته ویه تی : خوا هیچ کرده وه یه ک و نه ناگری^(١) تا دوو مه رجی سه ره کیی تییدا نه بن :

أ- بهس بۆ خوابوون (خالص).

ب- راست بوون و به پیی شه رعی خوا بوون (صواب).

خۆ بۆ خوا ساغ کردنه وه (الإخلاص لله) ش ، زاده و به ره می خوا به یه کگرتن (توحید) و (لا اله الا الله) گوته و ، شوین شه رع که وتن (الاتباع للشرع) یش ، به ره می

(١) پروانه : (الأساس في التفسير) سعید حوی ، ج : (٥) ، ص : (٢٥٣٦).

شوین پیی پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌لگرتزو (محمد رسول الله) گوتنه، ئەم دووانه‌ش: (لا اله الا الله و محمد رسول الله) کللی دەرگای چوونه نیو ئیسلامو، دوو شابالی پی فرین و پی به‌رهو خوا چوونی ئینسانن.

ئێستاش با له چوار پرگه‌دا مه‌سه‌له‌ی {به‌هه‌له‌ له ئیسلام حالێ بوون} و، چۆنه‌تی کۆسپ و په‌رچبوونی له‌ پێی به‌رهو خوا چوونداو چاره‌سه‌رکردنی، بتوێژینه‌وه:

یه‌ك: به‌ هه‌له‌ تیگه‌یشتن له ئیسلام چیه‌و چۆنه‌؟!

هه‌ر به‌كورتیی ده‌لیین:

هه‌ر جوژه‌ گۆرین و ده‌ستکاری و كه‌م و زیادکردنێك، له‌ تاینو به‌رنامه‌ی راستو تیرو ته‌واوی خوای په‌روه‌ردگارو دادگه‌رو زاناو كاربه‌جی و به‌ به‌زه‌یی‌دا، هه‌تا له‌ بواری تیۆری (نظری) و له‌ بازنه‌ی عه‌قل و زه‌ین و بیرو بۆچووندا، به‌ (به‌ هه‌له‌ له ئیسلام حالێ بوون) داده‌نری، بۆ وینه‌:

(١) ئەو كه‌سه‌ی، پێی وایه ئیسلام ته‌نیا په‌یوه‌ندییه‌کی رووحیی نیوان خواو ئینسانه‌و، ئەو په‌ره‌كه‌ی له‌ جوغزی باری كه‌سیتی (الأحوال الشخصية) ناچیته‌ ده‌ریو، به‌ هیچ په‌نگێك به‌رهو ئاسۆی خه‌مخواردن له‌ كۆمه‌لگا و حوكم و سیاسه‌ت هه‌لناكشی و ناچیته‌ سه‌ری^(١)!!

(٢) ئەو كه‌سه‌ی، پێی وایه: ئیسلام، راسته به‌رنامه‌و په‌یره‌وی سه‌ره‌له‌به‌ری ژیا‌نو گوزه‌رانه‌، به‌لام به‌ هیچ جوړێك و له‌ هیچ حالێكدا په‌نا بردنه به‌ره‌یزو چه‌کی تی‌دانیه‌و، مسو‌لمان ده‌بی هه‌میشه‌ خه‌لك و كۆمه‌لێکی سه‌لامه‌ت و بی زه‌رو هێدی و مه‌ندوب، به‌ هیچ شتێك شلوی، نه‌بن، ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر سه‌تم و ده‌ست درێژی‌شیان لێ بکری^(٢)!!

(١) وه‌ك عه‌لمانییه‌كان و خه‌لكێکی عه‌وامی بی ناگا گومان ده‌بن.

(٢) مه‌به‌ست ته‌وانه‌یه‌ كه‌ وشه‌ی جه‌نگ و جیهادیان له‌ فه‌ره‌نگی می‌شکیاندا سپی‌ده‌ته‌وه‌.

(٣) ئەو كەسەى، پىئى واىە ئىسلام، تەنيا لايەنى مەعنەوىيى و ئەخلاقيەى، تەنيا بە زىكرو فيكرو تەزكىيەى نەفس، ئىنسان دەتوانى بىتتە مسوئمانىكى تىرو تەواوو كامىل^(١)!

(٤) ئەو كەسەى، پىئى واىە ھەرچى زانىيارىيى و ھىكمەت و دەستوورو ياساى نىو قورئان و سوننەت ھەيە، زاناو پىشەوا پىشەو ھەمويان لى ھەلھەنجان و، ئىمە ئىستا دەبى بە ھىچ رەنگىك رىگا بەخۆمان نەدەين، كە لە بازەو جوغزى ئىجتىھاد و بۆچوون و كەلەپوورى ئەوان دەرىجىن و، پىويستە چى ئەوان گوتوويانە، بەبى تىفكرىن و بەندو مەرج (قىد و شرط) ھەرىبگرىن و پىيەو پابەند بىن^(٢)!!

(٥) ئەو كەسەى وا دەزانى ھەرچى كاتى خۆى زاناو پىشەوايانان لەكاتى ھەبوونى قەوارەو ھوكمىكى نىمچە ئىسلامىدا، لەبوارى سىياسەتى شەرعىدا گوتوويانە و نووسىويانە، ئىمەش - بەبى رەچاوكردنى ھەلومەرجى سىياسىي و گۆرانكارىيەكانى دىنا -، لەسەرمان پىويستە پىيەو پابەندو، بۆى گوى لەمست بىن و لىى دەرنەچىن^(٣)!!

(٦) ئەو كەسەى، پىئى واىە مسوئمانان بۆيان نىە كۆمەل و ھىزبى جۆراو جۆر، بۆ ھىنەندى ئەو ئامانج و مەبەستە شەرعىيانە پىكىبىن، كە بە كارى بەكۆمەل و ھەرەزكارىيەى نەبى دابىن ناكرىن، ھەك فەرمان بە چاكەو رىگرتن لە خراپەو، جىبەجى كردنى ياساكانى شەرع و چەسپاندنى سنوورو سزايەكانى، جەنگ كردن لەدژى دوژمن و ناھەزانى ئىسلام داگىركەرانى خاك و ولاتىان دا، گومانى واىە، كە ھەر كارو چالاكىيەكى لەو جۆرە، شتىكى ناشەرعىيەو

(١) مەبەست زۆربەى ھەرەزۆرى ئەھلى تەسەووفى ئەم رۆژگارەى، ھەرەھا كۆمەلنىك رەوت و مەشرەبى دىكەى ھاووتەيان.

(٢) مەبەست لاساى كەرەكان، بە ھەردووك جۆرى مەزھەبىي و سەلەفىي ناوھە، كە لەم خالەدا يەكسانن.

(٣) مەبەست ھەر كەسىكى فيكر قالىب بەستووى بە واقع نائاشنايە.

بیدعه تیځی په یداکراوه^(١)!!

(٧) ټو کهسهی، پیی وایه وایه، بو ټوهی خه ټکی دنیاو هه نده ران وانه زانن، که ټیمه مسو ټمان و ټایینه که مان دواکه و ټوه به جی ماوین و، بو ټوهی پږمان لی بگرن و ټوانج و پلارمان تی نه گرن و، ټومه تی دژی دیمو کراسیی و مافی مرؤفو شارستانه تییمان پال نه دهنه لاو، موری توند پوهی و پشه کوژی و ټوقاندن (التطرف و الاغتيال و الارهاب) مان به نیوچه وانه نه ټین، گهره که ده سته رداري هه ندیک له وشه و زاروا کهانی خو مان بین و، هه ندیک له وشه و زاروا کهانی ټه وان به کار بی ټین و، خو مان و ټایینه که مان له و قهیرانی ټومه تباریی و په خنه لیگیران و ټوانج و پلار تیگیرانه، قوتار بکه ین^(٢)!!

(٨) ټو کهسهی، پیی وایه هه رچه نده ټوانا و ټاماده یی جهنگ و پوه پوه و بونه و دشمان له گه ټ کومه ټگا و دهور و بهری تی که ټ و پی که ټ (له مسو ټمانی چاک و گونا هبارو بیدعه تچیی و هه لگه پراوه و، مرؤفی کافرو هاو بهش دانه رو زه ندیق و... هتد) ماندا، نه بی، ین ټوانا شمان هه بی، به لام له بهر هه ر هژی که بی، ټو جهنگ و بهر دنگارییه دوا بخری، ین هه ر نه کری و به پیویست نه زانری، به لی، ټو کهسهی له گه ټ هه بوونی هه ل و مه رجی کی ټا و اشدا، پیی وایه، که به هیچ پهنگی ټ دروست و پوه نیه، سلاو و مه رچه با له و خه ټک و کومه ټگایه بکری و، هیچ جوړه مودارایه کیان له گه ټ بکری و، وا ده زانی به و مه رچه باو موداروا پی که وه

(١) مه به ست هه مو ټه وانه یه که پروایان به کاری پږک و پی ټک و یاسا دار (العمل المرتب و المنظم) نیه، بی ټاگا له و دی که به دیلی ټوه بهس بی سه ر و بهری و پا شا گه ردانیی و کهس به که سییه!! سه ر و پای ټوهی، که چه ندان ده قی قور ټان و سو نه ت فه ر ز بوونی کاری به کومه ټ و هه ر و ده زیان لی د فام ری ټه وه و، چه ندان ده قیش فه رمانیان به کومه ټ بوون و پږک و پی کی مسو ټمانان کړدوه و، پږو بلاوی و پهر ته وازی و بی سه ر و بهر دیان قه ده عه کړدوه.

ټنجا ټو جوړه که سانه ش ټو قسانه ش ده کهن به تیوری: به کړدوه خو یان هه ولی کومه لېوون و کاری هه ر و ده زی و پی که وهی، هه ر ده دن!!

(٢) مه به ست ټو جوړه که سانه یه که له ژیر فشارو ټاوو تی نی ریچ که و بیر دوزه کان و، شه پولی سی کولاریزمی روژ ټا وادا، به زیون و تی شکان.

هه لکړدنه، ته نازول له ټيمان و ئيسلام ده کړئ و، خاوه نه که ی له باز نه ی ئايين و ده در ده نړئ^(۱)!!

(۹) ټو که سه ی، پټی وایه ئيمه ی مسولمان، ته گهر بانه وئ له ره وړه وئ ژيارو شارستانيه ت به جئ نه مي نين و، له م سه ده ی پازده ی کوچي و بيست و يه که می زاييني دا، بهر ه ی خومان له ناوئ ده ري نين، ناچارين که له ژير فشار و گوشاري زانست و بهر و پيش چوون و گوړاندا، ده سته بهر داري گه ليک شتي ئايينه که مان بين و وازی لي بهي نين، له سونگه ی ټو وه و، که له گه ل زانست و برياره کانيدا ناغونجئ^(۲)!!

(۱۰) ټو که سه ی، پټی وایه بو ټو وه ی بتوانين کار و چالاکی ئيسلاميانه مان دري ژه پئ بده ين و، له ني و سر جه م چين و تو ژه کاني کو مه لگادا کاري گه ري خومانان ه به ي، حه تمه ن پيوسته سر جه م ټو شتانه ی، که خه لکی باري پيان ه و گرتو ه و پيان ه و راهاتون، ته گهر شيرک و بيدعه ت و گوناح و داب و نه ريتي کافران و نه فامي تي (جاهلية) يش بن، له بهر دلگران نه بووني خه لک و دلراگرتنيان، لييان بي ده نگ بين و ده ستیان لي نه ده ين^(۳)!!

(۱۱) ټو^(۴) که سه ی پټی وایه - به پيچه وانه ی پيشو و - پيوسته له سره بچو وکترين مه سه له هه رچه نده سوننه ت، يان را جيايي (اختلاف) يه کی فيقه يي و جوزئيش بيت، ته گهر دنيای له سره تيکچو وه، پيوسته و ده ده نگ بيين و به شه ر بيين !! به ي ره چا وکړدني قازانچ و زيان (المصلحة والمفسدة) و گرنگ و

(۱) مه به ست ټو جوړه که سانه يه، که به شي ټو ده کی ئايديا يانو ناواقعي يانه بير ده که نه وه، بي ټو وه ی بتوانن هيچ هه نگو وټکی کر ده ي بنين و، هه رده م خه ريکی ره خنه گرتن له م و له و و، حوکم ده کړدني عاتقي يانه يان به سر خه لکيدا، کر دو ټه پيشه.

(۲) مه به ست ټو جوړه که سانه يه، که ئيستاش هه ر له سر مه زه ي {له دروونه وه تيشکاندن} و بريقه بريقي ته کنول ژيا چا و ټه بله ق کر دوون و، باو و (ثقة) له ق کر دوون.

(۳) مه به ست زوړه ی خه لکی عه شايه رو عه وام و ژماره يه کيش له مه لايه کانه.

(۴) مه به ست خه لکيکی زوړه له گه نچ و لاوی تازه زمان به ئيسلام پزاو.

گرنگترو، فەرزو سوننەتو، ریزبەندیی (ترتیب)ی لەپیشترەکان (الأولویات)!!.

بەلێ خۆنەری خۆشەویست !

مەبەستم لە {بە هەڵە لە ئیسلام گەیشتن} ئەو جوۆرە بۆچوونانەو هاووێنەکانیانە.

ئێستاش با لە برگەى دووهدا، تیشك بخەینە سەر ھۆکارەکانی پەیدابوون و سەرھەڵدانى دیاردەى بە هەڵە لە ئیسلام حالیى بوون.

دوو: بەهەڵە لە ئیسلام حالیى بوون، بۆچی و چۆن پەیدا دەبێت ؟

ھۆکارەکانى سەرھەڵدانى دیاردەو نەخۆشیى ناوبراو زۆرن، کە پەنگە ئەم ھەوتە سەرەکییەکانیان بن:

(۱) دووریى لە قورئان و سوننەت و ئەو زانیارییانەى، کە پێیانەو پەيوەستن:

پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەلێنى داو، کە ھەر کەسێک دەست بە قورئان و سوننەتەو بەگرت، ھەرگیز پێى لى تێکناچى و سەرگەردان نابى: {تَرَكْتُ فَيْكُمْ أَمْرَيْنِ: لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ، وَسُنَّةَ رَسُولِهِ} (۱).

(۲) دووریى لە پێشەواو زانیانی پەسەن و، میراتگرانى پاستەقینەى پێغەمبەران علیہم الصلاۃ والسلام:

بەلێ، بەراستیى وەك فارس گوتوویانە: (نیمە حکیم جان مى برد، نیمە ملا دین مى برد)، ئەو کۆلکە زاناو بەناو پێشەوايانەى، کە تەنیا بەرگو پۆشاکیان لە خەلکی عەوام جیایەو، ھیچیان لەو خەلکە زیاد نیەو، خۆشیان لە خەلکی سادەو

(۱) رَوَاهُ مَالِكٌ فِي (الموطأ)، برقم: (۱۳۹۵)، وَصَحَّحَ إِسْنَادُهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السلسلة الصحيحة)، بەلام لەجیاتى (سنە) وشەى (أهل بيتي)یە.

عهوام كړدو ته پيشه و او چاوساغ، رڼلې سهره كييان هه يه له سهر ليشيواندن و به هه له داچوونيان له ناسيني ئاييني خوادا.

٣) خو كورت هه لهيټان له سهر بهرهم و كه له پوړي زانايه ك، يان چهند زانايه ك:

چونكه زورجاران و ابووه و دهبي، كه يه كيك له زاناياني ئيسلام بو پاستكر دنه وهى چهند هه له و ناته و او بيه ك و، تيشك خستنه سهر چهند مه سه له يه ك، كه نه و زانايه له كاتى خويدا به پيويسى زانيون، كتيبيكى نووسيوه بو وينه: (احياء علوم الدين)ى (غه زاليى) و (كتاب التوحيد)ى (محمد بن عبد الوهاب) و (كليات رسائل النور)ى (نورسي) خوا ليسان خوش بي، كه هه مويان له و جوړهن، ئنجا نه و جوړه كتيب و بهرهمانه به تاييه ت و، كتيب و بهرهمى زانايان به گشتي، ناگونجى بو تيگه يشت له ئيسلام به هه موو لايه نه كانيه وه، پشتيان پي به سترى، چونكه هه ر كاميان لايه نيك، يان چهند لايه نيكي ئيسلام باس دهكات، نه ك تيكراي لايه نه كان و هه موو ئيسلام و، ته نيا كتيب و سهرچاويه ك، كه سهرجه م ئيسلامه تيان تيدا خراي ته پروو (قورټان و سوننه ت)ن و به س.

٤) (دهمارگيري) (تعصب) بو مه زب و قسه و بهرهمى زانايه ك، يان چهند زانايه ك و بير ته سكي:

چونكه دهبي هه موومان دلنيا و مسوگر بين، كه بيجه له پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم)، هيچ كه سى ديكه له هه له پاريزاو (معصوم) نيه و، وه ماليك په جهه تي خواى ليبي، گوتويه تي: (مَا مِنْ أَحَدٍ إِلَّا مَا خُذَ مِنْ قَوْلِهِ، وَمَرَدُّهُ عَلَيْهِ، إِلَّا صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ)^(١).

واته: هه موو كه سيك قسه لى وهرده گيرى و به سهريشيدا دهر يته وه، ته نيا خاوه نى هم گوړه نه بي، (كه مبه ستي پيغه مبهري) (صلى الله عليه وسلم) و ئاماره ي بو گوړه كه لى كرت له كاتى قسه كړندا).

(١) روح المعاني لمحمد الألوسي، ج ١١، ص ١٨٨، عن مالك.

ناشکراشه، که ته‌سليم‌بوونی به ره‌هایی بۆ قسه‌و بۆچوون و بهره‌می زانو پيشه‌وايه‌ك، بریتيه له به کرده‌وه به‌بێ هه‌له (معصوم) دانانی.

٥) كهوتنه ژێر فشار و ته‌ئسیری شه‌پۆلی دنیاگه‌رایي، پێچكه‌و بێردۆزه‌كاني پۆژه‌لات و پۆژئاوا:

ئه‌ميش كاريگه‌رييه‌كي گه‌وره‌ی هه‌يه له خۆ دۆرانندن و كارتێكردنی خه‌لكيكي ئيمان دانه‌مه‌زراو چاك تینه‌گه‌يشتوو، چونكه خه‌لكي تینه‌گه‌يشتوو و ئيمان دامه‌زراو، له‌و جوړه خه‌لتانه پارێزراوه.

كه‌واته:

ئینسانی مسوڵمان، هه‌رچه‌نده هه‌ر زانیاریه‌كي به‌سوود به‌ موڵكي خۆی ده‌زانێ، { الْحِكْمَةُ ضَالَّةُ الْمُؤْمِنِ فَحَيْثُ وَجَدَهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا }^(١)، به‌لام هه‌ميشه له خۆی وریاو ناگاداره‌و، هه‌يچ كاتێك به‌چاوی نه‌بێله‌ق و هه‌په‌ساوييه‌وه، ته‌ماشای فه‌رهنگ و كلتووری هه‌يچ گه‌ل و كۆمه‌لگه‌يه‌ك ناكات، دووچاری خۆ به‌كه‌م زانین و پووخانی ده‌روونی ناییت.

٦) كاريگه‌ری باب و دايك و براده‌رو ده‌روبه‌ر:

ئه‌م هۆكاره‌ش رۆلێكي گه‌وره ده‌گێڕێ له‌سه‌ر لێ تێكدان و به‌هه‌له‌دابردن، له‌ ناسین و ناشنابوونی راست و دروستی ئینساندا بۆ ئیسلام، وه‌ك ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاماژه‌ی پێ ده‌كات: { مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، وَيُنَصِّرَانِهِ، وَيُمَجِّسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةِ جَمْعَاءَ، هَلْ تَجِدُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ؟ }^(٢).

(١) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، بِرَقْم: (٢٦٨٧)، وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ ضَعِيفٌ جَدًّا، بِهِ لَامُ بَيْتِگومان مانایه‌كه‌ی راست و دروسته.

(٢) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، بِرَقْم: (١٢٩٢)، وَمُسْلِمٌ، بِرَقْم: (٦٩٣١)، وَأَبُو دَاوُدَ، بِرَقْم: (٤٧١٤) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واته: هه موو مندالیک له سهر فیطره تی خواپه رستی له دایک ده بی، پاشان بابو دایکی دهیکه نه جوو، یان دیان، یان مه جووسی، وهک چۆن ئاژهل به تیروته وایی پهیدا ده بی، ئایا هیچ دانهیه کی لووت براویان تیدا ده بینن؟!

(۷) خلت به دلوه بوون و مه یلکردنی لادان و خراپه:

هه ندیک کهس هه ره له خووه کهیفی به لادان و لاریبوون و شتی ریزیرو دهگمه ن دیتو، راسته پرسی ئاسان له ویه، که چی نهو، ملی هه ورازی هه له مووت و هه لدیرو عاسی ده گری! خوی پهروه ردگار له وباره وه فرموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ...﴾ ﴿۷﴾ آل عمران.

واته: (خوا) نهو زاتهیه، که کتییی ناردوته سهرتو، به شیک له ئایه ته کانی مانایان روشنه، که نهوانه ته سلی کتیه کهن و، هه ندیکی دیکه یان مانای لهیه کچوو هه لده گرن، ئنجا نهوانه ی، که لادان به ره و خراپه یان له دلدا هیه، شوین نهوانه یان ده کهون، که مانای ویکچوو یان هیه، به مه بهستی ئاژاوه نانه وهو، به مه بهستی ته ویلکردنیان.

به لای خوینه ری مسولمان!

نه مانه ی رابردن هۆکاره سه ره کییه کانی به هه له له ئیسلام حالیبوونی نهوانه ن، که به شیوهیه کی کرچو کال و ناتهاو له ئیسلام تی ده گهن.

سټ: ټاکامی شوومی بههله له ئیسلام حالئ بوون:

ټاکامی خراپ و شوومی له ئیسلام حالئیبوون و زهرهرو زیانه کانی یه کجار زوړن، بهلام له دوو شتدا خرده بنه وه:

- ۱/ دینداریی بو نه کران به شیوه یه کی راستو ساغ، که خوا پیی رازییه.
- ۲/ دهسخره پو بوون و رهنج به فیروچوون له قیامه تداو، دهست له بنی همبانه ی به تاله وه ده رچوون.

بویش بابای بههله له ئیسلام تیگه یشتو، دینداریی راستو ساغی بو ناکرئ، چونکه وهك چو ن همر دهزگا و نامیریک، که دروست ده کرئ (که ته لوك) ی رده گهل ده خرئ، چونکه نه گهر بیت و بهو شیوه و چو نیه تییه ی، که دروست که ره که ی دیاریی کردوه، کاری پی نه کرئ، نه که همر کار ناکات و بهرهمدار ناپیت، بگره زوړیش نریکه، که همر خراپیش پی و یه کجاریی تیک بچی.

ده جا ئیسلامیش ته نیا کاتیک و له حالئیکدا ده گونجی به پړوه ببرئ و، نامانچو مه به سته دنیای و قیامه تییه کانی پی دابین بکرین، که بهو چو نیه تییه پی، که خاوه نه که ی (تبارک و تعالی) دیاریی کردوه!

نجا دهسخره پو بوون و رهنج بهزایه چوونی بابای بههله له ئیسلام تیگه یشتو و ش، شتیکی پروون و ناشکرایه، چونکه خوا ی په روه ردگار و کار به جی بهس فره رمانی نه کردوه، که بپه رستری، به لکو و پرای شه وه فره رمانیشی کردوه، ته نیا بهو جوړه به ندایه تی پی بو بکرئ و بپه رستری، که بوخوی له قورئان و سوننه تدا دیاریی کردوه.

نجا بو سه رزمیر کردنیکی خیرای زهرهرو زیانه کانی بههله له ئیسلام حالئیبوون، شه وه نده به سه، که جاریکی دیکه سه رنجیکی خیرا له زهرهرو باجه کانی شه و یازده (۱۱) جوړه بوچوون و تیگه یشتنه هله یه بدهین، که له برگه ی یه که مدا نوو سیمانن.

هر بؤ نمونه:

يه كه ميان، كه ئيسلام له پيوهنديه كي پووحىي نيوان خواو ئينساندا كورت هه لډينى و، دين له ژين داده بري و، حوكم و حيكهت و، بازارو مزگهوت و، ئيمان و سامان و، زانست و رهوش و، قانون و ويژدان و، دادگهري و دهسته لات و، دنيو دواړو ژو، رووح و جهسته و، عقل و وحى و... هتد، له يه كه ده ترازيښى، ده زانى چهند جوړه به لاو گرفتاري و ناشووب و خراپه كاري ده په خسيښى !!

ئاخر هم شتانه و گه ليك شتى ديكه لى له باب ته ش، هم مېشه (جووت) نو به بى يه كدى نايان كړى و نايان كړى و، له كاتى له يه كدى ترا زاندياندا، هم موويان نيوه پړوكى خويان له ده ست دده ن، بېگومان گچكه كړدنه وى ئاييني ش (مبه ست ئيسلامه) و كورت هه لښانى له پيوهندي پووحىي نيوان خواو ئينساندا، هم مو و نه و شته جووتانه و، كه گوتمان هر له (دين) و (ژين) وه، هه تا (عقل) و (وحى)، نه كه هر له يه كه ده ترازيښى، بگره پيكه وه شيان به شه پ دينى و، جهنگى گهرم و گورپى نيوان (زانست) و (رهوش) و، (ويژدان) و (به رژه وندى) يش، كه له نه وروپا و نه مريكو پړژه ه لات و پړژتاوى جيهاندا له ئارادايه، چاكترين به لگه و شايه دى ئيسپاتى راستيى هم قسه يه يه و، پيسترين و خراپترين به ره همى نه و كارگه و فابريقه يه يه.

بؤ زياتر پوون كړدنه وى مبه ست يش، با هم قول ه نه زيله يه و خومتان بؤ بگيرمه وه:

سالى (۱۹۸۶) كه نه و كاته تازه گوندى (سهرسيان) م به جى هيشته بو له چنگ دائيره وى نه منى (رانيه) و (دوكان) و، كه ميك بو له گوندى (گه لوى ماخو بزنان) به مه لايه تىي نيشته جى بو بووم.

پړژيكيان چهند ماموستا (مه لا) يه كه به مبه ستى سهردان هاتنه لام و، پاش دانېشت و ئيسراحت، قسه و باس هاتنه پيشه وه و، من پووم له و به پريزانه كړدو گوتم: ماموستايه كان! به راستي خه لك و ميلله ته كه مان خه ريكه يه كجاري سهرى

لئى بشيوى و^(١) بغهوتى، ئيمه مانانیش بهر له هه موو كهس له بهرامبهه خوادا، لهوبارهوه بهرپرسيارين، بويه پيوسته تهكانيك بدينه خومانو بجوولينو، لئى نهگهريين كومهلگاي كوردهواريمان، كه به رهنجو زهحمهت و خوينى هاوهلانى بهريزو دلسووزى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) ئيسلامى پيگه يشتوه، گورگو دزوجه ردهى رڅيى طاغوتى و رڅيكه شهيطناييه كان، وا بهئاسانيى بيرفينو لهبن دهستان دهريين!

بههلهوهى قسه كانم تهواو بب، يه كيك لهو بهريزانه به دلگه رميهوه گوتى:
فلانه كهس! تو گه نجى و تازه پي راده گه و ته جره بهت نيه و خه لكى ناناسى، بهو قورئانهى، ليم خويندوه، نهو خه لك و ميلله ته هه مووى دلى رهش بووهو، موري به سهه ردهوه نراوهو، هه رچى بويان بليى هه ر بيسووده، چونكه ئيمه پاروه دهسته لامان نيه، گويمان لئى ناگرن!
منيش گوتم:

ماموستا نهو خه لكه ته نيا گه دهو گيرفانى نيه، تاكو ئيمه نه توانين هيچ كاريان تى بكهين، نه گه رڅيى و رڅيكه كان له ريى گه دهو گيرفانيانهوه، دهياخه نه ژير ركيفى خوianeوه، ده رگاي عه قل و دلشيان بو ئيمه ماوه، تاكو لهو ده روازيه وه لييان بچينه ژوور!

نهو يش له وه لامدا گوتى:

ئاخر كاكه مه لا! من پيم گوتى، كه نهو خه لك و ميلله ته دلان رهش بووهو ناموژگاريى كردنيان هيچ فايدي نيه! با بهلگه يه كت بو بهينمه وه، كه پيم وايه بى قسه ده كه م!!

(١) نهوكاته خه لكى زور ملى دابوهه چه هه لگرتن بو رڅيى و سيخورى و راپورت نووسين، به شيكى زورى خه لكيش له تاو ستهم و چهوساندنه وه دندايه تى رڅيى، په نايان بردبووه بهر رڅيكه و كویره ربييه كان، به تاييهت ماركسيزم، كه نهوكاته بازاری زور گهه بو و يه كجار به بهوه و هواج بو.

گوتم فەرموو:

گوته: خوٚ ده زانی من له ئۆردو گای (.....) مه لام، پۆژێك به هه له داوان هه والیان دامی، كه مامۆستا، فریا بکهوه ئه وه له فالان مائه شایه و رهش به له کهو وهره لییان تیك بده! منیش به په له چووم و پینج شهش ریش سپیش، كه هه میشه له پشت منه وه نوێژ ده کهن و زۆر به شیان هه جیان کردوه، وه دوام کهوتن و له گه له هاتن، دیاره من هه ره له دوور وه تهیمخو رین و، پیمگو تن ئه و شایه و ره شبه له که هه پامه و تهیکی بدهن، ... هتد.

ئیدی هه ره هیندهم زانی کابرای زاوا، كه دیار بوو چه کداری پۆژیم بوو و بهر پریش بوو به ره و پووم هات و به توور په یه وه گوته:

ئه وه چیه مه لا! هیچ شتیك نه ماوه هاتووی شایه و زه ماوه ندی ئیمه بشیوینی؟!

ئیدی هات توند یه خه و بهرۆکی گرتم و رایته کاندیم! ئه و ریش سپیه و حاجییانهش، كه له گه له هاتبوون، كه هه رگیز له کاتی نوێژه کاندای پشت منیان به رنه ده داو، هه میشه مشت و مریان بوو له سه ره جینگای نوێژو نزیک تر بوون له ئیمام و میحرابه وه، به لای ئه وانیش لیم کشانه وه له بهر خویانه وه هه ره په کوو په کوویان^(١) بوو، ده یانگوت: شهرت بێ ئیستا مامۆستا ده کوته!

منیش، كه زانیم هه ره به ته نیام و ئه و چه کداره و من بێ چه ک و باری نابهم، به ناچاریه دهستم کرد به قسه ی نارام و نه رم، به کوردیه ی پارامه وه .. هه تا کابرا وازی هینا و منیش باش بوو، به سه لامه تیه ی قوتارم بوو و گه پامه وه.

ئنجاکاکی خوٚم ئه و خه لکه، كه تو دیفاعیان لای ده که ی ئانه وانن!

منیش گوتم: مامۆستا پیت وایه ئه و به سه ره هات و ماجه رایه، به لکه ی قسه کانی جه نابتن، یان پشتگیری قسه کانی منن؟!

گوته: بۆچی ده پرسه: دیاره من به لکه م هینایه وه بۆ قسه کانی خوٚم.

(١) وشه یه که له کاتی سه ره سورمان (تعجب) دا به کاردی، له گه لیك ناوچه ی کوردستانی سه ره به ئیران و عێراقدا.

گوتم: دهجا ماموستا گیان! با عهرزت بکه م:

تایا نه گهر پارچه زهوییه کت هه بی و ته نیا نیسکی تیدا بچی نی، نه گهر نوکی تیدا سهوز نه بوو، نهو زهوییه هیچ سووچی هه یه؟! گوتمی: نه خیر.

گوتم: ماموستای بهر پز! جه نابیشته نهو پش سپیی و حاجییانه ت ته نیا فیتری نهو کرده، که پینج فهرزه نویژت له پشته وه بکه نو، ههر کاتییک چوویه سهر شایی و شینیکیش، یان داوه ت و میوانییه که، له پشتته وه پرۆن و له خرمتت دابن! نهو هه ش، که بهر پزیت فیتر کردون، وه ک خوت گوتم، زورباش جیبه جی (تنفیذ) یان کرده و هیچیان لی نه بواردوه، به لام رۆژییک له رۆژان جه نابت نهو دهرسه شت پی نه گوتون، که ههر کاتییک ناکه سییک دهستی دایه یه خه ت، یان ههره شه ی لی کردی، نهوانیش بهرگریت لی بکه نو، کابرای بلح کوته ک کاری بکه ن^(۱)!

جا بهر پز! مادام نهو دهرسو نامۆزگارییه ی که پی ت گوتون، زور چاکیان رهوان کرده و له بهریان کرده، نه ده بو له سهر رهوانه کردنی دهرسو نامۆزگارییه که، که جاری پی ت نه گوتونه، هیچ گله ییه کیان لی بکه ی! نه گهر نا، به مه ره دی نهو جووتیاره ده چی، که گله یی له زهوییه که ی بکات، بوچی (نوکی) سهوز نه کرده، له حالیکدا که ته نیا تووی (نیسک) ی تیدا وه شانده!

هه لبه ته ماموستا بی قسه بوو، ننجا نازام له قه ناعه ته وه بوو، یان ههر قسه به لگه ی پی نه مان.

(۱) دیاره لابرند و نه هیشتنی هه له و ناشهرعیی (منکر) یه ورده کان، ههرچه نده به گویره ی توانا له نیو کۆمه لگادا ههر فهرزه، به لام له کاتی نه بوونی حوکی خوا و فرمان ره وایه تی شهریه ته که یدا، که ناشهرعیی ههره گه وره (المنکر الاکبر) یه، پیویسته زیاتر له ییری لابرند و نه هیشتنی وی دابن، نه گهرنا گه لییک جاران کارو چالاکییه کانمان بو پاکسازی و چاکسازی، ده بنه نه خشی سهر ناوی. نیستاش: (۲۰۲۰/۹/۳۰ ز - ۱۴۴۱/۲/۱۳ ه) ده لیم: بیگومان (فرمان به پسند و ریگری له ناپه سند) هه میشه یی و بهر ده وامه له هه موو ناسته کاند، به لام ورده کاری زوری پیویسته و له کتی بی: (هه له شانده وه ی په رگریی) یشدا توژییک تیشکمان خستوته سهر.

خوینهری به‌پیز!

کورتە ی چۆنیەتی زیانگەیانندی به‌هه‌له‌ له ئیسلام حالیی بوون، به مه‌سه‌له‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس، ئه‌وه‌یه، که ئینسانی مسو‌لمان ته‌نیا به جیبه‌جیکردنی تیک‌پای ئیسلام (به‌گوێره‌ی توانا و بۆ لوان) صالح ده‌بێ، نه‌فسی پاک ده‌بێته‌وه‌و چاک ده‌بێ و گه‌شه ده‌کات، مادام وابێ هه‌رکاتیک له سۆنگه‌ی خراپ له ئیسلام تیگه‌یشته‌وه‌، به‌شیک و لایه‌نیك، یان زیاتری له ئیسلام فه‌رامۆش کردو هه‌لبه‌وارد (وه‌ك مه‌سه‌له‌ی حاجیی و پێش سپیبه‌کان)، ئه‌وه بێگومان به‌ئەندازه‌ی فه‌رامۆشکردن و هه‌لبه‌واردنه‌که‌ی، له پ‌رۆسه (عملیه‌)ی ته‌زکیه‌که‌یدا، که‌لێن و ناته‌واویی په‌یدا ده‌بێت.

چوار: چاره‌سه‌ری ده‌ردو دیاردە ی به‌هه‌له‌ له ئیسلام حالیی بوون:

ناشکرایه، که وه‌ك بنچینه (قاعیده‌)یه‌کی گشتیی، هه‌موو شتیک به‌ دژو پێچه‌وانه‌که‌ی خۆی چاره‌سه‌ر ده‌کری، له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی ئیمه‌شدا بنچینه‌ی ناوبراو، هه‌ر له‌ئارادایه‌و هه‌موو ئه‌و هۆکارانه‌ی، که له‌ ب‌رگه‌ی دووه‌مدا باسمان کردن - که ئیمه‌ هه‌وتی بنه‌رته‌ییانمان سه‌رژمێر کردن- دژو پێچه‌وانه (نقیض و عکس)کانیان، فاکته‌رو هۆکاری باش له ئیسلام تیگه‌یشتنو، چاره‌سه‌ری ده‌ردی کوشنده‌و بێ‌پ‌ره‌زای، به‌هه‌له‌ له ئیسلام حالیی بوون.

که‌وابێ:

چاره‌سه‌ری ده‌ردو دیاردە ی (به‌هه‌له‌ له ئیسلام حالیی بوون) له‌و هه‌وت خالانه‌ی خواره‌وه‌ دایه:

١/ نزیکیی له‌ قورئان و سوننه‌ت و ئه‌و زانیاریانه‌ی، که به‌ هۆیانه‌وه‌ چاکتر و

ئاسانه‌تر له‌ قورئان و سوننه‌ت تی ده‌گه‌ین و شاره‌زا ده‌بین:

به‌ئێ، گه‌وره‌ترین و سه‌رکییترین و پ‌استترین و متمانه‌ پیکراوترین پ‌یگا، بۆ باش له ئیسلام تیگه‌یشتن و نه‌هیشتن و بن‌برکردنی ده‌ردو دیاردە ی به‌هه‌له‌ له ئیسلام حالیی بوون، ئه‌وه‌یه، که ئینسان هه‌ول بدات، هه‌رچی زیاتر به‌ قورئان و

سوننه ت ناشناو لییان نزیك بئ، هه ربویشه ش یه كه مینو سه ره كییتیرین ئهرك و كاری پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نیو تۆمه تیدا، بریتی بووه له خویندنه وهی نایه ته كانی خوا به سه ریاندا ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ...﴾ ﴿٢﴾ الجمعة.

دیاره له هه ر چاخو و رۆژگار یكیشدا، پیوه ری دووری و نزیکی تۆمه تی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له ئیسلامه وه، بریتیه له دووری و نزیکیان له كتیبی خواو ریبازو رپو شوینی پیغه مبهری پیشه واوه (صلی الله علیه وسلم)، ئه و كتیبو ریبازه ی، كه پیغه مبهری ره وشت مه زن له باره یانه وه فه رموویه تی^(۱): ﴿إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَأَحْسَنُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا﴾^(۲).

واته: به راستی چاكتیرین فه رمایشت كتیبی خوایه و، چاكتیرین ریباز، رپو شوینی موحه ممه ده (صلی الله علیه وسلم) و، خراپتیرین شت، په یداكراوه كانن (له نایندا).

۲/ نزیکی له پیشه واو زانیانی په سه نو میراتگرانی پیغه مبهره وه (صلی الله علیه وسلم):

چونكه نه هه موو كه س بۆ ده ره خسی راسته وخۆ له قورئان و سوننه ت نزیك بیته و، نه ئه گه ر نزیكبوونه وه شی بۆ بلوئ، هه موو كه س توانای چاك لی تیگه یشتنیانی هه یه، هه ربویشه ش خوا ی میهره بان فه رموویه تی: ﴿...فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٤٣﴾ النحل.

(۱) له ربوایه تیکی دیکه یدا كه ته نیا هی (مسلم) وه له (جابر بن عبدالله) وهیه خوا لییان رازی بیته له جیاتی وشه ی (أحسن)، وشه ی (خیر) هاتوه، له هه ردووك شوینه كه دا، بپروانه: (شرح السنة للإمام البغوي)، ج: (۱)، ص: (۲۱۱).

(۲) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبَخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۸۴۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۰۴۲)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) فرموده‌ی^(۱): {إِنَّ الْعُلَمَاءَ هُمْ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوْرَثُوا دِيْنَارًا وَلَا دِرْهَمًا، وَإِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَ بِهِ، فَقَدْ أَخَذَ بِحِظِّ وَافِرٍ}^(۲).

واته: به‌دلتیابی زانیان میراتگری پیغه‌مبه‌رانن علیهم الصلاة والسلام. بیگومان پیغه‌مبه‌رانیش زیرو زیویان به‌میرات به‌جی نه‌هیشتوه، به‌لکو زانیاریان کردوته میراتیان، تنجا هه‌رکه‌سیک نه‌و میراته‌ی پی برابی، نه‌وه پشکو به‌شیکی زوری وه‌رگرتوه.

۳/ پزگرتن له‌ تیکرای زاناو پیشه‌وایان، به‌هره‌مندوبون له‌ به‌ره‌م که‌له‌پوری هه‌مویان:

نه‌میش فاکته‌رو هۆکاریکی زور گرنگی راست و دروست له‌ ئیسلام حالیی بوونه، چونکه هیچ زانیه‌ک نیه، که‌ توانیبی هه‌موو زانیاری و نه‌ینییه‌کانی ئیسلام له‌خزیدا کو بکاته‌وه، هیچ که‌سیکیش نیه له‌ هه‌موو راو بوچونه‌کانیدا، نیشانه‌ی پیکا بیته، که‌واته، با به‌هره‌و سوود له‌ به‌ره‌م و که‌له‌پوری تیکرای زاناو پیشه‌وایانی ره‌سه‌نی ئیسلام وه‌ربرگین، وێرای به‌کاره‌ینان و جوولاندنی عه‌قل و زه‌ینی خو‌مان، هه‌م بو له‌ بیژنگ و مه‌حه‌کدان و هه‌لسه‌نگاندن و لی هه‌ل‌بژاردنی به‌ره‌م و که‌له‌پوری نه‌وان و، هه‌م بو خستنه‌ سه‌رو هه‌له‌ینجانی تایبه‌تی خو‌شمان، واته: نه‌گه‌ر توانامان هه‌بوو و زه‌مینه‌مان بو خو‌ش بو، ئیجتهدایش بکه‌ین، به‌لام وریابین و کو‌ششکردن و ئاره‌زووکردن، تیکه‌ل نه‌که‌ین، چونکه‌ یه‌که‌میان، که‌ کو‌ششکردن (اجتهاد)ه، فه‌رزه‌و، نه‌وی دیکه‌شیان، که‌ ئاره‌زووکردن (اشتهاء) ه، هه‌راره!

(۱) بروانه (شرح السنة) ج ۱ ص ۲۶۷.

(۲) رَوَاهُ وَالتِّرْمِذِيُّ، برقم: (۲۶۸۲)، وَابْنُ مَاجَةَ، برقم: (۲۳۹)، وَابْنُ حِبَّانَ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ ابْنِ مَاجَةَ)، برقم: (۲۲۳).

٤/ نه‌بوونی دهمارگیری (تعصب) بۆ قسه‌و ږاو ئیجتهاده‌کانی هیچ زانو
پیشه‌وايه‌كو، خۆنه‌به‌ستنه‌وې موو به موو، به هیچ كه‌سو مه‌زه‌به‌و لایه‌نو
ږېږو (اتجاه) پكه‌وه:

به‌راستی ته‌میش یه‌كېكه له ده‌سته‌به‌ركه‌ر (ضمان) هه‌ره كاریگه‌ره‌كان،
بۆ ږېكو راست تیگه‌یشتن له ئیسلام، چونكه پېگومان لاسایی‌كړنه‌وه و
دهمارگیری (تقلید و تعصب)، ناوې خویان به خویانه‌وه‌یه، ده‌بڼه هؤی گه‌ردن
بادران و عه‌قل داخران، له كارخانی تواناو وزه‌كانو، خو دۆراندن و متمانه‌و
باوه‌ږ به‌خۆنه‌مان^(١).

٥/ خو له‌ده‌ست نه‌دان و خۆبه‌ده‌سته‌وه نه‌دان، له‌به‌رده‌م شارستانی‌تی ته‌وروپاو،
ږېچكه‌و بیردۆزه هه‌ل‌و وه‌میه‌كاندا:

به‌ل‌ئ لاسایی‌كړنه‌وه باوه‌ږ به‌خۆنه‌مان و خو به‌ده‌سته‌وه‌دان، ته‌گه‌ر بۆ
پېشینانېك، كه له‌سه‌ر ږېبازی هه‌ق بوون، خراپ پېت، دیاره هه‌وجار هه‌وجار بۆ
كافران و لاریانېك، كه هه‌ر چوون بې هه‌ر به سه‌رلېش‌یو او داده‌نرین، هه‌ل‌و
هه‌ږامه، ناشكراشه، كه سوودو به‌هه‌ره ل‌ئ وهرگرتنیان، له‌و ېوارانه‌دا، كه
په‌یوه‌ندی به به‌رنامه‌ی ژیان و دیاری‌كړنی چاكه‌و خراپه‌و هه‌ل‌ل و هه‌ږامه‌وه نیه‌و،
زیاتر په‌یوه‌ستن به لایه‌نه ماددی‌یه‌كانی ژیان و گوزه‌ران و به‌ږیوه‌بردن (اداره‌ی)
كۆمه‌ل‌گاو ده‌ول‌ته‌وه، ناكۆك نیه له‌گه‌ل ته‌وه‌دا، كه گوتان.

(١) به‌داخه‌وه كه ثم دهردی لاسایی‌كړنه‌وه‌ی كویرانه‌و دهمارگیری‌یه، هه‌م زۆږبه‌ی مه‌لاو شیخه‌كانو، هه‌م
گه‌لېك له‌و گه‌نجان‌ه‌ش، كه به‌حیساب په‌ دینداری‌ی ته‌وان ږازی نین و ږه‌خه‌یان له (تقلید) و (جمود) یان
هه‌یه، پېیه‌وه گیرۆده بوون!! به‌لام هه‌ر كۆمه‌ل‌ه‌یان به شیوه‌یه‌ك، مه‌لاو شیخه‌كان بۆ مه‌زه‌به‌و طه
ریقه‌تو پېشووه‌كانیانو، هی ته‌و جوړه گه‌نج و لاوانه‌ش بۆ هه‌ندېك كتېب و نامېلكه‌و كه‌سایه‌تی، كه
بۆخویان پېیان سه‌رسامن و گه‌لېك جاریش، به هه‌ل‌و ناتوه‌اوایی له قسه‌و مه‌به‌ستی ته‌و كه‌سایه‌تیانه‌ش
تیده‌گه‌ن! هه‌ل‌به‌ته ته‌قلیدو دهمارگیری‌یش له هه‌ر كه‌سېكه‌وه بې‌و به هه‌ر شیوه‌یه‌ك بې، هه‌ر خراپ و
هه‌ل‌و ناشه‌رعیه‌وه، هه‌ل‌ه‌ش هه‌رگیز به هه‌ل‌ه چاره‌سه‌ر ناكړئ!

۶/ له خځ وريابون، له برادهرو دهوروبهري خراپو هه ټېژاردني هي چاك:

پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له وباروهه فهرموويه تي: {الرَّجُلُ عَلَى دِرْ حَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُحَالِلُ} (۱).

واته: پياو له سهر بهرنامه و په پره وي دوست و خوشه ويسته كه يه تي، نجا يه كيكتان، با باش سهرنج بدات ورديته وه، كه له گهل كيدا دوستايه تي بگري.

ههروها فهرموويه تي: {إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَجَلِيسِ السُّوءِ، كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَنَافِخِ الْكِبْرِ...} (۲)، واته: ويته ي هاوه لي چاك و هاوه لي خراپ، و دك باباي عه تر فروش و باباي كووره چي وايه...

۷/ خځ پاراستن له ژنگو ژارو خلته په يدايون له دل و دهوروندا:

باشترين ريگا بو گه يشتن بهم نامانجه و پاك و خاوين راگرتني دل و ميشك و، ته لځو چلكن نه بونيان به هو ي بيروپاي هه له و، تيگه يشتني هه له ي قورن او سوننه ت، بريته له دووره په ريزي و تيگه لنه بون، له گهل ته هلي كوفرو خاوه ن بيده ته كان، مه گهر له حاله تي بانگه وازو بهر په رچدانه ويداو، بو كه سيك، كه ترانو برستي ته و او ي هه ييت، خواي كار به جي له وباروهه فهرموويه تي: {فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا} (۲۹) النجم.

واته: ده جا واز له و كه سه بينه (پشتي تي بكه و خوتي لي دوور بگره) كه پروي له بهرنامه ي نيمه وهرچه رځاندوه و، جگه له ژيان ي دنيا چي ديكه ي ناوي.

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، بِرَقْم: (٤٨٣٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ، بِرَقْم: (٢٣٧٨)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالبَيْهَقِيُّ فِي (شَعْبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (٩٤٣٦) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ، بِرَقْم: (١٩٩٥)، وَمُسْلِمٌ، بِرَقْم: (٥٢١٤)، وَابْنُ جَبَّانَ، بِرَقْم: (٥٦١)، وَالبَيْهَقِيُّ فِي (شَعْبِ الْإِيمَانِ)، بِرَقْم: (٩٤٣٥)، عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

ئەمە لەبارەى ئەهلى كوفرو شیركەو، لەبارەى ئەهلى بیدعەتیشەو،
(الإمام البغوي) له (شرح السنّة) هكەیدا، پاش ئەوێ چەند دەقیكى قورئان و
سوننەتى لەژێر سەرباسى: (بابُ مجانبَةِ أهلِ الأهواءِ) دا هیناونهو، گوتووێهتى: ^(۱)
(قد أخبر النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ افْتِرَاقِ هَذِهِ الْأُمَّةِ، وَظُهُورِ الْأَهْوَاءِ وَالْبِدْعِ
فِيهِمْ، وَحَكَمَ بِالنَّجَاةِ لِمَنِ اتَّبَعَ سُنَّتَهُ وَسُنَّةَ أَصْحَابِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، فَعَلَى الْمَرْءِ
الْمُسْلِمِ إِذَا رَأَى رَجُلًا يَتَعَاطَى شَيْئًا مِنَ الْأَهْوَاءِ وَالْبِدْعِ مَعْتَقِدًا، أَوْ يَتَهَاوَنُ بِشَيْءٍ
مِنَ السُّنَنِ، أَنْ يَهْجُرَهُ وَيَتَبَرَّأَ مِنْهُ، وَيَتْرَكَ حَيًّا وَمَيِّتًا، فَلَا يُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهِ، وَلَا
يُجِيبُهُ إِذَا ابْتَدَأَ، إِلَى أَنْ يَتْرُكَ بَدْعَتَهُ وَيُرَاجَعَ الْحَقُّ).

واته: پيغمبر صلى الله عليه وسلم را يگه ياندوه، كه هم ئوممه ته په رته وازه و
 تا قم تا قم ده بى و، بىرو بوچوونى له ئاره زوو هه لقولاو و داهيئراوى تيدا پيدا ده بن،
 ئنجا حوكمى قوتار بوونى بو هه ركه سيك داوه، كه ده كه ويته شوين رييازى خوئى و
 رپو شوينى هاوه لاني خوا لييان رازى بى، بويه له سه ر ئينسانى مسولمان
 پيويسته، كه هه ركاتييك كا براهه كى بينى سه رگه رمى يه كييك له و
 بىرو بوچوونه به ئاره زوو گوتراو و داهيئراوانه بو، ئنجا چ وهك بپروا پيپوون، چ وهك
 به كه مگر تنى هه نديك له سونه ته كان، كه دهنگى لى بيرپيته وه و حاشاى لى
 بكات و به جيى به يلى، چ زيندووبى، چ مردوو، نابى سه لامى لى بكات
 كه پيى گه يشت و، نه گه ر ئه و يش سلاوى كرد، وه لامى نه داته وه، هه تا واز له
 بىدعه ته كه د ده ينى و بو هه ق ده گه ر ته وه و سه ر داده نه وىنى^(۲).

(١) بروانه: (شرح السنة) ج: (١)، ص: (٢١٩ تا ٢٣٠).

(۲) دیارە بۆ ھەلسۆکەوت (تەعامل) لەگەڵ ئەھلی بێدەتدا، وردەکاریی زۆر پێویستە، چونکە ھەم بێدەتەکان جیا جیانو، ھەم لە پۆژگارێکەو ھەم لە پەلێکی دیکە ھوکیان دەگۆڕێ، ھەم لە کەسێکەو ھەم لە پەلێکی دیکە، ھەلسۆست دەگۆڕێ، ھەم بنچینەی بەرژەو نەندییەکانو زیانەکانیش (المصالح والمفاسد) کاریگەریی زۆری ھەیە، لە ھوکمو جۆرو چۆنیەتی بەرنگاربوونەو ھەم بێدەتەکانداو... ھتد، بۆیەش ئەم راسیتییەم راگەیاندا، چونکە ناگادارم ھەلەو پەلەئێ زۆر بھو بیانوو ھەم دەکرێ، شتی سەھیرو سەھەر ھەبە!!

ټیستاش، که پیم وایه تیشکیکی باشمان خسته سهر مهسه لهی (به ههله حالی
 بوون له ئیسلام)، که یه که مین و گرنګترین هوپه دهروونییه کانی تهزکیه نه بوونی
 ئینسانو، زیان به خستین و خراپترین کوښپ و په رچی صالح بوون و بهر و خوا چوونه،
 دهچینه سهر باسی کوښپ و بهر چه کانی دیکه شو به کورتیی دهیان توژی نه وه.

تهوهری دووهم:

گوناحه پړواله تییه و دهر وونییه کان

گوناح و تاوان و سه ریچی و خراپه (الإثم والذنب والمعصية والسّيئة)، یه کی دیکه یه له کوسپو په رچه کانی سهر ریځای صالح بوون و بهر و خوا چوون، وه کچون فرمان بهری و چاکه کاری (الطاعة والإحسان) به گشتی تویشووی ریوارانی ریځای ناوبراون، که به وردی له هشت تهوهر و په نجاو دوو (۵۲) پرگه دا، له بهشی سییه مدا خستمانه پروو.

شایانی باسیشه، که گوناح و خراپه کان له پرووی ناشکراو په نهانیانه وه، دوو جوړن:

أ- گوناحه پړواله تییه کان (الآثام الظاهرة).

ب- گوناحه په نهان و دهر وونییه کان (الآثام الباطنة).

خوای په روهر دگار فمر مویه تی: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ...﴾ (۱۲۰) الأنعام.

واته: واز له گوناح و خراپه ناشکراو په نهان بینن.

که دیاره مه بهست له گوناحه پړواله تییه کان، ته وانه، که ناشکراو دیارن و به نه ندانه پړواله تییه کانی جهسته، وه: دهست، لاق، زمان، گه ده، گوئی، چاو،... هتد ته نجام ده درین، گوناحه په نهان و دهر وونییه کانیش، ته وانه، که په یوه نندیان به عقل و دلّی نینسانه وه هیهو، خوین بهر ههست نینو، به پریزو شوینه واره کانیان دهناسرین.

ههروها گوناح و تاوانه کان له پرووی گه ورهیی و گچکه بییشه وه دیسان، دوو بهشن:

أ- گوناحه گه وره کان (الکبائر).

ب- گوناحه گچکه کان (الصغائر).

به لگهش زورن له سهر شهوه، که گوناح و خراپه کان، بۆ گه و ره و گچکه دابهش دهبن، بۆ وینه: خوی دادگهر فهرموویه تی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمًا﴾ النساء.

واته: نه گهر خو تان لهو گوناحه زلانه دوور بگرن، که لیسان قه دهغه کران، بیگومان خراپه (گوناحه گچکه) کاتتان لیده سپینه وه... پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: {الصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكْفَرَاتٌ مَا بَيْنَهُمَا إِذَا اجْتَنَبْتَ الْكَبَائِرَ} (۱).

واته: پینج نویژه کان و، جومعه بۆ جومعه و، په مه زان بۆ په مه زان، گوناحه کانی نیوان خو یان ده سپنه وه، به مهر جیک دووری له گوناحه گه و ره کان کرابی.

زانایان سه بارهت به پیناسه ی گوناحی زلو هی گچکه، مشت و مرو راجیایی زوریان له نیواندا هیه، به لام له هه موو رایه کان راسترو به لگه دارتر شهویه، که: (الكبيرة: هي كل معصية نصّ على كونها كبيرة من كتاب أو سنة، أو الإجماع عليها، أو وردَ فيها حدٌّ وتهديدٌ وتوعّدٌ عليها بالنار، أو لحقَ مُرتكبها الوصفُ باللعنِ والفِسقِ).

واته: گوناحی گه ور هه سه ریچییه که، که ده قیکی قورپان، یان سوننهت هه بی له سهر زلیه تی، یان یه کدهنگی (اجماع) ی زانایانی له سهر دامه زراییت، یان سزای شه رعیی و هه ره شه و ترساندن به ناگری له باره وه هاتی، یان خاوه نه که ی به له عهنهت و له ری ده رجوون (فسق) و هسف کرابی. (۲)

شایانی باسه پیناسه ی رابردو (الحافظ ابن حجر العسقلانی) له (القرطبي) یه وه هیناویه تی و، به چاکترین پیناسه ی داناوه (۳)، ئنجا نه گهر گوناحه زله کان شه وانه بن، که پیناسه کران، روون و ئاشکرایه، که هه گوناحیک نه که ویتته بهر شه و پیناسه یه و، به

(۱) رواه مسلم، برقم: (۵۷۴)، واللفظ له، والترمذي، برقم: (۲۱۴) والبيهقي في (شعب الإيمان)، برقم: (۳۶۱۹)، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) بروانه: (التوبة في ضوء القرآن الكريم)، ص: (۹۸)، د. آمال بنت صالح نصير.

(۳) بروانه: (فتح الباري)، ج: (۱۲)، ص: (۱۸۲).

ده قیچی شهرعیش زانرابی، که خراپه یه و گوناحه، نه وه به گوناح و خراپه ی گچکه داده نری، بۆ وینه: روانینی چه رام (النظر الحرام).

زۆر له زانایانیش وشه ی (اللَّم) ^(۱) یان به گوناحی گچکه ته فسیر کردوه، لهو نایه ته دا، که خوی به خشنده فهرموویه تی: ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوٰیْمَا عَمَلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰی﴾ ^(۳۱) الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَثِيْرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِلَّا اللَّغْوَ اِنَّ رَبَّكَ وَسِْعُ الْمَغْفِرَةِ ﴿۳۲﴾ النجم.

واته: هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه، هی خویه، تا کو سزای نه وانه بدات، که خراپه یان کردوه به گویره ی کرده و دیان و، پاداشتی نه وانه ش، که چاکه یان کردوه، به چاکترین (پاداشت) بداته وه، که سانیك، که خویان له گوناحه زله کان و نا قولا یه کان دوور ده گرن، جگه له ورده گوناح، بیگومان په روه ردگارت لیبوردنی فراوانه ..

(القرطبي) له پیناسه ی (اللَّم) دا گوتویه تی ^(۲): (اللَّم: صغائر الذنوب التي لا یسَلَمُ مِنَ الوقوع فيها اِلَّا مَنْ عَصَمَهُ اللّٰهُ وَ حَفَظَهُ).

واته: له مه م: نه و ورده گوناحانه، که هیچ که س، له تو وشبو نیان سه لامه ت نابی، مه گهر که سیك خوا چه پاله ی دابی و پاراستی.

نیستاش، با سه ر ژمی ریکی خیرای هه ندیک له گوناحه گه وره کان بکهین، به رواله ت و په نهانه وه:

۱- گوناحه زله په نهانه کان:

۱. کوفر.
۲. شیرک.
۳. زه نده قه (الإلحاد).

(۱) خاوه نی (لسان العرب) ده رباره ی (لَمَم) گوتویه تی: (الإلْهَامُ وَاللَّمَمُ: مقاربة الذنب، وقيل اللمم مادون الكبائر من الذنوب، وَاللَّم الرجل: من اللمم وهو صغار الذنوب، ويقال هو مقاربة المعصية من غير مواقعة)، (لسان العرب)، ج: (۱۲)، ص: (۵۴۹).

(۲) بروهانه: (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۱۷)، ص: (۱۰۶).

۴. دهغه لیبی (نفاق).
۵. خوږه زل گرتن (الکبر).
۶. هه سوودی.
۷. خوږه سهندی (العجب).
۸. بوغز.
۹. کینه (الحقد).
۱۰. به دگومانیی (سوء الظن).
۱۱. خه لک به کهم زانین (احتقار الناس).
۱۲. پژدی و چرووکی (البخل و الشح).
۱۳. دنیا هه لېژاردن به سهر دوا پوژدا (إيثار الحياة الدنيا على الآخرة).
۱۴. نارپه زایی له قهزاو قهدهری خوا.
۱۵. خوښنه ویستنی برپاداران.
۱۶. رِق لیڼه بوونه وهی کافران، (واته: کوفرو کرده وه خراپه کانیان، نه ک خودی خوښان وه ک مروژ).
۱۷. بیځه یو ابوون له به زهیی خوا.
۱۸. گومان خراپ بوون به رامبه ر به خوا.

۲- گوناهه زله ناشکراکان:

۱. هه ر قسه و رپه فتاریک، که (کفر و شرک و نفاق) بگه یه نن.
۲. جادوو کردن.
۳. کوشتنی به ناهه ق.
۴. سوود خواردن (أكل الربا).
۵. خواردنی ماللی هه تیو.
۶. زینا کردن.
۷. نیږبازی.
۸. پشت له دوژمن کردن له کاتی هیږش دا.

۹. بوختان کردن
۱۰. دزیی.
۱۱. پیگیری.
۱۲. درو کردن.
۱۳. مه پخوری.
۱۴. سویند خواردنی به درو.
۱۵. شایه دیدانی به ناههق.
۱۶. دل تیشاندنی بابو دایک.
۱۷. په یان شکاندن.
۱۸. خیانه ت کردن له ئه مانه ت.
۱۹. قومار (المیسر).
۲۰. گالته به خه لکی کردن.
۲۱. خو پی چاک بوون (ترکیة النفس).
۲۲. خو هه لکی شان (الفخر).
۲۳. فیزو که شخه کردن.
۲۴. زه مو غه یبه ت کردن.
۲۵. ناوو ناتوره له خه لکی هه لدان.
۲۶. توانج و پلارگرتنه خه لک.
۲۷. فیل کردن (الغش).
۲۸. خه لک پرووشکیین کردن.
۲۹. چاکه و خییر به چاوی خه لکی دادانه وه و منه ت کردن.
۳۰. قسه هینان و بردن (النمیمة).
۳۱. قسه ی سووک و جنیو گوتن.
۳۲. یارییده نه دانی لیقه و ماو.
۳۳. پشت بهردانی مسولمان (خُذْلان المسلم).
۳۴. سته م کردن (الظلم).

پیویسته نهو ههش بگوتری، که: گوناچه پنهان و دهرونییه کان، بنک و ریشهی سه رجهم گوناچه کانی دیکه نو، مه گهر چۆن، دهنه هیچ گوناچیکی ناشکراو پوآله تیی نه نجام نادری، ههتا له دلو دهروونو میشکدا نه چه سپی و عهزمی له سه رجهم نه کری. نه گهر له نیو گوناچه پوآله ت و ناشکراو جهسته ییه کاند، ههم هی گهر وه ههم هی گچکهش ههن، نهو گوناچه پنهان و دهرونییه کان، مه گهر به ده گهن، نه گهرنا ههموویان ههر زلو گهر وه و گچکه یان تیدا نیه!

له باره ی کاریگه ریی گوناچه و تاوان و خراپهش بو سه ر ئینسان و، پوآلی زور خراپی له سه رجهم نه گرتنی پرۆسه ی ته زکیه ی نه فسادا، بوونه کو سپ و په رچی رپی صالح بوون و بهر وه خوا چوونی ئینساندا، دهقی قورئان و سوننهت یه کجار زورن، به لام ئیمه بهس دووانیان لی به نمونه دینی نه وه:

(١) خوی به به زهیی و خاوهن که ره م فه رمو یه تی: ﴿وَلَّيْلَ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝١١ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٢ إِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمْ حُجُّوا ۝١٥ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝١٦﴾ المطففين.

واته: سزای سهخت لهو پرۆده دا بو به درۆزانان، نهوانه ی پرۆژی دوا یی به درۆ ده زانن و، بیگومان جگه له ههر یاخییه کی گونا هبار، هیچ کهس به درۆی نازانی، کاتی که نایه ته کامانی به سه ردا بخویند ری نه وه، ده لی: نه فسانه کانی پیشینه، نه خیر، به لکو نهو گوناچه نه ده یکه، ژهنگی له سه ر ده کانیان په یدا کردوه، نه خیر (وانیه که ده لین) بیگومان نهو که سانه لهو پرۆده دا له دیداری په روه رد گاریان (بی به شن و) په رده پو ش ده کری. پاشان بیگومان ده خرینه دۆزه خه وه.

وهک ده بینین خوی داد گهر رایگه یانده، که له نه نجامی گوناچه و تاوان و خراپه دا، دلو دهروونی ئینسان رهش داده گهری و که مر به به ستی و، له دنیا دا چاوی عه قلو

دل کویرو کوتر دهکاتو، دهرفته تی نادات خوی خوی بناسی و ببینی، سهره نجام له دواړو ژیشدا، له دیداری بهرزو پیروزی خوا بی بهش ده بی و، روپړه شو و سهره بههش ده بی.

(۲) پیغمه مبهري رهوش بهرزو ټاکار په سندیش (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: {إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً، نَكَّتَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةً، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ، صُقِلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ، زِيدَ فِيهَا، حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ} (۱).

واته: بېگومان بهنده هر کات گوناځیکي کرد، خالیکی رهش له سهر دلی پیدای ده بی، نجا نه گهر وازیه یناو داوی لیبوردنی کردو گه پرایه وه (لای خوا)، نه وه دل و دهر وونی سپی و ساف ده بیته وه، به لام نه گهر هات و گه پرایه وه سهر گوناځکه (له سهری بهر ده وام بو)، نه وه خاله ره شه که زیاد ده بی، هه تا سهر تپای دلی داده گری.

له فرموده ی پیغمه مبهري پېشه و اشاندا (صلی الله علیه وسلم) کاریگه ریی به دی گوناخ و تاوان زور جوان روونو ناشکرا کراوه، وه چوڼ کاریگه ریی چاک و به هیزو پیزی گه پرا نه وه (توبه) و په شیما نبونه وهش، له سپی و ساف و ساغکردنه وهی دل و دهر ووندا، له سهرنج پاکیشترین دیم و تابلودا خراوه ته پروو.

به لی، بېگومان گوناخ و تاوان و سهر پیچی، به ناشکرا و پنهان و گه وره و گچکه یه وه، یه کیکه له کوسپ و په رچه هره مه ترسیداره کانی سهر ری پی به ره و خواچوون و، جاری وایه به هو ی گوناځکه وه، ینسان هینده ی نیوان ناسمان و زهوی له خوا دوور ده که ویتته وه، وه پیغمه مبهري (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: {إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ، مَا يَتَبَرَّ فِيهَا، يَنْزِلُ بِهَا إِلَى النَّارِ أَبْعَدَ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ} (۲).

واته: بهنده جاری وایه و شهیه ک ده لی، لی ورد نایته وه، هینده ی نیوان روژ ه لات و روژ ناوا، پی بی به ټاگردا ده چیتته خوار.

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۳۳۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الكُبْرَى)، بِرَقْمٍ: (۱۰۲۵۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۴۲۴۴)، وَالحَاكِمُ، بِرَقْمٍ: (۶)، وَقَالَ: صَحِيحٌ، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ.

(۲) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ، بِرَقْمٍ: (۶۱۱۲)، وَمُسْلِمٌ، بِرَقْمٍ: (۷۶۷۲)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

به لّام خَوای په‌روه‌ردگار بَو هەر دهر دیک دهرمانو چاره‌یه‌کی داناو، دهرمانو
چاره‌سه‌ری گوناح و هه‌له‌کردنیش، گه‌رانه‌وه‌ لای خوا (توبه) و په‌شیمان‌بوونه‌وه‌یه، هەر
بۆیه‌ش نه‌هلی ته‌زکیه‌و عیرفان گوتوو‌یه‌انه: جاری واهه‌یه شه‌یطان یه‌کیک له
به‌نده‌کانی خوا تئوشی گوناح و خراپه‌یه‌که ده‌کات، به‌لّام دوا‌یی بابای گوناح‌بار هی‌نده
په‌شیمان ده‌بیته‌وه، که شه‌یطان له‌و گوناح پی‌کردنه‌ی په‌شیمان ده‌بیته‌وه، چونکه ده‌زانس،
که حاله‌تی دوا‌ی گوناح‌کردن و تۆبه‌کردنی، چاک‌تره له‌ حاله‌تی پێشووی و له‌ خوا
زیک‌تره !!

(عطاء الله السكندري) یش له حیکمه ته کانی خَیِدا، له وبار هوه شتییکی زۆر جوانی گوتوه: (وَمَعَصِيَةُ أَوْرَثْتُ ذُلًّا وَاحْتِقَارًا، خَيْرٌ مِنْ طَاعَةِ أَوْرَثْتُ عِزًّا وَاسْتِكْبَارًا).

واته: سه ریچییهك كه حاله تی گهردن كه چیی و خو به كه م سهیر كردنی، له خاوه نه كه یدا په یدا دهكات، چاكتره له فرمان بهرییهك، كه حاله تی شانازی و خو به زلگری تیدا به یدا دهكات !!

تهوهری سییهم:

زیاد له پیویست گرنگییدان به ژيانی دنیا

به ئێ هه چهنده ژيانی دنیا له خۆیدا، گه وه ترین و چاکترین نیعمهت و چاکه ی خوايه بۆ ئینسان، به لām له کاتی کدا ژيانی دنیا زیاد له ئەندازه ی پیویست گرنگیی پی دهری و ده کرێته ئامانج، ده بیته بیڕه زاترین کۆسپ و چه په ری سه ر پیی صالح بوون و به ره و خوا چوون، هه ر بۆیه ش خوی زانا، خۆشه و یستی و هه لـبژاردنی ژيانی دنیا ی کردۆته مایه ی چوونه نیو دۆزه خ: ﴿... وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝۲﴾ ٢) الَّذِي يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ... ﴿٣﴾ ٣) إبراهيم.

واته: سزای سه ختیش له تازاریکی توند بۆ بیروایان، ئەوانه ی ژيانی دنیا به سه ر دواڕۆژدا هه لـده بیژر.

به لـگه ش له سه ر سه لماندنی ئەو راستیه - که زیاد له پیویست گرنگییدان به ژيانی دنیا کۆسپ و به ره به ستیکی گه وه ره یه له پیی ناوهرادا - زۆرن، به لām لیـره دا دهر فه ت که مه و، ته نه ا ئاماژه بۆ یه کیـک له و به لـگانه ده که ی:

له جه نگی (توحد) دا، دوا ی ئەوه ی تیـرهاویژه کانی سه رچیـا، فه رمانی پیـغه مبه ریان شکاندو شوینه کانیان به جیه یشتو، به قسه ی فه رمانده که شیانیان نه کرد، مسو لمانان سه ر که وتنی سه ره تای جه نگه که یان لیـبوو به تیـشکانو، هه فتا (٧٠) که سیشیان لی شه هید کرا، ئنجا خوی کار به جی به و بۆ نه وه فه رموویه تی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ ۖ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ... ۝۱۵۲﴾ ١٥٢) آل عمران.

واته: به دښتيايي خوا به ښيني خوۍ له گهښتان دا راست برده سهر، کاتيک به موله تي وى بى ههستان ده کرد (ده تانکوشتن) تاكو بيهيز بوون و، له کاردا ناکوک بوون و، دواى نه وهى نه وهى خوشتاند هوى پيشانى دان، سهر پيچيستان کرد، هه تانبوو دنيای ده ويست و هه تانبوو دواړوژى ده ويست.

لەم نایەتە بەپێزەدا، خوای زانا نامازە بۆ چەند ھۆیک دەکات، کە بوونە ھۆی دۆراندنی جەنگی ئوحد، بەلام پاشان ئەسل و بنکی ھەموویان بە خۆشویستی دنیا ﴿مَنْكُم مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ دا دەنێ، بەم شیۆھ:

﴿حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ﴾ ، ﴿وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ ، ﴿وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ﴾ = ﴿مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ !!

به‌لێ ... به‌هۆی زیاد له‌پۆیست خۆشویستو گرنگیدان به‌ ژێانی دنیاوه، تیرهاوێژه‌کان کۆکردنه‌وه‌ی مال و غه‌نیمه‌تیان، له‌ جێبه‌جێ کردنی فهرمانی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌ لا گرنگتر بوو! بۆیه‌ خپرکردنه‌وه‌ی غه‌نیمه‌ت، دووچاره‌ی فهرمانشکاندن (عصیان)ی کردنو، به‌هۆی فهرمان شکاندنیشه‌وه، گیرۆده‌ی ده‌رده‌ی ناکوکی (تنازع) بوونو، سه‌ره‌نجام تیشکان (فشل) یه‌خه‌ی گرتن !!.

تهوهری چوارهم:

نفس و هوا و نارمزووهکانی

وهك پېشتړ پروغان كردهوه، ددروون (نفس) یش هه ناوه بۆ گیان (روح)، لهو پرووهوه، كه له گهڼ جهسته دا ناوېته دهیټو، ههول ددات داواکاری و داخوازییهکانی جیبه جی بکات.

دیاره خوی کاربه جیش له سۆنگه ی نهوهوه، كه ینسانی به مه بهستی تاقیکردنهوه دروستكردوه، ههردووك تواناو هیزو ناماده یی چاكه کاری و خراپه کاری تیدا داناون، بۆئوه ی بتوانی هم بهره و سه رهوه بچی، بههوی بهندایه تی بۆ خواکردن و چاكه کارییه وه، هم بهره و خواریش شوړیټه وه، بههوی هوا و نارمزووپه رستی و خراپه کارییه وه، خوی په روه دگار له وباروه: ﴿فَهَرْمُوِيَه تِي: ﴿۷﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۸﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿۹﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿۱۰﴾﴾ الشمس.

واته: سویند به نفس و بهو كه سه ی، كه رېكېخستوه. ټنجا خراپه کاری و پاریزکاری فیركرده. بیگومان كه سیك پاك و چاکی كر دیت سهر فراهو. كه سیك (له ژیر چلك و چه پهری گوناخدا) سهرنگوومی كر دې، په شیمانه. به لی خوشك و برا مسولمانه خوشه ویسته كام!

نهفسی ینسان نامپازیكه، خاوه نه كه ی ده توانی پیی بجیته پله بهرزه كانی بهه شته وه، نه گهر كۆنترپولی بکاتو، بههوی تهقواو طاعه ته وه تهزکیه ی بکات، دهشتوانی پیی بهره و دوزه خ بچیو، به چالی قولی دوزه خدا خلورو شوړیټه وه، وهك خوی دادگهر فهرموویه تی: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿۳۷﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿۳۸﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ

الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ النازعات.

واته: ننجا که سیګ سنوور ببه زینې و، ژيانی دنیا هه لېږتړی. نه وه بیګومان دوزخ جیګایه تی، به لام که سیګ له پایه ی پوره دگاری ترسې و، نفس له ناره زووه کانی قه دهغه بکات، بیګومان به هه شت جیګایه تی. به لئ:

یاخیی بوونو سنوور شکاندن + هه لېږاردنی ژيانی دنیا = چوونه دوزخ.
له خوی پایه بهرز ترسان + گېړانه وهی نفس له ناره زووه (ناشهرعییه) کانی = چوونه به هه شت.

سې حالته که ی دهر وون:

نفسی ټینسانیش به پای سهرجه م زانو پسپورانی بواری ته زکیه و ته صه ووف سې حالته تی هه ن:

۱- دهر وونی فهرمانکه ر به خراپه (النفسُ الْأَمَّارَةُ بالسَّوْءِ):

وهک خوی پوره دگاری له سهر زمانی (یوسف) علیه السلام فهرموویه تی: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسَّوْءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿٥٣﴾ یوسف.
واته: نفسی خوښم له خراپه و هه له بهریی ناکهم، چونکه به راستیی نفس زور فهرمان به خراپه دهکات، مه گهر پوره دگاری به زهی بنوینې (و ټینسان بپاریزی).
ننجا هم حالته و باره خراپه ی نفس حالته و باری ناسایی و سهره تایو ته سللیه تی، بهرله وهی خاوه نه که ی له بواری ته زکیه و جلله وکردنیدا، دهسته کاربووبی و ههنگای ناییت.

به لگهش له سهر شهو هی که نهفس له شهسلدا تاره زوو و مهیلی خراپه و تاوان دهکات، زوړن په کیکیان شه و تاهه تهیه، که قسه ی پیغه مبه ریکی پاک و پایه بهرزی وهک (یوسف) ه علیه السلام.

به لگه یه کی دیکه شی تاهه تی: ﴿فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۚ﴾ ۸، که دهقه له سهر شهو هی، نهفسی مرؤف له شهسلی دروست بوونیدا، مهیل و تاره زوو و ناماده یی گوناح و خراپه ی تیدا دانراوه.

۲- د هروونی په مخه گر: (النَّفْسُ اللّٰوَمَةُ):

وهک خوی ناشکراو په نهانزان، فهرموویه تی: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۚ﴾ ۲، القیامة.

واته: سویندیش ناخوم به نهفسی زوړ سهرکونه کهر.

شه میش حاله تی دوه می نهفسه، که خاوه نه که ی دوی شهو هی له پاک و چاک کردن و دهخو که وتوه و، له پرؤسه ی تهزکیه یدا دهست به کار بووه و، بز سه فهری بهرو خوا چوون سازو ته ییار بووه، دهیه وئ نهفسی سهرکیش و یاخی، له یاخی بوون (طغیان) و سهر پیچییه کان (المعاصي) هوه، بهره و فهرمان بهری (طاعة) و کرده و چاکه کان (الصالحات) بگریته ووه و، نهفسیشی جاروبار دیته ژیرباری شهرعو، جاروباریش دهگریته ووه سهرباری ناله باری پیشووی و، لومه و گله میش له خاوه نه که ی دهکات، که بچی تاره زوو و ناشهرعییه کانی لی قه دهغه دهکات! یان لومه و سهرکونه ی خوی دهکات له سهر جاروباره لادان و خراپه کانی.

۳- د هروونی ئوقره گرتوو: (النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ):

وهک خوی به خشهرو دادگر، فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۚ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۚ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ۚ﴾ ۲۰، الفجر.

واته: شه نهفسی ئوقره گرتوو! بگهړیوه لای پهروه دگارت، توش رازی و شهویش لیست رازییه. دهجا بچو نیو ریزی بهنده (هه لبارده) کانه ووه و، بچو به هه شته که مه ووه.

دیاره ئەم حالەتەى نەفسیش، حالەتەى سییەم و کۆتایی تەزکیەو تێکۆشان (مجاهدة)یەو، نەفسى مرۆف لەم قوناغ و حالەتەیدا، گەیشتۆتە پلەى کامل بوون، چونکە خۆى دادگەر و بەخشەر زۆر بە لوتفو ریزو حورمەتەو بە بانگی کردو و دواندووێتەى، جگە لە وەسفکردنى بە ئۆخژن و ئارامگرتوویى، مۆژدەو مزگینى ھەم چوونە بەھەشتو، ھەم شادبوون بە دیدارى بەندە چاک و پەسەندو ھەلبژاردەکانىو، ھەم رازیبوونىو، ھەم خوا لى رازى بوونى، پى دراوہ !! بێگومانیش ئەو ھەموو ریزو لوتفو بەزەبى و بەخشش و مۆژدەو مزگینیانە، جگە لە ئینسانى ئیمان کامل و پێگەیشتوو، شایستەى ھیچ کەسى دیکە نین !.

پێویستە ئەو بەش بگوترى، کە ھەرچەندە ملکەچکردنى ئینسان بۆ ھەواو ئارەزووەکانى نەفس، رێگریکی زۆر بپەرەزای سەر ڕینگای صالح بوون و بەرەو خوا چوونە، بەلام دەبێ وریاش بین، کە بە ھیچ جوریک ئیسلام نەک ھەر فەرزی ناکات، بگرە مۆلەتیش نادات، کە ئینسان یەكجاری ئارەزوو داخوایەکانى نەفسى کپ بکات و سەرکوتى بکات ! چونکە ئەمە لەدریژ خایەندا نەدەگونجى و نە تەزکیەى نەفس پەکی لەسەرى کەوتووە، نە ژيانى دنیاى بەبى ئەو داخوایە سەروشتیانەو، وەلامدانەوێ شەرعییان بەرپۆە دەچى.

ھەربۆیەش پێغەمبەرى پێشەواو کارزانان (صلی اللہ علیہ وسلم)، لە وەلامى قسەو ھەلۆیستى ھەلەو ناشەرعییانەى ئەو کۆمەلەدا، کە ھاتنە مالى پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و لەبارەى چۆنیەتیی دینداریی و طاعەتەى شەخسیی ئەو لە خێزانەکانیان پرسیار کرد، پاشان گوتیان: ئیمە لەکوئ و پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەکوئ؟! کە خوا لە گوناحى رابردو و داھاتووی خوێشبوو، ئنجا یەکیان گوتى: من لەمەودوا شەوانە ھەمیشە شەونویژ دەکەم، یەکیکیشیان گوتى: منیش بەردەوام پۆژوو دەگرم و نایشکینم، ئەوێ دیکەش گوتى: منیش بەلای ژناندا ناچم و ھەرگیز ژن ناھینم!! ئنجا کاتیک پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھاتەو مال، پى فەرموون: ئیوہن، کە ئاواو ئاواتان گوتوہ؟! گوتیان: بەلى، پێغەمبەرىش (صلی اللہ علیہ وسلم) لە وەلامى ئەو قسەو ھەلۆیستە ھەلەو عاتیفیەى ئەو سى کەسەدا، فەرمووى: {أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي

لَاخْشَاكُمُ لِلَّهِ، وَاتَّقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأُزِفُّدُ، وَاتَّزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي^(۱).

واته: ناگاداربنه وه! به خوا من له همواتان له خواترستم و له هموانیشتان زیاتر پاریزکاری لای ده کم، به لام له گهل نه وه شدا: پوژوو (ی سوننه) ده گرم (جاری واش ههیه) نایگرم، شه و نویتیش ده کم و ده شخه و م، ژنانش ده هیتم، هر که سیکیش له ریپازی من لابات، نه وه له من نیه.

که واته:

نه وهی شهرع فرمانی پیکردوه و موله تی داوه، کوتر پوژوو لکردنی نه فس و ده سته مو و رامکردنی داخوایی و غه ریزه کانیه تی، که له سنووری شهرع ده رنه چن، نه که سه رکوتکردن و کپکردنی یه کجاری، که نه شتیکی گونجاوه و نه دینداری و طاعه تیش پیوستی به وهیه، به لکو به پیچه وانه وه: تیرکردنی داخوایی و غه ریزه کان له ریپی شه رعیه وه، له سنوو و نه ندازه ی ریگا پیدراوی شه رعدا، به طاعه و خیر و چاکه ش له قه لاهم ده دری، وه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده باره ی جیماعکردنی ئینسان له گهل هاوسه ریدا، فه رمویه تی: {وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ}^(۲).

واته: جووتبوون و سه رجیپی کردنی یه کیکتان، به خیر و چاکه داده نری !!

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۷۷۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۳۴۶۹)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۳۱۷) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) رَوَاهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۱۵۱۱)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۴۰۱)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۴۱۶۷) عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

تهوهری پینجهم:

شوینک هوتن و لاساییکردنه وهی کویرانهی پیشینان و

دهوروبهر

تهوه که لاساییکردنه وهو شوینک هوتنی کویرانهی پیشینان و دهوروبهری خوارو هه له، دهوریکی گرنگی ههیه له لادان و گیرانه وهی ریوارانی ری صالح بوون و بهره و خوا چوندا، راستیه کی میژوویی واقعی و بهرچاوه و، خوی بهرزو مه زنیس له زور جیان نیشاره تی پی کردوه، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له چه ند فهرموده یه کدا باسی کردوه، بۆ نمونه: خوی دادگهر فهرموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ الزخرف. (۲۳)

واته: ههر بهو شیویه له پیش تودا هیج وریاکه ره وهیه کمان له هیج ئاوه دانییه ک دا نه ناردوه، مه گهر خوشگوزهرانه کانی گوتوو یانه: ئیمه باب و باپیرانمان له سه ر پییه ک دیوه و، بیگومان ئیمه ش شوینه واری ته وان ده که یه سه رمه شقمان.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ البقرة. (۱۷۰)

واته: ههرکات پینان گوترا: شوین تهوه بکهوون خوا دایه زانده و، گوتیان: به لکو شوین تهوه ده کهوین که باب و باپیرانمان له سه ری دیوه، ته دی ته گهر باب و باپیرانمان هیجیان نه فامیبی و ری راستیشیان نه زانیبی؟!

پیغمبره ریش (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: { مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ يُمَجَّسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بَهِيمَةً جَمْعَاءَ، هَلْ تُجِدُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ؟ }^(۱).

واته: هیچ مندائیک نیه که له سهر سروشتی ساغ -ی خواناسین - له دایک نه بی، پاشان بابو دایکی دهیکه نه جوو، یان نه صرانی، یان مه جووسی، ههروهک چۆن نازهل به چکه ی ساغو سه لیمی ده بی، نایا هیچ به چکه یه کی لووت و گو ی براویان تیدا ده بینن !!

به لئ... بابو باپیرانو خه لک و دهووبهر، دهوړیکی کاریگه ریان هیه به بۆ سهر ئینسان، چ به لای چاکه دا، نه گهر چاک بنو، چ به لای خراپه و لاداندا، نه گهر خوانه کرده خراپو لار بن، هه ربویه ش ئیسلام گرنگییه کی زۆر به چاک کردن (اصلاح) ی کۆمه لگا ددهات، له هه موو لایه نه کانی فیکری و ته خلاقیی و کۆمه لایه تی و تابووری و سیاسیه وه، چونکه ههروهک چۆن عه قلی ساغ له جهسته ی ساغ دایه (العقل السليم في الجسم السليم)، به هه مان شیوه ش، مرۆقی ساغ له کۆمه لگای ساغ دایه (الإنسان السليم في المجتمع السليم).

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۱۲۹۲)، وَمُسْلِمٌ، برقم: (۶۹۲۶)، وَأَبُو دَاوُدَ، برقم: (۴۷۱۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

تەوهری شه شه م:

بە مامۆستایە و چاوساگی

گرنگیی و پێویستی پابەر و پێشاندەر، لە هەموو بواریکی ژيانی ئینساندا، مەسەلەیهکی ڕوون و ئاشکرایە و مشت و مێ هەلناگرێ، بەلام لە بواری صالح بوون و بهرەو خاچووندا، ئەو گرنگیی و پێویستییە، زیاتر دەبێتە مەسەلەیهکی ئاشکرا و بەلگەنەویست، چونکە مەسەلەی صالح بوون و بهرەو خاچوون، وەك لە پێشەوهش گوتمان، یەكجار گرنگ و ئالۆزو دژوارە، ئینسان زۆر وریا و بێدار نەبێ، گیرۆدەی سەدو یەك گیر و گرت و کۆسپ و هەلگیر دەبێت.

هەلبەتە من لیڤەدا مەبەستم ئەو « نیه بلیم: ئینسان بەزەحمەت دەتوانێ خۆی چاک بکات و خواپەرستی بکات، چونکە ئینسان بە سروشتی خۆی خواناس و خواپەرستەو، وەك لە خالی پێشوردا لەو فەرموودەیهی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) دەرکەوت، کە خستمانە ڕوو: مەژۆ بە ئەسل و سروشت، چاک و پاک و خواناسە، بەلکو ئەوێ من لیڤەدا مەبەستم ئەوێ، کە ئەگەر یەکیك بیهوێ، زۆر بە مەسەلەی خۆ چاککردن و خواناسیندا بچیتە خوارێو، بەخواناسینیکی ئاسایی و هاكەزایی عەوامانە قایل نەبێو، بە کەمی قەناعەت نەکاتو، بهرەو چاکترو بەرزتر بڕوات، ئەو دەبێ زۆر وریا و بێدار بێو، مەگەر بەدەگمەن، دەنا مەبەستی ناوبراو، بەبێ مامۆستا و چاوساگیکی راست و تەواو مەیسەر نابێت، ئنجا بۆیهش دەلیم دەبێ زۆر وریا بێ، چونکە ئەو بهرەو لووتکەو دوندە بەرزەکانی عێرفان و خواناسی دەچیو، دیارە ئینسانیش، هەتا بەرزتر بێتەو، هەم مەترسیی کەوتنە خوارەوێ پتر لێ دەکریو، هەم ئەگەر بکەوێتە خواریش زیانی زیاتر دەبێت.

هر بويه ش نه هلي عيرفان و ته صه و وافي ره سمن، نايه تي: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 اَتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ﴿١١٩﴾ التوبة، يان كردوته دروشمي ريڳواراني ريڳي
 بهره و خوا چوون.

به لي هر به و ونده کارت پيك نايه ت، كه پاريز له خوا بكه ي، به لكو ده بي له گه ل
 (راستان) یش دابی.

هه روه ك چوون قوتايييه ك، كه ديه وي فيري زانياري پزيشكيي (علم الطب)
 بيت، هر به و ونده به مراد ناگات، كه كتيب و بهرهمي نه و زانيانه بخوييسته وه، كه
 له و بار وه شاره زابوون، به لكو پيوسته له سهر ده ستي شاره زاو چاوساغانی نه و
 زانيارييه، تي بگات و پي بگات.

هه لسته وشي (شيخ) یش کاتی خوی به و مه عناو مه به سته به کارهيتراره و، به
 كه سيك گوتراوه شيخ، كه به زماني حال و وتار له سهر بنچينه ي قورځان و سوننه ت و
 له بهر تيشكي شهر و ته فسيري پيشينان (سلف) ي صالحدا له هه موو بوو و
 لايه نه كاني زياندا، خه لكي تيده گهيانده و پي ده گهيانده و چاك ده كردو بهره و خوا ده برد،
 به لام دواي لاري بوون و له ئيسلام دوور كه و تنه وه و ري لي تي كچوون، وشي
 ناوبراويش، وه ك ده يان وشو زاراوه ي ديكه ي ره سني ئيسلام، دوو چاري گورځان و
 شيويتران بوو.

له نوره كوملارنه تيره كان له گه لئاس
 نص مكرم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علی بابیر AliBapir

پاڼه پالنډی مکتبې ماموستا علي بابير

کښانې
 پاڼه پالنډی مکتبې ماموستا علي بابير

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

پاڼه پالنډی مکتبې ماموستا علي بابير

تهوهری حهوتهم:

بئی ئاگایی (الغفلة)

له بیر چوونه وهو بئی ئاگایی، یه کی دیکه یه له کۆسپو بهر به سته کانی سه ر رینگای صالح بوون و بهر و خوا چوون، چونکه هه ر وه ک چۆن دزو جهرده له کاتی خهوتن و بئی ئاگایی و تاریکی نیوه شه ودا، زهفه ر به بابای خاوه ن مال و خاوه ن دووکان ده بن و، گورگیش له کاتی بئی ئاگایی شواندا، ده رفه ت وهرده گری، شه یانی به دیش به هه مان شیوه له کاتی بئی ئاگایی ئینساندا، خه ریکی کاری خۆی ده بیّت، ئەمه له لایه که وه، له لایه کی دیکه شه وه، مرۆڤ به هۆی بئی ئاگایی و خافلان وه، ئەگه ر گریان شه یانیش دهنی نه دات و تووشی خراپه ی نه کات، بئی ئاگایی و خافلان، هه ر خۆی له خۆیدا ته مه ن به زایه چوون و کات له ده ست چوونه و، دیاره تاقه سه رمایه ی دهستی ئینسانیش له ژیانیدا ته مه نه تی و، ئەگه ر ئەمیشی به بئی هۆو سوود به فیڕۆدا، مانای وایه خۆی دۆراندوه !!

دهرباره ی مه ترسیی و زیانی له بیر چوونه وهو بئی ئاگایش له ژیان ئینساندا، دهقی قورئان و سوننه ت زۆرن، که بۆ نمونه هه ندیکیان ده خهینه ڕوو:

﴿ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُخَذِّ لَهُ عَزْمًا ۝١١٥﴾ طه.

واته: به دلنیا یی پیشت ئاده مان ڕاسپارد و نامۆژگاری کردبوو، به لام له بیرى چووه وهو، ویستی پته ومان-له و مه سه له یه دا- پیوه نه دی.

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝١٩﴾

الحشر .

واته: وه ک ئەوانه مه بن که خویان له بیر کرد، ئەویش خۆیانى له بیر برده وهو ئەوان بوون لاده ران.

﴿الشَّيْطَانُ جَاثِمٌ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِذَا سَهَا وَعَقَلَ وَسَوَسَ، وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهَ خَسَّ﴾^(۱).

واته: شهیتان چوکی له سهر دلی ناده مزاد داناون، تنجا نه گهر یادی خوی کرد، خوی په نهان ده کاتو، هه رکاتی کیش بی ناگا بوو، خوتخوته ی ده خاته دله وه.

که واته: خوینه ری خو شه ویست!

هه ول بده هه می شه به هوی یادی خواوه ناگادارو وریاو دل بیداری و، وه شوانی کی وریاو نازاو به مشور، زور به وردی به سهر پانه مه په کانی ته مه نت رابگه و چاودیریان بکه، که بی هوو ده له ده ست نه چن، به هوی یادی خواوه، با هه می شه مالی دلت پروونا کو دره وشاوه بی و، چی گای شه مشه مه کویره ی خوتخوته و دالغی شهیتان و نه فسی به دی تیدا نه بیته وه.

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ مُعَلَّقًا فِي التَّفْسِيرِ، بَاب (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)، «أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ فِي (المصنّف) (۳۶۹/۱۳ - ۳۷۰) والضيّا» فِي (المختارَة) (۳۶۷/۱۰) بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا.

تهوهری هه شتەم:

شەیتان

له پراستییدا شەیتان - له عهنتی خوای لیبێ - سهختترین و بیڕه زاترین کۆسپ و له مپهری سهر رینگای صالح بوون و به ره و خواچوونه، خوای بهرزو مه زمان جل جلاله، له چهنده ها ئایه تدا ئاماژهی بۆ ئه و مه سه لهیه کردوه، بۆ وینه: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا...﴾ (۶) فاطر.

واته: بێگومان شەیتان دۆزمنتانه، ده جا ئیوهش بیکه نه دۆزمنتان.

به لām ئیمه بۆیه خستمانه دواي هه موو کۆسپ و به ره سه ته کانی دیکه ی سهر رینگای ناوبراو، چونکه شەیتانی به د، ههر به هۆی ئه و هه وت ته له و داوانه ی پێشه وهیه، که ده توانی زه فهر به ئینسان به ری!

به لئی شەیتانی نه گریس و پیس له عهنتی خوای لیبێ، به هۆی: به هه له له ئیسلام حالیی بوون و، گوناچه رواله تی و^(۱) په نهانه کان و، خوشویستی دنیا و، هه وا و ئاره زووه کانی نه فس و^(۲)، شوینکه وتن و لاسایی کردنه وه ی کویرانه ی پێشینهان و ده ور به ری خوار و هه له و، بێ مامۆستایی و چاوساگی و، بێ ناگایی و له بیر چوونه وه وه، ده رفه ت له رێبوارانی رپی به ره و خواچوون ده بینێ و ئامانج و مه به ستی گلاوی خویمان - که بریتیه له خوا دوور خستنه وه، یان لانیکه م مه حته ل کردن - لێ وه ده ست دینی.

(۱) خوای بهرزو مه زمان فەرموویه تی: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثَمِ وَابْطِنُوهُ﴾ (الأنعام، واته: واز له گوناچه ئاشکرا و په نهانه کان بێتن.

(۲) گوتراوه: (حب الدنيا رأس كل خطيئة) هه له به ته ئه م قسه یه زۆر جوان و راست و به جیییه، به لām سه باره ت به فەرمووده ی پێغه مبه ر له قه له مدرا نی، مشتومری له سه ره، بر وانه (كشف الخفا ومزيل الإلباس) العجلوني، ب: (۱)، ص: (۴۱۲، ۴۱۳).

ننجا مسولمانی به پړزو خوشه ویست !

ته مانه به کورتیی هشت کۆسپو چه پهر و بهر به سته هره سخت و پیره زاکانی سهر
رېځگای صالح بوون و بهر و خوا چوون، خوا یاربې زورت ناگا له خو بې و چاکیان لې
ورد به وده، هینده ی سهری دهر زیهش لییان مه ترسه، چونکه هیچ شتیك خوی بو
پیاوان (رجال) پاناکری و، هیچ کۆسپیک رېگا به مەردی خوا ناگری، دیاره
که سیکیش گولی بو، دهبی تازاری درک و دالیش له خوی بگری و، عه ره بيش زور
جوانیان گوتوه:

بِقَدْرِ الْكَدِّ تَكْتَسِبُ الْمَعَالِي

مَنْ طَلَبَ الْعُلَى سَهَرَ اللَّيَالِي^(۱)

نیدی هیوادارم توی به پړیش، تی کرای شو گری و گولانه ی سهر ریت، به پروای
به تین و عه زمی پولا یین و دلی پر له نه وینه وده، وده خه نجهری ده بان هه لبرې و، تییان
نه ودهستی و رانه ودهستی، هه تا ده گه یه مه نزل و به تاکام و مراد ده گه ی.

(۱) واته: به پیی هه ول و تی کوشان و ماندو بوونی خوت، پله و مه نزلگای به رزت ده سته ده کوی، شه
که سه ش بیه وئ مه نزلئ به رزی بی، شه و نخوونی زوریش ده بیینی.

خوشک و برا مسولمانه بهر پښه کانم !

دواى شهوې له بهشه كانى راپردوودا، تاراددهيك تيشكمان خسته سهر پيناسه
تهزكيه نېفسو، قوناغه كانى سهرى بهره خوا چوونو، هوكاره كانى صالح بوونو له
خوا نزيكبوونه وهو، كوسپو په رچه كانى سهر رپى ناوبراو، خوا پشتيوان بى، لم بهشى
پينجه مه شدا له ده (۱۰) تهوهرى كورتدا، چهند راستييهك پروون ده كهينه وهو، چهند
هه لهو په ليه كيش راست ده كهينه وهو، كه كه م زور شوينكه وتوو لايه نگرانى عيرفانو
ته صه ووفو، نه يارو رپه زكه ره كانيشى، تپياندا دوو چارى دوو نه خو شى له ميژينه ي:
تيپه راندنو به زايه دان (افراط و تفريط) بوونو دهن.

خوا به كه رهمى خو ي لهو كه سانه مان بگيږي، كه هم دوعايه ده كه نو لي شيان قبول
ده فرموو: (اللهم انا الحق حقا وارزقنا اتباعه، وانا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه) واته:
ته ي خوايه ! هه قو راستييمان وهك خو ي پيشان بدهو، شوينكه وتي شيان پي
ببه خشه و، ناهه قو چه وتمان به ناهه قو چه وت بخه بهر چاوو، ياريد ه شمان بده خو مانى
لى دوور بگريږ.

له زوره كېمه لايه تېرېكل نه كېلئاس
نص بهكم غير مواقع التواصل از تېرېكل

علي بابېر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.com

کښلې
ډکښاندي مکتبه ي ماموستا علي بابېر

ډکښاندي مکتبه ي ماموستا علي بابېر

تهومری یه کهم:

تهزکیه ی نهفس خالی هاوبه شنی نیوان سه رجهم مسولمانانه
به تاییه ت زاناو پیشه وایانیا، به لام هندیکیان تییدا پسپور
(هتخصص)ن:

به لئی خوینه ری خوشه ویست!

تهزکیه ی نهفس، که خوی په روهردگار، سه رفرازی موتله قی کردوته نه نجام و
به ره می: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) الاعلی، به پیچه وانه ی بچوونی زور که سه وه،
شتیک نیه، که له سه کومه لیک دیاریکراو تاپو کرابی، به لام وه چو ن له لایه نه کانی
دیکه ی دینداریدا وه: بانگه وازو، جیهاد، فیترکردن و په روهرده کردن... هتد، هندیک
که س شاره زاو پسپورتن، مه سه له ی تهزکیه ی نه فسیش به هه مان شیویه، نجا نابی
تهو ده شان له بیر بچی، که هه روه ک چو ن مه رج نیه هه ر که سیک ناوی له خوی نا
(سه له فی) به ری بازو ته ده بی پیشینه ی چاک (السلف الصالح) وه پاپه ند بی تو، له
رووناکی و به ره که تیان به هره مه ند بی تو، مه رجیش نیه هه ر که سیک شوره تی
صوفیایه تی وهرگرت، نیوه رۆک و جه وه ری تهزکیه و عیرفانیشی تی دا هاتیت ته دی،
به لکو هی وا هیه له سه له فی بوون، ته نیا ناوو، له صوفی بوونیش، به س
شوره تی پی براوه، هه شیه چ ناو له قه بی سه له فی بوونی به سه ر خویدا نه بریوه، به لام
وه ک کاکل و جه وه ر خیریکی زوری له شوینکه وتن و شوین پی هه لگرتنی تهو
سی و هچه و سه ده یه دیوه، که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نامازهی پی
کردوون^(۱)، دوایش به چاکترین سه ده کان (خیر القرون) یان پیشینه ی چاک (السلف

(۱) پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: {خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ}، رواه البخاري، برقم: (۲۵۰۸)، هه روه ها فرمویه تی: {خَيْرُ الْقُرُونِ الْقَرْنُ الَّذِي بُعِثْتُ فِيهِمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ} رواه مسلم، هه روه ها فرمویه تی: {خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ}

الصالح) ناوبانگيان دهرکردوه، وهك چۆن هي واهيه، بهبى ناوى صۆفیی بهسهردا بران، گهرهترین پشكو بهشی له حهقیقهتی تهزکیه و تهصووف و عیرفاندا هیه. کهواته:

با وریاو بیدار بینو زیاتر سهرنجی نیوهړۆكو جهوههیری خهلكی بدهین، نهك دیکۆرو ناوو پوالهتیا، بۆتهوهی له تیروانینو ههسهنگانداندا، بۆیان دووچارى ههلهو بۆچوونی سهیرو عهجایب نهیین.

الَّذِينَ يُلُونَهُمْ} رَوَاهُ الْبُخَارِي، برقم: (٦٦٣٥)، وَمُسْلِمٌ، برقم: (٦٦٣٥)، انظر (السنة) لابن أبي عاصم، ج: (٢) ص: (٩٧٥ - ٩٨٢)، و(السلسلة الصحيحة)، ج: (٢)، رقم: (٦٩١، ٧٠٠).

تهومری دووهم:

تهزکیه نهنفس له مهیدانی کارو خباتدا نهبی، وهک پیویست
نایه ته دی:

زور له نه هلی ته ریه ته و ته و وف، به بیانوی سهرگه رمبوون به تهزکیه
نه فسیانه وه، نیو خه لک و کومه لگاو مهیدانی کارو کاسیبی و، گوره پانی جهنگ و
جیهاد و، مشور خواردن له کاروباری مسولمانان، به جیده هیلن و به خه یالی خویان
به م پرهتاریان زه مینه سازی ده کهن، بژ تهزکیه بوونی نه فسیان:

به لام له راستیدا نه و جوړه بیرکړنه وه و بژچونه هه لیه، چونکه:

ا/ دهقه کانی قورپان و سوننه ته و هیان لی ده فامریتته وه، که ده بی پرۆسه ی تهزکیه
نه فس له گهرمه ی کارو کاسیبی و چالاکی و جوجولی نیو کومه لگادا نه نجام
بدری، بژ وینه:

خوای په ورو دگار فهرموویه تی: ﴿فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ
يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۖ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ ۖ وَالْأَبْصَارُ﴾ ﴿٣٧﴾ النور.

واته: له چنه د مالیکدا، که خوا فهرمانی کړوه به ربکړینه وه و ناوی وییان تیدا
به یترئ. پیاوړتیک به یانیا و نیواران سهرگه رمی به پاک گرتینی، هیچ بازرگانی و
مامه لیه، له یادی خواو نویژ به رپاکردن و زه کاتدان بی ناگیان ناکات، له و
رژده دهرسین، که دله کان و چاوه کان تیدا هه لده گهرینه وه.

به لی هونه و نازیه تی ته و یه، که له گهرمه ی کارو که سابه تی بازار و
بازرگانی و مامه لده، خوات له بیر نه چی و فهرزه کان فهراموش نه که ی!

پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ
وَيَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ، أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ، وَلَا يَصْبِرُ عَلَىٰ

أَذَاهُمْ} (۱).

واته: ټه و بروداره دى كه ټيكله لى خه لكى ده كات و، له سهر نازارو نارېه ټيپه كانيشيان خوراگره، پاداشتي گه وړه تره له و كه سهرى كه ټيكله لى خه لكى ناكات و، ته هه مولى نازارو نارېه ټيپه ناكات.

ب/ ټينسان له ميانه دى بهرنگار برونه و و پرو به پرو برونه و دى كيښه و گړوگرفت و دهرده سهرى و نارېه ټيپه كانى روظگاردا، له خوى حالى دې، كه تايا نه ندازه دى: خوراگرى، نازايه ټيپ، پشت به خوا به ستنى، دواړو هه لېږاردن و دنيا به كم گرتنى، چنده و چونه؟ له راستييدا و هك غه زالى گوتوويه تى:

عه يې و ناته و او يپه كانى ټينسان كه به (رذائل) ناسراون، و هك ټه و كوان و دوومه لانه وان، كه له جهسته يدا هاتون، به لام هه تا شتيكيان پى نه كه وى، نازاريان نابى و خاوه نه كه يان هه ستيان پى ناكات!!

ج/ ټنجا ټه و خه لك و كومه لگايه دهرى پيغه مېرى خوا (صلى الله عليه وسلم) به هاوه له دل سوزو به پرېزه كانيشيه و، له گهرمه دى جهنگ و بهرنگاري و نه بهرديپه كان و، له ميانه دى نيش و ژان و گرفتاري و ميحنه ته ماددى و مهنه و يپه جورا و جوره كاندا، له مهنه كدران و پاك و پيس و چاك و خراپه كانيان، له يهك هه لا ويران و جيا كراونه و، ههر بويه ش خوى كار به جى له كاتى تيشك خسته سهر پرو د او ه كانى جهنگى نوحود دا، فرموديه تى: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ...﴾ (۱۷۸) آل عمران.

واته: ناگو نجي خوا به و حاله ته و كه ټي و دى له سهرن، واز له بروداران به ينى و (تاقيتان نه كاته و، به لكو حيكمه تى و ده خوازى كه بتاغتاه ژير تاقيكردنه و نه و نه زمونږه و) هه تا پيس و پاك له يهك جيا ده كاته و.

به لى و هك پيشينان گوتوويه: (له بواړيدا لاقى رهش و سپي دهناسرين).

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد)، برقم: (۳۸۸)، وَأَبْنُ مَاجَهَ برقم: (۴۰۳۲) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السلسلة الصحيحة)، برقم: (۹۳۹).

تهومری سییه م:

نفسی تهزکیه کراوو هی تهزکیه نهکراو، جیاوازیان له
رادهی پابه ندیی دایه به شهر عهوه:

چونکه له باسه کانی رابردودا گوتمان: که بهرهمی تهزکیه بوونی ئینسان نهو دیه،
که ئیسلام و ئیمان که ی چاکترو قولتر بیت و بچیتته پایه ی ئیحسانه وه.

کهواته: با هیچ کس به ته ما نه بی، به لاف لیّدانی پروت و ناو له خو نانی بی
نیوه رۆک، دهست بگه یه نیتته پله و پایه ی تهزکیه بوون.

به لکو کئی له وه هقه، که خوا به پیغه مبهری خۆیدا (صلی الله علیه وسلم) ناردوویه تی،
شاره زاتر بیت و پییه وه پابه ندترو بۆی گهردنکه چکه رتر بیت، نه وه نیشانه ی
تهزکیه تر بوویه تی، به پیچه وانه شه وه، هه رکه سیّک به هق نااشناترو لیّی دوورتر بیت،
نه وه زیاتر شایه دیی ناتهزکیه بوون له سه ر خۆی ده دات، خوی به رزو مه زن فه رموویه تی:

﴿ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۖ ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ

رَبِّهِ ۖ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ﴿٤١﴾ ﴾ النازعات.

واته: ئنجا هه ر که سیّک یاخیی بیت و، ژیا نی دنیا هه لّبرژیری (به سه ر دوا رۆژدا)،
نه وه جیگای دۆزه خه، به لّام هه رکه سیّک له پله و پایه ی په ره ر دگاری بترسی و، نه فسی
له ئاره زووه کانی قه ده غه بکات، نه وه جیگای وی به هه شته.

وه ک ده بینین خوی دادگه رو به خشه ر، چوونه دۆزه خی کردوه به سزاو تو لّهی
که سیّک، که له سو نگی سهر کیشیی و له خوا یاخیی بو نه وه، نه فسی فه رمان
به خرا په کار (أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ) به ره و زه لکاو ی دنیا په رستی په لکیشی کردوه،
نیشته جی بوونی به هه شتیشی، کردوه به پاداشتی که سیّک، که له سو نگی ئیمان و

کہواتہ:

باوڤش به ژياني دنياډاډکړدو، به ډواي هه ډواو ټاره زووه کاني ځوکه وټنو، شکاندني قه ډده غه کانو، به زاندني سنووره کاني شهرع، دروشم و نيشانه ي ياخي بوون و له خوا نه ترسانه و، به پيچه وانه شه وه، خو کوټ تر ټرو لکړدو هه لېزار دني ډواړوژو دنيا به که مگر تنيش، نيشانه و به لگه ي له خواترسان و يو خوا صولحانه.

تهومری چوارم:

تاکه سهرچاوهی دینداری و مسولمانه‌تیی، که تهزکیه
نه‌فسیش لایه‌نیکیه‌تی، شه‌ریعه‌تی خواجه و هیچی دیکه:

به‌لئی خوینه‌ری به‌ریز!

وهک چؤن خوی فرمانده‌واو به‌دییه‌نهر، له پهرستراویتی (الوهیه)یدا، هیچ
هاوه‌ل و هاوبه‌شی نین، شه‌ریعه‌ته‌کیشی له به‌رنامه‌ییتیدا، هیچ هاوتاو هاوبه‌شی
نین، دیاره مه‌به‌ستیش له شه‌ریعت قورئان و سوننه‌ته.

که‌واته:

ئه‌وه‌ی که هندیك له ئه‌هلی ته‌صه‌ووف به‌زاریانه‌وه گرتوه، که ئیمه سی شتمان
هه‌ن: شه‌ریعت، طریقه‌ت، حقیقه‌ت!! مه‌گه‌ر به‌ ته‌ئویل و پینه‌کردنه‌وه، ئه‌گه‌رنا فری
به‌سهر راستییه‌وه نیه‌و، نه‌ک ههر قسه‌یه‌کی هه‌له‌و پووچه، به‌لکو جوړیکیشه له
جوړه‌کانی کوفرو شیرک.

ئاخر مادام خوی بالاده‌ست و به‌دییه‌نهر فرمویه‌تی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ
الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٨) الجاثیه.

واته: دواپی تۆمان (ئه‌ی موحه‌مه‌د!) خسته سهر به‌رنامه‌یه‌ک له تایینی (خۆمان)،
ده‌جا شوینی بکه‌وه‌و، دواپی ئاره‌زووی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازان.

به‌لئی مادام وایی، دیاره ههرشتیک جگه له شه‌ریعت به‌ ههر ناوو نیشانه‌یه‌که‌وه
بیّت، ههر ده‌که‌ویته جوغزی: ﴿أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾!!، ئاشکراشه، که شوین
ئاره‌زووی نه‌زانان که‌وتن، به ده‌قی قورئان حه‌رام و قه‌ده‌غه‌یه له پیغه‌مبه‌ری کۆتایی
(صلی الله علیه وسلم) و تۆمه‌ته‌که‌ی.

تهئويل و پينه كړدنی قسه ی ناوبراویش تهوویه، که بگوتړی:

(شهریعت) تهو ئاینو بهرنامهیه، که خوا ی بهخشنده به دوااین پیغهمبهری خویدا

ړهوانه ی کردوهو، به غهیری تهووش رازی نابې بکړیته بهرنامه ی ژیان: ...

وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا... ﴿۳﴾ المائدة.

(طهريقهت) یش بریتیه له رېبازو چوڼیهتییه که ی تاییهت، بو کارپی کردن و جېبه جی کردن تهو بهرنامه و شهریهته، تهو رېبازو رېبازو رپو شوین (طریقه و سنه) ی پیغهمبهری خوایه (صلی الله علیه وسلم)، شایانی باسیشه، که هیچ کام له پیښه و او چاوساغانی عیرفانو ته صه و وف، جگه له رېبازی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) شتیکی دیکه یان پیښانی شوینکه و توانی خو یان نه داوه، که رېبازو که شیان دوا ی خو یان به ناوی شه خسیی خو یانه وه ناسراوه، سووچی هندیك له شوینکه و توانی بیرته سکو ناحال ییان بووه، که وایان زانیوه مه به ست له (طهريقهت ی قادری) و (طهريقهت ی نه قشبه ندی) و (طهريقهت ی ریفاعی) و (طهريقهت ی کوبره وی) و (طهريقهت ی نه بهانی) ... هتد. چه ند ته دهب و رپو رپه سمیکی دینداریه، که هر کام له (عبدالقادر الجیلانی) و (بهاء الدین نقشبند) و (سید أحمد الرفاعی) و ... هتد دایان هیناوه !!

به لام بیگومان تهو بوچوونه و یپرای هه له و ناراسته بونی، گه و رترین تومه تی خراپیشه، که پال ده درپته لای تهو پیښه و او خواناسانه - خوا لیان خوشبې - که هه و لیان داوه، به موو له شهریعت ی خوا^(۱) رېبازی پیغهمبهری پیښه و او (صلی الله علیه وسلم) لانه دهن^(۲).

(۱) وریابه و لیت تیکنه جی وایزانی رېبازی پیغهمبهرمان (صلی الله علیه وسلم) به جیاواز له شهریعت داناهو، چونکه (سوننهت) پیکه یتهری دوه می شهریعت ه و، رېبازو چوڼیهتی پیاده کردنیشه تی.

(۲) چ جای شتیکی دیکه ی تازه جیا له ناییندا دابه یتنو، سه ره نجام خو یان به داهینر (مبتدع) ده رینن!! له جیاتی رپروونی (ارشاد) کردن، سر له خه لکی بشیوینن!!

دروست نیه ویرای وشه‌ی شهریه‌ت و له په‌ناو له‌پزیدا، وشه‌کانی طهریه‌ت و
حه‌قیقه‌ت باس بکرین، مه‌گهر به‌و ماناو چه‌مکه‌ی که گوتمان، که طهریه‌ت ده‌بیته
رېبازو چوڼیه‌تی شهریه‌ت و، حه‌قیقه‌تیش ده‌بیته به‌ره‌م و میوه (ثمره) ی و،
هه‌ردو وکشیان هه‌ر له‌خوڼی و، له‌خوڼه‌وه سه‌رحاوه ده‌گرن.

تهومری پینجه م:

با ههستیار ییمان به وشه (تَصَوَّف) و ههله و پهله ی نیو
سه رچاوه کانی، واما ن لی نه کات له خیر و بیرو چاکه کانی بی
بهش بین:

پیشتر پیناسه ی وشه (تَصَوَّف) مان کردو پیویست به دووباره کردنه وه ناکات،
ئه میش وه گه لیک وشه و زاراه ی دیکه،^(۱) راسته و خو له قورئان و سوننه تدا
نه هاتوه و دوا بی سه ریه له داوه و، هیچ کاتیکیش زانا و پیشه وایان نه و مه سه له یان
له خو یان نه کردۆته گرفت و کی شه و گوتوو یانه: (لا مُشَاحَّةَ فِي الْإِصْطِلَاحِ) له سه ر
زاراه مشت و مپ ره وانیه، نجا که له پووری (تصوف) و هه ر که له پووریک ی دیکه ش،
که به ره مه می عه قل و نه زمونی ئینسانه، که م و زۆر هه له و که م و کورتیی تی دا
ده بی ت و، هیچ جوړیک ی زانستی له و یاسایه ریزه پ نه، هه ر له ته فسیره کانی
قورئانه وه بیگره، هه تا شه رحه کانی سوننه ت و، سه رچاوه کانی (فقه و)، (أصول
الفقه و)، (علم الکلام و)، زانیارییه عه قلی و نه زمونییه پروته کانیش، نه وه هه ر هیچ
مشت و مپ هه لئاگری، که هه له و که م و کوپری زۆر و زه وندیان تیدا یه.

که واته:

با نه و که سانه ی به هو ی هه ستیاری (حسّاسیّه) ی زیادیانه وه، به رامبه ر به و وشه و
زاراه ی (تَصَوَّف) و هه له و که م و کوپرییه کانی، به ره های ی موتالا و سوود لی وهرگرتنی
سه رچاوه کانی نه و زانیارییه له خو یان قه دهغه ده که ن، بزانه هه لۆیسته کانیا ن له پرووی
شه رع و عه قله وه هه له یه:

(۱) بۆ وینه: هه ر کام له زاراه کانی (العقیده، علم التوحید، علم الکلام، الفقه الاکبر) بۆ ئیمان و
مه سه له کانی و، زاراه کانی: (فقه، أصول الفقه) بۆ یاسا شه رعیه ییه کان و چۆنیه تی هه له ینجانیان و،
زاراه کانی: (تفسیر، علوم القرآن، تجوید) بۆ قورئان و لی تیگه یشتنی و، زاراه کانی: (السنة، علم الحديث،
علم الجرح والتعديل) و... هتد، له و بابه تهن.

أ- له پرووی شهرعه وه هه له یه، چونکه خوی کار به جی فهرموویه تی: ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ (۱۸) الزمر.

واته: ئەو کەسانە ی کە بۆ هەموو قسە یە ک گۆی راده دێرن و، شوین باشترینی ده کەون، ئەوانه کەسانێکن، کە خوا هیدایه تی داون و، ئەوانه ن خاوه ن عه قلان.

ب- له پرووی عه قلیشه وه هه له یه، چونکه شتیکی زۆر بیجی و ناماقووله، کەسیک خۆی له میوه و به ره می باغیکی گه وه بی به ش بکات، هه ره له به ره وه ی چه ند دانه میوه یه کی کرچ و کال یان رزیوو کر می و خراپ، به هه ندیک له دره خته کانیه وه هه ن!! ئاخه ماقووله کەسیک خۆی له وه هه موو زانیاری و قسه ورد و قول و نه سه قانه ی نیو کتیبی (احیاء علوم الدین) ی ئیمام غه زالیی کە له به ره ی ته زکیه ی نه فسدا کردوونی، بی به ش بکات، هه ره له به ره وه ی، چه ند بۆ چوونیکی هه له و دزه کردو له فه لسه فه ی یۆنایی و هیندی و بوو ذایی و، له ره هبانیه تی نه صرانییه کانیه وه ی، تیدان، یان له به ره وه ی هه ندیک ده قی به ناو فهرمووده (حدیث) ی لاواز و هه له به سه تراوی (۱) تیدا هه ن؟! ئایا کەسیک وابکات، ده توانی بلی به گویره ی ئایه تی: ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ...﴾ (۱۸) الزمر، ره هتارم کردوه، یان ده بی بلی: به پیی په ندی: (شه لم کویرم کەس نابویرم) هه له سوکه وتم کردوه؟! (۲).

(۱) ناشکرشه کە هینانه وه ی به ناو فهرمووده ی لاواز و هه له به سه تراو، به به لگه له لایه ن زاناو پی شه وایه کی وه ک غه زالییه وه، کەم و کورپییه، به لام (العراقی) گه رو گرتیه کە ی بۆ حه ل کردوه (احیاء) یش کتیبی فهرمووده نیه، تاکو له ویدا بۆ فهرمودان بگه رێن، کەواته با به پیی یاسای (خُد ما صفا دَع ما کَدَر) ره هتاری له گه ل بکه ین و، ته نیا قورنانه و سونه تیش له هه له پارێزراون.

(۲) ابن تیمیة له کتیبی: (الفرقان بین اولیاء الرحمن واولیاء الشیطان) دا ده به ره ی چۆنیه تی وشه ی (صوفیه) دواوه، کە پی شتر وشه ی (القراء) به کار ده ات بۆ کەسانیک کە دینداری و تاعه تیکی تاییه تیانه هه بووه، پاشان گو تویه تی: ﴿وقد تنازع الناس: أيهما أفضل: مُسَمَّى الصوفي أو مَسَمَّى الفقير؟! و يتنازعون أيضاً: أيهما أفضل: الغني الشاكر أم الفقير الصابر.؟! و الصواب في هذا كله ما قاله تبارك وتعالى: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَى﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۳﴾﴾ الحجرات، بر وانه: (تفسیر

تومړی شه شهم:

خاوهنې ته زکيه بوون و، صوفیې و د مرویش بوون، يان له نیو
طریقه تدا بوون، دوو شتی پیکه وه په یوه ست (متلازم) نین:

زور له نه هلی طریقه ت گومانیان وایه، که هر که سیك سر به یه کیك له
رېبازه کانی ته صه ووف نه بی، بگره هندیکیان ده لئین: نه گهر له نیو رېبازه کانی نه وان
دانه بی و هاومه سله کیان نه بی، مه گهر قیر سپی بی و، و شتر به کونی دهرزییه وه
بچی، نه گهرنا دهستی له ته زکيه نه فس گیر نابی و، چاوی به و (حال) و (مه قام) انه
ناکه وی، که بابای رېبوار (سالک) ی رپی بهره و خواچوون پتیاندا رت ده بی!
به لام له راستییدا هم بچوون و گومانه ش هله و پوچه، چونکه:

۱/ هیچ به لگه یه کی شه رعیی له سر نیه و، لاف لیدانیکی پروته.

۲/ عه قل و واقعیش به درؤی ده خه نه وه، هاو له به ریزو دلسوزده کانی پیغه مبهری خوا
(صلی الله علیه وسلم) ناودارانې بنه مالهی به ریزی و پیشه و او زانایانی وه: (الحسن
البصري و ابن سيرين و ابن المُسيَّب و عمر بن عبد العزيز و أبو حنيفة و مالك و سفیان
الثوري و الشافعي و أحمد و داود الظاهري و الطبري و... هتد) که هیچ مسولمانیک
گومانی له نیمان کاملی و ته زکيه بوون و صالح بوونیاندا نیه، چاکترین و به هیترتین
به لگن له و باره وه، چونکه هیچ کامیان سر به هیچ رېبازیکی ته صه ووف نه بوون و،
جگه له رېبازی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هوگری شتیکی دیکه نه بوون.

له لایه کی دیکه شه وه: مه رج نیه هر که سیك ناوی صوفیې و د مرویش و دیوانه و
موریدی له سر بوو، سر به یه کیك له رېبازه ناسراوه کانی ته صه ووف بوو، حقه من خاوهنې
نه فسیکی پاک وچاک (مُرکاة) بیت، به لکو هیهانه جگه له ناو، شتیکی چنگ نه که وتوه و،
یه کجار پوخه ل و په ککه وتوو و دواکه وتوه !

(القاسمي)، ج: (۹)، ص: (۵۶، ۵۷)، که واته: با نیمه ش له و زانو پیشه وایانه مانه وه زانیاری و
حیکمه ت و نه دهب فیربین و، قسه ی سر کیلان نه که ین.

تهوهری حهوتهم:

(ولهلیی) کئ یه و (کهرامهت) چیه؟!

۱- وشه و لهلیی (ولیی):

وشه یه کی عه پهبیه و له زمانی کوردیدا به (دۆست) ته رجه مه کراوه و، وشه ی (ولیی) یش چهند واته یه که ده به خشی، که رهنگه وشه ی (دۆست) به کوردیی کویان بکاته وه، وهک: (محب، ناصر، قریب، محبوب...)، واته: خوشه ویست، پشستیوان، نزیک، خوشویستراو، بۆ پیناسه ی (ولیی) یش، چونکه خوی پهره ر دگار پیناسه ی کردوه، پیوستمان به قسه و پیناسه ی هیچ کهس نیه، خوی پهره ر دگار له پیناسه ی دۆستانی خۆیدا فهرمو یه تی:

﴿الْآيَاتِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٦٢) الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا بُدَّ لَهُمْ لِمَكَلَمَتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ یونس.

واته: ئاگادار بن! بێگومان دۆستانی خوا نه ترسیان له سه ره وه، نه خهفه تبار ده بن. نه وانه ی ئیمانیا ن هینا وه (به هه رچی که ئیمان پهبینیانی پیوسته) و پارێزکاری ی ده کهن. له ژیا نی دنیا و له دوا رۆژیشدا موژده و^(١) دلخۆشییا ن هیه، گۆران بۆ بپاره کانی خا نیه، نه وه یه سه رفرازی مه زن.

(١) پسته ی ﴿... لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ...﴾ (٦٤) یونس، به دوو جو ر ته فسیر کرا وه: یه کهم: له فهرمو و ده یه کدا که (ترمذی و احمد) له (أبو الدرداء) گێرا ویا نه ته وه ها ته، که پهبه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمو یه تی: ﴿هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تَرَىٰ لَهُ﴾، واته: خهونی باشه که ئینسان خۆی ده یینی، یا ن پهبیه وه ده یینری، دو وه م: (الزهري و عطاء وقتاده) گو تویا نه: (هي البشارة التي تبشر الملائكة المؤمن في الدنيا عند الموت) واته: نه و مزگینی یه که فريشته کان به بر واداری ده دن له دنیا دا له سه ره مه رگدا، بر وانه: (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج: (٤)، ص: (٢١٥).

وهك ده بېنين خواى هيدايه تدهر، بهنده دؤست و خوښه ويست و نزيكه كاني خوۍ بهم پېنچ سيفه ته پېناسه كړدون:

(۱) نه ترسان: (مه بهست نه ترسانه له و شتانه ي، كه خه لكى ناسايى لېيان ده ترسن).

(۲) غه مگين نه بوون: (مه بهست خه فته نه خواردن و دلته نگ نه بوونه به هوۍ دنياوه).

(۳) ئيمان هه بوون.

(۴) پاريزكاريى كړدنه پيشه.

(۵) موژده پي به خشران له دنيا و دواړوژدا.

ننجا هه رچه نده دؤسته كاني خوا، به هه ر كام له م پېنچ سيفه تانه پېناسه كراون، به لام ئيمان و ته قوا (الايمان والتقوى) دوو سيفه تى راسته و خوۍ ناسينه ريانن. كه واته:

سه نكي مه هك و ته رازوۍ هه لسه نگاندى دؤسته كاني خوا، بريته له نه نده زه ي به هره مه ندبوونيان له پروا و پاريزكاريى، كه نه مانيش نه گه ر به جيا جيا باس بكرين، هه ر كاميان سه رجه م ئايين و بهرنامه ي خوا بهر و الهه ت و په نه انه وه ده گريته وه، به لام نه گه ر پي كه وه باس كران، (ئيمان) حاله تى ناسين و زانين و ملكه چي و قبو و لكردنى دهر و وني و، (پاريزكاريى) يش پابه ندي و جيبه جي كړدن و گه ر دن كه چي پو الهه تى و ئاشكرا ده گه يه نن.

كه واته:

هه ر كه سيك ئيمان و ته قوا ي به يه كه وه تيدا كو نه بنه وه، ناگو نجى به دؤستى خوا دابرنى، بو وينه: مندالى گچكه، شيت، ئينسانى گونا جبار... مادام و ابى، نه وه ي كه هه نديك كه س له خه لكى عه وام به نه هلى طهريقه تيشه وه له نيوانياندا باوه، كه زور جار ئينسانى شيت و گيل و حول، كه ته نانه ت عه قلى پاك و خاوينيشيان نيه، يان كه سيك، كه هيچ شاره زاييه كي له شه ريعة ت و هه لال و هه رام و چاك و خراپدا نيه، يان كه سيك، كه نويز، يان روژوو، يان هه ر فه رزيكى ديكه ده چوئينى، يان به ئيسپات ده ستى له گونا ح و خراپه دا هه يه و له سه ريشى به رده وامه، يان كه سيك، كه

وابه‌سته و دابه‌سته‌ی کومه‌ل و لایه‌نیکی کافرو دژ به خواو ئیسلامه... هتد، به وه‌لیی و دوستی خوا ده‌زانن، نه‌وه گومان و بڅوونیکي هه‌له و ناشه‌رعیی، ناخر کی هه‌یه هیڼده‌ی خوا به دوسته‌کانی خوی ناشنا بیت و بیانناسی! ده‌جا خوی زاناو په‌نهان بین، به‌و جوړه، که گوتمان دوست و خوشه‌ویسته‌کانی خوی پیناسه کرده‌و، هیچ که‌شیش بوی نیه مادام ریژ له شهرعی خواو عه‌قلی خوی بگری، له پیناسه‌و ته‌رازوو و پی‌وه‌ری خوا لابتات.

شایانی باسیشه، که مادام هرکام له ئیمان و ته‌قوا چندان پله‌یان هه‌ن، دیاره دوستانی خواش هه‌روان و، دوستی خوا هوونیش گویره‌یی و ریژه‌یی (نسبی)یه‌وه، ته‌نیا پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلا‌ة والسلام دوستانی ره‌هاو پله‌یه‌کی خوان و، دواي ته‌وانیش پله‌پله‌و پی به پییه.

ئیستاش بۆ زیاتر به‌رچا وروونی، با چهند ده‌قیکی سونه‌ت و، چهند قسه‌یه‌کی زاناو پیغه‌وایانیشمان دهرباره‌ی پیناسه‌ی دوستانی خوا بیینه‌وه:

۱- پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فرمویه‌تی: {إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا، فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ...} (۱).

واته: خوی به‌رز ده‌فرموی: هرکه‌س دژایه‌تی دوستیکم بکات، نه‌وه جاپی جه‌نگم له دژي داوه.

۲- هه‌روه‌ها له وه‌لامی پیاوړکدا، که لی پرسی: {يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ؟! قَالَ: (الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا ذَكَرَ اللَّهُ)} (۲).

واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! دوستانی خوا کیڼ؟! فرموی: نه‌وانه‌ن که کاتیڅ ده‌بینرین، خوا ده‌که‌ویته‌وه یاد.

۳- هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: {إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ عِبَادًا يَعْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ قِيلَ: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: قَوْمٌ تَحَابُّوا فِي اللَّهِ مِنْ غَيْرِ

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۶۱۳۷)، وَابْنُ حِبَّانَ، برقم: (۳۴۷)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) رَوَاهُ الْبَزْزَارُ، برقم: (۵۰۳۴)، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا.

أَمْوَالٍ، وَلَا أَنْسَابٍ، وَجُوهُهُمْ مِنْ نُورٍ، عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، لَا يَخَافُونَ إِذَا خَافَ النَّاسُ، وَلَا يَحْزَنُونَ إِذَا حَزَنَ النَّاسُ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿إِنَّا إِلَٰهٌ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱).

واته: بېګومان خوا له نورو بڼه کانيدا همدېک بهنده هې، که پيغه مېراناو شه هيدان خوزگه يان پي ده خوازن! گوترا: نه وانه کيې نه پيغه مېرې خوا (صلي الله عليه وسلم)؟! فېرمووي: که سانيک، که له بهر خوا يه کديان خوشده وي، به بي مال و سامان و خزمه يه يي (له نيواندا هېوون)، پرويان دره وشاوه و له سهر چهند دوانگه يه کي دره وشاوه، کاتيک، که خه لکي ده ترسن، نه وان بېباکن، له کاتي دلته نگي و په ژاره شياندا، نه وان بي خه من، پاشان نه مه ي خوینده وه: ﴿إِنَّا إِلَٰهٌ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱).

۴- (أبو عثمان النيسابوري) له وبارده گوتويه تي (۲): ﴿مَنْ أَمَرَ السَّنَةَ عَلَى نَفْسِهِ، قَوْلًا وَفِعْلًا، نَطَقَ بِالْحِكْمَةِ، وَمَنْ أَمَرَ الْهَوَى عَلَى نَفْسِهِ، قَوْلًا وَفِعْلًا، نَطَقَ بِالْبِدْعَةِ، لِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿... وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾ (۳۵۴) ﴿النور﴾.

واته: هر که سيک له قسه و کرداريدا سوننه ت به سهر خوږيه وه بکاته حوکمران، حیکمه تي لي ده يسترې و، هر که سيکيش له قسه و کرداريدا به قسه ي ثاره زووه کاني بکات، بیدعه تي لي ده يسترې، چونکه خواي بهرز فېرموويه تي: {ته گهر فېرمان به ري پيغه مېر (صلي الله عليه وسلم) بکه، رپي راس ت ده گرن}.

(۱) رَوَاهُ ابْنُ جَرِيرٍ، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۳۵۲۷)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۵۷۳)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

(۲) پروانه: (تفسير القاسمي)، ج: (۹)، ص: (۵۹).

۵- ههروهه ها (ابن تیمیة) لهوبارهوه له نامیلکویه کیدا بهناوی (الفرقان بین أولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان) دا، شتی زۆر چاکی گوتوه، بۆ وینه:

أ- ﴿* دۆستانی خوا (به گشتیی) دوو چینن: پێشکهوتوووان و نزیکهخواوان (سابقون و مقربون) و میانپهوانی لای راست (أصحاب یمین مقتصدون)، که خوای پهروهردگار له چهند شوینیکی کتیبی خۆیدا باسی کردوون، ئنجا ههرجی چاکه کارانی لای راست، نهوانه، که ته نیا به نهجمدانی فهزدهکان و خۆپاراستن له قهدهغه کراوهکان، له خوا نزیکه دهکهونهوه، بهلام نهجمدانی سونهتهکان و ازهینان له زیادهی شته موباحهکان و نهوانه یان نیه، بهلام پێشکهوتوه نزیکهخواوهکان، شته ناپهسهندهکان (مکروهات) یش دهست لی هه لده گرن .

ب- ﴿* دۆستانی خوا به هیچ دروشم و نیشانهیهکی ناشکرا له خه لکی جیا ناکرینهوه، وهك بهرگ و پۆشاکی تایبهتی و، سهرتاشین یان کورتکردنهوهی یان هۆنینهوهی، مادام هه موویان موباح بن، بۆیه گوتراوه: (کم من صدیق فی قباء، وکم من زندیق فی عباء) واته: زۆر برواپته و له پۆشاکی ناسایی دان و، زۆر زه ندیقیش عه با له بهرن.

ج- ﴿* دۆستانی خوا له هه موو چین و توێژهکانی ئۆمهتی موحه ممددا (صلی الله علیه وسلم) هه ن، مادام له ته هلی بیدعهت و گوناحه ناشکرایهکان نه بن، له نیۆ ته هلی قورئان و، ته هلی زانست و، ته هلی جهنگ و چهك و، له نیۆ بازرگان و، خاوهن پیشمه و جووتیاران و... هتددا ده بن... پێشینان (سلف) به خه لکی زۆر به دین و شاره زایان ده گوت: قورئان خوینهکان (القرءاء) که زانایان و خواپه رستانیش ده گرێته وه، پاشان ناوی صوفیان و هه ژاران (الصوفیه و الفقراء) پهیدا کرا..

د- ﴿* بۆ دۆستی خوا (ولیی الله) به مه رج نه گیراوه، که له هه له پارێزراو (معصوم) بێت و، تووشی هه له و خراپه نه بێت، به لکو ده گونجی، که به شیک له زانیاریی شه ریه ته لی په نهان بێت و، هه ندیک شتی دینی لی تیکه ل

بیټ، هه تا هه ندیک شت، که خوا فەرمانی پیی کردوه، و ابزانی خوا قه ده ده غمی کردوه، ده گونجی هه ندیک شتی نااسایی (خارق العادة) به که پرامهت بزانی، به لām له پراستییدا له شهیتانهو ۱ بیټ بۆ سه رلیټیکدانو، له بهر که م و کورتیی و پله و پایهی دۆستایه تییه که ی، نه زانی که نهو ۱ له شهیطانه و ده یه، هه رچه نده به م شتانه ش له دۆستایه تییه خوا ناشوړی، چونکه خوا چاوپویشیی کردوه له هه لهو، له بیرچوونه و دهو، توژی لیکران (الخطأ والنسیان وما استکرها علیه).

ه- * که واته: دۆستانی خوا (أولياء الله) به سیفهت و کردوه و پرهفتاره کانیان، که قورپان و سوننهت پرونیان کردوونه و دهو، به پروناکیی ئیمان و قورپان و به حه قیقه ته په نهانه کانی ئیمان و بهرنامه و دروشمه ئاشکراکانی ئیسلام، ده ناسرین.

و- * ... ئنجا مادام و ابی، ته گهر بابایه که هه به پیسو پوخلیی و پرهفتاری ناقولاً بکات، که شهیطانه کان هه زیان لی ده که ن، یان که یفی به نیو گهرماو و ئاوده ست و شوینی پیس بیټ، که شوینی شهیطانه کانه، یان مارو دوویشک و زه رده و الهو گوچکه ی سه گان بخوات، که شتی پیسن، یان میزو شتی پیس، بخواته و ده، یان له غهیری خوا و هپاری و هاواری دروستکراوه کان بکات و پرویان تی بکات، یان بهر و پرووی شیخه که ی سه جده ببات... یان به چیه گورستانه کان و تیاندایه پیته و ده... یان هه به بیستنی قورپان نه کات و لی به سه له میته و دهو، گوچگرتن له گورانی و ئامپازی شهیطانی به سه ردا هه لپوژی... ئا ته وانه له نیشانه و دروشمه کانی دۆستانی شهیطان، نه که دۆستانی خوی به خشنده (۱) {.

(۱) پروانه: (تفسیر القاسمی)، ج: (۹) ص: (۵۳ - ۵۹)، که له نامیلکه ی ناوبرای و ده رگرتوه، خوا پاداشتی نووسه رو و ده رگرت بدهاته و دهو، پله و پایه یان بهر زتر بکاته و ده، هه روه ها پروانه: (مجموعه الفتاوی)، ج: (۱۱)، ص: (۹۰ - ۱۶۹).

۲- کەرپامەت (الکرامة) چیه؟!

ناشکرایه کەسیک کەسیکی خوشبووی، پێزو حورمەتی دەگری، خوای بێوێنەو بەخشەریش، بێگومان پێزی دۆست و خوشەویستانی خۆی دەگری، وشە (کرامة)یش، کە بۆ دۆستانی خوا (أولياء الله) بەکارهاتو، هەر لەسەر ئەو بناغەیه، بەلام وەک زۆر بابەت و مەسەلە دیکە، ماناو چەمکە ئەسڵییەکی گۆراوەو شتی دیکە پەرەگەڵ خراوە، هەتا وای لێهاتو، ئیستا لەبیرو زۆربەیی خەڵکیدا، بە بیستنی وشە کەرپامەت، یەكسەر شتی یاسادەر (خارق العادة)ی وەک فرپین، بەسەر ئاودا رۆیشتن، نیازی نیو دڵ زانین، شتی سەرسۆرپینەر ئەنجامدان، پەیدا دەبن، پێیان وایە هەر کەسیک ئەو جۆرە شتانە لێ بینران، یان بیسران، ئەو ئەهلی کەرپامەتو لەلای خوا بەقەدرو حورمەتە، با دینداری و پابەندییەکی بە شەرعهو جێی گومان و مشتومر بیت!!

بەلام هەرکەسیک ئەو شتانە پال نەدرانە لا، هەرچەندە یەكجار صالح و پارێزکارو دیندارو چاکەکار بیت، ئەو هیچ نیەو جارێ هەر لە ئاستی خەڵکی عەوام و ئاسایی دایەو، شتیکی شایانی باسی پێنە!!

بەلام بێگومان ئەو بیرو بۆچوونە عەوامانەیه، هەڵەیهو، هیچ بەلگەیهکی شەرعی لەسەر نیە، وەک زاناو پێشەوایانی ھۆشیارو دڵ بێدار گوتویانە: (الاستقامة على الشريعة أعظم كرامة)، واتە: پراوەستایی و دامەزرایی لەسەر جادە شەرعیەت، گەورەترین کەرپامەتە، واتە: باشتەری جۆری پێزو حورمەت گرتنی خوا، لە بەندەیهکی دۆست و نزیکیی خۆی ئەوێ، کە یارمەتی بدات، هەمیشە لەسەر پێبازو جادە شەرعیەت بیت و لانیەدات.

چونکە ئا ئەوێ، کە بە دۆستانی خوا (أولياء الله) نەبێ ئەنجام نادری، ئەگەرنا، شتی سەیر و عەجیب، وەک لە بەشی شەشەمدا باسی دەکەین، خەڵکی ئاسایی و بگرە خەڵکی بێ دین و کافریش دەتوانن، ئەنجامی بدەن!

ئەوێ گوتیشمان دەقەکانی قورپان و سوننەت دەیکەین، ئەمەش بەلگە:

ا/ خۆی پەرەردگار فەرموویەتی: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ...﴾ (۱۳)
 الحجرات، واتە: بێگومان بەرێزترین لەلای خوا پارێزکارترینان.

کەواتە:

پارێزکاری (تَقْوَى)، کە بریتییە لە پابەندی پێوەندی و دەروونی بە وردو درشتی ئیسلام، تەرازوو سەنگی مەحەکی لە خوا نزیکبوون، لەلای خوا بەرێزو حورمەتبوون، ئەک شتیکی دیکە، مادام وابێ، بۆ زانیسی ئەو، کە ئایا فلانکەس پێزو حورمەتی لەلای خوا هەیە، یان نا؟! بە زاراوەی خەلکی عەوام: ئایا کەرامەتدارە، یان نا؟! ئەو دەبێ سەرنجی پاددە پاریزکاری و پابەندی بەدین، ئەک شتی دیکە ی لێ بکەینە نیشانه، کە بە یاسادەرەکان (خوارق) ناسراون، چونکە ئایەتە کە فەرموویەتی ھۆکارو نیشانی پێزو حورمەت و کەرامەت ھەبوون، پارێزکارییە.

ب/ گومانی تێدا نیە، کە ھەرکەسیک دۆست (وَلِيّ)ی خوا بێت، لەلای خوا پێزو پایەو حورمەتی تایبەتی خۆی هەیە، واتە: ھەموو (وَلِيّیەك) خاوەن کەرامەتە، دەجا خۆی دادگەریش رایگەیانداوە، کە ھەرکەسیک پارێزکار (مُتَّقِي) بێت، دۆستی خایە، وەک فەرموویەتی: ﴿... وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِذْ أُولَآؤُهُ إِلَّا الْمُتَفَقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۴)
 الانفال.

واتە: ئەوانە (ھاوبەشدانەرەکان) دۆستی خوا نین، دۆستانی وی تەنیا پارێزکاران، بەلام زۆربەیان نازان.

کەوابێ، ئەگەر مەسەلە کە وەک ھاوکی شەھە کە دابڕێژین، ئاوا دەر دەچێ: ھەموو پارێزکاریک دۆستی خایە، ھەموو دۆستیکی خواش خاوەن پێزو کەرامەتە، کەواتە: ھەموو پارێزکاریک خاوەن کەرامەتە.

ئنجا گومانیش له‌وه دانیه، که هه‌موو ئەوانه‌ی پارێزکارن، شتی سه‌یرو عه‌جایبو یاسادر (خارق العاده) یان لێ نه‌بینراوه، که‌واته ده‌بێ هه‌ر خودی ئەو پارێزکاریی و پاوه‌ستاوییه له‌سه‌ر شه‌ریعه‌ت (التقوى والاستقامة على الشريعة)، بریتی بێ له‌و پێزو حورمه‌ت و که‌رامه‌ته‌ی، که خ‌وای به‌خشه‌ر به‌ دۆستانی صالح و پارێزکاری خ‌وای به‌خش‌یویه‌تی.

ج/ ئەم فەرمووده‌یه‌ش هه‌مان شت ده‌گه‌یه‌نێ:

{ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ سُئِلَ: أَيُّ النَّاسِ أَكْرَمُ؟ قَالَ: أَنْفَاهُمْ }^(۱).

واته: پرس‌یار له‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کرا: ئایا کێ له‌ هه‌موو خه‌ڵکی به‌پێزتره؟! فەرمووی: پارێزکارترینیان.

ناگاداریی:

نابی هیچ که‌سه‌ش به‌ هه‌ڵه‌ له‌م قسانه‌مدا وا حال‌یی بێت، که گوایه‌ من ده‌لێم: دۆستانی خوا خاوه‌نی که‌رامه‌ت نین، به‌ چه‌مک و واتای عورفیو عه‌وامانه‌که‌ی!! نه‌خێر من مه‌به‌ستم ئەوه‌ نیه، چونکه ئەوه‌ راست‌یی‌یه‌کی نکوول‌یی لێ نه‌کراو و سه‌لم‌ینراوه‌، چه‌ندان ده‌قی قورئان و سوننه‌ت و ئەزموونی پوون و مشت‌وم‌ڕ هه‌ڵه‌نگری دۆستانی خوا، به‌لگه‌ین، به‌لام من ویستوومه‌ بلێم: که‌رامه‌تی دۆستانی خوا (که مه‌به‌ست پێز لێ‌گرتنی خ‌وایه‌ بۆیان، به‌ مانا و چه‌مکه‌ قورئانی و سوننه‌تییه‌ راسته‌که‌ی) به‌ر له‌ هه‌موو شتێک بریتیه‌ له‌ پارێزکاری و دینداری و پاوه‌ستاویان له‌سه‌ر جاده‌ی شه‌ریعه‌ت، که به‌بێ ئەوه‌ (دۆستی خوا بوون) ئیسپات نابێ، ئەمه‌ش بریتیه‌ له‌و پێزو حورمه‌ت لێ‌گیرانه‌ی، سه‌رجه‌م دۆستانی خوا که‌م و زۆر تێیدا به‌شدارن، هیچ که‌س به‌بێ ئەم جو‌ره‌ که‌رامه‌ته‌ - که که‌رامه‌تی راسته‌قینه‌ هه‌ر ئەمه‌یه‌ - به‌ دۆست (ولی)ی خوا دانان‌ڕێ، به‌لام شتی سه‌یرو سه‌رسو‌په‌یه‌نه‌ر بۆ خه‌ڵکی عه‌وام،

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٤١٢)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٣١١)، وَالْإِسْلَامِيُّ بِرَقْم: (٢٢٣)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٦٤٨).

که به یاسادره کان (خوارق) ناسراون، ئەوێ تێکرا به شتیکی لاوه کیی و جوزئیی داده نرین، که مهرج نیه به هه موو دۆستانی خوا بدرین و، مهرجیش نیه ئەوانه ی، که ئەو جوړه شتانه یان لێ ببینرێ، به پێترو پایه به رزتر بن - له لای خوا - ئەوانه ی دیکه، که لێیان نابینرین.

کوژیی ئەم باسه ش به چەند قسه یه کی زۆر به نرخ یه کی یه کی لێ زاناو پێشه وایانی بواری عیرفانو ته زکیه ی نه فس دینم، که ئەویش (أبو علي الجوزجاني) یه:

گوته ویه تی: {كَنْ طَالِبًا لِلْإِسْتِقَامَةِ لَا طَالِبًا لِلْكَرَامَةِ، فَسَبِيلُ الصَّادِقِ مَطَالِبَةُ النَّفْسِ بِالْإِسْتِقَامَةِ، فَهِيَ كُلُّ الْكَرَامَةِ، ثُمَّ إِذَا وَقَعَ فِي طَرِيقِهِ شَيْءٌ خَارِقٌ، كَانَ كَأَنَّهُ لَمْ يَقَعْ وَلَا يُبَالِي، وَلَا يَنْقُصُ بِذَلِكَ، وَإِنَّمَا يَنْقُصُ بِالْإِحْلَالِ بِوَجِبِ حَقِّ الْإِسْتِقَامَةِ}.^(۱)

واته: به دوای راوه ستاوی له سه ر شه ریه ت (الاستقامه) دا عه ودا له به، نه ک به دوای که پامه تدا، چونکه ریبازی خوا به رستی راست ئەو یه، که داوا له نه فسی بکات له سه ر جاده ی شه ر دامه زراو نه له خشاو بی، که پامه ت سه رتاپا له وه دایه، پاشان ئەگه ر له رێگایدا شتیکی نااسایی (خارق العاده) دی، با هه روا بزانی، که هێچ نه بووه گوئی پێ نه دات، ئەگه ر وابکات ئەو شته زیانی لێ نادات، به لکو به وه که م ده کات، که ئەو نه رکانه ی مافی راوه ستاوی له سه ر شه ریه ت، که مه تر خه مییان تیدا بکات}.

له م قسه به هێزو پێزانه ی ئەو پێشه و خاواسه وه ده زانین، که ئەو ی له نیو خه لکیدا باوه ناوی که پامه تی به سه ردا براره، له لای پێشه وایانی ره سه ن شتیکی شایانی باس نه و، بگه ره ئەگه ر خاوه نه که ی خو ی پێوه خه ریک بکات، زیانیشی پێ ده گه یه نی.

(۱) پروانه: (مجموعه الفتاوى)، ج: (۱۱)، ص: (۳۲۰، ۳۲۱)، شیخ الإسلام ابن تیمیة.

تهوهری هه شته م:

خوهرپه و خهون (الإلهام و الرؤيا)^(۱) و هه لسه نگان دنيان:

مه سه له يه كي ديكه، كه بوته جيگاي كيشه و مشت و مري زورو، تيدا به هه له داچووني گه ليك كه س، مه سه له ي خوهرپه و خهون و نهو زانياري و شاره زاييانه يه، كه له ري وانه وه ئينسان ده ستگيري ده بن.

ئيمه خوا پشتيوان بي له سي برگه دا، نهو مه سه له يه ده توژينه وه:

۱/ پيناسه:

أ- مه به ست له وشي (إلهام)، كه من به كوردي وشي (خوهرپه) م بو هه ل به ژارد وه، بهو جوهر زانياريه ده گوتري، كه ئينسان به بي به لگه هينانه وه و بير كردنه وه، ده خريته دلييه وه، چونكه زانيان ناوا پيناسه يان كرد وه:

{الإلهام: في اللغة: التلقين (أَلْهَمَهُ اللهُ الْخَيْرَ أَي لَقَّنَهُ إِيَّاهُ).} ^(۲)، وفي مصطلح أهل التصوف: {هو النَّفثُ فِي الرُّوعِ وَالْإِيْقَاعُ فِي الْقَلْبِ مِنَ الْعِلْمِ الْغَيْرِ الْقَائِمِ عَلَى الْإِسْتِدْلَالِ وَالنَّظَرِ} ^(۳). واته: (الإلهام) له زماندا: فير كردنه، ده گوتري: خوا ئيلهامي چاكه ي بكات، واته: چاكه ي فير بكات، له زاراهي نه هلي ته سه ووف دا: بريتييه له زانياريه كي، كه له سه به لگه هينانه وه و رامن بنيات نه راوه، بخريته نيو عه قل و دله وه —له لايه ن فريشته نه وه—.

(۱) ئەم باسەم بە پوخته کراوی لە یەکیەک لە دەرسەکانی (ئیمان و عەقیدە ی ئیسلامی) وەرگرت، کە ئیستا ستایش بو خوا چاپ کراوه، بڕوانه: (ئیمان و عەقیدە ی ئیسلامی...)، بەرگی دووهم.

(۲) بڕوانه: (القاموس المحيط).

(۳) بڕوانه: (معجم مصطلحات الصوفية)، ص: (۲۳).

چهند وشهيه کي دیکهش هه ن که هه مان واتا، يان واتايه کي زور نزيك لييه وه ده گهيه ن، وهك (الكشف، الحدس، الذوق، البصيرة، العلم اللدني، ...).

ب- مه بهست له وشه ي خهون (رؤيا) ته وهيه، که نينسان له کاتي خهوتندا ده بييني و، هه موومان ده زانين چيه وه، دواتریش زياتر تيشکي ده خهينه سهر.

۲/ بهلگه ي راستبووني زانياربي وه ده سته ي نراو، له رپي خورپه وه خهونه وه:

زانايان سهر جهم له سهر ته وه، که ده گونجي له رپي هه ر کام له خورپه وه خهونه وه، نينسان زانياربي و شاره زايي ده ستيگري، يه کده نگو، ته م ده قانهش به به لگه ديننه وه:

يهك: خورپه:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا...﴾ (٢٩) الأنفال.

واته: ته ي ته وانه ي نيمانتان هي ناوه! ته گهر پاريز کاري له خوا بکه ن، زانياربي ه کي جيا که ره وه (ي هه ق و ناهه ق) تان پي ده به خشي.

ب) ﴿لَقَدْ كَانَ يَكُونُ فِي الْأُمِّ قَبْلَكُمْ مُحَدَّثُونَ، فَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ، فَإِنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ مِنْهُمْ﴾^(١).

واته: به دلنيابي له تومته تاني پيشووتان دا خورپه بوکراو هه بوون، نجا ته گهر له تومته ي من دا هيچ کهس هه بي، عومهر ي کوري خه تتاب له وانه.

ج) ﴿اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ، فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾﴾ (٧٥) الحجر^(٢).

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٣٥٧)، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَالتَّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣٦٩٣) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

(٢) أَخْرَجَهُ السَّيُوطِيُّ فِي (الدَّر الْمُنْثُور) وَالْبُخَارِيُّ فِي التَّارِيخِ الْكَبِيرِ، وَالتَّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣١٢٧)، وَقَالَ: حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَرَوَاهُ الطَّبْرِيُّ وَغَيْرُهُمْ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَضَعَفَهُ الْأَبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الضَّعِيفَةِ) بِرَقْم: (١٨٢١).

واته: له بهر چاوپوونییو سهرناسیو پروادار پاریز بکهن، چونکه به پروناکیی خوا دهرپوانی، پاشان هم نایه ته ی خوینده وه: (بیگومان له وده نیشانه گهل هه ن بؤ دلړوښنان).

د/ { عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: مَا سَمِعْتُ عُمَرَ لشيءٍ قَطُّ، يَقُولُ: إِنِّي لَأُظَنُّهُ كَذَا، إِلَّا كَانَ كَمَا يَظُنُّ }^(١).

واته: عه بدوللای کورې عومهر گوتوویه تی: هیچ کاتیک نه مبیستوه عومهر (باجم) به شتیک بلئ: پیم وایه ئاواو ئاوايه، هه تمه ن هه و ابووه، که پئی و ابووه.

هـ/ (أبو بكر الصديق) (خوا لئی پازی بئ)، هه والیدا، که نه و کورپه یه ی نئو زگی خیزانی، کچولیه^(٢).

و/ بانگ هیشتنی عومهر خوا لئی پازی بئ له مه دینه وه بؤ (ساریه بن زنیم الدلی)، که فهرانده ی سوپای مسولمانان بوو له ولاتی فارسو، تهویش گوئیستی بوو، که گوتی: (یا ساریه الجبل) ته ی ساریه! بچو بؤ شاخه که، تهویش وایکردو قوتاری بوو^(٣).

ز/ په خنه گرتنی (عثمان بن عفان) خوا لئی پازی بئ له پیاوړیک، که لئی وه ژورکه وت، که بؤ ئافره تی نامه چره می پروانیوه! کابراش گوتی: أَوْحِيْ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ ؟! قَالَ: (لَا وَلَكِنْ فِرَاسَةٌ صَادِقَةٌ).

واته: ئایا پاش پیغه مبه ری خوا، وه حی ی هاتوه؟! گوتی: نه، به لام دلړوښنییه کی راسته^(٤).

(١) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (٣٦٥٣).

(٢) بروانه: (مجموعه الفتاوى)، ج: (١١)، ص: (٣١٨).

(٣) بروانه: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، ج: (٩)، ص: (١٢٧ - ١٢٩)، (كرامات أولياء الله).

(٤) بروانه: (احياء علوم الدين)، ج: (٣)، ص: (٢٥).

دوو: خهون:

ا/ پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ تی: {الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ، جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ التَّوْبَةِ} (۱).

واته: خهونی چاک له پیای صالحوه، به شیخه له چلو شہش به شی پیغه مبهرایہ تی: (یانی: جوړیکه له وه حی).

ب/ ههروهه فہرموویہ تی: {الرُّؤْيَا ثَلَاثٌ: فَالرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَالرُّؤْيَا تَحْزِينٌ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَالرُّؤْيَا مِمَّا يُحَدِّثُ بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ}.

واته: خهون سی جوړه: خهونی باش له خواوہیہ، خهونیک، که دلته نگه ره له شہیطانه وہیہ، خهونیک، که بریتیه لهو شتانهی مروځ له کاتی بیډاریی دا به دلیدا دینو، بیران لی ده کاته وه (۲).

ج/ عہدوللای کوری عہباس خوا له خوئی و بابی رازی بی گوتوویہ تی: {رُؤْيَا الْأَنْبِيَاءِ وَخِي} (۳).

واته: خهونی پیغه مبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وه حییه.

د/ (ابن قیم الجوزیة) ش گوتوویہ تی: (و رُؤْيَا الْأَنْبِيَاءِ وَخِي، فَإِنَّهَا مَعْصُومَةٌ مِنَ الشَّيْطَانِ بِاتِّفَاقِ الْأُمَّةِ) (۴).

ه/ ههروهه راس ت دهرچوونی خهونی هه ركام له (ملك) میصرو دوو هاو له زیندانییہ که (صاحبی السجن)، که له سوورہ تی (یوسف) دا گیراونه وه، نایه ته کانی: (۳۶-۴۹)، که (یوسف) (سهلامی خوی لیب) بوی لیکنده وه،

(۱) أَخْرَجَهُ مَالِكٌ، بِرَقْم: (۱۷۱۳)، وَأَحْمَدُ، بِرَقْم: (۱۲۲۹۴)، وَالْبُخَارِيُّ، بِرَقْم: (۶۵۸۲)، وَأَبْنُ مَاجَهَ، بِرَقْم: (۳۸۹۳)، وَأَبْنُ حِبَّانَ، بِرَقْم: (۶۰۴۳).

(۲) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ، بِرَقْم: (۸۱۷۴)، وَالذَّارِمِيُّ، بِرَقْم: (۲۱۴۳) وَغَيْرُهُ، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَصَحَّحَهُ حَسِينُ سَلِيمٍ أَسَد.

(۳) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ فِي (مُسْتَدْرَكِهِ)، بِرَقْم: (۸۱۹۷)، بِرَوَانِهِ: (الْجَامِعُ لِأَحْكَامِ الْقُرْآنِ) الْقُرْطُبِيُّ، ج: (۸)، ص: (۱۰۲).

(۴) بِرَوَانِهِ: (مَدَارِجُ السَّالِكِينَ شَرْحُ مَنَازِلِ السَّائِرِينَ)، ج: (۱)، ص: (۵۱).

به لگه یه کی دیکه ی زور پته وه، که له پئی خه ونه وه زانیاریی راست وه ده ست دئ،
ته نانه ت، ته گهر خه ونی بابای کافرو بئ دینیش بیت !!

۳/ هه لسه نگاندن (التقويم):

هه لسه نگاندن خومان پۆ چۆنیه تی هه لسه کوه وت کردن له گه ل شهو زانیارییه ی،
له پئی هه ر کام له ئیلهام و خه ونه وه ده ستگیر ده بن، له م چوار خاله دا ده خه ی نه
پوو:

یهك: هه م خورپه و، هه م خه ونیش، شتی گشتیی نین، وهك وه حی و عه قل و پینج
هه سته کان، به لکو تایبه تن به هه ندیک کهس و هه ندیک حالته وه، به سه رنجدانی
ده قه کانی قورئان و سونه تیش، که له و باره وه هاتوون، شهو مه سه له یه به پروونی
ده رده که وئ، بۆ وینه: خوای کار به جئ فهرموویه تی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا
ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِّن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ ٦٥ ﴿الكهف.

واته: (مووسا و هاو ده که ی) بهنده یه کیان له بهنده کاغان بی نی، له لایه ن خومانه وه
به زه ییه کی تایبه تمان پیدابوو و زانیارییه کی دانسقه مان پی به خشیبوو.

وهك ده بینین: هه م سه رجه م رسته که و، هه م وشه ی (مین) یش، که بۆ
به شیک (تبعیض) ه، به ناشکرا شه و ی گوتمان ده یگه یه نن، هه روه ها فهرموویه تی:
(الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ)، که ده بینین، هه م خه ونه که قه یدی
(حسنة) و، هه م پیاو ده که ش قه یدی (صالح) یان چۆته سه ری، که واته: نه هه موو
که سیك و نه هه موو خه ونیکیش، جئ متمانه و ئیعتیبارن.

دوو: هیچ کهس بۆی نه شهو زانیارییه ی، که له پئی خورپه، یان خه ونه وه
ده ستگیری ده بیت، وهك شه رع و جیا له شه رع سه یری بکات، به لکو ده بی
له بهر رۆشنایی شه رعدا وه ربگری، (أبو سليمان الداراني) له و باره وه گو تویه تی:
(قَدْ تَقَعَ فِي قَلْبِي نُكْتَةٌ مِنْ نَكْتِ الْقَوْمِ، فَلَا أَقْبِلُهَا إِلَّا بِشَاهِدَيَّ عَدْلٍ: الكتاب

والسنة). واته: جاری وایه مهسه له یهك له مهسه له كانی ئەو كۆمه لێم دهچیتته دلهوه، بهلام به دوو شایه دی دادگهر نه بی وهریناگرم: کتیب و سوننه ت.

هۆی ئەمهش ئەوهیه، که هەر کام له خورپه و خهون، سی جۆرنو، مه گهر چۆن دهنا ئینسان دلتیا نابێ، که تایا ئەو خورپهیه، یان ئەو خهونه، له کام جۆرهیه، پیشتر ئەو فهرمودهیه مان هینایهوه، که جۆرهکانی خهونی باسکردن، بۆ جۆرهکانی خورپهش، زانیان هه مان رایان هیه: (ابن حجر العسقلانی) گوتویهتی: (... وبأن الخاطر قد يكون من الشيطان وقد يكون من النفس)^(۱). واته: خورپهش دهگونجی له شهیتانهوه بی و، دهگونجی له نهفسهوه بی (ههلبهته وپرای فریشتهش).

ئعجا بابهت (موضوع)ی خورپه و خهونیش، له سی حالان بهدهر نیه: یان پیچهوانه ی شهره، که ده بی رده بکریتهوه وهر نه گیرێ، یان گونجاو (موافق)ه، ئەوه وهر ده گیرێ، یان هیچ کام له دوو لایه ی دیار نین، ئەوه وەك موباح داده نرێ و دروسته کاری پێ بکری، (ابن الحجر) لهوباره وه گوتویهتی: {والذي عليه الجمهور أنه لا يجوز العمل به (أي بالإلهام)، إلا عند فقد الحُجج كلها في باب المباح}^(۲). واته: ئەو رایه ی زۆربه ی (زانایان) لهسهرنی ئەوهیه، که دروست نیه کاری پێ بکری (یانێ: به خورپه) مه گهر له بواری رهواداو، دوا ی نه بوونی هیچ به لگهیه کی دیکه ش.

سی: وپرای ئەوه، که نابێ بابه تی خورپه، یان خهونه که ناشه رعیی بی، ئەو جار ئیعتیباری پێ ده کری، خودی بابای خورپه بۆ هاتوو، یان خهون دیتوو، خۆیشی، نابێ له رپیه کی ناشه رعیه وه ههولێ ودهستهینانی ئەو زانیاری و شارهزاییه ی دابی، وەك: وازهینان له فەرزه کان، زۆر خو ئەزیه تـدان، دوور که وتنه وه له قورئان، په نا بردنه بهر چهند جۆره عیباده تیکی داهینراو (بدعی)، گۆشه گیری یه کجاری ی له کۆمه لگا... هتد، که به داخه وه زۆرجاران خه لکی مسولمان به گشتیی و ته هلی طه رقه ت به تایبه ت، گیرۆده ی ئەو جۆره

(۱) بروانه: (فتح الباري)، ج: (۱۴)، ص: (۴۱۷).

(۲) هه مان سه رچاوه به رگو لاپه ره.

رډفتارانه بوو ون، به هوی بڼاگایی له قورټان و سوننه و رڼو شویڼی پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) و هاو له بهر پزه کانی (رضی الله عنهم) و شویڼک و توه رډسه نه کانیانه وه، ټنجا هوی نه وه ش، که: نه گهر بابای خاوه ن خورپه و خهون، به هوی نه و جوړه رډفتاره ناشه رعیه داهینراوانه وه، زانیاریه کی دهستکه و ت، جی پی ټیعتیار نیو و متمانه ی پی ناکړی، نه و دیه، که هر شتیځ له رڼی شهرعی و راست و دروسته وه نه بڼ، دلنیا نابڼ، که راسته و زیاتر گومانی هه له یی و ناتواوی لی ده کړی، خوی کار به جی له و باره و: **فهرموویه تی: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا...﴾** (۵۸) ﴿الأعراف.

واته: زهوی پاک و چاک به فرمانی په روډه دگاری روډه که که ی دیته ده ری، به لام هی بڼ پیت و پیس، مه گهر شتی بڼ خپرو که م، نه گهرنا هیچ سهوز ناکات... پیغه مبریش (صلی الله علیه وسلم) **فهرموویه تی: ﴿مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾** (۱).

واته: هر که سیځ له م نایینه ماندا شتیځ په یدا بکات، که له وی (۲) نه بیټ، نه و ږه د کراو دیه.

به کورتیی:

زانیاری دهستکه و تن و، دل و چاو روښن بوونه وه، له رڼی خورپه و خهونه وه، جوړیکه له جوړه کانی رڼرگرتنی خوا له بهنده که ی (که رامه ت)، نه مه ش مه گهر بڼ بابایه کی پابه ند به شهرعه وه، نه گهرنا مه یسه ر نابیټ.

چوار: ټنجا له و حاله تانه شدا، که خورپه و خهون دروسته کاریان پی بکړی، به پیچه وانه ی حوکم و زانیاری شهرعی، که هه موو که س ده گریته وه، خورپه و خهون جگه له خاوه نه که یان بڼ که سی دیکه نابنه به لگه، چونکه دوو شتی

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ، برقم: (۴۵۸۹)، وَابْنُ حِبَّانَ، برقم: (۲۶)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

(۲) واته: بنچینه گشتیه کانی شهرعت نه یگر نه وه، له گهل روو حی ټیسلامدا نه گوڼجی.

تاييه تيو په نهانن، جگه له خاوه نه كه يان خه لكی ديكه پييان نازاني، نجا دياره له حاله تيكي تاواشدا بووه، كه پيغه مبر (صلى الله عليه وسلم) به (وابصة) ى فـهـرمـوه: { اسْتَفْتِ قَلْبَكَ وَاسْتَفْتِ نَفْسَكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، الْبِرُّ مَا اطمَانتُ اِلَيْهِ النَّفْسُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوُوكَ }^(۱).

واته: پرس به دلت بکه و پرس به خوت بکه، سی جارن (فه رموی)، چاکه نه وديه، که دل نارامی پی بگریو، گونایش نه وديه دلت پیی ناسوده نه بیو، له سینه تدا قرت و فرت بکات، هرچه نده خه لکیش فتوات بو بدنه و فتواشیان بو داوی.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، بِرَقْم: (۱۸۰۳۰)، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَالْدَّارِمِيُّ، بِرَقْم: (۲۵۳۳). بِرَوَانِهِ: (مَجْمَعُ الزَّوَانِدِ)، ج: (۱۰)، ص: (۲۹۴).

تهوهری نۆیه م:

بههله داچوون له چه مڪ و واتای راسته قینهی چهند
وشه یه كدا:

گه لێك كهس به تایبته له لایه نگران و شوینكه وتوانی رێبازه كانی عیرفانو ته سه ووف، له چه مڪ (مفهوم) و مه بهستی هه ندیک وشه دا به هه له دا چوون، پاشان له سه ر بناغه ی ئه و بۆچوونه هه له و ناته و اوانه یان، دیواری چهند ره فتارو هه لسه ركه و تێکی هه له و ناشه رعییان هه لچنیوه، بۆ نمونه:

١/ وشه ی (زه د) كه له زمانی عه ره بییدا به مانای به كه مگرتن دئ، وه ك خوای پهروه ردگار ده رباره ی (یوسف) علیه السلام فه رمویه تی: ﴿وَشَرَّوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ یوسف.

واته: به نرخیک کی كه م، چهند دانه دره میك فروشتیان و به كه میان گرت!

ئنجا دیاره زوه د له ژیانى دنیا دا، سیفه تێکی به رزو په سه ندی به نده هه لباژرده كانی خواجه، چونكه ژیانى دنیا له چاو هی دواړوژو به هه شت، كه م و گچكه یه، به لام زور كهس مانا و وشه ی ناوبراویان له (به كه مگرتن) وه گوړپوه بۆ (نه ویستن) و به و جوړه وشه ی زوه د به (نه ویستن) و فریدان و وازلێهینانی ژیانى دنیا ته فسیركراوه، پاشان كه بیستوو یانه گوتراوه: پێغه مبه ران علیه الصلاة والسلام و زانا و پێشه وایانی پێشین زاهید بوون، وا حالیی بوون، كه هیچ جوړه نه میه ت و بایه خێکیان به ژیانى دنیا نه داوه، بگره دژایه تیشتیان كردوه !!

(علي بن أبي طالب) یش (خوا لێی رازی بێ)، پێناسه یه کی جوانی بۆ زوه د كردوه، كه گوتویه تی: (لَيْسَ الزُّهْدُ أَنْ لَا تَمْلِكَ شَيْئًا، إِنَّمَا الزُّهْدُ أَنْ لَا يَمْلِكَ شَيْءٌ)، واته: زوه د نه وه نیه، تۆ هیچت نه بێ، به لكو زوه د نه وه یه، هیچ شتێك تۆی نه بێ!!

۲/ وشه‌ی (فقر) یش یه کی دیکه له و شانهو ئه میش، که له کوردیدیدا هه ژاری له به رانبه ره، زۆر کهس پێیان وایه، چونکه خوا جل جلاله تیکرای بهنده کانی خۆی پێ وهسف کردوه، دیاره حالته و سیفه تیکر باشه و، ده بی ئینسان هه ول بدات له خۆیدا بیهیته دی!! خوی بالا ده ست و ده وله مهند فهرموویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝﴾ فاطر.

واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ئیوه‌ن، که هه ژارن و پێویستیتان به خوا هه‌یه‌و، هه‌ر خواش بێ نیازو شایسته‌ی ستایشه.

به‌لام له‌راستییدا ئه‌م بۆچونه هه‌له‌یه، چونکه بێگومان له‌به‌رامبه‌ر خوی به‌دییه‌نه‌رو په‌روه‌ردگارا، سه‌رحه‌م دروستکراوه‌کان - نه‌ک ته‌نیا خه‌لک - ئاتاج و هه‌ژارن، بۆ دروستبوونیان، بۆ ژیان و به‌رپوه‌چوونیان... هتد، به‌لام هه‌ژاری به‌نده‌کان، بۆ یه‌کدی مانای چاو له‌ده‌سته‌یی و منه‌تبارییان ده‌گه‌یه‌نی و، ئه‌وه‌ش به‌هیچ جوړیک له به‌رنامه‌ی خوادا، نه‌ک هه‌ر په‌سه‌ندو چاک نیه، بگه‌ به‌ ره‌واش دانه‌نراوه، بگه‌ هه‌ژاری به‌نده‌کان و نه‌داری و برسه‌یه‌یی و قه‌رزداریی، به‌ نه‌خۆشی و ده‌رد و مه‌ترسی دانه‌ران، که ئینسانی مسوولمان په‌نایان لێ به‌ خوا بگرێ، که نه‌گه‌ر گیرۆده‌یان ببێ، له‌کۆلییان بکاته‌وه، نه‌گه‌رنا لێانی به‌دوور بگرێ، ئه‌وه‌تا پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌ دوعایه‌کانیدا فهرموویه تی:

* {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَعْرَمِ ...} (۱).

واته: ئه‌ی خوايه! په‌نات دینمه به‌رێ له‌ گوناها‌ری و قه‌رزداریی...

* {اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَا قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَا شَيْءَ بَعْدَكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ نَاصِيَّتُهَا بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْإِثْمِ وَالْكَسَلِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَعْرَمِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْغِنَى وَفِتْنَةِ الْفَقْرِ ...} (۱).

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۲۲۶۷)، وَمُسْلِمٌ، برقم: (۱۳۵۳)، وَأَبُو دَاوُدَ، برقم: (۸۸۰)، وَابْنُ حِبَّانَ، برقم: (قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ)، وَابْنُ حُزَيْمَةَ، برقم: (۸۵۲)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

واته: ٽهي خوايه! توڙيه ڪه ميني، هيچ شتيڪت نه ڪهوتو ته پيش و، توڙ دواميني و، هيچ شتيڪت ناڪهوتو ته دوا، پهناٽ ڏينم بهر له خراپه و زيانى هر ژيانداريڪ، ڪه پيشه سهرى به دهست توڙهيه و، پهناٽ پي ڏينم له گوناح و ته مبهليي و، له نازاري گڙو، له بهلاي دهوله مهندي و له بهلاي هه ژاريي...

* { ... وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ، فَإِنَّهُ بئْسَ الضَّجِيعُ }^(٢).

واته: هه روه ها پهناٽ ڏينم بهر له برسپه تي، چونڪه خراپترين هاوده مه...

ڪه واته:

له هيچ دهقيڪي قورٺان و سونه تدا مه دحي هه ژاري و نه داري نه ڪراوه، به لڪو هه ژاري و برسپه تي و قهر زداري، وه ڪه بهلاو دوزمنيڪ پهناي لي به خوا گيراوه و، دوعاي له ڪو لڪرانه و هي ليڪراوه^(٣)، ٽه وه له لايهڪ، له لايهڪي ديه ڪه شه وه دهوله مهندي و مال و ساماني هه لال، به چاڪه و نيعمه تي خوا دانراوه، با بو وينه سه رنجي چنه فهرمود ديه ڪه بدهين:

يهڪ: { اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ الْهُدٰى، وَالتَّقٰى، وَالتَّوْقٰى، وَالتَّوْقٰى، وَالتَّوْقٰى }^(٤).

واته: ٽهي خوايه! پڙنماي و پاريزڪاري و پاڪي و بي نيازيت لي ده خوازم. دوو: { اَلْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِّنَ اَلْيَدِ السُّفْلَى }^(٥).

(١) رَوَاهُ الْحَاكِمُ فِي (مُسْتَدْرَكِهِ)، بِرَقْم: (٢٢١١)، وَصَحَّحَهُ وَوَافَقَهُ الدَّهَبِيُّ.

(٢) رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، بِرَقْم: (١٥٤٧)، وَالتَّسَانِي، بِرَقْم: (٥٤٦٨)، وَابْنُ مَاجَهَ، بِرَقْم: (٣٣٥٤)، وَابْنُ حِبَّانَ، بِرَقْم: (١٠٢٩)، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِي.

(٣) سَهْرَجُهُ ٽه دهقانهي له مه دحي هه ژاريدها هاتون، يان لاواز يان هه ليه ستراون، بروانه: (العواصم والقواصم في الذب عن سنة أبي القاسم)، ج: (٨)، ص: (١٩٤ - ١٩٩)، ابن الوزير اليماني.

(٤) رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٣٩٥٠)، وَمُسْلِمٌ، بِرَقْم: (٧٠٧٩)، وَالتِّرْمِذِيُّ، بِرَقْم: (٣٤٨٩)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ، بِرَقْم: (٣٨٣٢)، وَابْنُ حِبَّانَ، بِرَقْم: (٩٠٠).

(٥) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بِرَقْم: (١٣٦١)، وَمُسْلِمٌ، بِرَقْم: (١٠٣٣)، وَابْنُ حِبَّانَ، بِرَقْم: (٣٣٦١) وَغَيْرُهُم.

واته: دهستی بهرز (دهستی بهخشین) له دهستی نرم باشتره (که دهستی ودرگرتنه).
سى: {لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ هَلَكَةٍ فِي الْحَقِّ...}{^(۱)}.
واته: خۆزگه پيخواستن ته نيا له دوو شتاندا رهوايه: پياويك خوا ساماني پيدا بئ و سهركه وتووشي كردي له بهخشينيدا له پي ههق و راسته وه.

كه واته مال و سامان يه كي كه له دوو نيعمهت و بههره خوايانه ي كه جي خويته خه لكي به چاوي بايه خ پيدانه وه بزيان بپروانن، بگره پيشبركه (منافسه) شيان له سهر بكن، به لام پيشبركه ي ناشه ريفانه نا !!

۳/ وشه ي (توكل) يش به هه مان شي وه، كه له نه سلدا به ماناي پشت به خوا به ست و دل پيوه په يوه ستبوني ته، وي پاي هه ولدان بو دا بين كردني هويه كان (الاسباب)، كه چي خه لكي زور پييان وايه، پشت به خوا به ست (توكل)، به ديلي هويه كان و هه ولدانه وه، هه كه گله بيان ليكرا، بو چي هوكاره كانى نه نجامداني فلانه نيشه دا بين ناكه ن؟ ده لين: ناخر ئيمه به ته ماي خوا لي گه راوين و پشتمان به وي قايه !

ئيجا هه له رۆزگاري پيغه مبه ريشدا (صلى الله عليه وسلم) نه و جوړه بير كردنه وه و ليحالي ببونه چه ته هه بو وه، نه وه تا عه ره بيكي خيله كي كاتي ك ده چي ته خزمهت پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) خوشتره كه ي له ده ره وه به ره له دا ده كات و، ده لي: نايا خوشتره كه م به ره له دا بكه م و پشت به خوا به ستم ؟ يان بي به ستم وه و پشت به خوا به ستم ؟!

نه ويش پي ده فهرموي: {إِعْقَلْهَا وَتَوَكَّلْ}{^(۲)}. واته: بي به ستم وه و پشتيش به خوا به ستم.

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: رَوَاهُ أَحْمَدُ، بِرَقْمٍ: (۳۶۵۱)، وَالْبُخَارِيُّ، بِرَقْمٍ: (۱۳۴۳)، وَمُسْلِمٌ، بِرَقْمٍ: (۱۹۳۳)، وَابْنُ مَاجَهَ، بِرَقْمٍ: (۴۲۰۸)، وَابْنُ حِبَّانَ، بِرَقْمٍ: (۹۰) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.
(۲) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، بِرَقْمٍ: (۲۵۱۷). وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ.

به‌لئی (به‌ستنه‌وه) و (پشت به‌خوا به‌ستن) دژو پیچ‌ه‌وانه‌ی یه‌کدی نین، بگره ته‌واو‌که‌ری یه‌ک‌دین‌و، به‌ستنه‌وه (که مه‌به‌ست گرتنی هۆیه‌کانه) په‌یوه‌ندی به‌ده‌ست و به‌جه‌سته‌وه هه‌یه‌و، پشت به‌خوا به‌ستن (توکل)‌یش، په‌یوه‌سته به‌دل و ده‌روونه‌وه.

خوا‌ی په‌روه‌رد‌گاریش کاتی‌ک، که له‌پرووی مه‌د‌ح‌کردنه‌وه با‌سی (ذو‌ال‌قرنین‌ی) کرده، له‌باره‌یه‌وه فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاثْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ ۸۴ فَأَنْعَمَ سَبَبًا ۸۵ ﴿﴾ الک‌هف.

واته: ئیمه ده‌سته‌لامان پیدابوو له‌زه‌وییدا و، بو‌هر شتی‌ک‌یش هۆکاری (ته‌نجامدانی) مان بو‌ره‌خساندبوو. ئنجا ئه‌و هۆکاری گرت‌ه‌به‌ر (به‌ره‌و مه‌به‌ست).

۴/ وشه‌ی (صَبْر) یش دیسان یه‌کی‌که له‌و وشانه‌ی، که له‌مانا و چه‌مکی ته‌سلی خۆیان تراز‌یتراون، چون‌که (صَبْر) یانی خۆپا‌گری و پشو و در‌یژی له‌سه‌ر ته‌نجامدانی کاری‌کی خیر، ئنجا ئه‌و کاره‌ خیره، چ جی‌به‌جی کردنی فه‌رز، یان سوننه‌تیک بی‌ت، چ خۆپا‌راستن له‌ شتی‌کی هه‌رام بی‌ت، یان ناپه‌سه‌ند، چ نه‌شله‌زان و نه‌له‌خشان بی‌ت، له‌ ئاقار به‌لا و گرفتاری و پیشه‌اتی‌کی ناخۆشدا.

که‌چی زۆر که‌س و له‌ صه‌بر حال‌یی‌بون، که بریتیه له‌ مو‌ت‌له‌قی خۆپا‌گری و نه‌جو‌ولان و خۆ نه‌بزاوتن، ته‌نانه‌ت که‌سانی و هه‌ن، پیدان وایه‌ راپه‌رین له‌ ته‌هلی کوفرو سته‌م و فه‌سادو، قبو‌ل‌نه‌کردنی خراپه‌و تاوانه‌کانی‌شیان، پیچ‌ه‌وانه‌ی ئه‌و

خۆپا‌گری و پشو و در‌یژی‌یه، که خوا فه‌رمانی پیک‌رده‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا أَصْبِرُوا﴾ ۲۰۰ ﴿﴾ آل عمران، به‌لام راستیه‌که‌ی ئه‌و جو‌ره‌ خۆپا‌گریه، ئه‌وه

نیه که خوا مه‌د‌ح‌ی کرده‌وه فه‌رمانی پیک‌رده‌وه، به‌ل‌کو: ﴿... وَالصَّابِرِينَ فِي

الْبَاسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ...﴾ ۱۷۷ ﴿﴾ البقرة.

واته: خوراکران له دهستکورتییو نه خوځشییو له گهرمه‌ی جه‌نگدا، به‌لئې نه‌مانه شایسته‌ی مه‌دحو ستایشن.

هر بویه‌ش خوای پوره‌ردگار له‌باردیانه‌وه فرمویه‌تی: ﴿... أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (۱۷۷) البقرة.

واته: نه‌وانه که‌سانیکن راستیان کړدوه‌و، نه‌وانه پاریزکاران.

۵/ یه‌کی دیکه له‌و وشانه بریتیه له (الرضاء بالقدر)، که مانا شه‌رعییه‌که‌ی نه‌ویه ټینسان هر به‌لاو گرفتارییه‌کی به‌سهرات، دل‌نیابې، که به‌پیی نه‌خشه‌و بریارو ویستی خوای پوره‌ردگار بووه‌و، له‌و پرووه‌و، که خوا به‌سهری هی‌ناوه، نابې گله‌یی و په‌خنه‌ی هه‌بې، به‌لکو ده‌بې پازیش بیټ، به‌لام خودی به‌لاو گرفتارییه‌که، ده‌بې هه‌ولئې لابرډن و نه‌هیشتنی بدات.

که‌چی خه‌لکیکې زور وا له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش حالیی بوون، که ټیمان به‌قه‌ده‌رو پازیبوون پیی، پاساو (مُبرّی) هه‌لخزان و نه‌جوولان و هه‌ولنه‌دان بیټ و، پاساوې لانه‌برډنی خراپه‌و سته‌م و به‌ره‌نگار نه‌بوونه‌وه‌ی بیټ، بې‌خه‌به‌ر له‌وه، که هر وک چوڼ به‌لاو گرفتارییه‌کان، به‌قه‌ده‌ری خوا پروو دده‌ن، پروبه‌پروبوونه‌وه‌و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌شیان و، هه‌ولدان بو چاره‌سهر و لابرډنیشیان، هر به‌قه‌ده‌ری خوایه‌و، قه‌ده‌ری خوا وک ناسمان وایه، که هه‌موو شتیک، چ خیر بې، چ شه‌ر، ده‌خاته ژیر سایه‌ی خویه‌وه‌و، هرچی بکړئ و نه‌کړئ، هر به‌پیی نه‌خشه‌و نه‌ندازه‌گیری خوای بالاده‌سته.

که‌واته:

بوچی ده‌بې ټینسان به نه‌خوځشیی پازی بیټ و، هه‌ولئې چاکبوونه‌وه نه‌دات و، به هه‌زاری و قه‌رزداری پازی بې و، هه‌ولئې بې‌نیازی نه‌دات و، به شکست و ژیرده‌سته‌یی پازی بیټ و، هه‌ولئې سهرکه‌وتن و سهر به‌رزی نه‌دات و... هتد؟!.

له پراستییدا شهرعیانوه راسو دروست تیځه یشتن له قهزاو قه دهر، چاکترین دینه موی جوولینه ری ټینسانه بو ته نجامدانی هر کارو چالاکیه ک، که به ختوه ری دنیو قیامه تی تاو کو مه لگای تی دا بیټ.

جیاوازییه کی بنه ره تی پشینی چاکمان - به تایهت هاوه لانی به پزو دل سو زی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و خوا لییان رازی بی - وه چه کانی دوا یی ئومه تی پیغه مبه ری کو تای (صلی الله علیه وسلم) نه وه یه، که نه وان - خوا لییان رازی بی - به شیوه کی راسو دروست له وشو زاروه کانی ئیسلامه تی حالی بو بوونو، توانیشیان، که به شیوه کی راسو دروست دینداری بکن، خه لکی دیکه ش، که به هه له حالی بو بو، بیگومان هر دیواری ره فتارو هه لسوکه و تی کی خواریش، له سر نه و بناغه ی به هه له تیځه یشتنه بنیات ده نین، هر بویه ش گور انکاری (تغییر) ده بی له گورانو راسو بونه وه چاکبونی عه قلو دل و دهر و نه وه ده ست پی بکات: ﴿... اِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰی يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ...﴾ (الرعد).

واته: خوا واقع و حالو بالی هیچ گه لیک ناگو ری، هه تا نه وان گوران به سره خو یاندا نه هی نن..

The banner is divided into several sections:

- Top Left:** Facebook icon and text: "Alibapir" and "Alibapir".
- Top Right:** Facebook icon and text: "Alibapir".
- Middle Left:** Archive.org link: "archive.org/details/@alibapir".
- Middle Right:** YouTube icon and text: "Alibapir".
- Bottom Left:** Alibapir app logo with Google Play and App Store icons, and two QR codes.
- Bottom Right:** WhatsApp, Telegram, and Messenger icons, and three QR codes.
- Center:** A portrait of a man in a turban with the text "www.alibapir.net" below it.

تہوہری دہیہم:

حهوت رهخنه و تییینی لهسه ره هلی تهه ووف:

له باسو بابه ته كاني راپردودا پروون بڼه، كه مه سله لى ته زكيه ي نه فس، خاليكي هاوبه شى نيوان سرجه م مسولمانانه، مه گه كه سيكي نه شاره زاو بى خه بهر، ته گهرنا، هيچ كه س له و باره وه مشتومرو لامو جيمي ناكات.

به لام بيگومان ته زكيه ي نه فس و ته صه ووف، وهك رپيازه كاني و دامو دهزگا كاني، شتيكي ديكه وه جيايه.

ئىنجا ئىمە خوا يارىبى لە چەند بىرگەيەكى كورتدا، ھەوت رەخنەو تىبىنىي لەسەر ئەھلى تەسەووف بەگشتىي و، ئەھلى تەسەووفى كوردستان و پىيازەكانى بەتايىبەت، دەخەينە پروو، بە ھىواي ئەوھى، بەگشتىي بۆ مسولمانان، بەرچاوپروونىي و بەتايىبەتەش بۆ مسولمانانى صوفىي و دەرویش و ديوانەو موریدو بۆ پىرو شىخەكانىشىيان، بىرخستەنەو و بىدارکردنەو و ئامۆزگارىي دلسۆزانەو، رەخنەو راستکردنەو و دۆستانەو بەپەرۆشانە بىت، ديارە نە ھىچ كەشیش لەو گچكەترە، كە قسەي خىرو دلسۆزى خۆي پيشانى براو خوشكانى مسولمانى بدات و، نە ھىچكەشیش لەو گەورەترە، كە رەخنەي لى بگىرى و ئامۆزگارىي بكرى.

ته مهش هوت ږه خنه و تیښینییه کانم به کورتیی:

یهک: زانیاریی و بهرچاو و روونیی بناغهی مسولمانه تییه:

خوای په روهردگار به پیغه مبهری خوئی (صلی الله علیه وسلم) فرمووه: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۱۰۸ یوسف.

واته: بلئ: تا ته مهیه ریباری من: له بهر روښناییدا بانگه واز بولای خوا ده که م خوم و شوینکه وتوانم و، پاکیی بؤ خواو، من له هاوبهش بؤ خوا دانه ران نیم. به لئ بناغهی به ندایه تی بؤ خوا کردن ته ویه، که ئینسان خوا بناسی و خوئی بناسی و، هرکی سهرشانی خویشی بهرام بهر به خوا بزانی، به بی ته مه ناتوانی یهک ههنگای دروست بنی و، هرچی له سهر بناغهی نه زانیی (جهل) یش بنیاتی بنی، هر له سهری قهرزدار ده بیته وه، چونکه خوا فرموویه تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ...﴾ ۳۶ الإسراء.

واته: به دواى شتيك مه كه وه، كه نایزانی و نایناسی...

مادام وایی:

ته وه که زور بهی شوینکه وتوانی ریباره کانی ته صه ووف، به شیخه کانیشیانه وه، له جیاتی ته وهی ته هلی عیلم بن، ته هلی جهلن، زور جیی داخو خهفته، چونکه خوا به جهل نا پرستری و، دیواری دینداریی و پاریزکاریش، له سهر بناغهی نه زانیی بنیات نانری.

بهراستی نازانم بؤچی وه زع وای لی هاتوه! نایا ته گهر صوفیی و دهر ویشه کانیش نه زانن، نه ده بوو شیخه کان بزانی، که یه که مین ههنگای پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له په روهردده کردنی هاوه لانیدا، بریتی بووه له قورئان فیرکردنیان و شارهزا کردنیان؟!

تایا نازانن، که پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: { مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُقَقِّهِهُ فِي الدِّينِ }^(۱).

واته: هرکه سیئک خوا بیهوی خیری بهینیتته ری، له تاییندا شاره زای ده کات؟!

دوو: دینداری و پاریزکاری، شتی زاتین و به میرات ناگیرین:

یه کی دیکه له هه لهو کهم و کورپیه کانی شوینکه وتوانی رپبازه کانی ته صه ووف، نه ویه، که له زوربهی جیان دابو ده ستوریکي هه لهو ناشه رعییان داهیناوه، له بواری دیاریکردنی پیرو شیخو نوستادیاندا، نه ویش نه ویه، که یه کسه رپاش مردنی شیخو پیره که، یان کورپی گوره ی، یان یه کیئک له کورپه کانی له شوینی بابی داده نین، بی نه ویه پده چاوی نه ویه بکه، که تایا نه ویه کورپه شیخه، هه لومهرج و شیخایه تی و ئیرشادو نوستادی تی، تیدا ساز بووه، یان نا؟!

دیاره نه ویش رده فتاریکی هه له ویه، کاریگری زور سه لبیشی هه بووه هه یه له سه ر به دناوکردنی رپبازه کانی ته صه ووفو، خه لک لی دپدوڼگ بوونیان، چونکه نه گهر شیخی پیشو به هوئی دینداری و پاریزکاری خویه ووه به کرده و، بوته ماموستاو چاوساغ، نه ویه بیگومان کورپه که ی له گه ل میرات لی گرتیدا، نه ویه سیفه ته زاتیانه شی لی به میرات نه گرتوونو، مه گهر نه ویش خوئی له خویدا پیدایان بکات، نه گهرنا به ناوی بی نیوه رڼو، هیچ به هیچ ناکات^(۲)!!

(۱) رواه أحمد، برقم: (۱۶۹۲۴)، والبخاری، برقم: (۷۱)، ومسلم، برقم: (۲۴۳۶)، وابن حبان، برقم: (۸۹) عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) بیگومان سه رجهم نه ویه شیخه رده سنانه ی، که پابه ندبون به شه رعوه، دژی نه ویه جوړه دابو نه ریتته هه لهو پوچه بوونو، له سه ر نه ویه به کده ننگ بوون، که پله و پایه ی شیخایه تی و ئیرشاد حاله تیکه، ده بی نینسان به هه و له کوششی خوئی بیگاتی و، که لوه لوه پارو سامان نیه به میرات بگیری، بو وینه: جه نابی شیخ عوسمانی کورپی شیخ علاء الدین بیاره یی خوا لییان خوش بی، که له سالی (۱۹۹۶ز) دا له شاری نه سته مبولی تورکیا کوچی دواپی کرد، له چنده قسه یه کیدا که (عبدالله مصطفی صالح) ناسراو به

پیشینانیش گوتوویانه: ئەگەر خۆت کۆسە ی ریشی بابت بەتۆچی! ھەر وەھا
گوتوویانه: ھیچ کەس بەمەلە ی بابی ناپەریتەو.

سى: ئىنسانى نەشارەزاۋ نازانىار بەدىن، دروست نىيە بېيتە بېيشەۋاۋ جاۋساغ:

دەردىكى دىكەى زۆر بېرەزا، كە رېيازەكانى تەصەووف لەمىژە بەتايىت لە كوردستاندا پىيەوہ گىرۆدە بوون، ئەو دىيە كە - وەك لە بېرگەى دوو دەمىشدا ئامازەم پىكرە - كەسانىك، كە لە قورئان و سوننەت و زانبارىيە شەرعىيەكاندا زۆر نەزان و كۆلەوارن، دەيانكەنە شىخ و ئوستاد و چاوساغى خۆيان، كە بە حىساب فىرى دىندارى و يارىكارىيان كەن و تەزكەيان كەن!!

به لّام شتیکی روونو به لگه نهویسته، که کهسیک شاره زای رییه ک نه بی، ناتوانی
تیدا بیته دهلیل و رییشاندر، چونکه وه ک گوتراوه: (فاقد الشيء لا يعطيه)

(فەنایى) لە پێشەکی دیوانەکی شێخداو لەسەر وەسیەتی خوێ نووسیەتی، گوتوویەتی: {... من هەرچی لە سەر وەت و مالی دنیا خەرج و سەرفی بکەم بە خەیاڵما نایەت و، خەفەت بە سامانی دونیاییمو ه ناخۆم، ئەوێ که زۆر جیگای خەم و ئەسەفی منە، ئەوێه که لە ئەولادی ئەو بنەمالەێ ئیئمەدا، کەسیکی وایان تێدا نیە خەریکی سەپرو سلوک بێ و، بتوانی بۆ پاشەرۆژ نەهێلێ خێرو ئیحسانێ بوزورگانی ئەم خانەدانە بپێتئەوه، بەراستی ئی ئەوه زۆر جیگای ئەسەفە، که هیچ کام لە ئەندامانی ئەم خانەدانە، لەسەر رێبازی باوک و باپیرانی خۆیان ناپۆن، لەگەڵ ئەوهشدا ئەبیستین چەند کەسیک لەم بنامالەێه ئیستیفادیان لە دل پاکیی مریدو مەنسووبی ئەم خانەدانە کردو، بەبێ ئەوهێ تەنەت و اجباتی دینیش بەتەواویی بەجێبەهێن، یان بەچاکیی ئاگیان لە ئەحکامی زاھیری شەرع بپێت، بە هەموو جورێک خەریکی عەوام فەرییین و بەتەمای تەکیەو خانەقان، بەلام پێخەبەرن لەوهێ هەر کەسێ لە هەر رێگایە کەوه بێ و بە هەر ناویکەوه بێ، هەرچی لە خەلکی وەر بگری، بپێگومان لێی حەرەمە، مادام شەرت و مەرجەکانی ئیرشادی تێدا نەهاتبێتە جێ، که ئەوانە بەچاکیی ئەزانن، ئەک هەر هیچ پلەو پایەکیان لە تەریقەت نەبرپو، بەلکو هەر بۆنی تەریقەتیشیان نەکردو، جا من لەوه ئەترسم خەلکی دلپاک و سادە، هەر تەنیا لەبەر ئەوهێ، که ئەمانە لە ئەفرادی بنەمالەێ ئیئمەن، دەوریان بەدن و بەناوی شێخاتییمو خزمەتیا بکەن، که بۆ هەردوو لایان زیانی هەیهو حەرەمە...}، برۆانە: (دیوانی حەزەرەتی شێخ محمد عوتمان سراج الدین نەقشبەندی)، ل: (۸، ۹)، بەرگی: (۲)، چاپی ئەستەمبول سالی (۱۹۹۵) زاینی.

که سیك شتيك شك نه بات پيی نابه خشري، ئيستاش باگوئ له يه كيك له
پيشه وایانی عيرفان و تهسه ووف بگرين، داخو له و باره وه چي دهلي: (إبن البنا
السرقسطي) له شيعره ناوداره کانی خويدا که له باره ی (تصوف) وه گوتوونی،
به ناوی (المباحث الأصلية) و (ابن عجيبة) له کتیبی (الفتوحات الإلهية) دا شه رحی
کردوون، ده باره ی شیخی ته ريقه ت و مهرجه کانی گوتوويه تی^(۱):

وانما القوم مُسافرون لخصرة الحق و طاعنون
فافتقروا فيه الى دليّل ذي بصير بالسّير والمقيل
قد سلك الطريق ثم عاد ليخبر القوم بما استفاد

واته:

۱- بيگومان نه و کومه له ريبوارن به ره و لای خواو، ده يانه وئ له هه واری ناسینی و
به ندایه تی بۆ کردنیدا، بارگه و بنه بجنه.

۲- بۆیه پيويستیيان به رپروونیيکارتيك ههيه، که شاره زاو بهرچا و پروون بیّت، چوّن
چوئی برۆن و ری بکه نو، له کوئی بجنه و ئيسراحت بکه ن؟

۳- که سيك بيّت رینگايه کی بریبي و گه رايیته وهش، تاوه کو هه وائ به و خه لکه بدات
به وهی، له و سه فه ره يدا دهستی که وتوه و لیی سوودمه ند بووه.

له شوینیکی دیکه ی شيعره کانیدا، باسی مهرجه کانی شیخی طه ريقه ت و نه و
زانیاریانه ی، پيويسته بیانزانی و تیياندا کارامه بی، ده کات و، دهلي^(۲):

عارٌ لِمَنْ لَمْ يَرْضِ الْعُلُومَا وَيَعْلَمُ الْمَوْجُودَ وَالْمَعْدُومَا
وَلَمْ يَكُنْ فِي بَدْءِهِ فَقِيهًا وَسَائِرُ الْأَحْكَامِ مَا يَدْرِيهَا
وَالْحَدُّ وَالْأَصُولُ وَاللِّسَانَا وَالذِّكْرَ وَالْحَدِيثَ وَالْبِرْهَانَا

(۱) بروانه: پهراویزی (ایقاز المهم في شرح الحكم)، ص: (۱۴۲).

(۲) بروانه: (ایقاز المهم في شرح الحكم) پهراویزه که ی، ص: (۴۴۶).

ولم يكن أحكم علم الحال ولا درى مقاصد الرجال
ولم يُنزه صفة المعبود ولا درى مراتب الوجود
والنفس والعقل والروحاً ويدري منه صدره المشروحاً
وعلم سر التسخ والمنسوخ أن يتعاطى رتبة الشيوخ

واته:

١/ شووره یییه بو که سیځ، که له زانیارییه کاند کرامه نه بی و، دهرباره ی به دیه پنه، که بوونی پیویسته و درستکراوه کان، که له ته سلدا نه بوو بوون، زانیاری نه بی.

٢/ ههروه ها له سه ره تايه وه شه رعزان نه بوو بی و، له یاسا کانی دیکه ی ئیسلامه تیشدا شاره زا نه بی.

٣/ ههروه ها شاره زای زانیاری (منطق)^(۱) و (أصول الفقه) و زمانی عه پیه ی و ته فسیری قورئان و سوننه و زانیاری عه قیده (علم الکلام) نه بی.

٤/ دیسان نه گهر بی و ته و او شاره زای چو نیه تی ته زکیه بوونی نفس نه بی، نه زانی مه به سته کانی پیاوانی ته سه ووف چی و چین؟

٥/ هینده ش له عه قیده دا سه رپاست نه بی، که صیفه ته کانی خوی په رستراو به پاک بگری له و پچواندن و، شاره زای پله کانی بوون (وجود) نه بی.

٦/ دیسان که سیځ نه زانی نه فس و عقل و روح چین و چوئن و، نه زانی گوشاد بوونی سینه ی چوئن چو نیه !.

(۱) له راستیدا (منطق) نه زانیارییه کی ئیسلامیه یو، نه په یوه نډیشی به ته زکیه وه هیه، به لکو له ته سلدا زانیارییه کی یونانییه، هه که سیځیش عه قلی ساغی خوی باش به کار به یی، په کی له سه ره مه تیتیک نه که و ته و ناشلیم: خراپ و بی سوو ده.

۷/ ههروهه ها له باره ی نهیئیی (ناسخ) و (مَنسوخ) هوه زانیاریی نه بی، بابایه کی وا نابیی و نهنگ و شوورده ییه، که به ناهه ق پله و پایه ی ئیرشاد و شیخایه تی و ده بگری.

چوار: دروست نیه ته کیه و خانه قایه کان بکریئه به دیلی مزگه وت:

هه له یه کی دیکه ی شوینکه وتوانی رپیازه کانی ته وه ووف ته وه یه، که ته کیه و خانه قایه کان یان، که له ته وه لدا بۆ تیدا پهروه ده کردنی موریدان و دهرسو ده ورو زیکرو فیکرو هه وانه وه و خه وتن و ئیسراحت تیدا کردنیان بنیاتنراون، کردوویان، به به دیلی مزگه وت و مائی خوا !!

ئنجا بیگومان ته و رهفته ره شتیکی هه له و پووچه و، شه رعیه یی بوونی دروست کرانی ته و ته کیه و خانه قایانه ده خاته ژێرپر سیاره وه.

به لئی له راستییدا ته کیه و خانه قایه کان، هه ره هیئده شه رعیه یی بوونیان ده پارێزن، که وه ک حوهره ی فه قییان و قوتابخانه و په یانگه و زانکۆی قوتابییان، ته ماشا بکریئن، واته: وه ک چۆن حوهره و قوتابخانه و په یانگه و زانکۆ، به دیلی مزگه وت نینو، شوینی دهرسو خویندن و زانست فیروونی، ده بی خانه قاو ته کیه کانیش، شوینی تیدا ته زکیه بوون و پهروه ده و ده گرتن بن.

به لئی، تاقه شوینییک، که بتوانی تیکرای مسولمانان پیکه وه کۆبکاته وه و، جیگای وردو درشت و سه رجه م چین و توێژه کان یان بکاته وه و، هه مووشیان به هی خۆیانی بزاندو، هیچ که سی مسولمان، هه ستیاریی (حساسیه) ی پیی نه بی، مائی خوای پهروه ده دگاره.

دیاره خانه قاو ته کیه کانیش، که ده بی مه له بندی ته زکیه و پهروه ده بن، ده بی ته هلی طهریقه ت وریا بن، نه بنه ته نه له خانه، یان خه لکی سیخوړو خراپ تییان بخزی، یان... یان... هتد.

شەش: بەرگریی لیکردن و تەئویل و پێنەکردنی قسەى هەلەق و مەلەق
(شطحات) و ناشەرعییانەى هەندیک لە ناودارانى تەسەووف، سەرچەم
تەسەووف تۆمەتبار دەکات:

بەلێ بەراستیى ئەم مەسەلەیه‌ش دەورێکی زۆری بینووە دەبینی، لە بەدناوکردن و
تۆمەتبارکردنی تەسەووفدا.

بۆ وێنە: ئەو قسانەى، کە لە (أبو یزید البسطامي) و (حلاج) هەو گێڕاونەو، وەك:
(سُبْحَانِي مَا أَعْظَمُ شَأْنِي) یان (مَا فِي الْجَبَّةِ إِلَّا اللَّهُ)، یان (أَنَا مَنْ أَهْوَى وَمَنْ أَهْوَى
أَنَا، نَحْنُ رُوحَانٍ حَلَلْنَا بَدَنًا)، هەروەها سەرچەم ئەو قسانەى، کە (ابن عربی) لە کتیبی
(فصوص الحکم) داو زۆر قسەى بێ سەر و پێ، پێ لە کوفرو شیرك و زەندەقە، کە لە
کتیبی: (الفتوحات المکیة) دا کردوونى، هەروەها هەندیک لە شیعرەکانى (ابن
الفارض) و گەلیك قسەى (ابن سبعین) و غەیری ئەمانیش، کە هیچ کەس، کە بە
ئەلیفو بیى ئیسلام شارەزا بێ، گومان و دوو دلیلى نیه، ئەو دا، کە کوفرو شیرك و
زەندەقەیان لێ دەچۆرێ، هیچ پێویست ناکات ئەهلى تەسەووف بە پێنە و پەرۆ
تەئویلى ساردو سێ، هەول بدەن، پەردەى شەرعییبوونیان بەسەردا بدەن! هەرچەندە
من لە گەڵ ئەو رایەدا نیم، کە بێ سێ و دوو ئەو جۆرە کەسانەى کە ئەو قسانەیان پال
دەدرێنە لا، بە کافر دابنێین، چونکە شتیکی پوونە، کە بۆ بە کافردانان (تکفیر)،
هاتنە دی مەرچەکان و لاچوونى پەرچەکان (ثبوت الشروط وانتفاء الموانع) پێویستە،
ریشی تێدەچێ، کە ئەو جۆرە قسانە بۆ ئەو جۆرە کەسانە، یان بەلای کەمەو بە
هەندیکیان، هەلبەسترا بن.

بەلام دیسان پەواش نیه لە حوکمی شەرعیی قسەکان بێ دەنگ بین، بۆیه پێم
وایه هەلۆیستی راست و دادگەرانه ئەو هیه، کە بلێین: فلانە قسەیه کوفره، یان
شیرکه، بەلام ئایا خاوەنە کەیشی کافرو (مُشْرِك) ه، یان نا! ئەو مەسەلەیه‌کی
دیکەیهو، پێویستی بە لیکۆلینەو هەلۆیستەکردن و دلییا بوون و
بەرچا و پوونى دەکات.

حەوت: ئیمان و عەقیدە بۆ دینداریی و مسوولمانەتیی، وەك بژیوو ئاوو هەوا وان بۆ جەستە، بەلام تەزکیە و تەصەووف، وەك میوو شیرینی وان:

ئەمەش یەکی دیکە یە لە ڕەخنەو تێبینییەکانم لەسەر زۆربە ی ئەهلی تەصەووف، کە بە داخەو ٥ ئەو گرنگیی و بایەخە ی بە لایەنی تەزکیە ی نەفس و مەسەلەو بابەتەکانی دەدەن، نیوە ی ئەوەش گرنگیی و ئەمییەت بە ئیمان و عەقیدەو مەسەلەکانی نادەن، بەلام بێگومان بەهەلە داچوون، چونکە:

ئینسان بەبێ ئیمان ڕۆی چوونە بەهەشتی نیە، بەلام بۆچوونە بەهەشت لەسەر تەزکیەو تەصەووف پەك ناخری، کەواتە: ئیمان بەدیلی تەزکیە یە، بەلام تەزکیە بەدیلی ئیمان نیە، بەراستی وەك مامۆستا مەلا سەعیدی کوردیی ناسراو بە (بدیع الزمان) و بە (نۆرسی) خوا لێی خۆشبێ گوتوویەتی: ئەم ڕۆژگارە ڕۆژگاری بەرگری لێکردن و ڕزگارکردنی ئیمان و عەقیدە یە، بەر لە هەر لایەنێکی دیکە ی ئیسلام^(۱).

هەرچەندە من پێموا یە دەبوایە مامۆستا مەلا سەعید، بەند (قەید) یکی خستبایە سەر قسە کە ی و گوتبای: (بۆ خەلکی بەگشتیی)، چونکە بەراستی مەسەلە ی تەزکیە ی نەفس بۆ خەلکی تایبەتی، وەك: بانگەواز کەران و بەرپرسان، حوکمیکی دیکە ی جیای هە یە، لە هی خەلکی گشتیی و عەوام، چونکە خەلکە تایبەتیە کە، ئەرکیان قورسەو بەبێ ساغ و چاک و پاکبوونەو هە یە کی باش، بۆیان جیبەجێ ناکرێو، ئەگەر دەستیشی بدەن، پێموا یە زۆرجاران لە جیات ی بەرەم و پاداشت، لە دنیاو قیامەتیشدا، لەسەری قەرزدار دەبنەو.

لێرەشدا کۆتایی بە حەوت ڕەخنەو تێبینیی و پێشنیارەکانی خۆم لەبارە ی ئەهلی تەصەووفەو دینم، هیوام وایە لانیكەم بەگومانی چاکەو لێم وەر بگرنو، بەبێ غەرەز تێیان بفکرنو، هەرچی قەناعەت یان پێی هات وەر بگرن.

(۱) پروانە: کلیات رسائل النور، (المکتوبات)، ص: (۷۹).

بهشی شهشهم

دوایین بوچوونو سهرنجهکانم
لهمه
تهزکیه نهفس

خوینهره بهر پیزو خو شه ویسته کانم !

خوا پشتیوان بی هه ول ددهم لهم بهشی شه شه مه دا به کورتیی و پوختیی، دوایین سه رنج و بۆچونه کانی خۆم له باره ی ته زکیه ی نه فسه وه، له ههوت ته وهردا بجه مه روو، هیوادارم ببنه مایه ی چاکترو زیاتر بهر چارو و نو کاردنه وه تان و، پاشان ته زکیه بووتان و بهر وه خواچووتان، ته و ندهش بزائن، که زانیاری و زانست به بی جوولان و کارکردن، هیچی لی هه لئاوهری و، پیشینان گوته نی: (به هه لئاو هه لئاو دهم شیرین نابی)، بۆیه داوای برایانه و دل سوژانه ته ویه، که هه میشه له هه ولی ته وه دابن، زانینتان بۆ توانین و، حالیی بووتان بۆ له خۆدا کردنه حال بی، ته مان سه د ته مان وریا بن! خۆتان نه که نه (هه مبانیه مه علوومات)^(۱)، چونکه گرنگیی و بایه خیی زانیاری و شاره زایی له کاری پکردن و لی بهر هه مه ندبوونی دایه و، زانیاری بی کردار و ربه تار، وه که دره ختی زرو بی بهر وایه، ته میش مه گهر بۆ جوانیی، یان بۆ سیبهر بهی لدری ته وه، ته گهرنا ده کرتیه سووته مه نی!!

ته وهش بزائن، که زاناو پیشه وایانی پیشین، که که متر و ابووه باسو مه سه له کانی ئیمان و ته قواو ته زکیه ی نه فس بنووسن، له بهر ته وه بووه، که گوته و یانه: ته وه مه سه لانه، خه لکی به قسه و نووسین فیریان نابن، چونکه له زاتی خۆیاندا، شتی کرده ویه و ربه تاری (سلوکی) یز و، به کرده وه و ربه تاریش نه بی، ئینسان چاک لییان حالیی نابی و فیریان نابی.

ئیدی خوا به که ره می خۆی ربه تار و کرده وه ی شه رعییانه مان به و زانسته به که لکه ی، که وه ریده گرین، تیدا بی پیته دی و، بهر له خه لکی خۆمان له زانیاری و شاره زاییه که مان بهر هه مه ند بین.

(۱) یه کیك له قسه بهر خه کانی زانای پایه بهرز (کاک ته هه دی موفتی زاده) یه، که خه لکی کوردستانی ئیران بوو، خوا لیی خو ش بیته.

توموری یه کهم:

تەزکیه‌ی نه‌فس بۆ بانگه‌واز کهران و مشوورخۆران و
به‌رپرسانی نیو جموجۆل و کارو چالاکی ئیسلامی،
پیوستییه‌کی حه‌تمیه‌:

به‌ئێ خۆینه‌ره سه‌نگین و شیرینه‌کام!

به‌راستی رۆژ بۆ رۆژی، هه‌تا زیاتر به‌ ئەزمونگه‌ل (تجارب)ی کارو چالاکی
ئیسلامیدا ر‌ه‌ت ده‌بم، له‌و مه‌یدانه‌ موباره‌ک و پر ئیش و ژان و که‌ند و له‌ند و
به‌مه‌ترسییه‌دا، ئەسپ تاو ده‌ده‌م، زیاتر و چاکتر له‌و قه‌ناعه‌ته‌مدا دل‌یا ده‌بم،
که‌ ئەو لایه‌نه‌ گرنگه‌ مه‌عنه‌وییه‌ی له‌ قورئانی‌دا ته‌زکیه‌و، له‌ سوننه‌دا ئیحسان و،
له‌ که‌له‌پوری ئیسلامیماندا، ته‌سه‌ووفی پێ ده‌گوتری، مه‌رجیکی به‌ره‌تی و
به‌مه‌یه‌کی حه‌تمی و ژیا‌نی (حیاتی) دینداری و مسو‌لمانه‌تییه‌، بۆ تێک‌رای
مسو‌لمانان، ئەگه‌ر بیان‌ه‌وێ خواپه‌رستی و ئیسلامه‌تییه‌که‌یان، ر‌ه‌سه‌ن و قوول و
دامه‌زراو و نه‌له‌خشاو بێت، به‌تایبه‌ت بۆ ئەوانه‌ی ده‌وری مشوورخۆرو چاوساغ و
به‌رپرس ده‌بینن.

دیاره‌ هه‌ر بۆیه‌شه‌، که‌ خ‌وای کاربه‌جی و زانا له‌ په‌روه‌رده‌کردن و پێگه‌یان‌دن کۆمه‌لێ
ئیسلامی یه‌که‌مدا، له‌سه‌ر ده‌ستی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هێنده‌ جه‌خت و
داکۆکی له‌سه‌ر به‌هێزو پته‌وکردنی ئەو لایه‌نه‌ مه‌عنه‌وییه‌ کردو‌ه‌، به‌شی زۆری
رووبه‌ری سوورپه‌ته‌ مه‌که‌یه‌کانی به‌شپه‌وه‌ی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ، بۆ ته‌رخان
کردو‌ه‌، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ش جێی خۆی بو‌ه‌، چونکه‌ ئەو وه‌چه‌ (جیل)یه‌ی، که‌ بۆ
وه‌چه‌ و پشته‌کانی دیکه‌ ده‌بنه‌ به‌ردی بناغه‌ و پێشه‌نگی کاروان و مام‌وستا و
چاوساغ، ئەگه‌ر زۆر پته‌و و ساغ و قالب‌بو‌ه‌وه‌ له‌ کلّ ده‌رهاتو و نه‌بن، ئەسته‌مه‌ بتوانن

تهحه مولى تهو همموو فشارو قورساييه بکهن، که دوايى ده که ویتته سهر شانيان، با سهرنجى تهه نايه تانه بدهين، تاكو لهوباره وه بهرچاومان پړوشنتر بیت:

﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ ① قُرْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ② يَصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ③ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ④ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑤ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑥ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑦ وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑧ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑨ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْبِطْهُمْ هَبْرًا جَمِيلًا ⑩﴾ المزمّل.

واته: تهى خو له نوينه وه پيچه را! كه ميک له شهوي نه بي هلسه وه (بو خواپه رستبي)، نيودي (هه لمهسته وه)، يان هه نديکيشي لي كه مبکه وه، يان لي شي (واته لهو نيويه ي كه تييدا هه لناستيه وه و نيسراحت ده که ي) زياد بکه وه، به کاوه خو و هيدي هيدي قورثان بخوينه. چونکه نيمه له مهودوا فهرمان يکي قورست به سه ردا ده دهين. نجا خواپه رستبي هک، که به شهوي ته نجام ده دري، کاريگه ري له سهر دل و دهر وون زياتره و، زمانيش باشتري بو ده گوتري. بيگومان تو به پړوژي دهر فته تي هاتن و چوون يکي زورت هه يه وه، ناوي په روه ردگار ت بهينه وه، به ته واوي خو ت بو پرستني ته رخا ن بکه. په روه ردگاري پړوژ ه لآت و پړوژ تاوايه وه، جگه له وي، چ پرستراوي (به هق) نين، ده جا کاري خو ت هه ر به و بسپيره وه، له ناقار نه وه دا، که (هاوبه شدان هه رکان و ناحه زه کانت) ده يلين، خو راگر به وه، به شيويه کی جوان خو تيان لي دور بگره.

نجا بيگومان هه رچه نده دوينراو (مُخَاطَب) ي يه که مي تهه نايه ته به هيرو پيرو به رزو پيرو زانه، پيغه مبهر ي کو تايي (صلى الله عليه وسلم) بووه، به لام تهو يارو هاوه له به پړانه شي گرتو نه وه، که له دهر ي بوون، چونکه نايه ته کان بويه نيرراونه خوار، که پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) پاش خو ي بو خه لک و دهر و پشته بيان خو يني ته وه و پيشيانيان په روه رده يان بکات: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ...﴾ ② الجمعة، هه ر بويه ش له نايه تي کو تايي سووره تي

(المزمل) دا که باسی چوڼیه تی شهو هه لسانه وهو شه ونویژی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده کات، که به صیغه ی کو (صیغه الجمع) ده دوی و، به پاشکاویش وپرای پیغه مبهه ری خوا ها وه له به ریزه کانیشی ده دوی نی:

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّخْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكَ ۖ فَاقْرَأْ وَامَّا تَتَسَّرَمِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ ۚ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَآخَرُونَ يَقْنَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَاقْرَأْ وَامَّا تَتَسَّرَمِنَ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا ۚ وَاللَّهُ قَرِضًا ۚ حَسَنًا وَامَّا تَقْدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ ۚ مِّنْ خَيْرٍ لِّمَجْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾﴾ المزمل.

واته: بیگومان په روهر دگارت ده زانی، که توو کوومه لیک له وانه ی، که له گه لته که متر له دوو سییه کی شهو نیوه ی و سییه کی هه لده ستنه وه (بو خواپه رستی و شهو بی داری). تنجا خوا نه ندازه گیر ی شهو و روظان ده کات، زانی که کاتی هه لسانه وه که تان بو کو تپړول (ضبط) ناکړی، بویه لی تان خوش بوو (له وه ی که پیشتر له سه ری پیو یست کرد بوو)، له مه و دواش نه وه نده ی بو تان ناسانه له قورپانی (له شه ونویژیدا) بیخوینن، (خوا) زانی، که له مه و دوا نه خوش تان دهن و، که سانی کی دیکه به زه ویدا ده گه رپن (بو باز رگانی) و به خششی خوا (که مال و سامانی هه لاله) په یدا ده کهن و، که سانی کی دیکه ش له پیناوی خوا دا ده جه ننگن، (بویه فه رزی شه ونویژی له سه ر لا بردن).^(۱) تنجا مادام وایه نه وه نده ی بو تان هه لده سووړی (شه ونویژ بکه ن)^(۲) قورپانی بخوینن و، نو یژی به رپا بکه ن و، زه کاتی بده ن و، قهرزی

(۱) ثمه پای زوړ به ی هه ره زوړی زانایانه، نریک به یه کده نگی، پروانه: (مختصر تفسیر ابن کثیر)، ج: (۳)،

ص: (۵۹۳).

(۲) واته: شه ونویژی سوننه ت.

باش له گهڼل خواډا بکهن^(۱)، همر شتيکيش له خيرو چاکه بډ خوتاني پيش بخن، نه وه بېگومان له لای خوا به چاکتر له خوۍ و، پاداشتي گه وړه تر دهیبننه وه، داوای لیږورډن له خوا بکهن، به ته نکید خوا لیږورده و به خشنده یه.

به لای مسولمانه به پړيزو خوشه ویسته کان !

هیچ کاریکی گه وړه و گرنګ به بې خو ناماده کړدن و زه مینه سازیی بډ کړدن نه نجام نادرې و، نه گهر گریان به وړاله تیش بکړی، نه وه حتمن سهر و بهر ناگرې و، نارېک و نیوه چل دهرده چی.

دیاره گرنګترین لایه نی ناماده کاری و، زه مینه سازیش له پروانګه ی نیسلامه وه، لایه نی مه عنه وییه، چونکه بېگومان پرووح نه سلې نینسانه و، جهسته زیاتر دهوړی توپکل و دیکوړو سیېهر دهیبنی.

دووباره ی ده که مه وه، که ته زکیه ی نه فس و به هیزو پیژوونی لایه نی مه عنه ویی بډ سرجه م مسولمانان، شتيکی گرنګ و پیویسته و، خالیکي هاویه شیان و به مانای فراوانی - که له چه مک و واتا عورفی و زارواویه که ی زور فراوانتره - تاقه هوۍ رزگاریی و به خته وه ری و سهر فرازیانه: ﴿وَقَفَّسْ وَمَا سَوَّيْنَاهَا ۝ ۷ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ ۸ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝ ۹ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝ ۱۰﴾ الشمس.

واته: سویند به نه فس و به و که سه ی، که پیکي خسته و، گوناح کړدن و پاریز کړدن فیړ کړده. بېگومان که سیګ پاک و چاکي کړده، سهر فراه و، که سیګ که (له ژیر چلکی گوناح و تاواندا) په نهانی کړده، په شیمان و مال ویرانه.

به لام به ته نکید ته زکیه ی نه فس و هیزی لایه نی مه عنه ویی بډ که سانیګ، که نه رکیان قورستره و، سهر گهر می مشوور خواردن و کاروبار ه لاسوړاندن، پیویسترو چاره نوو سازتره، چونکه که سانی و، هه میشه و دایم ده که ونه ژیر

(۱) مه به ست خیر و چاکه و مال به خشینه به خه لک، به لام چونکه له بهر خوایه، وک به خوا سبخانه و تعالی به خشرا بې وایه !!

فشارو ته ئسیری جوړاو جوړی کومه لگاو دهوړوبهرو، نه گهر له زاتو دهروونی
خویندو، له په یوه نندیان له گه ل خوادا، زور قایم و توندو پته وو دامه زراو نه بن،
له خشته ده چن و ده خلیسکین، نجا بویه که سانی وا هم بؤ:

أ/ پاریزران له هه له و لادان و خلیسکان، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿... وَإِنْ
تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ ۱۳۰ آل
عمران.

ب/ هم بؤ کار بؤ ئاسان بوون، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ
مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ ۴ الطلاق.

ج/ بهر چا وروونی زیاتر، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ ۴۹ انفال.

زیاتر ئاتاجی نه و، که نه فس و دهروونیان پاک و چاکتر بیټ و، په یوه نندیان له گه ل
خوای به خشنده و به به زییدا به هیژترو پته و تر بیټ، سه رنج بده! خوای کار به جی چو ن
له سوړه تی (العلق) دا، که یه که مین نایه ته کانی خوای بؤ پیغه مه ر (صلی الله علیه وسلم)
تیدا هاتوونه خوار، پړوونی و ناموژگاری پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) ده کات،
که له ناقار هه پشه و گوړه شه و فشار و نار په حه تی و گرفتاری به که دا، که دوژمن و ناحه زه
سه رسه خت و به د به خته کانی وهک (أبو جهل) بویان ساز ده کردو ناراسته یان ده کرد،
به هوی نویژو طاعت و سه جده بردنی زیاتره وه، چاکتر له خوا نزیك بیټه وه، بؤنه وه ی
بتوانی به ره له ستیی (مقاومة) بکات و چوک به دوژمن دابدات:

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ
إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْهَ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾
فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَدَّعَ الرَّبَابِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطْعَمُهُ وَاَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾﴾ العلق.

واته: ئايا ئەو كەسە نايینی، كە بەندهیهك قەدەغە دەكات لە نوێژکردن! پێم بڵێ، ئەگەر ئەو بەندهیه (كە موحەممەدە -صلى الله عليه وسلم)، ئەگەر لەسەر پێی راست بیٔت، یان فەرمان بە پارێزکاریی بکات: (ئایا ئەو ئەبوجەهل! ڕەوايه پێگريی لێ بکە؟). ئایا ئەگەر ئەو (وێرای پێگرتنی) خۆشی بیپروا و پشت هەڵکردوو بیٔت، ئایا نازانی، كە خوا دەبینی؟! نەخێر ئەگەر دەست هەڵنەگری، بیگومان بەتوندیی بە پێشەسەری رای دەکێشین (بەرەو دۆزەخ)، (خاوەنی) پێشەسەریکی درۆزنی گوناحکار. ئنجا با ئەو، کۆڕو مەجلیسی خۆی بانگ بکات (کە لەسەری بکەنەوه)، ئیمەش دۆزخەوانەکان بانگدەکەین. نەخێر (گویی مەدە فشارو هەڕەشەو بەرەست دروستکردنی) بەقسەي مەکەو، سەجەدە (بۆ خوا) ببەو لێی نزیک بکەوه.

لە زۆره كۆمەڵارەئەركەكان لەكەڵێن

بەس ئەكەم بۆر مەزاجە ئالێنەئەي

ئەلێبەندێ مەكەئەي مەئوسە ئەلێ بابێر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

QR codes for Alibapir

www.alibapir.net

English

عەل بابێر

Alibapir

كەئەلێ

ئەلێبەندێ مەكەئەي مەئوسە ئەلێ بابێر

QR codes for Alibapir

ئەلێبەندێ مەكەئەي مەئوسە ئەلێ بابێر

تهوهری دووهم:

تهزکیه ی نهفس، بهشیکی ئیسلام و لایه نیکی
مسولمانه تییهو، ئیسلامیش جگه له قورئان و سوننه ت و،
مسولمانه تییش بیجگه له پابه ندیی پیانه وه، شتیکی دیکه
نین:

به لئی خوینهره خو شه ویسته کانم !

که دینه سه رباسی تهزکیه و ته صه ووف، زور پیویسته ته م سئ راستیه گه و ره و
گرنگه له بهرچاو بگرین :-

۱/ تهزکیه ی نهفس بهشیکی له ئیسلام و، لایه نیکی له دینداری و
مسولمانه تییدا.

۲/ ئیسلام ته نیا قورئان و سوننه ته.

۳/ مسولمانه تی، به بی پابه ندیی به قورئان و سوننه ته و نایه ته دی.

(۱) له راستیی یه که مه و ته وه مان ده ستگیر ده بی، که هم بۆچوونی زور له نه یارانی
ته صه ووف و، هم بۆچوونی زوریکیش له لایه نگره ده مارگیر (متعصب) هکانی
ته صه ووفیش، هه له واته واون، که یه که میان ته صه ووف به لادان و ناشه رعیی و،
دوه میشیان به سه رتاپای ئیسلامی داده نین !!

هه قیش ته وه یه، که ته صه ووف، نه له ئیسلام جیا یه و، نه هه موو ئیسلامه تییشی
تیدا یه، مسولمانه تی و دینداری راست و ساغ، به بی تهزکیه نایه ته دی، به لام له
تهزکیه شدا کورت هه لنه هاته و.

(۲) له راستیی دووهمیشه وه، که جگه له رسته ی زورجار له قورئانی دا

دووباره بووه دی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ ٥٩ النساء، چه ندان به لگه ی بی

پېچ و په نای دیکه ش پشتمگیرنی، نه وه ودرده گیرئ، که هر که سیك بیه وئ، نه که هر به مسولمانی پاک و چاک و خاوه ن ته زکیه دانبرئ، بگره هر له بازنه و جوغزی ئیسلامیش وده درنه نرئ، به هیچ بیانوو و پاساویکه وه، هیچ سهرچاوه کی دیکه (وہك قسمو که پامه تی شیخو خه ون که شفو ئیلهام) نه خاته پال قورټان و سوننه ت و، به کورتیی هیچ شتیک له شرعی^(۱) خواو پیغه مبره که ی (صلی الله علیه وسلم) زیاد نه کات.

(۳) له راستیی سییه میشه وه، نه و نه نجامگیریه وده ستدی، که مسولمانه تی و دینداریی کردن، ته نیا یه ک رېځاو چوڼیه تی هیه، نه ویش بریتیه له پابه ندیی به قورټان و سوننه ته وه، جیبه جئ کردنی فرمانی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ النساء، بویه ش به دلنیا یی: پابه ندیی به هر کتیب و رېياز و (طریقه) و مزه ب و بیرو راو قسه یه که وه، هی هر که سیك بیت، مادام له چوارچیوهی قورټان و سوننه تدا (به یاساو بنچینه لئ هه لهنجراره کانیشه وه) نه بی، نه که هر قهره بو (تعویض) شوینکه وتنی قورټان و سوننه ت ناکاته وه! بگره هر دروستیش نیه و، هر که سیكیش غیری قورټان و سوننه ت و یاساو ده ستوره کانیان، به نایین بزانی، نه وه به و بیرو رایه ی شایه دیی کوفرو له نایین دهرچون، له سر خوی ددات، مه گهر له بهر نه هاتنه دی مهرجه کان و لانه چوونی په رچه کانی (عدم ثبوت الشروط وعدم انتفاء الموانع) به شیوه یه کی کاتیی (مؤقت) دهر باز بی.

به رچا ورونی مسولمانانیش، به گشتیی و تاییه ت، شوینکه وتوانی رېياز کانی ته صه ووف، سه باره ت به م سئ راستییه گه ورو گرنه گه و، هه لسو که وت کردنیان به گوړه ی وان، له چه ندان هه لئ هی کوشنده و بیړه زا ده یان پاریزی.

(۱) وشه ی شرع لیږده د مبه ستمان پئی نایین و برنامه ی خوایه، نه که مانا زارا و هییه که ی که (فقه) د، واته مبه ستمان له شرع، شریعه تی خوایه.

تهومری سییه‌م:

خوا به‌یه‌ک‌گرتن (توحید الله) و شوین پیی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) هه‌ل‌گرتن (إتباع رسول الله)، کاکل و جه‌وه‌ری مسولمانه‌تیی و ته‌زکیه‌ی نه‌فسن:

به‌لّی دیندار! سه‌نگین و شیرینه‌کان!

خوا به‌یه‌ک‌گرتن (توحید) که بریتیه^(۱) له به‌یه‌ک‌گرتنی خوا له په‌روه‌رد‌گاریتیی و، له‌ناوو سیفه‌ته‌کانی و، له په‌رستراویتییدا (توحید الله فی ربوبیتیه، و اسمائه و صفاته، و ألوهیتیه) و، شوین‌که‌وتن (إتباع) ی پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، که مه‌به‌ست پیی شوین پی هه‌ل‌گرتنی موو به مووی پیغه‌مبهره (صلی الله علیه وسلم)، له چۆنیه‌تیی مسولمانه‌تیی و دیندارییکردنی و به‌ندایه‌تیی بۆ خواکردنیدا، له وردو درشتی ره‌وشت و ته‌ده‌بو هه‌ل‌سوکه‌وته‌کانی ژیان و گوزه‌رانیدا، ئەم دووانه: (التوحید و الإِتباع) ته‌سل و بناغه‌و جه‌وه‌ری به‌ندایه‌تیی بۆ خوا کردن و، ته‌زکیه‌ی نه‌فس و ده‌روون، چونکه مسولمانه‌تیی و به‌ندایه‌تیی بۆ خواکردن، به دوو شتان پیکدی:

أ- ته‌نیا خوا بپه‌رستری و به‌ندایه‌تیی بۆ بکری.

ب- به‌س به‌و شیوه‌و چۆنیه‌تیی بپه‌رستری، که پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دیارییکردوه.

ئنجای شایانی باسه، که سه‌رجه‌م پیتشه‌وایانی ئیسلام به پیتشین و پاشین (سلف و خلف) هه، زۆر جه‌ختیان له‌سه‌ر هه‌رکام له‌و دوو مه‌سه‌له‌یه کردوه، که ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت، گرنگیی و بایه‌خیکی به‌رچاویان به‌روونکردنه‌وه و داکۆکی له‌سه‌رکردنیان داوه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌میژ‌ه‌وه، ئیستاش له‌پیش‌شو خراپ‌تر، که هه‌رکام له‌و دوو مه‌سه‌له

(۱) سوپاس بۆ خوا دوازده (۱۲) ده‌رس له زنجیره‌ی: (ده‌سه‌کانی ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامیی) مان بۆ روونکردنه‌وی خوا به‌یه‌ک‌گرتن (توحید) ته‌رخان کردوون.

گه و رهو گرنگه، له نیو زور له شوینکه وتوو لایه نگرانی ساده و تاست نرمی ریپازده کانی ته سه و وفدا، زور کالښوونه ته وهو بگره خرابتر له وهش، به هوئی زیډه پړویی (مبالغه) کردن و پړوچون (غلو) له پړزلیگرتنی پیرو شیخه کان و قسه و ناراسته کانیاندا، که زور جاریش گورراون و که مو زیاد کراون، یان هر ته سلن پیرو شیخه کان شه رعیه تی شیخایه تی بیان نه بو وه، ناوی بی نیو پړوک بوون، له جیی خوا به یه کگرتن (توحید الله) به گه و رهو پیروز گرتن (تعظیم و تقدیس) ی شیخ و پیره کان و، له جیی شوینکه وتنی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) (اتباع رسول الله)، شوینکه وتنی کویرانه (التقلید الأعمی) ی قسه و ناراسته هله و ناشه رعیه کانی پیرو شیخه کان، بوونه ته ریپازو ریوشوینی دینداری و ته سه و وف !!

تنجا له هه مووی سه یرتر نه وه یه، که دوو ریپازی باوو په پیره وی لی کراوی ته سه و وف له کوردستاندا - به هه موو پارچه و به شه کانییه وه - بریتین له:

- ١- ریپازی (شیخ عبدالقادی) گیلانی (الطریقه القادریه)^(١).
- ٢- ریپازی (شیخ بهاء الدین) نه قشبه ند (الطریقه النقشبندیه)^(٢).

شوینکه وتوو لایه نگرانی هه ر کام له دوو ریپازده کesh، که مو زور، گیروده ی چندان جوړه هاوبه ش بو خوا دانان (شرك) ی گه و رهو گچکه و، داهینان (بدعة) بوون ! هه رچهنده نه و نده ی (شیخ عبدالقادر الجیلانی) و (الإمام الربانی) - که دوو پیشه وای هه ره به رچه سته و ناوداری ریپازی قادری و نه قشبه نددین - جه ختیان له سه ر هه ردووک مه سه له ی خوا به یه کگرتن و، شوین پیغه مبه ر که و تن کردوه، که م که س هینده پیی له سه ر نه و دوو مه سه له یه داگرتوه، هه روه ها هه ردووکیان زور به توخی ته تکیدیان له سه ر دژایه تییکردن و بنبرکردنی پیچه وانه کانیان، که هاوبه ش بو خوادانان (الإشراك بالله) و شت له تایندا داهینان (الإبتداع فی الدین) ن، کردو ته وه، نه مه ش چهنده نموونه یه که له قسه و پړوونی نه و دوو که له پیشه و او ماموستایه له و باره وه:

(١) له کوردستاندا شوینکه وتوو ریپازی قادری (دهرویش) یان پی ده گوتری.

(٢) شوینکه وتوو ریپازی نه قشبه نددیش (صوفی) یان پی ده گوتری.

(شیخ عبدالقادی گیلانی)، که به زوری داکوکی له سهر خوا بهیه کگرتن و بو خوا ساغو به کلابونه وه کرده، له یه کیڅ له کوږه کانیدا گوتوویه تی^(۱): (خه لک دهسته و ستان و زیان و قازانجت پی ناگه یه نن، به لکو ته وه ته نیا خویه، که تهو شتانه یان له سهر دهست دهره خسیڼی، کرده وهی خویه که کار له توو له وانیشدا دهکات، قه له می زانیاری خوی بهرزو مه زن، هه موو شتیکی خپرو شهرې له باره ی تووه تو مار کرده.

خوا بهیه کگره صالحه کان، به لگهی خوان به سهر خه لکییه وه، هه یانه به پړوالته و دهروون خوی له دنیا دامالیوه، هه شیانه دنیای ته نیا له دل و دهروونی خوی دامالیوه، به جوړیک، که خوی بهرزو مه زن له و باره وه هیچیان له دلدا نابینی، ئا ته وانه دلی بیگه ردو سافن، ههر که سیڅ ته مه بتوانی، ته وه له لایه نن خراوه بالاده ستی پی به خشراوه، تهو که سه نازاو پالوه وانه، نازا که سیڅ، که دلی خوی له غمیری خوی بهرزو پایه دار پاک کردیتته وه، به شمشیری خوا بهیه کگرتن (سیف التوحید) و شیري شهرعه وه، له سهر دهر وازه ی دلی وه ستاوه، ری نادات هیچ دروستکراویک بچیتته ژووری و، دلی له سهر هه لگیږه وهی دلان (مقلب القلوب) کو کردوته وه، شهرع پړوالته و پاک و پوخت دهکات، به لام خوا بهیه کگرتن و عیرفان، نیوه وه پاک دهکاته وه).

له کوړیکی دیکه یدا لهو کوړو مه جلیسانه ی، که بو خه لکی به غدای سازداون، ههر له باره ی خوا بهیه کگرتنه وه گوتوویه تی^(۲):

(تو پشتت به خوت به ستوه به خه لک و به زیرو زیوه که ت، به کرین و فروشتنه که ت، به دهسه لاتداری ولاته که ت، نجا ههر شتیڅ، که پشتت پیی قایمه، ته وه په رستراوته، ههر که سیڅ لیی بترسیی و هیوات پیی هه بی، ته وه په رستراو (اله) ته. ههر که سیڅ زیان و قازانجیکی لی بزانی، بی ته وهی ناگات لی بی، که خوی بالاده ستو بهرز تهو شته ی له سهر دهست ته نجام دهکات، تهو په رستراوته).

(۱) بروانه: (الفتح الرباني) للشيخ عبد القادر الجيلاني، المجلس الثالث عشر، ص: (۵۴، ۵۵).

(۲) سرچاوه ی پیشوو، ص: (۶۲، ۶۳).

(سید احمد السرهندي) یش، که به (الإمام الرباني) ناسراوه، له نامه و نووسراوه کانیدا زور داکوکی له سهر په پړه وکړد له سوننه و شویڼ پښ هه لگرتنی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و، دووری له بیدعت کردوه، له وباروه زور شتی گرنگی گوتوه و نه وندې بهسه، که زور به راشکاوی و بویرانه رایگه یاندوه، که ویرای دهقه کانی سوننه له پړی نیلهام و که شفیشه وه، بوی دهرکه وتوه د لنبابوه، که دابه شکردنی بیدعت بوی پیچ یان دوو جوړ (البدعة الحسنة والبدعة السيئة) هله یه و، بیدعت چاکی تیدا نیه و، هه مووی هه خراپه (کل بدعة ضلالة) ^(۱)!!

به لښ ته مه یه پړاو هه لویستی نه و که له پیشه و او توستادانه، که حه یفی ئیستا له کوردستان و غهیری کوردستانیش دا، گه لیک به ناو شیخ و خلیفه و صوفی و دهر ویشی، گیروده به شیرک و بیدعت و نه فسانه وه، لافی شوین که وتن و په پړه ویی لیکردنی ریبازه کانیان لښ دده ن!!.

The banner is a horizontal strip with a light blue background. In the center is a circular portrait of a man with a white turban and a dark jacket. Above the portrait, there is text in Pashto: "له نوره څومره لږه پوهه ښه ځان ته ساتئ" and "www.alibapir.net". Below the portrait, there is more text in Pashto: "په ښه پوهه ښه ځان ته ساتئ". To the left of the portrait, there is a Facebook icon and the text "په ښه پوهه ښه ځان ته ساتئ". To the right, there is a YouTube icon and the text "په ښه پوهه ښه ځان ته ساتئ". Below the portrait, there are two QR codes for downloading the AliBapir app. The text "AliBapir" is written above the QR codes. The banner also includes a red bar with the text "archive.org/details/@alibapir" and a red bar with the text "په ښه پوهه ښه ځان ته ساتئ".

(۱) پروانه: (مکتوبات الإمام الرباني) للإمام الشيخ أحمد بن الشيخ عبدالأحد السرهندي، ج: (۱)، ص: (۱۵۹)، الطبعة الثانية، که گوتوویه تی: (قال بعض الناس إن البدعة على نوعين: حسنة و سيئة... وهذا الفقير لا يُشاهد في شيء من البدعة شيئاً من الحسن والنورانية، ولا يحسُّ فيها شيئاً سوى الظلمة والكُدورة...).

تهوهری چوارهم:

همرچهنده قورټان و سوننهت بهسن بۆ همر جور هیدایهت و
رپر وونییهك، بهلام مەگەر به دهگمەن، دهنه بهبى ماموستا
چاوساغ، كارى تهزكیه وهك پيوست سهر و بهر ناگرى:

تهوهرى سهر وه سهرجم زاناو پيشهواو پسپورانى بواری تهزكیهو تهسهووف لهسهرى
یه كدهنگنو، بهندهش، كه لهوباره وه شتیكى لى حالىی بووبم، ههروای تى دهگم.
ئجنا لیڤدها رهنهگه یهكیك پیرسى:

باشه مادام قورټان و سوننهت بهسن بۆ هیدایهتى کامل و تهواو، تهدى بۆچی، مهگەر
بهدهگمەن، تهگه رنا بهبى ماموستا و رابهرو رى نیشاندهر، پرۆسهی تهزكیهی نهفس
سهر و بهر ناگرى.؟!

وهلامهكەشى همر تهوهریه، كه ئاخ هه موه كهسێك ناتوانی بۆخۆی سهر بهخۆ وهك
پیوست له قورټان و سوننهت تیڤگات، بهتایهت لهولایه نه مهعنهو ییه وه، كه
قوولترین و فراوانترین لایهنى قورټان و سوننهته.

ئجنا دهلیین:

ئایا شارهزایی له کتیبهکانی پزشکی گهری (علم الطب) و موتالای کتیب و
سهرچاوهکانی تهندازیاری، بهتهنیاو بهبى ماموستا و فیڤرکەر، بهسن بۆ تهوهرى
ئینسان بپیته پزشکی و تهندازیار؟! بیگومان نهخیر.

بویه نابى تهوهرى، لهزۆر له تههلی تهسهووفه وه گپراوه تهوه، (مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْخٌ
فَشَيْخُهُ الشَّيْطَانُ) به شتیكى سهیرو ناماقوول دابنیین، بهمهرجیك بهراست و دروستی
چهمك و واتای (شیخ) بزانی، كه له بهشى پینجهمدا تۆزیک تیشكمان خستۆته
سهرى.

تهومری پینجه م:

تهزکیه ی نهفس خهسله تیکي بنه پرتی پيشینه ی چاکمان
بووهو، هیچ زاناو پیشه وایه کی رۆچووی پاشینیش
نکوولی و لام و جیمی لی نه بووه:

به ئی، به سه رنجدان و تیوه پامانی ژیان و به سه رهات و ئاکارو په فتاری پیشینی
چاکمان، زۆر به پروویی ده بینین، که هر کامیکیان له رووی مه عنهویی و
ئه خلاقیه وه، له لووتکه دا بوون و، سه رجه م سیفه ته به رزو په سهنده کانی وهك: (ایمان،
یقین، صبر، شکر، توکل، عبادة، تقوی، زهد، تواضع، شجاعة، سخاء، إخلاص، تجرد،
طهارة،.... الخ) به ئاسمانی ژیان و گوزهرانیانه وه، وهك ته ستیره ی پرشنگذار
ده دره وشینه وه.

ئنجا شوینکه وتوانیشیان له زانایانی پاشین، به هه مان شیوه به شو و پشکیکی
چاکیان لهو تهزکیه ی نهفس و سیفه ت و ئاکاره به رزو په سندنانه دا هه بووه، که
دهقه کانی قورئان و سونه ت کردوویان به دروشم و، نیشانه ی برواداران ی پارێزکارو
چاکه کار.

ئنجا لیږدها پیویست ناکات ئامازه به که سانیککی وهك:

(جُنید البغدادي و معروف الکرخي و سَهْل التستري و أبو حامد الغزالي و التَّووي و
العزَّ بن عبد السلام والسيوطي وابن حجر العسقلاني وابن حجر الهيتمي و.... هتد)
بکه م، که یان صۆفی (به مانای راسته قینه و په سه نی) بوون، یان مه شرپه ب
صۆفی، به ئکو له رابردووه کان، باسی سییان ده که م، له هاوچه رخه کانیش باسی
سییان، که هیچ کامیان به ئه هلی ته سه ووف نه ناسراون، به لام هه لویستی زۆر
ئیجا بییان له باره ی تهزکیه و ته سه ووفه وه هه بووه:

تنجا سییہ پیشووه کان: (ابن تیمیة) و (شاه ولي الله الدهلوي) و (ابن قيم الجوزية) ن، هرچی (ابن تیمیة) یه خوا لیّ خوشبئی، که گه لیّ کهس به نه زانیی و بئی ناگایی هم، له لایه نگرانی ته صه و وفو هم له نه یاره کانی، به دوزمنی سه رسه ختی ته صه و وفو ده زانن !! به لیّ (ابن تیمیة) نزیکه ی (٨٠٠) لاپه ره ی دهر باره ی ته صه و وفو نووسیوه، که له بهرگی (١١) و (١٢) ی (مجموعة الفتاوى) کهیدا کوکراونه ته وه، بهرگی (١١) به ناوونیشانی: (علم السلوك) و، بهرگی (١٢) به ناوونیشانی: (كتاب التصوف) ه.

هروه ها (ابن تیمیة)، همیشه وه هر زانیه کی قول و پوچوو دامه زراو، جیاوازی خستوته نیوان ته صه و وفو په سهن و پابه ند به قورپان و سوننه ت و، ته صه و وفو هله و ناشه رعیی و پوچو زیانه خش.

(شاه ولي الله الدهلوي) یش خوا لیّ خوشبئی، که یه کی دیکه یه له زاناو پیشه و بهرجه سته کان، به تاییه ت له بواری ته فسیرو ه دیس و شمع (فقه) دا، له کتیبه نایابه که ی خیدا (حجة الله البالغة) له ژیر ناوونیشانی: (من أبواب الإحسان) دا نه ندازه ی (٦٥) لاپه ره ی بو روونکر دنه وه ی مه سه له ی ته زکیه و نیحسان ته رخا ن کرده و، شتی یه کجار وردو قولی له و باره وه هی ناوه، که په نگه له شوینی دیکه دا چنگ نه که و ی^(١).

(ابن قيم الجوزية) ش خوا لیّ خوشبئی، هرچه نده نزیکترین و له پیشترین قوتابی (ابن تیمیة) یه، به لام له بواری ته زکیه و عیرفاندا شاره زایی و پسپوړیه کی تاییه تی هیه و، جگه له (أبو حامد الغزالي) په همه تی خوی لیّ بئی، هیچ زاناو شه رعزانیکم نه دیوه، هینده ی (ابن القيم) به مه سه له ی ته زکیه و نه خلا قدا قول بوو بیته وه و، کتیبه کانی (ابن القيم) زوړ به یان که م و زوړ، باس و خواسی ته زکیه و عیرفان و نه خلاقیان تیدایه و، هندی کیشیان ته نیا بو ته و مه به سته ته رخا ن کراون، وه (مدارج السالکین)، که شه رحی کتیبی (منازل السائرین) ی (شیخ إسماعيل الهروي) یه و سی بهرگی گه وره یه و، (إغاثة اللّهفان من مصاید الشیطان)، که

(١) پروانه: (حجة الله البالغة)، ج: ٢، له لاپه ره: (١١٧-١٨٢).

کتیبیکۍ قه باره زلی (۷۰۰) لاپهړه ییو، زیاتر دهرباره ی فیّل و پیلانه کانی
 ټیبلیسۍ نه گریسه، له هه موو بواره کانی ټیمان و عه قیده و عیباده ته کانو و پوهشت و
 خو و مامه له و بازرگانی و، سه رجه م هه لسوکه و ته کانو (معاملات) و .. هتدا و،
 کتیبۍ: (طریق الهجرتین و باب السّعادتين)، که نژیکه ی (۵۰۰) لاپهړه یو کتیبۍ:
 (حادي الأرواح إلى بلاد الأفراح) و (الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي) و
 (مفتاح دار السّعادة) و (کتاب الروح)... هتد.

سۍ زانو پیښه و او چهره کانیښ - که بیگومان چ رابرد ووه کانو، چ
 هاوچهره کانیښمان، ته نیا و هک نمونه هیڅاونه ته و - بریتین له:

(حسن البنّا) په حه ته خوی لیږی و، (بدیع الزمان: مه لا سه عیدی نۆرسۍ) خوا
 لیږی خوښی و، (سید قطب ابراهیم) خوا لیږی خوښی.

هرچی یه که میانه، که دامه زرنه ری یه که مین و گه وره ترین کومه لی ټیسلامیه له
 سه رته ی سه ده ی بیسته مدا: (الإخوان المسلمون)، دهرباره ی په یام و بانگه وازی
 کومه له که ی و بهرنامه و په پره ی بهرپوه چوونی و درو شم و شیعه رده کانی، چهند شتیکی
 گوته، له یه کیك له پرگه کانیدا: (وحقیقة صوفیة) هاتوه، واته: لایه ټیک له بهرنامه و
 بانگه وازه که مان ته زکیه و ته سه ووفیکۍ راسته قینه یه^(۱).

دوه میښیان، که زانو پیښه وایه کی هه لکه و تروی کوردستانی تورکیا بووه و سه رجه م
 نوو سراو و بهرهمه کانی، که به زوری له حاله تی دوور خراوه یی و چه پسکراو ییدا (منفیاً
 و مسجوناً) نوو سیونی، سه دو سی (۱۳۰) نامیلکه ن، ټیستا له ده (۱۰) بهرگی
 گه ورده ا چاپکراون، به ناوونیشانی (کلیات رسائل النور)، هم سه رتاپای ژیانی و
 هم تیکرای بهرهمه کانی - به تاییه ت هی دوا قوناعی دووه می ژیانی که خوی ناوی
 ناوه: سه عیدی تازه (السّعيد الجديد) - ته رخانه کرده بو ورونکرده و هی ټیمان و عه قیده و

(۱) هم مه سه له یه له گه لیك کتیب و سه رچاوه ی کومه لی ناوبرا ودا هاتوه، بو وینه بروانه: (تربیتنا
 الروحية) ی سه عید حوی.

لايه نى ته زكويه و نه خلاق، هه چنده زور به راشكاويش پايگه يانده، كه مه سله كي صوفيايه تبي نه گرتوه و شينخي طريقه تيش نيه، له گهل پيشانداني پړزو حورمه تي زوري بو رپبازد كاني ته صه ووف و پيشه واه بهرجه سته كاني به تاييه ت (عبدالقادري گيلاني و سيد احمد) سهره نديي^(۱).

سييه ميشيان (سيد قطب)، كه نه ديب و نو سه ريكي زهر ده ست و ناوازه و، توپره و ده و هيه كي ليها تووي قورنان و تيكوشه رو، پاله وانكي كه م وينه و فيدا كاري^(۲) نيسلام بووه و، گه ليك كه سي ناحالي و فقير حال به دژي ته صه ووف و ده زانن!! له گه ليك شوي نى (في ظلال) كه يدا شتي زور قوول و وردى له بواري نيحسان و ته قواو ته زكيه دا گوتوه، كه له نه نجامي له گهل خودا خهريك بوون (مجاهدة النفس) و بهره و خواچوون و پيه لاجووني زوره و نه بى، مه حاله نينسان تاميان بكات و فاميان بكات!

بو وينه: سهرنجي بده چون چوني ته فسيري نه و رسته به پرسته ي قورنان ده كات:
 ﴿... فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ...﴾ المائدة، نو سويه تي:
 ﴿... فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ...﴾ المائدة، يه كدى خوشويست و له يه كدى رازيبوون، بناغه ي پيه و نديي نيوان نه وان و په روه دگاريانه، خوشه ويستي...
 ﴿... فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ...﴾ المائدة، يه كدى خوشويست و له يه كدى رازيبوون، بناغه ي پيه و نديي نيوان نه وان و په روه دگاريانه، خوشه ويستي...

(۱) پروانه: (كليات رسائل النور)، ج: ۲ (مكتوبات)، ص: ۷۹، شاياني باسيشه، كه سه عيدي نورسيي زياتر له سي (۳۰) سالي ته مهنى خوي به دوورخواه يي و سجنكراوي به پري كرده، له لايه ن رژيمه ره گه زپرست و سيكولا ريسته يه كه له دواي يه كه كاني توركي اوه، ته نانه ت له سه ره مهرگيشدا پوليس چاوهرتي كرده و به ده ورسيه و بوون و دواي مردن و نيژرانيشي گزړه كى شوينه و نكراوه!! پروانه: (كليات رسائل النور)، ج: ۹ (سيرة ذاتية)، خوا به لوتفي خوي پله وپايه ي ماموستا مه لا سه عيد بهر ز بكاته ووه به چاكترين شيوه پاداشتي بداته ووه.

(۲) ههركام له (حسن البنا) و (سيد قطب) به ده سي سه و ده ست له پشتداني زلهيژان و، به ده ستي رژيمه كافرو ده غه له خوماليه كاني ميسر، يه كه ميان به فيشه كه له (۱۹۴۹) و دووه ميشيان به سيداره (۱۹۶۶) كوژان، خوا به شهيدى وهرگرتن و پله و پايه يان بهر زو بهر زتر بكاته ووه، به چاكترين شيوه پاداشتيان بداته ووه.

ئەو پرووچە نەرم و ھېمەن و گەش و جوان و درەوشاودە... ئەو دەيە، كە ئەو كۆمەلە بە پەرەردگارى دۆستيانەو گرى دەدات.

ئىنجا بىڭگومان خۆشەويستىيى خوا بۆ يەككە لە بەندەكانى، شتەيكە، كە ھىچ كەس ناتوانى نرخ و پاىيەى بناسى، مەگەر كەسەك كە خوا - پاكىي بۆي - بەو جورە دەناسى و بەو سىفەتانەو كە خۆي پىيان وەسف كردو، مەگەر كەسەك، كە بە ھەموو كەسايەتتىي و دەروون و ھەست و نەستىيەو تەفاعولى لەگەل ئەو سىفەتانەدا كەردىت... بەللى ھىچ كەس ھەقىقەتى ئەو بەخششە نازانى، مەگەر كەسەك، كە ھەقىقەتى ئەو بەخشەرە بناسى... كەسەك، كە دەزانى خوا كىيە... كى بنىاتنەرى ئەو بوونەوەرە زەبەلاھەيە، بەدەيھەنەرى ئەو ئىنسانەيە، كە بەو گچكەيەيە بوونەوەرى لەخۇيدا كورت و پوخت كەردۆتەو... كىيە بەو ھەموو مەزنىي و دەستەلات و تاكىي و خاوەندارىتەيە؟ ئەو زاتە كىيەو ئەو بەندەيە كىيە، كە خوا لە خۆشويستنى خۆي بەشى دەدات... لە ھالەكدا، كە بەندەكەش ھەر دەستكردى خۆيەتى - پاكىي بۆي - و ئەويش پاىيە بەرزى مەزن و زىندووى ھەمىشەو ھەربووى ھەرمائو يەكەمىن و دوايىن و ئاشكراو پەنھانە.

ھەرەھا خۆشويستنى بەندەش بۆ پەرەردگارى، نىعمەتەيكى ئەو تۆيە بۆ بەندەكەي، كە مەگەر ئەو ھى چىژتەي ئەگەرنا تىي ناگات! ئىنجا ھەر وەك چۆن خۆشويستنى خوا بۆ بەندەيەك لە بەندەكانى، شتەيكى بەرزو مەزنەو بەخششەيكى داپۆشەرەو بى ھاوتايە، چاكە لەگەل كەردنى خوا بۆ بەندەكەي، كە ھىدايەتى داو، خۆشى بوو ئەو لەزەتە جوان و بۆيەنەيەي پى ناساندو، كە ھىچ جۆرەك لە جورەكانى، تاموچىژى خۆشەويستىي پى ناچى و ھاوتاي نى، ئەمىش دىسان چاكە لەگەل كەردن و بەخششەيكى بەرزو بالايە.

ئىنجا ئەگەر خۆشويستنى خوا بۆ بەندەيەك لە بەندەكانى شتەيكە لە سەرەوى ئەو دەيە، كە بتوانى وەسفى بكات، ئەو خۆشويستنى بەندە بۆ پەرەردگارى جاروبارىك، وەك بۆ ھەلەكەوتنىكى كەم لە ھەندەك و تەي خوا خۆشەويستندا وىنەي كىشراو، ئەمەش ئەو بوارەيە، كە پىاوانى پىگەيشتوو و راست و ساغى

تەسەووف تېیدا پېشكەوتون، ھەرچەندە ئەوانە كەمىكن لەنيۆ ئەو ھەموو ئاپۆرايە زۆردا، كە خۆيان بە تەسەووفە ھەئواسيە...

ئىستاش لەگەل بى ئەو چەند دېرە شيعەرى (رابعة العدوية) تام و چىژى ئەو خۆشەويستىيە راستەقىنەيەم تى دەگەيەنن، كە گوتويەتى:

فليتك تخلص والحياة مريرةً وليتك ترضى والأنام غضابُ
وليت الذي بيني وبينك عامرٌ وبينى والعالمين خرابُ
إذا صح منك الودُ فالكل هينٌ وكل ما فوق التراب ترابُ

ئىنجا ئەو خۆشەويشتىيەش لە خۆى پاىە بەرزەوہ بۆ بەندەيەك لە بەندەكانى و، خۆشويستنى خوا لە بەندەوہ بۆ خۆى چاكەكارى بەخشەر، لە سەرتاپاى بوون و تىكراى بوونەوہرى پان و پۆردا ھەيەو، لە ھەموو زىندووئىك و ھەموو شتىكدا چەسپاوەو، وەك ھەواو سىبەريك تىكراى ئەو بوونەى و بەرخۆ داوەو، ھەموو مرقاىيەتتى داپۆشيەو، كە لەو بەندە خۆشەويست و خۆشويستراوەدا خۆى دەنويىتى^(۱).

بەللى، ئەمەيە ھەئويستى پېشەواو زانايانى پېشېن و پاشېن و ھاوچەرخ، دەبارەى تەزكىيە و تەسەووف !.

(۱) پروانە: (في ظلال القرآن)، ج: (۲)، ص: (۹۱۸).

تەمەری شەشەم:

پیشەوایانی تەزکیەو تەسەووف، جگە لە ڕیباری پیغەمبەری

خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)

پێچکەیهکی دیکەیان دانەھێناوە:

بەداخەوێ زۆربەیی هەرە زۆری خەڵکی مسوولمان بە گشتییو، بەتایبەت شۆینکەوتووو لایەنگرانی ڕیبارەکانی تەسەووف بە شیخو ڕیش سپییەکانیشیانەو، پێیان وایە، کە هەرم کام لە شیخو پیشەواو سەرقاڤلەکانی ڕیبارەکانی تەسەووف، ئەو ڕێو شۆینو جۆرە دیندارییکردنە، کە لەسەری ڕۆیشتوونو، خەڵک و شۆینکەوتوووانی خۆیانیان لەسەری پێگەیانداوەو کۆکردۆتەو، شتیەک بوو خۆیان دایانەھێناوەو، پێچەیک بوو خۆیان شکاندووایانە!

بەلام لەراستییدا وانیەو ئەو جۆرە بۆجۆنە، جگە لەوێ فری بەسەر هەقو راستییەو نیە، تۆمەت و بوختانیکی زلیشە، کە ئاراستەیی ئەو پیشەواو مامۆستاو صالحو پایە بەرزانە دەکری!

چونکە بێگومان هەموو هەول و کۆششی پیشەوایانی وەک: (شیخ جنید البغدادي و أبو سلیمان الداراني و إبراهيم بن أدهم و... پاشان أبو حامد الغزالي و عبد القادر الجيلاني و بهاء الدين نقشبند و... هتد) بۆ ئەو بوو، کە خۆیان بە وردییو موو بە موو بە ڕیباری پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بڕۆن، هیچ کام لەو پیشەواو سەرقاڤلەو پایەبەرزانە، بە هیچ کەسیکیان نەگوتو: شۆین (جنید) یان (أبو سلیمان) یان (إبراهيم بن أدهم) یان (غزالي) یان (گەیلانیی) یان (بهاء الدين) بکەون، بەڵکو گوتووایانە: شۆین ڕیباری پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بکەون.

ئنجای هۆی ئەوەش، کە لەپاش خۆیان و پێچو ڕێپۆرەسمەکانیان وەک ڕیبار (طريقة) بەناوی خۆیانەو ناوناوناو گوتراو: ڕیباری گەیلانیی، ڕیباری سوهرەوهردی، ڕیباری نەقشبەندی... هتد، ئەو بوو، کە شۆینکەوتووکانیان نەیانتوانیوە ئەو ڕیبارەیی ئەوان

- که خودی سوننه ت و پړو شویڼی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بووه - ببه نه وه بڼه وان و له بهر تیشکی دهغه کانی قورځان و سوننه تدا پیڼه وه پابه ندبن و، وهک شویڼکه و تروی لاسایکه ره وه (مُقَلَّد)ی مه زه به فیهیه کان، هه روا له رهش پاکه و تونه دویان و دوا بیش، که به تیڼه پوونی کات و پوژگار، که و زیادیان تیدا کراوه و گوږ را ون و شیوینرا ون، خه لکه که ش له بهر بې ناگایی و نه شاره زایی، ورده ورده ته سل و بڼه پرت و حقیقه تی پړوونی و پړو ږه سمی ته و شیخ و پیښه وایانه یان فهراموش کرده و، دهقیان به باره ناشه رعیی و هه له و ناراسته که یانه وه گرتوه و پیښیان و ابووه، که هرچی به ناوی (عبدالقادر الجیلانی) و (بهاء الدین نقشبند) وه ته نجام دهری و موماره سه ده کری، ته وه خودی (عبدالقادر) و (بهاء الدین) قَدَسَ الله روحیهما دایانه پیناوه !!

به لآم له راستییدا وهک چوڼ پیښه واه سهر مه زه به کانی وهک (الحسن البصري و سفیان الثوري و ابن المُسَيَّب و أبو حنیفة و جعفر الصادق و مالک و الشافعي و الطبري و أحمد و داود) ږهجه تی خویان لیږی، ته وهی که به ناوی ته وانه وهیه، ته فسیرو شه رحی ثایه ت و فهرموده و، ته وپه ږه که ی تیگه یشتن و بوچوونی ته وانه له و مه سه لانه دا، که زیاتر له راوبوچوون و تیگه یشتنیک هه لده گرن، ږیبازه کانی ته صه ووفیش به هه مان شیوه و بگره زیاتریش، چونکه ته گهر بیرو را و نیجته هاده فیهیه کان زور جوړا و جوړن، پړو شویڼ و چوڼیه تی خواجه رستی و ته زکیه ی نه فس و له خوا نزیکبونه وه، ته وه هه موو بوار و فراوانیه ی تیدا نیه .

گرنګ ته وهیه، که نیمه دلنیا بڼ، هیچ کام له پیښه واه چاوساغانی صالح وړی پیشانده و خه لکه به ره وخوا بهر، هیچ کاتیک به خویانیان ږه و نه بینوه، که شتیک له نیسلامدا زیاد بکه و دابتن، چ جای ږیباز (طریقه) ټک !! که دوا یی بکریته به دیلی ږیبازو (سنة) ی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم).

پیویسته ته وهش بگوتی، که نیمه کاتیک به رگری له ږیبازه کانی ته صه ووف ده که ی و، ده لپڼ له بڼه پرتدا خاوه نه کانیان وهک ږیبازو پړو ږه سمیکی جیاو تایه ت دایانه هینا ون، مه به ستمان له و ږیبازه یه، که خاوه نه کانیان زانو پیښه وای ناودار و ناسرا ون وهک: (أبو حامد الغزالي، عبدالقادر الجیلانی، وسید أحمد السرهندي و، مولانا

با کتیبہ کانی (فتوح الغیب) و (الفتح الربانی والفیض الرحمانی) و (الغنیة لطالبی طریقة الحق) ی (عبدالقادر الگیلانی) بۆ ریبازی قادری، بکرینه پیوهرو تہرازوو و، کتیبی (مکتوبات الامام الربانی) بکرینه تہرازوو پیوهری ریبازی نہ قشہندی، نجا ٹوکاتہ تی دہگہین، کہ قسہو بیروپای ٹہو پیٹشہوایانہ دہربارہی تہزکیہو تہصہووف و ریبازہ کانی، چی و چۆن بون، ٹیستاش چیان لی بہ سہرہاتوہو، خہ لکی بہ گشتی و لایہ نگرو شوینکہ وتوانیان بہ تاییہت، چہندہ پییانہوہ پابہ ندو، چہندہش لییان و ہدوور کہوتوہ !!

تهومري حهوتهم:

کيښه و مشت و مري نيوان سهله فييه کان و صوفييه کان
له سر ته سلی سهله فييه ت و ته صه ووف، بهرهم و زاده ی
حالیي نه بوون و کرچ و کال بوونه:

بهرله و دی بچینه نیو توژیښنه و دی هم مه سهله یه و، سه رنجی خوښه ره خۆشه ویسته کان
بو نه و پاده کیښم، که به به لاش نه مگوتوه: (... له سر ته سلی سهله فييه ت و
ته صه ووف) به لکو دهمه وئ هر له به راییه و پئ له و قسه یه بگرم، که ده لئ: چۆن
تیکگیرانی سهله فييه کان و صوفييه کان بهرهم و زاده ی حالیي نه بوون و کرچ و کال
بوونه؟! تیا له کاتیکدا بابای صوفی، گیرۆده ی شیرک (وهك هاوارکردنه شیخ)،
یان بیدعت (وهك داهینانی ناشه رعیی) بووه و، بابایه کی سهله فيی له گه لئ
تیکده گیرئ، له سر حالیي نه بوون و کرچ و کال بوونه، یان به پیچه وانه ووه؟!

به لئ، من ده لئم، تیکگیران و شهړه دهندوکه ی نه و دوو کومه له، نه گهر له سر
ته سلی (سهله فييه ت) و (ته صه ووف) بئ، نه و شتیکی هه له یه و زاده و بهرهمی حالیي
نه بوون، یان کرچ و کال بوونی لایه کیان، یان هه ردو و لایانه، به لام تیکگیران و
مشتومری سهله فيی و صوفی، یان هه ردو و مسولمانیکی دیکه، له سر شیرک و
بیدعت و... هتد، نه و شتیکی، نهك هه ر تاسایی و په و، بگره په سه ندو
پیویستیشه .

ننجا نیستا با بگره پښنه ووه سره نیسپاتکردن و پروونکردنه و دی ناو ویشانی
باسه که مان:

تیا (کيښه و تیکگیرانی سهله فيی و صوفييه کان له سر ته سلی سهله فييه ت و
ته صه ووف)، زاده و بهرهمی ناحالیي بوون و کرچ و کال بوون نیه؟!

نایا مادام (سهله فییهت) بریتی بی له تیگه یشتن و حالییبون له قورئان و سوننهت، به پیی تیگه یشتنی پیشینی چاکمان (سَلَفْنَا الصَّالِح) و بهر پوره بردنی ئیسلام، پیاده کردنی شهریه تی خوا له بهر رۆشنایی چۆنیه تی بهر پوره بردن و پیاده کردنی پیشینی چاکمانداو، مادام تهزکیه ی نفوس و ته صه ووف، بریتی بی له پاکبونه و بزار کردنی نفوس له سیفه ته نرم و په سته کانو، چاک کردن و رازاندنه ووه گه شه پیدانی به هو ی زیاد کردن و به هیژ کردن سیفه ته بهر زو په سنده کان (الفضائل)، ناشکرشه، که پیسترین و خراپترین سیفه و (ردیلة) هاو بهش بو خوادانان (الإشراک بالله) و، چاکترین و، بهر زترین سیفه و (فضیلة) ش خوا بهیه کگرتن (توحید الله) ه، به ئی مادام سهله فییهت نه وه بی، که گوتراو، تهزکیه و ته صه ووفیش نه وه پیناسه ی بیّت، بیگومان، نه ک هر هیچ جوړه دژایه تی و ناکوکیه کیان له نیواندا نیه و، پیکه وه ته باو ریکن، بگره زوړیش پیکه وه په یوه ستو و گه لیکیش بو یه کدی پیویستن و، له راستییدا - وه ک پیشتیریش گوتمان - تهزکیه ی نفوس، یه کیکه له خه سلته و دروشمه کانی پیشینی چاکمان، که واته:

له لایه که وه تهزکیه ی نفوس، به شیکه له سهله فییهت و، له لایه کی دیکه شه وه په پره ویی کردن و شوینکه وتنی سهله فی صالحمان، به بی نفوس تهزکیه بوون مسوگهر نابی.

به واتایه کی دیکه:

نه گهر به وئ شوینکه وتووی سهله فی صالح بی، ده بی خاوه نی تهزکیه بی، نه گهر بشته وئ تهزکیه ی نه فست ده ست بکه وئ، پیویسته رپیازی سهله فی صالح بگری و، به موو لی لانه ده ی، هه تا به مرادو مه نزل ده گه ی.

به لّام پیویسته نه وهش بگوتی، که به کارهیانی هرکام له ناوونیشانه کانی صوفیی و سه له فیی^(۱) وهک یهک و به نه ندازه یهک (بیدعت) ^(۲) ن!

چونکه خوا به دهقی قورشان ناوی لیئاوین بروداران (مؤمنین) و مسولمانان (مسلمین) وهک فرمویه تی: ﴿... فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۷۵) ﴿آل عمران، ههروهه ها فرمویه تی: ﴿.. هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا..﴾ (۷۸)﴾ الحج.

که واته:

ناوونیشانی نه دمانی تومعه تی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له کاتی ئاساییدا بریتیه له:

برودار (مؤمن)، مسولمان (مسلم).

به لّام له حاله تی ئاسایی و له بهرامبهه نه هلی بیدعتدا، له سۆنگه ی نه وهه، که هه رکام له وشه ی (سنة) و (جماعة) له فرموده کانی پیغه مبهه ری خرادا (صلی الله علیه وسلم) هاتوون، پیشینه ی چاکمان نازناوی (أهل السنة والجماعة) یان بۆ پیناسه ی شوینکه وتوه ره سه ن و راسته کانی ریبازی پیغه مبهه رو (صلی الله علیه وسلم) خه لیفه راشیده کانی هه لّباردوه، له به رانه ریشدا، دهسته و تاقمه جیا جیا و په رته وازه و سه رگه رده کانی، وهک (خوارج، مرجئة، رافضة، ناصبة، معتزلة، جبرية، قدرية) شیان به شوهره تی: (أهل الفرقة والبدعة) نازده کردوون^(۳).

(۱) وشه ی (سه له فیی) مانا و چه مکیکی دیکه ی هه لّه ی هاوچه رخیشی هیه، که که سانیک له شیوه ی چه ند تاکیکی پرش و بلاو، یان کۆرو کۆمه ل و ریکه خراوینکا، بۆ خۆیانسان کردۆته ناوونیشانو، له به ره شه وه ی جۆرو شیوه ی زۆریان هه ن، ناگوئجی پیناسه یه کی تاییه تیان بۆ دیاریی بکه یه ن.

(۲) مه به ست له وشه ی بیدعت لیبره دا، بیدعتی زمانه وانیی و عورفیه، نه ک شه رعیه ی.

(۳) له (ابن عباس) وهه گیراوه ته وه که له ته فسیری نایه تی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ...﴾ (۱۰۶) ﴿آل عمران﴾ گوته ویه تی (تبیض ووجه أهل السنة والجماعة وتسود ووجه أهل البدعة والفرقة...) بره وانه: تفسیر القرطبی، ج: (۲)، ص: (۱۲۹، ۱۳۰).

که واته:

دیاریکړدن و هـلـېـژارـدنـی هـر شـۆرـهـت و ناوونـیـشـانـیـکـی دیکه، بـۆ دـیـارـیـکـړـدنـی مسـوـلـمـانـانـی رڼـک و راسـت، بـه جـۆرـیـک لـه بـیـدعـهـت دادـهـنـړـی و، کـه ناوـیـک پـهـیـدا کـرا، زیـاتـریش دـهـبـی، مـهـر جـیش نـیـه هـمـر کـه سـیـک ناوـیـکـی لـه خـۆـی نا، نـیـوـهـر ډـکـه کـه شـی هـمـبـی: بـه لـکـو زـۆر جـار بـه پـیـچـه وانه ویه، مادام وایـ، کـی دـیـهـوـی مسـوـلـمـانـی چاکـتر بـیـت و، باسـتر بـه دواـی سـه لـه فـی صـالـح بـکـه وـی و، زیـاتـر تـه زکـیـه ی نه فـسی دـهـسـت بـکـه وـی، با هـو لـ بـدات بـه پـهـیـدا کـردنـی نـیـوـهـر ډـکـی تـه و شـتـانـه بـه نامـانـج بـگات، نـه ک بـه ناوـی باش لـه خـۆـنان و، پاشان شـهـر و هـر اـی لـا بـه لـا کـردن لـه سـهـر تـه و ناوـهـش و، دـهـمـار گـیـری (تـعـصـب) بـۆ پـهـیـدا کـردنـی و، دـۆسـتـایـه تـیـی و دـوژ مـنـایـه تـیـی لـه سـهـر کـردنـی و، تـۆمـه تـبـار کـردنـی هـمـر کـه سـیـک کـه تـه و ناوـه تـازـه و پـهـیـدا کـرا و داهـیـنـرا و دـی لـه خـۆـی نـه نـابـی، هـمـر چـه نـدـه زـۆریش لـه نـیـوـهـر ډـکـی تـه و شـتـانـه بـه هـر هـمـه نـد بـی، کـه تـه و بـه ناو و درو شـمـی رـو و تـیـان قـه نـاعـه تـی کـردو!!

هـیـواداریشـم هـیـچ کـه س بـه نـاهـق لـه و قـسـه یـهـم، کـه دـه لـیـم: ناوـی سـه لـه فـی و صـۆفـی لـه خـۆـنان، هـمـر د و و کـیـان هـلـه ن و داهـیـنـرا و ن - بـه و چـه مـکـی، کـه پـشـتـر ر و و نـم کـردو و - تـه و نـه فـامـیـتـه و و هـلـه نـه هـیـنـجـی، کـه مـن دـه لـیـم: با هـیـچ کـه س رڼـه و (اـتـجـاه) ی سـه لـه فـیـه ت نـه گـر و، تـه زکـیـه و تـه صـه و و فـی تـیـدا نـه بـی !!

چونـکـه رڼـبـازی سـه لـه فـی صـالـح گـرتن شـتـیـکـه و، ناوـی سـه لـه فـی لـه خـۆـنان شـتـیـکـی دیکـه یـه، وـه ک چـۆن نوږتـکـردن شـتـیـکـه و، شـۆرـه ت (لقـب) ی نوږتـکـه ر فـلـان، بـۆ خـو هـلـېـژارـدن، شـتـیـکـی دیکـه یـه !

مـن دـه لـیـم سـه لـه فـیـه ت بـه مـانـا و چـه مـکـی راسـت و درو سـت و پـشـیـنـی - نـه ک بـه و اـتـا و چـه مـکـی باو و عـور فـی هـا و چـه ر خ - کـه بـریتـیـه لـه گـرتنـی رڼـبـازی پـشـیـنـی

نیستاش { ٢٠٢٠/٩/٣٠ ز - ١٤٤٢/٢/١٣ هـ } دـه لـیـم: لـه کـتـیـبی د و و مـی { مـه و سـو و عـه ی: بـیـر کـردنـه و دـی نـیـسـلامـی لـه نـیـوان و حـیـی و و اقـیـع دا } دا، بـه ناوونـیـشـانـی: { هـیـلـه گـشـتـیـه کـانـی رڼـبـازی جـه مـا و هـری مسـوـلـمـانـان } دا، با سـمان کـردو و، کـه جـگـه لـه ناوـی: (مـسـوـلـمـانـان) هـیـچ ناوونـیـشـانـیـکـی دیکـه بـۆ کـۆ کـردنـه و دـی مسـوـلـمـانـان، رـهـوا نـیـه، تـه و شـوښـه واره ی لـه (ابن عـبـاس) یـشـه و لـه و باره و « هـاتـو»، لـه ر و و ی سـه نـد و و راسـت نـیـه و، بـۆ تـه و ناوونـیـشـانـه: (أهل السنة...) کـه زانایان دایانـا و د، بـه بـه لـگـه نا شـی.

صالحان، له هه موو بوارو لايه نه کاني دینداري کړنداو، به له بهر چا وگرتنی هه لو مەرجه کاني کومه لگاو دهو ربه رمانو گوږاني دنيو رږژگار، خالي کي هاو به شي نيوان سرجه م مسولمانانو، کالايه کي نه تهنيا به بالاي هه نديک کس پرا بيت، شتيکيش نيه، که ئينسان بتواني به ناو له خو ناني پرووت، وده د ستي بهي نني، هر که سيکيش نهو ناو له خو نني، به شي بپري و پشکي نه مي نني !!

به لي سله فييهت رپره ويکه، که ده بي ئينسان به کرده و بهي گريته بهر، نه ک تهنيا ناو شو رته تيك بيتو، له بازا ري وشه کاند ا موزايه ده ي به سر خه لکيه و پيوه بکات^(١) !!

ديسان ناوي صوفي فلان له خو نه نانيش، ته گهر ئينسان به کرده و پشک و به شي له ته زکيه و ته صه و وفدا هه بي، له بهر بي ناز ناوي، ته زکيه و ته صه و وفه کي له ده ست ناچي ! وه ک چو ن ته گهر نيوهر و کي ته زکيه و ته صه و وافي نه بيت، به ناز ناو شو رته تي، نه ک صوفي و ده و يش و ديوانه، بگره خه ليفه و شي خيش، هيچي بو به هيچ نا کري و، به ناوي پروت قهره بروي بي نيوهر و کي بو نا کري ته و.

(١) جاري کيان له وتاري کي رږژي جومعه داو له باسي ئيمان و عقيده و پيکهيته ر کاني ئيمان و هه لو شينه ر کاني دا، باسي نه و دم کرد، که باباي نوينه کهری ته نه ل، زاناياني ئيسلام له ودا، که نيا به هو ي نوينه نه کرده کيه و له بازنه ي ئيمان و ئيسلام ده ده چي، يان نا؟ را جيايان هه يه و پاشان من نهو رايه م له رووي به لگوه به بهيتر دانا، که ده لي باباي نوينه کهر پاش هاتنه دي مەرجه کان و لاچووني په رچه کان (بعد ثبوت الشروط وانتفاء الموانع) حو کمي کوفري به سرده ده دري، پاشان بيستمه و، که هه نديک مسولماني (سله فيي ناو) گوتبو يان رايه کي فلان کس پيچه وانه ي راي سله فيي صالح و هه ليه !! منيش زورم پي سهر بو، چونکه نهو رايه ي هه لمبژارد و، هي زوري هه ر زوري زاناياني پيشين (سلف) ه، وه ک له بهر گي دوو همي (خوا به رستي ئيسلامي) دا، رو نم کرده ته و، به لام وادياره نهو جوړه که سانه پي نوايه، خو يان چونکه ناوي (سله فيي) يان له سره، ته گهر نه ک هر له سره راو رپيازي سله ف نه بن، بگره موزه بيبي کي ئيشک و (شخصي) يش بن !! نهو رايه کيان هر به پي رپيازي سله في صالح و، ئيمه و مانايش هر له بهر نه و ي له بهر رپرتنمان له بيرو راي سله ف !! ناماده نه بو يان ناز ناويک هه لگرين، که نهوان هه ليان نه گرت و، نهو هه رچه نده قسه و رايه کانمان به لگه دار بن و، به پي بهر نامه (منهج) و رپيازي سله في صالح بن، چونکه ناومان (سله فيي) نيه، هر نابينه سله فيي! هه لبه ته نهو جوړه بي ر کرده و يه ش زور چه و ته و هه ليه و، له گه ل رپره و سله فييهت دژو پيچه وانه يه.

کهواته:

با چي دیکه مسولمانانی (سهله فیی ناو) و (صوفیی ناو) له سهه شتیك، که ناهییځ، کیښه و مشتومر نه کهن و پیشیان وانه بی، که سهله فییه و ته صه ووف - به مانای نه سلپی و راست و دروستیان - دوو شتی پیکه وه دژو پیچه وانه، مه گهر کهسانی وهك: (ابن تیمیه) و (عبدالقادر الجیلانی) هر کام له سهله فییه و ته زکیه و ته صه ووفیان، زور به دره و شاهیهی تیدا نه بووه؟!.

له زوره کوته لار په ګټه لاس
نځر همکیر مزارع النوازل الاجتماعي

عمل پالښت

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads

Alibapir

www.alibapir.com

Alibapir

QR codes for social media and website

به‌شی‌ه‌و‌ت‌ه‌م

ئ‌ه‌ز‌م‌و‌و‌ن‌ی‌ ت‌ای‌ب‌ه‌ت‌یی‌ خ‌و‌م
ل‌ه‌ ب‌و‌اری
ت‌ه‌ز‌ک‌یه‌ی‌ ن‌ه‌ ف‌س‌دا

خوینهری به پیزو شیرین !

ئهوهی لهو چهند لاپه‌په‌یه‌دا ده‌پخوینینه‌وه، شیلهو گوشراوو به‌ره‌هم و زاده‌ی ئه‌زموون (تجربه‌ی) کرده‌یی تایبه‌تی به‌نده‌یه، له‌ماوه‌ی چاره‌گه‌سه‌ده‌یه‌کدا، هه‌ر له‌سائی (۱۹۷۶) هه‌ه‌تا ئه‌مسال (۲۰۰۰)، واته‌له‌و سائه‌وه‌که‌له‌پۆلی دووه‌می نیوه‌ندیی په‌مانگای ئیسلامیی بووم له‌سلیمانی، که‌ته‌مه‌نم (۱۵ - ۱۹) سال بوو هه‌تا ئیستا، که‌گه‌یشتوومه‌ده‌وری چل (۴۰) سال، شایانی باسیشه، که‌من له‌م چهند لاپه‌په‌یه‌دا به‌سه‌ره‌هات و سه‌رگوزشته‌ی ئه‌و سه‌فه‌رو گه‌شته‌بیست و پینج سالییه‌ی به‌ره‌وخواچوونم نانوسم، چونکه‌نوسینیکی ئه‌وتۆ کات و شوینیکی ته‌رخانکراوی پیویسته‌و، له‌قه‌ره‌ی ئه‌م چهند لاپه‌په‌یه‌دا نیه، به‌لکو ئه‌وه‌ی لی‌رده‌ا له‌ده‌(۱۰) ته‌وه‌ری کورتدا ده‌ینوسم، ته‌نیا بریتیه‌له‌و ئه‌نجامگیری (استنتاج) و په‌ندو ده‌رس و به‌ره‌مانه‌ی، که‌له‌و ماوه‌و، میانه‌ی ئه‌و سه‌فه‌رو گه‌شتانه‌مدا، پییان گه‌یشتووم و ده‌ده‌ستم خستوون، له‌بواری ژیاانی مه‌عنه‌ویی و لایه‌نی ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا، دیاره‌ته‌نیا ئه‌و شتانه‌شم نووسیون، که‌لییان دل‌نیا‌بووم، ده‌شگونیجی بگوترین، هه‌ندیک شتیش، که‌جاری له‌لام پینه‌گه‌یشتوون، یاخود هه‌ر ناشی بگوترین و بنووسرین، ئه‌وه‌یان هه‌ر لییان ده‌گه‌رپیم، یان هه‌لیانده‌گرم بۆ هه‌ل و ده‌رفه‌تیکی دیکه‌ی گونجاو و په‌خساو، ته‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ما‌بی.

به‌و هیوایه‌ی ئه‌م به‌شه - ئه‌زموونی تایبه‌تی خۆم له‌بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا - مایه‌ی سوود و که‌لک بی، له‌و بواره‌دا بۆ براو خوشکانی مسولمانم.

په‌ناش به‌خوا ده‌گرینو، هانای وه‌به‌ر ده‌به‌ین، له‌چه‌نگ شه‌رو زیانی نه‌فسمان و کارو کرده‌وه‌ی به‌دو خراپمان.

تەوهری یەكەم:

هاوهلێ چاك و ژینگه (بینة)ی پاك، گهوارهترین کاریگه‌رییان
ههیه له تەزکیه‌بوونی نه‌فسدا:

به‌لێ سالی (١٩٧٦) که یه‌که‌م سالی خویندنی بوو له په‌یمانگای ئیسلامیی له شاری سلیمانی، له‌سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه، که هه‌م جهوی^(١) په‌یمانگاو، هه‌م بارودۆخی^(٢) فەرهنگی و نه‌خلاقیی و مه‌عنه‌ویی شاره‌که به‌گشتیی، گوشاری زۆری له‌سه‌ر ڤووح ده‌روونم هه‌بوو، منیش که‌م ته‌مه‌ن بووم و ساده‌و بی ته‌زمون و نه‌شاره‌زاش بووم، بۆیه که‌وتبوومه‌ قه‌یران (أزمة) یکی ئیمانی و ڤووحیی بی‌په‌زاوه‌و، زۆر گرفتارو به‌نازاربووم، به‌لام ده‌ستگیربووم له‌ چهند هاوه‌ل (رفیق) یکی مسوولمان و دلسۆز له‌لایه‌که‌وه‌و، ناشنایه‌تیی په‌یداکردنم له‌ گه‌ل خه‌لکیکی صوفیی و به‌شدارییکردنم له‌ کۆڤه‌کانی زیکرو فیکریاندا، هیزو وزه‌یه‌کی زۆری بۆ په‌خساندبووم، هاوکاریکی چاکم بوو، بۆ خۆراگری و به‌ره‌هه‌ستیی (مقاومه) چاکترو زیاتر، له‌به‌رده‌م گێژه‌لوکه‌و په‌شه‌بای ئه‌و وه‌زعه‌ ناله‌باره‌ی ئه‌وسادا.

هه‌ربۆیه‌ش ئه‌هلی ته‌سه‌ووف ئایه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ١١٩ ﴿التوبة﴾.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هیناوه! پارێزکاریی له‌ خوا بکه‌ن و له‌ گه‌ل ڤاستان دابن، کردۆته‌ دروشم و شیعارێ خۆیان.

(١) ئه‌وکاته په‌یمانگای ئیسلامیی، که به‌ حیساب کانگای پێگه‌یاندنێ کادیرانی ئیسلامیی بوو! کۆمه‌لێک کادیری شیوعیی و مارکسیی تیخزینرا‌بوون، زۆرچالاکانه‌ کاریان ده‌کردو، خه‌لکیکی ساده‌ی زۆریان خستبو ژێر رێکێفی کاریگه‌ریی خۆیان‌ه‌وه‌، منیش به‌ سه‌ختیی له‌گه‌ل‌یاندا تیکگیرابووم.

(٢) چونکه‌ به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی، گه‌نج و خوینده‌واره‌ی له‌ ئیسلام تێگه‌یشتووی تێدانه‌بوو ... هتدا!

ههروهه ها هه ربويه ش خواناساني خه لك پهروه ده كه ره بهره و خواهينه ر، هه ميشه رپروونيه و ناموژگاري خه لكان كرده، كه شوين و ژينگه خراب و پيس به جي بهيلن و، هه وئي گه يشتن و كوچ كردن بهره و شوين و ده ورو به ري چاك و پاك بدن، و هك له و فهرموده يه دا ده رده كه وي، كه (بخاري و مسلم) له (ابي سعيد الخدري) خوي لبي رازي بي گي پراويانه ته وه، پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) باسي نه و كابر ايه ي تيډا ده كات، كه نه وه دو نو (۹۹) كه سي به ناهه ق كوشته وه، ويستويه تي توبه بكات و، چوته لاي گوشه گيريك (راهب) يك و، نه ویش پي گوتوه، كه ربي توبه ي نيه ! كابر اش باباي گوشه گيري كوشته وه، كوژراوه كاني بونه ته سه د (۱۰۰)، نجا چوته لاي زانايه و، نه ویش پي راگه يانده، كه به لي ربي توبه ي هه يه و، دوايش پي گوتوه: {انطلق إلى أرض كذا وكذا فإن بها أناسا يعبدون الله فاعبد الله معهم ولا ترجع إلى أرضك فإنها أرض سوء...} (۱).

واته: بچو بو فلانه ناوچه يه ي ناواو ناوا، خه لك يكي لييه خوي بهر ز ده په رستن، توش له گه ل نه واند خا بپه رسته، مه گه رپروه شويني خوت، چونكه ناوچه يه كي خراپه.

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۱۷۰)، الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۲۸۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۷۱۸۴).

تهومری دووهم:

تهمن بهزایه نندان و کوئتر و لکردنی نندانمه کان، بو
بهکاره یانیان له چاکه و پاراستیان له خراپه، به هیترین
دهسته بهرکەر (ضاهن)ی نهفس تهزکیه بوون و بهر مه
خواچوونه:

به لئی ههركه سیك نه توانی خولیاو خه یاله كانی دل و میشکی و، نیگا و سه رنجه كانی
چاوی و، وشه و ده برینه كانی زمانی و، بیسته نییه كانی (مسموعات)ی و، پارووه كانی و،
ههنگاهه كانی خۆی، كوئتر و ل (ضبط) بكات و به كورتیی: نهفسی خۆی به پهتی شهرع
جله و بكات، ههركیز ناتوانی له بواری تهزکیه نه فسیدا هیچ به هیچ بكات!

ههركه بو په ندو عبه رته لیوه رگیان ده لیم: ماوه ی نه و پینج ساله { ۷۵ - ۷۶ } تاكو
{ ۷۹ - ۸۰ } كه له سلیمانی خویندوو مه، واته له دووی نیوه ندیی، ههتا كوئایی
شه شه می ئاماده یی، كه له تافی لاویتییدا بووم، له خوا به زیاده ییت زور سه رگه رمی
طاعهت و عیبادهت بووم، ده مویست هه موو ساته كانی ژیانم به خواپه رستی به سه ربه رم و،
زور خوم له گوناهان ده پاراست و، سوپاس بو خوا له و باره وه سه ركه وتووش بووم!

ئهوكات، كه زور موتالای كتیبی: (إحياء علوم الدین)ی ئیمام غه زالییم ده كرد،
په زاو په ههتی خوی لی ییت، زور سه رگه رمی خو مه رزه م كردن و كوئتر و لئی
تهنده مه كانم بووم و، له سه ر گچكه ترین وشه و ته عبیری نارپك، یان په فتار و
هه لسه كه و تیککی خراپ، به وردیی و توندیی خوم سه ركونه ده كردو، چاودیری و
لیپرسینه وهیه کی سه ختم خستبووه سه ر خوم، په نگه زور جاریش زیاده پرۆیی و
پۆچوون (غلو)م هه بووبی، چونكه كتیبی: (إحياء علوم الدین)یش له و باره وه، هه له و
زیاده پرۆیی تیاده و، منیش عاده تم وابوو هه رچی فیروبو بام، هه ولئی جیبه جیكردن
(تطبیق)یم ده دا!

مه گهر چوڻ، دهنه نه مده هیشت که لږنو بوشایی (فراغ) له کاته کاندې
هه بڼو، هه میشته و بهر ده وام سه رگه رمی زیکرو موتالو پارانه ووهو بیرکړدنه ووهو،
سهردانی دۆستو ناشنا تایه تییه کاتم بووم .

بوڼه جگه له سالی یه که م، نه متوانی له بهشی نیوخوڼی (قسم داخلي) بمو،
چوار ساله که ی دیکه له حوگره ی مزگه وته کاندې شوینم په یدا ده کردو، به تهنیا، یان
له گهل یه که دوو ره فیک ده مگوزهراندو، بو کات به فیرو نه دان چاییشم نه ده خواردو،
هه روا به ناییکی ساده ش قه نه عاتم ده کرد، تنجا له بهرته ووهش، که ناماده نه بووم
دیناریک له هیچ کهس وهر بگرم، مال ووهشمان نه دارو ده ستکورت بوون، بو کړینی
کتیبو کهلو په لیش ئاتاجی پاره ده بووم، بهین بهین پوژانی پینج شه موه
جومعه یان بهس پوژانی جومعه، کریکاریم ده کردو، بهو جوړه پاره ی مه سره فو
کتیب کړینو... هتدم دابین ده کردو، ئیستاش هندی که له کتیبه کانی نهو پوژگار
سه ختم هه ماون.

دیاره زور جاریش له گهل په خنه و گله یی و توانجو پلاری هندی که له ره فیکه کاندې
پو به پروو ده بو موه ! به لام من که متر حزم به قسه و باسو مشتومر ده کردو،
زیاتر حزم له تهنیایی و کم تیکه لایی ده کردو، زوریش له زه تم لهو جوړه ئیانم
ده کرد !

تهومری سییهم:

بیرکردنه وو رامان و چوونه ئیعتیکافه وه، چهند مهرجیکی

بنه پرمیتی سهرگرتن و بهرگرتنی پرۆسه ی تهزکیه ی نهفسن:

پیّم وانیه هیچ کەس بتوانیّت بەبێ جاروبار خۆ تەنیا کردنەوه، رامان و وردبوونەوه و بیرکردنەوه، لە بواری کار لەخۆکردن و خۆگۆڕین و خۆچاککردندا، هیچ بە هیچ بکات.

هەر بۆیه ش خوای کاربه جی له گه‌ل (ذکر) دا باسی (فکر) و، وێرای طه‌واف کردن و سه‌جده و رکوع بردن، باسی (اعتکاف) ی کردوه ! فەرموویه‌تی: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ...﴾ (۱۱۱) ﴿آل عمران، هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی: ﴿...وَعَهْدَنَا إِلَىٰ آبْرَهَمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ (۱۲۵) البقرة.

من بۆم ده‌رکه‌وتوه، که هه‌رچه‌نده تێکه‌ڵیی له‌گه‌ل خه‌ڵک و ده‌وربه‌رداو، هه‌ڵسوکه‌وت و په‌فتاری شه‌رعیانه له‌گه‌ڵیاندا، هونه‌ریکه‌و پێویستی به‌ وریایی و شاره‌زایی و، چهندان نه‌ده‌ب و په‌وشتی به‌رزو په‌سند ده‌کات، هه‌موو کەس تێیدا سه‌رکه‌وتوو نابێت و، بگره‌ زۆربه‌ی خه‌ڵکی له‌سه‌ری قه‌رزدار ده‌بنه‌وه، به‌لام به‌پراستی به‌پراستی، خۆ ته‌نیا کردنه‌وه و چوونه خه‌ڵوه ئیعتیکافیشه‌وه، زۆر قورسه‌و، که‌م که‌س ده‌توانی ته‌حه‌مولی بکات !

چونکه ئینسان، هه‌تا هێنده ئیمانه‌که‌ی به‌هێزو پێز نه‌بووی، که هه‌ست به‌ نزیکیی و هاوده‌می خوای بی‌ویته (سبحانه و تعالی) و فریشته به‌پێزو بێگه‌رده‌کانی بکات، ناتوانی نه‌ک چهند رۆژێک، بگره چهند سه‌عاتیکیش به‌ ته‌نیا و له‌ شوینی چۆل و خاڵیدا مه‌دار بکات !

به لڼگه ی گرنګی و بایه خ و پیو یستېبونو بیړکړنه وه ی ته نیاو خالی و چوونه خه لوه و یعتکافیشه وه، زورن و، سهرجه م ته هلی عیرفان و پسرپړانی بواری ته زکیه ی نه فسو شاره زایانی ته خلاق و سولوک له سهری یه کده نګن، پیغه مبهری خواش (صلی الله علیه وسلم)، مه گهر چون، دنا هه موو سالیك به لای که مه و ده (۱۰) رور چوته یعتیکافه وه، به زوریش ده (۱۰) شهو و رورزی کوتایی مانگی موباره کی رهمه زانی هه لپاردوون، وه له عایشه (خوا لی پازی بی)، گیردراوه ته وه: {كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ، حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى} (۱)، به لام نه وه ی که زور گرنګه و مهرجی بنه رته یی، کاریگه ربوونی یعتیکاف و نامانج پیکانیته ی، دوو شته:

۱/ نه بوونی هیچ پالنه رو هانده ریک بۆ چوونه یعتیکافه وه، جگه له خواپه رستی و رازییکردنی خوا.

۲/ په چاوکردنی سهرجه م مهرج و نه دبه شه رعیه رواله تی و په نهانه کانی (۲).
که واته:

ته و که سانه ی، که به مه بهستی غه یری به ندایه تی ته نجامدان بۆ خواو، رازییکردنی، ده چنه خه لوه و یعتیکافه وه، بۆ وینه: به مه بهستی و ده دسته ی نانی حاله تیکی یاسادپ (خارق العاده)، که له نیو خه لکیدا به که رامه ت ناوده بری! یان به شیوه و چونی ته یی که هه له و ناشه رعیه چوته خه لوه و یعتیکافه که یه وه، وه ته وه ی، هه ندیک له شوینکه و توانی رپیازه کانی ته سه ووف ده یکه ن، به ناوی چله کی شان (الأربعینة) وه، به لی که سانیك، که به و جوړه هه له و ناشه رعیه یانه و به و مه به سته ناته و اوانه وه ده چنه خه لوه و یعتیکافه وه، دوا یی نه که هه ر ته نجامی کی پروو حیی

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، رَوَاهُ أَحْمَدُ، بَرَقْم: (۲۴۶۵۷)، الْبُخَارِيُّ، بَرَقْم: (۱۹۲۲)، وَمُسْلِمٌ، بَرَقْم: (۲۸۴۱).

(۲) له کتبی چواره می مه و سوو عه ی: (خواپه رستی یسلا می) دا به وریدی باسی (اعتکاف) مان کردوه.

تهوتویان دهستگیر نابی، بگره زور نژیکه تووشی زیانی زوریش بین^(۱)، دهبی دلنیابن که له که لینی هه له و ناشه رعیی خویانه وه، پییانه وه دراوه و گه زراون.

له کووتایی ته م باسه دا، دوو تییینیم ماون:

۱- ئینسان ته گهر له هه موو هه لومهرجیکدا چوونه ئیعتیکافیشی بو هه له نه سوورپی، به لام بیرکردنه وه و پامان (التفکر والتأمل) ی له هه موو بارودوخیکدا، ههر بو مهیسه ده بییت.

۲- ئیعتیکاف که خه له وشی^(۲) پییده گوتری، به یه که ده نگیی زانایان له مزگه وتاندا نه بی دروست نیه، که واته ته وانه ی که له ته شکه وتو چیاو چو له دا ده چنه خه له وه، ده بی دلنیابن، که به (اعتکاف) ی شه رعیی بویان له قه له م نادری و، بهر هه م سووده شه رعیه کانی ئیعتیکافیشیان دهستگیر نابن^(۳) و، رهفتاره کهشیان زیاتر له هی ره به نه نه صرانییه کان (الرهبان النصرانیون) وه نیزیکه^(۴)!

(۱) خه لکی وام بی شک دی، که له ته نجامی ته وچوره شتانه دا، حاله تی عقیلی و دهروونی تی کچوه، یان یه کجاری شیت بووه، شایانی باسیشه، که له کاتی ته و هه لو و تیکوشانه مه عه وییانه (المجاهدات الحیه) دا، شه یتانه کان زیاتر هه لو تی زیانگه یانندن ده دن، تنجا ته گهر حاله ته که چو نیه تی و مه رج شه رعیه کانی تیدا ره چا و نه کرابن و، فریشته ش بهر گری له بابای خوا بهرست (عابد) ناکه ن و، شه یتانه کان زه فیری پی ده به ن!

(۲) (ابن تیمیه) گوتویه تی: (ماذا يفعل بی أعدائي: نفی سیاحه، وسجني خلوة، وقتلي شهادة)!!

(۳) به لام هه موو چوره خزمه تکر دنیکی رووح، ده بیته هوی به هیژ کردنی و صاف کردنه و ی و په یدا بوونی هه ندیک حاله تی نانا سایی له خا وه نه که یدا!

(۴) هه ندیک و بگره زور له ته هلی ته صه ووف گو شه گیریی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له ته شکه وتی (حیراء) دا، ده که نه به لگه ی خه له و چله کی شان! به لام ته وه به به لگه ناشی، چونکه بهر له وه جیی و په یام بو هاتنی بووه، ته و زاته بهرزه ش وه ک پیغه مبهری خوا (رسول الله) (صلی الله علیه وسلم) سه رمه شقی نیمه ی مسولمان و پی شه و او چا و سا غمانه: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾

﴿٧﴾ الأحزاب، نه که وه (محمد بن عبدالله بن عبدال مطلب)، بۆیه خوی په ره و ردگار فه رمویه تی: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ ﴿٧﴾ الضحی، تنجا دوا بیش پیغه مبهری خوا له مزگه وت و مالی خوادا چو ته (اعتکاف) وه و، نه چو ته وه ته شکه وت و چیاو چو ل!

تهوهری چوارهم:

**هر خواپهرستی و طاعتیک همدووک مهرجی بهس بۆ
خوابوون و، بهپیئ شهرعی خوابوونی تیډا نهبن، نابیتته مایه
تهزکیه و خاومنهکهی لهسه ریشی قهرزدار ده بیتهوه:**

به لئی، به بی هه بوونی همدووک مهرجی بهس بۆ خوابوون (الإخلاص لله) و به گویره
شهرعی خوابوون (الإتباع لشرع الله) وهك له باسه كانی پیشوودا پروونمان کردهوه،
خۆ ماندووکردنی ئینسان بیسوودهوه، بگره زیانیشی هیه و به نه بوونی ههركام لهو
دوو مهرجه، بابای خواپهرست (عابد) له جیاتی پاداشت و بهرهم، دوو چاری سزاو تۆلەش
ده بیتهوه، بابای ریبوار (سالك) له جیاتی بهر و پیشوچوون و له خوا نزیك كهوتنهوه و
بهرزبوونهوه، به پیچه وانوه، هه بهر و پاش ده گه پیتتهوه و له خوا دوور ده كه ویتتهوه.

شاعیریش له وباروه گوتویهتی:

ترجو النجاة ولم تسلك مسالكها

إِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِي عَلَى الْيَبَسِ

واته: به ئومیدی رزگار بوونی، به لام رینگاکهیت نه گرتوه، بیگومان کهشتیی له سه
وشکانیی ناپرات !!

ئنجاه ئه و راستییەش، که کردوومانته سهرباس و ناوونیشانی ئهم تهوهری چوارهمه،
سه ره پای ده لاله تی چەندان ده قی قورئان و سوننهت، که ته نیا ده قیکیان به سه بۆ
ئیسپاتی هه مه سه له یهك، تی کرای زاناو پیشه وایانی ئیسلام به گشتیی و، پسپۆرانی
بواری تهزکیه به تایبتهت، له سه ری یه كدهنگن و كۆكن و ده لئین: به بی پابه ندیی ره ها به
قورئان و سوننه ته وه، ئینسان ناتوانی سالح بی و بهر و خوا بچی ! ئنجاه به راستیی
سه ریشه، که ئینسان پیی وابی ده توانی و ده لوی که به غهیری راسته شه قامی
(شریعة)ی خوا و ریباز (سنة)ی پیغه مبه ره کهیدا له خوا نزیك بیتهوه !! مه گه ره خوا و

پیغمبره که ی (صلی الله علیه وسلم) له هه موو کهس چاکتر نازانن، چوڼ چوڼی و به کویدا بهره و خوا بهچین؟!!

ئه مهش چهند قسه یه که ئه هلی ته سه ووف و عیرفان له و باره وه:

▪ (ابن البنا السرقسطي) له کتیبی (المباحث الأصلية) دا دباره ی پابه ندیی ئه هلی ته سه ووف به قورپان و سوننه ته وه، گوتوویه تی^(۱):

فاسْلُكَ طَرِيقَ الْقَوْمِ تَلْقَ يُمْنَهُ
إِذَا الْكِتَابَ قَيِّدَهُ وَالسُّنَّةَ

واته: ریځای ئه و کوومه له بگره له بهره که تی به هره مه ند ده بی، چونکه پابه نده به قورپان و سوننه ته وه .

▪ (شیخ جنید البغدادي) یش گوتوویه تی^(۲): (علمنا هذا مُقَيِّدَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، فَمَنْ لَمْ يَسْمَعْ الْحَدِيثَ وَيَجَالِسَ الْفُقَهَاءَ وَيَأْخُذَ أَدَبَهُ عَنِ الْمُتَأَدِّبِينَ، أَفْسَدَ مِنْ اتَّبَعَهُ).

واته: ئه م زانسته ی ئیمه په یوه سته به قورپان و سوننه ته وه، ئنجا هه ر که سیك گو ی له فرموده کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) رانه گری و، له گه ل شه ر عزانان دانیشی و، ئه ده ب له خاوه ن ئه ده بانه و فی ر نه بی، ئه وه شوینکه و توه کانی خوی (له جیاتی چاک کردن) تیکده دات.

▪ (سهل بن عبدالله التستري) یش گوتوویه تی^(۳): (بُنِيتُ أَصُولُنَا عَلَى سِتَّةِ أَشْيَاءَ: كِتَابُ اللَّهِ، وَسُنَّةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَكْلُ الْحَلَالِ، وَكَفُّ الْأَذَى، وَاجْتِنَابُ الْآثَامِ وَالتَّوْبَةُ، وَأَدَاءُ الْحَقِّ).

(۱) بروانه: (المباحث الأصلية) که له په راویزی: (إيقاظ الهمم في شرح الحكم)، ج: (۱)، ص: (۹۲)، دا چاپ کراوه.

(۲) بروانه: سه رچاوه ی پی شوو، ج: (۱)، ص: (۹۳).

(۳) بروانه: (إيقاظ الهمم في شرح الحكم) په راویزه که ی، ج: (۱)، ص: (۹۳).

واته: بنچینه کانی ئیمه له سهه شه شتات بنیات نراون:

- (۱) کتیبی خوا.
- (۲) ریبازی پیغه مبهه ری خوا (صلی الله علیه وسلم).
- (۳) خواردنی بژیوی هه لال (و دووری له هه رام).
- (۴) ئازار نه دانی هه لکی.
- (۵) خۆپاراستن له گوناهه کانه و تۆبه کردن.
- (۶) جیبه جی کردن مافی خاوهن مافه کانه.

ئاشکرشه، که سییه م و چواره م و پینجه م و شه شه میش، هه ده چنه وه نیو
قورپان و سوننه ته وه، که واته ته سل هه ته دووانه ن.
• (أبو القاسم النصر آبادی) یش، له و باره وه گوتویه تی^(۱): (أصل التصوف ملازمة
الكتاب والسنة وترك الأهواء والبدع).

واته: بنچینه ی ته سه وه و ف پابه ندیه به کتیبی خوا و سوننه تی پیغه مبهه وه
(صلی الله علیه وسلم) و، وازلێه ی نانی بیروبوچوونی هه لقاو له هه و
ئاره زوه کانی و داهێنراوه کانه.

مه به ستیشم له هی نانه وه ی ته م قسانه ته وه یه، که هیچ کهس وانه زانی له رپی
غهیری دیارییکراوی خوا و پیغه مبهه که یه وه (صلی الله علیه وسلم) ده گاته هیچ،
شوینه که و توانی ریبازه کانی عیرفان و ته سه وه و فیش، بابزانن پیشه و
پیشینه کانیه چۆن بوون و، چی دیکه به ره فتار و ئاکاری ناشه رعیه و بیدعه تی بانه یان،
به زمانی حال و کردار، بوختان و تۆمه تی خراپ پال نه دهنه لایان و خۆیان و، ریباز و رپو
شوینه پاک و شه رعیه کانیشیان سووک و ناشیرین و تۆمه تبار نه کهن!

سه رنج بده! چۆن زاناو عاریفیکی بۆ ته سه وه و فی راسته قینه به په روشی وه: (ابن
البن السرقسطی) له ته هلی ته سه وه و فی رۆژگاری خۆی بیزار و تووره بووه، له چه ند
دیره شیعرێکیدا، پاش خستنه رووی ته سل و بنچینه کانی ته سه وه و ف، گوتویه تی:

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، هه مان به رگو لاپه ره.

- ۱/ إذا علمتَ كيف كان الحال
 - ۲/ فاعلم بأن أهل هذا العصر
 - ۳/ إذ أحدثوا بينهم اصطلاحاً
 - ۴/ وصنفوا بينهم أحكاماً
 - ۵/ واتتهجوا مناهج منكوسةً
 - ۶/ كانت إذن موارد شريفة
 - ۷/ قد أسست على صحيح العقل
 - ۸/ يُدعى الذي يمشي عليها سالك
 - ۹/ بها عاش القوم بخير عيشة
 - ۱۰/ كانت تضاهي الكوكب المنيرا
 - ۱۱/ إذ صار لا يعلم منها إلا
 - ۱۲/ كانت على الإنصاف والنصيحة
 - ۱۳/ تعرف بالخلق والإيثار
 - ۱۴/ كانت أجل غبطة وخطبة
- والشيخ والتلميذ ثم حالوا
قد شغلوا بمحدثات الأمر
لم أر للدين به صلاحاً
أكثرها كانت لهم حراماً
وارتكبوا طريقة معكوسة
فاستبدلت مذاهب سخيفة
وأُسها الآن بمحض الجهل
وسالكوها اليوم حزب هالك
فصيرت بعدهم معيشة
والآن أضحت حائطاً قصيراً
أكلا ورقصا وغنى وسؤلاً
فهى على الإسراف والفضيحة
والآن بالحقد وبالإقتار
والآن فهي بدعة وخلطة

واته:

- ۱- ئنجا ئیستا، که زانیت حال و ده زعی ته صه ووفو شوی نکه وتوانی چۆن چۆنی بوو، هم شیخو هم قوتابی (مورید)، پاشان گۆرانیان به سه ردا هات.
- ۲- ئیستا بوته وهی له حال و بالی ته هلی ته صه ووفی هم پوژگار ه ناگاداربی، بزانه، که له راسته ری لایاندا وه، به شتی داهینراو و پهیدا کراو له تاینیدا سه رگرم کراو و خافلینراو!
- ۳- چونکه چند شتیکیان له نیوان خویندا (و له بن په ردهی ته صه ووفدا) داهیناوه، که من هیچ جوړه بهر ژه وندی و خیریکی تاینی تیدا نابینم!
- ۴- کومه ئیک پیره سمیان له بهینی خویندا داهیناوه و پیک خسته، که له وه پيش تهو شتانه یان لی قه ده غه کرابوو.

- ۵- به دواي چهند بهرنامه يه کي سه ره و بن و بهراوه ژوکه وتوون و، ملي رېبازيکي پيچيه وانهيان له گهل ته صه و وفدا گرتوه !
- ۶- که واته نه گهر کاتي خو ي ته صه و وف و هک چهند سه رچاوه يه کي پروون و سازگاري پاک و شريف بو، ئيستا بو چهند رېچکه يه کي پروپوچ گورپاوه !
- ۷- کاتي خو ي له سه ر بناغه ي عه قلي ساغ بنيات نرابوو، به لام ئيستا بنچينه کي نه فاميي پروت و بي خلته يه !
- ۸- کاتي خو ي به وکه سه ي، که له سه ري ده روات ده گوترا (رېبوار)، به لام ئيستا رېبوارو په يره واني به کومه ليکي فه و تاو داده نرين !
- ۹- کاتي خو ي ته هلي ته صه و وف ژيان يکي به خته وهرانه يان پيوه گوزه راند، به لام ئيستا دواي نه وان (پيشه واره سه نانه) کراوته هوکاري ژيان و گوزه ران !
- ۱۰- کاتي خو ي له گهل ته ستيره ي پرشن گدار ده چوه ته رازووه و، به لام ئيستا و هک ديوار يکي نرمي لي هاتوته و !
- ۱۱- چونکه وای لي هاتوه هيچي له باره و نه نازانري و، هيچي تيدابه دي ناکري، جگه له خواردن و خواردنه و هه لپه رين و سه ما کردن و ده وله مه ندي و سوال کردن !!
- ۱۲- کاتي خو ي له سه ر ويژدان و ناگا له يه کدي بوون و بو يه کدي دل سوژبوون بو، به لام ئيستا له سه ر زياده رويي کردن و عه يداريه ! (به هو ي ته ماع و پارو پول په زمه نده کرده و).
- ۱۳- به ره و شتي به رزو خه لک به سه رخو دا هه لباردن ناسرابوو، که چي ئيستا مورکي بوغزو کينه و پرديي و چروو کيي پيوه نراوه .
- کاتي خو ي مايه ي خوژگه پيخوازان و باشترين نه خشه و رېبازبوو، که چي ئيستا بوته شتيکي داهي نراو و تيکه ل و پيکه ل !!

تومیری پېنجه م:

هر چنده هه بوونی ریپیشاندرو چاوساغ زور گرنگو، ریگا
ناسان و کورت دهکاتهو، بهلام بهخشش و هیدایهتی خوا زور
فراوانو، قورن و سوننه تیش بو تهلی خوین، هه موو
نامانجهکان دیننه دی و پهکی ناخن: (۱)

(۱) لیره دا به په سندی ده زانم هه ندیک قسه ی زور نه سته قو به حی له (ابن الجوزي) بخوازمه وه که (محمد بن مفلح المقدسي) له کتیبی: (الآداب الشرعية والحقوق المرعية) دا لییه و نه قلی کردوون، گوتوویه تی:

(زور کهس له کاتی بیستنی ناموزگاری و گوی بیستبوونی باس و خواسی دنیا به که مگران و صالحاندا، حاله تیکی بیداریان بو پهیدا ده بی و، یه کسه ر راست ده بنه وه به عزمه ته وه ریگای دنیا به که مگرتن و چاوه ری کردنی مردنی ده گر نه به ری... ئنجا هه یانه به دوا ی گوشه گیر کی نه زان ده که وی، یان ده که ویتته شوینی پر پرونییه کانی کتیبی هه ندیک له دنیا به که مگره کان و، که ده بی نی باسی که مکردنه وی خواردن و خوار دنه وه و ازلیه یانی ثاره زوه کان و، چند شتیکی دیکه ی تیدایه، که کابرا به هو ی نه شاره زاییه و له شریعت و سوننه تدا دایان و، تهویش ده ست دهکا به خو برسیی کردن و پوژو و گرتن و شه و غوونی و، له سه ر خو راکي خراب ده وام دهکات، هه تا که ده و ریخو له کانی وشک ده بنه وه و جه رگو هه ناو و میزاج و، بگره هه ندیک جار می شکیشی تی که ده چی و، له سو نگی ته وه شه و جو ریک له خه لک بیزار بوون و ناموی بو دروست ده بی، واش ده زانی ته وه بریته له حاله تیکی ئونس و دل به خوا خو ش بوون و، ئنجا چونکه واگومان ده بات، که گه یشتو ته نامانج و مه نزل، پشت له زانایان دهکات! ئنجا له ئاکامی ته و جو ره شتانه داو به هو ی بی هیزو نییه وه، عیبه ده تیشی بو ناکری و، له بهر چاره سه ری در دو نه خو شییه کانی، ناپیه رژیته سه ر هچ !

ئنجا له راستیدا گه لیک کهس له خه لکی دلپاک و نیاز پاک، له نه نجامی نه شاره زایی له شهرع له و یواره دا، گیر ددی سه ر گه ردا نیبوون و، هه یان بو و هه ر زو به در دو نه خو شییه کانییه وه مرد وه و سه ری ناو ته وه و، هه شیان بو وه به ره و دوا گه راو ته وه و، هه شیان بو وه هه روا له سه ر گه ردا نییدا ماو ته وه، به لام زانایانی تی که یشتو و، ته وه بیگومان به پیی زانست و حکمه ت به ریو ه چوون و ره فتاریان کرده .

ننجا زور وربابه له پښېزې راستو سه لاسه لاندې ده، بکهويه شوین صوفیې و گوشه گیره نه فامه کان، که به حېسابې خوږان ژيانې دنيايان فهراموښ کرده، که هه يانه، ههر به پراستيې دنياي فهراموښ کرده، هه شيانه هينده نه زانن، کاتيک زانايه کي بېينن، که توژيک ټاگای له هغو مافي نه فسو جهستهې خوې بيت، بۆ ويته بهرگي له لۆکه (کتان) چنراو له بهر بکات!! په خنهي ليده گړنو ده لېن: نه مه به زانياريه کې ئيش ناکات! نه گهر بېينن سواري نه سپ بووه، ده لېن: نه وه زورداره! جا زور وربابه نه چي دلگهرم بوون و بيداريه کې کاتيې بازيکت پېيدات بهره و نامانچ و سهره فجام بخلېسکي، يان نه گهر ده ستېشت له شتيک گيرې، بيته مايه له بهينچوون و بيزاربوون، يان به پېچه وانه وه: هيچت بۆ به هيچ نه کړي و بهره و پاشيش بگهړيته وه! به لکو به دواي چرای زانست بکه وه، نه گهر هينده شاره زانې دواي زانايه کې دامه زراو بکه وه، ټاگاداري جهسته به، وه چوڼ ټاگاداري ولاخي سواريت ده کې، با مه به ستو هيوات ههر پراستکردنه وه و چاککردني رهوشت و ټاکارت بېو، گړنگ نه وه مه به ستو نيازت پاستو ساغ بيت، نه گهر نا نه زيه تداني جهسته، هيچ نيه و خوې له خویدا نامانچ نيه... دلنياو مسوگه ريش به، که پښاز ته نيا پښازي پېغه مېهرې خوايه (صلي الله عليه وسلم).

... سهرنج ناده يه زاهيده کاني پوژگاري ئيمه - مه گهر که سانېک، که خوا به هوې پابه نديان به سوننه ته وه پراستووني - چوڼ زورداران و نه هلي دنيا له گه لېان تيکه لښو، مه گهر جارچاريک و به سهرې زمان، نه گهر نا هيچ گله يه کيان لې ناکن، سه باره به هه له و سته م و ناشه رعيه کانيان! نه مانه له کوي و (سفيان الثوري) له کوي، که ههر که سيک قسه ي له گه ل زورداريکيش دا کردبايه، نه يده دواند؟! نه گهر به صوفیې و (١) زاهيده کاني پوژگاري ئيمه بگوتري: بچن له بازار شتيک بکړن، بۆ پراستني پله (٢) و پايه ي خوږان، زوريان له سهر دل قورسه، وه که نه زانن که پېغه مېهر (صلي الله عليه وسلم) بۆ خوې که لويه لي له بازار کړيوه هه ليشيگرته!! نه گهر به صوفیې و زاهيده کاني نه م پوژگار ه مان بگوتري: پاروويکمان له گه ل بخوڼ، نه وه له سونگه ي نه وه وه، که خه لکي پييان وايه هه ميشه به پوژوون و بۆ نه وه له بهر چاويان نه که ون - ناخوڼ و - مه ترسيان هه يه! ننجا نه مانه له کوي و (معروف الکرخي) له کوي، که پوژيکيان به پوژوو بوو، به لآم گوئي له ناوگير (ساقی) ټک بوو ده يگوت: په جهته خوا له و که سه بيت، که ده خواته وه، نه ویش ناوي خواردنه، ننجا که پني گوترا: نه ري به پوژوو نه بووي؟! گوته با: به لآم به نوميدی دوو عايه که بووم - بوم گيراي - !!

به خوا له قيامه تي جگه له ئيخلاص، هيچ شتيک نامېنيته وه، پيش قيامه تيش جگه له ناوي بۆ خوا ساغ بووه وان (مخلصين) ناوي که س ناميئي ... بۆ خاتري خوا برايان ټاموژگاري و

ئەمیش یەکیکە لەو راستییە ھەرە گەورە و بەرزانی کە لەمیانە سەفەر و گەشتی تەنیاپانە پڕ ھەوارز و نشیوی بەرە و خوا چووندا، وەك خۆری درەوشاو لەلام ڕوون و ئاشکرا بوو.

ئنجای ديارە ھێچکەس نەکووئی لەو راستییە ناکات، کە بێگومان ھەبوونی ڕێ نیشانەری تەواو (المرشد الکامل) بۆ ھەموو کەسێک دەبێتە مایە ڕێ ئاسانکردن و کورتکردنەوە، بەلام وێڕای ئەم راستییە، دەبێ ئەوەش بزانی، کە وەك چۆن خواى کاربەجی، ئەوشتە ماددیپانە پێداویستی گشتیی خەڵک و ھێچ کەس لێیان بێنیاز نیە، وەك: ھەوا و ئاو و ڕووناکی و خواردن و پۆشاک، زۆر ئاسانی کردوون، ئەوەندە بە فراوانیی خۆلقاندوونی، کە ھەموو کەس دەستی بیانگاتى! ھیدایەت و ڕێوونیی خۆشی، کە لە ئاو و ھەوا و ڕووناکی و تیشکی خۆر بۆ ڕووح و دەروونی ئینسان پێویستترە، والێکردووە، کە ھەموو ئینسانێک کە بێھوێ، بتوانی دەستی بگەییەنیت و لێی بەھەرەمەندبێ! بۆیەش ئەم راستییە ئاوا بە داکوکی و جەخت لەسەرکردنەوە، دەخەمە ڕوو، چونکە زۆریک لە شوێنکەوتوانی ڕێبازەکانی تەصەووف، گومانیان وایە، کە لە ڕێچکەو دەروازەى نەك تەصەووفیش بەگشتیی، بەلکو ڕێبازو

دەسۆزی بەندە وەرگرن و ئە ناخ و دەرووتانەو بەندایەتی بۆ خوا بکەن، بە جۆریک، کە ھەستان پێ نەکرێ ئەھلی ئەو بازارەن ...

پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) نە وەك زاھیدەکان بەتەنیا سەرگەرمی گۆشەگیری و ئاومیدی لە دنیا بو، نە بە تەنیاش سەرگەرمی گرنگی و بایەخدان بە ژیانی دنیا بو، بەلام ھالەتێکی تێرو تەواو کۆکەرەوی ھەبوو، بۆ سەرچەم خوورەوشتە بەرزو چاکەکان. ئنجای - کورتەى قسان - زانیاریی شەریعی بناغەى ھەموو خێرو چاکەییەکو، کانگاو سەرچاوەکیشی ڕەوشت و ئاکاری پێغەمبەری خواہ (صلی اللہ علیہ وسلم). (۳)

۱- وشەى (صوفی) من زیاد کرد، چونکە ئەو کاتە وشەى (صوفی و زاھید) ھاووت (مترادف) بوون.

۲- مەبەست پلەو پایەو (جەھ) ی مەعنەوی لای خەڵکی عەوامە، کە صوفیەکان بە ھالیکردن بەو ئەھلی دنیا و بازارین، ئە دلێاندا پەیدایان کردووە.

۳- بڕوانە: (الآداب الشرعية)، ج: (۲)، ص: (۳۷۱ تا ۳۷۴).

شيخه كې ته وانه وه نه بې، هيچ كس دهستي له هيدايتي ته واو گير نابې، بډي نالوي ته زكيه نه فس وه دهست بڼې، بهرې خوي له ناوي دهر بهيښي! به لام له راستيدا وهك پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) به هوا وه له، كه گوتي: {اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمَحَمَّدًا، وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا}، واته: ئه خوايه! به زه بڼي به من و به موحه مه ددا بې و له گه ل ئيمه دا، به زه بڼي به كه سدا نه يهت! فهرمووي: {لَقَدْ حَجَرْتُ وَاسِعًا}، واته: به راستي شتيكي زور فراوانت (كه ره حمي خوايه) ته سك كرده وه!)^(۱)، به لي تهو مسولمانانه ش، په حمت و هيدايت و به خششي خويان - كه به شي هه موو شتيك دهكات - زور گچكه و ته سك كرده وه!

ناخر مادام خوي زاناي ناشكروا په نهان، بوخوي بفهرموي: كه قوربان هيدايتي ته واوي بو هه موو كه سيك و هه موو حاله تيك تيډايه، كه بيگومان سوننه تيش هر شهرح و ليكدانه وي: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ...﴾ الإسرائ، و ﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ...﴾ النحل، مادام خوا گفتمو به ليني داوه، كه هه كه سيك به راست و ساغي بهره و پروي بچي، به دهميه وه ديتو، دهستي ده گري و ري راستي پيشان ددات و پشتي بهر نادات: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ العنكبوت، به لي مادام وابي، هيچ كس بډي نيه هر له خو وه، به بې به لگه يه كي شهريي، لافي تهو ليدات، كه هيچ كس به بې شيخ و رينماييكار (مرشد) پيناگات!

به لكو قسه راست تهو يه، كه شيخو چاوساغ، نه گهر هر ناو نه بې و نيوه روكيشي هه بې، ده تواني كارناساني زور بو تينسان بكاتو، گري واي بو بكاته وهو گرفتي واي بو چاره سر بكات، كه نه گهر خوي به ته نيا خهريكي بووايه، هه ربډي نه ده كرا، يان ته مه نيكي زوري پيوه بهري ده كرده! به لام راستي ش نيه، كه

(۱) رواه أحمد برقم: (۷۲۵۴)، والبخاري برقم: (۵۶۶۴)، وأبو داود برقم: (۳۸۰)، وابن خزيمة برقم: (۸۶۴)، وغيرهم.

ئێنسان بەبێ ڕاوەرو شیخ، هیچی بۆ نەکرۆ، داری بۆ لەسەر بەرد دانەنری، بەلکو هەرکەسە بەپێی ساغبوونەو (اخلاص)ی و خۆماندووکردنی لەسەر بناغە ی شەرع، بەرھەمی دەست دەکەوێ و پەکی ناکەوێ، بەلام بەتەئکید، ئەگەر بیهوی بەرە و پلەو پایەکانی دینداری و خواپەرستی و ئیحسان، سەرپکەوێ، مەگەر وەك پزێپەرێك خوا لوتفیکی تایبەتی لەگەڵ بکات، ئەگەرنا زۆر زەحمەت و دەگمەنە، بەبێ چاوساغو مامۆستا ئەو مرادە ی حاصل بکات، بەلام ئەك لەبەر ئەوەی قورئان و سوننەت بەس (کافی) نین بۆ هیدایەت!! ئاخر لەدوای وان کوا هیدایەت؟! بەلکو لە سۆنگە ی ئەوەو، کە ناتوانی وەك پێویست بەهەریان لی وەرگری و بەتەواویی لیان تی بگات!

لێرەدا بەپەسندی دەزانم، کە وەك راستییەك، بەرھەمی ئەزموونگەلی تال و تفت و جوړاو جوړو درێژی خۆم لەوبارەو ئەم قسە یە تۆمار بکەم:

هەر لەوکاتەو، کە بە لوتفی خوا بێدارو وشیار بوومەو، کەوتە گەران و پشکنین بەدوای شیخ و پێپیشاندەرێکی تینۆتی شکی و گری دەروون دامرکین و، ئۆخژن و فەرامۆشی هیندا، بەلام راستییەکی ئەك هەر لە کوردستاندا - بە هەموو پارچەکانیەو - بەلکو لە هیچ کوی دیکەش لیم هەلنەکەوت و دەستگیرم نەبوو، دیارە هەرگیز نالیم نەبوو، بەلکو دەلیم: دەستگیرم نەبوو، چونکە هیچ کاتی ک سەر زەوی لەوجۆرە کەسانە خالی نابی.

هەلبەتە پرە سوودو کەلکی وەرگرت لە دیدارو سەردان و هاموشۆی هەندی کەسدا، کە بەحساب لەوبارەدا پسپۆر^(۱) بوون، بەلام بەتەئکید زۆر لەو

(۱) یەکیێک لەوانە کە لە سالی (۱۹۷۹ز)دا بەدیداری شادبووم، سوودو کەلکی ئەخلاقی و ڕووحییم لی وەرگرت (شیخ ناظم العاصی) بوو، کە سەر بە (الطريقة النبهانية) بوو لە دئی (السبعة)ی سەر بە قەزای (دووز)، سێ شەو لە خزمەتیدا مامۆوە، نمونە ی عیبادەت و ڕەوشت بەرزبێ و ئازایەتی و جورەت و جوامیری بوو، یە دەسیسە ی ڕژیمی یەعسی عەقلە قبی دەمانداوکرا بە ژەهر کوژرا، خوا بە شەهیدی وەرگرتبێ، پلەو پایە ی بەرزبکاتەو.

شایانی باسە هەندی لەو شیخانەش، کە لەو سەرو حەدەدا دەچوومە لایان بۆ بینین و هەلەسەنگاندنیان، بەو لەبەرچاوم دەبێزان، کە تەماع و دنیاویستی و بێتاگایی لە قورئان و سوننەت

که مټر بوو، که ئامانجی بهنده بهیښته دی !

دیاره له گهرمه ی نهو ههول و گهړان و پشکینانه شدا، بهردهوام له خزمه تی کهلامی خواو سوننه تی پیغه مبهری پیشه وادا (صلی الله علیه وسلم) هه ر خه ریک بووم، بئ پسانه وهش سه رگه رمی موتالا و تیفکرینی بهرهم و کهله پووری پیشه وایان بووم، به تایبه تی، هی نه هلی ته فسیرو نه هلی حه دیسو پسیوړانی بواری ته زکیه، هه تا سه رده نجام چهند سالیك له مه و بهر، سال بۆ سالیش زیاترو چاکتر دلنیاو مسوگه ر بووم، که ریگا ته نیا یه ک ریگایه، نه ویش :

خویندن و تیگه یشتن و ته فاعول له گه لکردنی کتییی خوایهو، موو به موو گرتن و جیبه جیکردنی ریباری پیغه مبهری خوایه (صلی الله علیه وسلم).

خوایش پاداشتی هه موو نهو که سانه بداته وه، که نه گه ر به وشه یه کیش بووه، سوودیکیان پی گه یاندووم.

له زوره خوښه یو کول له که لاس

نن همکیر موانع النوازل الانسانی

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

که دای

ډکه پاندلی مکتبه یی ماموستا عه لی بابیر

ډکه پاندلی مکتبه یی ماموستا عه لی بابیر

له خویاندو، لاسایکړنده و دی کوړانه و شیرک و بیدعه تی، وهک هاوارکړنه شیخو پیرو طریقه ت و، به پیوه دست له سه ر سنگ وهستان و... هتدم، له صوفی و درویشه کانیاندا دهیښی!!

تومری شه شهه:

هه رچه نده جوړه کانی خواپه رستی و، نهرکه شهر عییه کان
 هه موویان له تهزکیه کردنی نهفسدا کاریگهری خویان ههیه،
 بهلام هه رکه سهش له شتیك، یان چهند شتیكدا بههره مهندهتر
 ده بی:

خوای پهروه دگار فهرموویه تی: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
 اَهْدَى سَبِيْلًا﴾ ۸۴ ﴿الاسراء.

واته: بلئ: هه رکه سه به پی پی ری بازی خوی (یان به گویره ی سروشتی خوی) کار ده کات،
 نجا هه پهروه دگارت بهو که سه زاناره، که پی پی راستتری گرتوه.
 پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: {اعْمَلُوا، فَكُلُّ مَيْسِرٍ لِّمَا خُلِقَ
 لَهُ...} (۱).

واته: کار بکه ن، هه رکه سه بؤ نه وه ناسان ده کری، که بؤی دروستکراوه.
 به لئ، هه رچه نده هه ر کام له نویژ بهرپا کردنو، زه کات دانو، پوژوو گرتنو، هه ج
 وعومره کردنو، فهرمان به چاکه و نه هی له خراپه کردنو، جهنگ و جیهادو، بانگه واز...
 هتد، نهرکی سهرشانی سهرجه م مسولمانانن، بهلام خوای کار به جی، تواناو وزه و
 ناماده ییه کان (استعدادات) ی ئینسانه کانی جیا جیاو جوړاو جوړ به سهریاندا
 دابه شکردوون، بؤ نه وهی به هه موویان بتوانن کاروباره کانی کو مه لگا ته نجام بدنه.
 نجا له بواره کانی تهزکیه نه فسییشدا، ههیه خوا زیاتر به هو ی زیکرو ویردو
 پارانه وهه، پیی دبه خشیو، هه شه زیاتر به هو ی بانگه واز کردنو بلاو کردنه وهی زانستو،
 هه شه له پیی کاسبی حه لالو مالو سامان به خشینو، خپرو چاکه کردنه وهه،

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: رَوَاهُ أَحْمَدُ، بِرَقْمٍ: (۶۲۱)، وَالبُخَارِيُّ، بِرَقْمٍ: (۴۶۶۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۶۹۰۳) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

هه شه زياتر به هوى بهرگريى له ئيسلامو مسولمانانو جهنگو جههاد كړنه وه، هه شه زياتر به هوى شه نوښت وه، هه شه پتر له پيى رږژوو گرتنى سوننه ته وه... هتد.

من خوم خوا له كهړه م به خششى خوى بړمان زياتر بكات، پاش له خزمهت قوربانو سوننه تدابونم، به فيربوونو فير كړدن (تعلماً و تعلماً) وه، به هره يه كى زورم له نوښت بهرپا كړدن وهرگرتوه، به تاييهت له خوښندنو تيوه رامانى سووړه تى (الفاخه)، هه روه ها كهړانه وه (توبه) شم زور له فريا هاتوه، ستايش بو خوا زورم به هره لى وهرگرتوه، چيژتنى نازارو نارچه تى له بواى بانگه وازو كوچو جهاددا، به تاييهت له لايه ن مسولمانانى لاروخوارو ناله باره وه، پيم وايه - به پيچه وانه ي حزو ويستى ناحه زانه وه - كه لكى زورى پي گه ياندووم، زور نه ينى دىنو ژينى بو دهرخستووم، كه ليك راستى گه وره گه وره ي تيگه ياندووم !!

كه واته:

هر كهس ده بى خوى بناسى و، سهرنج بدات داخو له چى و له چيدا، خوا تواناو به هره ي زياترو چاكتري پيداوه، خهريكى نه وديان ييتو وزه و تواناي خوى له وباردها به كار ينى، چونكه وهك (علي بن ابي طالب) (خوا لى پازى بى)، گوتويه تى: (قيمة المرء ما يحسنه) نرخى ئينسان لهو شته دايه كه تييدا كارامه و پسپوره.

دياره ئينسانى واش هه شه، كه خوا كومه ليك تواناو به هره ي زورى پى به خشيون، (ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء).

له زوره كومه لار نه يكل له كه لئان

نن بكم پر مواقع التواصل الاجتماعي

پاښتوندي مکتبه يي ماموستا علي بابېر

www.alibapir.net

AliBapir

Google Play

App Store

پاښتوندي مکتبه يي ماموستا علي بابېر

کډنلي

پاښتوندي مکتبه يي ماموستا علي بابېر

پاښتوندي مکتبه يي ماموستا علي بابېر

وهك به‌هۆی سه‌ختیی و دژوارییی‌كانی مه‌یدانی كاری
ئیسلامییه‌وه، به‌تایبه‌ت كوچكردن و جه‌نگ و جیه‌اد، ئینسان
له‌بیزینگ دهدری و ته‌زكیه‌ ده‌بی، به‌هیچ شتی‌كی دی هینده
ته‌زكیه‌ نای:

سەرئێشكی ده! چۆن خوای دادگەر، زۆر راسكاوانه داوه‌ریی (قضاء)ی له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا
 كرده‌و، طاعه‌تی جه‌نگو جیهادو فیداكاریی، له‌ هه‌موو طاعه‌تیكی دیکه‌ به‌ چاك‌تر
 داناوه‌، پله‌و پایه‌ی موجاهیدو جه‌نگاوه‌رانیشی، له‌ هی خه‌لكی دیکه‌، به‌ به‌رزتر
 له‌قه‌م داوه‌:

﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (١٩) الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا

وَجَهْدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةٍ عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾
يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا
أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ ﴿التوبة﴾.

واته: نایا ئاودان به حاجییان و ئاوه دانکردنه وه و خزمه تی مزگه وتی حه پرامتان،
وهك (كرده وهی) كه سیک داناه، كه ئیمانی به خواو به پوژی دواپی هیئاوه، له پیری
خوادا جیهادی كرده؟! له لای خوا یه كسان نینو، خواش پیروونی كۆمه لی سته مكار
ناكات. نهوانه ی ئیمانیان هیئاوه و كوچیان كرده وه، له پیری خوادا به سامان و گیانیان
جیهادیان كرده، پله یان له لای خوا مهزنتره، هه ر نهوانه سهرفراز، پهروه ردگاریان
موژده ی به زیه كه له خۆیه وه رهزامه ندی و باخانیان پی ده دات، كه نازو نیعمه تی
به رده وام و نه پراوه یان تیدایه. به هه میشه تییان داده میئنه وه، بیگومان خوا
پاداشتی مه زنی له لایه.

ئنجانه گه ر سه رنجی ژیان و به سه رهاتی هاوه لانی به پیزو دلسۆزی پیغه مبه ری خوا
بده ی، خوا لییان رازیبی، له بهر تیشکی ئایه ته كانی قورئاندا، ده بینین نه وهنده ی له
گه رمه ی جهنگه كانی به درو ئو حودو نه حزاب و حونه یین و ته بهوك و پروداوو
كاره ساته كانیاندا، پاك و پوخته و پالوته بوونو، له ته ته له و بیژینگ دراو، به هیه
شتیكی دیکه و له هیه مهیدانیكی دیکه دا، ئاوا وهك گوشتی سه رچه په ری نه كه وتونه
گوپی و، په ییان به نه خوشتی و دهرده كانیان و، خاله لاوازه كانی خویان نه بردوه!

به لی، به پاستیی هیجهره و جیهاد له پیری خوادا، کاریگه ریتیرین و چاكتیرین
گوپه پانی ئینسان تیدا پهروه رده بوونو، نه فس تیدا تهزکیه بوون، هه ربۆیه ش
پیغه مبه ر خوا (صلی الله علیه وسلم) جهنگ و جیهادی به لووتكه ی هه ره به رزی
ئیسلام داناوه: {وَذِرْوةٌ سَنَامِ الْجِهَادِ (فِي سَبِيلِ اللَّهِ)}^(۱). خوی پهروه ردگاریش به

(۱) نه مه ش دهقی فرموده كه یه:

{رَأْسُ الْأَمْرِ: الإسلام، وعموده: الصلاة، وذروة سنامه الجهاد}. أخرجه الترمذي: ۲۶۱۶، والنسائي في
الكبرى: ۱۱۳۹۴، وابن ماجه: ۳۹۷۳، والطبراني في الكبير: ۲۶۶، وعبد الرزاق: ۲۰۳۰۳، وعبد بن حميد:
۱۱۲.

ٲه گه رٲا، ناوی بی نیوهرۆك و شیعیاری بی کردار، هیچ نیهو هیچیشی لی
بهیدا نابیی.

تهوهری هه شتم:

یادی مهرگ و گوړو بهرزمخ و قیامت، هوکاریکي گه وهری
تهزکيه بوونه:

ته مېش راستييه که، سهرجه م ته هلی دل له سهری رېککه وتوونه، چونکه مادام
خوشويستنی ژيانی دنيو دل پی بهستنی و گوریس له بن راخستنی، عادهت و
نیشانهی خه لکی کافرو لاری و دنیا په رست بی، وده خواي په وهر دگار فهرموویه تی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ
عَنْهَا يَكْتُمُونَ﴾ (۷) أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ إِلَّا مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸﴾
یونس.

واته: بېگومان نه وکه سانهی، به تومیدی دیداری نیمه نینو، ژيانی دنيان په سند
کردوهو، دليان پییه ووه هوگر بووه، نه وانهش، که له تايه ته کلمان بی ټاگان. نه وانه
جیگیان ټاگره به هزی نه و کرده وانه ووه، که وه دهستیان هیان.

دیاره ژيان و گوزهرانی دنیا به که مگرتن (له پرووی ماددییه ووه)، هه مېشه له یادو
بیرو دواړژدا بوونو، خو بؤ سازو ناماده کردنی و دل به به هه شت و پاداشتی خواو، به
دیدار شادبوونیشی، ده بی نیشانهی ته هلی نیمان و خوا په رستان بیټ .

ناشکراشه، که له نیوان دنیا له باوهش گرتن و په رستنی و، به په هایي پشتگوئی
خستو به هیچ دانیشیدا - که هه ردوکیان هه لن- دنیا به که مگرتن و ده نامرازو
شوینی کارو هوئی تاقیکردنه ووه (قاعة الامتحان) ته ماشا کردنی هیه، که
هه لوئیستیکی راست و واقعییه و، تایینی خوا هه لیباردوه.

نجا بؤ نه ووی نیسان به جوانیی و پازاوهیی و زیرق و بریقی ژيانی دنیا فريو
نه خواتو، خزی سهرگرددانی دنیاو، مال ویرانیی و په شیمنایی نه ولا نه کات،
نیسلام هه مېشه هانیداوه، که یادی مهرگو مردن فهراموش نه کاتو، هه ردهم

له بهرچاوی بیت، که کاتیک دی ته ژيانه کورته ی به جی بهیل و بهر و مه نزلگای هه میشه یی کوچ بکات !!

۱- پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) رۆژنیک دهستی خستوته سهرشانی (ابن عمر) خوا لییان رازی بی و پیی فهرمووه: {كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ، أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ} (۱)، واته: له دنیادا به جوړیک بژی، که وهک بابایه کی غه ریب، یان ریواربی.

۲- ههروهه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: {أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَٰذِمِ اللَّذَاتِ يَعْنِي: الْمَوْتِ} (۲)، واته: زور یادی تیکدهری خو شیهه کان بکه ن، واته: مردن.

۳- دیسان هه ریویش پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، که له سهره تاوه له بهر هه هویهک بووبی، سهردانی گوړستانی له مسولمانان قه دهغه کردبوو (۳)، دواپی ریگای داوونو فهرموویه تی: {كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُوهَا، فَمَا أَرَادَ أَنْ يَرُورَ الْقُبُورَ فَلْيُرْ، فَإِنَّهَا تُذَكِّرُنَا الْآخِرَةَ}، واته: پیشت سهردانی گوړستانم لی قه دهغه کردبوون، نجا نیستا کی دیه وی سهردانی گوړستان بکات، بابچی، چونکه دواړو ژمان ده خاته وه بیر (۴).

۴- بگره پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) سهردانی گوړستانی کردوه به سوننه تیش، وهک له فهرمووده یه دا ده ییری: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ إِلَى الْبَقِيعِ فَيَقُولُ: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ،

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۶۰۵۳)، رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، برقم: (۲۳۳۳)، وَابْنُ مَاجَهَ، برقم: (۴۱۱۴)، وَابْنُ حِبَّانَ، برقم: (۶۹۸)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ).

(۲) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، برقم: (۲۳۰۷)، وَالنَّسَائِيُّ، برقم: (۱۸۲۴)، وَابْنُ مَاجَهَ، برقم: (۴۲۵۸)، وَابْنُ حِبَّانَ، برقم: (۲۹۹۲)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(۳) زور له زانایان رایان وایه حیکمه ته که ی نه وه بووه که خه لکه که له سهرده می نه فامبی و شیرکه وه نیزی که بووه نه بادا دوو چاری شیرک بن، وهک لیپارانه وهو شت لی داوا کردنی مردووه کان.

(۴) رَوَاهُ مُسْلِمٌ برقم: (۵۲۲۹)، عَنْ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ،

وَأَتَاكُمْ مَا تُوْعِدُونَ غَدًا مُّوَجَّلُونَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَافْهْلِ
بَقِيْعِ الْعَرْقَدِ {^(۱)}.

به تاييهت مردن و کړچکردنی نهو که سانهی، که له ئینسانهوه نزیکترن، بیگومان
زیاتر ده بیته هوې راجله کانی و هو شیار کړدنه وهی، زیاترو زووترو چاکتر خو کړدنه وهی و،
خو سازو ناماده کړدنی بړ سه فهری بهرزه خو قیامت^(۲).

(۱) رواه مُسْلِمُ برقم: (۲۲۹۹)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

(۲) شایانی باسه، که من چهند جاريک شه هیدبون و مردنی دوستو خو شه ویستانی نزیکم، زور توند
رایته کاندووم و کاری زوری تیگردووم، به تاييهت هی هندیکیان، خوا له هموویان خو ش بی و به چاکترین
شیو پاداشتیان بداته وه و پلهو پایدیان بهرزه بکاته وه، که یه کیل لهو نزیک و خو شه ویستانه شم هاوسه ری
وه فادارو دلسوزو لیجاتووم (خاتون مه لاثن) ه، خوا لی بی خو ش بی و یه که ږدم و لوتفی خو ی له گهل نه وو
تی کرای خو شه ویستام، که له هموویان خو شه ویسترو بهر زترو شیرینتر پیغه مبه ری خویه (صلی الله
علیه وسلم)، له به هشتی رازاوه و نه پراویدا پیکه وه کومان بکاته وه، غم و په ژاره و ناسوره کانی دنیا مان
له ییر بباته وه، نامین.

تەوهری نوێمه:

پووحیش وهك جهسته بهخزمهتكردن و وهرزش و پراهنان
بههیز و پیز دهبی و، بهفهرامۆشكردن و خهم لی نهخواردنی
بیهیز دهبی و دهپووكیتهوه:

ئهمهش یهکی دیکهیه لهپاستیه مشتومپ ههلهگرهکانو، بو کهسانیک که
لهوبارهوه شارهزایی (خبرة) و نهزمون (تجربة) یکیان ههبی، زۆر پروون و بهرهمهستهو،
سههرپای دهقهکانی قورئان و سوننهت، سههرجهم شارهزاو پسپۆرانی بواری تهزکیه
تهسهووفیش لهسهری کۆک و تهبان.

ئنجالو راستیه بنهڕهتیهشهوه، ئهم سی راستیهمان دهستگیر دهبن:

1/ ههرکام له ئهرکه شهرعییهکان و جوهرهکانی خواپهرستی^(۱)، کاریگهریهکی تایبهتی
ههیه، لهسهر رووح و دهروونی ئینسان:

به ئی خوێنهری بهپیز!

ههرکام له: نوێژ، زهکات، پۆژوو، ههجو و عومره، جههاد، فهرمان به چاکه و نههی
له خراپه، بانگهواز، فیترکردن، چاکه له گهڵ دایک و باب، گه یاندنی په یوهندی خزمایهتی
(صلة الرحم)، یاریدهدانی لیقهوماو، خواردن دان به برسی و ههژارو پۆشته کردنیان،
پیزگرتنی ریبوارو میوان، کهسابهتی ههلال و پهیدا کردنی بژیو، چارهسههرکردنی کیشهو
گیروگرتی ههڵکی، صولح و پیکههینانهوهی ههڵکی ناوۆک، چاکه کردن و
لیبوردن و سینگ فراوانی له گهڵ خیزان، مشوور لیخواردن و پهروهرده کردنی منداڵ،
بهپهرچدانهوهی پروپاگهندهی ناحهزانی ئیسلام، رهوشت بهرزیی و، چاکه گوتن و،
چاکه کردن و خۆشهفتاری له گهڵ تیکرای ههڵکی، لیبوردن و چاوپۆشی و رق و توورهیی

(۱) بروانه: (خواپهرستی ئیسلامی) کتیی یه کهم، که به دریزی باسی چه مک و واتای وشه (عبادة) مان
توێژیوه تهوه.

خۆ قووتداتهوه، خۆپاراستن له گوناح و خراپه پڕوالهتیی و په نهانه گهروهو گچکه کان، ... هتد، هه رکام له مانه، جۆر: کاریگه ریه کی تاییه تیی ههیه، له سههر پهروه ده کردن و گه شه پیدان و کاملکردنی پرووح، به ههۆی زیاترو چاکتر بوونه بهندهی خواو بوونه دۆستی و لێ نزیکبوونهوی.

کهواته:

ئینسانی مسوڵمان، ههتا بازنهو پرووبهری په رستو بهندایه تیی بۆ خوا کردنه کهی، فراوانتر بێ، نه ندازهی قوولیی و پڕوچوونه کهی زیاتر بێت، ئیسلام و ئیمان و تهقوایه کهی زیاترو چاکترو، سههره نجامیش ئیحسان و تهزکیه بوونه کهی باشتتر ده بێت.

به لێ، خواپه رستی تیرو تهواو نهو که سهیه، که بتوانی له هه موو مهیداناندا نه سپی خۆی تاو بداتو، له هه موو خه رماناندا خاوهن پشک و بهش بێتو، له هه موو کاته کان و حاله ته کاند، ئیسه پاتی عه بدایه تیی خۆی بۆ خوا بکاتو، به هه موو شیوهو جۆره کانی په رستن، خوای خۆی په رستی !!

۲/ پرووحیش وهك جهسته وردە وردەو پله پله (تدرجاً) دهگونجی رابهیندری و پهروه رده بکری، نهك يهك تهكان و بهپهلهو پهکینه:

به لێ پله پله یی (تدرجاً)، سوننهت و یاسایه کی گشتیی و هه مه لایه نهی خوايه له کائیناتداو، پهروه رده بوون و گه شه کردنی پرووحیش، لهو یاسایه به ده ر نیه، کهواته وهك چۆن بابایه کی وه رزشکار، بۆ وینه: هه لگرتنی شتی قورس (رفع الأثقال) ناتوانی له سه ره تاوه کی شیشکی زۆر قورس بهرز بکاته وه! به لام پاش چه ند سال رابهینانو مهشق (التمرین والتدریب) - ته گه ر جهسته ی لیاقه تیی هه بی - به ئاسانی ده توانی به رزی بکاته وه، له بواری مه عنه ویشدا به هه مان شیوه، تهو خواپه رستی و بهندایه تیه ی بابایه کی خاوهن پیشینه (سابقه) و ته زموون و راهاتوو، به ئاسانی بۆی ده کری، بابایه کی تازه کارو رانه هاتوو، تهسته مه یه کسه ر بۆی بکری، ته گه ر گریمان

یه کسه ریش مل به جوړه خواپه رستییه کی تهو تووه بنی، حه تمه ن دهرنابات و له ژیریدا دهو هستی و، زوو وازی لیږدی و کول ددهات.^(۱)

۳/ تاییه تمه ندییه کی رووحه، که له نه نجامی مه شق پیگردن و راهینانیدا، به هیز ده بی و، همدیک حالت و دیاردهی ناسایی تیدا پهیدا ده بن:

به لی، هه روه ک چو ن جهسته ی ینسان به بی جیاوازی له نیوان مسولمانو کافرو پاریزکارو گوناچاردا، له نه نجامی وهرزش و مه شق و راهیناندا، به هیز ده بی و، ده چیه حالته و وه زعیکی ناساییه وه، بو وینه: نهوانه ی یاری (جناسیک) یان (کاراته) و (کونفو) ده کن، توانای نه نجامدانی جووله (حرکه) و کرداری زور سهرنج پاکیشیان هیه، که بو خه لکی دیکه ی ناسایی، به ناسایی و یاسادر (خارق العاده) داده نرین!

ده جا رووحیش به هه مان شیوه وه، به بی جیاوازی له نیوان چاک و خراپدا، هه رکه سیک خزمه تی رووحی بکات و، به چنده مه شق (تدریب) و راهینان (تمرین) یک به هیزی بکات، نهو ناماده بیانه (استعدادات) ی، که تیدان، له کاتی زهمینه بو خوشکراندا، گه شه ده کن و ده پشکون.

نهم راستییه ش پیویسته بزانی، بو نهوه ی هه رکه سیک حالته و دیاردهیه کی مه عنه ویی ناسایی لی بینرا، یه کسه ر بو ی به که رامه ت و نیشانه و به لگه ی چاکیی و پاکیی و دینداری دانه نری! چونکه ته گهر بهو قیاسه بی، ده بی نهو هیندوسه گاپه رستانه ی هیند و بوداییه کانی هیند و چین و یابان، که له نه نجامی به هیزکردنی رووحیاندا، به هو ی چندان جوړه وهرزش و مه شقی رووحییه وه، شتی زور سهرنج عه جایب، ده کن، وهک: ناگر خواردن و تیغ له خودان و... هتد!! به لی، ده بی نهوانه هه موویان به خاوه ن که شف و که رامه ت دابرنین!!

به لام له راستییدا وانیه و، نهینی مه سه له که (سر المسأله) هه ر نهوه یه، که گوتمان: رووح له ذاتی خویدا قاییلیه تی تیدا سه ره لدان و، پهیدا بونی نهو جوړه دیارده و

(۱) من خوم لهو جوړه که سانه م بینوه، که له سه ره تاوه زور به گور بووه، به لام له دواپییدا نهک هه ر ساردو سربو ته وه، بگره وازی له هه موو شتی که هیناوه و وه زعی ته و او شربووه!!

حاله تانهی ههیهو، جاری واش ههیه جندو شهیتانه کانیش یاریدهی ئهو که سانه دهدهن، که یان هر مسوولمان نین، یان مسوولمانی لارو خوارن، هم بۆ زیاتر سه لیشواندنی خۆیانو، هم بۆ چه واشه کردنو هه لئه تاندنی هه لکیش، من بۆخۆم له و باره وه پرسیارم لی کردوونو، ئاواش که نووسیومه وه لایمان داوه ته وه^(١).

دیاره ناشلیین، هه رکه سیك حالته و دیاردهیه کی ئاسایی و سه ییری پروو جیی لی بینرا، ئه وه هه تمهن هر له و جۆره بابه تانهیه، چونکه ئهو جۆره شتانه، جاری وا ههیه له ئینسانی دیندارو پارێزکاریشدا دینه دی، به لām ده بی چاو ورد بکهینه وه و سه رنج بدهین: ئایا ئهو که سه چ جۆره که سیكه و حالته کهیشی به چی ده گونجی ته فسیر بکری! نه که هر یه که سه ر حوكمی که پامه تی بۆ بدهین، یان به پیچه وانه وه به جادوو (سحر) بۆی حساب بکهین!

که واته:

هه رکه سیك حالته یی که مه عنه ویی ئاسایی و، شتیکی یاسادر (خارق العاده) مان لی بیننی، به رله وه ی به چاک، یان به خراب، حوكمی به سه ردا بدهین، پیویسته هه م سه رنجی خودی ئینسانه که و، هه م حالته و کرده وه که شی بدهین، ئنجا نه گه ر هه م خودی شه خسه که و، هه م حالته و کرداره که ی، له مه هه کی شه ر ده رچوونو، به پیی قورئانو سوننه ت بوون، ئه وه خۆی به دۆستی خوا (ولي الله) و، حالته کهیشی به که پامه ت داده نری، نه گه رنا به پیچه وانه وه، حوكم ده دری، ئنجا له کۆتایی ئه م باسه شدا به په سندی ده زانم، ئامازه بکه م به ژماره یه که له و حالته و دیارده ئاساییانه ی، که له که سانی پابه ند به قورئانو سوننه ته وه، بینرا و، بۆیان به که پامه ت داده نری، ئامازه ش به ژماره یه که له و حالته و دیارده سه یرو ئاساییانه بکه م، که له که سانی کافرو بی دین، یان ساده و گونا حبار بینرا و، بۆیان به حالته ی شه یطانیی حساب ده کری، به لām به رله وه ی بیینه سه ر ریز کردنی هه ر کام له و دوو جۆره حالته و دیاردانه،

(١) (ابن تیمیة) له چهند شوێنیکی (مجموعه الفتاوی) کهیدا ئامازه ی به و مه سه له یه کرده، بروانه: (مجموعه الفتاوی)، ج: (١١)، ص: (١٥٧ - ١٦٢)، ههروه ها گه لیک له زاناو پی شه وایانی دیکه ش، به لām (ابن تیمیة) وه که عاده تی خۆی زۆر چاکی پوون کردۆته وه و (کا) و (دان)ی مه سه له که ی له یه که جیا کردوونه وه.

به پیوستی دهزانم، تهرازووو پیوه ریځ بڅه مه بهر دهست، بۆ له یهك جیاكردنه و دی ئه و دوو جوړه حاله تانه:

یهك: بابای خاوهن كه پرامهت له زاتی خویدا، ئیماندارو پارټزكاره و پابه نده به شهرعه وه، ئه و حاله تهش كه لیی ده بینری، خیر و قازانجی ئیسلام و مسولمانانی تیدا یه و، له سنووری شهرعیش نه چو ته ده ری و، خاوه نه كه یشی به دهستی خو ی نیه و، نازانی، كه به حه قیی ده بی، یان نابی، یان چو ن و كه ی ده بی؟ دوو: به لام بابای خاوهن حاله تی شهیطانی، هم له خودی خویدا كافرو بی دین و گونا جبارو لاره و، هم حاله ته كه یشی، مه گهر به روا له ت، نه گهر نا هیچ خیر و بهر ژوه ندیی تیدا نیه و، نجا هم می شهش له ژیر ركی فی ئیراده و ویستی خو ی دایه، كه ی و چو ن نه نجامی بدات.

ا/ چهند نمونه یهك له كهرامهتی دۆستانی^(۱) خوا:

- ۱- (أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ) له كاتیكدا، كه سووړه تی (الكهف) ی ده خویند، شتیکی وهك هه ور له ئاسمانه وه داده به زیه سه ری و، شتی وهك چرایانی تیدا بوو، كه فریشته بوون و بۆ گوینگرتن لیی هاتبو نه خوا^(۲).
- ۲- فریشته سه لامیان له (عِمْرَانُ بْنُ حَصَيْنٍ) ده كرد، هه تا به هو ی نه خو شیه كه وه خو ی داغ كرد، له و به دوا و نه مان^(۳).
- ۳- له كاتیكدا ههركام له (عَبَّادُ بْنُ يَشْرٍ) و (أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ) له خزمه تی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) به ره و مال له وهیان چوونه وه له شه ویکی تاریكدا، رووناکییهك به نه ندازه ی سه ری قه مچی بو یان داگیرساو، كاتیك له یه كیش

(۱) دیار كه پرامه تی دۆستانی خوا لقیكه و، بهرهم و بهر ده كه تیكه كه له شوینكه و تنی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) بو یان پهیدا بووه و، وهك زانایان گوتوو یانه: (كرامات الأولیاء فرع من معجزات الأنبياء).

(۲) أخرجه البخاري: ۳۶۱۴، ومسلم: ۷۹۵.

(۳) رَوَاهُ الْحَاكِم، برقم: (۵۹۹۴).

جیابوونه وه، پرووناکییه کهش لییان دابهش بوو^(۱).

۴- (أبو بكر الصديق) خوا لیی رازی بی سی میوانی له گهل خوی بردنه و مال، هه ره که پاروویه کی ده خوارد، زیاتر دهاته وه شوینی، سه ره نجام هه موویان تیریان خوارد، نه بووه کرو هاوسه ره کهشی، که دواپی سه رنجیاندا خواردنه که یان له پییش لی خواردنی زیاتر بووه، نجا نه بووه کر خواردنه که ی برده لای پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) خه لکیکی زور لییان خواردو تیروون^(۲)!!

۵- له کاتیکیدا (سلمان الفارسی) و (أبو الدرداء) نانیان ده خوارد له قاپیکدا، قاپه که یان خواردنه که ی، که تییدا بوو (سبحان الله) ی ده کرد^(۳).

۶- کاتیک که (خبیب بن عدي) له شاری مه که که ی شهریف، له لای کافره کان دیل بوو، تریی بو ده هیئرا، که مه که کهش تریی لی نه بووه^(۴)!

۷- (أَمَّ أَيْمَنَ) به بی ئاوو نان، به ره مه دینه کوچی کردو به رۆژووش بوو، نزیک بوو له تینوان بخنکی، کاتی به ربانگ گویی له دهنگیک بوو له سه ره سه رییه وه، که سه ری به رز کرده وه، بیی دۆلچه یه ک ئاوه بوی شوپراوه ته وه لیی خواره ده وه، تا کو تیرو بوو، نجا له ژیانیدا تینووی نه بووه^(۵)!

۸- (سَفِينَة) کۆیله ی نازاد کراوی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له پینگا تووشی شیریک ده بی و، نه ویش به شیریه که ده لیی که نیروای پیغه مبهه ری خوایه، شیریه کهش هه تا کو ده یگه یه نیته جیی مه بهستی له گه لی ده روات^(۶)!.

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۳۵۹۴)، وَأَحْمَدُ، برقم: (۱۳۸۹۷)، تعلیق شعیب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مُسْلِم، عَنْ أَنَسٍ.

(۲) رواه البخاري: ۳۳۸۸، أبوداود: ۳۲۷۰.

(۳) (دلائل النبوة) لأبي نعيم، ويُنظر: شذرات الذهب (۱/ ۴۴).

(۴) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۳۸۵۸)، وَأَحْمَدُ، برقم: (۸۰۸۲)، وَأَبْنُ حَبَّانَ، برقم: (۷۰۳۹)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

(۵) برواته: (طبقات ابن سعد)، ج: (۸)، ص: (۲۲۴)، و (الإصابة في تمييز الصحابة)، ج: (۴)، ص: (۴۳۲).

(۶) رواه الحاكم، وقال: صحيح على شرط مسلم، ووافقه الذهبي، ورواه أبو نعيم في الدلائل و، رواه البزار والطبراني بنحوه.

۹- (البراء بن مالك) ته گهر سویندی له خوا خوار دبايه، سوینده که ی لى نده خست، نجا کاتیک هاوه لآن (أصحاب) له جهنگدا تینیان بۆ هاتبایه، پییان ده گوت نهی (براء) سویند له پهروه ردگارت بخو! له جهنگی قادسیه دا پییان گوت، تهویش گوتی: پهروه ردگارم! سویندم لى خوار دووی، که بۆ مانیان بشکینى و، منیش یه که مین شه هیدم، ئیدی شکاندنیان و بهرانیس شه هید بوو^(۱)!

۱۰- (خالد بن الوليد) یش تابلو و قه لایه کی مه حکمه می دا، تهوانیش گوتیان، هه تا هم قاپه ژههره نه خوځیه وه، خو مان به دهسته وه نادهین! تهویش خوار دیه وه و گوتی: (بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)، و هیچ زیانی پی نه گه یاند^(۲)!.

۱۱- کاتیک (زَیْرَة) له سهه ئیسلام به دهستی کافره کانی مه که ته شکه نه دراو کویر بوو، کافره کان گوتیان: لات و عوززا چاویان کویر کردوه! تهویش گوتی: نه خیر به خوا وایه، ئیدی خوا چاوه کانی بۆ چاک کردنه وه^(۳).

۱۲- (سعيد بن زيد) دواى ته وهی (أروى بنت الحکم) بوختانی پیکردو، دووعای لیگرد، که ته گهر درۆ ده کات، خوا کویری بکاتو، له ولاتی خووی بیکوژی، ئیدی کویر بوو و کهوته چالیکه وه و مرد^(۴)!.

ته وهی رابرد چهند نمونه یه که بوون له کهرامه ته کانی هاوه لآن، نجا دیاره له وه چه کانی دیکه ی توممه تیشدا، تهو جوړه شتانه له دوستانی خوا هه بینراون، به تاییه تی له پشتو (جیل) ی شوینکه وتوان بۆ وینه^(۱):

(۱) رَوَاهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۵۲۷۴)، تَعْلِيقُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ: صَحِيح.

(۲) رَوَاهُ أَبُو نَعِيمٍ فِي الدَّلَالِ وَ قَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي مَجْمَعِ الزَّوَادِ: رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى وَ الطَّبْرَانِيُّ بِنَحْوِهِ وَاحِدٌ إِسْنَادِي الطَّبْرَانِيُّ صَحِيح.

(۳) بِرَوَانِهِ: (الإصابة)، ج: (۴)، ص: (۳۱۲).

(۴) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۲۱۸).

۱۳- (أبو مسلم الخولاني): خوۍ و سوپایه که ی له کاتی هه لسانی پروباری دیجله دا، لیۍ په پرنه وه و به پییان به سه ریدا رویشتن، بی ته وهی ته نانه ت دۆلکه یه کیان لی زایه بیت !

کاتیک (الأسود العنسي) گرتی - که یه کیک بوو له وانه ی لافی پیغه مبه رایه تییان لیده دا - بۆ ته شکه نجه دانی خستیه نیو ناگره وه، به لام دوا یی ته ماشایان کرد له نیو ناگر دا، خه ریکی نوژکردنه !

نجا کاتیک هاته شاری مه دینه (عمر بن الخطاب) له نیوان خوۍ و (أبو بکر الصديق) دا داینا خوا لییان رازی بی، گوتی: (الحمد لله الذي لم يُمْنِنِي حَتَّى أَرَى مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ مَنْ فَعَلَ بِهِ كَمَا فَعَلَ بِإِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ).

۱۴- (عامر بن عبد قيس) دوو هه زار دره هم مووچه ی سالانه ی، که ودرده گرت له ریگادا گه شتبا یه هر نه داریک به بی ژماردن پیی ددها، پاشان، که ده گه رایه وه مال نه ژماره و نه کیشیان که می نه ده کرد ! جاریک شیریکی بینی ریۍ به کاروانیک گرتبوو، تهویش چوه نزیکی و پیی خسته سهر ملیو، گوتی: (إِنَّمَا أَنْتَ كَلْبٌ مِنْ كِلَابِ الرَّحْمَنِ وَإِنِّي أَسْتَحْيِي أَنْ أَخَافَ شَيْئًا غَيْرَهُ)، واته: تۆ ته نیا سه گیکی له سه گه کانی خواو، منیش شهرم ده که م، جگه لهوی له هیچ دیکه ترسم .

۱۵- (الحسن البصري) کاتیک، که خوۍ له (حجاج) شاردبووه، شهش جاران چونه ژووره که یه وه، به لام له خوا پارابووه، که نه یینن و نه یانینی !

۱۶- (صلة بن أشيم) جاریکیان له جهنگ و غه زایه کدا ته سپه که ی مرد، تهویش پارایه وه، که خوا منه تباری خه لکی نه کات و ته سپه که ی زیندوو بووه، که گه رایه وه به کورپه که ی گوت: کورم تهو زین و جله له سهر پشتی تهو ته سپه بیته خواری، چونکه ته سپه که سپارده (عاریه) یه و، ده سته جی ته سپه که مرده وه !

(۱) بۆ نووسینی سهرجه م تهو حاله تانه ی هاوه لان و شوینکه وتوانیان، که بیست (۲۰) حاله تن، سوودم له (مجموع الفتاوی) (ابن التيمية)، ج: (۱۱)، ص: (۱۵۳-۱۵۶) ودرگرتوه.

۱۷- (سعيد بن المُسَيَّب) له پوژانی شوومی کاره‌ساتی (الحَرَّة^(۱)) دا، که مزگه‌وتی پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هیچ که‌سی تیدا نه‌مابوو، جگه له خوی و بانگی تیدا نه‌ده‌بیژرا، کاتی نوژده‌کان له گۆری پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌نگی بانگی ده‌بیست !!

۱۸- (أویس القرني) کاتیڤ کۆچی دواپی کرد، چهند کفنیکیان له نیو جلو به‌رگه‌که‌یدا بینی، که پیشتر پیی نه‌بوون، کاتیڤ ویستیان بینن، گۆریکی ئاماده‌یان بینی، که لاگۆر (لَحْد) یکی له به‌رد داتاشراوی تیدا بوو، له‌ویدا ناشتیان !

۱۹- (الأحنف بن قيس) کاتیڤ گۆریان بو هه‌لقه‌ند، پیاویک کالوه‌که‌ی لی که‌وته نیو گۆره‌که‌یه‌وه‌و، خوی داهینایه‌وه هه‌لیگرته‌وه، بینی چه‌شمه‌ندازیڤ (مَدَّ البَصَر) فراوان بووه !

۲۰- (عبدالواحد بن زيد) تووشی ئیفلیحیی بوو بوو، داوای له په‌روه‌ردگاری کرد، که بو کاتی ده‌ستنوژده‌کانی نه‌ندامه‌کانی کاربکه‌ن ! کاتی ده‌ستنوژده‌کان چاک ده‌بووه‌و، دواپی ده‌گه‌رایه‌وه حاله‌تی خوی !.

ب/ چهند نموونه‌یه‌ک له حاله‌ته‌ شه‌یطانییه‌کانی کافران و گوناچاران^(۲):

۱- نه‌و حاله‌ته‌ شه‌یطانییه‌یه‌ی، که له پوژگاری پیغهمبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) له (عبداللّه بن صیاد) هوه ده‌رده‌که‌وتن، هه‌ندیڤ له هاوه‌لانی پیغهمبه‌ری خوا خوا لییان رازی بی، گومانیان وابوو، که ده‌ججال (دَجَال)ه!! پیغهمبه‌ریش سه‌ره‌تا لیی که‌وته گومانه‌وه، به‌لام دواپی دلنیا‌بوو که ده‌ججال نیه‌و، پاش

(۱) نه‌و کاره‌ساته‌ شوومو پر شه‌رمه‌زارییه له سه‌رده‌می حوکمرانیته‌یی یه‌زیدی کوری موعاویه‌ی کوری نه‌بووسوفیاندا روویدا، که ناخۆشترین کاره‌سات بووه، به‌سه‌ر خه‌لکی مه‌دینه‌ی پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه !

(۲) پروانه: (مجموعه الفتاوى)، ج: (۱۱)، ص: (۱۵۷ - ۱۵۹)

تاقیکردنه وهی، بۆی دهرکهوت، که (کاهن)ه، وهک (بخاری و مسلم) له (عبدالله بن عمر)ه وه گیتراویانه ته وه.

۲- حاله ته شیطانییه کانی (الأسود العنسی) ، که لافی پیغه مبهرایه تی لیده داو، کۆمه لیک شیطان هاوکاریان ده کردو، هه ندیک هه والی په نهانیان پی راده گه یاندن.

۳- ههروه ها (مُسیلمة الکذاب)، که شیطانه کان هاوکاریان ده کرد له زانینی هه ندیک هه وال و شتی په نهان و، جیبه جی کردنی چهند ئیشیکدا.

۴- ههروه ها (الحارث الدمشقي)، که له رۆژگاری دهسه لاتداریتی (عبدالمک بن مروان)دا له شام یاخی بوو و داوی پیغه مبهرایه تی کردو، چهند جندیکی شیطان هاوکاریان ده کردو کۆت و زنجیران له دهست و پیی ده کرده وه، نه یانده هیشت تیغ بیبری... نجا کاتیک مسولمانان گرتیان و ویستیان بیکوژن، رمیکیان لیدا نه بیبری! (عبدالمک)یش پیی گوت: ئه وه ناوی خوات نه هیناوه بۆیه نه بیبری، پاشان کابرای رم وهشین (بسم الله)ی کردو لییدا بری.

۵- لهو جوړه که سانه هی وا ههیه، که شیطان خوارده مه نیی و میوه و شیرینی و شتی دیکه شی بۆ دینی، که لهو شوینه ی لییه تی چنگ ناکه ون.

۶- هه یانه که جند (جني) دهیفرینی بۆ شاری مه که، یان قودس یان جیی دیکه، هه یانه، که جند ئیواره ی عه ره فات دهیگه یه ننه عه ره فات و هه مان شهویش دهیگپنه وه، به لام بیگومان جگه له ماندوبوون و گالته پی کردنی شیطانه کان، هیچی دیکه ی پی نابری!

۷- هی وا ههیه، که شیطان بۆی دهچیته سه ر دیه نیکی جوان و شیوه ی پیاویکی صالح و پیی ده لی: من (خضر)م هه ندیک هه وال و زانیاریشی ده داتی و، هه ندیک کاروباریشی بۆ جیبه جی ده کات!

۸- هه‌یانه که شه‌یطان له سه‌روویه‌وه باره‌گا (عَرش) یه‌کی پێشان دهدات، که رۆشناییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ره‌وه بانگی ده‌کات و ده‌لێ: (أنا ربك) من په‌روه‌ردگارتم! - وه‌ک له‌(عبدالقادیر الجیلانی) ر‌وویداوه‌- ئنجا ئه‌گه‌ر زاناو هۆشیار بێ وه‌ک نه‌و، په‌نا به‌ خوا ده‌گری و تێی ده‌خوړی و له‌به‌رچاوی نامینێ، ئه‌گه‌ر ساده‌وه نه‌زانیش بێ، هه‌ل‌ده‌خه‌له‌تێ و سه‌رگه‌ردان ده‌بێ.

به‌لام سه‌رجه‌م نه‌و حاله‌ته‌ شه‌یطانیانه، که بۆ که‌سانی کافرو خراپ و پیسو له‌ نه‌جمی گوناح و خراپه‌داو، به‌ هاوکاریی شه‌یطانه‌کان په‌یدا ده‌بن، هه‌رکه‌سیک مادام مسوڵمانی چاک بێتو، له‌کاتی حاله‌ته‌که‌دا به‌ دل قورئان بخوینێ، به‌تایبه‌ت (آیه‌ الکرسی)، نه‌وه حاله‌ته‌ شه‌یطانییه‌که له‌به‌ین ده‌چی و نامینێ^(۱).

پوخته‌ی مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: که ر‌ووح هم له‌ زاتی خویدا تواناو لیاقه‌تی تیدا په‌یدابوونی چهند حاله‌ت و دیاردیه‌کی نائاسایی و (خارق العاده‌)ی هه‌یه، که:

أ- به‌هۆی مه‌شق و وه‌رزشی وه‌ک هی هیندۆسییه‌کان و بووزاییه‌کانه‌وه، که یاریی (یوگا) ده‌که‌ن، ده‌رده‌که‌ون.

ب- هم توانای هه‌یه، که به‌هۆی ئیمان و ته‌قوا و طاعة‌ته‌وه، له‌ خوای په‌روه‌ردگار و فریشته‌کانی نزیک بکه‌وێته‌وه، که پامه‌تی جوړاو جوړی لێ په‌یدا بن.

ج- یان به‌هۆی کوفرو شیرک و گوناح و خراپه‌وه، له‌ شه‌یطانه‌کان نیزیک بکه‌وێته‌وه، حاله‌تی جوړاو جوړی شه‌یطانیی سه‌یرو نائاسایی لێ بپشکوینه‌وه.

دیاره له‌ یه‌ک جیاکردنه‌وه‌ی هه‌رکام له‌و سێ جوړه حاله‌ته‌ نائاسایی و یاساډر (خارق العاده‌)انه، پت‌یستی به‌ شاره‌زایی و ورده‌کاریی زوړ هه‌یه، چونکه له‌ ر‌واله‌تدا، وه‌ک یه‌ک و تیکه‌ل‌و، له‌ بنه‌ماو ته‌سل و جه‌وه‌ه‌ریشدا، زوړ جیاوازن.

(۱) پ‌روانه: سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ج: (۱۱)، ص: (۱۵۸)

تہوہری دہیہم:

سهنگى مهحك و تهرارووى تهزكیه بوونى نهفس:

خوینہری خوشہویست !

خوابشتیوان بئی لہم تہوہری دہیم و کۆتاییہی، زادہو بہرہمی تہزموونی
تاییہ تیم لہبوارۍ تہزکیہی نہفسدا، لہ حہوت (۷) پرگہدا سہنگی مہحک و
تہرازوویہ کی چاکت دہخمہ بہردہست، تاکو وەک ئاوینہیہک حالہتی ئیمانیی و
مہعنہویی خۆتی تیدا ببینیو، بۆت دہربکھوئی، کہ ئایا، تاچ راددہیہک نہفست
تہزکھ بووہ !

۱۔ ایمانی کی شہود دیں:

واته ٲيمانِيَك، كه به چاوى عهـقـل و دَلِ راسـتـيـهـ كـانـى خـوا بهـيـهـ كـگـرتـنـو،
 پيـغـهـمـبـهـرايـهـ تـيـو، دواړوژ (حقائق التوحيد والنـبـوة والمعاد) بـيـنـيـو بهـتـهـعـبـيـرى بهـرـزى
 پيـغـهـمـبـهـرى بهـرـيـز (صلى الله عليه وسلم) {أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ} ^(۱).

ئیمانیک، که وهک له یه کیك^(٢) له پيشه وایمانه وه گیراوه ته وه گوتویه تی: (لو
 کُشِفَ الغَطَاءُ مَا اَزْدَدْتُ یَقِیْنًا)، واته: ته گهر پهردهش لادری، دلنیا ییم زیاد ناییت!!
 چونکه تهو قه ناعت و دلنیا ییه ی به هو ی وه حیه به پیدا ده بی، به هیژتره له وه ی به هو ی
 دیتن و بیستن و پینج ههسته کانی دیکه وه پیدا ده بی، که ته گهری به هه له داچونیان زوره،
 به لام وه حیه به رجهسته له قورئان و سوننه دا، راستیی بی خلتی تیدایه.

(۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بِرَقْمِ: (۱۰۲).

(۲) لام وایه (علي بن أبي طالب)ه خوا لیّی رازی بی، مه به سستیش له په رده لاچوون ده رکوفوتنی
حه قبیقه ته کانی، ئیمان و ئیسلامه، له دنیای عه یاندا یو حاوی سهر.

۲- تام و چیژ و هرگرتن له عیبادت:

نیشانه یه کی دیکه ی ته زکیه بوونی نه فس، بریتیه له تام و چیژ و هرگرتن له خواپه رستییه کانو، تۆخزن و ئارامیی هاتنه دل به هویانه وه، و دهک پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) (کاتیک نوژ دهبو و نه مری به (بلال) دهکرد، که بانگ بلای و دهیغه رموو: {أَرْحَنَّا بِهَا يَا بِلَالُ} (۱).

واته: نه ییلال به هوی (نوژ) وه ناسووده مان بکه.

۳- خۆشحال بوون به تهقواو چاکه، دلتهنگ بوون به گوناخ و خراپه:

به لای نه میس یه کیکی دیکه یه له تهرازووو پیوه رهکانی پهیدا بوون، یان نه بوونی تهقواو ته زکیه، چونکه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: {اَسْتَفْتِ قَلْبُكَ، الْبَرُّ: مَا أَطْمَأْنَنْتَ إِلَيْهِ النَّفْسُ، وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ: مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ، وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتُوكَ} (۲).

واته: پرس به دلته بکه، چاکه نه وهیه، که دهروونت پیی مورتاح بیته و دلته پیی ناسووده بی، گوناخیش نه وهیه، که دهروون پییه و سه غله ت بیو، له سینهدا بیته و بچی و ئارام نه گری، ههرچهنده خه لک فتهوات بو بدهن و فتهواشیان بو داوی.

۴- ئاماده بوون بو بهخشینی سهر و مال له پیناوی خوادا:

به لای نه میس نیشانه و به لگه و پیوه ریکی دیکه ی ته زکیه یه، چونکه ئینسان ئیمانی کامل نابی، به رای هه ندیکیان ههر دانامه زری، هه تا خواو پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) له خوئی و له هه موو که سوو شتییک خوشتر نه وین: {ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَمَنْ أَحَبَّ عَبْدًا لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ...} (۳)، ئنجا دیار که سیکیش خواو پیغه مبهری خوا ی له خوئی و له هه موو

(۱) رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِير) بِرَقْم: (۶۲۱۵).

(۲) رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۰۳۵)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۵۳۳)، وَقَالَ النُّووي: حَسَنٌ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

(۳) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ، بِرَقْم: (۶۵۴۲)، وَمُسْلِمٌ، بِرَقْم: (۱۷۴)، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

که سیڅ خوښتر بوین، بیگومان زور به سینایی دتوانی، که سهر و مالی له پیناوی
خوډا ببه خشی، چونکه هه میسه ینسان شتیڅ، که که متری خوښده وی، له پیناو
شتیڅدا که زیاتری خوښده وی، بهختی دهکات. خوی پهره درگاریش لهو باره وه
فهرموویه تی: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ
أَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ﴾ (۲۴) التوبة.

۵- جلّه و کړدنې نه فس به جلّه وی شهرع و کوټنرپول کړدنې غه ریزه جهسته یی و دهروونییه کان و نه نداهه رواله تییه کان:

نه میس یه کی دیکه یه له نیشانه و به لگه کانی گه یشتن به حاله تی ته زکیه بوونی
نه فس، وه که له باسه کانی پیښووتردا کراوه ته وه، له راستییدا هر که سیڅ خوی له
دیلتی و خزمه تکاریتی نه فس و ناره زوه کانی و، جهسته و غه ریزه و داخوازییه کانی
نازادو پرزگار نه کړدبی، زور له وه که متره، که جاری شایسته ی به رزبونه وه بـ
پایه و مه قامی نیحسان بیټ! نایا ریگا به بابای کویله و خزمه تکار دهری، بچیته
ژووړو دیوه خانی نه شراف و پیاو ماقوولان؟!

به لئ، قوتار بوون و نازاد بوون له خزمه تکاریی نه فس و جهسته و غه ریزه و
داخوازییه کانیان - مه گهر به نیزنی شهرع و له سنووری شهرعدا - به لگه و
نیشانه ی ته زکیه بوونی نه فسه و، پیچه وانه که شی مانایه کی پیچه وانه ده گه یه نی.
په جه تیش له وکه سه ی، که گوتوویه تی: ﴿وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهْوَاهُ، فَإِنَّمَا إِلَهُهُ
هَوَاهُ﴾.

واته: هه که سیڅ بیدلیی نه فسی نه کات و حزه به چی بکات بیداتی، نه وه
بیگومان ناره زووی خوی کړدو ته په رستراوی.

۶- نه له خشان له کاتې هات و نه هات و خوښی و ناخوښییدا:

خوای کار به جی ئاوا وهسفی بهنده چاک و صالح و دوسته کانی خوۍ ده کات:

ا- ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۲۲) یونس.

واته: ناگاداربن! دوستانی خوا هیچ ترسیان له سهر نیهو، نهوان په ژاردهش داناگرن.

ب- ﴿إِنَّا لَنَسْنَخُ خَلْقَ هَلُوعًا﴾ (۱۹) ﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا﴾ (۲۰) ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ (۲۱) ﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾ (۲۲) المعارج

واته: بېگومان ټینسان خوړانه گړ دروست کراوه. که ناخوښی تووش بوو، سه غلته ده بې و، که خپرو خوښی هاته پرې، له غهیری خوۍ دهیگریته وه، بېجگه له نوټکه ران (هه موو ټینسانه کان هه روان).

له راستیدا هر جوړه له قین و جوړلانو هه لپه هه لپکر دینکی ټینسان، له ناقاری به لاو گرفتاری و خوښی و ناخوښییه کانی ژیان و پوژگاردا، هوۍه کی یه کیڅک لهم دوو شتانه یه:

۱- له ده ستدانی بهر ژه وهندییه کی ماددی، یان مه عنه ویی.

۲- هاتنه دهستی خپرو چاکه و بهر ژه وهندییه ک.

ټنجا له سونگهۍ نه وه وه که بهنده چاک و ساغو کامله کانی خوا، ته نیا رها مه ندی خویان مه بهسته و، هه میسه ش دلایان پییه وه په یوه سته و، دنیا و نه وه ش، که له دنیا دایه، هه مووی به شتیکی که مو گچکه ده زانن، بویه له بهر دهم هات و نه هاته کاند، دامه زراوو نه له خشان و، خوای په روه ردگاریش فهرموویه تی: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (۲۳) ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (۲۴) الحديد.

واته: هیچ به لایه کتان له زهوی و له نه فسی خۆتاندا به سهر نایهت، مه گهر پێش نهوهی بیهو لقیین، له نووسراویک دایه، نهوهش بۆ خوا ئاسانه. (تهو راستیه مان پروونکردهوه) تاكو بههوی له دهستدان و فهوتانی شتیكهوه زۆر نیگهرا نهبه و، به شتیکیش كه دیته دهستان، زۆر دلخۆش نهكهن، بێگومان خواش ههر فیزكه ریکی شانازییهكه ری خۆشناوی.

۷- رهوشتی بهرزو جوان:

تهمیش سهنگی مهحهك و پێوهرو تهرازوویهکی یه كجار راست و تهواوه، بۆ هه لسه نگاندى رادده و پێژهی تهزکیه بوون و نه بوونی ئینسان! چونكه نه گهر ئیسلام و مسو لمانه تی دره ختیك بی، نهوه (ئیمان و عه قیده) رهگو ریشهو، (عیبادهت و تهقوا) قه دو لقو پۆپو گه لاو، (رهوشت و ئاكارى بهرزو په سه ند) یش میوه و بهر (ثمره) هكه یه تی.

تهمانهش چهند نموونه یه کی گرنگی تهو خهسلهت و رهوشته په سندانن، كه پێوهرو سهنگی مهحهکی تهقوا و تهزکیه نهفسن:

(۱) رقی خۆ کپکردنهوه و تورپهی قوتدانهوه: ﴿...وَالْكَظِيمِ الْغَيْظِ...﴾

﴿۱۳۴﴾ آل عمران.

(۲) لیبوردن و چاوپۆشیی کردن: ﴿...وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ...﴾ ﴿۱۳۵﴾ آل عمران.

(۳) به خشین و چاکه کاری: ﴿...وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿۱۳۶﴾ آل عمران.

(۴) خه لك به سهر خۆدا هه لبژاردن (الایشار): ﴿... وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ

كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَنَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿۱۳۷﴾ الحشر.

(۵) له بهرانبهر خراپه دا چاکه کردن: ﴿...وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

عُقُبَى الدَّارِ﴾ ﴿۱۳۸﴾ الرعد.

۶) خاکی و بی فیزی و خو به که مگرتن: { وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ عَرْ وَجَلَّ }^(۱).

۷) قازانچ و زیانی مسوئلمانان و هک هی خو دانان: { لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ }^(۲).

به لئی، و هک چهند جاری دیکهش گوتو و مانه:

هر دل و دهر و ونیک به راستی تیمانی تیدا نیشه جی و جیگیر بووبی، به ته نکید ده بیته کانگاو سهرچاوهی هه موو خهسلهت و ناکاریکی په سهندو بهرزو جوان، چونکه تیمان چاکهیه (فضیله) یکی هینده گه وره بهرزو کاریگه ره، که لهقه دهر خوئی ههرچی (فضائل) دیکهیه په لکیشیان دهکات و پهیدا دهن، (تهزکیه) ش، زه مینه سازکهرو ریخوشکه ری چاکترو زیاتر کاملبوونی تیمانه.

کو تایی هم باسهش بهم دپړه شیعه فارسییه پرمانایه دینم، که ده لئی:

گوهر پاک باید که شود قابل فیض

ورنه هر سنگ و گل لؤلؤ و مرجان نشود

واته: گهوه هری دهر و ونیکی پاک و بیگه رد پهیدا بکه، که بگونجی و شایسته بی بو به سهر دارژانو و دهرگرتنی بهر دهکات و به خششه کان (فیوضات) ی خوا، نه گهرنا هه موو بهردو قورپک نابنه گهوه هرو مرواری.

لیره شدا کو تایی به بهرهم و نه نجامگیری به کانی نه زموونی خو م دینم، له بواری تهزکیه ی نه فسو، گشت سه فهری بهره و خوا چووندا، به نومیدی نه وهی، خوینه ره بهرپزو خوشه ویسته کانم، لئی بههره مند بنو، دهرسو په ندی جوړاوجوړی لی وهر بگرنو، دووعایه کی خیریش بو بهنده ی خاوهن هه له و په له بکه ن.

(۱) رَوَاهُ أَحْمَدُ، بَرَقْم: (۸۹۹۶)، وَمُسْلِمٌ، بَرَقْم: (۶۷۵۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۰۲۹)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ جِبَّانٍ، بَرَقْم: (۳۲۴۸)، وَالدَّارِمِيُّ، بَرَقْم: (۱۶۷۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ رَوَاهُ أَحْمَدُ، بَرَقْم: (۱۳۹۹۵)، وَالبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۱۳)، وَمُسْلِمٌ، بَرَقْم: (۱۷۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۵۱۵) وَقَالَ: صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۶۶)، وَالدَّارِمِيُّ بَرَقْم: (۲۷۴۰)، وَغَيْرُهُمْ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

به‌شی هه‌شتم

دوا سه‌رنجم

له‌بارهی نه‌فسه‌وه

پاش یازده سالی رابردوو

تهومری یه کهم:

نفسی مروځ له بۆتهی سهختی و دژواریه کاندای تهزکیه

دهبی:

له سالی (۲۰۰۱) به ملاوه، چ له چوارچیوهی کارو پرژدهی نیسلا مییداو، چ له خودی خوځدا، تووشی کوځمه لیک گرفتاری و نیس و ژان و نارپه حه تی بووم، که هه تا راددهیه کی زور بوونه مایه راته کی نران و تۆزو خوځ لئ داته کی ترانی نه فسم، زیاتر بهر و خوا چوونم و لئ نیزیک بوونه وهیم، چونکه بیگومان مروځ له کاتی گرفتاری و دژواریه کاندای، زیاتر ههست به ناتاجی خوی دهکات بهر و خوا بهر و لای راده کات، وه فمرویه تی:

﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا﴾ ﴿٦٢﴾ النمل.

واته: یان ئایا کی وهلامی بابای ناچارو تیگیراو ده داته وهو، خراپه و نارپه حه تی لا ده بات و، ده تانکاته جینشینانی زهوی، ئایا هیچ په رستراو له گهڼ خوادا هه؟! به که میی په ند وهر گرن.

ههروه ها فمرویه تی: ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ...﴾ ﴿٥٠﴾ الذاریات.

واته: ده جا بهر و لای خوا رابکه ن...

که کوچی دواپی دایکم - خوا لیی خوشبی- و، به ناهه ق کوژرانی ماموستا (عبدالله) قه صری و، مروشه ک بارانکردنی باره گاکامان له لایه ن ته مریکاوه،^(۱) کوژران و برینداربوونی نیزیکه ی سه د (۱۰۰) کهس له بریامان و،

(۱) له: ۲۰۰۳/۳/۴ ز دا و له بازگهی تاسلووجه .

تەوهری دووهم:

زیندان (سجن) دەرڤه‌تیک زینینه بۆ ئیعتیکاف و به‌خۆداچوونه‌وه له خوا نی‌زیك بوونه‌وه:

به‌ئێ زیندانی گران و گیرانی مرۆڤ - به تایبەت ئەگەر به ناهەق و ستم بێ - هەل و دەرڤه‌تیک یە کجار گرن‌گ و بایه‌خدار - به مەرجێک باش به‌هره‌ له کات وەر‌بگیرێ - بۆ کارکردنی مرۆڤ له‌سەر‌خۆ ته‌زکیه‌کردنی، وه‌ک من له ئەزموونی بیست و دوو (۲۲) مانگی گیرانم له لایەن ئەمریکاوه بۆم دەر‌که‌وت، چون‌که وه‌ک له کتیبی: (ئەشکەنجەو زیندان) دا باس‌کراوه^(۱)، له ماوه‌ی ئەو بیست و دوو مان‌گه‌دا، که نی‌وه‌ی زیاتری به‌ر‌پۆژوو بووم، وی‌پرای ئازار و نار‌ه‌ه‌تی زۆری جه‌سته‌یی و دەر‌وونی، هه‌تا که‌ناری نی‌زیک‌ی مەر‌گ، خ‌وای به‌خشه‌رو به به‌زه‌یی، زۆر جو‌ره‌ که‌رده‌م و به‌خششی تایبه‌تی پێ‌دام، وه‌ک:

۱- دوو که‌رەت دابه‌زینی سه‌کینه‌ت (نزول السکینه)، که وه‌سف‌کردنی زه‌حمه‌ته‌و، له‌و‌یش نه‌بێ ئەو حاله‌ته‌م نه‌بینیوه.

۲- هه‌ست‌کردن به ئۆخ‌ژن و ئارامی.

۳- زی‌کرو قور‌ئان خو‌یندنی به‌رده‌وام، که زیاتر له سه‌دو چل (۱۴۰) جار قور‌ئانم خه‌تم کرد.

۴- نو‌وسینی مه‌وس‌وعه‌ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) که له‌چاپی دوو‌ه‌میدا دوا‌زده کتیبه، له چوار هه‌زار (۴۰۰۰) لاپه‌ره زیاتردا، تاکه سه‌ر‌چاوه‌یشم قور‌ئان بوو.

(۱) ئەو کتیبه‌ کۆی ئەو چاوپێ‌که‌وته‌ چەند ئال‌قه‌یه‌یه، که پاش گه‌ران‌ه‌وه‌م له زیندان به ماوه‌یه‌کی که‌م، کاک هاوژین عوم‌ه‌ر له‌باره‌ی زیندانی‌یکران‌مه‌وه له‌گه‌ڵی ئەنجام داوم، بۆ زمانه‌کانی عه‌ره‌یی و فارسی و ئینگلیزی‌یش وەر‌گیراوه‌و چاپ‌کراوه .

۵- وتوويزو مونا قەشەي زۆر لە گەل ھەر کام لە لێكۆلەر (حقوق) ئەمريكايي و بەريتانيە كانو، بەرپرس و سەرائي پرتي مي بە عسي دا.

٦- دهرس گوتن به ژماره يه ك له هاوډله زيندانيه كانم ... هتد.

۷- توڅکرډنه وډی خواپه رستیپه کانم به گشتیی، به تایبته نویژدکانی رۆژ و شهوم و،
قورئاڅویندنی زور تییان دا...

تهومري سېيهم:

خوږاگريي و نهلهخشان له بهرانبر قسهو قسهلوك و
بوختان و درؤو دهلهسهو پرؤوپاگهندهي كهسانى ناحهزو
كينه لهدل و خاوهن حهسهدهدا:

تهميش — بهپي تهومونى بهنده — هوكارىكي ديكه ي گهوره و كاريگهري صالح
بوون و بهره و خواچوون و نهفس تهزكيه بوونه، چونكه هم پيش زيندانىي كرانمو، هم
پاش گهړانهوهشم له زيندان، چ لهلايهن كهسانىكي ناحهز بهئيسلام و تهوژمى ئيسلامىي و،
چ كهسانىكي زړه مسولمان و فهريكه مسولمانى دل پر گري و گول و بوغزاوييهوه و،
هه تا ئيستاش (۲۰۱۲/۲/۱۷)، بهردهوام له ژمارهيهك كهنالى راگهياندى جوړاو
جوړى وابستهو دابهستهو دهست له پشت دراو زار چهوركراو، يان ئيخفالكراوو
به سههو براوهوه، چندان جوړه تومت و بوختان و ناو ناتوره قسهو تهعبيري
ناشيرين و بي نهزاكتم پيگوتراوه و ئاراسته كراوه، بهلام له خوا بهزياد بي،
مه گهر بهدهگمهن و زوريش به كورتىي، نه گهرنا وهلامى هيچيانم
نه داووتهوه و، نه وهى دهعواشمان لهسهر تومار كردهي، لييمان بردهوتهوه، چونكه
قسهكانيان زياتر درؤو دهلهسهو بوختان و شتى ههلبهستراو بوون! ناشكراشه،
كه قسه پيگوتران و بوختان بو ههلبهستراو و ئازارى روحيي دران، بههوي
قسهي ناشيرين و بي نهزاكتم پيگوترانهوه، لهلايهن ناحهزانى داخ لهدل و دل
پر گري و گولوهوه، سونته و عادهتى پيغهمبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و
شوينكهوتوه و رهسه نهكانيان بووه، خوا به كهړمى بي سنوورى خو ي له ريزى
تهواندا حيسابمان بو بكتات، وهك خوا فهرموويهتى:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾﴾ الحجر.

واته: بیگومان له پیش توشدا پیغه مبه رانیکیمان بۆ گهله پیشووه کان ناردوون و، هیچ پیغه مبه ریکیان بۆ نه هاتوه، که گالتیه یان پی نه کردبی.

* ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْنِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾﴾ الحجر.

واته: بیگومان ئیمه گالتیه پیکه رانت له کۆل ده کهینه وه، نه وانه ی له گهله خوادا په رستراوی دیکه ده په رستن، له مه وودوا ده زانن و، ئیمه ده زانین، که به وه ی ده یلین سینه ت ته نگ ده بی، ده جا به ستایش کردنه وه، په روه ردگارت به پاک بگره وه له کرپووش به ران به و، هه تا مه رگت بۆ دئ، هه ر په روه ردگارت به رسته.

* ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾﴾ طه.

واته: ده جا خۆراگر به له سه ر نه وه ی ده یلین و به ستایش کردنه وه په روه ردگارت به پاک بگره، پیش خۆره له لاتن و پاش نا و ابو نیشی و، له کاته کانی شه وگارو نه ملاولای رۆژگاردا، به لکو - به هوی پاداشت درانه وه ته وه رازی بی -.

* ﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأِنُنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾﴾ الأنبياء.

واته: به لکو گو تیان: خه ونی تیکه له و پیکه لن، به لکو هه لیه به ستوه، به لکو نه و شاعیره ..

* ﴿كَذَٰلِكَ مَا آتَىٰ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ جَاحِقٌ ﴿٥٢﴾ أَتَوَصَّوْنَ بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾﴾ الذاریات.

واته: ټاوا بهو شیوډیه نهوانی پیښووش هیچ ږهوانه کراویکیان بو نه هاتوه، مه گهر گوتوویانه: جادوو گهره، یان شیته، ټجا ټایا یه کدییان بهو قسه یه ږاسپاردوه؟ به لکو کومه لیکي یاخین.

شایانی باسیشه به بی خو بو خوا ساغو یه کلاکردنه وه، پشت به خوا به ستن (توکل) و، زیکرو طاعه تی به رده وام، هه لېږاردنی دواړوژ به سهر دنیا داو، ټیانی دنیا به که مگرتن (زهد)، مروژ ناتوانی له به رانه ر درو دله سهو بوختان و پړوپاگه نده ی ناحه زاندا، نه له خشاو شلوئ نه بوو بی، ههر بویشه خوی کار به جی به رده وام به پیغه مبهری خاتم موحه مه د (صلی الله علیه وسلم) د هه رموی، که له یادی خوا، طاعه ت و چاکه کاری و دنیا به که مگرتن و دواړوژ هه لېږاردن، زیاد بکات، بو وینه فهرموویه تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ (۲۳) فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءِثْمًا أَوْ كَفُورًا ﴿۲۴﴾ وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۲۵﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿۲۶﴾ الإنسان.

واته: ټیمه به دابه زانندن قورټانمان دابه زاندو ته سهر تو، ده جا بو حوکمی په روه ردگارت خوږاگر بهو، فهرمان بهری هیچ گونا هباریکي سپله یان مه کهو، به یانیان و ټیواران ناوی په روه ردگارت باس بکهو، له شهو گاردا سه جده بو خوا به روه، له ماوډیه کی دریژی شهو گاردا به پاکي بگره.

ناشکراشه، که زیاد کردن له ټیخلاص و پشت به خوا به ستن و زیکری خوا، طاعه ت و چاکه و دنیا به که مگرتن و ږوژی دواپی هه لېږاردن، ده بیته مایه ی ته زکیه بوونی نه فسو و زیده بوونی ته قوا.

تهومری چوارهم:

دَلَسُوْر بُوون بُوْ خەلک و به تهنگه وه بوونیان و، به زهیه و
پهروش بُو نواندنیان:

تهمیش یه کیکه له هۆکاره کاریگهرو گهوره کانی تهزکیه بوونی نه فسو،
سه ره فجامو صالح بوون و به ره و خواچوون، دیار هه بۆیهش، که پیغه مبه رانی
پایه به رزی خوا (صلی الله علیه وسلم)، دَلَسُوْزی و راستو ساغیی خۆیانیان بُو
گه له کانیان خستۆته پروو، بُو نمونه:

(نوح) سه لامی خوای لیبّ به گه له کهی ده فهرموئ: ﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لِّ رَّبِّ
وَأَنْصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٦٢﴾ الأعراف، ههروه ها (هود) به گه لی
خۆی (عاد) ده فهرموئ: ﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لِّ رَّبِّ وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ ﴿٦٨﴾ الأعراف.

ههروه ها هه بۆیهش پیغه مبه ری کۆتایی (صلی الله علیه وسلم) هه موو دینداریی
(تدئین) ی له دَلَسُوْزی و راستو ساغیی دا کورت هه له یئاوه، وه
فه رموویه تی: {الدين: النصيحة، قلنا لمن؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة
المسلمين وعامتهم} متفق علیه عن تمیم الداری^(۱).

واته: دینداریی دَلَسُوْزییه، گوتمان بُو کی؟ فه رموئ: بُو خواو،
کتیبه که ی و، پیغه مبه ره که ی و، پیشه واو به رپرسانی مسوئمانان و، تی کپرای
مسوئمانان.

(۱) صحیح البخاری: ۷۲۰۴، بلفظ: (... والنصح لكل مسلم)، و: صحیح مسلم: (۹۵).

خۆشویستیان، خەم و مشوور لیخواردنیان، دلخۆش بوون بە خێرو
خۆشییانو، دلته‌نگ بوون بە نارە‌حه‌تی و زیانیان، بانگه‌وازکردنیان بۆ
چاکه‌و، له‌گه‌ڵدا ئە‌نجامدانی ئە‌رکی فەرمان به‌ شته‌ په‌سنده‌کان و پێ‌گیری
له‌ شته‌ ناپه‌سنده‌کان، به‌رگری لی‌کردنیان و پشت‌گرتنیان له‌سه‌ر هه‌ق،
ده‌ست‌گرتن و رێ‌لی‌گرتنیان له‌ سته‌م و ناشه‌رعیی،...هتد.

تهوهری پيښه:

نيزيکي و ټيکه لیکي کردن له گهل خه لکي ساده و هه ژارو
 نه دارداو، هه سترکردن به ټيش و ژانه کانيان و، خو دوورگرتن
 له سته مکارو خو به زلگران، مه گهر بو نه نجامداني نه رکيکي
 شهريعي و به گویره پيوست و به ورياييه وه :

ته ميس کاريگه ريه کي گه وره هيه له ته زکيه بووني نه فسد، هه
 بويهش خوي به رزو مه زن له چنه شوينکي قورنندا، فه رمان به
 پيغه مبهري خاتمه موحه ممد (صلي الله عليه وسلم) ده کات، که له گهل
 خواپه رستاني ساده و که مده ستو نه داردا هاو ده م پيتو، خوي له زله زلاني
 تاره زوو په رستو له خوا بي خه بهر دوربگري، بو وينه:

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ
 عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
 أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ ﴿٢٨﴾ الكهف.

واته: خو ت مهرزم بکهو بمينه وه له گهل ته وانه دا، که به يانيان و ټيواران
 له په روه ردگاريان دپارينه وهو (ديداري) پروي (يان په زامه ندي) ويان ده وي
 و، چاوتيان له سهر هه لمه نگي وه (چاويان لي لامه ده) به مه به ستي
 ويستني جواني ژياني دنيو، به قسه کسي که سي که مه که، که دليمان
 له يادي خومان يي تاگا کرده و، که ووتو ته شوين تاره زووي خوي و، کاري
 له کار ترازو وه بوي دهرچوه !

هيچ گومانيشي ټيدانيه، که هاو ده و هاو رازو نيزيکاني مروت،
 کاريگه ري نه ريني، يان نه ريني له سهر داده نينو، که م و زور پييان
 کارتیکراو (متأثر) ده بي، هه بويهش گوتراوه:

لَا تَسْلُ عَنْ الْمَرْءِ وَسَلَّ عَنْ قَرِينِهِ

فَكُلُّ قَرِينٍ بِالْمُقَارَنِ يَقْتَدِي

هه‌ل‌به‌ته بابای مسولمانیش هه‌میش‌ه هه‌ل‌و‌یستی به‌گو‌یره‌ی هه‌ست و نه‌ستی ده‌بی‌و، دوا‌ی نه‌وه‌ی هه‌ست به‌ نی‌ش و ژان و نا‌ره‌حه‌تی‌و گرفتاری‌ه‌کانی تو‌ی‌ژی ساده و هه‌ژارو گرفتار ده‌کات، نه‌وه‌سته له هه‌ل‌و‌یستی به‌رگریکارانه و له‌سه‌رکه‌ره‌وانه‌دا، به‌رجه‌سته ده‌کات و، هه‌ول‌ده‌دات نه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ی سته‌م و بی‌دای‌ی و نه‌هامه‌تی‌ی به‌ره‌ی چه‌وساوانی لی‌وه‌دی، وشک و چۆره‌پر بکات، ئنجا هه‌ر مه‌سه‌ره‌فی‌کی تی‌چوب‌بی‌و، به‌ هه‌ر نرخی‌ک بو‌ی ته‌وا و بو‌بی‌!

که دیار: نه‌مه‌ش خوا‌زیاری به‌گژدا‌چو‌نه‌وه‌ی سته‌می سته‌م‌کاران و خراپه‌ی خراپه‌کارانه، هه‌ر بو‌یه‌ش خوا نه‌فرینی له سته‌م‌کاران کرده‌: ﴿... أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ۱۸ هود، هه‌روا رای‌گه‌ی‌اندوه له خراپه‌کارانی خو‌شنا‌و‌ین و ده‌یان‌بو‌غ‌زین‌ی: ﴿... وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ ۷۷ القصص، هه‌روه‌ها خوا‌ی داد‌گه‌رو کاربه‌جی رای‌گه‌ی‌اندوه، که هه‌میش‌ه خراپه‌کاری - به‌ مانای فراوانی، که گه‌نده‌لی‌ی یه‌کی‌که له موفرده‌کانی - له نه‌نجامی سته‌م و یا‌خی‌بو‌ونی حوکم‌رانانی سته‌م‌کاره‌وه په‌یدا ده‌بی‌، وه‌ک فه‌رم‌وو‌یه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ ۶ اِرم ذات‌ال‌عماد ﴿۷﴾ اَلَّذِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْاِلْدَادِ ﴿۸﴾ وَتُمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿۹﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ﴿۱۰﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْاِلْدَادِ ﴿۱۱﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿۱۲﴾ الفجر.

واته: ئایا نه‌تدی په‌روه‌رد‌گارت چۆنی به‌ (گه‌لی) عاد کرد! ئیره‌می خاوه‌نی پایه و کۆله‌که‌کان. که وینه‌ی وان له ولا‌تان‌دا دروست نه‌کرا‌بو، هه‌روه‌ها (چی به‌ گه‌لی) شه‌موود (کرد)، نه‌وانه‌ی چیا و به‌ردیان له دۆل و

تهومری شه شهم:

خو راز اندنوه به خهسلهتی بهرزی لیبوردهیی و سینگ
فراوانیی (سهاده) و، خو دوورگرتن له کینه و جوغزو
غهرمز، ته نانهت بهرانبهر به دوژمن و ناحه زانیش :

سه ماحهت و دلگه ورهیی و چاوپویشیی و لیبورتن کردنه پیشه ش،
هوکارو فاکته ریکی دیکه ی کاریگری بواری ته زکیه بوون و صالح بوون و
به ره و خوا چوونه.

ههر بویه ش خوی میهره بان له چهندان شوینی قورئاندا، فهرمان به
پیغه مبهری کوژایی خو میوه ممد (صلی الله علیه وسلم) دهکات، که
سه ماحهت و چاوپویشیی و دلگه ورهیی بکاته پیشه، بهرانبهر به
نه زانی و نه فامیی دوژمن و ناحه زانی، بو نمونه:

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ
الْصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ (۸۵) الحجر.

واته: ناسمانه کان و زهوی نه وهی نیوانیانمان بهس به هق دروستکردون
و، بیگومان کات (ی تیدا کوژایی هاتنی دنیا) ههر دی، دهجا به
شیوه کی جوان چاوپویشیان لی بکه.

﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ (۱۰) المزمّل.

واته: له بهرانبهر نه وهدا، که دهیلین، خوړاگر بهو، به شیوه کی
جوان وازیان لی بیته (واته: جوابیان مه دهوه).

﴿... وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۲) المائدة.

واته: تُو بهر د هوم ناگاداري ناپاكييان د هې، مه گهر كه ميكيان، ده جا لييان بېوړه و چاوپوښييان ليكه، بېگومان خوا چا كه كاراني خوښويږن.

هه لېه ته خوړازانده وهش بهم خه سلته بهرزو په سنده ي سه ماحه ت و ليې بورد ه ي و دلگه وړه يه، شتيكي ناسان نيهو به سه بريكو دوو فووان نايه ته دي و، زه همت و ماندوو بوون و پشوو دريژي و كار له سه رخو كړدني ده و، به لام به راستيي بهر ه م و بهر كه تيكي گه وړه و فراواني شي هيه، له پاك و چاك بوون و گه شه كړدني نه فسا، به لگه شمان له و باره وه ته و هيه، كه خواي ميهره باني به خشنده ي ليې بورد ه تبارك و تعالى له سووړه تي (النور) له سياقي ته و نايه تانه دا، كه باسي رووداوي دلته زيني بوختان (افك) ده كن، له نايه ته كاني ژماره (۲۱، ۲۲) دا مه سه له ي ته زكيه بوون و ليې بورد ه ي پي كه وه باس ده كات و په يوه ستيان ده كات:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۲۱) وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۲۲) النور.

واته: ته ي ته وانه ي تيمانتان هيناوه! شويږن هه نگاوه كاني شهيتان مه كهون و، هر كه سيك شويږني هه نگاوه كاني شهيتان بكه وې، ته وه بېگومان ته و ته نيا فرمان به قسه ي دزيو كړداري خراب ده كات و، ته گهر

به خشش و به زهیی خوا نه بووایه له سهرتان، هرگیز هیچ کامیکتان پاک و چاک (تزکیه) نه ده بوون. به لّام خوا هرکه سیکی بوئ چاک و پاکي ده کات و، خوا بیسه ری زانایه.

با خاوهن به خشش و ده لّامه مندانتان سویند نه خوئن که هاوکاری خیزمان و نه داران و کوچکه رانی پئی خوا بکن و، با ببوون و چاوپویشی بکن (له هه لّامو که موکووپی هاوکاری کراوه کان) نایا هه ز ناکه، که خواش لیّتان ببووی (له نه نجامی لیّبوردهیی و چاوپویشیتاندا)؟!

وهک ده بینن خوی بهرزو بی هاوتا، دوی تهوی شوینکه وتنی هه نگاهه کانی شهیتان له ئیمانداران قه دهغه ده کات... نجا راپیده گه یه نی، که به بی به خشش و به زهیی خوا، هیچکس ته زکیه نابی، به لّام خوا هر که سیکی بوئ ته زکیه ده کات، نجا دوی تهوه به شیوهیه کی ناراسته وخو به ته بووبه کری صیددیق (خوا لیّی پازی بی) راپیده گه یه نی، که مادام خوا پیډاوو هه بووبه، با سویند نه خوات، که هاوکاری خیزمانی نه دارو کوچکه ری نه کات، که مه به ست پیی - وهک تیکر پای تویره ره وانی قورن گوتوویانه - (مسطح بن أثاثه) یه، که خزمی ته بووبه کر بووه، یه کیّک بووه له به شدار بووانی بوختان کردن به دایکمان عایشه خوا له خوئی و بابی و دایکی پازی بی، که ته بووبه کر (خوا لیّی پازی بی)، پاش به شداری کردن له بوختانه که ی عایشه دا، هاوکارییه کی ماددی، که دهی کرد، لیّبپی، به لّام دوی هاتنی ته م نایه ته، له قسه که ی خوئی - که هاوکاری نه کات - ژیان بووه و گه راپیه وه سهر هاوکاری کردنه که ی^(۱)!

له م نایه تانهش به پرونی ده فامریته وه که:

شوینی شهیتان که وتن، پیچه وانه ی ئیمان و ته زکیه ی نه فسه، ههروه ها سه ماحهت و لیّبوردهیی و دلگه وردهیی و چاکه کاری، مایه ی ته زکیه ی

(۱) پروانه: المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر، ص: (۹۳)، وصحیح البخاری: (۳۸۵۳).

نهفسه، چونکه خوای کاربه جی لیبوردن و چاوپوشی خوی کردوته بهرهمی چاکه کاری و چاوپوشی و لیبوردهی، تهبو به کر (خوا لی پازی بی)، بهران بهر به (مسطح) خوا لی خوشبی، دیاره خواش له کهسیک دهبوری، که خاوهنی نهفسیکی پاک و چاک بی !

دیاره، که دهشلیین: (... تهنات بهران بهر به دوژمن و ناحه زانیش) نابی هیچکس نهودی لی بفامیتهوه، که له گهل دوستایه تی گرتن و دوژمنایه تی کردن بو خوا (الموالة والمعاداة في الله) دا، تیک دهگیری !

چونکه پیوسته رق و بوغزمان بهران بهر به کوفرو کردارو هلوستی خراب و زیانبه خشی کافران بی، نهک بهران بهر به خودی خویان، وهک مرؤف، هروه ها نهک بهران بهر به خسلهت و کردهودی چاک و پهسندیان، چونکه:

یهک: (لوط) پیغمبهه علیه الصلاة والسلام به گله خراپه کهی دهفرموی: ﴿قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ﴾ الشعراء. واته: من رقم له کردهوه که تانه، یانی: خودی خوتان وهک مرؤف ناتان بوغزینم، بهلکو ته نیا کردهوه خراپه که تان - که نیربازی بوو - دهبوغزینم.

دوو: کاتیک پایویکی ناوداری کافر به ناوی (أشج بن عبد القیس) هاته خزمهت پیغمبهه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، که جاری مسولمان نه بوو بوو، پیی فرموو: ﴿إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالْأَنَاةُ﴾، رواه مسلم^(۱)، واته: بیگومان تو دوو ناکارت تیدان، که خوا خوشیده وین: هییدی و مهنیدی و له سه رخوی، دیاره (حلم) پیچه وانهی زوو توور په بوون و (سرعة الغضب) و، (أناة) یش پیچه وانهی په له کردن (عجلة) ه.

به‌لئ، خویننه‌ری به‌پړزو خوشه‌ویست !

ئوه‌ی له شه‌ش خالئ رابردوودا گوترا، کوی ئه‌و تیښینی و سه‌رنجانهم بوون، که له یازده سالی رابردوودا، له‌باره‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فسه‌وه - وپرای ئه‌وه‌ی له به‌شه‌کانی دیکه‌ی کتیبه‌که‌دا باسکراوه - بوم دروست بوونو، به پیوستم زانی به کورتیی و گوشراویی بیانخه‌مه‌روو، دیار به‌به‌تی ته‌زکیه‌ی نه‌فسیش ده‌ریاه‌کی بی بنه‌و کوټایی نایه‌تو، بیجگه‌ له خاوه‌نو به‌دیپنه‌ری نه‌فسیش تبارک و تعالی، هیچکس ده‌رکی رازو نه‌پینییه زور و زه‌نده‌کانی نه‌فس ناکاتو، په‌ی به‌ه‌موو حالو باره‌کانی نابات.

ته‌لمانیا - به‌رلین

نیواره‌ی رۆژی جومعه

۲۵ ربيع الأول ۱۴۳۳ هـ

۱۷ شوباتی ۲۰۱۲ ز

The banner is divided into several sections:

- Top Left:** Facebook icon and text "مکتبه‌ی اعلی‌ بابیر".
- Top Right:** Facebook icon and text "علی بابیر AliBapir".
- Middle Left:** YouTube icon and text "مکتبه‌ی اعلی‌ بابیر".
- Middle Right:** YouTube icon and text "علی بابیر AliBapir".
- Center:** A portrait of a man in a turban, with text above it: "له زوره‌ کوماله‌ به‌په‌کال له‌کەلتان" and "نخس مکتبم عذر مواقع التواصل الاجتماعي".
- Bottom Left:** AliBapir logo, Google Play and App Store icons, and two QR codes.
- Bottom Right:** AliBapir logo, WhatsApp, Telegram, and Messenger icons, and three QR codes.
- Bottom Center:** Text "پاښتوندي مکتبه‌ی ماموستا اعلی‌ بابیر".

دوا قسم

۱/ وشه‌ی (تزکیه) له به کاره‌ی نانی قورپان و سوننه‌تدا، چه‌مک و واتایه‌کی زۆر فراوانتره، له چه‌مک و واتای به کاره‌ی نانی عورفی و باو و زاراو‌هی (اصطلاحی)، چونکه له به کاره‌ی نانی قورپان و سوننه‌ت دا، پاکبونه‌وه‌ی ئینسان له هه‌موو خراپه‌یه‌ک و، پازاندنه‌وه‌ی به هه‌موو چاکه‌یه‌ک ده‌گریته‌وه، به‌بێ سنووردارکردن (تحدید) به لایه‌ن و باری پروو‌حیی و مه‌عنه‌ویه‌وه:

أ- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) ﴿الأعلى﴾.

ب- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ (۹) ﴿الشمس﴾.

ج- ﴿...وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ﴾ (۱۸) ﴿فاطر﴾.

به‌ر له هه‌ر شتی‌ک، پاکبونه‌وه له کوفرو شیرک و، پازاندنه‌وه به ئیمان و خوا به‌یه‌ک‌گرتن ده‌گریته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش خوای کاربه‌جی سه‌رفرازی پ‌ه‌ها (الفلاح المطلق) ی کردۆته به‌هه‌م و ته‌نجامی، که بی‌گومان سه‌رفرازی و به‌خته‌وه‌ری پ‌ه‌ها، به‌س شایسته‌ی پاکیی و چاکیی پ‌ه‌هایه، که مانای به‌رفراوانی وشه‌ی (تزکیه)یه، نه‌ک پاکیی و چاکیی مه‌عنه‌ویی و ته‌خلاقیی، که ماناو چه‌مکی سنووردار (محدود) و زاراو‌یه‌تی!

۲/ باب‌ه‌ت (موضوع) ته‌زکیه‌ی نه‌فس، به هه‌ردووک چه‌مک و واتا قورپانی و زاراو‌یه‌یه‌کی، به‌سه‌ره‌تایه‌که سه‌ره‌تا (بداية)ی هه‌یه، به‌لام کۆتایی (نهاية) نا! که‌واته وامه‌زانه به‌م کتیبه له چاپی پینجه‌میدا، که زۆری لی زیادکراوه گۆرانکارییه‌کی ریشه‌یی تیدا کراوه، قسه‌و باسمان له‌مه‌ر ته‌زکیه‌وه ته‌واو بووه،

نه خیر، ته و او نه بو و، ته و اویش نابی، به لām ته و نه دندهش بزانه هم کتیبه شیلو پوخته می موتالو لیکولینه و نه کانم و داواین تیبینی و سه ره نجامه کانم، دهرس و په ندو به ره مه کانی نه زمونی تایه تی خویشمه!

۳/ تی کرای پسپوړو شاره زایانی بواری ته زکیه و عیرفان و ته صه ووف، له سه ره نه و یه کده ننگن، که هم زانیاری و شاره زایی و ته زکیه و ته صه ووفه، هر چه نده ده گونجی له کتیباندا بخوینریته و، له کوړو مه جلیساندا گوی له باس و خواسه کانی بگیری، به لām مه حاله به کرده و و ره تارو جیبه جی کردن (تطبیق) نه بی، و ده پیو یست فام بکری و و بگیری!! هر بویه ش پرسته ی: (مَنْ ذَاقَ عَرَفَ)، نه و ده چی ژتی ده زانی، به سه رزاری هر پسپوړو چا و ساغی کی نه و مه دانه و ده یه. که واته:

توش و امه زانه، که به خویندنه و ده ی هم کتیبه، که دهر باره ی ته زکیه نو سرا و، ته زکیه ده بی!! نه خیر نه خیر، به لکو ده بی هه ول بده ی زانینه که ت بگوری بو توانین و، حالی بوونه که ت له خوتا بکه یه حال، نه و جار شتیک به شتیک ده که ی و، خوا پشتیوان بی به نامانج ده گه ی.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

میژووی دواپیدا چوونه و بو چاپی پینجه م:

۳ جمادی الثانیة ۱۴۳۳ ک

۲۰۱۲/۴/۲۴

هه ولیر

بهشی نۆیه

یه کبوی
(وحدة الوجود)

خویندەری سەنگین!

لەم بەشی نوێەمەدا باسی بیروکە (فکرة) یەکی یە کجار هەستیار دەکەین، کە بەرای بەندە هۆکاریکی کاریگەری بەلارێداچوون و سەرگەردان بوونی خەلکیکی زۆری بواری تەصەووف و پێبازەکانی، ئەو بیروکەیه، کە بریتیه لە: (یە کبویی - وحدة الوجود).

هەرچەندە ژمارەیه ک لە زانایانیش ویستوویانە لەپێی تەئویلکردن و پینەو پەرۆه، بەرگریی لەو بیروکەیه و هەلگرانی و تەبەننیکەرانی بکەن، یان خۆیان و خەلکی بەو تۆمەتبار بکەن. کە گوايه عەقلیان توانای وەخۆگرتن (استیعاب) ئەو بیروکەیهی نییه، ئەگەرنا لە ئەسڵ دا بیروکە کە هیچ عەیبی نییه!
بەلام لەپراستییدا هەر بەرگرییه ک لەو بیروکەیه بکری، کە پراست پیچەوانەو دژی عەقل و زگماک و وەحییە، شتێکی بێ جێیه و خاوەنە کە ی پێی لە کەدار بوە و دەبێ.

ئنجای خوا یاربێ، ئیمە لە حەوت تەوهردا باسی ئەو بیروکەیه دەکەین:

۱. پیناسە ی ئەو بیروکەیه.
۲. هەلگرانی ئەو بیروکەیه.
۳. مەترسیی ئەو بیروکەیه و دەرھاویشته خراپەکانی.
۴. هەلوەشاندنەوی بیروکە یە کبویی.
۵. (ابن عربی) و لافلیدانی زل زلی بێ بەلگە.
۶. پوختە قسان لەبارە ی بیروکە ی (یە کبویی - وحدة الوجود) هە.
۷. رای بەندە لەبارە ی بیروکە ی یە کبوییە.

تهوهری یه کهم:

پیناسه یه کبویی (وحدة الوجود):

بیرو که یه کبویی (وحدة الوجود) جه وههرو کاکله که یه تهوهری که بوون (وجود) به به دیهینهرو به دیهینراو (خالق و مخلوق) هوه، یه کهو، له یه ک جیانین و، وشه ی (الحلول: چوونه تی) و (الاتحاد: یه کگرتن) هه لهن بو خوی به دیهینهرو گهردوونی به دیهینراو (الکون المخلوق) به کارین، ههروهه یه بیرو که یه ناوبراو پیی وایه: که گهردوون (الکون) یش، وه ک خوا له میژینهو بی سهره تایه!

یه کهم: با سهرتا لهویارهوه سهرنجی چهند قسه یه کی (ابن عربی) بدهین، که به داهیینهری دیارو باوی تهو بیرو که یه له نیو موسولماناندا داده نری:

۱. له سهرتای کتیبه ناوداره که ی (الفتوحات المکیة) دا گوتوویه تی^(۱):

(...وَأَنَّ حِجَابَ الْعِزَّةِ دُونَ سُبْحَاتِهِ مُسَدَّلٌ. وَبَابُ الْوُقُوفِ عَلَى مَعْرِفَةِ ذَاتِهِ مُقْفَلٌ، إِنْ خَاطَبَ عَبْدَهُ، فَهُوَ الْمُسْمِعُ السَّمِيعُ. وَإِنْ فَعَلَ مَا أَمَرَ بِفِعْلِهِ، فَهُوَ الْمُطَاعُ الْمُطِيعُ، وَلَمَّا حَيَّرْتَنِي هَذِهِ الْحَقِيقَةُ، أُنْشَدْتَ عَلَيَّ حُكْمَ الطَّرِيقَةِ لِلْخَلِيقَةِ:

الرَّبُّ حَقٌّ وَالْعَبْدُ حَقٌّ أَلَيْتَ شِعْرِي مَنْ أُمَكِّلُ؟

إِنْ قُلْتَ: عَبْدٌ، فَذَاكَ مَيِّتٌ أَوْ قُلْتَ: رَبُّ أَلَيْتَ يُكَلِّفُ؟

واته: ههروهه یه پهرده ی عیززهت به سهر پرشنکه کانی (پرووی) دادراون و، ده رگای په بېردن به ناسینی خودی داخراوه، ته گهر بنده که ی بدوینی، بو خویه تی پیبیسهره بیسهر، ته گهر تهووش بکات که فهرمانی پیگردوه، بهس خویه تی فهرمانبه ری بو کراوو فهرمانبه ر!

^(۱) الفتوحات المکیة فی معرفة الأسرار المالکیة والملکیة. ج ۱ ص ۳۵ ط ۱۹۹۸، دار إحياء التراث العربي.

ئنجاکا کاتیک ئەم پراستییه سەراسیمە ی کردم، بە پێی حوکمی پێباز بۆ خەلکی گوتە:

پەرۆردگار هەقە و بەندەش هەقە بریا زانیام کێ ئەرکدارە؟
ئەگەر بێی: بەندەیه، ئەو مردوویه، یان بێی: پەرۆردگارە، ئنجاکا چۆن ئەو ئەرکدار دەکری!

۲- دیسان هەر لەبارە یە کبونی بە دیهینەرو بە دیهینراوه، گوتوویهتی:
(سبحان من خلق الأشياء وهو عینها).^(۱)

واتە: پاکیی بۆ ئەو کەسە ی شتەکانی هیناونه دی و، خۆشی خودی ئەوانە.
۳- هەرۆهە گوتوویهتی:

(فما من موجودٍ إلا الله، ولا يعرف الله إلا الله، ومن هذه الحقيقة قال من قال: أنا الله، وحقت أني عين من هيته).^(۲)

واتە: جگە لە خوا هیچ هەبوونیکی نییه، بەس خوا خوا دەناسی و، لەم پراستییهوه، ئەو کەسە ی گوتوویهتی: من خوام، منیش ساغم کردۆتەوه کە خودی ئەو کەسەم کە خۆشموستوه!

۴- هەرۆهە لەبارە یی سەرەتابوونی گەردوونەوه "گوتوویهتی:
(قَعْدَمُ الْعَالَمِ لَمْ يَكُنْ فِي وَقْتٍ، لَكِنْ الْوَهْمُ يَتَخِيلُ أَنَّ بَيْنَ وَجُودِ الْحَقِّ وَوُجُودِ الْخَلْقِ امْتِدَاداً).^(۳)

واتە: هیچ کات نەبووه گەردوون نەبی، بەلام وەهم پێی وایە لە نێوان بوونی هەق(خوا) و بوونی دروستکراودا، بۆشاییە ک هەبووه.

(۱) الفتوحات المكية. ج ۳ ص ۵۱۳.

(۲) التصوف ص ۱۷۲، له: (الروحية عند محي الدين بن عربي) ص ۲۴، دكتور علي عبدالجليل راضي.

(۳) إنشاء الدوائر، ص ۱۷ (الروحية عند محي الدين بن عربي) د. علي عبدالجليل راضي. ص ۲۸ ط ۱۹۷۵ م/مكتبة النهضة المصرية.

دووهه: ههروههها با سهرنجى چهند قسهيه كى (العلامة عبدالعلي بحر العلوم اللكنوي) يش بدهين كه له سالى (١٢٢٥ك) دا مردوهو، به ږوونكه رهوهى بيردوزهى (ابن عربي) له بارهى (يه كبويى) يهوه دادهنرى:

(جميع ما سوى الله تعالى، عالم الشؤون والتعينات، وجميع الشؤون والتعينات مظاهره، هو ظاهر فيها وسار، وليس هذا السريان هو ما يقول به أصحاب (الخلول) أو يعتقده أهل (الإتحاد)، بل إنَّ هذا السريان كَسَرِيان عدد الواحد في الأعداد، وجميع الأعداد ليست إلا واحداث، فلا يظهر في العالم إلا عين واحدة أو ذات واحدة، وهي التي ظهرت من ذات الله القدوس، فَتَجَلَّى ذات الله تعالى في هذه الكثرة، فالله هو الأول والآخر والظاهر والباطن، تعالى عن الشركاء والأنداد)^(١).

واته: هه موو شتيك جگه له خواى بهرز، جيهانى كاره كان و دياربيكراوه كانه، تيكراي كاره كان و دياربيكراوه كان ږواله تي وين (دروه شينه رهوه كاني خوان)، نهو تياندا دهر كه وتوو و ږويشتويه، به لام نهو پيدا بلاو بونه وهيه نهو نيه كه خاوه ناني هاته نيو (الخلول) دهليين، يان خاوه ناني يه كگرتن (اتحاد) ږرويان پييه تي، به لكو وهك پيدا بلاو بونه وهى ژماره يه كه، به ژماراندا و، تيكراي ژماره كانش بهس يه كه كان.

بويه له دنيا د تنيا چاويك يان خوديک دهر كه وتوه، كه بريتيه له وهى له خودى پاكي خوا دا دهر كه وتوه، ئيدي خودى خواى بهرز، لهو زوراندها ددروهو شيتوه، ئنجا خوا يه كه مين و دوامين و، ناشكراو پنهانه، بهرزه له وهى هاويه شي هه بن، يان وينه و هاوتاي هه بن.

هه لبه ته نهو كه سهى دواتر له هه موو كهس زياتر بوو به ئالا هه لگري بيرؤ كهى: يه كبويى (وحدة الوجود) بريتي بوو له: (محي الدين بن عربي ٥٦٠ - ٦٣٨ هـ) به تاييه تي له هه ردوو كتيبي: (الفتوحات المكية) و (فصوص الحكم) ي دا.

^(١) وحدة الوجود، ص ٢٩، عن [رجال الفكر والدعوة في الإسلام] ج ٣ ص ٢٦٧، السيد أبي الحسن علي الحسيني الندوي.

سینهم: یه کی دیکه له زانایان به مجوره پیناسه ی (یه کبویي) ده کات:

﴿ وحدة الوجود عقيدة إحادية هندية كما قال بها فلاسفة اليونان، وتبعهم عليها بعض المذاهب الفلسفية المعاصرة وغلاة الصوفية، تقوم هذه المقولة على الوحدة الذاتية لجميع الأشياء، مع تعدد صورها في الظاهر، فالعالم بما فيه إنما هو التجلي الإلهي الدائم الذي كان ولا يزال، فالموجود واحدٌ وهو الله واجب الوجود الأزلي، عين (المخلوقات) فكل شيء هو الله، واختلاف الموجودات هو اختلاف في الصور والصفات مع توحد في الذات... ﴾^(١)

واته: یه کبویي برپایه کی ئیلحادی هیندییه، وهک هندیک له فیهله سووفه دیرینه کانی یونان ته به نیان کړدوه، هندیک فلهسه فیه هاوچه رخ و صوفیه تیپه رینه ره کان شوینیان که وتوون، نهو بیروکه یه دهلی: هه موو شته کان یه ک خودن، هه رچهنده وینه رواله تییه کانیان جیان، جیهان هه مووی و هه رچی تیپدایه، درهوشانه وهی به ردهوام و نه پساوهی خوایه، بوون (وجود) یه که، که خوی بوون پیوستی بی سه رتایه، خودی دروستکراوه کانه، هه موو شتی که خوایه و جیاوازی دروستکراوه کان، ته نیا له جیاوازی دیمه و سیفته ته کان دایه، وپرای یه کبون له خود دا.

^(١) الموسوعة الميسرة في الأديان والمذاهب والأحزاب المعاصرة، د. مانع بن عبدالله الجهنني، ج ٢ ص

تهوهری دووهه:

هه لگراڼی تهو بیرۆکهیه:

هه ره له زووهوه هه نډیک له ته هلی ته سه ووف - که رهنگه له حاله تی نااسایی دا بووبن - هه نډیک قسه یان لی گێر دراونهوه، بوونی یه کبویی (وحدة الوجود) یان لیدی:

بو نمونه:

۱- أبو یزید البسطامی: لی گێر دراوتهوه، که گوتویه تی: (سبحانی ما أعظم شأني) پاکیی بو من چهنده پیگه م مه زنه!
ههروه ها گوايه گوتویه تی: (لیس فی جُبتی إلا الله) له نیو جوبه کهم دا، بهس خوا ههیه!

۲- (الحسین بن منصور الحلاج) زور باوه، که لی گێر دراوتهوه، هاواری کردوه: (أنا الحق) منم ههق!^(۱)

۳- به لام دواتر (ابن عربي) تهو بیرۆکهیهی زور به قوولی ته به نیی کردوهو خوئی بو ته رخا نکردو، وای لی هات دوا ی، تهو بیرۆکهیه، هه ره به ناوی تهوهوه ده ناسراو، له هه ردووک کتیه ناو داره که ی خوئی:

أ - (الفتوحات المکیة) و، ب - (فصوص الحکم) دا، زوری قسه له باره وه کردن.

ئجا دوا ی خویشی، چه ند که سیک زوریان ره واج بهو بیرۆکهیه دا، به تایبه ت:

۱ - ابن سبعین.

۲ - صدرالدین القونوی.

۳ - ألبلياني.

۴ - ألتلمساني.

^(۱) (رجال الفكر والدعوة...) ج ۳ ص ۲۶۵.

که (ابن تیمیة) له باره‌ی (التلمسانی) یه وه گوتویه تی^(۱):
(كان يطبق المذهب الوجودي عملياً، فيستحل جميع المحرمات، لأنه إذا كان الوجود واحداً، فلم التفریق بين الحلال والحرام؟).

واته: ئەو بیرو که یه به کرده وه جیه جی ده کردو، تیگرای قه دهغه کراوه کانی به حه لال دادنهان، چونکه مادام بوون یه کبی، بوچی حه لال و حه رام لیک جیابگریته وه؟

ههروه ها (ابن تیمیة) لیبی گێڕاوه ته وه، که^(۲) له باره‌ی (التلمسانی) یه وه گوتویه تی:
(وحدثني من كان معه: فمررت على كلب أجرب ميت بالطريق، فقلت له: هذا أيضاً هو ذات الله؟ فقال: وهل ثم شيء خارج عنها؟ نعم الجميع في ذاته).

واته: که سیک بو ی گێڕامه وه (گوتی): له پیه دا به لای سه گیک تۆپیوی گهردا رته بووم، نجا پیمگوت: ئەمهش خودی خواجه؟

گوتی: ئەدی هیچ شتیک ههیه له خودی وی به ده ربی؟
به لای، هه مووی له خودی وی دایه!

شایانی باسیشه: ئیمه ته وه ری پینجه ممان ته رخان کردوه، بو به ره رچدانه وه ی به شیک له لافیلدانه کان (ادعاءات) ی (ابن عربي).

له زوره خوهاره نيمه كان له كه لاي
نخه نهم عز موانع التواصل الاجتماعي
AliBapir
archive.org/details/@alibapir
AliBapir
www.alibapir.net
AliBapir
AliBapir
AliBapir

(۱) الفرقان بين الحق والباطل ص ۱۴۵ له (رجال الفكر والدعوة...) ج ۳ ص ۲۷۱.

(۲) هه مان سه رچاوه.

تهوهری سییه م:

مهترسیی تهو بیرۆکهیه و دهراویشته خراپهکانی:

تهو بیرۆکهیه و یرای ههله بوونی له خودی خویداو دژوهستانی له گهڵ: عهقل و زگماک و وهحیی و واقیعدا، مهترسییه کی یه کجار گهورهی له سههر کۆی دینداری و دنیاداری ههیهو، دهراویشتهی یه کجار پیس و خراپی هه، چونکه:

ته گهر بوون (به دیهینه رو به دیهینراو - الخالق والخلق -) هه مووی یه کشت بی: خوا په رستی و بتپه رستی و، ئیمان و کوفرو، طاعت و سه ریچی و، رهوشت و بی رهوشتی و، هه لال و هه رام و، چاک و خراپ و... هتد، هه موویان یه کسان ده بنه وهو جیاوازیان نامینی!

ههروه ک سه رجهم تهوانی له گهڵ تهو بیرۆکهیه دا راستیان کردوهو جیه جییان کردوه، وایان کردوه، وهک پیشتر چند نمونه یه کمان له زاری (ابن تیمیه) وه، له باره ی (التلمسانی) یه وه هیانه وه، ته مهش چند دهراویشتهیه کی زور خراپی بیرۆکه ی یه کبویی:

یهک: (ابن تیمیه) له باره ی (التلمسانی) یه وه گوتویه تی:

(وَحَدَّثَنِي الثَّقَةُ أَنَّهُ قَرَأَ عَلَيْهِ "فُصُوصَ الْحِكْمِ" لِابْنِ عَرَبِيٍّ وَكَانَ يَظُنُّهُ مِنْ كَلَامِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ الْعَارِفِينَ، فَلَمَّا قَرَأَهُ رَأَاهُ يُخَالِفُ الْقُرْآنَ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: هَذَا الْكَلَامُ يُخَالِفُ الْقُرْآنَ! فَقَالَ: الْقُرْآنُ كُلُّهُ شَرٌّ، وَإِنَّمَا التَّوْحِيدُ فِي كَلَامِنَا، وَكَانَ يَقُولُ: ثَبَّتَ عِنْدَنَا فِي الْكَشْفِ مَا يُخَالِفُ صَرِيحَ الْمَعْقُولِ).^(١)

واته: بابایه کی متمانه پیکراو بو ی باسکردم، که کتیی (فصوص الحکم) ی (ابن عربی) به سهردا خوینده وه - به سههر (التلمسانی) دا- که وایده زانی قسه ی

^(١) الفرقان بین الحق والباطل ص ١٤٥. له (رجال الفكر والدعوة...) ج ٣ ص ٢٧١.

دۆسته کانی خواو خواناسانه، ئنجا کاتییک دیتی دژی قورپانه، گوتی: پیمگوت: ئه و قسه یه پیچه وانه ی قورپانه!

ئه ویش گوتی: قورپان هه مووی شیرکه، خوا به یه کگرتن له قسه ی ئیمه دایه! ههروهها دهیگوت: شتی وامان به کهشف بو چه سپاوه، که دژو پیچه وانه ی راشکاو ی عه قله!

دوو: دیسان هه ر ئه و هیئاویه تی:

(وَقِيلَ لِبَعْضِهِمْ: إِذَا كَانَ الْوُجُودُ وَاحِدًا، فَلِمَ كَانَتْ الزَّوْجَةُ حَلَالًا وَالْأُمُّ حَرَامًا؟ فَقَالَ: الْكُلُّ عِنْدَنَا وَاحِدٌ، وَلَكِنْ هَؤُلَاءِ الْمَحْجُوبُونَ قَالُوا: حَرَامٌ، فَقُلْنَا: حَرَامٌ عَلَيْكُمْ).^(۱)

واته: به یه کیان گوترا - له هه لگرانی بیرو که ی: (یه کبوی - وحده الوجود) - مادام بوون (وجود) یه ک بی، بوچی ژن هه لاله و دایک هه رامه؟!

گوتی: له لای ئیمه هه مووی یه که، به لام ئه و پوشاروانه - به په رده ی نه زانی - گوتیان: هه رامه، ئیمه ش گوتمان: لیتان هه رامه!

سم: (الشیخ جنید البغدادي)، که یه کیک بووه له پیشه وایانی رییشاندان (أئمة الهدی) و (ابن تیمیة) ده لی: (قدس الله روحه) کاتییک له باره ی خوا به یه کگرتن (توحید الله) هه پرسیار ی لیکراوه، گوتویه تی:

(التوحيد أفراد الحدوث عن القدم)، یانی: خوا به یه کگرتن، تا ککردنه وه ی په یدا بوویه له بی سه ره تای، واته: خوا به یه کگرتن بریتییه له یه ک جیا ککردنه وه ی به دیه ی نه رو به دیه ی نه روا (الخالق والمخلوق).

که چی (ابن عربي) ئه وه له (جنید) به ره خنه ده گری و ده لی:

(يا جنيد! هل يُمَيِّزُ بَيْنَ الْمُحْدَثِ وَالْقَدِيمِ إِلَّا مَنْ يَكُونُ غَيْرَهُمَا؟).^(۲)

واته: ئه ی جونه ید! ئایا کی په یدا کراو و بی سه ره تا له یه ک جیا ده کاته وه، مه گه ر جیا بی لیان؟

^(۱) الرد الأقوم على فصوص الحكم. لابن تیمیة. ص ۴۲. له (رجال الفكر والدعوة...) ج ۳ ص ۷۲۳.

^(۲) مجموعة الفتاوى، ج ۱۱ ص ۱۳۴ لابن تیمیة.

که بیگومان هم قسه یه پوچه و، په خنه کې (ابن عربي) له (جنید) بی بنده مایه، چونکه مهرجی له یه ک جیا که ره وې دووستان به زانیاری و، قسه نه و نه یی، که شتیکی سییه م بی، چونکه هم موو کهس خوی له خه لکی دیکه له یه ک جیا ده کاته و، شتیکی سییه میش نیی، بندهش ده زانی به نده یه و، خوی و خوی به دیه یه نه ک جیا ده کاته و، خواش خوی و دروستکراوه کانی له یه ک جیا ده کاته و. ^(۱)

چوار: هره وها (ابن عربي) له کتیبی (فصوص الحکم) دا ده لی:

(ومن أسمائه الحسنی (العلی) علی من؟ وما ثم إلا هو، وعن ماذا؟ وما هو إلا هو، فعلوه لنفسه وهو عين الموجودات، فالمسمى محدثات هي العلية لذاته وليست إلا هو... هو عين مابطن، وهو عين مظهر، وما ثم يراه غيره، وما ثم من ينطق عنه سواه، وهو المسمى أبو سعيد الخراز، وغير ذلك من الأسماء المحدثات). ^(۲)

واته: له ناوه په سنده کانی خوا بریتیه له (بهرز)، به سه رکیدا به رزه؟

که جگه له خوی هیچ شتیکی دیکه نیی؟

هره وها له چی به رزو بالا یه، که جگه خوی هیچ کهس و شتیکی نیی؟

نجا به رزییه کې بو خویته و نهو خودی بوونه وهره کانه، ناویراوه که پیداکراوه کانی و، نهوان له خودی خویاندا به رزن و، جگه له وی هیچ شتیکی نیی...

نهو خودی پنهانه و خودی ناشکرایه و، جگه له خوی هیچ کهس نیی بیینی، هره وها جگه له خوی، هیچ کهس به ناوییه و نادوی، هر ته ویشه ناوی (أبو سعيد الخراز) و، جگه له ویش له ناوه پیداکراوه کان.

هله به ته نهو قسانه ی (ابن عربي) زور زهق و پروون، که خواو گه ردوون، به دیه یه نه و به دیه یه نه و (الخالق والخلق) به یه ک ده زانی.

(۱) هه مان سه رچاوه به رگ و لاپه ره.

(۲) سه رچاوه ی پی شو، ج ۱۱، ص ۳۵.

به لّام ئەو قسانه، وێرای کوفر لیچۆرانیان، نه فامیی و نه زانییشیان لی دهتکی، چونکه هه موو عاقلێک خۆی و دروستکراوه کانی دیکه، لهیه ک جیا ده کاته وهو، ده زانی خۆی فلانکهس و فلان شته نییهو، فلانکهس و فلان شتهش ئەو نین!

لێره دا بۆ سه لماندنی بی بنه مایی بیروکە (یه کبویی)، ته نیا عه قلیکی ساغ و بیرکردنه وهیه کی راستمان دهوئ، ئنجا با سه رنجی ئەم دوو قسه یهش بدهین:

یه ک: شیخێک به موردیکی خۆی گوت: هه رکهس گوتی: له گه ردووندا، جگه له خوا ههیه، درۆی کردوه.

موریده کهش گوتی: ئەو کهسهی درۆ ده کات کییه؟!

دوو: به یه کیکیان گوت: گه ردوون هه مووی ده رکه وتوو و پوآله ته کان (مظاهره)، نه ویش گوتی: ئایا پوآله ته کان خودی ئاشکرا (ظاهره) - واته خوا - یان لی جیان؟ یانی: ئە گه ر لی جیان، که واته: هه موو شتیک خوا نییهو، ئە گه ر یه کیش بن که واته: چۆن ده ئین: گه ردوون پوآله ته ده رکه وتوووه کانی خوایه؟! ^(۱)

شایانی باسیشه له بهردهم ئەو جوړه قسانه ی (ابن عربی) دا، زانیان به گشتیی، دوو جوړه هه لۆستیان هه ن:

یه کهم: زۆربه یان ره خنه ی لیده گرن و، ئەو قسانه ی له سه ر حساب ده کهن و، به پیی ئەوه حوکمی ده ده ن.

دووهم: به شیکیشیان یان بۆ پینه و په رۆو ته ئویل ده کهن، یان ده ئین: ئەو قسانه ی پیچه وانه ی قورشان و سونه تن، هی خۆی نین وره گه ل کتیب و قسه کانی خراون، بۆیه ش ره خنه یان له وانه گرتوو، که به هوی ئەو قسانه یه وه، به کافری داده ئین و، له و باره وهش ئاماژه به دوو کتیبان ده کهین:

۱- (تنبيه الغبي بتبرئة ابن عربي، للسيوطي).

۲- (تنبيه الغبي إلى تكفير ابن عربي، لبرهان الدين البقاعي).

(۱) هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ج ۱۱ ص ۳۵.

پیشم وایه: قسه و هه لویستی (ابن تیمیة) له و باره و میانه جی و باشه، چونکه (ابن عربي) له (الفتوحات المکیة) دا، قسه ی ریځک و شه رعییانه ی زوړن، به تاییه ت له بوار ی حوکه شه رعییانه کاند. ^(۱)

(ابن تیمیة) له باره ی (ابن عربي) یه وه گوتویه تی: (لَکِنَّ ابْنَ عَرَبِيٍّ أَقْرَبُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَحْسَنُ كَلَامًا فِي مَوَاضِعَ كَثِيرَةٍ، فَإِنَّهُ يُفَرِّقُ بَيْنَ الْمَظَاهِرِ وَالظَّاهِرِ، فَيُقَرُّ الْأَمْرَ وَالنَّهْيَ وَالشَّرَائِعَ عَلَى مَا هِيَ عَلَيْهِ، وَيَأْمُرُ بِالسُّلُوكِ بِكَثِيرٍ مِمَّا يَأْمُرُ بِهِ الْمَشَايِخُ مِنَ الْأَخْلَاقِ وَالْعِبَادَاتِ...) ^(۲)

واته: به لام (ابن عربي) له هه موویان له ئیسلامه وه نیزیکتره و، له زوړ شوینان قسه کانیشی باشترن، چونکه پواله ته کان و ناشکرا، له یه ک جیا ده کاته وه و، دان به فهران و قه ده غه دا دین ی و، بهر نامه کان وه ک خو یان ده سه لمین ی و، فهرانیش به ره چاوکردنی زوړ ریځک له وه ی ئوستاده کان فهرانی پیده کهن، له ره وشت و په رسته نه کان، ده کات...

له کوتایی قسه کردنیشیدا له باره یه وه، گوتویه تی: ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا مَاتَ الرَّجُلُ عَلَيْهِ، وَاللَّهُ يَغْفِرُ لَجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ {رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ}﴾ ^(۳)

واته: خواش زانتره، پیاوه که له سهر چی مردوه! خواش له تیځپرای مسولمانانی پیاوو ئافره ت و، برواداران ی پیاوو ئافره ت ببووری، به زیندوو و مردوو یانه وه، {په روه ردگارمان! له ئیمه و له وبرایانه مان ببوره که به ئیماننه وه پیشمان که وتوون و، په روه ردگارمان! کینه مان مه خه دله وه بهرانبه ر به برواداران، بیگومان توی مهیره بانی به به زهی}.

^(۱) برپاوه: (الفتوحات المکیة) ج ۱ ص ۴۰۵ - ۹۰۳. که شه ش (باب ی) (۶۷ - ۷۲) ی بو

شایه تمان و نوژنو زه کات و پوژووی په مه زان و هج و عومره، تهرخان کردوون.

^(۲) جلاء العینین، ص ۵۸.

^(۳) جلاء العینین، ص ۵۸.

تهوهره ی چواره ۳:

ههلوهشانندنهوهی بیرۆکهی یه کبوویی:

ژمارهیه کی زۆر له زاناو پێشه وایان بهرپه رچی بیرۆکهی یه کبوویی (وحدة الوجود) یان داوتهوه:

۱ - یه کهم: (ابن تیمیة / ۶۶۱ - ۷۲۸هـ).

۲ - یه کی دیکه له وانه: (علاء الدولة السمنانی / ۶۵۹ - ۷۳۶هـ).

۳ - یه کی دیکه له وانه: (الإمام شرف الدين المنيري / ۷۸۲هـ)، که له و بارهوه گوتوو یه تی:

(إن ما يظن وحدة الوجود وفناء كل موجود - سوى واجب الوجود - وعدمه عَدَمًا كاملاً، هو - في واقع الأمر - ليس إلا أفول الموجودات إزاء الوجود الحقيقي وغروبها وانقهارها، كما يخبو ضوء النجم وينطمس إزاء ضوء الشمس الوهاج، وتصبح الذرات كأنها لا حقيقة لها ولا وجود)^(۱).

واته: ئهوهی وا دهزانری (یه کبوویی) یه، لاچوون و نه مانی سه رهجه م دروستکراوه کانه، ته نیا خه فه بوون و دیار نه مانی دروستکراوه کانه له بهرانبه ر بوونی راسته قینه داو، ئاوابوون و کوژانه وهیانه، وه ک چۆن تیشکی ئه ستیران خه فه ده بی و نامی نی، له بهرانبه ر تیشکی پر شنگداری خو رداو، گه ردیله کانی وایان لیدی، که هیچ چیه ت و بوونیان نه بی.

دوایی (شرف الدين المنيري) له دوو رسته ی کورتدا، بیرۆکه کی پوخت ده کاته وهو ده لی: (عَدَمُ الأشياء وفناؤها شيء، وعدم رؤيتها شيء آخر).

واته: نه بوونی شته کان و فهوتانیان شتی کهو، نه دیتنیشیان شتی کی دیکه یه.

(۱) الرسالة الأولى من مکتوبات (سه صدی)، له: (رجال الفكر والدعوة) ج ۳ ص ۲۷۶.

۴ - یه کی دیکه لهو زاناو پیښه وایانه ی بهر په رچی بیرو کهی [یه کبوی - وحدة الوجود] یان داوښته وه بریتیه له:

(السید أحمد السرهندي) ناسراو به (الإمام الرباني) [۹۷۱ - ۱۰۳۴هـ].

که لهو باره وه له (المکتوبات) هکیدا قسه و باسی زوری ههن، بو نمونه، دهلی:

[إن الله الأحد القدوس لا يَتَّخِذُ بَشِيءَ (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) الشورى ۱۱، والعالم مُتَّسِمٌ بالحدوث والنقص والحدودية، فكيف يمكن أن يكون ما لا يوصف بالكيف والكم، عين أو مثل ما يوصف بالكيف والكم؟ وكيف يقال للواجب إنه عين الممكنات؟ ولن يكون القديم عين الحادث، ولا ممتنع العدم عين جائر العدم، وانقلاب الحقائق مستحيل - عقلاً وشرعاً -

ولنضرب مثلاً نشرح ذلك أكثر من ذي قبل:

أراد عالم بارع يجمع بين جميع العلوم والفنون، أن يُظهِرَ كماله وكفاءاته المتنوعة الكثيرة، ويُعلن فضائله ومحاسنه الخفية على مشاهد الناس، فأبدع حروفاً وأصواتاً ليظهر كمالاته المخفية في مرآة هذه الحروف والأصوات، فلا يمكن - في هذه الحال - أن يقال: إن هذه الحروف والأصوات التي هي مظهر هذه المحاسن المستورة، ومرآة الكمال المكنون، إنما هي عين هذه المحاسن والكمال، أو أنها محيطة بها إحاطة كاملة، أو أنها قريبة منها، أو معها معية ذاتية وقرباً ذاتياً، بل إن بينها من النسبة ما بين الدال والمدلول عليه، فليست هذه الحروف والأصوات إلاً دليلاً على هذا الكمال، وما نشأت من النسبة بينها، إنما هي بفعل الوهم والخيال^(۱).

واته: بیګومان خوی تاکی پاک، له گه ل هیچ شتیګدا یه کناګری: (هیچ شتیګ وه ک وینه ی وی نییه) جیهانیش به په یدا کردن و ناتو اووی و سنوورداری ناسراوه، نیمه چوون زاتیګ که به چوون و چهند، وهسف ناګری، خودی یان وینه ی ټه و شته بی که به، چوون و چهند، وهسف ده کری؟

یان چوون به پیویست (واجب) ده ګوتری: خودی ګونجاو (ممکن) هکانه؟

(۱) الرسالة رقم: ۳۱، المجموعة الأولى عن رجال الفكر والدعوة، ج ۳ ص ۲۸، ۸۱.

هه رگيزش بې سهره تا نايته خودی پديدابوو، هه روهها نه بوون مه حال، هه رگيز نايته نه بوون رهوا، هه لگه پرانه وهی راستيهه کان له پرووی عه قل و شه رعه وه مه حاله. تنجا با وينه يه ک بينه وه، که تهو بابه ته له پيشوو زياتر روون بکهينه وه. زانايه کی هه لگه وتوو، که سه رجه م زانست و هونه ره کانی کو کردبوونه وه، ويستی: تيرو ته وایی و شايسته ييه زوره کانی دهر بخات و، چاکيی و جوانيه شيراهه کانی بو خه لکی بخاته روو، ئیدی هه لسا چندان پیت و دنگی داهيتان، تا کو ته واییه کانی خووی له ئاوينه ی تهو پیت و دنگانه دا، پيشان بدات، ييگومان لهو حاله يش دا ناگونجی بگوتري:

تهو پیت و دنگانه ی له ئاوينه ی تهو ديمه نانه دا دهر که وتوون، بریتين له خودی تهو چاکيی و ته واییانه، يان تهو پیت و دنگانه به ته وایی دهوری تهو چاکيی و ته واییانه يان داوه، يان ليان نزيکن، يان له گه ليان دان به له گه لداوون و نزيکيه کی خودی! به لکو هه ر ته وندده پيکه وه په يوه ستن، که گه يه نه ر گه يه نراو (ييره و اتا) پيکه وه په يوه ستن و، تهو پیت و دنگانه، جگه له نيشانه و به لگه ی تهو ته واییه، هيچی ديکه نين و، په يوه ندييه که شيان ته نيا له نه جامی وه هم و خه ياله وه پديدابوو [ته گه رنا هيچ پيک ناچن و ليک دوورن].

له زوره کوونکي نه لکه لاس
نن هم غږ موافق التوا لاس

Alibapir
Google Play App Store

www.alibapir.net
English

کډالې
ډاګه پانډلې مکتبه یی ماموستا علي بابېر

ډاګه پانډلې مکتبه یی ماموستا علي بابېر

تهوهره ی پینجه م:

(ابن عربي) و لاف لیدانی زل زل و بن به لگه

به پیوستم زانی هندیک شیکردنه وه بو چهند قسه یه کی (ابن عربي) بکهین، که لافی زوری لیداون و بوشی نیسپات نه کراون، بو نمونه، گوتوویه تی: [لیس عندي بحمد الله تقليد لأحد غير رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، فعلومنا كلها محفوظة من الخطأ]^(۱).

واته: (ستایش بو خوا، جگه له پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) لاسایی که سم نه کردوته وه، بویه زانیارییه کانمان هه موویان له هه له پاریزراون!! دیاره (ابن عربي) لافی دیکه شی زور لیداون وه ک: (ختم الأولياء)،^(۲) که گوايه هی خوویه تی، به لام نیمه تهنیا نه و قسه یه له مه که ددهین، که گوتوویه تی: زانیارییه کانی نیمه هیچ هه لیه یان تیدانین!). بابزاین وایه؟!

چهند هه لیه کی جوراو جوری (ابن عربي)^(۳):

۱) له باره ی هوکاری نیشتنی مادده کانه وه له شله کاند، گوتوویه تی: (فالمسوب للبرودة والرطوبة... نيشتن به هو ی ساردی و ته پیه وهیه). به لام زانست ده لی: هوکاره کی زیادی چری (کشفة) مادده نیشته وه کهیه، له شله که دا.

(۱) الفتوحات المکیة، ج ۳، باب: ۳۶۷، ص ۳۳۱ - ۳۴۳.

(۲) گوايه (ابن عربي) کو تایی دوستانی خویه!!

(۳) سه رجهم نه و نمونانه جگه له (۱۱ و ۱۲) له کتیبی: (الروحیه عند محي الدين بن عربي) وهرمگرتون: ص ۴۳۶ - ۴۴۳.

۲ (له باره‌ی تیشکه‌وه ده‌لی: (زمان التحاظه هو زمان التحاقه).

واته: کاتی بینینی، کاتی ده‌رچوونییه‌تی! که ئه‌وه‌ش راست نییه‌و، تیشک ماوه‌ی (۳۰۰۰۰۰) کلم له چرکه‌یه‌ کدا ده‌برئ و تیشکی ئه‌ستیره‌ی وا ده‌بینین، چه‌ندان ملیۆن سآله به‌ریۆه‌یه! خۆریش، که سه‌د و په‌نجا ملیۆن کیلۆمه‌تر (۱۵۰.۰۰۰.۰۰۰) کلم لیمانه‌وه دووره، تیشکه‌که‌ی به‌هه‌شت خوله‌ک ده‌مانگاتی.

۳ (له باره‌ی هه‌وره تریشقه‌وه گوتویه‌تی:

(وهذا الملك المسمى الرعد، وهو مخلوق من الهواء كما خلقنا نحن من الماء).
واته: ئه‌و فریشته‌یه‌ی (رعد)ی پیده‌گوتری، له هه‌وا دروست بووه، وه‌ک چۆن ئیمه له ئاو دروست بووین.

راسته‌که‌یشی ئه‌وه‌یه، که هه‌وره تریشقه، ده‌نگ و هه‌وا نییه‌و، ده‌ره‌نجامی موتۆربه بوونی هه‌ورانه، فریشته‌کانیش له پروناکیی (نور) دروستبوون، نه‌ک له هه‌وا، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ). رواه مسلم: ۲۹۹۶.

۴ (له باره‌ی ژمارانه‌وه ده‌لی:

(فإن مراتب العدد أربع: آحاد وعشرات ومائون و آلاف).

واته: پله‌کانی ژماره‌ چوارن: یه‌کان و ده‌یان و سه‌دان و هه‌زاران.
به‌لام ئاشکرایه، که ژماره‌کان کۆتاییان نییه، سه‌د هه‌زار، ملیۆن، ملیار، تریلیۆن...

۵ (له باره‌ی زینده‌زانییه‌وه پێی وابوو: (أن التعفين يحدث في الجو فينشأ عنه حیات

تعيش هناك، وأن والده رأي البازي وقد نزل من الجو بواحدة منها..).

واتە: بۆگەن بوون لە هەوادا دەبی و، مارەکان لەوی پەیدا دەبن و دەژین و، بابیشی بازیکى دیوێ ماریکی لەسەرئۆه دابەزاندوێ!
بەلام بێگومان باز مار لە زەوییهوه بەرهو ئاسمان دەباو دێکۆژی!

٦ (ابن عربی) پێی وابوو: زهوی چهقی گەردوونە!
کە ئەوێ هەمان قسەى گەردوون ناسە گریکەکان بوو، ئیستا زانست بە ئەفسانەى دەزانى.

٧ (ههروهها (ابن عربي) پێی وابوو: ئەستێرەکانى ئاسمان خانووی تاریک و تەلەمن و، پرووناکیی خۆریش لە خودی خۆی نییه!
بەلام ئەو قسانە، هەموویان پێچهوانەى زانستى گەردوونناسیین و، ئیستا هیچ بایەخیکیان نیه.

٨ (دیسان (ابن عربي) پێی وابوو: زهوی بهر له خڕۆکهو ئەستێرەکان بوو، یانی: پێش وان دروستبوو!
بەلام زانست جۆریکی دیکەى گوتوو سەلماندوو، زهوی یهکیکە لە نو خڕۆکهکەى کۆمەڵەى خۆر و، خۆر(شمس)یش ئەستێرەیهکە لە تریلیۆنیک ئەستێرەى نیو کههکەشانى کاکیشان و، کههکەشانهکانیش دەورى یهک تریلیۆن(۱۰^{۱۲})یان لى مەزەندە کراون.

٩ (ههروهها (ابن عربي) تەمەنى گەردوون بە: سەدو چل و چوار هەزار (۱۴۴۰۰۰) سال مەزەندە دەکات!
ئەوێش زانستى تازه هەلیوهشاندۆتەوه، کە دەلى: تەمەنى گەردوون دەورى (۱۳ - ۱۵) ملیار ساله!

١٠ (ابن عربي) زۆر باسى دیتنى فریشتهکان و قسە لەگەڵ کردنیان دەکات، بەلام نازانین بۆچی جارى: چارهسەرى نهخۆشییهک، پەیدا کردنى

زانياريه ك، وده سته پياني هيزو توانايه كي لي داوا نه كړوون، كه له و
رېژگارهدا بو موسولمانان، زور پيوست بوون؟^(۱)

(۱۱) (ابن عربي) دهلي: من قسه كاني خومم له فريشتان وهرگرتوون!
كه يگومان، جگه له پيغه مبه ران، هيچ كهس راسته وخو له حاله تي
بيدياري دا، زانياري له فريشتان وهرناگري، كه چي نه و گوتويه تي:
(فانه ليس من علوم الفكر هذا الكتاب، وإنما هو من علوم التلقي والتولي).^(۲)
واته: نه م كتيبه له زانياريه كاني بيركړدنه وه نيه، بهلكو له
زانياريه كاني وهرگرتن و شوړ كړدنه ويه.

ياني: فريشته بولام شوړ بوونه وه وليم وهرگرتوون!
تنجا نايا نه گهر راستبايه، دهبوايه قسه كاني به مجورهن!
دهبوايه:

۱ - له و پهرې ورده كاري زانستې و راستي دا بوونايه.
۲ - بو خهلكي سوودبه خش بوونايه!
كه چي تيكه ل و پيكه ل و پر له هه لن و، بو خهلكيش مايه ي سه ريشه ي
زورن و، نه هلي ته سه ووفيشيان به گشتي عه بيدارو سه غلته (مُحَرَج) كړوون!
(۱۲) (ابن عربي) له چهند شوپنيكي كتيبه كاني دا، باسي (خضر) دهكات،
هاوه له صالحه كه ي موسا "عليه السلام"، خوا لي ي رازي بي، گوايه:
ديتويه تي و ناموژگاري كړوه!

^(۱) بروانه: الروحية عند ابن عربي (الدكتور علي عبدالجليل راضي، ص ۴۳۸ - ۴۹۲، ط ۱ ۱۹۷۵).

^(۲) الفتوحات المكية: ج ۱ ص ۲۲۸، الباب ۲۲۱ في معرفة علم ومنزل المنازل.

بۆ وینه: گوتوویه تی:

(اعلم أيها الولي الحميم أيّدك الله أن هذا الوتد هو خضر صاحب موسى "عليه السلام" أطل الله عمره إلى الآن، وقد رأينا من رآه، واتفق لنا من أمره شيء عجيب...) (١)

واته: ئەى دۆستى نزیک! خوا پشتت بگرێ، بزانه ئەو سینگه (خضر) هاوێلى مووسایه (عليه السلام)، خوا ههتا ئیستا ته مەنى درێژ کردوه و که سێک، که دیتوویه تی دیتوومانه و، شتی سه رسو پهیینه رمان له گه لێ بووه!
شتیکى ناشکراشه، که (خضر) و هیچ مروفیکى دیکه ش نه ماوه، خوا
فه رموویه تی:

﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ (الانبیاء: ۳۴)
واته: له پیش تو ش - ئەى موحه ممه د! - هیچ مروفیکمان به هه رما و نه گیراوه،
تایا، که تو مردى ئەوان - بیروایان - هه ر ماوده بن؟!

(١) هه مان سه رچاوه، ج ١ ص ٢٤٤، الباب الخامس والعشرون في معرفة وتد مخصوص مَعْمَرٍ.

تهوهری شه شه م:

پوخته ی قسان له باره ی بیروکهی یه کبووییه وه

بیروکهی [یه کبووی - وحدة الوجود]، هه چهنده که سیک لی ورد نه یته وه، سه رنجراکیش و فریوده ره، به لام یه کجار ترسناک و به زه ره، ده رهاویشته ی خراپی زۆرن و، به به ره م و ده رهاویشته کانیه وه ده بی سه رنجی بدهین و، و پرای نه قل (وحي)، پیچه وانیه راشکاو یه قل و زانست و زگماک و واقیعی شه. راستیش نییه به ره می راسته وخوی (ابن عربي) بی، به لکو ته ویش له کهسانی زۆری پیش خوی و ده رگرتوه، به لام زۆر ره و اجی پیداهو پیوه ی ناسراوه، ته گه رنا بیروکهی (یه کبووی) ره گ و ریشه ی له هه ر کام له: (البراهیمیه والکونفوشیه والایونیه والرواقیه والافلوطنیه) دا هه بووه^(۱).

شایانی باسه:

هه ندیک له زانایانیش زاراوه ی: یه کبینی (وحدة الشهود) یان به کارهیناوه، واته: مروفت هینده به ناسینی خوادا قوول ده یته وه، هینده پیدایه پوچی، که جگه له خوا هیچ شتیک و هیچ کهس نه بین، که بیگومان ته مه یان هیچ ئیشکالی نییه و، زۆریش جیاوازه له بیروکهی: (یه کبووی - وحدة الوجود) و فهرمووده که ی پیغه مبه ریش:

(أصدق كلمة قالها شاعر كلمة لبید: ألا كل شيء ما خلا الله باطل).^(۲)

واته: راستترین وشه شاعیریک گوتیته، ته م قسه یه ی (لبید):

ئاگادارب! جگه له خوا هه موو شتیک پووجه.

یانی: جگه له خوا، هیچ شتیک بوونه که ی خودی و چه سپاوو به رده وام

نییه...

(۱) الروحیه عند محي الدين بن عربي، ص ۴۶۱.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۴۸۹ ومسلم: ۵۸۴۹ والترمذي: ۲۸۴۹ وابن ماجه: ۳۷۵۷.

تهوهری حوتهم:

پای بهنده لهبارهی بیرۆکهی (یه کبوی) - وحدة
الوجود (ووه)

ویرای عقل و زگماک و واقع، که له گهډ بیرۆکهی یه کبوییدا دژو
ناکوکن، به لگهی وه حییش زوړن و، هرکس به دلیکی ساغ و ساف و، دور له
کارتیکراوی فلسفه جوړاو جوړه کان، سهرنجی نهو بیرۆکهیه بدات، به ئاسانی و
بی ئهرک و ماندوو بوون، دهرکی پوچه لیه کهی و، بی بنه ماییه کهی ده کات و،
بی سی و دوو لیکردن، ره فزی ده کات.

له چهند خالیکدا، بیروړاو هه لویستی خوځ لهبارهی بیرۆکهی (یه کبوی) - وحدة
الوجود (ووه ده خمه رهو):

یه کهم: هه موو مروفیککی عقل ساغ، خوئی و دهوویه ری له یه ک جیا ده کاته وه،
دهوویه ری، که وه ک خوئی دروستکراوو به دیهینراون، چ جای خوی
به دیهینهری تاک و پاک و بی وینه.

که واته: بیرۆکهی (یه کبوی)، دژو پیچه وانهی عقله و، له گه لیدا تیک
ده گیرئ.

دوهم: ههروه ها بیرۆکهی ناوبراو، دژو پیچه وانهی زانستیشه، با له وباروه گوی بو
یه کیک له زانایانی ناوداری گهردووناس و فیزیازان بگرین، که بریتییه
له: (سیر جیمس جینز)، که له وباروه له کتیبی: (گهردوونی نه زانراو - الکون
الغامض) دا گوتوویه تی^(۱):

(ولقد وصف الأوائل الخالق وهو يفعل في الزمان والمكان، دافعاً بالشمس والقمر
والنجوم، ليخرجها من مادتها البدائية، والنظرية العلمية الحديثة تضطرننا لنفكر في

(۱) الروحية عند محي الدين بن عربي. ص ۴۷۴.

المخالق على أنه يعمل خارج نطاق الزمان والمكان، اللذين هما جزء من الخلق تماماً، مثل وجود الفنان خارج نطاق اللوحة التي يرسمها).

واته: پيشووه كان وا وهسفی به ديهينه ريان كردووه، كه له ميانى كات و شویندا كاری كردووهو، خوړو مانگ و تهستیره كانى له مادده سهره تاييه كه يانه وه پالپوه ناون، دهري هيټاون، به لام بيردوږه زانياري نوى، ناچارمان ده كات وا بير له به ديهينه ر بكهينه وه، كه له دهره وي بازنه كات و شوین دا، كارده كات، كه ته وانيش خوږيان به شيكن له دروستكراو، ريك وهك چوون هونه رمه نديك (وينه كي شيك) خوږى له دهره وي جوغزى ته و تابلويه يه، كه نيگارى ده كي شي.

سپيهم: خواى به رزي مه زن، وهك چوون وهك باسى كهوت ناسمانه كان و زه وي و ته وهى نيوانيان ده كات، به هه مان شيوه باسى عهرشيشى كردووهو، راشيگه ياندووه، كه چوته سهر عهرشى خوږى - به و جوږه شايسته يه تى - بو نمونه:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾﴾ الأعراف: ٥٤.

واته: به دلنياسيه وه په روه رد گارتان ته وخوايه يه، كه ناسمانه كان و زه وي له شهش روژاندا - به شهش قوناغ - هيټايه دي، دوايي چوته سهره تخت، به شه وي روژ گار دده پوښى به خيراى دواى ده كه وي، خوړو مانگ و تهستيره كانيش به فه رمانى ويشم لكه چ و رامكراون، ناگادار بن! دروست كردن و فه رمان بهس هيوين، به رزو به پيږه په روه رد گارى جيهانيان.

كه واته: خوا له سهر عهرشه - به و جوږه شايسته يه تى - و له دهره وي ناسمانه كان و زه وييه و تاويته يان نييه!

زانایانی ئیسلامیش ټیګر له سهر شهو یه کدهنگن:

(الله مَسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَاطِنٌ عَنْ خَلْقِهِ..... خَوَا لَه سهر تهختی خوځیه تی و، جیایه له دروستکراوی خوځی).

چوارهم: موسا (عليه السلام)، داوای له خواي بهرزی بی وینه کردووه، خوځی پېشان بدات و ته ماشای بکات، به لام خواي کاربه جی پپی فهرمووه: ناتوانی بمبینی و، دواتریش به لگه یه کی کرده یی پېشانداوه، که بریتی بووه له خوځی دهرخستنی خوا بو چیا یه ک و، سهره نجام وردووخاش بوونی چیا یه که و، بیهوځ که و تنی موسا، به هوځی دیتنی شه وینه سامناکه ووه، وهک خوا فهرموویه تی:

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾﴾ الأعراف: ١٤٣.

ئنجا شه گهر بیرو که ی (یه که بویی)، فری به سهر راستی یه ووه بوا یه، نه پیویست بوو (موسا) شه داوایه بکات، چونکه ههرچی ته ماشا کرد بایه: خوا بوو!، نه خواي میهره بانیش دهی فهرموو: ناتوانی بمبینی (لن ترانی)!

پینجه م: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له و بواره دا فهرموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ لَا يَنَامُ وَلَا يَنُبْغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النُّورُ - وفي رواية أبي بكر: النار - لو كشفه لأحرقت سبحات وجهه ما انتهى إليه بصره من خلقه).^(١)

واته: بیگومان خوا نانوی و شایسته شی نییه بنوی، تهرازوو نزم و بهرز ده کات، کرده و ی شه و یی پېش هی روژری بولا بهرز ده کریتته ووهو، کرده و ی

(١) مسلم ٤٤٥ وابن ماجه: ١٩٥، ١٩٦.

پوژیشی بهر له هی شهوی بولا بهرز ده کریتتهوه، په رده که ی پووناکیه - له ریوایه تی ئه بی به کړدا: ئاگره - ، ته گهر لای بهر ی پر شنگه کانی پرووی، ههر ده که ویتته بهر حوکی دیتنی له دروستکراوه کانی، دهیسووتین.

که واته: خوا په رده یه کی پووناکی - یان ئاگری - له نیوان خو ی و دروستکراوه کانیدا دناوه، به لبران ی، سه رجه م دروستکراوه کان ده بینه قهره پرووت و دهسووتین.

شه شهم: به راستی پیم سهیره ، که ژماره یه ک له ناودارانی ته سه ووف، پیمان وابووه: بیرۆکه ی یه کبویی (فکرة وحدة الوجود) قوناغیکه، ههرده بی بابای هه ولدر بو زور له خوا نیزی که و تنه وه، بیپر ی!

بو نمونه: (السید أحمد السرهندی)، که به (الإمام الربانی) ناسراوه، له باره ی خو ی و بابیه وه گوتویه تی: له سه ر ئه و رپبازه بوون.

به لام دوا یی، خوا ئه وی به هو ی (الشیخ المرشد محمد عبدالباقی) یه وه، له (التوحید الوجودی) ده رباز کړدوه به ره و (التوحید الشهودی).^(۱)

ههروه ها باس ده کات، که شیخه که شی (محمد عبدالباقی) ماویه کی که م هه ر له سه ر ئه و رپبازه بووه و، دوا یی میهره بان یی خوا ده ربازی کړدوه.^(۲)

ههروه ها پیم سهیره، که (أبو الحسن الندوی) یش له بهرانبه ر ئه و قسانه دا، بیده نگ بووه و هیچی له سه ر نه گوتوون!

به لام بیگومانم، که مه رج نییه ئه و حال ته بو هه موو که س بیته پیش ، وا تیده گم ئه وه ده رهاویشه ی جوړیک له مه شق و راهینانی پروو حی به شیک له ئه هلی ته سه ووف بی، ته گهر نا بوچی:

نه ک هه ر هاوه لان (أصحاب) خوا لیان رازی بی، بگره دوا ی وان شوینکه وتوان (تابعین) و، پیشه وانیش ئه و حال ته یان نه بووه، ههروه ها زوری دیکه ش له زانایان و بو خوا صولحاوان!

(۱) الرسالة رقم: ۱۶۰. المجموعة الأولى، له: (رجال الفكر والدعوة...) ج ۳ ص ۲۸۳، ۲۸۴.

(۲) الرسالة رقم: ۴۳. المجموعة الأولى، له: (رجال الفكر والدعوة...) ج ۳ ص ۲۸۲.

حهوتهم: ههروهها ڕهخنهشم لهسهرجهم ئهوانه ههيه، كه له ئهنجامي ئهوهدا ههنديك له قسهكاني (ابن عربي)يان بهدل نهبوون و، دژى قورئان و سوننهت و عهقل و زگماك بوون، لهجياتى ئهوهى ڕهخنه له قسهكاني وى بگرن و بلين: مالى قهلب سهريه خاوهنبيهتى، هاتوون:

۱ - يان پينهو پهروى بى جيان بو قسهكاني كردوون، تاكو ڕهشهريعيان بخهن!

۲ - يان عهقلى خويانيان تۆمهتباركردوه، كه تيان ناگات!
ههلبهته ڕهنگه نازناوى زلى (الشيخ الأكبر)يش، كه به ناههق داويانهته (محي الدين بن عربي) كاريگهري لهسهرىيان بووبى!

ههروهها ڕهنگه ئهوه ههموو لاف ليدانانهى ناوبراو، خستبنيه ژير كاريگهري و ههژموونى خويهوه، بو وينه: لهسهرجهم كتيبي: (الفتوحات المكية) و كتيبي: (فصوص الحكم)دا، باسى ديتنى فريشتان و پيغهمبهران و ئيلهام بوكرانى زور دهكات!
بهلام بيگومان:

(۱) زۆربهى قسهى سهيرو بى بهلگهكاني (ابن عربي)، ڕهگ و ڕيشهيان له كلتووور و فهرهنگى ڕوژگارى خوى - كوتايى سهدهى شهشم و سهههتاي سهدهى ههوتهمى كوچى - دا ههت و، بو كهسيك شارهزايى وردى لهبارهى ئهوه، فلهسهفهو بىروكانهوه ههبي، دۆزينهوى دهزووهكاني پيكهوه بهستنهوهيان ئاسانه، وهك:

۱. گريكهكان (الإغريق)، كه (ابن عربي) بىروكهى (العماء) و (الحقيقة المحمدية)، يان (العقل الأول)ى لى وهرگرتوون.^(۱)
۲. الفارابى (۸۷۰ - ۹۵۰م) بىروپاكانى لهبارهى (النفس والقوة المصورة والوهم والحافضة والقلب...)وه لى وهرگرتوون.^(۲)

(۱) الروحية. ص ۴۴.

(۲) ههمان سهرحاوه. ص ۴۲۸.

۳. إخوان الصفا، که له ده وری سالی (۹۸۳م) دا ژباون و، چهند نامیلکه یه کیان نووسیون، (ابن عربي) بیروکه ی پله پله یی دروستکراوان له خواره وه بو سهره وه (تدرج الکائنات من أدنى إلى أعلى)، له وان وهرگرتوه: (گل، ناو، کانزا، پرووه ک، ژياندار...)^(۱).

۴. (ابن سینا و ابن طفیل) (۹۸۵ - ۱۰۳۷م) و (۱۱۱۰ - ۱۱۸۵م)، (ابن عربي) چهند زانیاریه کی له باره ی خړوکه کان و پهرستراوه کانیان (الکواکب والهلته)، که نه و ناوی لیناون فریشته کان (ملائکة)، ههروه ها له باره ی چینه کانی ناسمانه کان، له وانه وه وهرگرتوون.^(۲)

۵. (شهاب الدین السهروردي) (۵۴۵ - ۵۸۷م) (ابن عربي) ژماره یه ک وشه و زاواوه ی به کاره ی ناون، وه ک: (المسافر، الوجد، الوجود، الغناء والشهود الهیولی، الجوهر، الذوق، الحلاوة، الحق الأول، الخيال، الرياضیات...)^(۳).

شایانی باسیشه: کارتیکراویوونی (ابن عربي) به خه لکی پیش خو ی و، وهرگرتنی زوړیک له بیروکه کانی لیان، ژماره یه ک له لیکو له ران له سه ری به کده ننگن، بو نمونه:

۱. الدكتور أبو العلا عفيفي.^(۴)

۲. الدكتور زكي مبارك.^(۵)

۳. الأستاذ عباس العزاوي.^(۶)

۴. الدكتور محمد رجب حلمي.^(۷)

۵. الدكتور محمد غلاب.^(۸)

(۱) هه مان سه رچاوه: ص ۴۴۹.

(۲) هه مان سه رچاوه: ص ۴۵۱.

(۳) هه مان سه رچاوه: ص ۴۵۲.

(۴) الروحية: ص ۴۵۵.

(۵) هه مان سه رچاوه: ص ۴۵۶.

(۶) هه مان: ص ۴۵۷.

(۷) هه مان: ص ۴۵۷.

(۸) هه مان: ص ۴۵۸.

۶. الدكتور علي عبدالجليل راضي.^(۱)

که واته: پیوسته بزانی، که (ابن عربي) یش وه ک سهرجهم خه لکی دیکه، کهم و زور، کارتیکراو بووه به بیرۆکه کانی رۆژگاری خوئی و، شایانی باسه: هر کام له نووسه رانهی ناومان هیئان، به وردیی باسیان کردوو، که (ابن عربي) چی و چی و له کی و کی نه قل کردوو!

۲) ویرای ئه و سهرچاوانه ی باسمانکردن، وا پیده چی (ابن عربي) هم خه یال و وهمی خوئی و، هم هندیک له شهیتانه کانی کاریگه ری نه رینی (التأثیر السلبي) یان له سه ری بووی، وه ک (ابن تیمیة) ش ئاماره ی پیداوو، له باره وه گوتویه تی:

(... وهذه الأرواح الشيطانية هي الروح الذي يزعم صاحب الفتوحات، أنه ألقى اليه ذلك الكتاب، ولهذا يذكر أنواعاً من الخلوات بطعام معين وشيء معين، وهذه مما تفتح لصاحبها اتصالاً بالجن والشیاطین، فيظنون ذلك من كرامات الأولياء، وإنما هو من الأحوال الشيطانية...) ^(۲)

واته: ئه و روو ه شهیتانیان، ئه و روو ه ی، که خاوه نی (الفتوحات) پی وایه: ئه و کتیه ی بو ناردوو! بویه ش چهند جو ره خه لوه کیشانیک باس ده کات، به خواردنیکی دیارییکراو شتیکی تایبه ته وه، که ئه مه ش ری پی په یوه ندیی له گه ل جندو شهیتانان بو خاوه نه که ی ده کاته وه و، پیان وایه: له که رامه ته کانی دۆستانی خوایه، به لام ته نیا حاله ته شهیتانییه کان.

(۱) همان. ۴۴۴ – ۴۶۰.

(۲) مجموعة الفتاوى: ج ۱۱ ص ۱۳۳.

به‌شی ده‌یه‌م

ته‌سه‌ووف و صوفیه‌کان

(التصوف والصوفية)

- ۱- وشه‌ی ته‌سه‌ووف له‌ چیه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ی په‌یدا بووه‌؟
- ۲- سه‌ره‌تای سه‌ره‌ل‌دانی ته‌سه‌ووف.
- ۳- ناوه‌کانی ته‌سه‌ووف.
- ۴- پیناسه‌ی ته‌سه‌ووف و نیوه‌پ‌وکه‌که‌ی.
- ۵- گه‌شه‌کردنی ته‌سه‌ووف.
- ۶- سه‌ره‌ل‌دانی ری‌بازه‌کانی ته‌سه‌ووف و گرن‌گترین ری‌بازه‌کانی.
- ۷- هه‌ل‌سه‌نگاندنی‌کی کورت بو ته‌سه‌ووف و ته‌زکیه‌ی نه‌فس.

به پړيزان!

خوا ياربې به کورتيي لهو جهوت ته وهردا، که ناوونيشانه کانيانمان خستنه پروو، له باره ي ته وژمي ته صه ووفه وه ده ويين، که نهو ناوه (التصوف) باوتره، نه گهرنا من زياتر وشه ي (تزكية) به کار ده يينم، که وشه يه کي قورثانييه، به لام وشه ي ته صه ووف زياتر وهک ناوو نيشانيک بو بابه تي مه عنه ويي و پرووحيي، بره وي هه يه و ناسراوه و زانراوه.

شاياني باسيشه:

نه م به شي ده يه م وکوتاييه، له نه سلدا به شي پازده يه مه له کتيي سييه مي (مه وسووعه ي: بيرکردنه وه ي نيسلامي له نيوان وه جيي و واقع دا) "به ناوونيشاني: ته وژمه فيکرييه سره کييه کاني ميژوي مسولمانان).^(۱)

به باشم زاني بيکه مه وه به شي کوتايي کتيي: (رېښگای صالح بوون و بهر و خوا چوون)، چونکه نويترين قسه مه له باره ي: خوږاک و چاکرکړنه وه).

^(۱) نهو مه وسووعه يه بريتييه له چل و نو (۴۹) وتاري بهنده به هه مان ناوونيشان، که له نيوان پوژاني: (۲۰۱۶/۱۰/۲۱ ز- ۲۰۱۷/۵/۵ ز) دا پيشکه شکراون و، دواتر بوونه ته نهو مه وسووعه پينج کتيبييه.

تهوهری یه کهم:

وشه‌ی ته‌صووف له چیه‌وه هاتووو که‌ی په‌یدا بووه؟

ئهم ته‌وه‌ری یه کهم له دوو بر‌گه‌ی کورت دا ده‌خه‌ینه روو:

یه کهم: وشه‌ی [تصوف] له چیه‌وه هاتووو؟

{له‌و باره‌وه، که وشه‌ی (تصوف) له چیه‌وه هاتوه؟ چهند رایه‌ک هه‌ن، که به‌کورتیی ئه‌مانه‌ن:

۱- (تَصَوَّف: أَيْ لِبَسَ الصُّوفَ فَهُوَ صُوفِي)، واته: (تَصَوَّف) یانی: به‌رگی خوری له‌به‌ر کردو ئه‌و خوری پۆشه.

۲- هه‌ندیکی دیکه گوتوو یانه: له (أَهْلُ الصُّفَّةِ) وه، هاتوه، (سوفه) شوینیکی به‌رزایی، سه‌کویه‌ک بووه به‌ته‌نیشته‌ی مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم)، سه‌قیق‌کشی هه‌بووه، ئه‌وانه‌ی، که بی ژن و مال بوون، له‌ویدا پشوویان داوه.

۳- هه‌ندیکی دیکه گوتوو یانه: له (الْصَفُّ الْأَوَّلُ) وه هاتوه، ئه‌وانه‌ی هه‌میشه‌ی وسته‌ویانه له‌ ریزی یه کهمی نوێژ، یان جه‌نگ له‌ درژی دوژمناندا بن.

۴- هه‌ندیکی دیکه گوتوو یانه: له وشه‌ی (صوفه) وه هاتوه، که هۆزیکی بیابانه‌نشین (قبيلة بدوية) بوون، دیاره‌ی زۆربه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ش له‌و هۆزه‌ی بوون، بۆیه ئه‌و ناوه‌یان به‌دوا که‌وتوووه.

۵- هه‌ندیکی دیکه گوتوو یانه: ئه‌و وشه له (الصوفانة) وه‌یه، یانی: (بقلة)، که دانه‌وێله‌یه که ده‌خوری، ئنجا زیاتر وه‌ک دنیا به‌که‌م‌گرتن (زهد)، ئه‌وانه ئه‌و جوهره‌ی خواردنه‌یان به‌دوا کردوووه.

۶- هه‌ندیکی دیکه گوتوو یانه: له (صوفة القفا) وه هاتوه، یانی: (الشعرات النابتة على القفا)، واته: ئه‌و موانه‌ی، که له‌پشته‌ی سه‌ر دین، یانی: زۆر خزمه‌تی خۆیانان نه‌کردوه‌و، ده‌ستیان به‌خۆیاندا نه‌هیناوه.

۷- هه‌ندیکی دیکه گوتوو یانه: (صوفي) له (صفا) وه هاتوه، واته: خۆی صاف کردوه‌وه.

۸- هندیکی دیکه گوتوویانه: (تصوف) وشهیه کی یونانییه (سوفوس) یان (تیوسوفیا)، له ویۆه هاتوه^(۱).

به لام ئه وهی که زۆریه ی زانیان له سه رنی، وهک (ابن تیمیة) و غهیری ئه ویش پشتگیریان کردوه، ئه وهیه که بۆچوونی یه که میان راسته، که ده لێ: له (صوف) وه هاتوه.

له پرووی زمانی عه ره بیهیسه وه، هه یچ کام له وانی دیکه ناگونجی (صوفی) له وانه وه هاتی، ئه وهش له بهر ئه وه بووه، هه رچهنده ئه و کات، جگه له بهرگی خوری {صوف}، بهرگی دیکهش هه بووه، وهک: (ئاویشم و که تان و لۆکه و تووک (و بر و مو)، به لام و ا پیده چی ئه و کاته، بهرگی خوری له هه موان هه زانتر بووی، ئه وانیش ئه و بهرگیان له بهر کردوه، وهک دنیا به که مگرتن، ئه وه وهک ئه صلی وشه ی (صوفی). شایانی باسه: له بهشی یه که می ئه م کتیه ش دا، هه ر ئه م رایه مان له بهری ریشه ی (تصوف) وه په سند کردوه.

دووه م: وشه ی (صوفی) و (صوفیه) که ی سه ری هه لداوه ؟

وشه ی (صوفی)، که بۆ (تاک) به کار دی، له نیوه ی دووه می سه ده ی هه شته می زاینیدا، ده رکه و تووه، به پیی رای هه ندی له زانیان: یه که م که س که ئه و وشه یه ی بۆ به کار هیئراوه: (جابر بن حیان) ه، که زانیه کی ناوداری شیعه بووه، خه لکی شاری (کووفه) بووه له سالێ (۲۵۳ک) دا، کۆچی دوایی کردوه، ئه مه ئه گه ر وهک (تاک) به کار بی.

به لام ئه گه ر وهک (کۆ) به کار بی: (الصوفیه) بۆیه که م جار، وهک سه رچاوه میژوویه کان ده لێن: له سالێ (۱۹۹ک) دا، ئه و وشه یه به کار هاتوه له باسی فیتنه و ئاشوویی کدا، که له ئه سکه نده ریه ره ویداده، بۆ یه که م جار ئه و وشه یه له وێ به کار هیئراوه، وهک کۆ (جمع)^(۲).

(۱) دائرة المعارف الإسلامية، ج ۷ ص ۲۲۱۴-۲۲۱۸.

(۲) هه مان سه رچاوه لاپه ری پێشو.

تهوهری دووهم :

سهرهتای سهره‌لدانی ته‌صه‌ووف

هندي له سهرچاوه ميژووييه‌كان ده‌لین: سو‌فيگه‌ری (تصوف) له سالی (۲۵۰ك) دا، ده‌ستی پي‌کردوه، {به‌لام راستييه‌که‌ی ئه‌ويه، که وه‌ک ناوه‌که‌ی، نا، به‌لام وه‌ک نيوه‌پو‌که‌که‌ی، له‌سهرده‌می پيغه‌مبه‌روه (صلي الله عليه وسلم) بووه، چونکه پيشه‌واي هه‌موو که‌س، له ته‌زکيه‌ی نه‌فس و له‌هه‌ر کارێکی چاکه‌دا، پيغه‌مبه‌ری خاتمه‌م بووه (صلي الله عليه وسلم)، هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌رانی پيشووش، خاوه‌نی ئه‌و په‌ری نه‌فسی ته‌زکيه‌ کراو بوون.

ئنج، که ده‌لین: سهره‌تای ته‌صه‌ووف له سالی (۲۵۰ك) ده‌ستی پي‌کردوه، واته‌: وه‌ک کۆمه‌ليک خه‌لک، که کۆبينه‌وه‌و وه‌ک کۆمه‌ليک خه‌لکی پسپو‌رو شاره‌زا، کاری تايبه‌تيي بکه‌ن له‌سهر ته‌زکيه‌ی نه‌فس و لايه‌نی مه‌عنه‌ویی، مه‌به‌ستيان پي ئه‌ويه. ئه‌گه‌رنا وه‌ک لايه‌نی ته‌زکيه‌ی نه‌فس، هه‌ر له‌سهره‌تاوه‌ هاوه‌لان له هه‌موو که‌س زياتر، پشک و به‌شيان هه‌بووه له ته‌زکيه‌ی نه‌فسدا^(۱).

له سالی (۲۵۰ك) دا، ده‌ستکرا به هه‌ندی کۆبوونه‌وه‌و هه‌ندی بازنه له مزگه‌وته‌کاندا ده‌بوون و، ده‌رس ده‌رباره‌ی ته‌زکيه‌ی نه‌فس له مزگه‌وته‌کاندا ده‌گوترايه‌وه‌و، ئاموژگاريي خه‌لک ده‌کرا، ئنجا له سه‌ده‌ی سي کۆچيدا، بۆ يه‌که‌مجار کيشه و مشت و مر که‌وته نيوان شه‌رعزانان و ئه‌هلی ته‌صه‌ووفه‌وه، له‌سهر هه‌ندی باس و بابته، که مه‌رجيش نيه‌، هيچ کاميان هه‌قی په‌های پي بووي، به‌لام شه‌رعزانه‌کان زياتر رواله‌تی شه‌ريعه‌تيان بينيه‌وه، ئه‌وانی دیکه‌ش، زياتر ته‌ماشای ديوی په‌نهانی شه‌ريعه‌تيان کردوه، هه‌روه‌ک به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی موسا (سه‌لامی خواي ليبي) له‌گه‌ل به‌نده‌ صالحه‌که‌دا.

^(۱) نيوان که‌وانه‌کان زياده‌ی خۆمه‌.

مووسا سې جاران پڅخه ليدنه گرې، به لام دياره شو بهنده چاكه ديوى پنهانې شته كانې دهينې، دوايش بؤ مووساى پروون دهكاته وه: بؤچى شو كارانهى كردن! به لام مووسا (سه لامى خواى ليبي)، كه به پيى پواله تى شهرع حوكمى كردوه، پڅخه ليدگرتوه، دياره هم (مووسا) ش و هم شو پياووش، همدووكيان له سر هق بوونه {ههريه كهى له پروويكه وه به ثيغتباريځ}.

هر لهو سهرده مه شدا كومه ليك له ته هلى ته صه ووف، له لايهن شهرعزانه كانه وه، بردران بؤ لاي قازيى، بؤ دادگايى كران: له وانه: (ذوالنون المصري، أبو حمزة، الحلاج)، كه دياره دوايى (حلاج) له سيداره دراوه. ^(۱)

له زوره كوملار نه پرمهال له كه لاس
نن همك غر موانع النوازل الاجتماعيه

پاڅه پاندي مكنه پي سولاندي

عمل پي سولاندي

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

پاڅه پاندي مكنه پي ماموستا عهلي بابير

www.alibapir.com

پاڅه پاندي مكنه پي ماموستا عهلي بابير

^(۱) هه مان سهرچاوه و لاپهري پيشوو.

تهوهری سیئہ:

ناوہگانی تهصووف

ٺہم بابہ ته گرنگ و گہ ورہیہ: {پسپوری لہ پرووی می عنہوی و سہ رنجانی دیوی پنہانی کردہ و کانه و}، ناوونیشانی زوری بو بہ کار هیئراون، کہ ده (۱۰) یانمان، وک گولٲیر هیئان:

- ۱- علم القلب - زانیاری دل.
- ۲- علم الأسرار - زانیاری نہنییہ کان.
- ۳- علم المعارف - زانیاری زانستہ کان.
- ۴- علم الباطن - زانیاری دہروون و پنہان.
- ۵- علم الأحوال والمقامات - زانیاری حال و مقامہ کان.
- ۶- علم السلوک - زانیاری ٲاکار.
- ۷- علم الطريق - زانیاری ڀٲباز (ی بہرہ و خوا چوون).
- ۸- علم المکاشفۃ - زانیاری دہرکہوتنی راستیہ کان.
- ۹- علم التزکیۃ - زانیاری پاک و چاک بوون.
- ۱۰- التریبہ الروحیۃ - پەرہردہی ڀووحی^(۱).

^(۱) ھمان سہرچاوی ڀیشو، ج ۸ ص ۲۲۴۲.

تهوهری چواره م:

پېناسی ته صه ووف و نیوهر پوکه کی

کومه لیک پېناسم هیټاون، که سه رجه م دوازه (۱۲)ن، هندیکیان به گشتی رونی ده که نه وه، چونکه زانیاری ته صه ووف، تایبته نه بووه به نه هلی نیسلامه وه. جاری وه (تزکیه) هه موو پیغه مبه ران (سه لامی خویان لی بی)، هاتون خه لک ته زکیه بکه ن، ره وشت و ناکاریان جوان بکه ن، بویه هم ره وته، تایبته نییه به نه هلی نیسلامه وه:

۱- {التصوف نشاط معرفي وسلوكي، يَتَّخِذُهُ الْإِنْسَانُ لِتَحْقِيقِ كَمَالِهِ الْأَخْلَاقِي، وَالْإِتِّصَالِ بِمَبْدَأِ أَسْمَى وَعِرْفَانِهِ بِالْحَقِيقَةِ، وَتَحْقِيقِ سَعَادَتِهِ الرُّوحِيَّةِ، وَالتَّصَوُّفِ مُشْتَرِكٌ بَيْنَ دِيَانَاتٍ وَفَلَسَفَاتٍ وَحَضَارَاتٍ مُتَبَايِنَةٍ، فِي عَصُورٍ مُخْتَلِفَةٍ} ^(۱).

واته: ته صه ووف {به گشتی} چالاکیه کی معرفیی و ناکاریه، که مروف دهیگریته بهر، بو ته واکردنی ره وشت و ناکاری خوئی {مامه له له گه ل خواو له گه ل خه لکی خوادا}، بو په یوه ست بوون به خواي په روه رد گاره وه و ناسینی به شیویه کی راسته قینه و، بو هیټانه دی به خته ویری روو حی و معنه وی و، ته صه ووف حاله تیکی هاو به شه له نیوان چندان تایین و فله سه فو شارستانی جوړاو جوړ، له چاخه جیا وازه کاند.

۲- {التصوّف: طريق من طرق العبادة، يتناول الأحكام الشرعية، من ناحية معانيها الروحية، وآثارها في القلوب، فهو يقابل: علم الفقه الذي يتناول ظواهر تلك العبادات ورسومها، ثم انتقل التصوف فأصبح طريقاً للمعرفة، يقابل طريق أرباب النظر من المتكلمين} ^(۲).

^(۱) الموسوعة العربية ج ۶ ص ۵۱۳.

^(۲) دائرة المعارف الإسلامية ج ۸ ص ۲۲۴۲.

واته: ته صه ووف پړییه که له پړییه کانی خوا په رستی، که باسی یاسا شهر عییه کان دهکات له پرووی نیو پړوکیانه وه، له پرووی شوینه واره په نهان و نادیاره کانیانه وه، له سهر دل و دهر وون.

بو یه ته صه ووف و ته زکیه له پړو وه، که باسما ن کرد: له به رامبه ر زانیاری فیه دایه، که زانیاری فیه باسی پړواله تی کرده و کان و یاسا شهر عییه کان دهکات و، باسی دیوی دهر یان دهکات.

به لام دوا یی ته صه ووف بوو به پړیازیک له پړیاز هکانی خواناسی، له به رامبه ر پړیازی ته هلی که لامدا {ته و زانیانه ی، که له پرووی عقلی و زانستییه وه، باسی خواناسی دهکن}، به لام ته صه ووف له پرووی پرووی و دهر وونییه وه، باسی دهکات {هردو وکیشیان هر پړن و نینسان به خوی په رودر دگار ده گیه نن، به لام به ته نکید و دک پیشریش باسما ن کرد: ته گهر هردو وکیان به یه که وه کو بکه یه وه، ته وه راست و درسته}.

۳- {التصوف: حركة دينية انتشرت في العالم الإسلامي في القرن الثالث الهجري، كنزعات فردية تدعو إلى الزهد وشدة العبادة، كرد فعل مضاد للإنغماس في الترف الحضاري، ثم تطورت تلك النزعات بعد ذلك حتى صارت طرق مميزة معروفة باسم الصوفية، ويتوَّخى المتصوفة تربية النفس والسمو بها بغية الوصول إلى معرفة الله تعالى بالكشف والمشاهدة، لا عن طريق أتباع الوسائل الشرعية، ولذا جنحوا في المسار حتى تداخلت طريقتهم مع الفلسفات: الوثنية الهندية والفارسية واليونانية المختلفة} (۱).

واته: ته صه ووف بز ووتنه ویه کی ثانییه له سده ی سییه می کو چیدا، له جیهانی نیسلا مییدا بلا و بوو، وه داخو ازییه کی تاکی، بانگه شه ی بو دنیا به که مگرتن و به خهستی خوا په رستن ده کرد، وه کار دانه ویه کی دژ بو خوشگوزه رانیی شارستانی، دوا یی ته و حال ته تاکییه گه شه ی کرد، تا کو بوو به چهند پړیازیک جیاوازی ناسرا و بو سؤ فیکه ری.

سؤ فیکه ری مه به ستی په روره ده کردنی دهر وون و، به رز کردنه ویه به مه به ستی ناسینی خوا به شیوه ی دهر که وتن (کشف) و به چاوی دل بینینی، نه که له پړی نامرازه

(۱) الموسوعة الميسرة في الأديان والمذاهب والأحزاب المعاصرة، د. مانع بن عباد الجهني، ج ۱ ص ۲۴۹.

شهر عییه کانه وه، هر بویه ش له ری لایاندا، تا کو ری بازه که یان له گهل فلهسه فه
بتیه رستییه کانی: (هیندی و فارسی و یونانی) به جورا و جوره کاند، تیکهل بوو.
(الجرانی) یش به چنده شیویه ک پیناسه ی ته صه ووف ده کات^(۱):

۴- {مذهب کله جد، فلا یخلطونه بشيء من الهزل}.

واته: ته صه ووف ری بازیکه هه مووی جیددییه ته، هیچ گالته و سوعبه تی
تیکهل ناکهن.

۵- {وقیل: تصفیه القلب عن موافقة البریة، ومفارقة الأخلاق الطبیعیة، وإخمد
صفات البشریة، ومجانبة الدعاوی النفسانیة، ومنازلة الصفات الروحانیة}.

واته: گوتراوه: پا کوردنه وهی دل و دهر وونه له وه، که ئینسان وه که خه لک بکات
{خه لک چی کردوه توش وا بکه ی، به بیج نه وهی ته ماشا بکه ی: داخو راسته، یان
ناراسته؟} و، خو دور گرتنه له پوهشته سروشتی و غه ریزیه کان و، کپ کردنه وهی
سیفه ته (خراپه) کانی مروقه و، خو دور گرتنه له بانگه شه ی نه فسانیی {نه و
شتانه ی، که له دهر وونی شهیتانییه وه، سه رچاوه ده گرن} و، خو بردنه پی شه له و
سیفه ته رووحانییه وه، که شه ریعت به په سه ندی دانا ون.

۶- {الوفاء لله تعالى على الحقيقة، واتباع رسول الله (صلى الله عليه وسلم) في
الشريعة}.

واته: وه فاداری بو خوا به شیویه کی راسته قینه و، شوینکه وتنی نیردراوی خوا
له و شه ریعت ته دا، که خوا پییدا نارد ووه.

۷- {بذلُ المجهود والأنسُ بالمعبود}.

واته: نه وهی له توانا تا هیه، به کاری بی نی له پرووی ماددی و معنه وییه وه،
بو ره زامه ندیی خوا و، دلخوش بوون و هوگر بوون به په رسترا ووه.

۸- {الصبر تحت الأمر والنهي}.

واته: خو را گرتن له ژیر نه مرو نه هی شه ریعت ته دا.

^(۱) بر وانه: التعریفات، ص ۶۵، ۶۶.

۹- {صفاء المعاملة مع الله تعالى، وأصله التفرُّغ عن الدنيا}.

واته: ئه‌وهیه ئینسان له هه‌ڵس و کهوتی له گه‌ڵ خوادا، صاف بێ و خلتیه‌ی ره‌گه‌ڵ نه‌خات، بناغه‌که‌شی ئه‌وهیه: ئینسان ده‌ست به‌تال بێ له دنیاو خۆی بو خوا یه‌کلا بکاته‌وه.

۱۰- {الأخذ بالحقائق، والكلام بالدقائق، والإياس بما في أيدي الخلائق}.

واته: وهرگرتنی حه‌قیقه‌ته شه‌رعییه‌کان و، قسه کردنی ورد ده‌بارهی کرده‌وه‌کانی دل و ده‌روون و، ناویمید بوون له‌وه‌ی، که له ده‌ستی خه‌ڵک دایه^(۱).

۱۱- {ابن القيم} ده‌لی: {التصوف هو الخلق}^(۲).

واته: ته‌سه‌ووف هه‌مووی بریتییه له ره‌وشت و ئاکاری به‌رز.

۱۲- منیش ده‌لیم: ته‌زکیه‌ی نه‌فس: بریتییه له‌وه، که ئینسان خۆی پاک بکات و چاک بکات.

هه‌ندی له ئه‌هلی ته‌سه‌ووف گوتویه‌نه: (التخيلة من الرذائل والتحلية من الفضائل).

واته: خۆ بژار کردن له سیفه‌ته‌نزم و په‌سته‌کان و، خۆ رازاندنه‌وه به‌سیفه‌ته به‌رزو په‌سنده‌کان.

(۱) مه‌رج نیه من له گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و پێناسانه دایم.

(۲) مدارج السالکین، ج ۲، ص ۳۰۷.

تهوهری پینجه م:

گه شه کردنی ته صه ووف

سه رهتا بزائن!

زانستی ته زکیه و خو پاک و چاک کردن، وه که هه موو زانسته کانی دیکه، پیشی به شیوهیه کی ساده دهستی پیکرد.

بو وینه: زانستی (نحو)، دهلین: علی (خوا لئی رازی بی)، چند بنه مایه کی به (أبو الأسود الدؤلی) گوتوه، پاشان تهو هه موو لق و پویه لی بوونه وه، ههروه ها زانسته کانی دیکه ش به هه مان شیوه، پیشی به سادهی دهست پیده کهن، دواپی ئالوز دهبن.

سه رهتا ته صه ووف، وه دنیا به که مگرتن (زهد) دهستی پیکرد، ههروه ها خو یه کلا کردنه وه بو عیبادهت و تاعهت، له سه رهتا وه هیچ کهس وشه کانی: (صوفی) و (عابد) و (زاهد) و ته وانه ی به کار نه دهینان، چونکه هیچ ناویک له ناوی هاوهل (صحابی) گه وره تر نه بوو.

ههتا وشه ی (صحابی) هه بی، بو ناساندنی تهو جیلهی، که له گه ل پیغه مبه ر دابوون (صلی الله علیه وسلم)، که گوتت: (صحابی)، یانی: ده بی: عابیدو زاهیدو عالیم و مواهیدیش بی، له دوا ی وانیش وشه ی (تابعین) به کار دهینرا.

بو وینه: هه سه نی به صرایی (سید التابعین)، دوا ی ته وانیش پیمان ده گوتن: (تابعی التابعین)، یانی ههتا تهو نازنا وانه هه بوون، وشه ی دیکه یان به کار نه دهینا، پیشی زیاتر وشه کانی: (عُباد، زُهاد، نُساک) به کار دهینران، ئنجا دواپی وشه ی (صوفی) به کارهات.

ته صه ووف زیاتر له سه ده کانی (سی و چوار) ی کوچیدا گه شه ی کرد، زانسته کانی دیکه ش، ههتا کو تایی سه ده ی چوار هاتوون و گه شه یان کردوه.

(ته فسیر، فیه، فہرموودہ، قیرائات، میژوو، عیلمی کہلام) ټہو کاتہ بهراستی مسولمانان خہریکی پیشکوتن و داهینان (إبداع) بوون له دنیاو، خہریکی شوین کھوتن (إتباع) بوون له خواپہرستییدا، نہک لاسایی کردنہوی کویرانہ. بویہ لهو کاتہدا مسولمانان توانیان گہشہ بکھن و، بهرہو پیش بچن له هہموو پروییکہوہو، هہموو زانستہکان لهویوہ گہشہیان کرد، دوايي، کہ دہرگای نیجتيہادیان داخست له هہموو پروہکانہوہ، ټہو شتانہ شکلیان گرت و شکلیکی قالب بهستویان گرت، نیدی لهویوہ له پرووی فیکری و سیاسی و... ہتدہوہ، بهرہو سہرہو لیژ بوونہوہ چوون.

دہتوانین ټہہلی تہصہووف لهو دوو سہدہی سی و چوارہدا، بو سی چین دابہش بکھین:

چینی یہکھم: ټہو تہوژمہ بوون، کہ زیاتر بہم شتانہ ناسرا بوون: دنیا بہکھمگرتن و خو دوور گرتن له دنیاو، زیڈہرویی کردن له عیبادہتی شہخصییدا، بہشیوہیہک، کہ تۆزیک جیاواز بوو له ہی پیشینی یہکھم، لہی چینی یہکھمی ہاوہلان و شوینکھوتوان.

ټہوانہی، کہ لہم چینی یہکھمہدا، زیاتر دیار بوون، ټہمانہ بوون:

١- الحارث المحاسبی: (٢٤٣)ک.

٢- الشیخ جنید البغدادي، (أبو القاسم الخزاز) (٢٩٨)ک، نازناوی (سید الطائفة)ی ہہبووہ.

٣- أبو سليمان الداراني: (٢١٥)ک.

٤- السري السقطي: (٢٥٣)ک.

٥- سهل بن عبد الله التستري: (٢٧٣)ک.

٦- ہر لهو سہردہمہدا جوولانہوہیہک سہری ہلڈا بہناوی: (الحركة الملامتیة) کہ (حمدون بن أحمد القصّار النيسابوري) (٢٧١)ک، سہرپہرشتی دہکرد.

(الملاطیة) واتە: ئەوانەى ھەمیشە خەریکی لۆمە و سەرزنەشتی خۆیان

بوون.

جاری لەم چینی یەكەمەدا، شتی فیکرییان تیکەڵ نەکردبوو، تەنیا گرنگی دان بوو بە عیبادەتی شەخصیی و، پاککردنەوەی ناخ و دڵ و دەروون.

چینی دووهم: لەم چینهدا، عیبادەتە شەخصییەکان تیکەڵ کران، لەگەڵ ھەندێ زاراوە وشە (باطینی)، بەلام نەك بەمانا شیعییەكەى، بەلكو بەمانای ئەو، كە دیوی پەنھانی شتەکانیان باسدەکرد.

ھەندێ تەعبیریان بەکار دەھێنان، خۆیان زیاتر لێی تێدەگەشتن، عیبادەت کردنی شەخصیی لە مومارەسەى کردەوییەو، گواستییەو بە ئاستی تێو پامانیکی تەجربیدی تیۆری و، ھەندێ زاراوە پەیدا بوون وەك: (الوحدة، الفناء، الصحو، الكشف، البقاء، الأحوال، المقامات، ...)، ئەوانە كۆمەڵێك زاراوە بوون، ئەھلى ئەو بازارە بەكاریان دەھێنان، مەرجیش نییە بە مەبەستی خراپ بووبێ:

١- (الوحدة): مەبەستیان خوا بەیەكگرتن و تەنیا خوا دیتن و، تەنیا خوا بە ھەمەكارە زانین، بوو.

٢- (الفناء في الله): ئەمە واتای راست و ھەلەشی ھەیە: مانا راستەكەى یانی: وات لیبێ لەبەرامبەر شەرعى خوادا، دەمارێك نەمیئێ بجوولێ پێچەوانەى شەرعى خوا، تەواو تەسلىمی خوابی.

بەلام بەمانای (وحدة الوجود)، كە ئینسان لەخوادا بتوێتەو بوونی نەمیئێ، یاخود خوا لە ئینساندا بەرجەستە ببێ، وەك دەلێن: (حەلاج) وایگوتوو، ئەو واتیەكى ھەلەشیە.

٣- (الصَّحو): واتە: ئینسان ھەمیشە ھۆشیارو بیدار بێ، لەبەرامبەریدا (محو) ھەبوو، واتە: ئینسان مەحو بێتەو نەمیئێ لەبەرانبەر خوادا.

٤- (الكشف): واتە: دەرکەوتن.

٥- (البقاء): ئەوێ، كە تۆ بمیئییەو، بەلام بەخواوە بمیئییەو.

٦و٧- (الأحوال والمقامات): ڪوئي حال و مقامن، حال ٿوهيه، ڪه دهوام ناکات و، مقام ٿوهيه، ڪه دهوام دهڪاو دهمينتهوه، ٿهو حالتهانهي، ڪه ٿينسان پيئاندا دهروات، له کاتيڪدا، ڪه خهريڪي تهزڪيهي نه فسي خوي دهبي.

ٿهوانهي لهم چيني دووهمهدا زياتر ديار بوون:

١- (أبو يزيد البسطامي)، ناوي (طيفور) بووه، له (٢٦٣ك)دا وهفاتي کردووه، لهرووي کاتهوه له گهل تهبهقهي يه ڪهم تيڪهل بووه، بهلام {ٿهويهزيد} ههندي وشهي بهڪار هيٿاون، ڪه ٿهوانهي پيشي بهڪاريان نههيٿاون، ٿه گهرنا لهرووي کاتهوه ههندي تيڪهلن.

٢- ذو النون المصري: (٢٤٥)ك.

٣- الحلاج (أبو منصور): (٣٠٩)ك.

٤- أبو سعيد الخراز: (٢٧٧)ك.

٥- الحكيم الترمذي: (٣٢٠)ك.

٦- أبو بكر الشبلي: (٣٣٤)ك.

چيني سيٽهم: لهم چينهدا، تهصهووف ورده ورده له گهل فهلسه فهي يونانييدا ٿاويٽه بوو، ههندي بيروڪهش پهيدا بوون، وهك: (حلول)، ڪه ٿهويه خوا يٽه نيو جهستهي مروقهوهو، (اتحاد)يش ٿهويه: مروڦ له گهل خوادا يهك بگري، (وحدة الوجود) ٿهويه، ڪه بوون(وجود)، ههمووي بهيهك تهماشاه بڪهي.

واته: بوون ههمووي يهك شتهو، خواش پرووحي ٿهو بوونهيه، ڪه ٿهوه ڪوفرو شيرڪه، ٿه گهر ٿينسان له حالتهي ٿاسايدا بيلي، بهلام ههندي حالتهي پرووحي، ڪه بهسهر مروڦدا دي.

زور له زانايان دهليٽن: لهو کاتهدا، ڪه ٿينسان هوڻي لهخوي نهبي، بوي به ڪوفر لهقهلم نادري، ٿينسان ههندي حالتهي پرووحي بهسهرداددي، تهنيا خوا دهيني و، ٿهو دروستڪراوانهي ديكه، ههموويان وهك خيال دينه بهرچاوي، ٿهوه ڪه غهيري خوا، ههمووي ويٽهو ديمهني بوش و وههمه! ههندي له فهيلهسووفهڪان

قسه‌ی وایان کړدوهو، ټهو ټه‌هلی ته‌صه‌ووفه‌ش که‌وتوونه‌ته ژیر کاریگه‌ریی ټهو فه‌لسه‌فه‌یه.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌شدا بیردۆزه‌ی: (فیض) و (إشراق) له‌سه‌ر ده‌ستی (ټه‌بو حامیدی غه‌زالیی) و (سوه‌ره‌وردیی) په‌یدا بوون، (هه‌رچه‌نده من پیم وایه (غه‌زالیی) به‌و شیویه نه‌بووه، به‌لام به‌هه‌رحال ټهو سه‌رچاویه‌ی من لیم وه‌رگرتوه، وا ده‌لی، به‌لام من پشتراستی ناکه‌مه‌وه، هه‌رچه‌نده ټه‌بو حامیدی (غه‌زالی) یش باسی ده‌کا، به‌لام نه‌ک به‌و شیویه‌ی، که (سوه‌ره‌وردیی) باسی ده‌کات، (سوه‌ره‌وردیی) به‌ فرمانی (صه‌لاحه‌ددینی ټه‌ییوی) وه‌ک سزادان کوژراوه، به‌لام (ټه‌بو حامیدی غه‌زالیی) پیاوړکی زور پایه‌ند بووه به‌شه‌ریعه‌ته‌وه).

له‌ دیارترین که‌سایه‌تییه‌کانی ټه‌م چینی سییه‌مه:

١- الحلاج: (٢٤٤-٣٠٩) ک.

٢- السهروردي: (٥٤٩-٥٨٧) ک.

٣- ابن عربي: (٥٦٠-٦٣٨) ک.

٤- ابن الفارض: (٦٣٢) ک.

٥- ابن سبعين: (٦١٣-٦٦٧) ک.

ټه‌مانه دیارترین که‌سایه‌تییه‌کانی ټه‌م چینی سییه‌مه بوون، که له‌و چینی سییه‌مه‌وه، ته‌صه‌ووف وړپيازه‌کانی ته‌صه‌ووف، به‌ره‌و لادان و دوور که‌وته‌وه له‌ شه‌ریعت چوون.^(١)

^(١) الموسوعة العربية، ج٦، ص٥١٣-٥١٧، و (الموسوعة الميسرة في الأديان والمذاهب والأحزاب المعاصرة)، ج١، ص٢٤٩.

تهوهری شه شه:

سهره لډانی رڼباز هکانی ته صه ووف و گرنګترین رڼباز هکانی

به پپی سهر چاوه میژوویه کان: یه که مین که سیګ، که په یکه ری بازی ته صه ووفی دانا {که ئیستا ته ریه ته کان (چ قادری چ نه قشی و... هتد) ده لښ: وهریانګرتووه له فلان و ته ویش له فلان و تا کو تایی}، یه که مین که س که داینا، پیاوئک بوو به ناوی: (أبو سعید محمد بن أحمد المیهی الصوفي الإيراني)^(١) {ولاتی ئیران کاتی خوئی هه موویان ته هلی سوننه ت بوون، له سهرده می صه فیه ویه کانه وه، سوننیه کان پاکتاو کران، ته گه رنا: (غزالی، رازی، ترمذی، أبو داود، راغب الأصفهانی... هتد)، ته وانه هه موویان خه لکی ئیران بوون.

ئیران، جگه له که میګ، شیعه ی هه ر لی نه بوون، به لام له سهرده می صه فیه ویه کاند، سوننه یان قه لاچو کردو هه مووی چوو بو دهرده ی ئیران، ئیستا ده ورو به ری ئیران هه مووی سوننه یه، تورکمانستان و بلوچستان و کوردستان و خوزستان، هه رچوارد ده ری سوننه یه، به لام نیوه راسته که ی، مه گه ر چوون، ته گه رنا سوننه یان تیدا نه هیشتوه}.

ته و کابرایه له نیوان سالانی: (٣٥٧-٤٣٠ک) دا ژیاوه و قوتایی (أبو عبدالرحمن السلمي) بووه، یه که مین که س بووه، که په یکه ری ته نزیمی بوو رڼباز هکانی ته صه ووف داناوه، به زنجیره گوتویه تی: فلان له فلان، فلان له فلان، به زو ریش وایه بر دوویانه ته وه سهر عه لی کورپی ته بوو تالیب (خوا لی رازی بی)، پیم وایه ته نیا ته ریه تی نه قشبه ندیی ده چیتته و سهر ته بوو به کر (خوا لی رازی بی)، ته گه ر نا ته وانی دیکه به زو ری، ده چنه وه سهر عه لی (خوا لی رازی بی)!

^(١) الموسوعة المیسرة فی الأديان ج ١ ص ٢٤٩-٣٠٣، و (الموسوعة العربية)، ج ٦ ص ٥١٣-٥١٧.

تنجا بؤ زانياريتان! ته مه تهصل و ته ساسي نيهه، هرچه نده به شيك له ته هلي ته صه ووف، جاروبار هه نديك قسه ي تيمه يان له سهر دل گران بووه، ته وه شيان زور پي ناخوشه، به لام وهك يه كي له زانايان دهلي: فلان كه سمان خوش دهوي، به لام هه قمان له وي خوشتر دهوي! ته وه، كه ته بوو به كرى صيدديق، يان عه لي كور ي ته بي تاليب دانishtبي و به يه كيكي گوتبي: ته وه به تايه تبي ئيجازه ي تو م دا، بچو ته زكيه ي نه فس و ته عليمي خه لك بكه! ته وه هيچ تهصل و بناغه يه كي نيهه.

ته وه شه جهرانه ي هه ليان دهواسن، وهك ريشه ي خزمايه تبي، كه ده چي ته وه سهر پيغه مبر، ته وه جيايه، ده چي ته وه سهر ي، يان نا؟

له ودا گرفتمان نيهه، به لام ته وه، كه ته وه شيخه له وي پيش خوي وهر گرتبي و، ته وپش له وو، ته وپش له و... هتد، ته وه هيچ بنه مايه كي نيهه.

به لي، ده زانم لم دواييانده ته وه هه يه، به لام ته وه، كه له هه و لان و شوينكه و ته وانه وه ته و كارهيان كردي، شتي وا نيهه.

يه كه مين كه س، كه دايناوه، ته و كاربراهيه، كه صوفييه كي ئيراني بووه، له سه ده ي چواره م و پي نجه مي كوچيدا ژياوه^(١).

يه كه مين كه سيش، كه كه له پوورو زانسته كاني ته صه ووف ي كوكرده وه له كتيبيكدا، به شيويه كي كوكرده وه (أبو حامد الغزالي) بوو، كه له نيوان سالاني: (٤٥٠-٥٠٥ هـ) دا ژياوه، به لام به ته كيد ته بو حاميد له سفره وه دهستي پي نه كرده، به لكو له كتيبي (قوت القلوب) ي (أبو طالب المكي) و (الرعاية) ي (المحاسب) و، زاناياني ديكه ي پيش خوي، كه شتيان له و باره وه نووسيوه، له هه موويان سوودي بينيوه، مه و سووعه يه كي داناوه، كه پيم وايه: هه تا ئيستا هي وهك وي، دانه راوه، هه لبه ته مه و سووعه كه شي ته نيا ته زكيه و ته صه ووف نيهه، زور فراوانه، هه م ناوه كه ي و هه م نيوروكه كه ي: (أحياء علوم الدين) {زيندو و كرده ي زانسته كاني ئايين}، به لام زياتر به نه فه سيكي رووحي و ته زكيه يي نو سراوه، فراوانترين كتيبي ته زكيه و

^(١) (ابن تيمية) ش دهلي: ته وه هيچ به لگه يه كي نيهه له قورنان و سونه تداو، دواتر هه ندي له (مشانخ) پييان په سند بووه داينا نه يناوه، برپاوه: (مجموع الفتاوى) ج ١ (التصوف) ص ٢٧٩، ٢٧٨.

ته صه ووفه، تاكو ئیستاش، بهر له وهش چهندان كتیبی دیکه شی نووسیون، دواتر دانانی كتیبی ته صه ووف بهردهوام بوو، له لایه ن پسرپورانی ئه و بواره وه.

ناودارترین ریځازه کانی ته صه ووف:

ناودارترین ریځازه کانی ته صه ووف به پپی زانیاری من، که به دوا دچوونم بۆ کرده، ئه و پازدهیه ن، که ئیستا ناویان دهینم، ده شگونجی زیاتر بووین، له هه ندی شویتی دنیا دا هه ندی ریځاز بووین، ئیستا نه مابن، شوینکه وتووین نه مابن.

ئنجبا بهر له وهی ته ریه ته کان بژمیرم، ده مه وی له مه سه له یه ك ئاگادارتان بکه مه وه:

با هیچ کهس وا گومان نه با: (شیخ عبدولقادی گه یلانی) دانیشتی گوتیستی: وهرن مسولمانینه! ریځازیکتان بۆ داده نیم، که ریځازی قادریه، یان (شیخ به هانه ددین نه قشبه ندی) گوتی: وهرن مسولمانان! به دوا ی ته ریه ته نه قشبه ندی بکه ون، هه رگیز شتی وا نه بووه.

هیچ کام له ناودارانی ته زکیه و ته صه ووف، ئه وانه ی، که بۆ خوا صولحاو بوون، دانه نیشتوه به خه لک بل: وهرن به دوا ی من بکه ون! چونکه عبدولقادی گه یلانی و ئه وانی دیکه ش کتیبیان هه یه، گوتووینه: خه لکینه! وهرن! ئه وه ریځازی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم)، په پره وی لی بکه ن، به لام خه لکه که له دوا ی وان، له بهر ئه وه ی باش بۆیان ئیستیعب نه کراوه، له باتی ئه وه ی بلین: ریځازی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) به تیگه یشتنی عبدولقادی گه یلانی، یه کسه ر گوتووینه: ریځازی فلانکه س، ئیستا من دلنیم شیخ عبدولقادی گه یلانی زیندوو بیته وه، زۆر نارازی ده بی له وه ی ئه و ریځازه به ناوی ئه وه وه، بکه ن! چونکه ده بی هه موو کهس به دوا ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بکه وی.

له یادداشته کانی^(١) خۆمدا نووسیومه: له سالی (١٩٨٠) دا (شیخ ناظم العاصي)م بینى، به پیاویکی زۆر چاکم هاته بهرچاو، ههندی که پامه تم لی بینین، سی شهو له خزمهتی مامهوه له گوندی (سبعة) بوو، لیم پرسى: جه نابت له سهەر چ ته پیه تیکى؟

ته پیه تى نه بهانی؟

گوته: له سههره تاوه سوودمان له ته پیه تى نه بهانی بینوه (نه بهانی شیخك بووه له سووریا) پيشی و بووم، به لام ئیستا: {أنا على الطريقة المحمدية} له سهەر رینگای موحه ممه دیم.

قسه کهى زۆر جوان بوو، له راستیدا ئه و پيشه وایانه ی ته سه ووف، هه ر ویستوو یانه خه لك بانگ بکه ن بو سه ر پیازی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، به لام زۆر جار شوینه که وتوو هه کانیان و نه بوون و وا تینه گه یشتوون.

ناودارترین رپاژه کانی ته سه ووف:

١- ته پیه تى قادری (الطريقة القادرية)، پال ده درته لای (عبدالقادر الجيلاني): که له سالی (٥٧١هـ) دا کوچی دوا یی کردوه.

٢- ته پیه تى ریفاعی (الطريقة الرفاعية)، پال ده درته لای (أحمد بن أبي الحسين الرفاعي)، که ناسراوه به (أبو العباس) و له سالی (٥٤٠هـ) دا کوچی دوا یی کردوه.

٤- ته پیه تى سوهره وه ردی (السهوردية) پال ده درته لای (شهاب الدين أبي الفتوح محي الدين بن حسن) (٥٤٩-٥٨٧هـ)، خاوه نی قوتابخانه ی (الإشراق)ه.

ئه و قوتابخانه یه گوتوو یانه: ئه گه ر ئینسان زۆر خوی پاک بکات و، خوی ته زکیه و چاک بکات، دل و سینهی به رامبه ر به (اللوح المحفوظ) وه ک

^(١) چه ند مه لویه ک له خه رمانی ته مه نم: ١٩٦١-١٩٩١ز.

ټاویښه کی لیدئ، چی له (اللوح المحفوظ) ی خوادا هیه، ټویش به قه دهر خوی، ټو شتانه ی له دل و دهر ووندا عه کس دهنه وه!

هه لبه ته ټو قسه یه هه قی ټیدا یه، به لام ناهه قیشی ټیدا یه، هه قه که ی ټو هیه، که راسته ټینسان، تا کو صاف و ساغتر بی، چاکتر له هیدایه تی خواو له قورټان و سوننه ت، به هره مهند ده بی، به لام مانا باتیله که ی ټو هیه: ټوان پیان و ابووه: ټه گهر ټینسان زور خوی صاف و ساغ بکاته وه، ټه گهر بیت و قورټان و سوننه ت و شه ریعه تیش نه خوینټه وه، ههر به ته نیا خوی پاک و چاک بکات، هیدایه تی خوا له دلیدا دهره وشټه وه! که بیگومان ټو وه راست نییه.

ټنجا ټم (سوه ره وردی) یه به فه توای زانایانی هه لب، له کاتی خویدا کوژراوه و ټوم تبار کراوه به زنده قه، سه لاهه ددینی ټه یو بی دوی ټو ی زانایان فه توایان بو داوه، فه رمانی کردووه به کوشتنی.

٤- (المدرسة الأكبرية أو مدرسة وحدة الوجود): ټویش پال دهر ټته (محي الدين ابن عربي)، که به (الشيخ الأكبر) ناسراوه له سالانی: (٥٦٠-٦٣٨ک) دا ژیاوه، ټو پیاوه مش ت و مرو هه رای زوری له سه ره، به ټایبه ت کتیبه که ی (الفتوحات المکیة)، که قه ت ناموژ گاریتات ناکه م، بیخویننه وه، به حرکه زور که سی ټیدا نقووم ده بی و هه ندیک شتی ټیدا یه، کو فر و دهر چوونه له باز نه ی ټیسلام.

کتیبکی دیکه شی هیه: (فصوص الحکم)، که ټو کتیبه کوفری به ناشکرای ټیدا یه، نازانم چه ندی هی خو یه تی و چه ندی ره گه ل خراوه!

شایانی باسه، ټم پیاوه خوی به (خاتم الأولیاء) داناه، به لام گوتوویه تی: (خاتم الأولیاء) مه رج نییه هیچ وه لی دیکه ی به دوا دا نه یه ت، هی دیکه ش دین، به لام هی چیان وه ک وی نابن!!

هه ندی له کتیبه کانیشی، وه ک کتیبه کانی زانایانی دیکه ی مسولمانان، بو یه زانایه کی پایه به رزو لیکو له ره وه ی وه (ابن تیمیة) ده لی: ټیمه ده لیین: ټو

قسانه کوفرو شیرکن، به لام خاوه نه که ی، ته نیا خوا ده زانی له سه ر چ حالیک مردوو ه.

ئجا ئایا قسه کانی هی خۆینی، یان خراونه نیو قسه کانییه وه؟
ئایا نه و قسانه ی، که کردوونی، له حاله تی ئاسایی دابوو، یان له حاله تیک
وا بووه، که حال (وَجَدَ) به سه ریدا زال بی؟

یان ئایا له و قسانه ی گه راوته وه، یان له سه ریان مردوو؟
ئیمه نازانین و عاقیبه ته که ی به س خوا ده زانی چۆن بووه ^(١)، چونکه
ئینکاری ناکرئ، زانییه کی زۆر گه وره ش بووه، به لام قسه شی هه ن به هیچ
جوړیک له گه ل خوا به یه کگرتندا ناگونجین، به تاییه تی له (فصوص الحکم) دا،
که من به شه رحه وه خویندوو مه ته وه. ^(٢)

٥- ته رپه قه تی شازلی (الشاذلیه)، که پال دراوته لای (أبو الحسن الشاذلی)،
(٥٩٣-٦٥٦) ک، که یه کی له ناسراوترین شوین که وتوانی: (أبو العباس
المرسی): (٦٨٦) ک، هه روه ها یه کی دیکه له قوتاییه زۆر ناسراو
ناوداره کانی، که من زۆریشم خو ش ده وئ: ناوی (تاج الدین أحمد بن
عطاء الله السکندری) ه، کتیبیک ی هه یه به ناوی (الحکم العطائیه)، تا کو ئیستا
له وانه یه ده یان شه رحی له سه ر کرابن، من له کتیبه کانی خو مدا جار جار
قسه کانی ده یینم.

٦- البدویه، أحمد البدوی: (٥٩٦-٦٣٤) ه.

٧- المولویه، جلال الدین الرومی: (٦٧٢) ه.

٨- النقشبندیه، محمد بهاء الدین نقشبند: (٧٩١) ه.

٩- الدسوقیه، إبراهیم الدسوقي: (٦٣٣-٦٧٦) ه.

^(١) بڕوانه (جلاء العینین) للعلامة نعمان الألوسي، ص ٥٨.

^(٢) له به شی نۆیم دا به درێژیی باسی بیروکه ی یه کبویی (وحدة الوجود) به گشتیی و (ابن
عربی) مان کردوه، به تاییه ت.

- ١٠- السنوسية، محمد بن علي السنوسي: (١٢٦١-١٣١٩هـ / ١٨٤٤-١٩٠٢م).
- ١١- الختمية، محمد عثمان بن محمد أبو بكر بن عبدالله الميرغني المحبوب، ويلقب بالختم: (١٢٠٨-١٢٦٨هـ).
- ١٢- البريلوية، أحمد رضاخان بن تقي علي خان: (١٢٧٢-١٣٤٠هـ / ١٨٦٥-١٩٢١م).
- ١٣- المهديّة، محمد أحمد المهدي بن عبدالله: (١٢٦٠-١٣٠٢هـ / ١٨٤٥-١٨٨٥م)، تهو ريڳازه له ولّاتي سودانه و مه شهووريشه.
- ١٤- التيجانية، أبو العباس أحمد بن محمد بن المختار بن أحمد بن محمد سالم التيجاني: (١١٥٠-١٢٣٠هـ / ١٧٣٧-١٨١٥).
- ١٥- الطيبية، السلطان المغربي مولاي طيب: (١٢٨٦هـ).^(١)

^(١) الموسوعة العربية، ج ٦ ص ٥١٣-٥١٧، والموسوعة الميسرة في الأديان ج ١ ص ٢٤٩-٣٠٣.

تهوهری حەوتەم :

هەلسەنگاندنیکی کورت بۆ تەصەووف و تەزکیە
نەفس

بەپێژان!

لە حەوت خالاندا ئەو هەلسەنگاندنەتان بۆ دەکەم:

(۱)- تەزکیە نەفس و قوتابخانە و پێبازەکانی، کە کاریان کردووە، بۆ ئەوەی
مسوڵمانان دەستیان گیرێت لە تەزکیە نەفس و پاک و چاک بوون، ئائە و پێبازانەو،
ئەو کەلەپوورە، وەک سەرچەم بەرھەم و ئەزمونی بەشەر، چ لە بواری ئیمان و
عەقیدەدا، چ لە بواری فێقەدا، چ لە بواری کانی: ئووصلی فێقەو، تەفسیرو،
فەرموودەناسیی و لە هەموو بواریکاندا، راست و چەوت و چاک و خراپی تێدایە،
ئەو هیچ گومانێ تێدا نییە، چونکە بەشەر هیچ کاتێک هەقیقەتی تەواوو پەهای
لەلا نییە، بۆخۆی پێژەیی (نسبی)یەو، ئەو شتەنەش، کە لەبەشەرەو دەردەچن، وەک
خۆینی.

واتە: دەگونجی ئەندازەیەک راستییان تێدایە و، هەندێ هەلەشیان تی کەوتبێ،
هەرەوھا دەگونجی بە نسبەت کاتیکەو: راست بووبن و، بەنسبەت کات و شوێنیکی
دیکەو: هەلەبن.

بەلام ئەوەی، کە پەيوەست دەبی بە وەحییەو، لە وەحییەو سەرچاو بەگری، بە
ئەندازەي ئەو، کە لە وەحییەو سەرچاوێ گرتووە، لە حەقیقەتی پەها نزیك
دەکەوێتەو، بەلام زانایان بنچینەیهکیان داناو، کە مامۆستا سەعیدی نوورپسی لە
کتێبەکانی خۆیدا زۆرجار دەیلی: {خُذْ مَا صَفَا دَعْ مَا كَدْر.....} ئەوەی، کە
صاف و چاکە، وەریبگرە، ئەوێشی کە لێلە، وازی لێ بیئە، {.

ټيټمه ش دې ټاوا به پي ټو بنچينهيه مامه له بکين، له گهل که له پوړي بواړي ته زکيه نه فسد، هه روه که له گهل که له پوړي بواړي: (فيقهه، ته فسير، فهرموده ناسي و .. هتدا).

(٢) - وه چو له بواړي فيقهه، مه زه به فيقهيه کان (المذاهب الفقهيه) هن و، له بواړي عقيده دا، قوتابخانه که لاميه کان (المدارس الكلاميه) هن، به هه مان شيو، له بواړي نه خلاق و ته زکيه نه فسيشدا، قوتابخانه کاني ته زکيه (المدارس التزكويه) مان هن، که يي گومان نه وانه ش هه موويان ته زموني روحي و ديندارين، خاوه نه کانيان که م و زو به شوين پي پغه مبهردا هه نگاويان ناوه، ټو نه بووه شته که پال بده نه لاي خويان، قسه يان له گيرفاني خويان دهر نه هيناوه، به لکو نيحيهايدان کردوه.

ده گونج پيکاييتيان، که به ته کيد به نه ندازه ي نزيکيان له وه حييه وه، به نه ندازه ي پابه نديان به ربيزي پغه مبهروه (صلى الله عليه وسلم) پيکانيان زياتر بووه، ده شگونج نه يان پيکايي، به نه ندازه ي ټو، که که وتونه ته ژر کاريگه ري عقلي خويان، ميزاجي خويان، هوکاره دهره کيه کان، هه و نه فس و شهيتان، دياره جگه له پغه مبه رانيش (سهلامي خويان ليبي)، هيچ کهس له هه ټو که م و کوړي پارژراو نيه.

(٣) - وه چو جهسته پيويستي به مهش و راهيتان هيهو، پيويستي به پارژگاري ليکردن هيه، وه خوا سبحانه و تعالي ده فهرموي:

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴾ (٣١) الاعراف

خوای بهرز هقي جهسته، به يان ده کات، هه به باره نه رنييه که يدا: (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا)، هه به باره نه رنييه که يدا: (وَلَا تُسْرِفُوا) پغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) که ده فهرموي: { إِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا }^(١).

خودی خوټ (روح و جهسته) هقي به سه رته و هيه، نجا وه چو مروق جهسته هيهو، پيويستي به و هيه هقي بو جي به جي بکري، روحيشي هيهو ټو روحه ش پيويستي به خزمهت هيه، به هه ردووک باريدا، به باري نيچاييدا:

^(١) أخرجه أحمد برقم: ٦٨٧٨ قال الشيخ شعيب الأرنؤوط: صحيح، وهذا إسناد حسن.

خوراكي بدريٽي، پاڪ ڀاڳيري، بهباري سهلبيشدا: پارٽيگاري ليکري و دور
بخريتهوه، لهو شتانهي، که لييان تووشي زيان دهبي.

ئجا به نه نڌاهي نهوه، که جهسته، مروف خمي ليدهخوا، مشوري
ليدهخوا، خزمهتي دهکات، بههيز دهبي و ساغ دهبي، ڀووحيش به ههمان شيوه:
به نه نڌاهي نهوه، که خمي ليدهخوي: ڀووحه که صاف دهبي، ساغ دهبي، چاڪ دهبي
و پاڪ دهبي.

بو وينه: دوو کهس وهک يهکن، يهکيکيان: که خوردي ته ندروست بخوات و،
ناوي پاڪ بخواتهوهو، ناگاي له جهستهي خوي بي و، بيپاريڙي له خوردي زيان
بهخش و، وهرزشي پي بکات و پاكي ڀاڳري و، دوروي بخاتهوه لهو شوينانهي، که
زياني ليدهدهن، يهکيان ناوا له گهل جهستهيدا مامه له بکات.

نهوي ديهکش: که گوي نه دا به پاڪ و خاويني جهسته وهرزش پيکردي و،
گوي نه دا به خورده کهي داخو ته ندرسته، يان نا؟ نه پاريڙي لهو شتانهي، که
زياني ليدهدهن، به دلنيابي وهک يهک نابن.

به ههمان شيوه ڀووحيش، که خاوهنه کهي خزمهتي دهکات، له گهل ڀووحيدکدا،
که خاوهنه کهي خزمهتي ناکات، وهک يهک نين، نهوه گوماني تيڊا نيهه.

نامانجي عيلمی تهزکيهش، که وهک گوتم: به (عيلمی تهصهوف) ناوي
دهرکردوه، بريتيه له خزمهتکردي ڀووح، خزمهتکردي ڀووح به ههمو شيوهکان، بو
نهوي پاڪ بي، چاڪ بي و، گهشه بکات و لهخوا نزيک بي و پابهند بي به
شهريعت، ملکهچ بي بو شهريعت، به شوين پيغه مبهري خاوا (صلي الله عليه وسلم)
هنگاو بني و، بزار کراو بي له سيفهته نزمهکان و، ڀازاوه بي به سيفهته بهرزهکان،
عيلمی تهزکيه و تهصهوف، نامانجه کهي نهوهيه.

٤- وهک چون بو فير بوني زانستهکانی ديهک، ماموستا پيوستهو، کهس
لهخوه فيري: پزيشکي و زمان و فيزياو کيمياو، هر زانستکي ديهک نابي، يان
بهبي ماموستا زهمهته فير بي، به ههمان شيوه له بواي تهزکيه و بو خوا

صولحاندا، نه گهر ټينسان ماموستاو چاو ساغیځی هه بی، رپی بۆ کورت ده کاته وه، به پیچه وانه شه وه: رپی هه ی زور بۆ دریژ ده بیته وه.

ههروه ها ده شگونجی پی هه لخلیسی و به م لاو لادا بکه وی، نه و قسه یه ش، که پیشتر له م کتیبی: {رېځگای صالح بوون و بهر و خوا چوون} دا هیناومه و شیکردنه و هشم له سه رکردوه: {مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْخٌ فَشَيْخُهُ الشَّيْطَانُ}، نه و قسه یه ئاوا له و چوار چیویه دا، ده بی ته ماشای بکه ی و باره راسته که ی نه وه یه: نه گهر که سیځ ماموستایه کی نه بی، چاو ساغیځی نه بی، دهستی بگری، رپی لی تیکده چی، ئنجا چ شه یتانیکی ئینسی خوی لیده کات به شیخ و به چاو ساغ، چ شه یتانیکی جینسی و سه سه و خه یالی خراپی بۆ ده کات، نه وه واقعی که و هیه، نه وه باره راسته که یه تی، به گشتی وایه، بۆ هه ر شتیک ټينسان پیوستی به چاو ساغیځه، به لام من دهمه وی نه وه شتان پی بلیم:

به نه زمونی خۆم بۆم ده رکه وتوه: نه گهر ټينسان ماموستایه کی ده ست نه که وت، به تاییه ت بۆ بواری له خوا نزیک بوونه وه و بهر و خوا چوون، په کی ناکه وی، چونکه قورټان و سوننه ت نه و دوو سه رچاوه روون و بی چه ندو چوونه ن، که هه موو شتیکیان تیدا یه، بۆ له خوا نزیک بوونه وه ی مروفت، بۆ پاک بوون و چاک بوونی مروفت، هیچ گومانی تیدا نییه، به لام کی شه که نه وه یه: ئایا هه موو که س توانای هیه راسته و خو له قورټان و سوننه ت تی بگا؟

کی شه که لی ره دا هه ر نه وه یه، نه گهر نا ماموستایه که ش، که ده بیته چاو ساغ، له ده ره وه ی قورټان و سوننه ت، شتیکی دیکه ت بۆ ناهینی، هه موو رېځگا کان بهر و لای خوا به سترون، ته نها نه و رېځگایه نه بی، که شوینکه وتنی پیغه مبه ری خوا یه (صلی الله علیه وسلم).

که واته: هونه ری ماموستاو شیخ و ئوستاد، نه وه یه، که ده ست بگری و بتخاته سه ر سه رچاوه ی روون و بی چه ندو چوونی قورټان و سوننه ت، که هه موو که س نه و توانایه ی نییه.

ټهوه دياره پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) ماموستاو چاو ساغى هاوه لان (صحابه) بووه، شوينكه وتوان (تابعين) نه مانبيستوه ريبازيكي دياربيكراويان بووي.

ټهوه (حه سنى به صراى) يه، (ثيبن و سيرين) ه، له دواى وان شوينكه وتوانى شوينكه وتوان (تابعى التابعين)، له دواى ټهوانيش پيشه وايانى مه زه به كان، كه هه شت مه زه بهى نووسراو (مُدُون) مان هه، كه ټيستا شوينكه وتويوان هه، پاشان ټهوانه ي فرموده كاني پيغه مبهري خوايان (صلى الله عليه وسلم) كو كرده وه.

ههروه ها ټه و زانايانه ي له بواري ته فسير، يان فرموده دا شاره زا بوون، نه مانبيستوه، نه ريبازيكي دياربيكراويان هه بهى، نه شيخيكي دياربيكراويشيان هه بهى، چونكه توانيويانه يه كسهر شته كان له قورټان و سوننه ت هه لهنجن.

تو ماموستات بو ټهويه بتباهه سهر سه رچاوه ي قورټان و سوننه ت، نجا ټه گهر بوخوت بتوانى ده ست بگه يه نييه وي، ټهوه ي ده ستى گه شته به حرى، پيويستى به جو گه لان نامينى! كه سى پيويستى به جو گه له ټاوه، ده ستى نه گاته سه رچاوه، ده ستى نه گاته ټاوى ټه و ده رياه.

٥- به گشتي هه ندى له ريبازه كاني ته صه روف^(١) كارتيكراو بوون، به سى شتان:

يهك: فله سه فه ي هيندي: كه پيى ده گوتري: (الترفانا)، ټم فله سه فه يه ټامانجى ټهويه ټينسان به ره و نه مان (فناء) به ري، له ميانى برسيى بوون و، دنيا به كه مگرتن و، واز له دنيا هيټان و، پشت له ټاره زووه كان كردنا، ټينسان به ره و ټهوه به ري، كه غه ريزه كاني خو ي له بير بكات و، كييان بكات، ټهوه له فله سه فه ي هيندي دايه، كه ټهوه مه رج نييه هه مووى به گشتي ره فزيټ، چونكه له ټيسلا ميشدا، خو برسيى كردن هه يه، رټوژوو گرتن، دنيا به كه مگرتن، هه يه، به لام كاتيك ټهوه بكريته ټامانج، يان زيده رټويى تيډا بكري، ټهوه خرايه.

^(١) هه ميشه به ټينصاف بن بو ټهوه ي له داد گه ريبه وه نزيك بن، له ټو صوفياندا باش هه و خراپيش هه، له ټيو سه له فياندا به هه مان شيوه، له ټيو شه رعاناندا هه رواو، له ټيو لايه نه ټيسلامييه كانيشدا، خه لكي چاك هه وه، خه لكي كرج و كاليش هه يه.

دوو: هه‌ندێ له قوتابخانه و ڕێبازه‌کانی ته‌سه‌وووف، کارتی‌کرا و بوون به‌گۆشه‌گیری نه‌صرانی (ره‌بانیة‌ النصارى)، کاتی خۆی گۆشه‌گیری و ژن نه‌هێنان له‌ نێو نه‌صرانییه‌کاندا زۆر باو بووه‌، تنجا له‌ ژبانی راهیبه‌ نه‌صرانییه‌کاندا شتی سه‌یر سه‌یر هه‌یه‌!

هی وایان هه‌بووه‌ گوتووێته‌ی: له‌به‌ر خوا، ده‌وت سآله‌ ئاو به‌جه‌سته‌م نه‌که‌وتوه‌! هه‌یانبووه‌ له‌ پیاوان و ئافره‌تانیاں هاوسه‌رگیری نه‌کردوه‌! هه‌بووه‌ گوتووێته‌ی: ده‌وت سآله‌ به‌س گیام خواردوه‌! هه‌بووه‌ گوتووێته‌ی: من ئه‌وه‌ سی سآله‌، له‌نیۆ بیرێک دام! خوای په‌روه‌ردگاریش ئاماژه‌ی پێده‌کات ده‌فه‌رموی:

﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (٢٧) الحديد

واته‌: ره‌ه‌بانییه‌تیکیان دا‌هێنا، که ئیمه‌ له‌سه‌رمان نه‌نووسی‌بوون {له‌دینی خوادا ئه‌وه‌ له‌سه‌ر ئینسان پێوست نییه‌، که گۆشه‌گیر بێ و دوور بێ له‌ کۆمه‌لگا} بو‌خو‌یان دا‌یان‌هێنا، {بو‌ ئه‌وه‌ی زیاتر له‌خوا نزیک ببنه‌وه‌}، به‌لام باشیشیان بو‌ ره‌چاو نه‌کرا {چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی فیتره‌ته‌}، ئیمه‌ پاداشتی بر‌وا‌داره‌کانماندا‌یه‌وه‌و زۆریشیان لا‌ړین.

ئێستاشی له‌گه‌ڵدا بێ، کاهین و راهیبه‌کانیان له‌ که‌نیه‌کاندا، تووشی هه‌له‌و په‌له‌ ده‌بن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کێکردنی ئه‌و غه‌ریزانه‌ی، که خوا به‌ ئینسانی دا‌ون، زۆر قورس و زه‌حمه‌ته‌و پێچه‌وانه‌ی فیتره‌ته‌.

سآ: هۆکاریکی دیکه‌، که کاریگه‌ری هه‌بووه‌ له‌سه‌ر ڕێبازه‌کانی ته‌سه‌وووف، فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانی بووه‌، به‌تایبه‌ت بیردۆزه‌ی (فیض)، وه‌ک پێشتریش به‌کورتیی ئاماژه‌یه‌کمان پێدا.

ئه‌وانه‌ قه‌ناعه‌تیان وابوو - که تا راده‌یه‌ک قه‌ناعه‌ته‌که‌یان هه‌قی تێدا‌یه‌ - ئه‌گه‌ر بی‌ت و ئینسان زۆر خۆی ساف و ساغ بکات و ئه‌زیه‌تی جه‌سته‌ی خۆی بدات، به‌و

واتايه، که خزمهت به جهسته ی خو ی نهکات، هر خهريکي پووحی بی، هر خهريکي تيهرامان (تأمل) بی، هر خهريکي زيکرو فيکرو ويرد بی و، خو ی داپري له خه لکی، نهوه بيگومان پووح بههيز دهکات، وهک چون که سيکی کافر، يان مسولمان، مه شق به جهسته که ی بکات، جهسته که ی بههيز دهبی، پووحيش ههروايه، کافريک يان مسولمانیک خزمهتي پووحه که ی بکات، پووحه که ی هر بههيز دهبی، بهلام گرفت ی نهوانه نهوه بووه، که بهت معای نهوه ی خوا (فيض) يان بو بريژيته خوار، خو یان دوور گرتوه له شهريعت.

بيگومان له نهنجامی صاف بوونهوهو ساغ بوونهوهو له بيژينگ درانی دهروونی مرو قدا، له سيفهته خراپه کان، راسته نينسان نامادهبی بو پيدا دهبی، زياتر سوود بينی له ئيلهامی فريشته کان، بهلام نهوه کافی نييه، چونکه بهبی وهحيی، نينسان ناگاته ههوارو مه نزل.

ننجا فلهسه فه ی يونانی، بهتاييهت بيردو زه ی (فيض) و بيردو زه کانی ئيتيحادو حلول، کاریگهريی سهلبیيان هه بووه، بو سهر هه ندی له ريڅازه کانی ته صه ووف.

(۶) - هر کام له تهوژمی: صوفيگهريی و سهله فييگهريی وهک له کتيبه کانی دیکه شمدا ناماژم پيداوه: تيهراندن و کورته ينيان هه بووه، بهتاييهت بهرامبه ر يه کدی: تهوژمی سهله فيی، هرچی پهيوه ندی به ته صه ووف و نه هلی ته صه ووفه وه هيه، هه مووی ر هت دهکاته وه، نمونه خراپه کانی صوفيگهريی زياتر زهق دهکاته وه.

بو وينه: باسی (ئينو عه رهبی) دهکات، باسی (ههلاج) دهکات، باسی چهند هه له يه کی کتيبی (احياء) دهکات، باسی چوار هه له ی (مهولانا) و کی و کی دهکات! بهلام باسی چاکه کان يان ناکات.

نه هلی ته صه ووفيش، هرچی که له پووری تهوژمی سهله فييه، هه مووی ر هت دهکاته وه، نهویش ديسان هه ندی هه له و په له ی سهله فييه کان، که هه ن، نهوه زهق دهکه نه وه.

بۆ وینە: قسەى سەلەفییەك دینى، كه گوتووێهەتى: ئەو گۆچانەى من لە لاشەى پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) چاکترە، لەبەر ئەوەى گۆچانەكەم، دەتوانم ئیشانى پى بكەم، بەلام پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لەدنیا دا نەماوە! كه بەدلىایى ئەو بە بى ئەدەبیە، یان ئەو قسەى (ابن تیمیة) زۆر زەق دەكرێتەو، كه لەبەر تیشكى فەرموودەى راست (صحيح) ی پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دا گوتووێهەتى: بارگەو بنە بۆ هیچ شوینىك ناپیچرێتەو، مەگەر بۆ سى مزگەوتان: مزگەوتى حەرام و، مزگەوتى پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، مزگەوتى قودس.

ئنجە راستە وەك مزگەوتان، دەبى ئینسان تەنیا بۆ ئەو سى مزگەوتانە بەنبیەتى عیبادەت بچى، ئیبن و تەیمىش (پەحمەتى خۆى لىبى).

بۆ زانیاریتان! هەندى جار لە كاردانەوێ هەندى خەلكى صوفییدا، تووشى تێپەراندن بوو هەمیشە كارو كاردانەو، وا لە ئینسان دەكات.

ئنجە هەندى لە سەلەفییەكان ئەوێان زۆر زەق كردۆتەو، بۆ نمونە: كەسى بیهوى بچى هەرەمەكانى مصر بىنى، دەلین:نا، ئەو نىیە پێغەمبەرى خوا فەرموویەتى: {لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى}!!^(١)

دەلین: راستە پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: بەنبیەتى تاعەت و عیبادەت، تەنیا سەفەر كردن، بۆ ئەو سى مزگەوتانە، دروستە، چونكە تەنیا ئەو سى مزگەوتە، ئىمتىازیان بەسەر مزگەوتەكانى دیکەدا، هەیه، لەو ڕووەو، كه خێرو پاداشتى نوێژ تێاندا بەچەندان بەرانبەر خیرترو چاکترە.

بەلام پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەیفەرمووە: نابى بچن بۆ دیدەنبى شوینەوارەكانى، كه ئەو گەلانە جیيان هیشتوون، یان بۆ زانست، یان بۆ سیلەى رەحم، یان بۆ سەفەر گەران و، دروست نییە سەفەر بكەن!! كەواتە: ئەو دوانە بۆچى لەیەك دەبەستن؟!

^(١) أخرجه أحمد برقم (٧١٩١)، والبخاري برقم (١١٣٢)، ومسلم برقم (١٣٩٧)، وأبو داود برقم (٢٠٣٣)، والنسائي برقم (٧٠٠)، وابن ماجه برقم (١٤٠٩)

صوفیه کان به گشتیی - نهك هه موویان - كورت هیئانیان ههیه له پابه‌ند بوونیان به قورئان و سوننه‌تداو، سه‌له‌فیه‌كانیش به گشتیی - نهك تاك تاکیان - كورت هیئانیان ههیه له ئیمانیکی شهوودی و له گرنگییدان به‌لایه‌نی پووچیدا، هه‌روه‌ها له‌بواری په‌روه‌دهیی و رازانه‌وه به‌ئاكار و په‌وشتی به‌رزداو، بژارکردن له په‌وشت و په‌فتاری زهق و په‌ق و ناله‌باردا، كه بیگومان ئه‌وه‌ش به‌ره‌مه‌می تاعه‌ت و عیباده‌ت و خوا به‌یه‌كگرتن (توحید)، ئینسان ئه‌گه‌ر بو خوا صولحا، گه‌لێك سیفه‌تی به‌رزو خه‌سله‌تی په‌سندی تیدا دینه‌ی و، له زۆر خوو خدی په‌ست و نزم بژار ده‌کړی.

ئنجا به‌پریژان! هه‌ر بویه‌ش به گشتیی، ئه‌هلی ته‌سه‌ووف سه‌رکه‌وتووتر بوون له مسوڵمانانی دیکه، له بواری: خوا په‌رستن و خوپاراستن له گوناهان و، خورازاندنه‌وه به سیفه‌تی جوان و، له هه‌لس و کهوتی جوان و چاکدا.

ته‌ماشاه‌که‌ین: شیخیکی ته‌په‌قته‌ت، ئه‌گه‌ر زۆریش چاک نه‌بووی، توانیویه‌تی سه‌دان و هه‌زاران که‌س له گوناهان بگه‌ریته‌وه!! به‌لام که‌سانی دیکه هه‌بوون و هه‌ن که لاف لیدان و بانگه‌شه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌یان هه‌بووه، به‌لام نه‌ك خه‌لك، خۆشیانیان پێ نه‌گه‌راوه‌ته‌وه له گوناهان! ئنجا ئیمه‌ ده‌بی به ئینصافه‌وه قسه‌ بکه‌ین، له هه‌ردوو لایاندا تپه‌رانندن و به‌زایه‌دانیش هه‌بووه.

به‌داخه‌وه مسوڵمانان زۆر جار ئه‌و ئایه‌ته‌یان به‌سه‌ردا چه‌سپیه‌وه، که خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۳۱﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا
كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝۳۲﴾ الروم

واته: له هاویشه‌ش بوخوا دانه‌ران مه‌بن، ئه‌وانه‌ی ئایینه‌که‌یانیا به‌ش به‌ش کرد، هه‌ر کامیکیان به‌وه‌ی، که خوی له‌سه‌ریه‌تی، دلخۆشه‌.

ئێستا خه‌لکیکی سه‌له‌فی ناو - مه‌گه‌ر چۆن و به‌ده‌گمه‌ن - ئه‌گه‌رنا به‌زۆری خه‌ریکی ئه‌وه‌ن: بیسه‌لمینن، که هه‌بوونی:

١- حیزبی ئیسلامیی هه‌رامه‌.

۲- له ته حیياتدا دهبی په نجه بجوولئږی.

۳- دهبی دهلینگی شهروال و پانتول کورت بی.

۴- ثافرت دهبی نیقابی ههبی!

و هك ئه وهی دین ته نیا نه وهنده بی، صوفیه کانش هر خه ریکی زیکرو، فیکرو، هندی عبادتی شه خسیین و، دینه که یان بهش بهش کرده! له حالیکدا، که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناگای له وهش بوو، له وهش بوو، هاو لآن (خوا لیان رازی بی) به هه مان شیوه.

بوچی باشتین جیل بو ئه وهی نیمه بیانکهینه سهرمه شق، جیلی هاو لانه؟

له بهر ئه وهی دینداریان زور هاوسه نګانه وهرگرتبوو، دینداریان له پیغمبری خواوه (صلی الله علیه وسلم) وهرگرتبوو، پیغمبری خواش (صلی الله علیه وسلم) له شه ونوژدا هینده دهمایه وه، پاژنه ی پی ده قلیشا، به لام له جهنگ و شه به خوونیشدا، هیچ کهس له و تازاتر نه بوو.

ععلی کوری ئه بی تالیب دهلی: که تهنووری جهنگ گهرم ده بوو، نیمه خو مان له پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده گرت، یانی: ئه و له هه موو کهس له دوژمن نزیکتر بوو، له عبادت و تاعه تی شه ویشدا ئاوابوو، ئنجا بو عیلم، بو زوهد، بو هه موو سیفه تیکی بهرز، بو سیاست، بو ئاکاره بهرزو په سنده کانش دیاره چو ن بووه!

به لام دوا یی مسولمانان رپا زه که ییان بهش بهشکرد: هندیکی زو هده که ی وهرگرت و، هندیکی دیکه زانسته که ی وهرگرت و، هندیکیان جهنگ و جیهاده که یان وهرگرت، هندیکیان لایه نه سیاسیه که یان وهرگرت، بهش بهش یان کرد، دینه که یان بهش بهشکردو بوون به تاقم تاقم!

سبحان الله! خوی پهره‌ردگار زور جار ئیمه‌ی ئاگادار کردۆتوه، که وهك کافرو ده‌غه‌ل و موشریکان، نه‌که‌ین، به‌لام ئیمه له‌زور شتدا، وهك ئەوان ده‌که‌ین، بۆ وینه. ا- وهك هۆشداربیدان به‌ مسوڵمانان له‌ گیرۆده‌بوون به‌ یه‌کیك له‌ سیفه‌ته‌کانی مونا‌فیکان، که‌ قسه‌ی بی‌ کرده‌ویه، فهرموویه‌تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ (٢) الص

واته: ئە‌ی بر‌وادارینه! بۆچی قسه‌یه‌ك ده‌که‌ن کرده‌وی پی‌ ناکه‌ن؟

ب- هه‌روه‌ها ده‌باره‌ی جووله‌کانیش ده‌فه‌رموی:

﴿اتَّامُرُونَ النَّاسَ بِالْبُرِّ وَتَنسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

(٤٤) البقرة.

واته: چۆن به‌خه‌لکی ده‌لین: چاکه‌ بکه‌ن، خوشتان فه‌رامۆش ده‌که‌ن، له‌حالی‌کدا، که‌ کتییی (خوا)ش ده‌خویننه‌وه، ئایا نافامن؟

که‌چی چه‌ندان وتارییژ و بانگه‌وازکار و مه‌لایان ده‌بینی له‌سه‌ر مینه‌به‌ری قسه‌یان چاکه، دوایش کرده‌وه‌کانیان پی‌چه‌وانه‌ی قسه‌کانیان!

ج- هه‌روه‌ها خوا ده‌باره‌ی نه‌صرانییه‌کان ده‌فه‌رموی:

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِنْثَقَهُمْ فَسَوْا حَظًّا مِّمَّا

ذُكِّرُوا بِهِ﴾ المائدة: ١٤ .

واته: هه‌روه‌ها له‌وانه‌ش، که‌ گو‌تیان: ئیمه نه‌صرانیی، په‌یمانی پته‌ومان وه‌رگرت، به‌لام به‌شیک له‌وه‌ی، که‌ پی‌ نامۆژگاریی کرابوون له‌بیریان کرد به‌لێ، زور له‌ده‌رده‌کانی: مونا‌فیک و کافرو موشریک و نه‌صرانیی و جووله‌که‌کان، له‌نیۆ مسوڵماناندا هه‌ن، له‌ نه‌نجامی دوورییمان له‌ قورپان و سونه‌تدا.

(۷) - پوختهی بیروپام دهربارهی تهزکیه^(۱):

لیژدها به کورتیی بیرو پای خومتان له بارهی (تهزکیه) وه، له جهوت کورته سهرنجدا بۆ باس ده کهم:

یهک: وهسیه تتان لیژده کهم: ههستیاری مه بن به رامبه به به رههم و ئیجتههاد و کهله پووری زانیان، له ههر بواریکه وه به رههم میان هیئاوه، به رامبه به هیچی ههستیاری مه بن، که به رههایی رهتی بکه نه وه، به رامبه به هیچیشی ده مارگیر مه بن، که به رههایی قبولی بکه ن!

وهک به رههم می فیکری به شهر ته ماشای بکه ن، چاکه کهی لی وه ریکرن و، خراپیشی که تیدایه، مالی قه لپ سهر به خاوه نییه تی، هیچ که سیش نه یگوتوه: ههرچی گوتوومه، هه مووی هه قه، بهس فیرعه ونم بنیوه له قورئاندا وایی:

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ غافر

واته: فیرعه ون گوتی: ته نیا نه و رایه تان پیده لییم، که یم په سنده و، جگه له سه رراستی و چاکه شتان پیشان ناده م.

هیچ زانییه کی موخته به نه یگوتوه: ههرچی من ده لییم، هه مووی وایه، مالیک (رهحه تی خوی لیی) له نزیک قه بری پیغه مه به ره وه (صلی الله علیه وسلم) وه ستا بوو، گوتی: ﴿كُلُّ أَحَدٍ يُؤْخَذُ مِنْ قَوْلِهِ وَيُتْرَكُ، إِلَّا صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ، يَعْنِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾.

واته: هه موو کهس قسه شی لی وه رده گیر و به سه ریشی داده دریتته وه، جگه له خاوه نی نه م گۆره.

^(۱) هه لیه ته پای خۆم له م کتیی: {صالح بون و به ره و خاوه چون} دا به ته فصیل له و باره وه گوتوه و، لیژدها ناتوانم هه مووی بلیم، هه ره ها له کتیی: {ژیانی گیان} له ویشدا پای خۆم له باره ی {تهزکیه نه فس} وه خستۆته روو، دیسان له {الکتاب العاشر} {موسوعة: الإسلام کما یتجلی فی کتاب الله} شدا، باسی نه و بابه ته مان کردوه.

دوو: گه وره پیاوانی بواری ته زکیه هه ره له (الحارث المحاسبی) یه وه، که زۆر ناودار بووه (أبو یزید البسطامی) و (أبو طالب المکی) یه وه، تاکو ده گاته (غزالی) و خاوه نانی ئەو ته ریه تانه ی، که دیارن: (به هائه ددینی نه قشبه ندیی، سه یید ئەحمه دی سه ره نه ندیی، شیخ عه بدولقادی گه یلانی)، کورده کانی خۆمان: (مه ولانا خالی دی نه قشبه ندیی و، شیخ عوسمانی ته ویلایی، کاک ئەحمه دی شیخ و)، ئەوانی دیکه ی، که به رپی ئەوانه دا رۆیشتون.

بینگومان ئەوانه هیچ کامیان بی هه له (معصوم) نه بوون، چونکه هیچکس نییه هه له ش نه کاو نه شیکی، به دلنیا ییشه وه: ئەو پێشه وایانه ی بواری ته زکیه، هیچ که سیان نه یو یستوه به زم و بازاریک بۆخوی دابنی و، خه لک له ده وری خوی کۆ بکاته وه!

هه مووی و یستویه تی: خه لک بۆ لای خوا بانگ بکات، هه مووی و یستویه تی: خه لک له ده وری رپیازی پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کۆ بکاته وه، به لام ئەوه خه لکن دوا یی ئیستیعیابی ئەوه یان نه کردوه و گوتویه انه: رپیازی قادری، رپیازی نه قشبه ندیی، رپیازی فلان و فلان، که له هه قیه تیشدا هه موویان خه لکیان بۆ رپیازی (محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم) بانگ کردوه، که ئەویش وه رپیاز رپیازی ئەو بووه، ئەگه رنا ئایین و به رنامه که، ته نیا هی خوا یه، پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وه جیه جیکردنی شه ریه تی خوا له سه ره ززی واقیع، ئاوا ی بۆ به رجه سه ته کردوین.

س: مه رج نییه ئینسان هه ره ده سترگرتو بی به رپیازیکی ته سه وه وه وه، به یه کیك له و قوتابخانه وه، ئنجا بکاته ئامانج، ئەوه مه رج نییه، چونکه ئازایه تی و رۆل و هونه ری ئەو مامۆستایانه و ئەو رپیازانه، هه ره ئەوه یه، ئیمه بگه یه نن به سه رچاوه ی قورئان و سوننه ت، سه رچاوه ی شه ریه ت، به لام

هه‌موو كه‌س توانای نه‌بووه له قورئان و سوننه‌ت و شه‌ریعه‌ت هه‌له‌نجی،
ئه‌گه‌رنا له‌دوای قورئان و سوننه‌ت، بۆ کۆی ده‌چی؟

له‌دوای قورئان و سوننه‌ت، چی دیکه هه‌یه بۆ دینداری؟

هیچی دیکه نییه، ته‌ماشای کتێبه‌کانیشیان بکه‌ن، هه‌ر ئاماژه ده‌که‌ن به
قورئان و سوننه‌ت، به وه‌حیی یی هه‌له‌و په‌له‌ی خوا.

چوار: مه‌رج نییه ئه‌وانه‌ی، که ناویان وه‌ک شیخی مورشیدو ئوستاد نه‌پۆیشتوه،
پشک و به‌شیان نه‌بووی له ته‌زکیه‌ی نه‌فس و ته‌سه‌ووفا، بۆ وینه: پیاویکی
وه‌ک (ابن تیمیه) په‌حمه‌تی خۆی لیبی (مجموع الفتاوی) یه‌که‌ی سی و پینج
(٣٥) به‌رگه‌، دوو به‌رگی، که (١٠ و ١١) ن به‌ناوی: (علم السّلوک
والتّصوف) وه‌ن.

عاریفیکی گه‌وره چی ده‌لی، ئه‌ویش هه‌ر ئه‌و قسانه‌ی کردوون، زۆر به
پێزو حورمه‌ته‌وه باسی شیخه‌ کامله‌کان ده‌کات و ده‌لی: ئه‌هلی ته‌سه‌ووف،
وه‌ک هه‌ر چینیکی دیکه، خه‌لکی زۆر چاکیان تێدایه‌و لاده‌ریشیان تێدایه‌،
به‌داخه‌وه زۆر له ئه‌هلی ته‌سه‌ووف نازانن (ابن تیمیه) وایه، هه‌ر له‌خۆوه
په‌فزی ده‌که‌ن.

(ابن القيم) کتێبیکی هه‌یه به‌ناوی: (مدارج السالکین)، که شه‌رحی (منازل
السائرین) ی شیخی (هروی) ده‌کات، که شیخیکی ئه‌هلی ته‌سه‌ووفه.

هه‌روه‌ها (ابن تیمیه) نامیلکه‌یه‌کی شیخ (عبدالقادر) ی گه‌یلانی شه‌رح
ده‌کات به‌ناوی: (فتوح الغیب) له یه‌کێ له‌به‌رگه‌کانی (مجموع الفتاوی) داو،
هه‌ر جارێ ناوی شیخ عه‌بدولقادر گه‌یلانی دی ده‌لی: (قُدس سرّه)، که
ئه‌وه زاراویه‌که ئه‌هلی ته‌سه‌ووف زۆر به‌کاری ده‌هینن، یانی: خوا پووحی
پاک بکا!

هه‌روه‌ها له زانا کورده‌کانیش هه‌رکام له: مامۆستا مه‌لا سه‌عیدی نوّرسی
و، کاک ئه‌حمه‌دی موّفتی زاده و، کاک ناصری سو‌بحانی، قسه‌و هه‌لوێستی
یه‌که‌جار به‌رز و شیرین و کاکلاریان هه‌ن له بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فس دا.

پېنځ: زانايانې رڼوچوو و چاك تيگه يشتوو، نو دابه شكاربييه ئيستا هيه: نو هه
سه له فييه و پيوه ندي نيه به ته صه ووه ووه، نو هه صوفييه و پيوه ندي نيه به
سه له فييه ته وه! يان نو هه كاري سياسي ده كاو، هه قى زانستى شهرعيي نيه وه،
نو هه فيقه ده زانې و هه قى سياسه تى نيه!

نو ليكد ابرانه، عاده تى موشريكه كانه و زانايانې ئيمه وانه بوون، بو
وينه: (ابن تيمية) رهمه تى خوى ليبي، بوخوى ده گيرپته وه، كه: هر
مه سه له يه كي شهرعيي، كه ليى ده وه ستاو تى نه ده گه يشت، ده چوه ده شتيك
سهرى له سهر عهرزى داده ناو ده يگوت: (يا معلم ابراهيم علمني.....
نو ماموستاي ئيبراهيم! فيرم بكه!).

هروه ها (ابن القيم) ليى ده گيرپته وه ده لي: كه نويزى به يانې ده كرد، هه تا
چيسته نكاو، داده نيشت و خهريكى زيكر و فيكر ده بوو، ده لي: پيم ده گوت:
بوچى پشوويك نادهى؟

ده يگوت: من به وه وه مام، نه گه رنا وزم ناميني!

شهش: نو هه بزانه! هيچ پيشه وايه كمان نيه خه لك سوودى لي بينيبي و، له
رووى ئيمانبي و روحيي و تهزكيه و تهقواوه، پشكى باشى نه بووي، ئيدى
وريا بن! وهك كاك نه حمه دى موفتيزاده {خوا پلهى بهرز بكاته وه} گوته نى:
خوتان مه كه نه هه مبانى مه علومات! ته نيا زانيارى ساردوسر كو بكه نه وه،
پي ناگه نه هيچ، ده توانى كتبان بنووسى و قه ربالغ بى، به لام بوخوت
سووديك نابيني!

ههت: كوتا قسه شم نو هيه: ئينسان بو نو هه به خوى بزانه: ئايا نه فسى
تهزكيه بووه، يان نه بووه؟!

نيشانه كانى تهزكيه بوونى، چهند شتيكه، من له و كتبان نه دا، كه نامازم
پيدان، باسم كردون:

۱- ئينسان له زهت له عيادهت بكات و، عياده تى له سهر شان سووك بى و
به دلخوشييه وه بيكات.

٢- يه کيکي دیکه له نيشانه کانی تهويه، ئينسان له گهډ خه لکدا مامه له يه کي جواني هه بي، چاوه پرواني له خه لک نه بي، مه دحي خه لک، مه غرووري نه کاو، زه ممي خه لک زور نارېحه تي نه کات، که سيک خوی بناسي، ته گهر يه کي زور به رزي بکاته وه، دهلي: زور پويشتي و، ته گهر زور نرمي بکاته وه، دهلي: زور به رهو خوار چووي! نه وام و نه واشم، به نديه کي خوام!

٣- له ته نجامي ته زکيه بووني نه فساد، مروث حاله تيکي نارامي و دامه زرايي و نه له خشاويي بو دروست ده بي و، هه ميشه له هه لبه زو دابه زو هه لکشان و داکشاندا نابي.

٤- به هو ي ته زکيه بووني نه فسه وه، مروثي مسولمان پراستييه کاني ئيمان و ئيسلام (حقائق الايمان والاسلام) له عه قل و دل چه سپاوو دره وشاوه دهن و، له گهډ ره شه باو گهر ده لوولي هيچ شوبه وه شه هوه تيکدا، ناله قي، نه که به هه ر پشو وه باي شوبه وه شه هوه تيک به ملاو لادا بچي!

ته وهش بزنان، که قوتابخانه کاني ته سه ووف، بو پيگه ياندي لايه ني پروحيي مسولمانان بوون، وه ک چو ن قوتابخانه فيقه ييه کان بو پيگه ياندي مسولمانان بوون، له پرووي ياسا روا له تييه کاني شه ريعه ته وه، به هه مان شي وه هه موو زانسته ئيسلامييه کاني دیکه ش، هه ر بو ته و ئامانجي به رزي: باش دينداري و دنيا دار ييکردني مسولمانان، به ره هم هي نراون.

مصادر تخريج الأحاديث

- (١) الموطأ، تأليف: مالك بن أنس، الناشر: مؤسسة زايد بن سلطان آل نهيان الطبعة: الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م)، تحقيق: محمد مصطفى الأعظمي.
- (٢) (المُسند) للإمام أحمد بن حنبل، تأليف: أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشيباني، الناشر: مؤسسة قرطبة، القاهرة، الأحاديث مذيلة بأحكام شعيب الأرناؤوط عليها.
- (٣) صحيح البخاري (الجامع الصحيح المختصر)، تأليف: محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، دار ابن كثير، اليمامة، بيروت، الطبعة الثالثة، (١٤٠٧ - ١٩٨٧) تحقيق: د. مصطفى ديب البغا أستاذ الحديث وعلومه في كلية الشريعة، جامعة دمشق.
- (٤) صحيح مسلم (الجامع الصحيح)، تأليف: أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري، دار الجيل بيروت + دار الأفاق الجديدة، بيروت، ثمانية أجزاء في أربع مجلدات.
- (٥) صحيح ابن حبان، للإمام أبي حاتم محمد بن حبان الخراساني، تحقيق: حقوق أصوله وخرَجَ أحاديثه: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (٦) صحيح ابن خزيمة، تأليف: محمد بن إسحاق بن خزيمة أبو بكر السلمي النيسابوري الناشر: المكتب الإسلامي - بيروت، (١٣٩٠-١٩٧٠)، تحقيق: د. محمد مصطفى الأعظمي.
- (٧) سنن أبي داود، للإمام أبي داود سليمان بن الأشعث السجستاني، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٨) سنن الترمذي، للإمام الحافظ محمد بن عيسى بن سورة الترمذي، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٩) سنن النسائي، للإمام أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الشهير بد(النسائي)، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م).

(١٠) سُنَن ابْنِ مَاجَهَ، للإمام أبي عبدالله محمد بن يزيد القزويني الشهير بـ(ابن مَاجَهَ)، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الطبعة الثانية (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م).

(١١) المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ، للإمام الحافظ أبي عبدالله الحاكم النيسابوري، تحقيق: صالح اللحام، دار ابن حزم، الطبعة الأولى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).

(١٢) المعجم الكبير، للحافظ أبي القاسم سليمان بن أحمد الطبراني، حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثُهُ حمدي عبدالمجيد السلفي، مكتبة الأصالة والتراث، الطبعة الأولى (١٤٣١هـ - ٢٠١٠م).

(١٣) سُنَن الدَّارِمِي للإمام أبو محمد بن عبد الرحمن بن الفضل بن بهرام الدارمي، حَقَّقَهُ وَشَرَحَ أَلْفَاظَهُ وَجَمَلَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَوَضَعَ فَهَارِسَهُ: الأستاذ الدكتور مصطفى ديب البغا، دار المصطفى، الطبعة الأولى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).

(١٤) مشكاة المصابيح، تأليف: محمد بن عبدالله الخطيب التبريزي، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).

(١٥) السنن الكبرى، تأليف: الإمام أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي، تحقيق: دكتور عبد الغفار سليمان البنداري وسيد كسروي حسن الجزء الأول دار الكتب العلمية بيروت - لبنان الطبعة الأولى (١٤١١هـ - ١٩٩١م).

(١٦) شعب الإيمان، تأليف: أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي، دار الكتب العلمية، بيروت الطبعة الأولى، (١٤١٠) تحقيق: محمد السعيد بسيوني زغلول.

(١٧) المعجم الصغير (الروض الداني)، تأليف: أبو القاسم سليمان بن أحمد الطبراني، المكتب الإسلامي، دار عمار، بيروت، عمان، الطبعة الأولى، (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م) تحقيق: محمد شكور محمود الحاج أمير.

(١٨) الأدب المفرد، المؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي دار البشائر الإسلامية - بيروت الطبعة الثالثة، (١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م)، تحقيق: محمد فؤاد، الأحاديث مذيلة بأحكام الألباني عليها.

(١٩) صحيح الترغيب والترهيب، تأليف: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف، الرياض، الطبعة: الخامسة.

(٢٠) سلسلة الأحاديث الصحيحة، المؤلف: محمد ناصر الدين الألباني الطبعة الثانية.

بەرھەمەکانی دانەر

ژ	کتێبه‌کان	ڕۆژ و جاپ	تێبینی
	١ / کتێبه‌ کوردییەکان		
	قورئان و سوننەت		
1	پوختەیه‌ك دەربارە‌ی ئیسلام لەبەر رۆشنایی سورەتی فاتحەدا	چاپی یەك / ١٩٨٤ چاپی دوو / ٢٠٠٦	
2	با له خزمەت قورئاندا بین، {كۆی هەردوو ك تێبێ: (چۆن باشتر له قورئان بەهەرمەنە دمیین؟) و (ئەركی سەر شادمان بەرانبەر بە قورئان)ه}	چاپی یەك / ٢٠٠٨ چاپی دوو / ٢٠١٥	
3	تەفسیری قورئانی بەرزو بەمپێز، بەرگی یەكەم: سوورەتەكانی: (الفاتحة) و (البقرة)	چاپی یەك / ٢٠١٢	
4	تەفسیری قورئانی بەرزو بەمپێز، بەرگی دووهم : سوورەتی: (آل عمران)	چاپی یەك / ٢٠١٢	
5	تەفسیری قورئانی بەرزو بەمپێز، بەرگی سێیەم: سوورەتی: (النساء)	چاپی یەك / ٢٠١٣	
6	تەفسیری قورئانی بەرزو بەمپێز، بەرگی چوارەم: سوورەتی: (المائدة)	چاپی یەك / ٢٠١٤	
7	تەفسیری قورئانی بەرزو بەمپێز، بەرگی پێنجەم: سوورەتی: (الأنعام)	چاپی یەك / ٢٠١٥	
8	تەفسیری قورئانی بەرزو بەمپێز، بەرگی شەشەم : سوورەتی: (الأعراف)	چاپی یەك / ٢٠١٦	
9	تەفسیری قورئانی بەرزو بەمپێز، بەرگی حەوتەم: سوورەتی: (الأنفال)	چاپی یەك / ٢٠١٦	

تەيىنى	بىرۈرۈر چاچ	كەتەپەكان	ژ
	چاچى يەك / ۲۰۱۷	تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى ھەشتەم: سوورەتى: (التوبة)	10
	چاچى يەك / ۲۰۱۸	تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى نۆيەم: سوورەتى: (يونس)	11
	چاچى يەك / ۲۰۱۸	تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى دىھەم: سوورەتى: (هود)	12
	چاچى يەك / ۲۰۱۹	تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى يازدىمەم: سوورەتى: (يوسف)	13
	چاچى يەك / ۲۰۲۰	تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى دوازىمەم: سوورەتەكانى: (الرعد، ابراهيم، الحجر)	14
	چاچى يەك / ۲۰۲۰	تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى: (۱۳) سوورەتى: (النحل)	15
	چاچى يەك / ۲۰۲۰	تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى: (۱۴) سوورەتى: (الإسراء)	16
	چاچى يەك / ۲۰۲۰	تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى: (۱۵) سوورەتەكانى: (الكهف) و (مريم)	17
		تەفسىرى قورئانى بەرزو بەمپىز، بەرگى: (۱۶) سوورەتەكانى: (طه) و (الأنبياء)	18
	چاچى يەك / ۲۰۱۵	شۈيىنكەوتنى سۈننەتى پىغەمبەر ﷺ لەنىۋان كەمتەر خەمىي و زىدەرۋىيدا	19
	چاچى يەك / ۲۰۱۸	رېبازى پىغەمبەرى خوا: پېئاسەو گرىگىي و پېئويستى	20
بىرۈرۈرۋاۋ فېكىرى ئىسلامىي			
	چاچى يەك / ۱۹۸۵ چاچى سى / ۲۰۰۶	دەمبەرىك راجوۋنى ئىسلام و رېچكان	21
دواتر خرايە نۆۋ كىتى (مىسولمانى كامال: بەشى يەكەم: بىرۈرۈرۋاۋ مىسولمان)	چاچى يەك / ۱۹۸۹	رېبازى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم كامەيە ؟!	22

ژ	کتێبه‌کان	بەر و ئور چاپ	تێبینی
23	پڕۆژەی بەرنامەی پەرۆردو فێرکردنی ئیسلامییانه	چاپی یەك / ١٩٩٥	دواتر خراپە نۆز كێش: (پڕۆژەی بەرنامەی فێركاری كاری ئیسلامی)
24	پڕۆژەی بەرنامەی فێركاری ئیسلامی	چاپی یەك / ١٩٩٦	
25	بنهما شەرعییەكان و هیله گشتییەكانی كۆمەڵی ئیسلامی	چاپی یەك / ٢٠٠١ چاپی چوار / ٢٠١٤	وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی
26	چەند مەسەلەیه‌کی باوی سەردەم، سەرنجێکی واقیعیانه و هەڵسەنگاندنێکی شەرعییانه	چاپی یەك / ٢٠٠٢ چاپی شەش / ٢٠١٦	وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی و تورکی و فارسی
27	خواناسیی، ئایین، ئیمان (دروشاومی ئیسلا و پووچەللی ئیلحاد)	چاپی یەك / ٢٠٠٢ چاپی سی / ٢٠٢٠	
28	ناوێ هەرەجوانەکانی خوا "سبحانه وتعالی"	چاپی یەك / ٢٠١٣	
	مەوسووعە: ئیمان و عه‌قیدە ئیسلامی لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننه‌دا، (٦ بەرگ)	چاپی یەك / ٢٠٠٦- ٢٠٠٨ چاپی دوو / ٢٠١٦	
29	بەرگی یەكەم: ئیمان و عه‌قیدە ئیسلامی چیه و چۆنه؟		
30	بەرگی دوو: خوا به‌یه‌كگرتن له به‌دییه‌نەر ایه‌تی و پەرۆردگار یتیدا		
31	بەرگی سێ: خوا به‌یه‌كگرتن له ناو و سیفەت و لەپەر ستر او یتیدا		
32	بەرگی: چوار: ئیمان به: فریشتەکانی خوا، کتێبه‌کانی خوا، پیغه‌مبەرائی خوا		
33	بەرگی پێنجەم: ئیمان به: رۆژی دواوی و قەزاو قەدر		-
34	بەرگی شەشەم: تاییه‌تمەندی و دیدوب‌چوونه‌کانی پەڕموانی رێبازی راست		

ژ	كىتەپكان	بىرلۈك چاپ	تەييارلىغۇچى
35	مىسۇلماننى كامىل : بەشى يەكەم : بىرلۈك چاپ مىسۇلمان	چاپى يەك / ۱۹۹۷	دوۋىر خىراجەت ئۆز كىتابى (ئىمان و غەپقەدە ئىسلامىي لىمىر رۇشائىي قورۇن و سونەتدا)
36	تەۋھىمى ئىسلامىي و غەلانىي و خالە ھاۋبەش و جىياۋزەكەنىيان	چاپى يەك / ۲۰۰۸ چاپى سى / ۲۰۱۵	زۆرىيى بە (۲۴) ئالغە لى مەھمەتنامى (ھاۋولاتى) و، ئەۋەي دىكەش بە (۹) ئالغە لى مەھمەتنامى (ئالغە) دا بىلا و كراۋەتەۋە
37	پروۋىنكەرنەۋەي بىنەما شەرىئەيەكان و ھىلە گىتەيەكانى كۆمەلى ئىسلامىي	چاپى يەك / ۲۰۱۲ چاپى سى / ۲۰۱۴	
38	تەرجەمەي كوردىي غەپقەدەي طە ھاۋىي	چاپى دوو / ۲۰۱۷	
39	پروۋىنكەرنەۋەي غەپقەدەي طە ھاۋىي	چاپى يەك / ۲۰۱۵	
40	سىكۇلارىزم و دىموكراسىي لەئەزمۇنى كوردستاندا (دىبەيتى سان)	چاپى يەك / ۲۰۱۶	ۋەگىرەۋە بۆ زامانى غەپقەدەي، شېۋەزەي كىرمانىي
41	درموشاۋەي ئىمان و پوۋچەللى ئىلخاد، لەمىر رۇشائىي زىگماك و غەقلا و زانست و ۋەجىيەدا	چاپى يەك / ۲۰۱۹ چاپى دوو / ۲۰۲۰	
	مەۋسۇۋەي: بىرلۈكەرنەۋەي ئىسلامىي لەنىۋان ۋە جىيە ۋە ۋاقىئەدا		-
42	كىتەبى يەكەم: پىئاسەۋ جىيەت و سەر گوزشتەۋ سەرچاۋەكان و گىرنگىي: بىرلۈكەرنەۋەي ئىسلامىي	چاپى يەك / ۲۰۱۸	-
43	كىتەبى دوۋەم: ھىلە گىتەيەكانى رېبازى جەماۋەرى مىسۇلمانان	چاپى يەك / ۲۰۱۸	-
44	كىتەبى سەيەم: تەۋھىمە سەردەكەيەكانى مىزۋوى مىسۇلمانان	چاپى يەك / ۲۰۱۸	
45	كىتەبى چۈرەم: پايدەكانى بىرلۈكەرنەۋەي ئىسلامىي	چاپى يەك / ۲۰۱۹	-
46	كىتەبى پىنچەم: چەند پىرسىكى فىكەرىي ھەنۋەكەي جۆراۋجۆر	چاپى يەك / ۲۰۱۹	-

ژ	کتابخانه	بەرھەممەکان	تایبەتی
-	زنجیرە: باجاکتر ئیسلام بناسین!	ئەم سە ئالقەبە: دواى خراپە تێو مەوسووعەى: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامى) یەو	-
47	ئالقەمى يەكەم: سەلاندنى بوونى خوا	چاى يەك / ١٩٨٨	-
48	ئالقەمى دووهم: پێخەمبەران "عليهم الصلاه والسلام"	چاى يەك / ١٩٨٩ چاى دوو / ١٩٩٠	-
49	ئالقەمى سێيەم: رۆژى دواى	چاى يەك / ١٩٩٠	-
50	ئالقەمى چوارەم: ئايين	-	دواى خراپە تێو كۆتەى: (خوێناسى، ئايين، ئيمان)
51	بىرو بىرو	چاى يەك / ١٩٩٠	-
	فێقەمى ئیسلامى		
	مەوسووعەى: خواپەرستى ئىسلامى (٤ بەرگ)	چاى يەك / ٢٠٠٠ چاى دوو / ٢٠٠٩	-
52	بەرگی يەكەم: خواپەرستى بەگشتى، وردە بابەتە خىلافىيەكان، پاك و خاوپىنى		-
53	بەرگی دووهم: نوێژ بەرپاکردن يەكەمى درووشمى خواپەرستى		-
54	بەرگی سێيەم: زەكات و مال بەخشين		-
55	بەرگی چوارەم: رۆژو گرتن، حەج و عومرەکردن، زىكرى خواکردن		-
56	بەنجینە گەنگەكانى هەتسوكەوتى شەرعىيانەو ژیرانە لەگەڵ وردە بابەتە خىلافىيەكاندا	چاى يەك / ١٩٩٩	بۆ زمانى عەرەبى وەرگیراوه
57	جەژن ١ يادو بۆنەكان و هەتسەنگەنگەنىك	چاى يەك / ٢٠١٣	-
58	چەند بابەتێكى هونەرى لەبەر پۆشناى قورئان و سونەتدا	چاى يەك / ٢٠٠٩ چاى دوو / ٢٠١٥	بۆ زمانى فارسی و ترجمە كراوه

تەبىئىي	ئورۇن چاچ	كىتەپكەن	ژ
	چاچى يەك / ۲۰۱۳	چەند بىنەمايەكى گىرنگى مائ و سامان بەخشىن لەرىي خوادا	59
		تەزكىيەى نەفس و رەۋشەت و ئاكىكار	
	چاچى يەك / ۱۹۸۷	يادى خوا، گىرنگى يادى خوا لە ژيانى مىرۇفدا	60
ۋەزگىر دراۋە بۇ زىمانى غەرىبى و فارسىيىش	چاچى يەك / ۱۹۹۰ چاچى شەش / ۲۰۲۰	رېنگاى صالح بوون و بىرەو خوا چوون، تەزكىيەى نەفس لەبەر رۇشنايى قورنان و سوننەتدا	61
	چاچى يەك / ۱۹۹۸	تەزكىيە و تەبائىي و، يەكپىزىي و بىرايى	62
	چاچى يەك / ۱۹۹۹	مىزگەۋتەككى كوردستان لەنپوان ئاۋەدانكردنەۋە و ئىرانكردنە	63
	چاچى يەك / ۲۰۰۱ چاچى شەش / ۲۰۲۰	گەمپانەۋە بۇ لاي خوا (سېجىنە و تعالى)، بەرەو خوا ۋەزگىر خان، ۋەزگىر خان لە گوناه و سىمپىچىي و، گۇرلىكارىي رېشەيى بەسەر خۇدا ھىنان	64
	چاچى يەك / ۲۰۰۲	شەھىد كىيەو چ پەلەۋپايەيەكى ھەيە؟	65
	چاچى يەك / ۲۰۱۵	باسىك لەبارەي بىيىنى خواي بىرزو مەزىنەۋە، لەدنىياۋ دولۇۋۇزدا	66
	چاچى يەك / ۲۰۱۵	گىيانى ژيان: باش خوا پىرستى و خۇ پاك و چاك كردن	67
	چاچى يەك / ۲۰۱۶	مەۋسۇۋەي: رەۋشەت و ئاكىكارى ئىسلامىي لەبەر رۇشنايى قورنان و سوننەتدا	68
	چاچى يەك / ۲۰۲۰	ئەدەب و رەۋشەت كۆمەلەيەتتەككى لەبەر رۇشنايى ۋەھىي و غەللىدا	69
		بانگەۋازو كارى ئىسلامىي	
	چاچى يەك / ۱۹۸۸	كۆمەلەى خوا	70
	چاچى يەك / ۱۹۸۸ چاچى چار / ۲۰۲۰	پىشەمىرگەي ئىسلام، يان مەسۇلمانى مىجەھىد كىيەو چۆنە؟	71

تەييارلىغۇچى	بىرلەشتۈرۈلگەن	كىتەپنامە	نومۇرى
	چاپى يەك / ۱۹۹۰	دەردو دەرمانى بزووتنەۋى ئىسلامىي	72
	چاپى يەك / ۱۹۹۴	بزووتنەۋى ئىسلامىي ۋە قۇناغى نوئى	73
	چاپى يەك / ۱۹۹۵	بزووتنەۋى ئىسلامىي لە دوورپانى مان و نەماندا	74
	چاپى يەك / ۱۹۹۵	ھەلسەنگاندن ۋە ھەلوئىستان لەم قۇناغەدا	75
	چاپى يەك / ۱۹۹۶	تىگەيشتن	76
	چاپى يەك / ۱۹۹۷	چەند رېروونىيەك بۇ ئىسلامىيەكانى كوردستان	77
	چاپى يەك / ۱۹۹۷	بزووتنەۋى ئىسلامىي ۋە ئاسۋىيەكى گەش و روون، بىنەما شەرىيەكان و بىنچىنە تەخلاھىيەكان	78
	چاپى يەك / ۱۹۹۸	ئىسلام ۋە كىشە ھەنوۋكەيى يەكان	79
ۋەرگىپراۋەتە سىر زمانى غەربىي	چاپى يەك / ۲۰۰۲ چاپى سى / ۲۰۱۱	زانايانى ئىسلام كىن ۋە چۈن؟	80
	چاپى يەك / ۲۰۰۲	كۆمەلى ئىسلامىي: ئامانچ ۋە ھەلوئىستانىكانى	81
ۋەرگىپراۋەتە سىر زمانى غەربىي	چاپى يەك / ۲۰۰۱	ھەلسەكەوت لەگەن خەلىكى دا، چەند ئامۇزگارپىيەك بۇ نەندەم ۋە موجاھىدانى كۆمەلى ئىسلامىي	82
	چاپى يەك / ۱۹۹۸	چۈن لە جىھاد تىبگەين؟	83
	چاپى يەك / ۲۰۰۲	جىھاد لە رىئى خواداۋ چەند سەرنج ۋە ئاگادىرپىيەك	84
	چاپى يەك / ۲۰۰۱	جىھاد لەرئى خوادا/ بۇ ئەۋەى بەھەلە لەجىھاد تىنەگەين ۋە لەسەر جەنگ كردىمان قەرزدار نەبىنەۋە	85
	چاپى يەك / ۲۰۰۲	جىھاد لە رىئى خوادا چى يەۋ بۇچى دەكرى ۋە چۈن دەكرى؟	86
	چاپى يەك / ۲۰۰۲	چەند رېروونىيەك بۇ خوشكو برايدانمان لە ھەندەران	87

ئىپتىتى	بىرۈرۈ چاپ	كىتەپكان	ژ
	چاپى يەك / ۲۰۰۶	ئىسلام مەسئۇلىيەتلىرى كارى ئىسلامىي، لەمبەر رۇشنايى قورئان و سۈننەتدا	88
	چاپى يەك / ۲۰۰۹	ھاۋىيەمەنىيە لەمبەر رۇشنايى قورئان و سۈننەتدا	89
چاپى يەكەم بە دوو ئالغەي جىيازو بە دوو ئاۋونىشانى جىياز كراۋە، بىم شېۋەيە: ئالغەي يەكەم: بىلگەكەنى ئەۋەنى بەشدار يىكردن لە ھەلبۇاردن و پەرلەماندا بەشەرەيى نازانن و ھەلبۇشانەنەۋەيان. ئالغەي دوۋەم: بىلگەكەنى رەۋايى بەشدار يىكردن لە ھەلبۇاردن و پەرلەماندا	چاپى يەك / ۲۰۰۹ چاپى دوو / ۲۰۱۳	بەشدار يىكردن لە ھەلبۇاردن و پەرلەماندا، ھەلبۇشەنگەننىكى شەرەيەنەۋ ژىرەنە	90
ۋەزگېر ۋەتەن سەر زامانى فارسىي	چاپى يەك / ۲۰۱۵ چاپى دوو / ۲۰۱۷	ھەلبۇشانەنەۋەيى بىرۈرۈ ۋەقتارە پەرگىرەنەكەنى رېڭخراۋى (داعش)	91
ۋەزگېر ۋەتەن سەر زامانى فارسىي	چاپى يەك / ۲۰۱۵	با لادان و تاۋانى پەرگىران، بىرەنەم بە ئىسلام نەمانخاتە دوۋدلىي و گومان	92
	چاپى يەك / ۲۰۱۵	پەرگىرىي: پېنەسەي، نېشانەكەنى پەرگىران، ھۆكەرەكەنى پەرگىرىي، شۈيەنەۋار ۋەزگېر ۋەتەنەكەنى، چارەسەرى	93
كۆزى سى نامىلەكى پېشۋو	چاپى دوو / ۲۰۱۸	ھەلبۇشانەنەۋەيى پەرگىرىي	94
	چاپى يەك / ۲۰۱۹	بەرەم بانگەۋازىكى رەستو رەسەن	95
دۋاتىر خرايە نېر زىجىرەي: بەرەم باشىر تېگەشەن ۋە پېگەشەن	چاپى يەك / ۲۰۱۹	ھەلبۇشەنگەننىكى كارى ئىسلامىي	96
	چاپى يەك / ۲۰۲۰	كى شاپىستەي مېنەۋەم مېجراپە؟	97
زىجىرەي بىنەم شەرەيەكەنى كۆمەلى ئىسلامىي			
	چاپى يەك / ۲۰۰۱	ئالغەي يەكەم: بىلگە شەرەيەكەنى بىناتەنەي كۆمەلى ئىسلامىي	98
	چاپى يەك / ۲۰۰۱	ئالغەي دوۋەم سېيەم: ھۆكىمى لادانى خەلىفەۋ كاربەدەستەنى مەسئۇلمان لەكەنى لارىي و سەمەكارىيەدا	99

تېمىنى	بىرلەشتۈرۈلگەن	كىتەپكان	ژ
ۋەزگىچە دراۋەتە سىر زامانى غەربىيى	چاچى يەك / ۲۰۰۱	ئالتۇن چۆلۈم : شىخ ئەبۇ بەسرىر ھەتسەنگەندىكى شەرىئەت ۋە ئىسلامىي فەتۋا نامەسى	100
	چاچى يەك / ۲۰۲۰	چۈن كەشە بە كۆمەللى ئىسلامىي بەدىن؟	101
		وتارى كۆنگرەكانى كۆمەللى ئىسلامىي كوردستان	
	چاچى يەك / ۲۰۰۵ چاچى دوو / ۲۰۰۶	كارو پىرۋەزى ئىسلامىيەن (وتارى كۆنگرە يەكەمى كۆمەللى ئىسلامىي)	102
	چاچى يەك / ۲۰۱۰	رېپۇرتى : ئىمانىي، فېكرىي، سىياسىي كۆمەللى ئىسلامىي كوردستان (وتارى كۆنگرە دوۋەمى كۆمەللى ئىسلامىي)	103
	چاچى يەك / ۲۰۱۶	چاۋپىداگىرپانە ۋە مەككى بارودۇخى نېۋخۇمان ۋە ۋەقە دەرەكىيەن (وتارى كۆنگرە سىياسىي كۆمەللى ئىسلامىي)، ۲۰۱۵ / ۵ / ۳۰	104
		نەتەۋايەتتىكى ۋە مەسەلەلى كورد	
	چاچى يەك / ۱۹۸۹	كوردستان بۇ ۋەيران بوۋو چۈن ئاۋەدان دەپتەۋە؟	105
	چاچى يەك / ۱۹۸۹	مەسەلەلى كورد چىيەو چۈن ۋە بەجى چارەسىز دەكرى؟	106
	چاچى يەك / ۱۹۹۰ چاچى دوو / ۲۰۰۵	خوكمى گەپنەۋە ۋە ئىرى تاغوت لە رۋانگە ئىسلامەۋە	107
	چاچى يەك / ۱۹۹۰ چاچى سى / ۲۰۰۵ چاچى چار / ۲۰۱۸	سۆزى نەتەۋايەتتىكى ۋە بىرى ناسىۋناليزم لە تەرازۋى ئىسلامدا	108
	چاچى يەك / ۱۹۹۲	چارەسىز كېشەلى كورد لە نىۋان ئىمان ۋە پەزىلەت	109
	چاچى يەك / ۱۹۹۶	چەند رېنمۇۋىيەك بۇ ھالەتتى ئىسلامىي لە كوردستاندا	110
	چاچى يەك / ۲۰۲۰	جەننى ۋەربان ۋە جەنگى ھەلەتۋەكان	111

تېمىنى	نومۇرى	كىتەپكان	ژ
		سىياسەت و ھۆكۈمرانىيى	
	چاپى يەك / ۲۰۱۰	چەند بابەتتىكى سىياسى ھاۋچەرخ لەبەر رۇشنايى غەللى و دەخىيدا	112
	چاپى يەك / ۲۰۱۴	مەۋسۈۋەى: ئىسلاھات دەۋلەتدارىيى، (۴ بەرگ)	
		بەرگى يەكەم: قەۋەدى سىياسىي لەئىسلامدا: بەلگەكانى پېۋىستېۋونى، چۆنىەتتى بىياتىنى، سۈرۈشت و بىناغەى قىكرىي، پېئاسەى چەند وشەو زاراۋىيەك	113
		بەرگى دوۋم: بىنەمايەكانى سىستىمى ھۆكۈمرانىيى لەئىسلامدا	114
		بەرگى سەيەم: (سى دەستەلەتەكان): ياسادانان جىيەجىيەكردن دادۋەرىيى	115
		بەرگى چۈرەم: نا مەسۇلمانان لە كۆمەلگاۋ دەۋلەتتى ئىسلامىيەدا	116
	چاپى يەك / ۲۰۰۹ چاپى دوۋ / ۲۰۱۷	روانىيىكى ئىسلامىيەنە بۇ ۋاقىيى ئىستامان	117
	چاپى يەك / ۲۰۱۸	قورئان و پاكىزىي و چاكىزىي لە ھەرىمى كوردستاندا	118
	چاپى يەك / ۲۰۱۹ چاپى سى / ۲۰۲۰	گرنگىي رەۋىشت لەسىياسەتدا	119
	چاپى يەك / ۲۰۲۰	ۋاقىيى دژۋلى نۇممەت: ھۆكارو چارەسەر	120
		ئافرىقە و خىزان	
	چاپى يەك / ۲۰۰۳ چاپى دوۋ / ۲۰۰۳	ئافرىقى مەسۇلمانان كورد، مافە شەرىيەكانى و ئەرگە گرنگەكانى	121

ژ	کتابخانه‌کان	بهره‌ور چاپ	تایینی
122	مه‌وسووعه‌ی : نافرم‌تو خیزان له سایه‌ی شم‌ریعه‌تدا	بهرگی یه‌که‌م چاپی یه‌ک/ ٢٠٠٢ بهرگی یه‌ک/ دوو چاپی سئ/ ٢٠١٣	
	میان‌ژوو		
123	پوخته‌ی ژیان‌نامه‌ی پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، دهرس و په‌نده‌کانی	چاپی یه‌ک/ ٢٠٠٩ چاپی سئ/ ٢٠١٣	
124	چهند مه‌لویه‌ک له خهرمانی تمه‌مهم (بهرم‌وریه‌کانهم)، به‌شی یه‌که‌م (١٩٦١- (١٩٩١)	چاپی یه‌ک/ ٢٠١٥	
125	بهرکولتیک‌ی کارو‌چالاکی‌و پرووداوه‌کانی ژیانهم (١٩٦١-٢٠١٧)	چاپی یه‌ک/ ٢٠١٨	بۆ ههردوو زمانی عهره‌یی و ئینگلیزی وهرگێڕاوه
	دیدار و گفت‌وگو		
126	سنووره قه‌ده‌غه‌کان مه‌شکینن! (چاوپیکه‌وتنی دکتور حسین محمد عزیز)	چاپی یه‌ک/ ٢٠٠١ چاپی دوو/ ٢٠٠٤	-
127	نه‌شکه‌نجه‌و زیندان، پێشمهرگه‌یه‌ک بیس‌تو دوو مانگ له زیندانی داگیرکردا	چاپی یه‌ک/ ٢٠٠٥ چاپی سئ/ ٢٠٠٩	وهرگێڕاوه‌ته سهر زمانی عهره‌یی، هه‌روه‌ها دوو ته‌رجمه‌ی فارسی کراوه‌و چاپ و بلا‌و‌کراوه‌توه، هه‌روه‌ها بۆ زمانی ئینگلیزیش وهرگێڕاوه‌و چاوه‌ڕێی چاپه
128	گه‌نج له چه‌مکه هه‌نووکه‌یه‌کاندا	چاپی یه‌ک/ ٢٠١٠	
	زنجیره‌ی بابته‌هه‌نووکه‌یه‌کان		
129	گه‌نجه‌کانمان له نیوان ره‌سه‌نایه‌تی‌و لا‌سای کردنه‌ودا (١)	چاپی یه‌ک/ ٢٠٠٦	بۆ زمانی فارسی‌ش وهرگێڕاوه
130	با وریا بین! دارووخانی ره‌م‌وشت کۆمه‌لگا‌گه‌مان به‌رم‌و هه‌لئێ‌ر ده‌بات (٢)	چاپی یه‌ک/ ٢٠٠٢ چاپی دوو/ ٢٠٠٦	
131	به‌دوور خسته‌نه‌وه‌ی نافرم‌ت له ئیسلام چ زینتیک ده‌که‌ین؟! (٣)	چاپی یه‌ک/ ٢٠٠٧	-
132	چۆنیه‌تی بوونه‌ پێشه‌نگ‌و بنیاتنانی بنکه‌ی جه‌ما‌وری (٤)	چاپی یه‌ک/ ٢٠٠٧	

ئىسمى	نومۇرى جايى	كىتابى	ژ
	جايى يەك / ۲۰۰۷	سىياسەتى ئىسلامىيەت چەند روونكرندنەومەك (۵)	133
بۆ زىمانى فارىسىش وەرگىپراو	جايى يەك / ۲۰۰۶	چەند بىنەمايەكى گىرنگى وتارىيىزى (۶)	134
	جايى يەك / ۲۰۰۷	قوتابىيانى زانىيارى شىرعىيەت چەند سىمرىنج و رىنمايى يەك (۷)	135
	جايى يەك / ۲۰۰۷	خوو رەوشى بىرزو پەسىند سەنگى مەھەكى مەسولمانەتتە (۸)	136
بۆ زىمانى فارىسىش وەرگىپراو	جايى يەك / ۲۰۰۷	بانگەواز بۆ لاى خودا جى يەو چۆنەو بە كى دىكرى؟ (۹)	137
	جايى يەك / ۲۰۰۸	قوتابىيان لىم ھەل و مەرجەدا، پىيويستە چۆن بىن و جى بىكەن؟! (۱۰)	138
	جايى يەك / ۲۰۰۸	وافىيى ھەرىمى كوردستان ، دىلچىكى ئىسلامىيەنە (۱۱)	139
نەم نامىلكىيە بەر (۱۴) ئالغە لى پۆزنامە (پۆزنامە) دا بىلا و كراوتەمە	جايى يەك / ۲۰۰۹	سىروشت و پاىيەككى خىزان و مەسەلە چەندىزىيى لى تەرازووى شىرەو ەقلىدا (۱۲)	140
	جايى يەك / ۲۰۱۱	كارى ئىسلامىيەت رەواندەنەومە چەند تەومۇزىك (۱۳)	141
	جايى يەك / ۲۰۱۱	ھوككى لى ئىسلام ھەلگەپراو ەو ھەلەسەنگەنلىك (۱۴)	142
	جايى يەك / ۲۰۱۱	مەلە گەورە كۆيەو تەفسىرەكەي و چەند سىمرىنجىك (۱۵)	143
	جايى يەك / ۲۰۱۲	لىكۆلىنەومەك لىبارە : ھەبوون و نەبوونى نەسە لى قورناندا (۱۶)	144
	جايى يەك / ۲۰۰۳ جايى دوو / ۲۰۱۲	تافىكىرەنەومە خوا بۆ بىندەككى جى يەو چۆنە؟ (۱۷)	145
	جايى يەك / ۲۰۱۲	رەومەندى كورد لى ھەندىران و نەركى سىمرىشنى (۱۸)	146
	جايى يەك / ۲۰۱۲	خاتوون مەلاژن : ئافرىتىكى ھەلگەوتوو و ھاوسىرىكى ناوازە (۱۹)	147
	جايى يەك / ۲۰۱۷	گەنج و قەيرانى رووچىيى: ھۆكار، شۆيىنەور، چارەسىر (۲۰)	148
	جايى يەك / ۲۰۱۷	ژيان لىسايەى ئىمانداو رەواندەنەومە گومانەكان (۲۱)	149

ژ	کتابه‌کان	بهره‌وێر چاپ	تایینی
	ب/کتیبه‌ به‌ره‌بیمیه‌کان		
	موسوعة : الإسلام كما يتجلى في كتاب الله	ط الاول/ ٢٠١٥	
	که له چایی به‌که‌مدا (٨) به‌رگه‌و، له چایی دووهمیدا له (١٢) کتیبدا ده‌بی، به‌م شیوه‌یه:		
150	الكتاب الأول: الإسلام: معرفة صحيحة بالخالق عز وجل والخلق	ط الثانية/ ٢٠١٦	بۆ زمانی فارسیش وه‌رگێراوه
151	الكتاب الثاني: تعريف الإيمان	ط الثانية/ ٢٠١٧	بۆ هه‌ردوو زمانی تورکی و فارسی وه‌رگێراوه
152	الكتاب الثالث: الإيمان بالله تبارك وتعالى: الخالق الرب المالك الإله ذي الأسماء الحسنی والصفات العلی	ط الثانية/ ٢٠١٧	بۆ هه‌ردوو زمانی تورکی و فارسی وه‌رگێراوه
153	الكتاب الرابع: الإيمان بالملائكة و بالجن	ط الثانية/ ٢٠١٧	تا به‌رگی ١٢ کارکردن تیبدا به‌رده‌وامه بۆ ترجمه‌کردنی بۆ سه‌ر هه‌ردوو زمانی تورکی و فارسی
154	الكتاب الخامس: الإيمان بكتب الله الحكيم	ط الثانية/ ٢٠١٧	
155	الكتاب السادس: الإيمان برسول الله تعالى وأنبیائه الكرام	ط الثانية/ ٢٠١٧	
156	الكتاب السابع: خاتم النبیین محمد صلى الله عليه وسلم: موجز سيرته وبراهین نبوته	ط الثانية/ ٢٠١٨	
157	الكتاب الثامن: الإيمان باليوم الآخر وموجز عن القدر	ط الثانية/ ٢٠١٨	
158	الكتاب التاسع: إهداء الإنسان بهدى الله، أو الإلتزام الفردي بشريعة الله	ط الثانية/ ٢٠١٨	
159	الكتاب العاشر: الإلتزام المجتمع بشريعة الله تعالى	ط الثانية/ ٢٠١٩	
160	الكتاب الحادي عشر: تطبيق المجتمع للشريعة و معالم الدولة في الإسلام	ط الثانية/ ٢٠٢٠	
161	الكتاب الثاني عشر: الإسلام: نظرة سديدة تجاه الناس وتعامل صحيح معهم	ط الثانية/ ٢٠٢٠	

ژ	کشیه‌کان	دروازو چالی	تاییینی
162	نقض فکرة التطرف	ط الاولی/ ۲۰۱۶-لندن، ط الثانية/ ۲۰۱۷، - القاهرة (نقض التطرف ودحض افكار المتطرفين)	ترجم إلى اللغات: الفارسية والإنجليزية والتركية
163	ضيف و قضية (مقابلة مع قناة العربية)	ط الاولی/ ۲۰۰۶	-
164	لقاء خاص (مقابلة مع قناة العالم)	ط الاولی/ ۲۰۰۶	
165	حديث مختصر حول مايجري على الساحة العراقية	ط الاولی/ ۲۰۱۶	
166	طريق الصلاح والسير الى الله / تزكية النفس في ضوء القرآن والسنة	ط الاولی/ ۲۰۱۲	
167	أمير وزراء القضاة	ط الاولی/ ۲۰۰۹ ط الثاني/ ۲۰۱۳	
168	مسائل عصرية رائجة	ط الثانية/ ۲۰۱۴	
169	قواعد مهمة في التعامل الشرعي الحكيم مع المسائل الفرعية الخلافية	ط الاولی/ ۲۰۱۱	
170	علماء الإسلام: أوصافهم الثبيلة، وظائفهم الثقيلة، مواقفهم الجلييلة	ط الاولی/ ۲۰۰۵ ط الثالثة/ ۲۰۲۰	
171	الأصول الشرعية والخطوط العامة للجماعة الإسلامية	ط الاولی/ ۲۰۰۱ ط الثالثة/ ۲۰۱۲	
172	كيف نتعامل مع الناس؟	ط الاولی/ ۲۰۰۲	
173	حوارات ساخنة حول قضايا راهنة، في ميادين الفكر والفقه والدعوة والسياسة	ط الاولی والثانية/ ۲۰۱۸	
174	الديموقراطية والعلمانية في تجربة كوردستان	ط الاولی/ ۲۰۱۷	
175	خلاصة أحداث حياتي ونشاطاتي الفكرية والسياسية (۱۹۶۱-۲۰۱۷)	ط الاولی/ ۲۰۱۸	
176	نظرات فاحصة في قضايا شائعة: الإسلام والأمة، القضية الكوردية، الوضع العراقي	ط الاولی/ ۲۰۱۸	

نەوكتىبانەى لەژىر چاپىن

تەفسىرى قورئانى بەرزو بەپىز / تاكو سوورمى: (الناس) خوا پىشتىوان بى كاركردن تىيدا بەردەوام دەبى تاكو ھەمووى چاپ دەكرى	177
زنجىردى: بەردەو باشتر تىگەيشتنو پىگەيشتن، كە لە: (۱۲) كىتب پىگەتوھ	
بەرگى يەكەم: واقىعى دژولرى ئۆممەت: ھۆكارو چارەسەر	178
بەرگى دوووم: ھەلسەنگاندنىكى كارى ئىسلامىي	179
بەرگى سەيەم: چۈنەيتى گۈرپىنى كۆمەلگاۋ پاكسازىي و چاكسازىي تىداكردى	180
بەرگى چولەم: بەرمو بانگەۋازىكى راست و پەسەن	181
بەرگى پىنچەم: پاىەكانى بوونناسىي، روونكردەۋى ئىمان	182
بەرگى شەشەم: خواپەرسىي، تەزكىيە، تەھۋا	183
بەرگى ھەوتەم: بىنەما گىشتىيەكانى رېيازى جەماۋىرى مسولمانان	184
بەرگى ھەشتەم: تايەتمەندىيە ئىمانىي و فىكرىيەكانى جەماۋىرى مسولمانان	185
بەرگى نۆيەم: پەدوشتبەرزىي دروشمى سەردكىي جەماۋىرى مسولمانان	186
بەرگى دەيەم: چولار بابەتى سىياسى گرنگو ھەستىار	187
بەرگى يازدەيەم: بىنچىنە گرنگەكانى تەبايى و يەكرپىزىي مسولمانان	188
بەرگى دوازەيەم: بىنەپتەكانى مسولمانەتتىيەكى راست و ھاۋسەنگ	189
قورئان و سوننەت ۋەك پۈچ و جەستە تىگەلگىشن	190
قورئانى مەزن لە نۆزدە تەۋمەردا	191
سەركرداپەتتىي كىردن و مەرجەكانى	192

کورتهیهک له میژووی ژيانی مامۆستا عهلی باپیر

- ناو: عهلی باپیر وهتمان .
- له دایکبووی: سالی (١٩٦١ز) دا له قهزای پشدهر سهر به پارێزگای سلێمانی.
- زانیارییه ئیسلامیه کانی له پهیمانگای ئیسلامی (رانیهو سلێمانی) و له لای زانیانی کوردستانی عێراق و "دواتریش کوردستانی ئێران" به دهستهێناون، له سالی (١٩٨٠ز) دا قورئانی به پێزی له بهر کردوه.
- له سالی (١٩٨١ز) دا له لایهن رژیمی به عسهوه بریاری دهستگیرکردنی دراوه، ههڕبۆیه ئهوکات عێراقی جێهێشتوه و ئاواره ی ئێران بووه، که ئهوکاته له قوناغی دووهمی زانکۆ بووه، کۆلیجی شهڕیهت.
- له سالی (١٩٨٣ز) دا گهراوه تهوه کوردستانی عێراق و له بهڕبۆه بهرایهتی ئهوقافی ههولێر تاقیکردنهوهی ئیمامهتی داوه، له مزگهوتی (نۆرسی) له شاری رانیه دامهزراوه، بهردهوام بووه له سهر دهرس گوتهوهوه بانگهوازی ئیسلامی و... هتد.
- یه کهمین بهرهممی له سالی: (١٩٨٣ز) دا نووسیه بهناوی: (پوختهیهک دهربارهی ئیسلام) پاشان کتێب و بهرهمه کانی بهردهوام بوون که ئیستا ژمارهیان له سهده (١٠٠) تیهڕپوه، له مهوسووعه و کتێب و نامیلکهو، بهزمانی کوردیی و عهرهبیی و، ههندیك له کتێبهکانیشی که بهزمانی کوردیی نووسیونی، بۆ زمانه کانی: عهرهبیی و، فارسی و، تورکی و، ئینگلیزیش وهگراراون.
- له سالی (١٩٨٧ز) دا پاش سالانیك له خهباتی ئاشکرا و نهێنی په یوهست له گهڵ بزووتنهوهی په یههندی ئیسلامیدا، که له کوتایی ههفتایه کانی سهدهی پێشوو دا ریکخسته نهێنییه کانی دامهزران، چۆته چیاو دهستی به خهباتی چه کداریی کردوه له جوارچهیهی بزووتنهوهی ئیسلامیدا، که له چهند ناوچهیهکی کوردستاندا بنکهو باره گای سهربازی ههبوو دژی رژیمی به عسو، هێزی حهزهی له بناری چیا ی قهندیل دامهزراند.
- له سالی (١٩٨٨ز) دا بووه به ئهندامی مه کتهبی سیاسی بزووتنهوهی ئیسلامی.

- لەسالى (۱۹۹۱ز) دا پۆلى ھەبوو لەپاڤەپىرى نازارى (۱۹۹۱ز) داو ورياکردنەو ھى خەلىكى کوردستان، لە مەبەست و ئامانجەکانى پاڤەپىرى جەماوەرى و ناساندنى بزوتنەو ھى ئىسلامىدا.
 - تاکو سالى (۲۰۰۱ز) لەنێو بزوتنەو ھى درێژەى بەخەباتى خۆى داو، لەھەمان سالىدا لەگەڵ زۆربەى ھەرە زۆرى ھێزو مەلەبەندەکانى بزوتنەو ھى ئىسلامى لەبەر چەند ھۆکارىكى مەنھەجى (کۆمەلى ئىسلامى کوردستان) راگەيانراو بەئەمىرى کۆمەلى ئىسلامى ھەلبێژدرا.
 - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ز) لەسنوورى سەيمانى لەلایەن ھێزەکانى ئەمەرىکاوە بەتۆمەتى نارەوا دەستگیر کراو، بۆ ماوەى (۲۲) مانگ لەزینداندا ماىو، ھەر لەزینداندا مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلي في كتاب الله) ى لە دوازدە کتیب و زیاتر لە چوار ھەزار (۴۰۰۰) لاپەرەدا نووسىو، لە (۲۰۰۵/۴/۲۸ز) دا لەزیندان پرزگارى بوو.
 - تا ئیستا زیاتر لە (۱۰۰) بەرھەمى ھەيە لە: مەوسووعەو کتیب و نامىلکە، لەبوارەکانى: (فیکرى ئىسلامىو عەقىدەو فېقھو حوکمو سیاسەت و تەزکیەى نەفس و ئەخلاقو، بەرپەرچدانەو ھى بیرو رێچکە نامۆیەکانو... ھتددا.
 - لە ھەلبێژاردنەکانى سالى (۲۰۱۰-۲۰۱۴ز) دا، بۆ ئەنجومەنى نوینەرانى عێراق لەسەر بازنەى پارێزگای ھەولێر کاندید بوو، دەنگى یەکەمى ھێناو، زیاتر لە (۶۰،۰۰۰) دەنگ.
 - کۆمەلى ئىسلامى تائىستا سى کۆنگرەى بەستو، لەسالى: (۲۰۰۵ و ۲۰۱۰ و ۲۰۱۵ز) داو، لەھەموویاندا، بەئەمىر ھەلبێژدراو ھەو.
 - ئیستا پرۆژەى تەفسیرکردنى قورئانى بەرزو بەپێزى دەستپێکردو، تا ئیستا چەند بەرگىكى لى چاپ و بلاو کراو ھەو.
- بۆ زانیاری زیاتر لەسەر ژيانى دانەر، سەردانى لینكى خوارو ھەو بکەن:

www.alibapir.net

نيومروك

- پيشكه شه ۸
 پيشه کی چای شه شه ۹
 پيشه کی چای پينجه ۱۱
 پيشه کی چای چاره ۱۵
 پيشه کی چای سييه ۲۳
 پيشه کی چای دووه ۲۷

بۆچی ئەم کتیبەم ناوناوه

- ريگای صالح بوون و بهرەوخوچوون؟! ۲۹
 ری خوشکردن ۳۳

بهشی يه كه م

- پيناسه و پله و پايه و گرنگی تهزکیه ی نهفس ۳۷
 ۱- پيناسه: ۳۹
 ۲- گرنگی و پله و پايه ی تهزکیه ی نهفس: ۴۵

بهشی دووه م

- قوناغه كانی ريگای صالح بوون و بهرەوخوچوون ۵۳
 قوناغی يه كه م: تۆبه كردن و پاکبوونه ۵۵
 ۱/ تۆبه يانی چی؟! ۵۷
 ۲/ چۆنیه تی تۆبه كردن: ۵۸
 ۳/ چۆنیه تی تۆبه كردن لهو گوناخانه ی، كه په یوه ندييان به خه لكه وه هیه: ۶۰
 ۴/ نيشانه ی گه رانه وه ی ساغ (التوبة النصوح) چیه ؟ ۶۲
 قوناغی دووه م: زانیاری و چار و روون بوونه ۶۸
 قوناغی سييه م: ئیخلاص و یه كلا بوونه ۷۰
 قوناغی چواره م: پارێزکاری و وردبوونه ۷۵
 ههنگاوی يه كه م: مه رج له گه ل دا گرتن: ۷۸

- ههنگاوی دووهم: چاودێریی کردن: ٧٩.....
 ههنگاوی سییهه: سهركۆنه کردن: ٨٠.....
 ههنگاوی چوارهه: لایپرسینهوه: ٨٠.....
 ههنگاوی پینجهه: سزادان: ٨١.....
 پهڕیزی چاکه و خراپه له ژيانی ئینسان دا: ٨٢.....
 قۆناعی پینجهه: ئیحسان و بهرز بوونهوه: ٨٥.....
 قۆناعی شهشهه: دهوام و ساردنهبوونهوه (الإستقامه): ٨٩.....

بهشی سییهه

- تویشووی رێگا.. بهچی صالح دهبین و چۆن بهرهو خوای بهرزو بی
 وینه دهچین؟! ٩٥.....
 تهوهری یه کههه: راستکردنهوه و پتهوکردنی ئیمان و عهقیده، گهورهترین هۆکاری تهزکیه
 نهفسه: ٩٩.....
 تهوهری دووهم: ناسین و لایتیکهیشتن و تهفاعول له گهڵداکردنی ناو و سیفهته بهرز
 و بی وینهکانی خوای بی وینه: ١٠٦.....
 تهوهری سییهه: چاکبوونی: دین و، دنیاو، دواپۆژو، ژیان و، مه‌رگ، پینج مه‌رج و هۆکاری
 گرنگی صالح بوون و بهرهو خوا چوونی مروّفن: ١١٣.....
 تهوهری چوارهه: سی کوچکهی خۆپاگه‌ری و سوپاسگوزاری و پشت به خوا بهستن (الصبر
 والشکر والتوکل): ١١٥.....
 تهوهری پینجهه: ده (١٠) نامراز له پێداویستییهکانی پێی بهرهو خوا چوون: ١١٧.....
 تهوهری شهشهه: ده (١٠) پایه و بنچینهی گرنگی پێی بهرهو خوا چوون: ١٢٠.....
 تهوهری حه‌وتهه: پازده (١٥) هۆکاری گشتیی و سه‌ره‌کیی، پێی صالح بوون و بهرهو
 خوا چوون: ١٢٤.....
 ١- نوێژ: ١٢٤.....
 ٢- زیکه‌ر: ١٢٤.....
 ٣- قورئان خویندن: ١٢٥.....
 ٤- پۆژوو گرتن: ١٢٦.....
 ٥- جه‌ج و عومره: ١٢٧.....
 ٦- ئیعتیکاف: ١٢٧.....
 ٧- بیرکردنهوه: ١٢٨.....

- ٨- پارانهوه (الدعاه): ١٢٨
- ٩- يارمه تييداني خه لکي: ١٢٩
- ١٠- خو و ره وشتی جوان و په سندن: ١٣٠
- پیناسه ی ره وشتی جوان: ١٣١
- ١١- پاراستنی دهر و دهر وون له گوناح و هه له و قسه و ره فتاری پوچ: ١٣١
- ١٢- کهم خوری و کهم خوی و کهم دوی و کهم تی که لای: ١٣١
- ١٣- دوستایه تی و هاوه لایه تی کردنی ئینسانی صالح: ١٣٥
- ١٤- موتا لا کردن و ناشتابون به ژیان و به سهرهاتی صالحان و خواناسان: ١٣٦
- ١٥- پابه ندی ته و او به ریو شوینی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم): ١٣٩
- ته وهری هه شتم: حوت (٧) هوکاری مهیدانی کاری ئیسلامی: ١٤٣
- ١/ بانگه واز (الدعوه): ١٤٣
- ٢/ فیتر کردن (التعلیم): ١٤٤
- ٣/ دلسوزی (النصیحه): ١٤٦
- ٤/ دوستایه تی و دوژمنایه تی له پیناو خوادا (الموالاة والمعاداة فی الله): ١٤٧
- ٥/ فرمان به چاکه کردن و ری له خراپه گرتن: ١٤٩
- ٦/ کوچ کردن (الهجرة): ١٥٠
- ٧/ جهنگ کردن (الجهاد): ١٥٢

به شنی چواره م

- په رچ و کو سپه کانی سه ر ری به ره و خوا چوون ١٦١
- پیشده ستی: ١٦٣
- ته وهری یه کهم: به هه له حالیی بوون له ئیسلام: ١٦٥
- یهک: به هه له تیگه یشتن له ئیسلام چییه و چونه؟! ١٦٦
- دو: به هه له له ئیسلام حالیی بوون، بوچی و چوون پهیدا ده بیست؟ ١٧٠
- سی: ناکامی شوومی به هه له له ئیسلام حالیی بوون: ١٧٤
- چوار: چاره سه ری دهر دو دیارده ی به هه له له ئیسلام حالیی بوون: ١٧٩
- ته وهری دووهم: گوناحه روا له تی و دهر وونییه کان: ١٨٦
- ١- گوناحه زله په نهانه کان: ١٨٨
- ٢- گوناحه زله ناشکراکان: ١٨٩
- ته وهری سییم: زیاد له پیویست گرنگیدان به ژیانی دنیا: ١٩٤

- ١٩٦ تەوهری چوارەم: نەفس و ھەواو ئارەزووەکانی
- ١٩٧ سێ حالتەکەم دەروون:
- ٢٠١ تەوهری پێنجەم: شوێنکەوتن و لاساییکردنەوێ کۆیرانەیی پیشینان و دەورووبەر
- ٢٠٣ تەوهری شەشەم: بێ مامۆستایی و چاوساگی
- ٢٠٥ تەوهری حەوتەم: بێ ئاگایی (الفغله)
- ٢٠٧ تەوهری ھەشتەم: شەیتان

بەشی پێنجەم

ڕوونکردنەوێ چەند راستییەک و راستکردنەوێ چەند ھەڵەیک

- ٢٠٩ لەبواوی: تەزکیە نەفسدا
- تەوهری یەكەم: تەزکیە نەفس خالی ھاوبەشی نۆوان سەرچەم مسوڵمانانە بەتایبەت زاناو
پیشەوایانان، بەلام ھەندیکیان تێیدا پسپۆر (مُتَخَصِّص)ن. ٢١٢
- تەوهری دووہم: تەزکیە نەفس لە مەیدانی کارو خەباتدا نەبێ، وەك پێویست نایەتەدی ٢١٤
تەوهری سێیەم: نەفسی تەزکیە کراو ھی تەزکیە نەکراو، جیاوازییان لە پاددەیی پابەندیی
دایە بە شەرعموہ ٢١٦
- تەوهری چوارەم: تاکە سەرچاوەی دینداریی و مسوڵمانەتی، کە تەزکیە نەفسیش
لایەنیکەتی، شەریعەتی خواوە ھیچی دیکە. ٢١٨
- تەوهری پێنجەم: با ھەستیارییمان بە وشە (تَصَوَّف) و ھەڵو پەڵی نۆ سەرچاوەکانی، وامان
لی نەکات لە خێرو بیرو چاکەکانی بێ بەش بین. ٢٢١
- تەوهری شەشەم: خواوەنی تەزکیە بوون و، صَوْفِی و دەرویش بوون، یان لەنۆ
طەریقەتدا بوون، دوو شتی پێکەوہ پەيوەست (متلازم) نین. ٢٢٣
- تەوهری حەوتەم: (وہلیی) کۆ یەو (کەرەمەت) چییە؟! ٢٢٤
- ١- وشە وەلیی (ولی) ٢٢٤
- ٢- کەرەمەت (الکرامۃ) چییە؟! ٢٣٠
- تەوهری ھەشتەم: خورپەو خەون (الالھام و الرؤیا) و ھەڵسەنگاندنیان. ٢٣٤
- ١/ پێناسە ٢٣٤
- ٢/ بەلگە پاستبوونی زانیاری و دەستھێنراو، لەرێی خورپەو خەونەوہ ٢٣٥
- ٣/ ھەڵسەنگاندن (التقییم) ٢٣٨
- تەوهری نۆیەم: ھەڵەداچوون لە چەمک و واتای راستەقینەیی چەند وشە کدا ٢٤٢
- تەوهری دەیەم: حەوت پەخنەو تیپینی لەسەر شەھلی تەھەووف ٢٤٩

- يەك: زانىبارى و بەرچاۋ پرونىي بناغەي مسولمانەتییە..... ۲۵۰
- دوو: دیندارى و پارىژكارى، شتى زاتیین و بەمیرات ناگیرین..... ۲۵۱
- سى: ئىنسانى نەشارەزاۋ نازانىار بەدین، دروست نیه بیئتە پىشەواۋ چاوساغ..... ۲۵۲
- چوار: دروست نیه تەکیەو خانەقایەکان بکرینە بەدیلى مزگەوت..... ۲۵۵
- پىنچ: حەیفە ئەھلى دل، بېنە دار دەست و وابەستە و دابەستەى ئەھلى گل..... ۲۵۶
- شەش: بەرگری لی کردن و تەئویل و پىنە کردنى قسەى هەلەق و مەلەق (شطحات) و
ناشەرعیانەى هەندیک لە ناودارانى تەصەووف، سەرچەم تەصەووف تۆمەتبار
- دەکات: ۲۵۷
- حەوت: ئیمان و عەقیدە بۆ دیندارى و مسولمانەتیی، وەك بژیوو ئاوو هەوا وان بۆ
- جەستە، بەلام تەزکیە و تەصەووف، وەك میوہ شیرینی وان..... ۲۵۸

بەشى شەشەم

- دوايىن بۆچوون و سەرنجەکانم لەمەر تەزکیەى نەفس ۲۵۹
- تەوہرى یەكەم: تەزکیەى نەفس بۆ بانگەواز کەران و مشورخۆران و بەرپرسانى نیو
- جوجۆل و کارو چالاکی ئىسلامی، پىویستیەکی حەتمیە..... ۲۶۲
- تەوہرى دووم: تەزکیەى نەفس، بەشیکى ئىسلام و لایەنیکى مسولمانەتییەو،
- ئىسلامیش جگە لە قورئان و سوننەت و، مسولمانەتیش ییجگە لە پابەندىی
- پىیانەو، شتیکى دیکە نین..... ۲۶۸
- تەوہرى سییەم: خوا بەیەکگرتن (توحید الله) و شوین پیتی پیغەمبەر (صلی الله علیه و سلم) هەلگرتن (إتباع رسول الله)، کاکل و جەوہەرى مسولمانەتیی و
- تەزکیەى نەفسن..... ۲۷۰
- تەوہرى چوارەم: هەرچەندە قورئان و سوننەت بەسن بۆ هەر جۆرە ھىدايەت و پىروونیەك،
- بەلام مەگەر بە دەگمەن، دەنا بەبى مامۆستاۋ چاوساغ، کارى تەزکیە وەك
- پىویست سەرو بەر ناگرى..... ۲۷۴
- تەوہرى پىنجەم: تەزکیەى نەفس خەسلەتیکى بنەرەتیی پىشینەى چاکمان بووہو، ھىچ
- زاناۋ پىشەوايەکی رۆچووی پاشینیش نکوئىی و لام و جیمى لى نەبووہ..... ۲۷۶
- تەوہرى شەشەم: پىشەوايانى تەزکیەو تەصەووف، جگە لە رىبازى پیغەمبەرى خوا
- (صلی الله علیه وسلم) رىچکەيەکی دیکەیان دانەھىئاوہ..... ۲۸۲
- تەوہرى حەوتەم: کىشەو مشت و مری نیوان سەلەفیەکان و صوفیەکان لەسەر ئەسلى
- سەلەفیەت و تەصەووف، بەرھەم و زادەى حالیی نەبوون و کرىچ و کال بوونہ..... ۲۸۵

بەشى ھەوتەم

- ۲۹۱..... ئەزموونى تايىبەتتى خۆم لە بوارى تەزكىيە نەفسدا.....
تەۋەرى يەكەم: ھاۋەلى چاك و ژىنگە (بىئە) پاك، گەرەتتىن كارىگەرييان ھەيە لە
تەزكىيەبوونى نەفسدا.....
۲۹۴..... تەۋەرى دوۋەم: تەمەن بەزايەنەدان و كۆنتىرۆل كىردى ئەندامەكان، بۆ بەكارھىنانىيان لە چاكەو
پاراستىيان لە خراپە، بەھىزتىررىن دەستەبەر كەر (ضامىن) نەفس تەزكىيە بوون و
بەرەو خواچوونە.....
۲۹۶..... تەۋەرى سىيەم: بىر كىردنەۋەو رامان و چوونە ئىعتىكافەۋە، چەند مەرجىكى بىنەپەتتى
سەرگرتن و بەرگرتنى پىرۆسەي تەزكىيە نەفسن.....
۲۹۸..... تەۋەرى چوارەم: ھەر خواپەرىستىي و گاغەتتىك ھەردوۋك مەرجى بەس بۆ خوابوون و،
بەپىي شەرىعى خوابوونى تىدا نەبن، نابىتە مايەي تەزكىيە خواۋەنەكەي
لەسەرىشى قەرزدار دەپتەۋە.....
۳۰۱..... تەۋەرى پىنجەم: ھەرچەندە ھەبوونى پىپىشاندەرو چاۋساغ زۆر گرنگەو، پىگا ئاسان و
كورت دەكاتەۋە، بەلام بەخشش و ھىدايەتتى خوا زۆرو فراۋانەو، قورئان و سوننەتتىش بۆ
ئەھلى خۇيان، ھەموو ئامانچەكان دىننەدى و پەكى ناخەن.....
۳۰۶..... تەۋەرى شەشەم: ھەرچەندە جۆرەكانى خواپەرىستىي و، ئەر كە شەرىيەكان ھەمويان
لە تەزكىيە كىردى نەفسدا كارىگەرىي خۇيان ھەيە، بەلام ھەر كەسەش لە شىتەك، يان
چەند شىتەكدا بەھرەمەندتر دەبى:.....
۳۱۲..... تەۋەرى ھەوتەم: ۋەك بەھۋى سەختىي و دژۋارىيەكانى مەيدانى كارى ئىسلامىيەۋە،
بەتايىبەت كۆچكردن و جەنگ و جىھاد، ئىنسان لەبىزىنگ دەدرى و تەزكىيە
دەبى، بە ھىچ شىتەكى دى ھىندە تەزكىيە نابى:.....
۳۱۴..... تەۋەرى ھەشتەم: يادى مەرگ و گۆرۈ بەرزەخ و قىامەت، ھۆكارىكى گەرەي تەزكىيە
بوونە:.....
۳۱۷..... تەۋەرى نۆيەم: پروھىش ۋەك جەستە بەخزمەت كىردن و ۋەرزى و راھىنان بەھىز و پىز
دەبى، بەفەرماۋش كىردن و خەم لى نەخۋاردنى بىھىز دەبى و دەپۈكىتەۋە:.....
۳۲۰..... ۱/ ھەركام لە ئەر كە شەرىيەكان و جۆرەكانى خواپەرىستىي، كارىگەرىيەكى تايىبەتتى
ھەيە، لەسەر روۋ و دەروونى ئىنسان:.....
۳۲۰..... ۲/ پروھىش ۋەك جەستە ۋەردە ۋەردە پەلە پەلە (تەدرجاً) دەگونجى رابەندىرى و پەرۋەردە
بكرى، نەك يەك تەكان و بەپەلەو يەكبىنە:.....
۳۲۱.....

- ۳/ تاييه تمه ندييه كي رووچه، كه له شه نجامي مه شق پيكردن و راهي نانيدا، به هيژ دهي
و، هه نديك حالت و دياردهي نا ناسايي تيډا پيدا ده بن: ۳۲۲
- ا/ چهنده نمونيه كه له كه رامه تي دوستاني خوا ۳۲۴
- ب/ چهنده نمونيه كه له حالت هه شه يگان ييه كاني كافران و گونا حباران ۳۲۹
- ته و هري ده يه م: سهنگي مه حهك و ته رازووي ته زكيه بووني نه فس: ۳۳۲
- ۱- ئيمان يكي شه وودي: ۳۳۲
- ۲- تام و چيژ وه رگرتن له عياده ت: ۳۳۳
- ۳- خو شحال بوون به ته قواو چاكو، دلته نگ بوون به گونا ح و خراپه: ۳۳۳
- ۴- ناماده بوون بو به خشي ني سهرو مال له پيناوي خوادا: ۳۳۳
- ۵- جلوه كردني نه فس به جلوه ي شه رع و كو نترپو لكر دني غه ريزه جه سته يي و
دهرووني يه كان و نهمده روا لته ييه كان: ۳۳۴
- ۶- نه له خشان له كاتي هات و نه هات و خو شي و ناخو شي دا: ۳۳۵
- ۷- رهوشتي به رزو جوان: ۳۳۶

به شي هه شته م

- دوا سه رنجم له باره ي نه فسه وه پاش يازده سالي رابردوو ۳۳۸
- ته و هري يه كه م: نه فسي مرو ف له بو ته ي سه ختي ي و دژوا ريه كاندا ته زكيه دهي: ۳۴۱
- ته و هري دوو ه م: زيندان (سجن) ده رفه تيكي زي رينه بو ئيعتي كاف و
به خو دا چو ونه وه له خوا ني زيك بو ونه وه: ۳۴۳
- ته و هري سي يه م: خو راگريي و نه له خشان له به ران بهر قسه و قسه لو ك و بو ختان و درو
ده له سه و پر و پاگه نده ي كه ساني ناحه زو كينه له دل و خاوه ن جه سه ددا ۳۴۵
- ته و هري چوا ره م: دل سو ز بوون بو خه لك و به ته نگه وه بووني ان و، به زه يي و په رو ش بو
نواندنيان ۳۴۸
- ته و هري پي نجه م: نيزيكي و تي كه ليي كردن له گه ل خه لك ي ساده هه ژارو نه داردا و،
هه ستر كردن به ئيش و ژانه كانيان و، خو دوور گرتن له سته مكارو خو يه زلگران،
مه گه ر بو شه نجامداني شه رعيي و به گوي ره ي پيويست و به ورياييه وه ۳۵۰
- ته و هري شه شه م: خو رازاندنه وه به خه سله تي به رزي لي بورده يي و سينگ
فراواني (سماحه) و، خو دوور گرتن له كينه و جو غزو غه ره ز، ته نانه ت
به ران بهر به دوژمن و ناحه زانيش ۳۵۳

دوا قسهه ٣٥٨

بهشی نۆیهه

- ٣٦٠ یه کبوی (وحدة الوجود)
 تهوهری یه کهه: پیناسهی یه کبوی (وحدة الوجود): ٣٦٣
 تهوهری دووهم: هه لگرانی تهو بیرۆکهیه: ٣٦٧
 تهوهری سییهه: مهترسیی تهو بیرۆکهیه و دهراویشته خراپه کانی: ٣٦٩
 تهوهری چوارهم: هه لوه شاندهوهی بیرۆکهی یه کبوی: ٣٧٤
 تهوهری پینجهه: (این عربی) و لافلیدانی زل و بی به لگه ٣٧٧
 تهوهری شه شهه: پوختهی قسان له بارهی بیرۆکهی یه کبوییهوه ٣٨٢
 تهوهری هه وتهه: رای بهنده له بارهی بیرۆکهی (یه کبوی — وحدة الوجود) هوه ٣٨٣

بهشی دهیهه

- ٣٩٠ تههه ووف و صوفیهه کان (التصوف والصوفية)
 تهوهری یه کهه: وشهی تههه ووف له چیهه وه هاتهوه کهی پهینا بووه؟ ٣٩٣
 یه کهه: وشهی (تصوف) له چیهه وه هاتهوه؟ ٣٩٣
 دووهم: وشهی (صوفي) و (صوفية) کهی سهری هه لداوه؟ ٣٩٤
 تهوهری دووهم: سههتای سههه لداانی تههه ووف ٣٩٥
 تهوهری سییهه: ناوه کانی تههه ووف ٣٩٧
 تهوهری چوارهم: پیناسهی تههه ووف و نیوهرۆکه کهی ٣٩٨
 تهوهری پینجهه: گه شه کردنی تههه ووف ٤٠٢
 تهوهری شه شهه: سههه لداانی رپیازه کانی تههه ووف و گرنگترین رپیازه کانی ٤٠٧
 تهوهری هه وتهه: هه لسهه نگاندنیکی کورت بۆ تههه ووف و تهزکیهی نهفس ٤١٤
 بهههه مهه کانی دانهر ٤٣٢
 کورتهیهه له میژووی ژیاانی مامۆستا علی باپیر ٤٤٨
 نیوهرۆک ٤٥٠

رېځگای صالح برون و به ره و خرا برون

ئهم کتیبه که ههتا ئیستا شمش جاران "به کوردی" چاپکراوه و، لههر شمش چاپه که شیدا دهستکارییم کردوه و کم و زیادیییم تیدا کردوه، به سهر چاوهیمه کس گرنگی خۆپاک و چاک کردن (تزکیه النفس) و، صالح بوون و به ره و خواچوونی ده زانمو، ده توانم بلیم: پوخته و گوسراوی سهر چه م کتیب و سهر چاوه کانی ئه و بوارهیمو، شیلو و پاپازنه راوی ئه زموونی تایبه تی خۆشمه و، کتیبیکه، سی (30) سالی ره به قه: کاری تیداده کم و به زاری ده کم و دهیگهیمه، بویه هیوادارم له م چاپی شمشه مهیدا، له جاران پتر مایه به ره لیه ره گران بـ و، ههر کهس به جیددی و قول پامان و تیگه یشتنه و به مه بهستی پاک و چاک، یان پاکتر و پاکتر بوون، بیخویننه و، دلنایم ده بیته هاوکاری پاکتر تیگه یشتن و باشت پتگه یشتن.

www.alibapir.net

/alibapir1

/alibapir

نوسینگه تهفسیر

بۆ بلاوکردنه و

ههولێر - شهقامی ٣٠ مهتری تهنیشت مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

f /TafseerOffice

نرخه 8.000 دینار

9 789922 632773